O23:4
M73
5485

T.D. R.C. 512
R.R. 37-4
1873

உ

கணபதி துணை.

கொலைமறுத்தல்.

திருத்துறையூர்

சாந்தலிங்கசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

யாழ்ப்பாணத்து

நல்லூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

ஸ்ரீமுக௵ ஐப்பசிமீ.

கணபதி துணை.

கெர்வஸமருத்தல்

மூலமும் உரையும்.

இன்ப மாய தருஇடை யோங்கவுந்
துன்ப மாயது ராத்து னீங்கவு
முன்ப ராபரன் மொய்குழ லோடணைந்
தன்பி னீன்றவோ ரானையைப் போற்றுவாம்.

இன்பமாயது இடையறுது ஓங்கவும்-என்பது-மனோரதமான நன்மைகள் மேன்மேலும் உண்டாகவும்,—துன்பமாயது தூரத்துன் நீங்கவும். எ-து. தாபத்திரயங்களினாலே வரும் இடையூறுகள் தூரத்தின்கண்ணே நீங்கவும்,—முன் பராபரன் மொய்குழலோடு அணைந்து அன்பின் ஈன்ற ஓரானையைப்போற்றுவாம். எ-து. ஆதிகாலத்திலே பரமசிவன் பராசத்தியோடு கூடி அன்புடனே பெற்றருளிய ஒப்பில்லாத விக்கினேசுரனுகிய யானையைத் துதிப்பாம். எ-று. துன்பந் தூரத்துனீங்க என்றதனால், தம்முடைய மனைவர்க்குக் காயத்துத் தோன்றுமல் நீங்க என்றுரெனக் கொள்க. இன்பமாயதோங்கவும் துன்பமாயது நீங்கவும் என்றவதனால், அனந்தப்பேறும் அஞ்ஞானத்திறப்பு மென்றுமாம்.

(இதன்கருத்து.) இந்நூல்செய்து முடியுமளவும் விக்கினநிவிர்த்தியுண்டாகவும், அதன் மேலும் உலகத்தின்கண்ணே குற்றந்தீர்ந்து விளங்கவும், வேண்டி விக்கினகர்த்தாவை வழிபட்டது.

திருமலிபூ மகனாதி யைவருமா
மொருபரமிச் சிறிய னேற்குந்
தருமிருதா டலைமிசைக்கொண் டஞ்சினர்தீக்
கறங்கொலைமை தள்ளிச் சார்தற்
கருமறையாகம நெறிச்சொற் பொருளமைத்திக்
கொலைமறுத்த லறஞ்சொன் மாண்பா
னிருமுணர்வி லேனுரையு நலந்தருமென்
றுளந்துணிந்தீண் டியம்பா நின்றேன்.

திருமலி பூமகனாதி ஐவருமாம் ஒருபரம் இச்சிறியனேற்கும் தரும் இருதாள் தலைமிசைக்கொண்டு. எ - து. அழகுநிறைந்த செந்தாமரை மலரினிடத்தே தோன்றிய பிரமாமுதலாகிய பஞ்சகர்த்தாக்களுந் தானேயாய் அவர்களையுங் கடந்து சர்வவியாபியாய் வாக்கு மனாதீதமாயிருக்கும் பரமசிவம் தன்னுடைய கருணையினாலே கரசரணாதி அவயவங்களையுடைய ஆசாரியமூர்த்தியாய் இப்பூமியின்கண்ணே எழுந்தருளிவந்து ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறுமையுடையேற்கும் பிறவியாகிய கடலை நீந்தும்படி தெப்பமாகத் தந்தருளிய இரண்டு திருவடிகளையும் என் புன்றலைமேல் வைத்துக்கொண்டு அவைகளினது அருளினால்;—தீக்கு அஞ்சினர் கொலைமை தள்ளி அறஞ்சார்தற்கு. எ-து. நரகத்தில் வீழ்வதற்கு அஞ்சினவர்கள் கொலைத்தன்மையாகிய இடுக்கணை அப்பாற்படுத்தித் தருமத்தை அடையும்பொருட்டு,—அருமறை ஆகம நெறிச் சொற்பொருள் அமைத்து. எ-து. அருமையாகிய வேதாகமங்களிற் கொல்லாமைக்கு இய சத்தார்த்தங்கள் பொருந்தச்செய்து,—இக்கொலைமறுத்தல். எ-து. இந்தக் கொலைமறுத்தலாகிய நூலை,—அறஞ்சொல்மாண்பான் இருமுணர்வு இலேன் உரையும் நலந்தருமென்று உளந்துணிந்து ஈண்டு இயம்பா நின்றேன். எ-து. அறத்தின் பகுதியைக் கூறிய மாட்சிமையினாலே மிகுந்த அறிவின்மையனாகிய என்னுடைய புன்மொழியும் பெரியோரது சபையின்க

ண் நன்மையைத் தருமென்று மனதிலே துணிந்து இவ்விடத்து யானறிந்தமாத்திரஞ் சொல்லுகின்றேன். எ-று.

(இதன்கருத்து.) கடவுள் வணக்கமும் முதனூலும் இந்நூலின் பெயரும் விடயபிரயோசனாதிகாரி சம்பந்தமும் அவையடக்கமுங் கூறியது. தருமிருதாடலை மிசைக்கொண்டு என்பதனால், கடவுள் வணக்கமாயிற்று. அருமறையாகமநெறி என்பதனால், முதனூலாயிற்று. இக்கொலைமறுத்தல் என்பதனால், நூற்பெயராயிற்று. இந்நூற்கு விடயமாவது கொல்லாமை. அது கொலைமைதள்ளி என்பதனாற் பெறப்பட்டது. பிரயோசனம் தருமப்பிராப்தி. அது அறஞ்சார்தற்கு என்பதனாற் பெறப்பட்டது. அதிகாரி நரகத்துக்கு அஞ்சினோன். அது அஞ்சினர் தீக்கு என்பதனாற் பெறப்பட்டது. சம்பந்தமாவது சத்தார்த்தங்கள். அது சொற்பொருளமைத்து என்பதனாற் பெறப்பட்டது. அறஞ்சொன்மாண்பானென்னுரையு நலந்தரும் என்றவதனால், அவையடக்கம் பெறப்பட்டது. அஃது எங்ஙனமெனின், சத்தத்திலே எழுத்துச்சொற்பொருள் யாப்பணிக் குற்றங்கள் பொருந்தினும், அர்த்தத்தில் வேதாகம விருத்தமாயினும், முடிவின்கண் எவ்விதத்தாயினும் வேதாகம சித்தமாகிய கொல்லாமையைச் சாதித்தலின் பெரியோர் இகழாரென்று உரைத்தது என்போலுமெனின்; திருவள்ளுவர். "பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த-நன்மை பயக்கு மெனின்." என்ற பிரமாணம் போலுமென்றறிக. (௧)

மேல் இந்தச்சாத்திரம் விளங்குதற்கு ஒருபீடிகாநிதம்பனங் கூறுகின்றார்.

எடுத்துளவெச் சமயிகளு மெல்கருஞ்சா
ரோரவையி னிடையிற் றோன்று
முடித்தலினர்க்குழ் தாவிளங்கு மதியினுயர்
சைவரைவந் தொருவன் சூழ்ந்தின

டுத்தபல் லுயிர்த்தோற்றத் துயர்வுதாழ்
வருளுகென வவனைத் தேற்றித்
தடித்தபுறச் சமயிகட்குத் தாமுறுத்தி
நிறுத்துகின்றார் தம்பா லூற்றம்.

எடுத்துள எச்சமயிகளும் உலகரும் சார் ஓரவையினிடையி
ல் தோன்றும் உடுத்தனைச் சூழ்தர விளங்கும் மதியின்உயர் சை
வரைவந்து ஒருவன் தாழ்ந்து. எ-து. வேதாகமங்களைக் கைக்
கொள்ளும் சைவர் முதலாகிய உட்சமயிகளென்றும் அவைக
ளைக் கைக்கொள்ளாத உலோகாயதன் சமணன் பௌத்தன்
முதலாகிய புறச்சமயிகளென்றும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட ப
லசமயவாதிகளும் இக்காலங்களில் விரிவாகத்தோன்றிய கற்
பனைசமயிகளும் இவர்களல்லாத லௌகிகருங்கூடியிருந்த ஒரு
பெரிய சபையின்கண்ணே நட்சத்திரகணங்கள் தன்னைச்சூழ
நடுவேவிளங்கும் பூரணசந்திரனைப்போலத் தோன்றா நிற்கும்
ஒரு சைவாசாரியனை ஒரு பக்குவியானவன் வந்து நமஸ்காரம்
பண்ணி எழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று,—எண்டு அடுத்தப
ல உயிர்த்தோற்றத்து உயர்வுதாழ்வு அருளுகென. எ-து. இவ்
வுலகின்கண்ணேயுள்ள நாலுபேதமாகிய சிவயோனிகளில் ஒ
ன்றுக்கொன்று அதிகமுந்தாழ்வுமாயிருக்குமோ எல்லாஞ் ச
மமாயிருக்குமோ தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டு மெ
ன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,—அவனைத்தேற்றி. எ-து. அவனி
ருதயஞ் சம்மதிக்கும்படிக்கு வேதாகமங்களி லுள்ளபடியே கூ
றித் தெளிவிக்குமளவில்,—தடித்த புறச்சமயிகட்கு உத்தரமு
றுத்தித் தம்பால் ஊற்றம் நிறுத்துகின்றார். எ-து. அப்படிநீர்
சொல்லுகிறது கூடாதென்று தடித்துக்கூறிய புறச்சமயிகளுக்
கு எதிருத்தரமும் உதாரணங்களும் அச்சபையினிருந்துள்ள
ஆவாலபண்டிதராகிய சர்வசனங்களுக்குஞ் சம்மதம் வரும்ப
டியே யுத்தியுக்தமாக எடுத்துக் காட்டித் தம்மிடத்திலுண்டா
கிய நிலைமையைத் தாபிக்கின்றார். எ-று.

(இதன்கருத்து.) சகல சமயங்களுக்குமுள்ளும் சைவசித்தாந்
தம் அதிகமென்றும், அதில் உண்டாகிய வாக்கியம் வேதாகம
சார மாகையால் அதுவே பிரமாணமென்றும், கூறியது. (உ)

இந்த உலகத்தின்கண்ணே யுண்டாகிய இருவகைத் தோற்
றமும் அவற்றினுயர்வுதாழ்வுகளுங் கூறுகின்றார்.

ஊற்றமிகுஞ் சராசரத்து ளுயர்ச்சிசரஞ்
சரத்துணரா நரர்தம் முள்ளு
மேற்றமுந்தாழ்ச் சியுமுளபல் லுயிர்செகுத்துண்
டுடலைவளர்த் திடுங்கீ ழ்ம்மேல்
சாற்றுமுயிர்க் கொலைபுரித றுயர்நெடுநா
ளென்றுமுட னின்பொய் யென்றுந்
தேற்றமிக்கேன் றுயிர்தமைவீட் டினு மவற்றி
னுயிர்புரக்குந் திறி லேடோ.

ஊற்றம் மிகும் சராசரத்துள் உயர்ச்சிசரம். எ-து. அறிவுடை
மையை ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாகவுடைய தாபரசங்கமங்க
ளென்று சொல்லப்பட்ட இருவகைத்தோற்றத்தினுள் அறிவி
னுயர்ச்சியினாலே தாபரங்களினுஞ் சங்கமமே அதிகமென்று
சொல்லப்படும்.—சரத்துள் நரர். எ-து. அச்சரங்களினுள்ளும்
அறிவினுயர்ச்சியால் மனுஷரே அதிகமென்று சொல்லப்படு
வர். ஆகாரம் நித்திரை மைதுனம் பயம் எல்லாச்சரங்களுக்கு
ஞ் சமமாயிருக்க, மனுஷரை அதிகமென்றது எப்படியென்னி
ல், அப்படி ஆகாராதி மிருகங்களுக்கு உண்டாயினும், அவற்
றினும் மனுஷரிடத்தில் விசேடத் தன்மையுண்டு. அஃது எ
ப்படியெனின், கார்த்தல்-புளித்தல்-துவர்த்தல்-உவர்த்தல்-கை
த்தல்-தித்தித்தலாகிய அறுசுவைப்பதார்த்தங்களுந் திவ்யாமுத
முமாகிய போசனங்கள் அறிந்து புசித்தலும், சிறக்க ஒப்பனை
செய்து தூங்குமஞ்சத்தின் கண்ணே நண்ணிய பஞ்சபெய்த
மெத்தையின்மேல் தலையணை முதலாகிய கொட்டைகளும் ப

ரப்பிச் சிறந்த பஞ்சவிதானத்தின்கீழ் சித்திரை செய்தலும், அ
விங்கனமாகியாகிய அறுபத்துநாலு காணங்களுடன் ஸ்திரீ
ரீடை யன்னுதலும், மனோவிசாரத்தின் மிகுதியால் அச்சம
டைந்த காலையினும் தேறி அதற்கேற்ற உபாயஞ்செய்து துய
ரம் நீக்கிக்கொள்ளுதலும், மிருகாதிகளுக்கு இன்மையால்; அ
வற்றுள்ளும் மனுஷர் அதிகமெனக் கொள்க. இதற்குப் பிர
மாணம்: அருட்பிரகாசம். "ஆறுசுவையோ டருந்துத லுண்ப
ஞ் சனைதுயிறல்-கூறு காண விதங்களின் மாதரைக் கூடிமே-
றேறி விசாரத்தி னச்ச நீங்குத றேறின் மண்மேல் - வேறு
முயிர்க டமக்கின்மை யானரர் மேலென்பவே." என்றும், மற்
றும் வருவனவற்றுற்காண்க. இறுவன்றியும், மிருகாதிகளுக்
கு இன்மையாகிய நாணுடைமையும் மனுஷருக்கு உளது. ஆத
லினும் விசேடமெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்: திரு
வள்ளுவர். "ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல-நா
ணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு." என்றும், மற்றும்வருவனவற்று
ற்காண்க. நார்தம்முள்ளும் ஏற்றமும் தாழ்ச்சியும் உள. எ-து,
இங்ஙனம் உயர்ச்சியென்று கூறப்பட்ட மனுஷருள்ளும் உயர்
ந்தோர்களுந் தாழ்ந்தோர்களும் உண்டு. அங்ஙனமாயின், உய
ர்ந்தோர் யாவர் தாழ்ந்தோர் யாவரெனின்;—பல்லுயிர்செகுத்
து உண்டு உடலை வளர்த்திடும் கீழ். எ-து. விவேகத்தையுடைய
மனுஷராகத் தோன்றியும் மற்றுமுண்டாகிய பலவுயிர்களையுங்
கொன்று அவைகளின் மாமிசத்தைப் புசித்துத் தமது மலவுட
லை வளர்க்கா நிற்பர்கள் கீழோர். அம்மேல் சாற்றும் உயிர்க்
கொலை புரிதல் நெடுநாள் துயர் என்றும் உடல்தான் பொய்
யென்றும் தேற்றம் மிக்கு என்று உயிர் தமை வீட்டினும் அ
வற்றின் உயிர்புரக்கும் நீதிலோரே. எ-து. அழகிய மேலோ
ராவார் உலகின்கண்ணே சொல்லப்பட்ட யாதொரு சீவகொ
லையைப் பண்ணுமிடத்து அக்கொலைமை யானது அனித்
தியனுதலால் அநேககாலந் தொடர்ந்து துக்கத்தை விளைக்கு

மென்றும் இச்சரீர வாழ்க்கை அநித்தியம் இதனை நாங்காப்ப
தற்கு எண்ணுதல் நீர்க்குமிழிக்குப் பூண்கட்ட நினைத்தலையொ
க்கும் ஆதலின் இதனைக்குறித்து நம்மை நெடுநாள் வருத்துவ
தொரு சீவகொலையைப் பண்ணவொண்ணுதென்றும் அறிவி
னை மிகப்பொருந்தி ஓர்சிவனுலே தமக்குச் சரீர ஆனிவருமிட
த்தும் அவனுடைய சரீரத்திற்கு ஒரு ஆனிபண்ணுமல் காக்கு
ங் குற்றமற்ற நல்லோர்கள். இதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளு
வர். "தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி-தின்னுயிர்
நீக்கும் வினை." என்றும், காசிகண்டம். "பிறரிடை யின்னு
வியற்றிடிற் றமக்குப் பிழைப்பற வெய்து மென்பதனை-யறிகு
னராகு ராதலா லுயிர்க ளனைத்தையுந் தம்முயிர் போல நெறி
யினிற் கருத லினியவா மைந்து புலனையு நெறியலா வழியிற்-
பொறியினிற் செலுத்தா தடக்கனன் குணர்ந்தோர் புலமை
யோ ரொழுக்கெனப் புகல்வார்." என்றும்,மற்றும் வருவனவ
ற்றுற்காண்க. எ-று. இதன்கண் தேற்றமிக்கென்பதனால், உய
ர்ச்சி தாழ்ச்சி அறிவைப்பற்றி நின்றதெனக்கொள்க.

(இதன்கருத்து.) சராசரபேதங்களின் மனுஷரே அதிகமெ
ன்றும், அவருள்ளுஞ் சீவகொலை பண்ணுதவர்களே உயர்ந்
தோரென்றும் கூறியது. (௩)

மேற் சீவகொலை செய்தமையால் வருந் தாழ்வேதென்று கூ
றிய உலோகாயதனை நோக்கி உத்தரங் கூறுகின்றார்.

இ...ம் வாதிகள்வினு. பாட்டிலே கூறுமையின், கற்ப
னையே ...பனின்; அப்படியன்று. இந்நூல் அவாய் நிலைப்பொ
ருள். அஃதாவது வினுவினைக்காட்டுவதாகிய விடயம்மாத்தி
ரம் கூறுவது. ஆதலின், விடையினுக்கு இசைந்த வினுவினை
உரையின்கண் வருவித்ததெனக் கொள்க.

...பவினைத் தலைகொலைமா துயர்தரும்பின்
...ண்மைதொன் னூறெரித்த வாற்றி

டாயவொரோ வினைகளிகத் திறுமுறலாற்
பலமருந்தற் கங்கோ ரங்க
ஓமயுமதிற் பாயுமிழி லதிவுருவே
திவன்புகலு முளதி யாமுங்
காயமிது கிடப்பமற்றோ ருடல்களவிற்
றினம்புகலோர் காதை யன்றே.

கொலை தீயவினைத்தலை. எ-து. கொலையானது ஒருவன்செய்யுந் தீவினையாகிய ஒருருவிற்குத் தலையென்னப்படும். அஃது எத்தாலென்னில்; உயிர்களுக்கு இதஞ்செய்தலே புண்ணியமும் அகிதஞ் செய்தலே பாவமும் என்று அறநூல்களெல்லாம் ஓதுதலின்; கொலைமைக்கு மேம்பட்டபாவம் அதிகமின்மையின், கொலைமையே பாவத்துக்கெல்லாம் முதன்மையெனப்படும். ஆதலிற் கொல்லாமையே புண்ணியத்துக்கெல்லாம் முதன்மை யென்பதும் ஆயிற்று. இதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் - பிறவினை யெல்லாந் தரும்." என்றும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம். "நல்ல நினைப்பொழிய நாள்களிலாருயிரைக்-கொல்ல நினைப்பனவுங் குற்றமு மற்றொழியச் - செல்வ வயற்கழனித் தெண்டிருவாரூர்புக் - கெல்லை மிதித்தடியே னென்றுகொ லெய்துவதே." அன்றியும், "கொன்று செய்தகொடுமை யாற்பல சொல்லவே - நின்ற பாவ வினைக ளாம்பல நீங்கவே - சென்று சென்று தொழுமின் றேவர் பிரானிடங்-கன்றி [illegible] ழ் தண்கழுக் குன்றமே." என்றும், சிவஞானதீபம். "கொலையாதி நெறியகன்ற ஞானந்தானே கூறிய மோனஞானமாகும் - கொலையாதி யகன்றொழுகுந் தவங்க ளாமே குற்றமில்லா நற்றவமென் றுரைக்கு நூலுங்-கொலையாதி யகற்றிய நல்லறங்க ளாமே குவலயத்தி லொப்பரிய வறங்க ளாகும்-கொலையாதி யகன்றுபெறுஞ் செல்வந் தானே கூறிலுயிர்க் கிதமான வாழ்வ தாமே." என்றும், சிதம்பரபுராணம். "வண்ணமென் னிலவுள் வேத மறையவருயர்ந்தோர் நீதி - யருளுமாச் சிரமந் தன்னிற் றுறந்தவ ரதிக ரென்ப - பெருகிய வறத்திற் கொல்லாப் பேரறம் பெரிது நன்கு - தருபவ ரவருட் டக்க தேசிகர் தலைவ ராவார்." என்றும், இதிகாசம். "ஆனையடியி லடங்கா வடியில்லை - தானதுபோ னிற்கின்ற தன்மைதா - னாருயிரைக் - கொல்லா வறத்தின் கொழுநிழற்கே யுள்ளடங்கு - மெல்லா வறமு மிசைந்து." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினா. இங்ஙனம் - கொலைமையான் வரும்பாவமானது என்செய்யும். மேல்விடை. மாதுயர்தரும். எ - து. நெடுநாள் நீங்குதற்கு அரிதாகிய மகத்துவமுடைய துன்பத்தைத் தரும்.

மேல்வினா. இங்ஙனம் ஒருவன் கொலைசெய்தவுடனே அதனால் வருந் துன்பத்தை அனுபவிக்கக் கண்டிலேம். மேல்விடை. பின்பு. எ - து. இம்மையிற் சிலகொலைகளைப் பண்ணினவன் இம்மையிலே துன்பங்களை அனுபவியாவிடினும், சரீராந்நியத்தில் நரகத்தையடைந்து மகாதுயரங்களை அனுபவித்துப் பின்னும் நரகசேடத்தினாற் பூமியின்கண்ணே தோன்றி அந்தச்சேடபலமாகிய துக்கங்களையும் இவ்விடத்திலே அனுபவிப்பானென்பதே நிச்சயம். அது என்போலவென்னில், ஒருவேளாண்மை செய்தவனுக்கு அதன் பலமானது காலாவதியிற்பு[illegible]ப்புமாய் மேலைக்கு வித்துமானதுபோலவெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "மேலைக்குவித்து மாகி விளைந்தவை யுணவு மாகி-ஞாலத்து வருமா போல நாஞ்செய்யும் வினைக ளெல்லா-மேலத்தான் பலமாச் செய்யு மிதமகி தங்கட் கெல்லா-மூலத்ததாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை யோடே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. இம்மையிற்செய்த கொலையானது சரீராந்நியத்தில் வருத்துமென்பதற்குப் பிரமாணம் திருவள்ளுவர்: "உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பர் செயிருட

ம்பிற்-செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.'' அன்றியும், ''கொல்லாமை
மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ் நாண்மேற்-செல்லா துயிரு
ண்ணுங் கூற்று.'' என்றும், திருமந்திரம். ''கொல்லிடுகுத்தெ
ன்று கூறிய மாக்களை - வல்லிடி காரர் வலிகயிற் றாற்கட்டிச் -
செல்லிடு நீரென்று தீவாய் நரகிடை - நில்லிடு மென்று நிருத்
துவர் தாமே.'' என்றும், சிவதருமோத்தரம். ''உற்றிடுவெருளைத்
தருய ரீனைத்தினையு முயிர்க்கிரக்க - மற்றுவதைத் தவைதம்
மை யவலமெறு தவற்றானைத் - துற்றினரு மற்றுமுள கொலை
புரிந்த துரிசினரும் - பற்றுயிலர் படுந்துயர்க்குக் கடுந்தூதர் வ
லைப்பட்டே.'' என்றும், சிவஞானதீபம். ''எவ்வுயிரும் பராபரன்
சந் நிதிய தாகு மிலங்குமுயி ருடலினைத்து மீசன்கோயி - லெ
வ்வுயிரு மெம்முயிர்போ லென்று நோக்கி யிரங்காது கொன்ற
ருந்து மிழிவி னோரை - வவ்வியம தூதருந் தண்டஞ் செய்து
வல்லிரும்பை யுருக்கியவர் வாயில் வார்த்து - வெவ்வியதீ யெ
ழுநரகில் வீழ்த்தி மாறா வேதனை செய் திடுவரென வோது நூ
லே.'' என்றும், இதிகாசம். ''இந்நோய் நமக்குண்டெனன் றெ
ன்றுதே யெவ்வுயிரு - முன்னேவக் கொன்றுண்ணு மூர்க்க
ர்தா - மெந்நோவும் - பன்னப் படுநரகிற் பாவிகளிற் பாவிக
ளென்-றெண்ணப் படுவா ரிசைந்து.'' என்றும், மற்றும் வரு
வனவற்றுற்காண்க. நரகசேடமானது மறுசென்மத்திலுந் து
க்கந்தருமென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். ''கரு
வி னுளழிவன் முற்றிக் கழிந் துடனழிவன்காளைப் - பருவத்
த் தழிவ னிகை பகர்ந் துபின் னுதவாப் பாவி - பெருநீலன் க
ண்ணி யாவும் பிடித்துயிர் வதைத்த பேதை - கருதிய பொரு
ளைத் தக்கோர்க் குதவிடான் றினைத்த கையன்.'' அன்றியும், ''அ
வயவ மீனத்தாங் குன்றி யழிந்திடு மாக்கை யாருண் - சுவையி
னை விரும்பியுண்ட துட்டர்கள் சோலை தன்னைத் - திவலைய றி
ரைநீர் தேங்குந் தின்னிய நீரந் தன்னை - யவமதியாலே சா
லவழித்திடு மற்பர் தாமும்.'' என்றும், நாலடி. ''இரும்புழீர்க்கு

ந் காலரா யெதிலார்க் காளாய்க் - கரும்பார் கழனியிற் சேர்வ
ர் - சுரும்பார்க்குங் காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவனுங் குறும்பூழுங்-
கூட்டுளாய்க் கொண்டு வைப்பார்.'' அன்றியும், ''அக்[illegible]
லங்கை யொழிய விர லழுகித் - துக்கத் [illegible] யெழுப
வே - யக்கா - லலவனைக் காதலித்துக் [illegible] முறித்துத் தின்ற-
பழவினை வந் தடைந்தக் கால்.'' என்றும், மற்றும் வருவனவற்
றுற் காண்க.

மேல்வினை. அப்படிக் கொலைத்தீமைகளைப் பண்ணினவன்
சென்மாந்தரத்தில் நரகத்தை அநுபவித்து நரகசேடத்தால் ம
று சென்மத்திலுந் துன்பத்தை அநுபவிப்பனென்று அனித்த
து எதிறல். மேல்விடை. தொன்னூல் தெரிந்தவாற்று ஈயா
ய ஒரோவினைகள். இகத்திலும் உறலால் உண்மை. எ-து. ஒரு
வன் செய்த வலிய தீவினைகளானவை மறுமைக்கண் வந்து நர
கத்தில் அழுத்துமாயினும் இம்மையிலும் வருத்துவதாகிய தம்
முடைய வேகத்தைக் காட்டுமென்று மறைமொழி கூறுகையா
ல் அவ்வுரையின்படியே மிகுத்த பாவத்தின் வேகமானது
செய்தவுடனே ஒருத்தனை வருத்தக் காணுதலின் மறுமைக்க
ண்நரகத்தில் அழுத்துமென்பதே சத்தியம். வேகமாவது யாதெ
னின், விஷத்தை யுண்டானொருவனை அந்தவிஷமானது வ
ருத்திக்கொல்லுதலின் முன்பே நெடிவுதோன்றுதல்போலவும்,
நெருப்பினுற் சுடுண்டானொருவனுக்கு அது புண்ணுவதன்
[illegible]ரிதல்போலவும், சிவத்துரோகாதி அதிபாதகமும்
பிரமகத்தியாதி மகாபாதகமும் மறுமைக்கண் எரிவாய் நரகமா
கிய நரகத்தில் அழுத்துதலின்; முன்பே இம்மையிற்செய்தவு
டனே சித்தப்பிரமையாதி துக்கங்களும் பிரமகத்தியாதி துக்க
ங்களும் அடைதலினெனக்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம்: சுந்
தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம். ''குற்றொருவரைக் கூறைகொண்
டு கொலைகள்சூழ்ந்த களவெல்லாஞ்-செற்றொருவரைச் செய்
த தீமைக ளிம்மையேவருந் திண்ணமே-மற்றொருவரைப் பற்

றிலேன் மறவாதொழி மடநெஞ்சமே-புத்ராவுடைப் பெற்றமேறி புறம்பயந் தொழப் போதுமே." என்றும், சசிவன்ன[illegible]ம். "மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின் பயன் வேறொரு[illegible]ாலமூறு-திகமே வருமென் பதுணுளனோ யெல்லா மிவனைச் செறிவெய்தினவே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படி இம்மைக்கண் ஒருபாவத்தைச்செய்தவன் சரீராந்தியத்தில் நரகத்தை அனுபவிப்பானென்று நீர்சொல்லுகிறதுகூடாது, அஃது எத்தாலென்னில், இவ்விடத்திற்பாவாதிகளைச்செய்தவன் இறந்துபோகவும் அவனைத்தகனம்பண்ணிப்போடவும் காண்கையால். மேல்விடை. பலமருந்தற்கு அங்கு ஓராங்கம் ஏயும். எ-து. புண்ணியபாவங்களைப் பண்ணினவன் அவற்றினது பலன்களைச் சுவர்க்க நரகத்தின் கண்ணே அனுபவித்தற்குச் சரீராந்தியத்திற் பாவப்பருவமானால் பூததேகமும் புண்ணியபருவமானால் பூதசாரதேகமும் யமதூதர் ஒருகணத்திலே உண்டு பண்ணுவார்கள். அந்தச்சரீரஞ் சுகதுக்கானுபவத்தைப்பொருந்தும். இதற்குப்பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "அருந்துயர்க் குழியி னாழ்வாராகமே பாவத்தாகும்-பொருந்திய பூதத் தாலே யிமைத்திடும் போது தன்னுட்-புரிந்துவின் புகுவாராகம் புண்ணியத்தாலே யாகும்-பொருந்திய பூதசாரத் தொருகணப் பொழுது தன்னில்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. ஒருவன் இம்மையிலேசெய்த பாவத்துக்கு ஏதுவாய் மறுமையிலே ஒரு சரீரத்தை உண்டுபண்ணி நரகத்தில் வாதிப்பரென்பது எத்தினுக்கொக்குமென்னில்; குற்றஞ்செய்தவன் தப்பிப்போகக் குறுக்கேவந்தவனை வாய்மேல் அடித்தானென்பதுபோலும் ஒருவன்பசிக்கு மற்றொருவன் உண்டானென்பதுபோலும் இப்படி அனேகமாக உலகத்தின் கண்ணே சொல்லும் பரியாசவார்த்தைகளுக்கு ஒக்கும். இந்தச் ச

ரீரஞ்செய்த பாவத்துக்கு அந்தச்சரீரம் வாதைப்படுமென்றீர். அதற்கும் இதற்குஞ் சம்பந்தம் ஏது. மேல்விடை. அதிற்பாயும் இதிலறிவு. எ-து. அந்தச் சரீரத்தின்கட் சென்று புகும், இச் சரீரத்தினின்றும் புண்ணியபாவங்களுக்கு [illegible] இதாகிதங்களைப் பண்ணினவனுடைய அறிவு. இதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "திரணூறு செலுகைபோற் சீவன் றீண்டியே-வருமுரு வதனைமுன் னுடலை மாற்றிடும் - தருமமே பருவமேற் சாரும் வானினைப்-பருவமேற் றீவினை நிரயம்பற்றுமே." என்பதனாற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படி ஒருசரீரத்தின் கண்ணே மற்றொரு சரீரத்தின்கணுண்டாகிய அறிவுசென்றுபுகுமென்னுமிடத்துத் தருணபருவத்தை விசேஷித்துடைய ஒருவிருத்தன் ஒருதருணபருவன் இறக்கக்கண்டவிடத்து அவனது சரீரத்திற்பாய்தல்வேண்டும். அஃதில்லாமையின், ஒருசரீரத்தின் அறிவு மற்றொருசரீரத்திற் புகுமென்றல்கூடாது. மேல்விடை. இவண்வேறு உருப்புகலும் உளது. எ-து. இவ்விடத்தும் பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுவாருமுண்டு.

மேல்வினா. அப்படிப்பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுதல் இவ்விடத்து நாங்கண்டேமில்லை. அதுவும் அம்மிபறக்கக்கண்டேன் என்பதுபோலும் உலககற்பனாகதை. மேல்விடை. யாம் காயம் இது விடப்பமற்றொருடல் கனவில் தினம்புகல் ஓர்காதையன்றே. எ-து. அப்படிப்பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுதல் இப்பொழுது இவ்விடத்திற் காணாமையால் கற்பனாகதையென்றாயினும், நாடோறும் யாமெல்லோருஞ் சொப்பனத்தின்கண்ணே இந்தத்தேகத்தைவிட்டு வேறொருதேகத்திற்பாய்ந்து எவ்விடத்துஞ் சஞ்சரித்தலால், ஒரு சரீரத்தின்கண் இருந்துள அறிவு மற்றொரு சரீரத்தின்கட்கன்மத்தாற் சென்றுபுகுமென்பதே உண்மையென்றறிவாயாக. இதற்குப்பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "பன்னக மண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற்

பாய்வோர்-துன்னுதோன் முட்டை யாக்கை துறந்து செல்வ
துவே போல-வுன்னிய வுயிர்க டேல வுடல்விட்டு வானி னூடெ-
ன்ளிடுனைவு மாறிக் கனவின மருவுமாபோல்.'' என்றும், தி
ருமந்திரம். "................ முட்டையுயிர் போலுநல் லண்டசம்-போகு நனை
வைக் கனவின் மறந்தல்போ-லாகுமானரு ளாற்சென்றருவி
னைக்-கேகு மிடஞ்சென் றிருபயனுண்மையே:'' அன்றியும்,
"காயுங் கடும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்போற்-சேயுமிடஞ்செ
ன்றுலவவும் வல்லது-வோயுந் துயிற்போல வொன்றைவிட்
டங்கொன்றி - லேபு மவரென்ன வெய்திடுங் காயமே.'' என்
றும்,"சொப்பனத் தியங்குகாயஞ் சூக்குமமதனுற் றுய்க்கு-நற்
பயன் றுறக்கந் துன்ப நரகுமின் னனைவைச் சார்த-லுற்பவ மி
வைகணீங்கி யொன்றையு முணரா யாகி-நிற்பனசுழுத்தி மே
ல்வை நிகழ்வசங் காரம்போலும்.'' என்றும், மற்றும் வருவன
வற்றுற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) கொலைத்தீமையுடையார் நரகம் அனுபவிக்
குமிடத்துத் தத்தம்பாவத்தளவிற்குத்தக அவ்விடத் துண்டாகி
ய ஒருபூததேகத்தைப் பொருந்துவரென்று சாதித்தது. (ச)

இப்படிக் கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும் உ
லோகாயதன் கூறுகின்றான்.

சொப்பனத்தின்கண் வேறொருசரீரம்வந்து பொருந்துமெ
ன்றவார்த்தை பழுது. கனவிலே தோன்றுவதெல்லாம் கன
வின்கட்கண்ட நினைவாகு மென்றவார்த்தைக்கு உத்தரங் கூ
றுகின்றார்.

காதறரு முருவிதுவான் பறத்தலின்றாங்
கதற்கியல்பாய்க் காண்ட லானும்
போதுறைவோ னதியர்கண் முகமாதி
கனவிலியாம் பொருந்தா தானு
மோதுநினை வலவுணர்வா ருயிர்க்குணமிவ்
வுடல்பின்றதொன் றுணரக் காணேம்

வாதமுள தில்லையுறக்கத் துணர்வுணர்வ
துயிரெனக்கொண் மதித்தே சில்லோய்.

காதல் தரும் உரு இது வான்பறத்தல் இன்று ஆங்கு அதற்
கு இயல்பாய்க் காண்டலானும் போதுறைவோன் ஆதியர்கள்
முகமாதி கனவில் யாம் பொருந்தாதானும் ஓதும் நினைவு அல.
எ-து. இவ்விடத்து நம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட இந்தச் சரீரத்து
க்கு ஒருகாலும் ஆகாயத்திற் பறக்குந்தன்மை யின்மையானு
ம் கனவின்கண்ணே தோன்றியசரீரத்துக்கு ஆகாயத்திற்பற
த்தல் இயல்பாய்ப் புதுமையும் அதிசயமுந்தோன்றக் காண
லினாலும் பிரமாவாதியாகிய தேவதைகளுக்கு உண்டாகிய ப
லமுகமுதலிய உறுப்புக்கள் நமக்குக் கனவின்கண் உண்டா
மையானும் வேறுமொருதேகத்தை இச்சரீரத்தின்கண் கண்
டுகேட்டிருந்தமையால் அந்தநினைவென்குதல் கூடாது. அதெ
ப்படியென்னில்,சொப்பனதேகம் பறக்கக்காண்கையாலும்,இ
த்தேகத்துக்கு அஃதில்லாமையாலும், கண்டநினைவல்ல. அல்
லது தேவதைகள் ஆகாயகமனம் பண்ணுவார்களென்று க
தைகளிற்கேட்ட நினைவென்னில், புராணசாஸ்திரங்களில் பி
ரமாவாதி தேவதைகளுக்கு அநேகமுகங்களும் அநேகங்கண்
களும் அநேகங்கைகளும் உண்டென்று கேட்டிருக்கின்றோம்
ஆகையால் அவ்வடிவமும் நமக்குச்சொப்பனத்தின்கட் பொ
ருந்தல்வேண்டுமே. அஃது இல்லாமையால், கேட்டநினைவு
மல்ல ஆதலிற் சொப்பனத்தின்கண் வேறொருதேகம் வருமெ
ன்பதேசத்தியம். இதற்குப்பிரமாணம்."இவ்வுடல் கனவு டெ
க்கு மியங்குரு வலவன்றென்ப-ரவ்வுடல் பறந்த வாற்கண்
ணெனினை வல்ல வாகு - மெய்வழி விமையோர் கேள்வி நினை
வெனி லிந்திராதி - திவ்விய வுருக்கொளேமாற் றிகழ்ந்த
தவ் வுருவே றென்னே.'' என்றும், மற்றும்வருவனவற்றுக்
காண்க.

மேல்வினா. அப்படிச் சொப்பனத்தின் கண் இவ்விடத்தி
காணுதனகண்டேமாயினும், அதுவும் இத்தேகத்தின் குணம
லது வேறொரு தேகமென்பதுகூடாது. ஆதலின், ஒருதேகத்
ன்குணம் மற்றொருதேகத்தின்கட்சென்றுபொருந்துவதேயி
லை. உண்டேன்னில், ஒருரத்நசலத்தில் அதனதுகாந்தி ம
ற்றொருரத்நத்திற்சென்றுபொருந்தவேண்டும். அஃதின்மையாற்
இச்சரீராந்தியத்தில் இதனுடைய குணமாகிய அறிவு வேறொ
ருதேகத்திற்சென்றுபுகுவதுமில்லை. மேல்விடை. உணர்
உயிர்க் குணம். எ - து. நீ ஒன்றின் குணம் ஒன்றிற் செ
புகாதென்பது ஒக்கும். இங்ஙனமுண்டாகிய அறிவு இத்தே
தின் குணமன்று. இத்தேகத்தின்கட் கன்மவசத்தாற் பொ
தியிருந்துள ஓரான்மாவினுடையகுணம்.

மேல்வினா. நீர் இங்ஙனம் இத்தேகத்தின்கண் இதற்கு
னியமாய் ஒருசீவனுண்டென்பதுகூடாது. அதேனெனில்,
ங்ஙனம் காணப்பட்டுள்ள பிருதிவி - அப்பு - தேயு - வாயு -
ன்னும் இந்த நான்குபூதமும் நித்தியமாயுள்ளன அவற்று
வாயு சலனகுணத்தையுடையது ஆகையால் மற்றுள பூதங்க
கு அதனோடு கலப்புண்டாகுதலின், இச்சரீராதிகள்தோன்று
அப்படித்தோன்றினவென்பது எத்தாற்கண்டதென்னில்;
ண்கடினமாயிருத்தல்போல சரீரத்தில் என்புதோலாதிகள்
டினமாய் மலந்தடித்து வீழ்தலினாலும், சலமலநெகிழ்ந்து
ஞ்செய்தலின் இரத்தாதிகள் நெகிழ்ச்சியுடையனவாய்ச் சலம்
ழ்தலினாலும், நெருப்புச்சுட்டொன்றுவித்தலின் உதராக்கி
அன்னபானாதிகளைச்சுட்டொன்றுவித்துத் தொக்கின்கண்
ப்புத் தோற்றுதலினாலும், வாயுச் சலித்துத் திரட்டெலின்
சரீரத்துக்கு ஓடுதலாதி சலனத்தைப்பண்ணி நாசியாதிகளி
இயங்கக்காணுதலினாலும், அந்தப் பூதக்கலப்பு இந்தச்சரீர
ன்பது பிரத்தியட்சம். பாக்குவெற்றிலைசுண்ணாம்பு மூன்றுங்
டினவிடத்தில் ஒரு சிவப்புத் தோன்றுதல்போல பூத

யோகத்தினால் முன்பில்லாதமனமுந்தோன்றும். இதுவன்றி,
நீர் இந்தச் சரீரத்தில் ஒரு ஆன்மா உண்டென்னில், இப்படிப்
பிரத்தியட்சமாக்காணவேண்டும். அப்படிக் காணப்படாமை
யின், ஆகாசத் தாமரைப்பூவும் முயற்கொம்பும் ஆமைமயிரும்
மணலிற் றைலமும் உண்டென்பதையொக்கும். ஆதலின், ஆ
ன்மா உண்டென்பதேயில்லை. இவ்விடத்துத் தோன்றும் உண
வல்லாம் தேககுணமே. மேல்விடை. இவ்வுடல் பிணத்து
ற்று உணரக் காணேம். எ - து. நீ இந்தத்தேகத்தின்குண
அறிவென்னுமிடத்துப் பிணமான அவதாரத்தில் தேகங்கிட
க் கண்டேம் - உணர்வு அங்ஙனங்கண்டிலேம். ஆதலின்
ணர்வு தேகத்தின்குணமென்பதுகூடாது.

மேல்வினா. பிணமான சரீரத்தில் வாயுநீங்குதலால், அக்கி
னியும். அப்பொழுது அறிவுங்கெடும். அவைகள் நீங்கியது
வ்விதத்தாற் கண்டதென்னில், பிணத்தினாசியிற் காற்றுங் க
ாடிலேம். தொக்கில் வெப்பமுங் கண்டிலேம். ஆதலின், அ
வைகள் நீங்கியது உண்மை. நீங்குதலின், சரீரத்தின்கண் அறி
யாமையடையும். மேல்விடை. உறக்கத்து உளது இலை உணர்
வு உணர்வது உயிரெனக்கொள் மதித்தேக இல்லோய். எ-து.
நீ இங்ஙனம்பிணமானகாலையில் நீங்குமென்றவாயு உறக்கத்தி
ன் கண் நீங்காமே யிருக்கவும், அப்பொழுது தேகத்தின்கண்
ணே பாம்பு எறிவருதலுஞ் சத்துருவருதலுஞ் சரீரம் அறியா
மே கிடத்தலால், வாயு நீங்க அறிவுகெடுமென்பது கூடாது. ஆ
தலிற் கன்மவசத்தால் அவத்தைதோறும் ஒடுங்கியும் உணர்
ந்தும் வருவானோர் ஆன்மா உளனென்று அறிவாய் ஞானப்பி
ரகாசமுன்றி இருளடைந்த புத்தியினையுடையோய். இதற்குப்
பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "உடலின்வே றுயிரே னிந்த
வுடலன்றோ வுணர்வ தென்னி - னுடல்சவ மான போது மு
டலினுக் குணர்வுண் டாகு - முடலினுள் வாயுப் போனு லு
ணர்ச்சியின் றுடலுக் கென்னி-னுடலினுள் வாயுப் போகா து

றக்கத்து முணர்வ தின்றே." என்றும், சிவப்பிர காசவெண்
பா. "உடம்பு நீயல்லை யுறக்கத்தி லெல்லா - மடங்கப் பிண
மாகையாலே - திடம்படவும் - வேறுதா னுண்டோ விடாதே
யருந்துகின்ற - சோறுகாண் காயச் சுமை," என்றும், மற்றும்
வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) சொப்பனதேகம் இத்தேகத்துக்கு அன்னி
யமென்றும், இத்தேகங்களைக் கன்மவசத்தாற் பொருந்து வா
னோர் ஆன்மாவுளனென்றும், கூறியது. இவ்வளவுஞ் சரீரமே
ஆன்மாவென்னும் உலோகாயதனைமறுத்துச்சரீ ரத்துக்கு
ன்னியமாய் ஒரு ஆன்மா உண்டென்றும், அவன் இம்மைக்
ண்செய்த கொலைத்தோடத்தைச் சரீராந்தியத்தில் வேறொரு
தேகத்தைப்பொருந்தி நரகத்தில் அநுபவிப்பது உண்டென்
ம் சாதித்தது. (ரு

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியைநோக்கி மேல் ஏசம
வாதிகூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் உலோகாயதன் கூறிய உரைபழுது. நீர் கூறிய
வற்றுள்ளும் சிறிது ஒக்கும் - சிறிது ஒவ்வாது. யாதொக்கும்
யாதொவ்வாதெனில், நீர் கொலையாற்பாவம் உண்டென்பது
ஒக்கும். எல்லாக் கொலையாலும் பாவம் உண்டென்பது கூ
டாது. அஃது எங்ஙனமென்னின், மனுஷரை மனுஷன் கொ
ன்றால், கொன்றவன்நரகத்தழுந்துவான். அஃது உண்மை. மி
ருகாதிகளைக் கொன்றதனால் பாவம் உண்டென்பதில்லை. அஃது
தென்னின், மிருகாதிகளை மனுஷருக்கு உபகாரமாகக் கர்த்தா
படைத்துக்கொடுத்தாரென்று எங்கள் சத்தியவேதத்தில் இரு
க்கின்றதென்றுகூறிய அவனுடைய உரையைமறுத்து மேலுத்
தரங் கூறுகின்றார்.

தேசிறைமா னிடர்க்கெவையு மருளினுண்டெக்
கீட்டைமயென் செய்வாய் மாந்தர்க்

காசருள்வ தெனவேங்கை யாதியச்சா
திகளவர்சொற் கடங்கு மாறென்
காசடைந்திம் முறையுமொரோர் காற்றிரிவ
தெனமுனஞ்செய் கருமந் தன்னாற்
பேசுமச ராதியுரு வுயிர்க ளுற
லுண்மையுன்சொற் பிழையா மன்றே.

தேசு இறைமானுடர்க்கு எவையும் அருளின் உண்டெக்கீட
ஐ என் செய்வாய். எ - து. ஞானரூபியாகிய ஈசுரன் மனு
ருக்கு உபகாரமாகமிருகாதிகளைப்படைத்தானாகில், மலத்தி
கண் ஈயால் உண்டாகிய நுண்ணிய புழுவும் மற்றும் பாமா
ரவினும் நுண்ணிய செந்துக்களும் உனக்கென்ன பிரயோச
த்துக்குவரும். அவைகள் அப்பிரயோசனமென்னில், கருத்
ஞானமயனென்பது கூடாது. இதற்குப் பிரமாணம்: ஏசு
நிராகரணம். "அறிவிலை நரர்க்காய்வேண்டி யளித்தனன்
நுகமாதி - யிறையவனென்று யோரீ யீன்றிட மலமீ தாரு
- சிறுபுழு விரையு ளதென் செய்குவை யதனை நோக்க - வ
வுரு நுணிய தேகி யனந்தமீ யவையென் செய்வாய்." என்
றுக்காண்க.

வாதிபுத்தரம். சீவன்களிலே சிறியவைகளெல்லாம் பெரிய
வக்கு இரையாய் ஒன்றுக்கொன்று வேண்டியிருத்தலின்,
வையும் பாரம்பரியத்தில் மனுஷருக்கு உபகாரமாகப் படை
தே. மேல்விடை. வேங்கையாதி மார்சொற்கு ஆக அருள்வ
எனே. எ-து. மனுஷருக்கு உபகாரமாகப்படைத்த மிருகவர்
த்துள் சிங்கம் - புலி - யானை - கரடி - பாம்பு - தேள்-மு
லியவைகள் மனுஷருக்கு இதபிரயோசனத்துக்கு வாராமல்
நத்துதலுங் கொல்லுதலுஞ் செய்தலால் உபகாரமாகப் ப
டைத்ததென்பது கூடாது.

மேல்வாதியுத்தரம். கருத்தா ஆதியிலே ஒருமனுஷனைப்ப
டைத்து மிருகாதிகளும் அவனுக்கு அடங்குவனவாகப்பண்ணி

இன்னபடி நடவென்று ஒரு புத்தியுங்கூற; அவன் அந்தப் பு
த்தியின் வழி நடவாமல் தவறு செய்தலால், மிருகாதிகள் உ
னக்கு அடங்காமற் போகவென்று சபித்தலின், அவனுக்கும்
அவனது சந்ததியாகிய மனுஷருக்கும் மிருகாதிகள் அடங்காம
ற்போயின. மேல்விடை. அச்சாதிகள் அவர்சொற்கு அடங்கு
மாறு என். எ-து. அங்ஙனம் சாபத்தால் மிருகாதிகள் அடங்க
விடின் ஆடு மாடு எருமை பன்றி நாய் கோழி முதலிய சில சீவ
ன்கள் மனுஷருக்கு அடங்குதலால் சபித்தது பொய்யாம். சாப
ந்தவறிற்றென்னில், கருத்தா அசத்தனாம். ஆதலிற் சபித்ததேயி
ல்லை. இதற்குப்பிரமாணம்: ஏசுமதநிராகரணம். "வாய்திறந் த
நும் வேங்கை வல்விட முமிழ்பாம்பாதி-யேயமற் றெவர்கூ
றுய நிகழ்வதெ னுலகத்தந்நாட்-டேயவ றுதிக் கோதுஞ் செ
ன்னெறி யடங்கா தென்னி-னுயகோ வாதிமாந்தர்க்கடங்கி
விதமென் கொல்லோ." என்பதனாற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். அங்ஙனஞ் சாபந் தவறிற்றென்பதில்லை
மனுஷருக்குப் புலியாதிகள் அடங்காமனும் மாடு முதலிய
டங்கவுங் கருத்தாவினது சாபமே. மேல்விடை. இம்முறை
காசு அடைந்து ஒரோர்கால் திரிவது எனை. எ-து. நீ இங்ஙன
கூறிய முறைமையும் பழுதுடைத்தாக, ஒருகாலத்திற் பாம்
முதலியன ஒருவனுக்கு அடங்குதலினாலும் பசுமுதலியன
ஒருவனைக்கொல்லுதலினாலும் அதுவுங்கூடாது. ஆதலின்,
னுஷருக்கு உபகாரமாக மிருகாதிகளைப் படைத்ததேயில்லை
இதற்குப் பிரமாணம்: ஏசுமத நிராகரணம். "சொல்லினன்
சற் சாதி யடங்கவுந் துயரஞ் செய்தே, கொல்லமற்றுயவு
னென்றிடற் கொடுநா காதி-நல்லவர்வோரோர் காலத் தட
கலா னவிலச் சாதி-யல்லல்செய் திடலாற் றீயோ யறை
சொற் பழுதே யாகும்." என்பதனாற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். அங்ஙனமாயில், கருத்தாபட்சவாதி-
ம் சர்வ சீவன்களையும் ஒரு படித்தின்றி வரத்த யோனிய

வுந் திரியக்குயோனியாகவும் படைத்தமையால். மேல்விடை.
உயிர்கள்முன் செய் கருமந்தன்னால் பேசும் அசாதியுரு உற
ல் உண்மை உன்சொல் பிழையாம் அன்றே. எ-து. ஆன்மாக்
களெல்லாம் ஒருவர்க்கு ஒருவர் அநாதி சென்மாந்தரங்களிற்
செய்த இதாகிதங்களினுண்டாகிய புண்ணிய பாவத்தினாலே
இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சராசரவடிவங்களைப் பொருந்துத
ல் சத்தியம். ஆதலின், உன்னுடைய வேதம் சத்தியவேதமா
காது அசத்திய வேதமாயிற்று. இதற்குப் பிரமாணம்: திருவாச
கம். "புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் பல்விருக மாகி
ப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க்
கணங்களாய் வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் செல்
லாஅ நின்றவித்தாவர சங்கமத்து ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தி
ளைத்தே னெம்பெருமான்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்
காண்க.

(இதன்கருத்து.) ஈசுரன் மனுஷருக்கு உபகாரமாக மிருகா
திகளைப் படைத்தானென்பது அசத்தியமென்றும், ஆன்மாக்
கள் கன்மத்தால் நானாரூபம் பெற்றது சத்தியமென்றும், கூ
றியது. (௯)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கி வாமி கூறுகி
ன்றார்.

இங்ஙனம் ஆன்மாக்களெல்லாம் கன்மவசத்தினாலே சராச
ரவடிவம் [illegible]ந்தார்களென்றும், கொலையினாற் பாவம் உ
ண்டென்றும், கூறியது ஒக்கும். ஏசுமதவாதி கூறிய உபாய
மூ[illegible] கொலையினாலே பாவம் உண்டாயினும், சிறிது இடத்
து உண்டு. சிறிது இடத்து இல்லை. அதுவும் மேலே உம்மு
டைய வசனத்தினாலே தானே அறிவிக்கின்றேன். நீர் இப்
பொழுது இந்த ஒருவினாவிற்கு உத்தரம் கூறல்வேண்டும். அ
ஃது யாதெனில், சராசரங்களெல்லாம் சீவனென்றீர். அவற்

றுள் அசரமாகிய மரமுதலிய சீவன்களை நீர்கொன்று அருந்து
கின்றீர். அவற்றினால் உமக்குத் தோஷமில்லாதது என்னை. கூ
றும் என்ன, மேல் உத்தரங் கூறுகின்றார்.

பிழையுறுதல் சிறிதசரக் கொலையதனுற்
சரக்கொலையிற் பெருகா திங்ங
னிழிவுதரும் பருவமடை தலினுற்கி
ராதியைந்து மீயுந் தூய
வழகியவா னானயின்றோன் கிழெனமே
லாவர்குறைந் தடைபா வத்தான்
முழுமலப்பன் றியையருந்தும் புலையர்பன்றிக்
குறும்பருவ முறையி-னுமால்.

அசரக்கொலையதனால் பிழையுறுதல் சரக்கொலையில் பெரு
காது சிறிது. எ-து. சராசரமெல்லாம் சீவன்றதலில் அசரக்கொ
லையினாலும் பாவம் உண்டென்பது நிச்சயம். பாவம் உண்டா
யினும்; சரக்கொலையிற் பாவம்போல மிகுதியில்லை. கொஞ்சித்
பாவம்.

மேல்வினா. சீவன்களெல்லாம் சமமாயிருக்க அசரசீவகொ
லையிற் பாவங்குறைந்திருப்பானேன். மேல்விடை. இழிவுதரு
ம் பருவம் அடைதலினால் இங்ஙன். எ-து. அந்த அசரசீவக
ள் இங்ஙனங் கூறப்பட்ட எழுவகைத் தோற்றத்துள் தாழ்ந்த
பருவத்தினையுடைய வாதலினால், பாவங்கொஞ்சமே.

மேல்வினா. அப்படிப்பருவத்தினது உயர்ச்சிதாழ்ச்சியாற்
பாவம் ஏறிக் குறைந் திருப்பதற்குத் திட்டாந்தம் யாது. மேல்
விடை. கிராதி ஐந்தும் ஈயும் தூய அழகிய ஆனான் [illegible]
றோன்கிழென மேலாவர் குறைந்து அடை பாவத்தால் முழு
மலப் பன்றியை அருந்தும் புலையர். எ-து. பால்-தயிர்-நெய்-
கோசலம்-கோமய மென்னும்பஞ்ச கௌவியங்களையும் உலகி
ன்கண்வழங்கா நிற்கும் நிர்மலதேகியென்னுஞ் சிறப்பினையு

டைய பசுவினது மாமிசத்தைப் புசித்தோன் தாழ்ந்தகுலமாக
அவனினும் உயர்ந்தகுலமென்று சொல்லப்படாநிற்பர்கள் மு
ழுமலதேகியாகியபன்றி மாமிசத்தைப் புசியாநிற்குஞ்சண்டா
ளர். பன்றிக்கொலையாற் பாவங்குறைதலின்.

மேல்வினா. பன்றியிற் பாவங்குறையவேண்டியதென். மே
ல்விடை. பன்றிக்கு உறும்பருவமுறையின் ஆமால். எ-து. ப
ன்றி மிருகவர்க்கத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தினை யுடையதாகை
யா லெனக் கொள்க. பசு பஞ்சகௌவியங்களையும் வழங்கும்
நிர்மலதேகி என்பதற்குப் பிரமாணம்: திருநாவுக்கரசு நாயனா
ர் தேவாரம். "ஆவினி லைந்து மமர்ந்தாய் நீயே யளவில் பெரு
மை யுடையாய் நீயே-பூவினி னாற்றமாய் நின்றாய் நீயேபோர்
க்கோலங் கொண்டெயி லெய்தாய் நீயே-நாவி னடுவுரை யா
ய் நின்றாய் நீயே நண்ணி யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே-தே
வ ரறியாததேவ னீயே திருவையா றகலாத செம்பொற்சோ
தீ." என்றும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம். "மாவையு ரி
த்தனகொண் டங்கம ணிந்தவனை வஞ்சம னத்திறையு ெ
ஞ்சனு காதவனை-மூவரு ருத்தனதா மூலமு தற்கருவை முடி
யுமொல் விடையின் பாகனைப் பாசமறப்-பாவக மின்றிமெய்
யே பூற்றுமவர்க்கமுதைப் பானறு நெய்தயிரைந் தாடி பரம்ப
ரனைக்-காவலெ னக்கிறையென் றெய்துவ தென்றுகொலோ
கார்வயல் சூழ்கானப் பேரூறை காளையையே." என்றும், சிவ
தருமோத்தரம். "இக்கு மின்சுவையீயுமி றைஞ்சுவார்க்-கங்
கு மின்ப மடைகைக்குங் காரண[illegible]ங்கு தன்புன லுண்டு
புற் றின்[illegible]க லந்தருங் கோவெனும் வான்பொருள்."
என்றும், சிவஞானதீபம். "பொற்பமரும் பாற்கடலி னூற்பவ
னாஞ் சுரபி புகலிலதன் கோமயத்திற் கூவிளந்தா னுளவா-ம
ற்புதமாந் திருமகளவ் வில்வமதிற் பொருந்து மகிலாரம் பனித
ரு தனையதனி லுளவாங்-கற்பமருஞ் சுராமுத நவநீதத் துதி
க்கும் கதிருடனே செங்கெலதன் பாலதனிற் றோன்றுஞ்-சோ

றப்பயில்குங் குலியமரை யுற்பலநீ ரதனிற்றேன்றியிடும் ரோசனையு மதனுதரத் திருக்கும்." என்றும், காசிகண்டம். "ஆன்கூளப் பூடியிற் றேன்று மருந்துக டோயப் பெற்ற-வூன்பயிலியாக்கை கங்கை தோய்ந்ததா மருப்பினுச்சி-வான்புனற் கடவுட் பேரியா றிருக்கும்வா னிலவு காலுங்-கூன்பிறை முடித்த செல்விகொம்பிடை வதியு மாதோ."என்றும், பெரியபுராணம். "சீலமுடைய கோக்குலங்கள் சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன் காலமுழுது முலகினைத்துங் காக்கு முதற்கா ரணராகு-நீலகண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்து நீறுதரு-மூல மலதா ரஞ்செய்யு மூர்த்த மென்றுன் முடிவென்றே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. பன்றி முழுமலதேகி என்பதற்குப்பிரமாணம்: "எருத மேட்டுக் கிரண்டு தலை யிட்டாற்போற்-பேருயே னங்கோழிப் பேரிட்டு - மாருத-புன்மக்கள் வாயிற் புலையர் மலமிறைக்க - நன்மக்கள் கண்டு நகும்." என்றும்,"பன்றிதன் மலமுண்டா லென் பரந்தரு றுடலமெங்கு மென்றிருந் தனையோ பேதா யிளைத்தது பருக்கு மாறே-னன்றியு நோய ருறு லபத்திய மடையக் கண்டு-முன்றனு ளுனராய் நாளு முண்டனை மலமீ துன்மை." என்றும், "அசுத்தமா மலத்தை யேதின் றவற்றினு னுடலந் தாங்கு-மசுத்தமாம் பன்றியாதி யருந்திமா நரகத் தாழு-மசுத்தருஞ் சுத்தர்போல வருவருப்புடைய ராகி-யசுத்தமா நிலத்திற் கிரை யாதிதிதென்பதென்றே." என்றும், "கூறுநாய் கழுதை பன்றி கோழியு மலத்தைத் தின்னும் - வீ[illegible]ன் கழுதை நாயை விரும்பியே தின்று தென்கொ - றேறியே தெளிந்து பா[illegible]றீதான புலமாமெல்லாம் - வேறுமோர் நரகத் தெல்லைவிதிக்கவு மிவர்க்கு வேண்டாம்." என்றும், "தம்மினு முயர்ந்தோர் கீழோர் தமதிலத்தறனுண் டாரோ - லம்மவங் கவருங் கீழென் றவர்தனைப் புனலுமுண்ணு - விம்மனி தர்கடாஞ் சீச்சீயினர்தம் மலத்தையுண்டு - விம்முடற் பன்றியாதி விரும்பியுண் டுவப்ப

தென்றே." என்றும், வருவனவற்றுற்காண்க. பன்றியாதிகளை உண்டோரும் புலையர் என்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "கொலைவினையராகிய மாக்கள் புலைவினையர் - புன்மை தெரிவா ரகத்து." என்றும், சிவவாக்கியர். "புலையரைப் புலையரென்னும் புத்தியற்றமாந்தரே - புலைய ரூர்ம லம்புசிக்க நாடிமீது புத்தியோ - புலையருக்கு ளொக்குமும்மை யென்று ளாத்த புல்லரும்-புலைய ராகிநரகி னுட்புகுவ ளாய ராணையே." என்றும், "ஈவானே தெய்வ மிரப்பே யிழிவரவென்-றுய்வானே நூலின் பயனறிவான்-பெய்வாழுங்-காட்டே கரப்பவர் தம்மில்லங் கடும்புலையன்-வீடே விடக்குண்பான் வீடு." என்றும்,"பறையரைப் பறைய ரென்று பறைந்திடு மனிதர்கேளீர்-புறையர்தம் மலத்தைத் தின்ற பன்றியைப்புசிப்ப தென்றோ-கறையதே யாகு மந்தக் கறிதனைக் கலத்தினிட்டு-மறையவே வைத்துத் தின்னுமனிதரோ பறையர் கண்டீர்." என்றும், "புலையென்னும் புலைதிரப் புனலென்னும் புனன்மூழ்கி-யலைகின்ற முழுமூட ரறிவென்ன வறிவென்ன - புலையன்றன் மலமுண்ணு மெமையுண்ணும் புலையர்க்குக்-குலமென்ன நலமென்ன கூகூவென் றனகோழி." என்றும், மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. பன்றி மிருகவர்க்கத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடையது என்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவிளையாடல். "அன்றியும் பெருமை மிக்க வலகில்யோ னிகளிற் றேயா - தென்றுமே லாக வோங்குந் தலைவநீ யிழிந்தபொல்லாப் - பன்றியு நாற்கா லுள்ள பல்[illegible]கெல்லா-மொன்றிய கடைய தன்றோ வுளத்திடை யோருங்காலே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) சராசரபேதம் உணர்த்துவான் பருவத்தாற் பசு உயர்ந்ததென்றும், பன்றிதாழ்ந்ததென்றும், கூறியது.

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும் வாமி கூறுகின்றான்.

பசுவும்பன்றியும் மிருகசாதியபேதமாயிருக்கப் பருவபேதம் வருவானேனென்றவளவில் அவனைநோக்கிமேலுத்தரங்கூறுகின்றார்.

முறைமைதெரி யந்தணரும் புலையருமா
 னுடரெனவின் மொழிந்த வானுஞ்
செறிமலப்பன் றியுமிருக மெனப்படுமாங்
 கவர்கொலையிற் றிகழா நிற்கு
நிறைவினொடு குறைவெனவான் பன்றியிவற்
 றருங்கொலைக்க ணிகழும் பாவ
மறிஞரிவை யெனக்கொலைமை யசரமதிற்
 குறைதருமென் றறைவ ரன்றே.

முறைமைதெரி அந்தணரும் புலையரும் மானுடர் எனவின் மொழிந்த ஆனும் செறிமலப்பன்றியும் மிருகம் எனப்படும். எ-து. வேதாகமவிதிகளை அறிந்த பிராமணரும் அவைகளை அறியாதபுலையரும் மனுஷசாதியென்றுசொல்லப்படுதல்போல முற்கூறிய நிருமலதேகியாகியபசுவும் சமலதேகியாகியபன்றியும் மிருகசாதியென்று சொல்லப்படும்.—பாவம் ஆங்கு அவர்கொலையில் திகழா நிற்கும் நிறைவினொடு குறைவு என ஆன் பன்றி இவற்று அருங்கொலைக்கண் நிகழும். எ-து. இங்ஙனம் பாவமானது மனுஷக்கொலைகளுள் பிரமக்கொலையிலே ஏறியும் நீசக்கொலையிலேகுறைந்தும் இருத்தல் போல மிருகங்களுள் பசுக்கொலையிலேறியும் பன்றிக்கொலையிலே குறைந்தும் இருக்குமெனக்கொள்க. இவையென அசரமதில் கொலைமை குறைதரும் என்று அறிஞர் அறைவர். எ-து. இத்தன்மைபோலச் சரக்கொலையிலே பாவம் ஏறியும் அசரக்கொலையிலே குறைந்தும் இருக்குமென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ-று. பிராமணரும் பசுவும் உயர்ந்த பருவத்தினையுடைய என்பதற்குப்பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "அரனுதி யொருமுவ ரமரேசர்

மருமானு-மொருவாம லுறைவார்க ளுமையாதி மடவாரு-மரிதாய மறையோர்க ளுடலாவி னுடலார்வ - மொருவாது வழிபாடு புரிவார்க ளுயர்வாரே." என்றும், காசிகண்டம். "உறுபுல னடக்கி வேத நெறிவழி யொழுகிநின்ற-வறுதொழி லோரு மானுங் குலமொன்று மவருளாய்ந்து-மறுவறு மறையோர் தம்பால் மந்திர மனைத்தும் வைத்தேன் - செறுவிடை யவிகளியாவுந் தேமறத் தொகுத்துவைத்தேன்." என்றும். வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) பிரமகத்தி தோகத்தியிற்பாவம் ஏறியும் நீசக்கொலையிற் பன்றிக்கொலையிற் பாவங்குறைந்தும் இருத்தல் போலப் பருவபேதத்தாற் சரக்கொலையிற் பாவம் ஏறியும் அசரக்கொலையிற் பாவங்குறைந்தும் இருக்குமென்று சாதித்தது.

பின்னும் வாமியைநோக்கி அசரக்கொலையிற் பாவங் குறையுமென்பதற்கு மேலும் ஒருத்தரம் வலியுறுத்திக்கூறுகின்றார்.

அன்றியுந்தா வரவுருவஞ் சரமதுபோற்
 குறைப்பினுயி ரகலாப் பாவங்
குன்றியுற லுண்மையவை குருவாதிக்
 களித்துணவக் கொலைமை தன்னோ
டொன்றியுழ வாதியிற்சார் பாவமுந்தேய்ந்
 தழியுமன்னோர்க் கூட்டொ ணாது
வன்றறிகண் ணப்பரினம் பனைச் செருப்பா
 லுதைப்பதெவ னலமில் லோயே.

அன்றியும் தாவர உருவம் சரமதுபோல் குறைப்பின் உயிர் அகலா பாவம் குன்றி உறல் உண்மை. எ-து. தாழ்ந்த பருவத்தினாலே அசரக்கொலையிற் பாவங்குறைந்திருக்கு மென்பதன்றியும், பின்னும் ஒருவிதத்தானும் அக்கொலையிற் பாவங்குறையுமென்று கூறப்படும். அது எதினாலென்னில், அசரவடிவங்களானவை சரவடிவங்களைப் போலக் குறைக்கருவிகொ

ண்டு குறைக்குமிடத்து நாசத்தையடையாது பின்னுங் கிளைத்
தெழுதலானும், தறித்தகோட்டினை மற்றோரிடத்தில் வைக்க
அதுவுந் தளிர்த்தலானும், அக்கொலையால் வரும்பாவஞ் சரக்
கொலையிற்போலாது குறையுமென்பதே சத்தியம். இதற்குப்
பிரமாணம்: புலான்மறுத்தல். "மரக்கோட்டைக் காதிவந்து
வைத்தான் மரமு-மரக்கோடுந் தானிரண்டாய் வாழுஞ்-சரிக்
கின்ற-வோருயிரின் கால்வாங்கி யோரிடத்தே வைத்தான்மற்
றோருயிர்தா னுண்டோ வியம்பு." என்றும், மற்றும் வருவனவற்று
ற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படி அசரக்கொலையாற் பாவம் அற்பமாய் வ
ரினும் நாடோறும் வந்துகூடுதலாற் சரீராந்தியத்தில் அநேக
மாகச் சுமக்கும். அஃதன்றியும், அசரமுயற்சியா லுண்டாகு
ஞ் சரக்கொலைகளும் அனந்தமாதலின், அவற்றினது பலத்தி
னை நீர் அனுபவியாது நீங்குமாறெங்ஙனம். மேல்விடை. அ
வை குருவாதிக்கு அளித்து உண அக்கொலைமை தன்னேடு ஒ
ன்றி உழவாதியில் சார் பாவமும் தேய்ந்து அழியும். எ - து.
ஒரு விவேகியானவன் அசரபதார்த்தங்களை வேதாகமங்களி
ல் இல்லறத்திற்கோதிய தருமம் வழுவாமல் தேவர் அதிதி அ
னல் தேசிகர் என்னும் நால்வகையோர்க்கும் முன்னூட்டிப்
பின்னுண்பானுகில், அன்னங் காய் தழை முதலிய அசரக்
கொலையால் வருந்தோஷமுமற்று உழுதல் கூலிவேலைசெய்த
ல் வாணிபஞ் செய்தல் சினமிகுத்தல் அசத்தியங்கூறல் வீடுதூ
ர்த்தல் மெழுகுதல் நெருப்புமூட்டல் தண்ணீர்கவர்தல்
குத்துதல் என்பனகூடப் பத்துவிதத்தான் வரும்பாவமும்
வ்வவகாலத்தில் நட்டமாதலின், அவனுக்குச் சரீராந்தியத்
ற் சுமக்கும் பாவமேயில்லை. இதற்குப்பிரமாணம்: சைவசம
நெறி. "தேவரதிதியன றேசிகர்க்கென் றட்டவன்னந்-தே
ருல கத்தமுதமென்." என்றும், சிவதருமோத்தரம். "தலத்
துழல் கூலி வேலைசந்தையிற் கொண்டுவிற்கை-குலைத்தசொற்

டுடுன் கோபமசத்தியங் கூறலுள்ளு-மலக்கிடன் மெழுக லங்கி
யாக்கனீ ரரிசி யென்றே-யிலக்கணத் தியம்பும் பத்துந் தமக்
கெனிற் பாவ மீட்டும்." அன்றியும், "தேசறு மோதி பூசைக்
கெனவிவை தம்மைச் செய்யி-னூசமாம் பாவபேதந் தம்மையே
நாடிச்செய்யிற்-பாசமா நரகபேதப் படுகுழி படுத்தி யென்று-
மூசல்போ லுழல்வித்தாக்குந் துயரினுக்களவு முண்டோ." அ
ன்றியும், "அட்டமுதநனைச் சொன்ன நால்வரு மருந்த வன்
பர்-விட்டமிக் கதனை யுண்கையமுதமீ யாதே யுண்கை-கட்ட
முங் கவெு மாவிகழிந்தவூன் காயந் தானு-மொட்டியே யுடலி
ற்றோன்றும் புழுவமென் றொழிக வோர்ந்தே." அன்றியும்,
"இறவா திருக்கச் செய்யுமருந் தியாதே யெனினு மில்லகத்து
துறவா திருந்தார் மூவரொடுந் துய்த்தல் கடனே துயக்குற்
ப்-பிறர்சொல் பழியும் பேறுதே பெரியோர் தமக்கு நாளு
ஞ-சிறிது மிரக்கஞ் செய்யாதே தானே யருந்துஞ் சிறுடனு
மே." என்றும், காசிகண்டம். "தேவர்தென் புலத்தோர் அ
றந்தவர்க்களித்த சேடநல் லமிர்தினு மினிதா-மியாவரே யெ
ன்னு மதிதிய ரிறந்தோ ரிமையவ ரிங்கிவர்க் கின்றிக்-கூவல்
போ லாழ்ந்த பாழ்வயி றதனிற் கொட்டுதற் கமைத்த வன்ன
சோறு-நாவுறை புழுவா மெனமறை யனைத்து நவின்றிடு மெ
ன்பர்நன் குணர்ந்தோர்." அன்றியும், "உம்பர்வேதியர் விரு
ந்தினரை யூட்டி நுகரார்-தம்பசிக்கன றணிப்ப நனிதுய்த்த
விவரை-வெம்புகண்டக ருளத்தின்மிக வெம்மை புரியுங்-கும்
பிபாகநர கத்திடை குளிப்பவெறிவாய்." என்றும், மற்றும் வரு
வனவற்றுற்காண்க.

மேல்வினா. இம்முறைமை மாமிசத்தை நிவேதித்தால் குரு
வாதிக்கு அற்பிதமாகாதோ. மேல்விடை. அன்றோர்க்கு ஊ
ன் ஊட்டொணாது. எ-து. குருவாதிநால்வர்க்கும் மாமிசத்தை
நிவேதிக்க வொண்ணாமையின், அதுசெய்தலிற் சரக்கொலை
ழை நீங்குதல் கூடாது. அதென்போலவெனில், ஒருவன் ஒ

ருகுற்றஞ்செய்து அக்குற்றத்தைநீக்கும் பொருட்டு இராசாவைப் பிரார்த்திக்கச்செல்லுமளவில் அந்த அரசனுக்குப்பிரீதி யில்லாத காரியத்தைச் செய்துகொண்டு போனானேயாகில்; முன்பு அவன் செய்த குற்றமும் தீராது பின்புந் தண்டிக்கப்படுவான். அதுபோலப்பிரீதியில்லாத மாமிசத்தை ஈசுராதி தேவதைகளுக்கு நிவேதித்தால், சரக்கொலைமையுந் தீராமல் அநாற்பிதமாதலின் அதிபாதகமும் வரும்.

மேல்வினா. மாமிசம் ஈசுரப்பிரீதியன்றென்பது கூடாது. முன்பு கண்ணப்பர் நிவேதித்திருத்தலின். மேல்விடை. நன்று அறி கண்ணப்பரின் நம்பனைச் செருப்பால் உதைப்பது எவன் நலம் இலோயே. எ-து. கண்ணப்பர் மாமிசமிட்டு முத்திபெற்றாரென்பது சத்தியம். அதுபோலப் பிறரும் மாமிசத்தை நிவேதித்தல் கூடாது. அதேனென்னில், கண்ணப்பர் பூர்வசன்மத்தில் செய்த தபோபலத்தினாலே ஒருகாலத்திற் காளத்தியீசுரரைக் கண்டமாத்திரத்திலே பேயின்கட் பிடியுண்டானொருவனுக்கு அவனது சரித்திரம் பேயின் சரித்திரமாகி நின்றதுபோலக் கண்ணப்பருடைய சரித்திரமெல்லாங் காளத்தியீசுரருடைய சரித்திரமாக நிற்றலால்; அவர்க்கு மோக்ஷங்கைகூடிற்று. அவர் உன்னைப்போல ஒரு ஆசாரியனை அடைந்து இதுபாவம் இதுபுண்ணியம் இது செய்யலாம் இது செய்யலாகாது என்று ஒருகாலுங் கேட்டறிந்தவருமல்லர். அவர்முன்பு பழகியிருந்த பழக்கத்தைப் பின்னும் பத்திமிகுதியினாற் செய்தனர். அவர்போல ஒருவன் ஈசுரனுக்கு மாமிசம் நிவேதிப்பானாகில், வாய் நீரால் அபிஷேகம்பண்ணிச் செருப்புக்காலால் உதைப்பதுஞ் செய்யவேண்டும். அப்படியுஞ் செய்யலாமென்று ஒருவன் நினைத்தானாகில், அவன்போய் விழும் நரகத்திலே பின் வீழ்வார் ஒருவருமில்லை ஆதலின் கண்ணப்பருடைய பத்தியை நீவிதியென்று பிராமாணித்தல் கூடாது. மிகுதியும் நல்லறிவடையாத நீயோனே. எ-று.

(இதன்கருத்து.) எவ்விதத்தானும் அசரக்கொலையிற் பாவங் குறையுமென்றும், அக்கொலைமையும் ஈசுராதிபூசையாலே கெடுமென்றும், மாமிசம் நிவேதித்தல் அவர்களுக்கு ஆகாதென்றும், கண்ணப்பர்செயல் பத்தியென்றும், கூறியது. (௬)

பின்னும் வாமியைநோக்கிப் பத்திமார்க்கத்தை விதிபோலப் பிரமாணித்தல்கூடாதென்று மேலும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

நலந்தருதா தையைவதைத்து முத்திபெற்றோ
ருளரெனிலிஞ் ஞாலத் தூடே
கலந்துமுத்தி யடையு நர்க்கெல் லாமதுவோ
கதியுலகங் கடந்த பத்தி
வலந்தனைநீ விதியெனக்கூ றுதல் பழுதன்
றனையிமய வரைமா துக்கிந்
நிலந்தனிற்பத் தினிமுதலாஞ் சத்திகட்கும்
வரைவெனினீ நிகழ்த்த நீதே.

நலந்தரு தாதையை வதைத்து முத்திபெற்றோர் உளரெனில் இஞ்ஞாலத்தூடே கலந்துமுத்தி அடையுநர்க்கு எல்லாம் அதுவோ கதி உலகங்கடந்த பத்திவலந்தனை நீ விதி எனக் கூறுதல் பழுது. எ-து. உலகத்தின்கண் ஒரோருவர் பத்திமிகுதியாற் செய்த சரித்திரங்களை நீ விதியென்று ஒருகாலும் பிரமாணித்தல் கூடாது. அதேனென்னில், சண்டேசுரநாயனார் பிதாவைக்கொன்று முத்தியடைந்தாரென்றும், சிறுத்தொண்டநாயனார் பிள்ளையை அறுத்து முத்தியடைந்தாரென்றும், அதுவேவழியாகப் பிறரும் பிதாவைக்கொன்றும் பிள்ளையைக்கொன்றும் முத்தியடைவாரில்லை. அப்படிப்போல இப்பொழுதும் ஒருவனுக்கு மிகுந்த பத்திவந்ததாயினும், விசேடித்து ஒருகருமத்தைச் செய்வதொழிந்து முன் ஒருவர் பத்திமையாற் செய்தபடி தானுஞ்செய்யவேண்டுமென்பதில்லை. பின்னொருவன் முன்னோர் சரித்திரத்தைப் பிரமாணித்தல் கூடாது. மேலும், விதி

மார்க்கத்தையொழிந்து பத்திமார்க்கத்தை ஒருகாலும் பிரமாணிக்கவொண்ணாது. அதெப்படியென்னில், ஓரேரியின்கண்ணே மிகுத்த வெள்ளமானது ஒருகாலையில் நடுவே முறித்துக்கொண்டு சென்றதாயின், அதுவே ஏரிக்குக் கலிங்கென்று விடுவாரில்லை. ஏரியின் கடையிற் கலிங்கு விடுவதே உண்மை. அதுபோலக் கண்ணப்பநாயனார் முதலாயினோர் செய்த உலகாதீதமாய சிவானுக்கிரக வலியினையுடைய மிகுத்தபத்தியை நாளும் விதியென்று கொண்டு ஈசுரனுக்கு நீ மாமிசம் நிவேதிப்பலென்பது மிகுத்த குற்றமென்று அறிவாயாக. இதற்குப் பிரமாணம்: "வெள்ளமிகுத் தேரிநடு வுடைத்தோடி னதுகலிங்காய் விடுகி லாரப் - பள்ளமடைத் திருபுறத்துங் கடைவிடுவ ருலகோரப் பரிசு போல-வுள்ளமிகுத் தறிவெழலாற் பத்திமிகுத் தமையானென் றொருவர்செய்யிற்-றெள்ளுணர்வோ ரதனைவிதி யென்றுபின்னும் புரிகுவரோ தெளிவி லோயே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. ஈசுரனுக்கு மாமிசம் நிவேதித்தற்கு விதியில்லையென்பது கூடாது. ஈசுராபின்னமாகிய உமாபரமேசுவரிக்குப் பிரீதியாகையால். மேல்விடை. இந்நிலந்தனில் பத்திரைமுதலாம் சத்திகட்கும் வனைவெனின் இமயவரைமாதுக்கு நீ ஊன்றனை நிகழ்த்தல் நீதே. எ-து. தம்பனம் மோகனம் உச்சாடனம் வசியம் ஆகருஷணம் வித்துவேஷணம் பந்தனம் மாரணம் என்று சொல்லப்பட்ட அட்ட கன்மங்களையுங் குறித்து இந்நிலத்தின்கண் பத்திரையாதிய அனந்தசத்திகளில் ஒவ்வொருசத்தியை அர்ச்சிப்போரும் அச்சத்திகட்கு மாமிசம் நிவேதித்தல் அயோக்கியமாதலின் அவர்கட்குச் செய்யும் முறைமையே சத்தோபசாரஞ்செய்து அச்சத்திகளது பரிசாரகபேதமாகிய பைசாசங்கட்கு மதுமாமிசத்தை நிவேதிப்பார்களாதலின், எல்லாச்சத்திகட்குங் காரணமாய் உலகத்தின்கண் உயிர்களையெல்லாம் வளர்ப்பனவாகிய முப்பத்திரண்டறங்க

ளையும் வளர்க்கும் பேரருளினையுடைய உமாபரமேசுவரிக்கு நீ மாமிசம் நிவேதிக்கலாமென்று சொன்னவார்த்தையே அநியாதகம். இதற்குப் பிரமாணம்: "மண்டலத்துங் காளிமுதற் சத்திகடே வர்களெவர்க்கும் வழங்குறுரு-னண்டியிருந் தளபூதபிசாசங்கட் களித்திடுவரதனை நீயுங்-கண்டிருந்து முமைக்குரைத்தாயநியாய மெண்கருமங் கருதினோருன்-கொண்டவன்னூழ் பூதாதிக் கிடுவரன்றிச் சத்திகள்பாற் குறுகாரன்றே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(இதன்கருத்து.) பத்திமார்க்கத்தை விதிமார்க்கம்போல நெறியாகக் கொள்ளொணாதென்றும், சத்திபூசைக்கு மாமிசநிவேதனம் அயோக்கியமென்றும், கூறியது. (௧௦)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும் வாமி கூறுகின்றான்.

மாமிச நிவேதனம் சத்திகட்கு அற்பிதமாகாவிடினும்; அச்சத்திகளது பரிசாரகபைசாசங்கட்கு இடுதலினாலும், சரக்கொ[redacted]ங்கும். எந்தக்குயவன் சுடுகினும் பானைவேகல் பிரமாணம்போலு மென்றாயாகில்; அது கூடாதென்று மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

நிதிலசத் திகட்குழ்ந்தோ ரிடுமுணூன்
டமரரன்றிச் செறிபூ தாதிக்
காதலின்மற் றவையுணலா னகலினுமக்
கொலைமைமுழு தகன்றி டாவான்
மீதலத்து மசுரரிராக் கதருமுண்ப
ருனதனை விரும்பா ரென்றுஞ்
சோதிமணி முடியமுதா சனர்சுரத்தன்
மையினற்பூ சுரரைப் போலும்.

நிதிலசத்திகட் குழ்ந்தோர் இடும் ஊன் ஆண்டு அமரரன்றிச் செறிபூதாதிக்கு ஆதலின் மற்றவை உணலான் அகலினும் அக்கொலைமைமுழுது அகன்றிடாவால். எ-து. குற்றமற்றபத

தினாயாதி சத்திகளிடத்து அட்டகன்மங்களைப் பெறுவோர்க
ள் அவரது சமுகத்துள்ள தேவகணங்கட்கன்றிப் பூதபைசாச
ங்கட்கு மாமிசம் நிவேதிப்ப துண்டாயிருத்தலினன்றோ, நீ
அவற்றினால் பாவம் நீங்குமென்பது கூறினை. அதுகூடாது.
அவ்விடத்துண்டாகிய பூதாதிகளுக்கு மாமிசம் நிவேதித்தலா
ல் அக்கொலைமை நீங்கினுஞ் சிறிதல்லது முழுதும் நீங்காது.
அதெப்படியென்னில், ஒருவன் தான்செய்த குற்றம் அற்பமா
யிருக்கவும் அக்குற்றத்தை இராசாவைவழிபட்டு அவனது க
ருணையாற் றீர்த்துக்கொண்டானாகில்; இராசாவுக்குமிகவுந் து
வேஷம் வருவதாகிய மிகுந்தகுற்றத்தைச் செய்தவன் இராசா
வின் வாயில்காப்போன் அனுசரணையாற் றீர்த்துக்கொள்ளுத
ல் கூடாது. அவர்களாற் றீருமிடத்தும், கிஞ்சித் மிதஞ் செ
ய்வதொழிந்து குற்றமுழுதும் பரிகரித்தல் கூடாது. குற்றமு
ழுதும் பரிகரிக்க நினைக்குமிடத்து அவர்களுக்குங் கூடவே
தண்டனைவரும். அப்படிப்போல நாம் அசாத்தினால் வரும்
அற்பபாவத்தை ஈசுரப் பிரீதிபண்ணித் தீர்த்துக்கொள்வோ
மாயின்; ஈசுரப்பிரீதியல்லாத சரக்கொலைத்தோஷத்தைச் சத்
திபரிசனபைசாசங்களால் நீக்கிக்கொள்ளுவே மென்பது கூ
டாது. அந்தப்பிசாசகணங்களும், அந்தப்பிசாசகணங்களுக்கு
அதிபதியாகிய சத்தியாதிதேவதைகளுந் தங்களுக்கு ஈசுரன் அ
மைத்த முறைமையொழிந்து ஏறக்குறைய நடந்தார்களாயின்,
அவர்களுஞ் சனனமரணப்பட்டு வருந்துவாரென்பது நிச்சயம்.
இதற்குப் பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "யாதொரு தெய்வங்
கொண் டீ ரத்தெய்வமாகியங்கே-மாதொரு பாகனாரும் வருவர்
மற்றத்தெய்வங்கள்-வேதனைப் படுமிறக்கும் பிறக்கும்மேல் வி
னையுஞ் செய்யு-மாதலா னவைகளில்லா னறிந்தருள் செய்வ
னன்றே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

மேல்வினா. தார்க்காதிசத்திகளுக்கு மாமிசம் நிவேதிப்பது
யோக்கியமாயினும், வானுலகத்தின்கணிருந்துள்ள முப்பத்து

முக்கோடிதேவர்களுக்கும் அவற்றினை நிவேதிப்பது அயோ
க்கியம். மேல்விடை. மீதலத்தும் அசுரர் இராக்கதரும் ஊன்
உண்பர் என்றும் சோதிமணிமுடி அமுதாசனர் அதனை விரும்
பார் சுரத்தன்மையினால் பூசுரரைப்போலும். எ-து. வானுலக
த்தும் அசுரராக்கத பூத பிசாசாதிகளே மாமிசபக்ஷண யோக்
கியர், பிரகாசம்பொருந்திய மணிமுடிகளைத்தரித்துள்ள தேவர்
களாவார் அமுதபக்ஷணயோக்கியர். அத்தேவர்கட்கு மாமிசம்
நிவேதிக்கவொண்ணா தென்பதற்குப் பிரமாணம் அநுமானம்.
அஃதெங்ஙனமெனின், வானுலகத்துத் தேவர்கள் ஊன்றின்
பதில்லை. தேவத்தன்மையுடையவர்களாதலின். எங்கே தே
வத்தன்மையுண்டோ அங்கே ஊன்றின்பதில்லை, இங்ஙனம்
பூசுரர்போலும் ஆதலிற் றேவர்கட்குமாமிச நிவேதனம் அநா
ற்பிதமென்றறிவாயாக.

(இதன்கருத்து.) சத்திகள் பரிசனபைசாசங்கட்கு மாமிசநி
வேதித்தலாற் சரக்கொலைமை முழுதும் நீங்காதென்றும், எ
வ்விடத்தும் அசுராதிகளுக்கே மாமிசம் அற்பிதமென்றும், தே
வப்பிராமணருக்கு மாமிசம் அநாற்பித மென்றும், கூறியது.

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும் வா
மி கூறுகின்றான்.

நீர் இங்ஙனங்கூறிய அனுமானத்திலே தோஷமுண்டு வியா
த்தி யின்மையின். அஃதெங்ஙனமெனின், சபக்கமாகிய பிரா
மணரிடத்துத் தேவத்தன்மை யுண்டாயினும் ஊனுண்ணா
மை நியமமில்லை - யாகத்தின்கட் புசித்தல் காணப்படுதலின்.
என்றவனாவில் உத்தரங் கூறுகின்றார்.

பூசுரருக் கிழிவிலையா கத்துயிர்கொன்
றருந்தலின்வின் புகுதா நிற்பர்
கோசமெடுத் துரைநவிற்று ஆரியர்சிறார்க்
கிதமதுபின் கொடுப்பான் முன்ன

ஆசுமிகு துயர்விளைத்து மிதமதுவாப்
பொருள்பெறலி னரியவேத
வோசைமிகு மமருலகை யவர்வதைத்த
சிவனும்பெற் றுய்தலாலே.

யாகத்து உயிர்கொன்று அருந்தலின் பூசுரருக்கு இழிவு இல்லை விண்புகுதாநிற்பர். எ-து. பூசுரர் யாகத்தின்கண் சீவகொலைபண்ணிப் புலாலுண்டார்களாயினும், புலாலுண்டோர்கள் அடையும் பாவத்தினையடையாமல் அதனுலிருந்த புண்ணியராகித் துறக்கலோகமடையா நிற்பர்கள். ஆதலின், அன்னோர் ஒருகாலும் புலாலுண்டதேயில்லை.

மேல்வினு. பூசுரர் யாகத்தின்கட் சீவகொலை செய்தும் புலாலுண்டும் தாழ்வடையாது சொற்கமடைய வேண்டியதென்? மேல்விடை. கோசம் எடுத்து உரைகவிற்று ஆசிரியர் சிறுர்க்கு இதமதுபின் கொடுப்பான் முன்னர் ஆசுமிகு துயர்விளைத்தும் அது இதமா பொருள்பெறலின் அவர்வதைத்த சிவனும் அரிய வேத ஓசை மிகும் அமருலகைப் பெற்று உய்தலாலே. எ-து. புத்தகத்தின்கணுண்டாகிய சத்தங்களைப் பள்ளியின்கட் சிறுவர்கட்கு ஓதுவிக்கும் உபாத்தியாயரானவர் அன்னோர்க்குப் பின்புசுகத்தை விளைக்கும் பொருட்டு முன்னர் அவனகங்குற்றமாகத் தோன்றும் துக்கங்களைவிளைவித்தும் அவர்து மாதாபிதாக்கள் அவற்றினை மிகவும், இதமாகக்கொள்ளுதலின் உபாத்தியாயரும் பொருள்பெற்றுச் சுகமடைதல்போலப் பூசுரர்யாகத்தின்கட் கொன்றசிவன் அப்பொழுது துக்கத்தை யடைந்ததாயினும் பின்பு மிகவும்வேதவோசைமுழங்குதலையுடைய தெய்வலோகத்தை யெய்திச்சுகமடைதலால் யாகம்புரிந்த பூசுரரும்பரமேசுரனது அருளினுலே வானுலகம் புகுந்து உய்யாநிற்பர்கள். எ-று.

(இதன்கருத்து.) யாகத்தின்கட் பூசுரர்விதி புரிதலாற்பாவமில்லை யென்றுகூறியது. (கஉ)

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியைப் பின்னும் வாமி நோக்கி யாக நிமித்தம் இறந்தசீவன்சொற்க மடைவது எவ்வித்தாலென்று வினவ, மேலுத்தரம் கூறுகின்றார்.

உய்ந்திடுமம் மகத்தவிமுன் பரன்கொளலா
னவ்வூன்றாய் துறலாற் சுத்தி
தந்தமறை மந்திரராற் றழல்விடங்கெட்
டுருவிருக்குந் தன்மைத் தவ்வூ
னிந்தவையு புரியவுனக் கிருமறைகூ
றுதியற்றற் கியம்பா நிற்கு
மந்தவுணா யிறைமொழியன் றூரணத்துக்
கதுவிருத்த மாகை யாலே.

உய்ந்திடும் அம்மகத்து அவிமுன் பரன்கொளலான். எ-து. யாகத்தின்கணிறந்துள சீவன்சொற்கமடையும் அவ்விடத்துருத்திராவிப்பாகம் முதற்கொடுத்து மற்றுள்ள தேவர்கட்கு முறைதவிராது பின்பு அவிப்பாகங் கொடுத்தலின். உருத்திராவிப்பாக முதலென்பதற்குப் பிரமாணம்: சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "கட்ட காட்டினடமாடுவ ரியாவர்க்குங் காட்சியுன்னார்-சுட்டவெண் ணீறணிந் தாடுவர்பாடுவர் தூயநெய்யால்-வட்டகுண் டத்தி லெரிவளர்த்தோம்பிமறைபயில்வா -ரட்டக்கொண் டுண்பதறிந்தோ மேனுமிவர்க் காட்பட்டோமே." என்றும், பெரியபுராணம். "வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வேறுமோ வெனுமன்பா-லையுமனத்தினிமையினிலையமிக வென்றிடலாற்-செய்யுமறை வேள்வியோர்முன்பு தருந்திருந்தவி-னையும்வரி சிலையவன்று னிட்டவூ னெனக்கினியே." என்றும், வருவனவற்றுற்காண்க.

மேல்வினு. நன்றுயிற்று. முன்னந்தேவாற்பிதமல்ல புலாலுணவென்று சாதித்தல்வேண்டிப் பிராமணரைத் திட்டாந்தங் கூறினீர். அவர்கள் யாகத்தின்கட் புசிக்கின்றுரென்பது கொண்டு இங்ஙனந் தேவர்களுக்குத் தேவாதிபராகிய உருத்

திரற்குமாகுமென்றீர். முதல் ஆகாதென்ற தேது? இவ்விடத்
து ஆகுமென்றவிசேடம் யாது? மேல்விடை. அவ்வூன் தூய்து
உறலூல். எ-து. யாகத்தின்கணிருந்த மாமிசமும் யாகமல்லா
தவிடத்திருந்த மாமிசம்போல அசுத்தமாகாமல் சுத்தியடை
தலால்.

மேல்வினா. யாகத்தின்கணிருந்த மாமிசம் யாதினாற் சுத்திய
டைந்தது? மேல்விடை. சுத்தி தந்தமறை; எ-து. அது வேத
மந்திரத்தாற் சுத்தியடையும்.

மேல்வினா. அப்படி மந்திரத்தாற் சுத்தியடையிற், புலானுரு
மாறி மரக்கறி ரூபமடையவேண்டும். அஃதின்மையாற் சுத்தி
யடைந்ததற்கு அடையாளம் யாது? மேல்விடை: மந்திரரால்
தழல்விடங்கெட்டு உரு இருக்குந்தன்மைத்து அவ்வூன். எ-து.
மந்திரவாதிகளினாலே அக்கினி உருவுமிருக்கத் தக்கதாகச் ச
த்திதம்பனை யடைந்ததுபோலவும் மந்திரத்தாற் றடைபட்ட
எட்டி அலரி முதலிய விடங்களெல்லாம் ஒருவரை மிகக்கொ
ல்லுந் தன்மை கெட்டதுபோலவும்வேள்விக்கணிருந்த புலானு
ம் மாமிசத்தன்மை கெட்டு நிருமலத்தன்மையடையும். அப்ப
டியாதலின், அது உருத்திராதி தேவாற்பிதமாம். அதனாலே
அந்தவுடலத்தின்கணிருந்த சீவனுந் திவ்வியபோகத்தை அடை
யும். அப்படிப் பாசிவதிதஞ் சாதித்தலின், வேள்விமுடித்த பூ
சாருந் திவ்விய பதவிக்கனுகூலமாகிய சிறப்பினை அடையாநி
ற்பார்கள். ஆகம விதியென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருஞான சம்
பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசு
வேட்டெரியோம்புஞ்-சிறப்பர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேய-
பிறப்பில் பெருமானைப் பின்றாழ் சடையானை-மறப்பி லார்கண்
டீர் மையறீர்வாரே."என்றும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவார
ம். "சிந்தையைத் திகைப்பியாதே செறிவுடையடிமை செய்ய-
வெந்தைநீ யருளிச்செய்யா யாதுநான் செய்வ தென்னே-செந்
தீயார் வேள்வி யோவாத் தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே-யந்தியு

ம் பகலுமாட வடியிணை யலசுங் கொல்லோ." என்றும், சுந்த
ரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "ஒருமேக முகிலாகி யொத்துல
கந் தானா யூர்வனவு நிற்பனவு மூழிகளுந் தானாய்ப்-பொரு
மேவு கடலாகிப் பூதங்களைந்தாய்ப் புனைந்தவனைப் புண்ணிய
னைப் புரிசடையி னானைத்-திருமேவு செல்வத்தார் தீமூன்றும்
வளர்த்த திருத்தக்க வந்தணர்க ளோதுநக ரெங்கும்-கருமே
தி செந்தா மரைமேய் கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டு
தொழு தேனே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். இப்படி நீர்சொன்னது சத்தியம். யாவ
னொருவனாகிலுஞ் சாக்கொலைபண்ணும்பொழுது அவற்றினை
மந்திரோப்தேசத்தினாலே சுத்திபண்ணி அவற்றினானைத் தே
வாற்பிதம் பண்ணுமற் றன்னைக் குறித்துக் கொன்று தின்று
னாயின் அவன் நரகத்தழுந்துவனென்பது உபயமதசித்தமே.
ஆதலால், நாமும் மந்திரோபதேசத்தினாற் பசுவைச் சுத்திப
ண்ணி அதனான் புனிதமாதலின் மாதாவுக்கும் அவளது சமு
கத்துள்ள சகராதி தேவதைகளுக்கும் நிவேதனம்பண்ணி அ
வ்விடத்து இறந்த பசுவை முத்தியடைவித்து நாமுந் தேவியு
டைய பிரசாதங்கொள்ளுதலால் அவளுடைய பாதத்தை அ
டைதலுண்மையாதலின், உம்முடையவேள்வி போலும் நம்
முடைய வாமபூசா சரித்திரம். மேல்விடை. இந்த அடைவு பு
ரிய உனக்கு இருமறை கூறாது. எ-து. நம்முடைய வேள்வி
போலப் பசுப்படுத்து வாமபூசை பண்ணலாமென்று உனக்கு
வேதவிதியின்மையின், அப்படிச் செய்தல் கூடாது.

மேல்வாதியுத்தரம். வேதவிதியில்லாததுகொண்டு நமக்கு
ஒருகுறையில்லை. பசுப்படுத்துமாதாவுக்கு அற்பிதம்பண்ணலா
மென்று வாமதந்திரவிதியுமுண்டு. மேல்விடை. இயற்றற்கு இ
யம்பாநிற்கும் அந்த உரை இறைமொழி அன்று. எ-து. அப்படி
உனக்குச் சத்திபூசைபண்ணலாமென்று கூறியவாமதந்திரம்
ஈசுரவாக்கியமன்று.

மேல்வினா. வாமதந்திரம் அநீசுரவாக்கிய மென்பது எதினா
ல்? மேல்விடை. ஆரணத்துக்கு அதுவிருத்தம் ஆகையாலே. எ
-து-நம்மால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேதங்களுக்கு, உன்னுடை
யவாம தந்திரம் விரோதமாயிருத்தலினெனக்கொள்க.

(இதன்கருத்து)வேள்விக்கணிறந்த சீவன்சொர்க்கமடையு
மென்றும், அங்ஙனம் வாமதந்திரம்-வேதவிதி அன்றென்றும்,
ஆதலின் அந்நூல் ஈசுவரவாக்கியமன்றென்றும், கூறியது.

இப்படிச் சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கி மேல் வா
தி கூறுகின்றான்.

உம்முடையவேதத்துக்கு நம்முடையவாமதந்திரம் விரோத
மாதலின் வாமதந்திரம் அநீசுவர வாக்கியமாவதில்லை. வாமத
ந்திரத்துக்கு வேதம்விரோதமாதலின் வேதம் அநீசுவர வாக்
கியமென்று கூறுதலும்; அவனைநோக்கி உத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஆகியவெக் கலைத் துணிவு மவற்றுளவற்
றுளதெவற்று மடங்கா தாத
லேகனுரை மறையாதி யியம்புமவற்
றுளதிழுக்கென் றெவர்க்குஞ் சித்தி
வாகுறவுண் டதைமதியே லருளாறு
கம்வேத வழிவந் தோர்க்குண்
டோகைதரும் பிரமசித்தி யொழிந்தவையு
மவர்க்கெளிதென் றுளத்துட்டேரே.

ஆகிய எக்கலைத் துணிவும் அவற்றுள அவற்றுளது எவற்
றும் அடங்காது ஆதல் மறையாதி ஏகனுரை. எ-து. உல
கின்கணுள்ள பலசமய நூல்களும் மிருதி புராண கலைஞா
னங்களும் வேதாகமத்தின் வழிநூல் சார்புநூல்களாதலானு
ம், அவைகளில் முடிந்தபொருள்களை வேதாகமங்கள் ஒரோ
விடத்து எடுத்துக்காட்டுத லானும், வேதாகமத்துட் டுணி
பொருள்கள் அவைகளின் அளப்பரிதாய அத்தமாகையினானு
ம், வேதாகமங்களிரண்டுமே ஈசுவரவாக்கியம், அதெப்படியெ

ன்னில், இராசாவின் வாயிற்கணக்கிற் கிராமவழிக்கணக்குக்
கள் அளவிடப்பட்டு அக்கிராமவழிக்கணக்குக்களின் இராசா
வின் வாயிற்கணக்குக்கள் அளவிடப்படாமைபோலுமென
க்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "அருமறை
யாகமமுதனூ லனைத்துமுரைக்கையினா லளப்பரிதா மப்பொ
ருளை யரனருளா லணுக்க-ளுருவர்கள்பின் றனித்தனியேதா
மறிந்தவளவிற்றர்க்கமொடுத்தரங்களினாற் சமயஞ் சாதித்து-மி
ருதிபுரா ணங்கலைகள் மற்று மெல்லா மெய்ந்நூலின் வழிபு
டையாறங்கம் வேதாங்கஞ்-சுருதி சிவாகம மொழியச் சொல்
லுவதொன்றில்லை சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொ
ணாதே." என்றும், மற்றும் வருவன வற்றாற்காண்க.

மேல்வினா. எல்லாச்சமயங்களின் முடிபொருளும் வேதா
கமத்தடங்குமாயின், எம்முடைய வாமதந்திரத்தை வேதாகம
ங்கள் சொல்லாவென்றது எப்படி? மேல்விடை. இயம்பும் அ
வற்றுளது இழுக்கென்று. எ-து. உன்னுடைய வாமதந்திரத்
தை வேதாகமங்கள் சொல்லும். சொல்லுமிடத்துச் செந்நெறி
யென்று துதியாது கொடுநெறியென்று நிந்திக்கும். அஃதே
னெனில், கொலைமைசூழ்தலின். இதற்குப் பிரமாணம்: திருவ
ள்ளுவர். "நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழுநெறி." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்
காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். அப்படி வாமதந்திரங் கொடுநெறியாகி
ல், அந்நெறி நின்றோர்க்குத் தெய்வீகசித்திகள் உண்டாகாமற்
போகவேண்டும். நாதாந்திகளாயினோர் சத்தியை அர்ச்சித்து
அவளது கருணையால் அனந்த சித்திகளையடைந்து உலகின்க
ண்ணே வந்து விளையாடுதலின், வாமதந்திரம் செந்நெறியே. மே
ல்விடை. எவர்க்கும் சித்திவாகு உற உண்டு அதை மதியேல்.
எ-து. உன்னினு முயர்ந்தோராகி வேதஞ்சொன்ன தருமத்தி
லே நடக்கும் உட்சமயிகளுக்கும் உன்னோடுசமான பாஷா

ண்டாகிய வேதத்துக்கு அன்னியராகிய புறச்சமயிகளுக்
கும் உன்னிலுந் தாழ்ந்தோராய் உலகத்தின் கண்ணேதுர்த்
தேவதை பூதபைசாசாதிகளை அனுசரிப்போர்க்கும் அவரவர்
முற்செய்த கன்மபலத்தினாலே அத்தேவதையை உண்டென்
று கருதி வைராக்கியங்களைச் செய்தலினால் அந்தத்தேவதைக
ள் தங்கள் தங்களுக்குண்டான சத்திக்கிசைய ஒவ்வொரு சித்
திசனைக் கொடுக்குமாதலின்; உன் சமயத்துக்கு மாத்திரமுண்
டாய் மற்றோரிடத்தும் இல்லாவிடினன்றோ, சித்திபிரதான
மாக நாட்டவேண்டும். சர்வரிடத்திலும் உண்டாயிருத்தலின்,
அவற்றினைக் காரணமாக மதித்து வாதித்தலைவிடுவிடு.

மேல்வினா. சர்வரிடத்திலுஞ் சித்திகளுண்டாகில்,எல்லாச்ச
மயங்களுக்குஞ் சமமேயென்றது உம்முடைய வேதாகமஞ்
சொன்ன தருமத்திலே நடப்பது அதிகமென்று சொல்லுவா
னேன்? மேல்விடை. அருளால் ஆகமவேதவழி வந்தோர்க்கு
ஓசைதரும் பிரமசித்தி உண்டு.எ-து.திருவருள் துணையாக வே
தாகமவழியை உள்ளபடி யறிந்து அடைந்தோர்க்கு யாவரா
லும் எட்டுதற்கரிதாய நித்தியானந்தத்தைக் கொடுப்பதாகி
ய பரமசிவசித்தி கிடைக்கும். இதற்குப் பிரமாணம்: சிவஞா
னசித்தி."அருளினா லாகமத்தே யறியலா மளவி னாலுந்-தெரு
ளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே-மருளெ
லா நீங்கக்கண்டு வாழலாம். பிறவிமாயா-விருளெலா மிரிக்க
லாகு மடியரோ டிருக்கலாமே." என்றும்,மற்றும் வருவனவற்
றூற்காண்க. சுத்தமுத்தி யடைந்தாலொழிந்து யாவனொருவன்
அடையும்பதமுத்திகளுந் துன்பமே யல்லாதின்பமில்லை என்ப
னகுறித்து-ஓசைதரும் பிரமசித்தி யென்று கூறினாரெனக்கொ
ள்க. இதற்குப்பிரமாணம்: திருவள்ளுவர், "தனக்குவமையில்
லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்-மனக்கவலை மாற்றலரிது."
என்றும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம். "செல்
வ நெடுமாடஞ் சென்றுசே ணோங்கிச்-செல்வ மதிதோயச்செ

ல்வ முயர்கின்ற-செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேய-செல்
வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே."என்றும்,திருமந்திர
ம். "ஒழிந்தேன் பிறவி யுறவென்னும் பாசங்-கழிந்தேன்கடவு
ளுநானு மொன்றானே-னழிந்தாங் கினிவரு மாக்கமும் வேண்
டேன்-செழுஞ்சால் புடைய சிவனைக்கண் டேனே." என்று
ம், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "விடையின்மேல் வரு
வானை வேதத்தின் பொருளானை-யடையிலன் புடையானை
யாவர்க்கு மறியவொண்ணா-மடையில்வா ளைகள்பாயும் வன்
பார்த்தான் பனங்காட்டூர்ச்-சடையிற்கங்கை தரித்தானைச் சாரா
தார் சார்வென்னே." என்றும், திருவாசகம். "நெறியல்லா
நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்-சிறுநெறிகள் சேராமே
திருவருள் சேரும்வண்ணங்-குறியொன்று மில்லாத கூத்த
ன்றன் கூத்தையெனக்-கறியும் வண்ண மருளியவாறார் பெ
றுவாரச்சோவே." என்றும், சிவதருமோத்தரம். "இம்முறை
யமரு மிடிக்கவொன்பதுவர்-தம்மினு முயர்ந்தவர் பதத்தைத்
தாமுன்னி-யெமமுறையானுமெய் யிடுக்க ணேதுவே-செம்
மையுசெல்வமே சிவானு பூதியே." என்றும், தத்துவாமிர்த
ம். "மூவரேமுதன் மொழிந்திடு மிமையவட் பதமுஞ்-சாவ
தோடுறு சனனமென் சாகரத் தழுந்தி-மேவுபாதியிற் பட்டு
நாண் மிகுதியுற் றழியுந்-தேவர் தம்பதந் தீதென மிகவெ
றுத்தனரால்." என்றும், சொரூபானந்தசித்தி. "ஆதலா னறி
யுமறிவெலாங் கைவிட் டறிவினுக் கறிவதாய் நின்ற-பேதமி
ல் பிரமமொன்றுமே காண்பான் பேறும்பே ரின்பமாய்ப் பி
றத்தல்-சாதலற் றிருக்கு மகனையோர் வருத்தமின்றியே சார
லாயிருக்க-வாதரித்தறியா ரற்பமே விரும்பி யனந்ததுக் கத்தி
லே யமைவார்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.
இத்தன்மையுடையன வேதாகம நெறிகளாதலின், அவைக
ளே அதிகமென்ற றெனக்கொள்க.

மேல்வினா. ஆனால் உமக்குப் பிரமனு சித்திக்குமாயின் அச்
சித்தி அப்பிரத்தியக்ஷமே. எமக்கு உண்டாகிய பிரத்தியக்ஷ சி
த்திகள் உமக்குண்டாகா. மேல்விடை. ஒழிந்தவையும் அவர்
க்கு எளிதென்று உளத்துள் தேறே. எ-து. வேதஞ்சொன்ன
தருமத்திலே நடந்து பூரணவஸ்து சித்தியடைந்தோர்க்குக்
கைவசமாகாத சித்திகள் உலகத்தின்கண்ணே இல்லை. அஃ
தெங்ஙனமெனின், பூச்சக்கிரவர்த்தியாகிய ஒருவனுக்கு ஓர்
கிராமமணியவிசாரணை இன்மையால், அந்தக்கிராமாதிகாரம்
அவனுக்கு உண்டென்றும் இல்லையென்றுஞ் சொல்லவேண்
டுவதில்லை. அதுபோலுமெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமா
ணம்: திருவாசகம். "மண்ணினின் மாயை மதித்து வகுத்த ம
யக்கறு மாகாதே வானவ ரும்மறியாமலர்ப் பாதம் வணங்கு
து மாகாதே-கண்ணிலி கால மனைத்தினும் வந்த கலக்கறு மா
காதே காதல்செ யும்மடி யார்மன மின்று களித்திடு மாகா
தே-பெண்ணலி யானென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகா
தே பேறறியாதவனேக பவங்கள் பிழைத்தன வாகாதே-யெ
ண்ணிலியாகிய சித்திகள் வந்தெனை யெய்துவ தாகாதே யெ
ன்னை யுடைப்பெரு மானரு ளீச னெழுந்தரு ளப்பெறிலே."
என்றும், பட்டணத்துப் பிள்ளைபாடல். "பொருளுங் குலனு
ம் புகழுந் திறனு-மருளு மறிவு மனைத்து-மொருவர் கருதா
வென் பார்க்குங் கறைமிடற்றாய் தொல்லை-மருதாவென் பா
ர்க்கு வரும்." என்றும், அநுபவசாரம். "அறமு நல்கிடும்பொ
ருளுடனின்பமு மருந்தவங் களுநல்குந்-துறவுங் கல்வியுந் து
ணிவொடு நிலைமையுந் தூய்மையு மிகநல்கு-திறமு நீர்மையு நி
னைந்தவை முழுவது நிகரில்வீடது நல்கு-மறிவ னன்கழலொ
ழியவங் கவைநினைந் தழிபவ ரறிவென்னே." என்றும், மற்
றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) வேதாகமம் ஈசுரவாக்கிய மென்றும்,
அவற்றின் வழி நடப்பதே செந்நெறியென்றும், பூரணவஸ்து
சித்தியே சித்தியென்றும், கூறியது. (௪௪)

இப்படிச்சொன்ன சித்தாந்தியை நோக்கி மேலும் வாமி
கூறுகின்றான்.

உம்முடைய வேதாகமவழிப்படி நடந்து ளோர்க்குப் பூர
ணவஸ்து சித்திக்குமென்று நீர்சொல்லுவதே யொழிந்து நம்
முடைய வாமதந்திரானுசாரணைபோல உமக்கு அந்தவஸ்து உ
டனே பிரசன்னமாவதில்லை. ஒருவன் கூழேனுங் காடியேனு
ம் பசிக்கு உதவின் தேவாமுதமென்பது போல உம்மு
டைய வேதாகமம் சொன்ற வஸ்து சித்திக்குமோ சித்தியா
தோவென்று பிரா ப்படுவதிலும் வாமதந்திரத்திற்சொன்ன
படி நின்றுசத்தியை ஆராதித்து எளிதிற் சித்தியடைவதே வி
வேகமென்றுகூறுதலும், அவனுக்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.

தேர்ந்திலைகொல் கிழிநெடு சேர்வதெளி
துயர்மனையுஞ் சேரக் கிட்டா
சார்ந்திடின் வேண்டியதருமாற்றனைத்தருமெம்
மிறையுமிவண் டனிற்சார் வாய்ப்பின்
பேர்ந்திடுமென் கருமிகள்சார் வுன்னதுலோ
கிதன்மகிழும் பெரியோய் ஞானங்
கூர்ந்தவர்வான் சிறப்பெனினுங் கொலையின்வரு
மெனிற்கடையாக் கொள்வ ரன்றே.

தேர்ந்திலைகொல் கிழிநெடு சேர்வது எளிது உயர்மனையு
ஞ் சேரக்கிட்டா சார்ந்திடின் வேண்டிய தருமால் எம்மிறை
யும் தனைத்தரும் இவண்டனிற் சார்வாய்ப் பின் பேர்ந்திடும்
என்கருமிகள் சார்வு உன்னது. எ-து. இங்ஙனம் கூறியவற்
றுள்ளும் இதனை நீமிகவும் விசாரியாது கூறினை. அஃதெங்ங
னமெனின், இப்பூமியின்கண் ஒரு புலையனைக்காண்டலும் அ
வனது நட்புக்கொள்ளுதலும் அரிதல்ல, எளிதிறுகும். அவ

ற் பெறும்பயனும் புல் விறகு முதலியகருமமாம். தேசாதிபதியைச் சினேகித்தல் ஒருவர்க்கும் எளிதிற்கூடாது. அவனது வாயில் மந்திரியாதியோர்களை ஒருவன் அனுசரித்துச் செய்கிற உபசாரத்தளவில் ஏககாலத்தாயினும் அநேககாலத்தாயினும் இராசசமுகங்கிட்டுதல் செய்வன். அப்படி அந்த ராஜாவை அடைந்து அவனது சித்தம்வர நடந்தானாகில், அவனைத் தன்போலத் தேசாதிபதியாக்குவன். அப்படி எம்முடையகர்த்தாவை யாவனொருவன் கருதிச் சுருதி குருசுவானுபவ சித்தமாக அடைந்தானாகில், அவனைத் தன்மயமாக்குவன். அதுவன்றி, இவ்வுலகின்கண் ஒருமகத்துவம் வேறுங்காட்டி அவற்றினால் தமது சரீரத்துக்கு அருந்தல் [illegible]லையும் கீர்த்தியையும் பிறராலடைந்தும் அச்சரீராந்தியத்[illegible] அழிவனவாகிய தம்பனாதி அட்டகன்மங்களை ஒரு பொருளாகக்குறித்த புல்லறிவாளர் அனுசரிக்கும் நெறிகாண் உன்னுடைய வாமதந்திராதி கொடுநெறிகள். இதற்குப்பிரமாணம்: "வலிதொருபுலையன் றன்மனைக் குயர்ந்தோர் வரினெதிர் தொழுதுபுன் கருமஞ்-சொலுமுன முடிப்ப னமைச்சரா திகளாற் றுரைதனைப் பலபக லடைந்தோர்க்-கலகில்வாழ் வருள்வ னெனத்தமை யினைந்தோர்க் கருள்வர்புன் றேவரெண் கருமங்-குலவுமீ சனுந்தன் னடியராற் றனையே குறுகினர்க் கருளுவன் றனையே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

மேல்வினா. ஆனால் வாமதந்திரத்தை அட்டகன்மங்களை இச்சித்தோரன்றி மோக்ஷத்தை வேண்டிய ஞானிகள் அனுசரியார்களோ? மேல்விடை. உலோகிதன் மகிழும் பெரியோய் ஞானங் கூர்ந்தவர் வான் சிறப்பெனினும் கொலையின் வருமெனில் கடையாக் கொள்வர் அன்றே. எ-து. கொலையாதிகட்கு அஞ்சாமை செய்தலினாலும், சத்திபூசையின்கண் அநேகஸ்திரீ கணங்கள்சூழ நடுநாயகமாய்த் தோன்றிக்களித்து விளையாடுதலினாலும் உனக்கொருவர் நிகரில்லையென்றும்

நீயே என்னுடைய பிராணசினேகனென்றும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை வலக்கைதாவென்றும் உலகின்கண் மூடருளெல்லாம் முழுமூடனாகிய உலோகாயதனாலே மகிழப்பட்டுள்ள பெரியோனே! கூறுதும். கேட்பாயாக. அருட ஞானத்தையுடைய நாதாக்கள்மோக்ஷமெளிதிற் கிடைப்பதாயினும் ஒருகொலை முன்னிலையாகக் கிடைக்குமாயின் அதனைக்கடையான மோக்ஷமாகக் கைவிடுவராதலின், இங்ஙனம் கொலைமுன்னிலையாக மறுமைக்கண் நரகத்தை விளைக்கும் அட்டகன்மங்களைத் தருவதாகிய உன்னுடைய கொடுநெறியை ஒருகாலும் விரும்பார்கள். எ-று. உலோகாயதன் மகிழும் பெரியோய் என்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "வாழவே வல்லை வாமி வலக்கைதா வென்னு யிர்க்குத்-தோழனீ யுன்னை யொப்பார் சொல்லிடி னில்லைகண்டாய்-கோழைமா னுடர்தீ தென்னுங் கொலைக்ள வாதிகொண்டே-சூழும்வார் குழலார் மொய்ப்பச் சுடரெனத் தோன்றி னாயே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. கொலையான் வரும்பேற்றைக் கடையாகக் கொள்வரென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்-கொன்றாகு மாக்கங் கடை." அன்றியும், "அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற-னுயிர் செகுத்துண்ணாமை நன்று." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. ஞானிகள் அட்டகன்மநெறியை வேண்டார்களென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருமந்திரம். "வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் காட்பட்டோர்-வேண்டுவார் கன்ம நல்லிசை யார்ச்சிப்போர்-வேண்டார்கள் கன்ம மிகுசிவயோகிகள்-வேண்டார்கள் கன்மம் விழுமியோர்க் கன்பே." என்றும், புலான்மறுத்தல். "இம்மைப் பயனு மிருநாலு கன்மங்க-டம்முட் குறித்துழன் கொடுபூசித்-தம்மார்க்கஞ்-செய்வ தலது சிவஞான வாரிதிசேர்ந்-துய்யுமவர்க்காகா வுரை." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) தூர்த்தேவதா பிரசன்ன மெளிதென்றும், அதனான் வரும்பயன் மிகவுஞ் சிறுமையினையுடைய அட்டக ன்மங்களென்றும், அதனை அனுசரிப்போர் மிகவும் புல்லறிவு டையோரென்றும், சிவப்பிரசன்னம் மிகவும் அருமையுடை யதென்றும் அதனான் வரும்பயன் மோக்ஷமென்றும் அதனை அனுசரிப்போர் மிகவுமுயர்ந்த தத்துவஞானிக ளென்றும், கூறியது. (௧௫)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிமேலும் வாம் கூறுகின்றான்.

நீர் இங்ஙனம் தத்துவஞானிகள்கொலைசெய்தலும் புலாலு ண்டலுஞ் செய்யாரென்பது கூடாது. அதேனெனில், உலக த்தின்கணுண்டாகிய ஞானநூல்களெல்லாம் ஞானிசரித்திரம் அக்கினிக்கொப்பென்று கூறுதலான். அக்கினியின்கண் யா தொரு மலாதிகள்சார்ந்ததாயினுஞ் சுட்டுநீறாக்குதல்போல ஞானியானவனும் யாதொரு புசிப்புவந்தடைந்த காலையினும் நன்று தீதென்று பாராமற்கொண்டு ஞானாக்கினியாற் றகன ம்பண்ணிப்போடுவன். ஆதலின், ஞானமில்லாதவரே புலா லுணவு விடவேண்டும்-ஞானிக்கு அஃதில்லையென்றாயாகில்; அவ்வுரை பழுதென்று மேலுத்தரங்கூறுகின்றார்.

அன்றழற்கொப் பறிஞரெதி ரருவினையைச்
  சுடுதலினா லன்றியாதுந்
தின்றன்மரு ளருளினர்வீட் டமுதுளதீ
  ராடியுண்போர் திகழ்தீத் தானுய்க்
கன்றியெரிக் குதல்விலக்க விலவூனிற்
  சிலவிலக்கிக் கசிந்து நீயோ
ரொன்றருந்த லெனையொருவன் றரவுணிஞான்
  கொலைதடுத்தான் ரைத்திடாயால்.

அன்று அழற்கு ஒப்பு அறிஞர் எதிர் அருவினையைச் சுடுத லினால். எ-து. அக்கினிக்குச்சமானம் ஞானியென்பதொக்கு

ம். அதுகொண்டு நீ கூறியது அருத்தமன்று. மற்றெங்ஙனமெ னின், ஞானியானவன் சஞ்சிதகர்மத்தைக் குருகடாக்ஷத்தா ற் போக்கிப்பிராரத்தகன்மத்தை எடுத்த உடலின்கண்ணே அ னுபவித்துத் தொலைத்து மேலுமொரு சனனத்துக்கு ஏதுவாக வரும் ஆகாமியகர்மத்தைத் தற்போதமிறந்தவிடத்து உண்டா கிய ஞானாக்கினியாற் சுடுதலின்; அக்கினிக்கொப்பென்பர். இதற்குப்பிரமாணம்: சிவப்பிரகாசம். "எல்லையில்பிறவி நல் கு மிருவினையெரிசேர் வித்தி-னெல்லையி னகலு மென்றவுடற் பழ வினைகளூட்டிக்-தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றி ரு வினைகளுண்டே-லல்லொளி புரை; ஞானத் தழலுற வழி ந்து போமே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. அ ன்றியாதும் தின்றல் மருள். எ-து. அல்லது யாதொருபதார்த் தமுந் தள்ளாது புசிப்பான் ஞானியென்னுமிடத்து, ஒருவர் மலாதிகளையிடினும் தள்ளாது புசித்தல்வேண்டும். அப்படிப்பு சித்ததனாற் குற்றம்யாதெனின், அங்ஙனஞ்செய்தல் மிகுதியும றியாமையினைத் தருவதாகிய பைத்தியமென்னப்படுமாதலின் அறிவுடையோர்க்கு அறியாமைகூறுதல் மிகவும்பழுது. ஞா னியானவன்யாரெனின், அருளினர் உள தீர் ஆடி வீட்டமுது உண்போர். எ-து. ஞானிகளெனப்படுவோர் அந்தக்கரணம் புறக்கரணமடக்குதல் ஒருவழிப்படுதல் பொறை நிடம் ஞான மடைதல் சத்தியங்கூறுதல் இன்சொற்கூறுதல் தானஞ்செய் தல் உயிர்கட்கிதஞ்செய்தல் ஆதியானமானத தீர்த்தமாடி மு த்தியாகிய அமுதினை உண்டிருப்போ ரெனக்கொள்க. இதற் குப் பிரமாணம்: காசிகண்டம். "சத்தியந் தானஞ் சமதம மி ன்சொற் சாற்றுதலொருவழிப் படுதல்-புத்தியே முதல காண மோர் நான்கு மடக்குதல் புலன்கள்போம் வழியி-னுய்த்திட எ தமைத்தல் பொறைநிட ஞான முயிர்க்கெலாந் தண்ணளி புரி த-லித்திற மனைத்து மானத தீர்த்த மெனவெடுத் திய்மினோர் மேயோர்." அன்றியும், "உணாப்புரு மானத தீர்த்த மோதிடி

ற்-சுருக்கமின் ஞானநீர் தோய்தன் மற்றது-விருப்பொடு வெ
றுப்பென விளம்பப் பட்டதோர்-கருப்புருத் திடமலங் கழுவு
மென்பவே." என்றும், மெய்மொழிச் சரிதை. "சத்திய முறை
க்க ளெலுஞ் சகலபல் லுயிர்கட் கெல்லா-நித்தலு மிதமே செய்
ய நினைப்பது சிவத்தையென் று-மத்தன்வே தாகமத்தி னருளி
ய பொருளிம் மூன்று-மெத்திறச் சமயத் தோர்க்கு மெம்மதங்
களுக்கு மிட்டம்." என்றும், "உடுப்பது சில முனைவுவீட்டமு
த முவப்பது ஞானமா மடந்தை-கொடுப்பது மருளைக் கொள்
வது மறத்தை யிருப்பது மருந்தவக் குகையாம்-விடுப்பது குற்
றந்தொடுப்பது சாந்தம் வெல்வதுந் தம்மைமெய்க் குரவ-னடி
த்தல மலரே முடிப்பது பிறப்பை யறுப்பவர்க் கருந்தொழி
லிவையே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. இத்த
ன்மையுடையோர் ஞானியென்றமையான் இதற்கு விரோத
மாகிய கொலைபுலாலுணவு முதலாகிய் துர்க்கருமங்களை ஆசை
மிகுதியாற்கொண்டு அந்நெறியே செந்நெறியென்று நாட்டு
வோர் அஞ்ஞானிகளென்பது மாயிற்று. இதற்குப் பிரமாண
ம்: சிவதருமோத்தரம், "பன்னுன் பரம சிவஞானி பாவ வி
தமும் பயிற்றிடி னு-முன்னுன் யோக மெனப் பனுவ லுரைக்
கு மதனு லொருதலையே-நன்னேநந் துயரமெனப் பெரியோர்
நவையு மியற்றி நசையாலே-மண்ணே ரவல மாசுரையை மா
ற்றி யிடவேவல்லாரார்." என்றும், சிவஞான தீபம். "நிலையு
றுதி யாசாரமொழுக்கஞ் சில நிறையறிவு கருணைதவ நெறிநி
லாமற்-கொலைகளவு கட்காம முதலாயுள்ள கொடும்பாவமே
தவமாக்கொள்ளுந் தீயோ-ருலகிலருஞ் சிவனருணு லோதலா
கா தோதினுமங் கவருரைகொள் ளொணுது நிலம்-புலையர்மரு
விடுந்தெருவிற் பொல்லாக் கும்பிபொருந்தியிடுங் குழியதனுட்
பூத்ததாமே." என்றும், "ஞானவா ரமுதச் சுவையினைச் செவி
யா னவிம்பெறக் கேட்டவப் பொழுதே-யானகா ரியமு மாகு
கா ரியமு மாயலாக் கட்வகா ரியமுங்-கானனீ ராயே கழிதரு

5486

மென்றுற்களிதர வமுதமே யுண்ட-ஞானிதா னழியும் விடய
மே விடுமோ நண்ணிடின் ஞானியன் றவனே." என்றும், அ
ருட்பிரகாசம். "வேதத்தி லாகமத் திற்புக றாய விதிதவறார்-
கோதுற்றிடினுந்தமதற் றிருப்பர்கள் கொள்கையன்றித்-திதை
த் திணமுனைப்போலும் புரிந்தது செந்நெறியா-வாதிப்ப ரோ
கெடுவாய்சிவ ஞானங்கை வந்தவரே." என்றும், "நிலையாம்
புலமைகொள் வள்ளுவர் மூலர், நிகழ்த்துசைவத்-தலையாயமூ
வர் திருவாத வூரர் தருதமிழு-னிலையாக மாதியுங் கூறு வனக்
கிவ் விருநிலமேற்-கொலையாதி ஞானிபணலாமென் றுரைவர்
கூறுகவே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. இது
வன்றி நீ அக்கினிக்கொப்பென்ற சொற்கு இன்னமொரு தோ
ஷமுண்டு. கூறுதும். நிகழ் தித்தானுய்க்கன்றி எரிக்குதல் வில
க்கல் இல வனிற் சில்விலக்கிக் கசிந்து நீ ஒரொன்று அருந்த
ல் எனை.எ-து. பிரகாசமயமாகிய அக்கினியானது ஒரொரு மு
ன்னிலையாக ஒன்றினைச் சுடுவதன்றித் தனது சுதந்தரத்தாற்
பற்றி ஒன்றினையுஞ் சுடாது. பரேச்சையாற் சுடும்பொழுதும்
ஒரொருபதார்த்தங்களை இச்சித்துச் சுட்டும் வெறுத்துத்தள்ளி
யும் விடாது. அந்நெருப்பினை நீபுலாலுண்டலினுல் உனக்கொ
ப்புக் கூறினையாயில், பன்றி மாமிசம்போல நாய்கழுதை மு
தலியவற்றின் மாமிசத்தையும், உடும்பு மாமிசம்போல ஒனு
ன்மாமிசத்தையும், சமமாகக்கண்டு புசித்தல் வேண்டும். அ
துவன்றி, அன்னபாத்திரங்களில் ஈ எறும்பு பாச்சை கரப்பான்
முதலியவற்றின் ஒன்று வீழ்ந்திருப்பக்காணினும், மிகவும் அ
ரோசகமுடையனுய் உண்டசோற்றையுங் கான்றிடக்கண்டே
ம். அதனுனும், ஒரொரு மாமிசத்தை இச்சித்துப் புசித்தலினு
னும், அக்கினிக்கொப்பென்றல் கூடாது. சில பதார்த்தத்தி
ல் அரோசகமடைவனென்பதற்குப் பிரமாணம்: "உண்டிடுஞ்
சோற்றி னூடே யோர்மயி ரெறும்பி யாதுங்-கண்டுமுன் பரு
ந்தி வாய்முன் பயின்றதுங் கான்றிட் டாயான்-மண்டனிற்

பன்றியாதி மலத்தைமுன் பழக்கத் தாலுட்-கொண்டிட விரும்புமாறென் கூறுதி யறிவிலா தோய்." அன்றியும், "ஊறு காயாதி தன்னி னுதித்ததோர் புழுக்கண் டாயேல்-வேறுவே வீசிச் சிந்தை மெய்மிகக் குலைந்துற் றுயா-னூறுமுன் புழுத்த தேனு நனிமிக விரும்பி யுள்ளந்-தேறிநீ யுண்ட வாறென் செப்புதி தெளிவி லாதோய்." அன்றியும், "தகருணதெதிரோ சிந்தத் தான்றெறித் திட்ட கோழை - புகலுமுன் மீதிற்றுக்கப் பொருளுங் குலைந்துற்றுயாற் - பகர்தருமவற்றினூனைப் பற்றிய மூளை யோடு-மகமகிழ்ந் தயின்ற வாறென்னறைகுதி யறிவி லாதோய்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

பிழையுறுதல் சிறிது என்பதுதொட்டு நீயோரொன்றருந்தலென்னையென்பது காறும் சத்திபூசைக்கு மாமிசம் நிவேதிக்கலாமென்ற வாமியைமறுத்து; சத்தியாதி தேவதைகளுக்கு மாமிச நிவேதனம் யோக்கியமன்றென்றும், வேள்விசெய்தல் வேதவிதியென்றும், வேதாகமம் ஈசுரவாக்கியமென்றும், பரமமுத்தியால் இன்பமுண்டென்றும், அட்டகன்மத்தாற் றுன்பமுண்டென்றும், தன்னுயிர்போல மன்னுயிர்க்கு இரங்குமருளுடையோரே ஞானிகளென்றும், சாதித்தது.

இப்படி வாமியைமறுத்த வேலையில், அவணிருந்த பௌத்தன் சைவசித்தாந்தியை நோக்கிக் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் வாமியை நீர் மறுத்தது உபயமத சித்தாந்தமே. அஃதெங்ஙனமெனின், வாமியானவன் புலாலிச்சையினால் ஒன்றைக்கொன்றருந்துதலின், அவனது சரித்திரத்தாற் புண்ணியமேயில்லை. ஒரு ஞானியானவன் தானாக ஒன்றையுங் கொன்றருந்தவொண்ணாது. வேறொருவன் ஒன்றினைக்கொன்று அதினூனையூட்டினனாகில், வாங்கிப்புசிக்கலாம். அஃதெப்படியெனில், ஒருவன் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தால் அந்தப்புண்ணியம் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவனை யடைதலுந் தண்ணீ

ர் குடித்தவனுக்குத் தாகம் நீங்குதலுமன்றிப் புண்ணியம் இவனுக்கில்லாததுபோல; ஒரு சீவனைக்கொன்றவனுக்குத் தோஷமன்றித் தின்றவனுக்குத் தோஷமில்லையென்று கூறுதலும், அவனைமறுத்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. ஒருவன் ஊன் தர உணின் கொலை தவித்து ஆண்டு உரைத்திடாயால். எ-து. ஒருவனொரு சீவனைக்கொன்று அந்தமாமிசத்தை உனக்குப்புசிப்பிக்க நீபுசித்தாயாகில், உன்னையும் அந்தப்பாவம் விடாது. அதேதெனின், நீமாமிச பக்ஷணியாதலின், உன்னுடைய மனசு சீவகொலையே இச்சித்திருக்கும். அதனால் ஒருவன் கொன்றிடமிடத்து இது தோஷமென்று விதித்து விலக்கினால் உனக்கு அந்தமாமிசத்தை ஊட்டானென்பது குறித்துத் தோஷமென்று விலக்காயாதலானும், கொலையையிச்சித்த தோஷம் மாமிசபக்ஷண தோஷம்கொலைதவித்துப் பகர்கிலாததோஷம் இம்மூன்றுதோஷமும் உனக்கு உண்டாமாதலின் எனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "உன்ன வூனை விரும்பி யுயிர்க்கொலை-யெண்ணுவான்கொலை கண்டிரங் கான்கொலை-பண்ணுவாரைத் தவித்துப் பகர்கிலா-னெண்ணுவானிவரோடெனு நால்வரும்." என்றும், இதிகாசம். "கொன்றான் கொலச்சொனான் கூசவறுத் தானட்டான்-தின்றான் விலக்கிடான் சென்றென்று-கொன்றவனக்-குட்டவங்க ளிட்டெரிக்கவெந்துகொடுவெந்நரகிற்-பட்டழன்று வீழ்வார்பதைத்து." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) ஆகாமியத்தைச் சுடுதலினால் ஞானி அக்கினிக்கொப்பென்றும், மாமிச பக்ஷணி இராகத்துவேஷமுடையவனாகையால் அக்கினிக்கொப்பல்லனென்றும், ஒருவன் கொன்றிடத்தின்றானெனினும் பாவமுண்டென்றும், கூறியது. (௧௬)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிமேலும் பௌத்தரில் ஏகதேசிகூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் அந்தப்பௌத்தன் கூறிய உரைபழுது. அஃதேனெனில், ஒருவன் கொன்றிடத்தின்று கொலைதடுத்துப் பகராமையால், யாவனொருவன் சீவகொலைகண்டவிடத்து இது தோஷமென்று தடுக்கவும், அவனதுகேளாமல், வந்ததோஷம் எனக்குவரட்டும் நீருண்ணுமென்று ஊட்டினாற் புசிக்கலாம். நமக்கு அப்பொழுது தோஷமில்லையென்று கூறுதலும்; அதற்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.

உரைத்துமுறு பயங்கொலைசெ யொருவனைச்
சார்ந் தவற்குநர குளமண் ணாள்வோ
னிருத்தறையிற் பொருடிருடே லெனக்கவர்
வோ னொடுந்தமர்வீய்ந் திடலிற் றானாய்
மரித்திடினு மகத்தலதூன் றினலருளின்
மையிற்றுயர்பின் மறலிதூத
ரருத்தன்மெயிக் கலியின்மருந் துயிருயுங்கண்
டிதியிவற்றா லருந்த றீதே.

உரைத்தும் பயம் உறு கொலை செய் ஒருவனைச் சார்ந்தவற்கு நரகு உள மண்ணாள்வோன் இருத்து அறையில் பொருள் திருடேல் எனக்கவர்வோனொடும் தமர் வீய்ந்திடலில்.எ-து.கொலை தீதென்று சொல்லியும் அச்சமடையாது அதனைச்செய்யும் ஒருவனை வேறொருவன் கூடியிருந்து அவனுடைய அன்னபானாதிகளை உட்கொண்டானாகில் உட்கொண்டவனும் அவனடையும் நரகமடைவன். அஃதெங்ஙனமெனின், ஒருவன் இராசாவினது களஞ்சியத்திற் றிருடும்போது அவனது சினேகராயிருந்துள்ளவர்கள் அவனைநோக்கி இராசாவினது களஞ்சியத்திற்றிருடுதல் மகாகெடுதி அதுசெய்யவொண்ணா தென்றவிடத்து, கேடுவந்தால் நான் அனுபவிக்கிறேன் உங்களுக்கென்ன நீங்கள் என் வீட்டிலிருந்து சுகமாக உண்டு கொண்டிருங்க

ளென்றால், அவன் வார்த்தையை நம்பியிருந்தவர்களும் அவனோடு மரணமடைதல் போலுமெனக்கொள்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியைநோக்கிப் பௌத்தரிற்பின்னு மொருவன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவர்கள் கொன்றுதின்னலாமென்னுமதுவும்பாவம். ஒருவன் கொன்றிடத்தின்னலாமென்னுமதுவும் பாவம். கொன்றிடுமளவிற்கொலைதடுத்துக்கூறிப் பின்புதின்னலாமென்னு மதுவும்பாவம். யாவனாயினும் பிறன்கொலையினாலிறந்தசீவனது ஊனைத் தின்பானாகில், "கொன்றார் பாவந்தின்பார்க்குமுண்டு." என்றுகூறிய உலகவழக்குண்மையால் இவனுக்குத் தோஷமுண்டென்பதுநிச்சயம். இவையன்றி, தன்னியல்பாய் மாய்ந்த சீவன்றான் மண்ணினை மரத்தினை யொக்கும். அவற்றினைப் புசித்தானாகிற் பாவமில்லை.

மேல்விட. தானாய் மரித்திடினும் மகத்தலது ஊன்தினல் அருளின்மையில் பின்மறலி தூதர் துயர் அருத்தல்மெய். எ-து. தன்னியல்பாய் மாய்ந்தசீவன தூனாயினும் யாகமல்லாவிடத்து ஊனருந்துதலெல்லாம் உயிர்களிடத்து அருளல்லாதபடியினாலே, ஊனினையுண்டுவந்தோன் அவற்றினதிச்சையால் மற்றொரு சீவனுக்கு மரணம்வந்தவிடத்தும் இரங்காது சந்தோஷத்தையடைவனாதலின், அதுவுங்கொலையே. ஆதலின், எவ்விதத்தாயினும்புலாலுண்போர் நரகத்தின்கண் யமதண்டமடைதலே சத்தியம். இதற்குப்பிரமாணம்: திருவள்ளுவர்."படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற-னுடல் சுவையுண்டார் மனம்." அன்றியும், "பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி-யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு." அன்றியும், "செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா-ருயிரிற்றலைப்பிரிந்த வூன்." அன்றியும், "உண்ணாமையுள்ள துயிர் நிலையூனுண்ண-வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு." என்றும், திருமந்திரம். "பொல்லாப் புலாலைநுகரும் புலையரை-யெல்[illegible]ங் காண வியமன்ற

ன் றாதுவர்-செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகிடை-மல்லர்க்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே." என்றும், இதிகாசம். "இட்ட விலை யாசையாலெய்தியமீன் றூண்டில்வாய்ப்-பட்டதென நாவிரசம் பார்த்துலகர்-செட்ட - விருளா ருலகத்தி லெய்துவர்களென்ரு-ரருளாருநெஞ்சத்தவர்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. எவ்விதத்தும் ஊன்றின்றல் நரகமென்பதனுல், பிராண ஆனிவரினும் விஷம் போலக் கண்டு நீங்கவேண்டுமென்பதாயிற்று. மற்றொருவர் ஊண்டனையான் வந்துகூடினும், விஷமுண்டவன்மாற்றவிழ்தந் தேடுதல்போல உடனே பரிகாரஞ் செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. இத்தன்மையாதலின், ஊனுண்ணார்க்கு ஊட்டுதலும் மகாபாவமென்பதாயிற்று. இதற்குப் பிரமாணம்; "கொன்றி லாரைக் கொலச்சொலிக் கூறினர்-தின்றி லாரைத் தினச்சொலித் தெண்டித்தார்-பன்றியாய்ப்படியிற்பிறந் தேழ்நா-கொன்றுவாரனுபவியாதுண்மையே." அன்றியும், "கொலையஞ் சாதொரு வுற்கஞ்சிக் கொன்றுளோர்-சிவர்சொல் வஞ்சிப் புலாவினைத் தின்றுளோர்-நிலைய தாய் நரகத்திடை நிற்பரென்-றலகி லான்மறை யாகம மோதுமே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இப்படிச் சமயிகளுக்கு உத்தரங்கூறி மறுத்த காலையில், கற்றறிமூட்டுகிய ஒருவைளிகன் சித்தாந்தியைநோக்கி நீரிங்ஙனங் கூறியவற்றுள் வேள்விமாத்திரம் விதிதமாய்க்காட்டி மற்றெல்லிடத்தும் புலாலுண்டல் பாவமென்று கூறினீர். அதுகூடாது. அவ்வேள்விபோலத் திதிசெய்யுமிடம் மருந்துண்ணுமிடம் பிராணனுய்யுமிடம் இவைகளிலும் புலாலுண்ணவிதியுண்டென்று வேதாகமநூலினிருத்தலின்.

மேல்விடை. இக்கலியின் மருந்து உயிருயுங்கண் திதி இவற்று ஊன் அருந்தல் தீதே.எ-து. வேள்விபோலத் திதியாதிகள் சாத்திர விதிதமாயினும்; இக்கலியுகத்தில் மருந்தில் உயிருய்யுமிடத்தில் திதியில் புலாலுண்ணவொண்ணுதென்று புரா

தன விதிதமாய் நடந்துவருதலின், அவற்றினைச் செய்தலுங் குற்றமென்றறிவாயாக. இதற்குப் பிரமாணம்; அருட்பிரகாசம். "மருந்திற் றிதியி னுயிருய்யும் வாயின் மகமதனி-னருந்தற்கியல்ப தெனினுங் கிருதவி னன்றியுளம்-பொருந்திப் புலாலுண் பரேகலி யூடறம் பூண்டிமையோர்-விருந்திற் சிறந்தமு தூட்டப்பொன் னூட்டுற வேண்டினரோ." என்றும், காசிகண்டம். "அருமகத் தன்றி யூன்சுவைத் துடலம் வீக்குவோனதற்குடன் படுவோன்-கருவியிற் குறைத்தோன் பகர்ந்துளோன் கொணர்ந்தோன் வியந்துளோன் கடிகென வேவுந்-திருவிலி யதனை யட்டவ னிவர்க ளென்மருந் திநா கடைவர்-பரிவி னூன் விடுத்தோர் நாடொறும் புரவி மகம்புரி பலன்பெறு குவரால்." அன்றியும், "குழைமுகக் நூங்குஞ் செம்மணிப் பசும்பொற் குண்டல வேதியர் நாளு-மழன்முகத்தாற்று மருமகத் தன்றிச் செந்தசை யருந்துதலில்லை-விழைவொடும்பயந்தோர்ப் பழிச்சிடா ரில்லை வெங்கவ [illegible] குணத்துக் குரவனைப் பிழைப்போரும்பொருள் கவருந ரில்லை." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) கொலைஞரைச் சினேகித்தலும் பாவமென்றும், எந்தவிதத்தினும் மாமிச பக்ஷணம் நரகமே விளைக்குமென்றும், விதியுண்டாயினும் கலியுகத்தின்கண் யாகத்தன்றி மற்றோரிடத்தினும் புலாலுண்ணவொண்ணுதென்றும், கூறியது. (௧௭)

இப்படிக் கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னுங் கற்றறிமூடன் கூறுகின்றான்.

யாகாதிநான் கிடத்தினும் புலாலுண்ணலாமென்று விதியிருக்க, யாகத்துண்ணலா மென்றும் மற்றிடத்தாகாதென்றுங் கலியுகத்திற்குக்குறித்துப் புராதன விதிதமென்றும் தள்ளுதல் பழுதென்றவளவில்; அவனைநோக்கி மேலுத்தரங்கூறுகின்றார்.

அருந்தனயன் றனைமனைதோள் பிறக்கிய்ந்தும்
பெறுவதழகக்கா லிக்காற்
பொருந்துமதோ விக்கலியி னுணர்ந்தன்றோ
தமதாசாற் பூசித் தன்றோன்
றிருந்துமனை பதங்கையாற் றீண்டாதர்ச்
சனைநாளுஞ் செய்தார் மைதீ
ரிருந்தவரு நீமலத்தை மலந்தளமென்
றுணிதாறுக் கிழி யூனே.

அக்கால் மனைதோள் பிறக்கு ஈய்ந்தும் அருந் தனயன்றனைப் பெறுவது அழகு இக்கால்பொருந்துமதோ. எ-து. கலியுகத்தைக் குறிக்க வொண்ணாது எந்தக்காலத் தாயினும் விதியிருந்தபடி செய்யலாமென்று நீசொல்லுவையாகில்: யாவனாயினும் பிதிர்கருமஞ் செய்யும் பொருட்டுப் புத்திரரைப் பெறுனாயில் நற்கதியில்லையாதலில் புத்திரரில்லாத செல்வஞ் செல்வமேயல்லவென்று நூல்களெல்லாங் கூறுதலில், தனக்குப் புத்திரோற்பத்தி யில்லாத விடத்துத் தன்னுடைய ஸ்திரீயைப் பிறருடன் கூட்டியும் புத்திரரைப் பெறலாமென்றும் பொருள் கொடுத்தலினாலும் தத்தங்கவர்தலினாலும் ஒருவர்மகவென்னப் புகுதலினாலும் தனயர்சே யிருத்தலினாலும் தன்னால் ஒருவனை வியய்தலினாலும் கிடைத்த புத்திரரும் தனக்குப்புத்திரரோயென்றுங்கூறிய எழுவகைப் புத்திரரில் தன்னுடைய ஸ்திரீ வயிற்றிற் பிறந்த புத்திரரோ விசேஷமாதலில் தன்னுடைய ஸ்திரீயைப் பிறரோடு கூட்டியும் புத்திரரைப் பெற்றுவாழுதல் கலியுகமல்லாத யுகங்களுக் கெல்லாம் மிகச் சிறப்பாக வழங்கும். அந்தவிதி உனக்கு இந்தக் கலியுகத்திற் செய்யக்கூடுமோ கூடாது. ஆதலிற் காலத்துக்கேற்றவிதி நடக்கவேண்டுமெனக்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம்: காசிகண்டம். "எத்திரு வுடைய ரேனு மின்கனி மழலைச் செவ்வாய்ப்-புத்திர னிலாதோரென்றும் பொறியில ராய வாற்றான்-மெய்த்தவம் புரிந்து மைந்தர்ப்பெறுவதே விழைவர்யாரு-முத்தரன்மகவுமோரேழ் பான்மையா வுரைப்பர் மேலோர்." அன்றியும், "மனைவிதன் கொழுநற் கின்றோன் மற்றவ னருளி னாலே-யனையவ ளயலார்க் கின்றோ னரும்பொருள் கொடுத்துக் கொண்டோ-னினிதுறு தத்தமைந்தன் மகவெனப் புகுந்த மைந்தன்-றனயர்சேய் தன்னா லாவி யுய்ந்தவன் றனயராவார்." என்றும், பிரமோத்தரகாண்டம். "காவலன் றனக்குப் பின்றோர் கான்முளை யில்லையென்று-பூவல யத்தி னுள்ளோர் புகல்வதும் பொருந்தார் வீறும்-யாவையு முணர்ந்த நீதிவசிட்டனங் கியல்பி னாய்ந்து-பாவருந் துயரந்தீர்க்கும் படிநினைந் தினைய செய்தான்." அன்றியும், "அருந்ததி யனைய கற்பின் மதையந்தியணங்க னாடோள்-பொருந்தியின் கலவி துய்த்தோர் புதல்வனைத் தந்தீரா-விருந்துயருலகந் தீர வியற்றினான் முனிவ னிப்பாற்-பெருந்தகை தவஞ்செய் வானைப் பேய்மக ளொருத்தி பற்றி." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

பின்னுங் கற்றிமூடனை நோக்கிக் காலகர்மம் நடக்க வேண்டுமென்பதற்கு வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. இக்கலி ஈடு உணர்ந்தன்றோ தமது ஆசாற் பூசித்து அன்றோன் திருந்துமனைபதம் கையால்தீண்டாது அர்ச்சனை நாளுஞ்செய்தார் மைதீர் இருந்தவரும். எ-து. இக்கலியுகத்தினது வலியினை உணர்ந்தன்றோ தம்முடைய ஆசாரியரை விதிமுறையே முன்பு அர்ச்சித்துப் பின் அவரதுதேவியை அர்ச்சிக்குமிடத்து அவளது பாதகமலங்களைக் கையினாற்றீண்டாது அனுகினின்றுமலர்தூவி நாடோறும் அர்ச்சிக்கவுஞ்செய்தனர் மயக்கந்தீர்ந்த பெரியோர்களுமெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்: சைவசமயநெறி. "ஆசான் மனையை யடிதீண்டா தர்ச்சிக்க-வாசார் மலரான் மதித்து." அன்றியும், "அந்தயுகந் தோறுமடி தீண்டியருச் சிக்கைதரு-மிந்தக் கலியுகத்தே யாகா." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிக் கல்லாதமூடனாகிய லௌகிகனொருவன் எழுந்து நின்று அங்ஙனமிருந்த சபையையெல்லாம் கையமர்த்தி ஒன்று சொல்லுகின்றான். உன்னுடைய வீண்சாஸ்திரங்களெல்லாவற்றையும் புறத்திலே போட்டுவிடு. நான் ஒருபேச்சுச்சொல்லுகிறேன், கேள். அதேதென்றால், உடம்பிலேயிருக்கிற மாமிசத்தையெல்லாம் உதிர்த்துப்போட்டு எலும்புமாத்திரமா யிருந்தாலல்லவோ மாமிசம் விட்டதற்கு அடையாளம். நீ ஆயிரந்தான் சொன்னாலும் மாமிசதேகத்திலே இருக்கும்வரையும் மாமிசம் விட்டேனென்றதேபொய், மனுஷராய்ப் பிறந்தவர்களெல்லாரும் விழுசுவருக்கு மண்போடுதல்போல மாமிசதேகத்துக்கு மாமிசமே தின்னவேண்டும். உன்பேச்சை மெய்யென்று கேட்டு மாமிசத்தை விட்டவர் கெட்டுப்போவர். பிழைக்கிறவன் ஒருக்காலுங் கேட்கவொண்ணாது என்றவளவில், அவனைநோக்கிக்கைகொட்டிச்சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. நீமலத்து உளமென்று மலத்தை உணின் ஊனுக்கு ஊன் இதெ.எ-து. நீசொன்னது நல்லதுதான். மாமிசதேகத்துக்கு மாமிசமே போடவேண்டுமென்ற நீ இதுமாத்திரஞ் செய்யாமலிருந்தது குற்றம். அஃதேதென்று கேட்பாயாகில், சொல்லுகிறோம். மலத்தை வயிற்றில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறா யல்லாமல் அத்தைவிட்டு நீங்கியிருந்த விடந்தானில்லையே. அப்படியிருக்கப் பசிவந்தநேரத்தில் மலத்துக்கு மலமேயிடவேண்டுமென்று பிறருடைய மலத்தைப் பக்ஷணம் பண்ணமலிருப்பதேன்? அதுவன்றி, மலம்விட்ட நேரங்களிலும் அருவருத்துக்கால்கை சுத்திபண்ணுவதேன்? இப்படிச்செய்யாமலிருக்கிற நீ மாமிசத்துக்கு மாமிசமிடவேண்டுமென்பது கூடாது. இதற்குப்பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா-னெங்ஙனமாளுமருள்." என்றும், காசிகண்டம். "புழுவுந் தசையும் வெள்ளெலும்பும் பொதிந்த குரம்பை வீக்குதற்கு-கழிநூறுகர்ந்தோர் கொடுநரகிற் கற்ப காலங் கிடந்தழுந்தி - விழைவின் முன்னர்த்தா நுகர்ந்த விலங்கு[illegible]மவர்தம் மெய்த்தசையையுழி வெம் பசியாற் பறித்தருந்து மென்னும் பான்மை யறிந்தேயோ." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. இங்ஙனம் லௌகிகருக்கெல்லாம் நூலவுத்தியாகச்சொல்லி மறுக்கவேண்டியது அவரது அடங்காமையைக் குறித்தென்க. சித்தாந்தியார் கைகொட்டிச் சிரித்தாரென்று உரையில் வருவித்தது அங்ஙனங்கூறும் லௌகிகரது நூலவுத்தியைக் குறித்து எடுத்துக்கூறியதெனக்கொள்க. இங்ஙனம் உரைமிகவு நூலவார்த்தைகளாக விரிக்கவேண்டியது அவரதிருதயநுட்பங் காட்டற்கென்க.

(இதன்கருத்து.) முற்காலவிதி இக்காலத்திற் செல்லாமையால் காலத்திற்பொருந்திய விதிநடக்கவேண்டுமென்றும், மலத்துக்கு மலமிடலாமாகில் மாமிசத்துக்கு மாமிசமிடலாமென்றும், கூறியது.

இப்படிச் சொன்ன சைவசித்தாந்தியைநோக்கிப் பின்னுமொரு லௌகிகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் மனுஷராய்ப் பிறந்தவர்களெல்லாரும்மாமிசத்துக்குமாமிசமே யிடவேண்டுமென்று அறியாமற்சொன்னான். அப்படிச்சொல்லிற் பாவமல்லவோ? ஒருநல்லவன் பொல்லாதவன்ஒருபார்ப்பான் பட்டன் முதலான நானாசாதிகட்கும் ஒன்றாகச் சொல்லலாமோ? மாமிசந்தின்னுகிறசாதி தின்னவே வேண்டும். தின்னாதசாதி ஒருநாளுந் தின்னவே யொண்ணாது. தின்னுகிறசாதிவிட்டாலும் பாவம். தின்னாதசாதி தின்றாலும்பாவம் என்றுசொல்ல; அவனை நோக்கிச் சைவசித்தாந்தியார் சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஊனுணுஞ்சாதிகள் பிறசாதிகளாம்பூண்
டவையுளுமுன் பொழுகிற்றுனி

கொலைமறுத்தல்.

தானெனனூன் றினல்பழுதோ ரிழிவுபிறாப்
 புரியின்மைந்தர் தாமுஞ் செய்யார்
மாநிலத்திற் பாலர்பித்தர் தெளிந்துமிழுக்
 கியற்றினுண்டோர் மறுக்கொ ணாது
ஞானமவிச்சை கருதிமுறை யல்லாரைத்
 தோய்ந்தறிஞா னருந்தல் செய்யே.

ஊன் உண்ணும் சாதிகள் மிருகாதிகள் அவைகளும் முன் அறம் பூண்டு ஒழுகிற்றால் நீதான் என ஊன் தினல் பழுது. எ-து. நீசொன்னது சத்தியம். தின்னுஞ்சாதி தின்னவிடினும், தின்னுதசாதி ஒருகாலுந் தின்னலே யொண்ணாது. தின்னுஞ்சாதி எது தின்னாச்சாதி எது என்றுகேட்பாயாகில், பூதம் பிசாசு நாய் நரி கோட்டான் கழுகு பருந்து காகம் ஈ எறும்பு முதலியவைகள் யாதொரு பிணங்கிடக்கக் கண்டவிடத்தில் அதினுடைய அசுத்தத்தையும் துர்கந்தத்தையும் பார்த்தும் சற்றும் அருவருப்பின்றிச் சூழ்ந்துகொண்டு பிடுங்கித் தின்னுதலினாலும், இது நல்லது இதுதீயதென்றும் இது புண்ணியம் இது பாவமென்றும் பகுத்துங் கேட்டும் அறிதற்கு ஒரு விவேக மில்லாதபடியினாலேயும், அவைகளே தின்னுஞ்சாதி. வேதாகமங்களைக் கேட்டுப் பாவமிது புண்ணியமிது வென்றறிந்து, புண்ணியத்துக்கு உள்ளும் பாவத்துக்குப் புறம்புமாக நடந்து போக மோக்ஷங்களை அடைய வேண்டினவனாதலால், மனுஷனே தின்னாதசாதி. தின்னுஞ்சாதியாகிய மிருகாதிகளுள்ளும் பசுவினது உபதேசத்தால் முன்பு ஒருபுலி கொல்லாவிரதியாய்ப் பூர்வசனனமும் உணர்ந்து யோகத்தால் நற்கதியடைந்ததென்றும், முன்பு ஒருநாரை கொல்லா விரதியாய் ஞானமுமுடைத்தாய் மதுரையையடைந்து சிவசாரூபம் பெற்றதென்றும், மற்றுமொருகபோதம் தனது பேட்டினைக்கவர்ந்த வேடனது பசிநீக்கி உயிர்புரப்பான் பொருட்டு நெருப்பில் வீழ்ந்திறந்து பரலோகமடைந்ததென்றும், அகஸ்தியராதிரி

ஷிகளாசிரமங்கடோறும் இருந்த மிருகபக்ஷிகளெல்லாம் ஞானநெறிபூண்டு அருளொடு விளங்கினவென்றும், வேதாகம புராணங்களிற் கூறுதல் கேட்டிருத்தும்; தின்னுதசாதியாகிய நீ தின்னுஞ்சாதியென்று கொண்டு பாவங்களுக்கெல்லாந் தலைமையாகிய கொலையை மேற்கொண்டு ஒழுகிப் புலாலினையருந்தி நரகிடைவீழ்தற்கு எண்ணுதல் மிகவுங் குற்றமென்றறிவாயாக. மிருகாதிகள் தின்னுஞ் சாதியென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "நாயினுக்கும் பேயினுக்கு நரியினுக்குங் கழுகினுக்கு-மீயினுக்கு மினிதுபிண மெனிலதனாலினியதுவோ-வாயினுக்கு மனத்தினுக்கு மறிப்பரிய மாதேவன் றெயினுக்கே சிவமதனைத் திலைப்பாரோ சிறந்தாரே." என்றும், புலான்மறுத்தல். "நாய்கழுகு கூகை நரிநாக மீயெறும்பு-பேயிவைக ளாலி பிரிந்தவு-னையமொடு-தானருந்த லல்லாது சற்கா ரியமனிதர்-தானருந்த லாவதோதான்." என்றும், "தவகதியை வேண்டுவை குயிரிக்கடுந் தின்றவிர்க தவமழித்தால்-தவகதியை வேண்டுவர் கழுகுநரி செய்த்தொழிலையயரா நாட-சிவகதியுந் திருமாறன் றிகழ்கதியுமயன்கதியுந் தெய்வலோகத்-தவகதியு மிகத்தெரியுந் தூர்க்கதியின் வீழ்வர்பரந்த சோதியானே." என்றும், புலான் மறுத்தல். "பிணங்கிடக்க நானுகரேனென் றநீ பேசல்-குணங்கிடக்க வேண்டியதென் கூறாய்-பிணத்தைக்-கலத்திலே யிட்டுக்கவர்ந்தாரைப்-புலத்திறற் றின்றாய் பகல்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. மிருகாதிகளினும் ஒன்றொன்று கொல்லாவிரதத்தால் நற்கதியையடைந்தது என்பதற்குப்பிரமாணம்: திருவிளையாடல். "பிலறக் கொன்று தின்னும் வடைப்பசும் பிறப்பு னானை-வாறுநு தேவராகி வான்பெற விருப்பக் கண்டீர்-கருதுதிரென்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங்கொல்லாம-வரிலைவந் திப்ப பேல்வா முன்னதற் கையமின்றே." என்றும், காசிகண்டம். "கொன்றுவிலங்கின் றசைநுகருங் கொ

டுமை யோரவ், விலங்கினுட-றன்று மயிரெத் துணையாமத் துணைய காலம்வெந்நரகி-னொன்றி நுகர்வாய் புழுவொழுக வுழப்பூரென்கை யுணர்ந்தேயேகுகன்று சினவெங்கொடுவிலங்கும் புலவூன் றின்னக் கருதாவால்." அன்றியும், "ஒருமீன் புலவுவாய்மடுப்பி னொழியுந் தசைக ளனைத்தினையும்-பரிவானுகர்ந்தோர் வீழ்கின்ற பாழ்வெந்நரகிற் படிவரெனு-மருமாமறையின் பொருடேர்ந்தோ வந்தா மரைநாண் மலர்பொதுளும் - விரிநீர் வாவி பயின்மீன்கள் விழுங்கா துலவும்புள்ளினமே."இதிகாசம்."புள்ளுக் குளக்குள முமில்லாத புல்லறிவாங்-கள்ளக் கருமனத்தே காலன்கைக்-கொள்ளப்போய்ப்-புக்காழ் நரகத் துழையாது போனன்மற்-றெக்காலத் தெந்நா ளினி." என்றும், அருட்பிரகாசம். "புலிநாரை யெண்புற வாதிகண் முன்னம் புலாலருந்துங்-குலனு யிருந்து மருளோம்பி முத்தி குறுகியதெய்-துலகூ டுரைப்பசொற் கேட்டு மருளற் றுழன்றிறக்குஞ்-சிலர்மா னுடத்தென்செய்வான் புவியிற் செனித்ததுவே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இப்படிக்கூறியசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னுமொருலௌகீகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் இன்னதசாதியென்றும் இன்னுஞ்சாதியென்றும் அறியாமற்சொன்னான். யாவனொருவனுக்குஞ் சாதியைக்கொண்டு காரியமென்ன? இந்தப்புத்தி முன்னிருந்தவர்கள் அறியாமல் நடந்தார்களோ? அவர்களைப் பார்க்கிலும் நாம் என்ன ஆகாசத்திலே பறக்கிறோமோ? பிதாவும் மாதாவும் எந்தப் பிரகாரம் நடந்தார்களோ அந்தப்பிரகாரம் நடக்கிறதே[illegible]வில்; அவனைநோக்கிச் சிறிது உத்தரம் மேற்கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. பிதா ஓர் இழிவு புரியில் மைந்தர் தாமும் செய்யார். எ-து. பிதாநடந்தமுறையே நடக்கவேண்டுமென்பது கூடாது. அதேனெனில், தம்முடைய பிதாவாயினும் பிறர்

யினும் வேதாகமங்களை ஓதியுணர்ந்து தருமத்துக்கு உள்ளும் பாவத்துக்குப் புறம்புமாகத் தானும் நடந்து பிறரையும் நடப்பிப்பான் யாவன் அவனையே அறிவுடையோர் பிதாவென்று அங்கீகரித்து அவன் நடந்தமுறையே நடவாநிற்பர்கள். அதுவன்றி, தன்னுடைய பிதாமாதா பாவியானாலும் அவர் நடந்தமுறையே நடப்பது உசிதமன்று. நீ உசிதமேயென்னில் அவனுடைய பிதாவானவன் முன்னே கன்மவசத்தாற் பிறர் கேட்கில் மிகவும் நகைத்து நாணத்தகுவதாகிய இழிவினைச் செய்திருப்பானாகில், அதுவே ஒழுங்கென்று அவனுடைய பிள்ளைகளும் அப்படியே செய்யக்காணோம். ஆதலின் வேதாகமங்களை ஆராய்ந்த நாதாக்களது புத்தியின்வழியே நடப்பதே விவேகம். இதற்குப்பிரமாணம்: "தந்தைநடந் தாளமுறையே நடப்பதொழுங் கெனினொருவன் றரணி மீதே-தந்தைதரு புருடசம்ப னிசெய்தா னெனிலதுவே நெறியென் றன்றோ ன்-மைந்தர்பினும் புரிவதிலை யெவரேனுந் தருமநெறி வழுவிலோரே-யந்தழிகு தாதைகண்மற் றவர்நடந்த நெறிநடப்ப தறிவா மன்றே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னுமொரு லௌகீகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் பிதா நடந்தபடியே நடக்கவேண்டுமென்றறியாமற் சொன்னான். பிதா பிச்சையெடுத்தானென்று மகனும் பிச்சையெடுக்க வேண்டுமோ? அது வேண்டியதில்லை. எவனானாலும் பிறவியன்பாய் மாமிசம் விட்டவனே விட்டவன். சிலகாலந் தின்றுகொண்டு திரிந்து நடுவிலே எனக்கு ஞானம் வந்ததென்று விட்டுவிட்டானாகில், ஒரு பலனுமில்லை. அப்படிவிடுகிற பொழுது முன்னந்தின்ற வாயையும் கையையுங் கூடவிட்டு விடவல்லவோ வேண்டும்? அல்லாதபொழுது விட்டதிற் கூட்டேயல்ல. ஆனபடியினாலே, தின்றவன் தின்

றேவரவேண்டும். நடுவிலேவிட வொண்ணாதென்றவளவில், அவனைநோக்கிச் சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மாநிலத்தில் பாலர் பித்தர் தெளிந்தும் இழுக்கு இயற்றின் ஊன் உண்டோர் மறுக்கொணாது. எ-து. நீ சொன்னது நல்லதுதான், இப்பூமியினிடத்து ஒருவனை நீ குழந்தையாயிருக்கிறகாலத்தில் மலத்தை தின்றாயென்று அவன் பெரியவனாயிருக்கிறகாலத்தில் முன்கண்டிருந்தவர்கள்சொல்லக் கேட்டானாகில் அறியாதகாலத்திற் செய்ததை இப்பொழுது நீ சொல்லலாவதேதென்று கோபிப்பானன்றி முன்பு தின்றவாயுங் கையுமிருக்க இனிவிட்டதனால் பிரயோசனமில்லையென்று பின்புந் தின்னக்கண்டிலேம். அதுவன்றியும், ஒருவனைப் பைத்தியந் தொடுத்திருந்தகாலத்தில் மலாதிகளையுந் தின்று தின்னாத வீதிகளினும் வழங்கித் தின்றுகொண்டு திரிந்தானேயானாலும், பைத்தியந்தெளிந்தகாலையில் தின்னாதவீட்டினும் வாங்கித்தின்று மலாதிகளையுந் தின்னக்காணேம். அதுவன்றியும், உலகத்தின்கண் உண்டாகிய பெண்ணும் ஆணும் சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறகாலத்தில் சீரை உடுத்தாமல் அபிமானம் பலருங்காணத் திரிந்தார்களாயினும் பெரியவர்களான காலத்தினும் சிறுபோதிற பலருங்கண்ட அபிமானத்தை இனி என்மறைக்கிறோமென்று பின்பும் சீரை உடுத்தாமலிருக்கக்காணேம். இது பித்தனுக்கு மொக்குமாதலின், மாமிசந்தின்றவன் தின்றேவரவேண்டுமென்கிறது யோக்கியமன்று. விவேகம் வந்தபோது விடுகிறதே யோக்கியம். இதற்குப்பிரமாணம்: திருவிளையாடல். "முன்னைவே தனையை விட்டு முற்றிய வறிஞர்நெறிநிற்-பின்னொரு விகார மின்றி யிருப்பரிப் பிணப்புலாலை-நன்னெறி யறிந்த நாமு நாவழி யொழுகிக் கெட்டேம்-தின்னவோ நயந்தோ நம்போற் றீங்குளா ருண்டோவின்றே." என்றும், புலான்மறுத்தல். "அருக்கிச்சின் ஞானதன்மேல் விளக்கின்-வரும்பயனே தென்னிவ மழலை-திருத்தறிவிற்-பித்த

ரறிவு பிறங்கியபோ தும்மலத்தைத்-துய்த்திடுவ துண்டாயிற் சொல்." என்றும், "மைந்தர்கள் மாதர்கள்கோச பகமாதி மறுவுருவின் மறைத்திலேமென்-றிந்தவுடைகொடுமறைப்பா ரேதத்தினுக்கென் றுளிர்பருவத் தெறிக லார்தஞ்-சிந்தையிறுண்மிகுத்தணிவ ராதலினூ னுணவைமுனந்தின்று யேனு-நிந்தைசெய்திப் பொழுதகற்றத் தருமிலையேற்கெடுவாயுன் னினைவொன்றுமே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவ சித்தாந்தியை நோக்கிப்பின்னுமொருலௌகிகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் பிறவியன்பாய் மாமிசம்விட்டவனே விட்டவனென்றும் நடுவிலேவிடுகிறது பாவமென்றும் இவனறியாமற் சொன்னான். மாமிசத்தை எப்போதுவிட்டாலும் விடலாம். விடுகிறபொழுது ஒருவனுக்கு மாமிசத்தை விட்டுப்பார்க்க, அது ஒத்துக்கொண்டால் மாமிசத்தைத் தின்னாமல் விட்டுவிடவேண்டும். ஒத்துக்கொள்ளாதிருந்தால் விட்டுவிடுகிறது தோஷம். அதெப்படியென்றால், ஆன்மாவிற்கு இச்சையில்லாமற்போனால் ஒத்துக்கொள்ளும் இச்சையுண்டானதேயானால் ஒத்துக்கொள்ளாது. ஒத்துக்கொள்ளாதிருக்க விடுகிறபொழுது ஆன்ம விச்சையையடக்கவேண்டும். ஆதலால் ஆன்மவிச்சையை அடக்குதலே மிகுந்தபாவம். ஆன்மவிச்சையை அடக்கவொண்ணாது என்றவளவில், அவனைநோக்கிச் சிரித்து மேலுத்தரங்கூறுகின்றார்.

ஆன்மவிச்சை கருதி முறையல்லாரைத் தோய்ந்து உறின் ஊன் அருந்தல் செய்யே. எ-து. நீசொன்னது சுபாவந்தானே. ஆன்மவிச்சையை யடக்கவொண்ணாதென்கிறபொழுது உலகத்தின்கண்ணே ஆணுக்காயினும் பெண்ணுக்காயினும் காமவிகாரத்தினாலே மாதாபிதா தம்பி தமையன் தங்கை தமக்கை முதலானவர்களில் ஒருவருக்கொருவர் மேலிச்சையுண்டானதேயானால் ஆன்மவிச்சையை அடக்கவொண்ணாது அடக்கிற்றோஷமென்று கூறினால், விஷயான

ந்தமில்லாதே போகின்றதோ? உண்டாயிருக்கவும் அப்படிவந்த காலத்தில் மிகவும் நடு நடுங்கி நரகத்தில் விழப்போகிறேமென்று பயப்படுகிற படியினாலேயும், பிறர்கேட்டால் நிந்தை வருமென்று அஞ்சுகிறபடியினாலேயும், ஊனுண்டலும் மிகுந்தபாவமாதலின், யாதொன்றும் செய்யுங்காரிய முந்தவிருங்காரியமும் அறிந்து நடக்கவேண்டுமென்றறிவாயாக. இதற்குப்பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "செயத்தக்க வல்லசெயக்கெடுஞ்செய்தக்க-செய்யாமை யானுங் கெடும்." என்றும், ஔவையார். பொல்லாங்கென்பவை யெல்லாந்தவிர். என்றும், "ஆசுறு மானமவிச்சை யடக்குதலாகா தென்று-மாசுறு மூனைத் துய்த்து மாதுயர் நரகத் தாழ்வீர்-பேசிய தந்தை தாய்மேற் பெருகிய வாசை [illegible] ம்மைக் கூறேல் குணமோ கூறீர்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) மாமிசந் தின்னுஞ்சாதி மனுஷரல்லரென்றும், யாவராயினும் நல்லறிவாளர் நடந்தபிரகாரமே நடக்கவேண்டுமென்றும், விவேகம் வந்தபோதே மாமிசபக்ஷணம் விட்டுவிட வேண்டுமென்றும், பிராண ஆணிவரினும் மாமிசபக்ஷணம் பாவமாதலால் அதனைச் செய்யவொண்ணாதென்றும், கூறியது. (௧௧)

இப்படிச் சைவசித்தாந்தியார் யாதொன்று மாராய்ந்தறிந்து நடக்கவேண்டுமென்ற மாத்திரத்தில், அந்தச்சபையின் கண்ணே இருந்த சகல சமயவாதிகளும் எழுதின சித்திரங்கள்போலவும் காற்றில்லாத விடத்திலிருக்கிற விளக்குப்போலவும் அசைவறவிருந்தார்கள். அப்போது அந்தச்சபை எப்படியிருந்ததென்னில், அலையொழிந்த சமுத்திரம்போல ஓசையடங்கி யிருந்தது. அப்படி ஓசையடங்கி யிருந்ததென்று விரித்தது வாதிகள்விறலொழிந்து மேல்மாணாக்கன் வினவுதலினெனக் கொள்க. முன்பு சைவாசாரியரைத் தொழுது அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்ற பக்குவியானவன் பின்புந் தண்டம்பண்

ணி ஒருவிண்ணப்பஞ்செய்யாநின்றான். தேவரீர் இங்ஙனந் திருவாய் மலர்ந்தருளிய உபதேசப்படியே அடியேன் இன்றுமுதற் கொலைசெய்தலையும் புலாலுண்ணுதலையும் விட்டுவிடுகிறேன். அடியேன் மனசில் இன்னும் ஒரு சங்கையுண்டு. அஃதென்னெனில், அடியேன் அறிந்த கொலைகளைச்செய்யாவிடினும், ஓடும்போதும் நடக்கும்போதும் என்னையறியாமல் ஒருசீவகொலை நேரிட்டால், அந்தத் தோஷத்தை நீக்கிக்கொள்ளுதற்கு உபாயம் யாது என்று கேட்டவளவில், அவனைநோக்கிமேற்கூறுகின்றார்.

செய்துயிர்கட் கினிமைகொல்லா நோன்பியற்
றும் வேலைகுரு சேவை தன்றன்
வையகத்து டறுமறியாக் கொலைமையதான்
மக்களொடுன் மனையுண் டாது
முய்வதிலை நீயெவணம் வேறிதற்குன்
மனைபிறர்த்தோய்ந் துறினக் காலைக்
கையகல விடுவதன்றிக் கொலவுமுளந்
துணியுமதி காரத் தாலே.

உயிர்கட்கு இனிமைசெய்து கொல்லாநோன்பு இயற்றும் வேலை குரு சேவைதன்றன் வையகத்தூடு அறியாக் கொலைமையது அறும். எ-து. தறுகட்டன்மை நீங்கிச் சர்வ சீவன்களிடத்தும் கனிகண்ணுண்டாகிய கொல்லர்விரதியாய் நடந்துவருங்காலத்து உன்னையறியாமல் வந்த கொலைத்தோஷமானது வேறொரு விதத்தால் நாசத்தையடையும். அஃதெத்தாலெனில், சற்குருவினது திருப்பாதத்தை நியமமாக வழிபட்டுச்செய்யும் அவனது ஏவலின் வலியாலெனக்கொள்க. தறுகட்டன்மை நீங்கி யென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "வருந்துமேபதம் வைப்பின் மரிக்குமே-பொருந்துமண்ணிற் புழுக்கண மென்றுளம் -வருந்தியேபத மெல்லென வைத்திடா-தருந்த வத்தைப் பிரிந்த வரக்கனும்." என்றும், மற்றும்

வருவனவற்றுற்காண்க. கொல்லாவிரதமென்பதற்குப் பிரமாணம்: ஔவையார். "நோன்பென்பது கொன்று தின்னாமை." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. சற்சீடன் அறியாமற் செய்ததோஷத்தையும் ஆசாரியன் நீக்குவனென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "விண்ணு ளார்நரர் மற்றை விலங்குமோ-பண்ணும் பாவ பலத்தைக் கொடுப்பவன்-றின்னமே யமன் றேசிகன் றீர்த்திடும்-பண்ணிற்பாவவிதஞ்சிவ பத்தரும்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இப்படித் தேவரீர் கற்பித்த திருவாக்கின்படியே என்னுடைய ஸ்திரீயும் புத்திரரும் இதற்கு ஒவ்வாவிடினும், நான்மாத்திரம் சரீரபரியந்தம் தவறாமல் நடந்துவருகிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஊன் உன் மனைமக்களொடு உண்டாலும் நீ உய்வது இலை. எ-து. மாமிசத்தை உன்னுடையஸ்திரீ புத்திரர் உண்டாலும் அந்தப்பாவத்தால் நீயும் நரகத்தழுந்துதல் சத்தியம்.

மேல்வினா. எனக்கும் என்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரருக்கும் ஏகசரீரமாய் ஊனுறக்கம் ஒன்றாயிருக்கின்றனவோ? அவர்கள் வேறு. நான்வேறு. அவர்கள் செய்த பாவத்தை நான் அனுபவிக்க வேண்டியதென்? மேல்விடை. நீஎவணம் இதற்குவேறு உன் மனை பிறர்த்தோய்ந்து உறின் அக்காலைக் கையகல விடுதன்றிக் கொலவும் உளம் துணியும் அதிகாரத்தாலே. எ-து. நீ எந்தப் பிரகாரம் இதுகாலத்தளவில் ஸ்திரீபுத்திரர்க்கும் எனக்கும் பேதமென்று சொல்லினை? அதுபழுது. அதேதெனெனில், உலகத்தின்கண்ணே ஒருவன் தன்னுடைய ஸ்திரீ பரபுருஷசங்கமம்பண்ணக்கண்டகாலையில், அவளைவிட்டுத் துறக்கவேண்டுமென்கிற விதியையும் பாராமல், நான் பிராணனுடனிருக்க இப்படி அழிவுசெய்யலாவதென்ன? இவளைக்கொன்று போடுகிறேனென்று நெஞ்சிற்றுணிதலினாலும், இங்ஙனம் ஸ்திரீ புத்திரர் பிறிடத்திற்செய்த குற்றகுற்றங்களுக்கும் யானென

னின்றும் அதிகாரத்தன்மை யுடையோனாதலினாலும், உன்னுடைய ஸ்திரீபுத்திரர் செய்தபாவாதிகளுக்கு உண்டான பலம் நீயும் அனுபவிப்பது சித்தமென்றறிவாய். ஸ்திரீவிதுவறில் அவளைவிட்டுத் துறக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "அறிந்து மனையாளவலத்தை யவனைத் துறவா தவனைவானுஞ்-சிறந்த சூரவன் மனைவியொடு செறிந்தார்க் கிணையே செப்பியவித்-திறந்தான் மகபா தகமதனிற் சிறுமைத் ததனாற் பாதகமென்-றறைந்தாமிதனுக் கணித்தான வப்பா தகமு மினியறைவாம்." என்றும், காசிகண்டம். "பொருவில் கற்பின் வழீஇயபுன்மங்கைய-ருரிய மன்று மனையினுள் ளோரையும்-வெருவந் தேங்கவிழுங்கி யுமிழ்கிலா-வெரியுந் திக்கறக்குடியேற்றுவார்." அன்றியும், "நெறியிகழ்த்து தன்மரபினி னிரவ செய்யு-மறுவின் மைந்தரைப் பெறுதலின் மகப்பெறு தகுருற்-றுறைத னன்றுமற்றொருவனு முயர்குல முழுதுஞ்-சிறுமை யெய்திலாங் கவற்றுறந் துறுபழி தீர்ப்பார்." அன்றியும், "என்ன நூற்கடல் கடந்துளோ ருரைப்பதை யெண்ணி-முன்னர் நின்றுபொய்மொழிந்திடு முகிலை முலைத் துவர்வாய்ப்-பன்னி தன்னெறி மகத்துறந் தந்தணன் பரிந்தோர்-பொன்ன வார்முலைப் பூவையைக்கடிமணம் புரிந்தான்." என்றும், "தேசிகர்மன் னவர் கொழுநர் சிட்டரைத்தங் குடிகளைத்தோய் தேவிமாரை - யாசில்விதிப் படிநடக்கிற் காக்கபிழைத் திடில் வெறுத்திட் டகல நீக்க-மாசுடையோ ரொவுறிந்து மவரைவெறுத் திலனெனங்கி வாழ்விப் பாரேந்-பெய்தி தொருசிறிதுந்தமக்கிலவா யினுநரகிற் பிழையா தாழ்வார்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. ஸ்திரீகள் பிழைசெய்யிற் றுறப்பதல்லது கொல்ல லொண்ணாதென்பதற்குப்பிரமாணம்: அருட்பிரகாசம். "இல்லத் திருக்கு மனைவி வினைகளி யற்றினறந்-சொல்லித் தடுக்க வடங்கா விடிற்பின் றுறந்து தன்னெஞ்-செல்லைக்குரிய கிளைசார்ந் தொழுக விடு

ன்றி யன்னூர்க் கொல்லத்தணிபுல்ல ரன்றேசென் றூழிற் குளிப்பவரே." என்றும், "விண்டொளி தன்மல ருயதில்லோர்த்து விளைந்ததனை - யுண்டிடு வாருள ரோசொலுந் தீமை யுளித்துறந்த-பெண்டிர்மற் றுருடன்கூடியென் பெண்கொலை பின்னரகிற்-கொண்டு சுழற்றுமென் றெண்ணுது கொல்லுங் கொடியவரே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் கண்டு கொள்க.

(இதன்கருத்து.) அபுத்தி பூருவத்தால் வந்ததோஷங் குரு சேவையால் நீங்குமென்றும், யாவனொருவனும் தன்னுடைய ஸ்திரீபுத்திரருக்குத் தான் அதிகாரியாகையால் அவர்களையுந் தருமத்தின் வழியே ஆக்கினைசெய்து நடப்பிக்க வேண்டுமென்றும், கூறியது. (உ௦)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியைநோக்கிமேலும் அந்தப் பக்குவியானவன் விண்ணப்பஞ் செய்யாநின்றான்.

இங்ஙனம் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடியே என்னுடைய பாசக்கூழாங்களாகிய பலருள் யாரொருவர் என்னினைவின்படி வாராவிடினும் எனதாக்கினைக்கு உட்பட்டிருந்துள்ள ஸ்திரீ புத்திரரைத் தண்டித்து மாமிசபக்ஷணத்தை நிறுத்துவிக்கின்றேன். அவர்கள் கில்லாவிடின் அவர்களைவிட்டுத் துறந்தாயினும் தருமத்தின் வழியே தவறுமல் நிற்கின்றேன் என்றவளவில், சித்தாந்தியார் அவனைநோக்கிப் பின்னுமொருத்தரங் கூறுகின்றார்.

தாலமிசை யுனதுசுற்றத் தவர்கொலைமை
செயினுனக்குஞ் சாருநீவே
றேலுனது குலநெறியை விடிலவரோ
டுரைபகரா திகழ்ந்தன் னோர்தம்
பாலுணவா திகடவிர்வ தெனையதுபோன்
மறம்புரிவோர் பற்றை நீத்துன்

மாலதனுற் கொலைமையற வறம்புரிவோர்
தொடர்புறினல் வழிசார் வாயால்.

தாலமிசை உனது சுற்றத்தவர் கொலைமை செய்யின் உனக்கும் சாரும். எ-து. பூமியின்கண்ணே நீயும் உன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரரும் கொலைமைசாராவிடினும், உன்னுடைய மாதாபிதா தம்பி தமையன் தங்கை தமக்கை மாமன் மைத்துனன் மற்றுமுண்டாகிய சுற்றத்தார் கொலைமை செய்தார்களாயினும், அந்தப்பாவத்தால் நீயும் நரகத்தை அனுபவிக்கவேண்டும்.

மேல்வினா. ஸ்திரீ புத்திரர்கள் என்னுடைய ஆக்கினைக்கு உட்பட்டவராதலின் அவர்களைத்தண்டித்துத் தருமத்தின்வழி நடப்பியாவிடில் எனக்குத்தோஷமென்பது நிச்சயம். மற்றுமுள்ளவர்கள் என்னுடையசொற்கு அடங்கினவர்களல்லாமலிருக்க, அவர்கள்செய்த பாவத்தால் எனக்கு நரகம்வரவேண்டியது எப்படி என்றபக்குவியைநோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

மேல்விடை. நீவேறேல் உனது குல நெறியை விடில் அவரோடு உரைபகராது இகழ்ந்து அன்னோர்தம் பால் உணவாதிகள் தவிர்வது எனை அதுபோல் மறம்புரிவோர் பற்றைநீத்து உன்மாலதனுல் கொலைமையற அறம்புரிவோர் தொடர்பு உறின் நல்வழி சார்வாயால். எ-து. உன்னுடைய சுற்றத்தார் உன்னுடையசொற்கு அடங்கார்களென்றும் அவர்கள்வேறு நான்வேறென்றுஞ்சொல்லுவையாகில், உன்னுடைய குலாசாரத்தினின்றும் உன்னுடைய சுற்றத்தாரிற்சிலர் தவறி நடந்தகாலத்தில் அவர்களுடைய சினேகத்தையும் பற்றறவிட்டு அவர்களை நீத்து எவ்விடத்தும் பேசுதலொழிந்து அவர்கள்வீட்டில் அன்னபானாதிகளை விஷமெனக்கண்டு உன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரர்களும் அவர்கள் மனைவழி வாயில்வழி சொப்பனத்தாயினும் போகாதபடி நிறுத்தி மற்றுள்ள சுற்றத்தாரிற் சிலர் அவர்களோடு பேசுகினும் எனக்கு வேண்டாதவர்களோடு பேசலாவதென்னென்று அவர்களுடைய சினேகத்தையும் நீ விடுவதென்! இப்படி

ப்பிரயோசனமற்ற அற்பகாரியத்தனையில் மனம் வைத்து வெறுத்த நீ மேலைக்கு நரகத்திற் வீழ்ந்து மாறாத துயரத்தைத் தருவதாகிய சீவகொலையாதி பாவங்களைப் பண்ணுமவரிடத்திற் சினேகிப்பதென்? ஆதலின் யாரொருவராயினுங் கொலையாதிக்கு அஞ்சாத பாவியாயின் தன்னவனென்றும் பிறனென்றும் பாராமல் உடனேவிட்டு நீங்கி முத்தியை அடைய வேண்டுமென்னு மனோவிச்சையினாலே கொல்லாமையாகிய பேரறம் புரிவோர் யாவராயினும் அவரோடு மிகுந்த சினேகம் புரிவாயாகில், நல்லறத்தின் வழியை எளிதின் அடைவாய்.எ-று. இதற்குப்பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து-மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு." என்றும், ஔவையார், "நல்லாரைக்காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க-நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே-நல்லார் - குணங்களுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ-டிணங்கியிருப்பதுவு நன்று." அன்றியும், "தீயாரைக்காண்பதுவுந் தீதேதிருவற்ற-தீயார்சொற்கேட்பதுவுந் தீதே-தீயார்-குணங்களுரைப்பதுவுந் தீதேயவரோ-டிணங்கியிருப்பதுவுந் தீது." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) கொல்லாவிரதியாயிருந்தோன் யாவராயினுங் கொலையாதிகளுக்கு அஞ்சாத பாவிகளைக் கண்டவிடத்தும் அவரது சினேகத்தை உடனே விடவேண்டுமென்று கூறியது.

இப்படித்தேவரீர் கற்பித்த திருவாக்கின்படி அடியேனும் என்னுடைய ஸ்திரீபுத்திராதிகளுங் கொல்லாமை புலாலுணவு நீங்கி நல்லோரைச் சினேகித்துப் பாவிகளது சினேகத்தைவிட்டு அசரபதார்த்தத்தைக் குருவாதி நால்வர்க்கும் முன்னூட்டிப் பின்பு உண்டுவருகிறேன் என்றவளவில், அவனை நோக்கி மேற்சித்தாந்தியார் அருளிச்செய்வார்.

சார்வொழிகொம் மடியாதி தாவரத்து
 மூறழ்தருநாய்த் தன்மையோரை

நேரலைகேண் முடிவில் வரும்புரம்போய்
 வீறுளா நீக்கேல் வாணாள்
பார்மிசைநீ புரியலைமெய்த் தவர்குழுவுற்
 றறமவர்சொற் படிசெய் காருஞ்
சேருமனோ சுத்திபர ஞானமுற்று
 னடைவைமுத்தித் திருநா டன்றே.

தாவரத்தும் கொம்மடியாதி சார்வு ஒழி. எ-து. அப்படிச்செய்யுமுறைமைசெய்து அசரபதார்த்தத்தை உண்பாயாயினும் அவற்றின்கண்ணும் நீக்கவேண்டியன உண்டு. அவையாவையெனில், கொம்மட்டிக்காய் கடைச்சரக்குக்களான உள்ளி வெள்ளுள்ளி முதலியவைகள். இதற்குப்பிரமாணம்: சைவசமயநெறி. "உள்ளிவெள் ளுள்ளி யதும்பரஞ் செம்முருங்கை-வள்ளி பசளைமதுக் கோவை." "வெண்கத்தரிக்காய் தேற்றாங்காய்வில் வக்காயு - மூணப்புல கொம்மடிக்காயும்." "எண்ணெய்ப்பின் னாக்குப்பெரும்பீர்க் கெனுமிவையு-முன்னே இருண்டகனி யும்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

மேல்வினா. அசரபதார்த்தத்திலும் தோஷம் உளதோ? மேல்விடை. ஊன் உறழ்தரும். எ-து. கொம்மட்டியாதி நிஷேதபதார்த்தமாதலின் புலாலினை யொக்குமெனக் கொள்க. நீ முடிவுகேள் நாய்த்தன்மையோரை நேரலை. எ-து. முடிவாகிய பொருளிதுவென்று சொல்வோம் நீகேள்-ஒருவேட்டைக்காரன் நாயைப் பிடித்துவந்து பொற்சங்கிலியினால் கட்டிவைத்துக்கொண்டு பாற்சோற்றையிட்டு வளர்த்தாலும் அச்சங்கிலி நெகிழ்ந்தமாத்திரத்தின் மலத்தினைப் பழைய தோலினை முட்டெலும்புகளைக் கௌவிக்கொண்டு அருகேவருகிற மனுஷரைக்கண்டு உறுமுதல்போல, ஒருவன், பாவமிது புண்ணியமிதுவென்று சொல்லுமளவுங் கேட்டிருந்து அவ்விடம்விட்டு நீங்கினமாத்திரத்தில் பின்னும்பாவத்தைச் செய்துகொண்டு நல்

வழிகாட்டுவோரைக் காணுந்தோறும் வெறுப்புடையராயிருந்துள்ள உலோகாயதனுதி மூடர்களைப் போலாகாது கொலை பாவமென்று கூறியமாத்திரத்திற் கொலைசெய்குதற்கு அஞ்சி. இங்ஙனம் நாய்த்தன்மையோ ரென்றதற்குப்பிரமாணம்: நாலடி. "அவ்விய மில்லா ரறத்தா றுரைக்குங்காற்-செவ்விய ரல்லார் செவிகொடுத்துங் கேட்கிலார்-கௌவித்தோ றின்னுங்கு ழுவினாய் பாற்சோற்றின்-செவ்வி கொள றேற்றா தாங்கு." என்றும், நீதிசாரம். "கன்மமே பூரித்த காயத்தோர் தஞ்செவியிற்-றன்மநூல் புக்காலுந் தக்காதே-சன்மமெலும்-புன்டுசமிப் பிக்குநா யுண்ணுவி னெய்யதனை-யுண்டுசமிப் பிக்குமோ வோது." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. இவ்வரும் புரம் பெரிய வாணாள் வீணாள் நீக்கேல் பார்யிசை நீ புரியலமெயித் தவர்குழு உற்று அவர்சொற்படி அறம் நாளும் செய் மனமே சுத்தி பரஞானம் சேரும் அதனால் முத்திதிருநாடு அடைவை. எ-து. சென்மாந்தரங்களிற் செய்துள்ள தபோபலத்தால் அரிதாய் இங்ஙனங் கிடைத்துள்ள இந்தச்சரீரம் நீர்க்குமிழிக்கொப்பாய் அழிவதாதலின் இது உள்ளபொழுதே செய்ய வேண்டிய அறங்களைச் செய்தும்டியாது இச்சரீரத்துக்கு அருந்தல் பொருந்தலைக் கூட்டுதல் தொழிலாக இதற்கு அமைந்த நாள்களை வீணிற்கழித்து யமதண்டனைக்கு உட்படாவகை அறஞ்செய்வாய். செய்யுமிடத்து ஒன்றைப் புண்ணிய மென்றெண்ணிச் செய்யப் பாவமாயினும் ஆகும். பாவமென்றெண்ணி நீங்கப் புண்ணியமாயிருப்பினும் இருக்கும். ஆதலின் உனது சுதந்தரத்தாற் செய்தலொழிந்து பூமியின்கண்ணே வேதாகம விதிதவறாது மெ. வியாதிகளை நீங்கிய சிவஞானியாரது கூட்டத்தினை அணுகி பத்திமையான் வழிபட்டு அவர்களது திருவாக்கின்படியே தீவினைகளை நீங்கி நல்வினைகளைச் செய்யக்கடவாய். இங்ஙனம் நாடோறும் வழுவாதுசெய்குவையாயின் உன்னுடையமனசு நிருமலமாம். அதனாற் பாரம்பரியத்திற் சிவ

ஞானமு முண்டாம். அந்த ஞானத்தால் மோட்சமாகிய பெண்ணிருந்து வாழும் பூரணதேசமடைகுவை. எ-று. மானுடசரீரமடைதலரிதென்பதற்குப்பிரமாணம்: திருமந்திரம். "பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும்-பெறுதற்கரிய பிரானடி சேராப்-பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்-பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந்தாரே." என்றும், சிவஞானசித்தி. "அண்டசஞ் சுவேத சங்க ளுற்பிசஞ் சராயு சத்தோ-டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குநூ றாயி ரத்தா-லுண்டபல் யோனியெல்லா மொழித்து மானுடத்து தித்தல்-கண்டிடிற் கடலைக் கையா னீந்தினன் காரியங்காண்." என்றும், அறிவானந்தசித்தி. "தேரிற் சதுர யுகமிரண் டாயிர நாட்டிங்களான்-டோரினக் தூற்றி லயன்மகன் சொர்க்கமு முற்றுந்தென்பாற்-சேரு நகர்த்துயி லின்வடபாற்கழி செல்லெவரு-சேரும் பிறப்பொழித் திம்மானுடத்திற் சனிக்கரிதே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. யாக்கையானது அநித்தியமாதலின் விரைந்தறஞ்செய்ய வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாரா முன்னல்வினை-மேற்சென்று செய்யப் படும்." என்றும், திருமந்திரம். "இக்காய நீக்கி யினியொரு காயத்திற்-புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி நாடுமி-னெக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென்-றக்காலை யுன்ன வருள்பெற லாமே." என்றும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம். "நடலைவாழ்வுகொண் டென்செய்தீர் நாணிலீர்-சுடலைசேர்வது சொற்பிரமாணமே-கடலி னஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டா-லுடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே." என்றும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம். "வாழ்வாவது மாயமிது மண்ணாவது திண்ணம்-பாழ்போமது பிறவிக்கடல் பசிநோய்செய்த பறிதான்-றாழாதறஞ் செய்ம்மின்றடங் கண்ணான்மலரோனுங்-கீழ்மேலுற நின்றான் றிருக்கேதார மெனீரே." என்றும், சிவஞானசித்தி. "கருவினு ளழிவ தாயுங் கழிந்திடா தழிவ தாயும்-பரிணமித்த

ழிவ தாயும் பாலனா யழிவ தாயுந்-தருணனா யழிவ தாயுந் தானரைத்தழிவ தாயு முருவமே யழியவே யானு முள்ளபோதே பாருய்ய." என்றும், சிவதருமோத்தரம்: "அழியு மாக்கையொ டேயழி யாப்பதங்-கெழுமு வார்பெற்ற தேரல்ல கேள்வியு-மழியு மாக்கை தனையழி யாதென-விழுவ ரோநரகக்குழி வெய்யரே." என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளை. "இன்றிருந்து நாளை யிறக்குந் தொழிலுடைய-புன்றலைய மாக்கள் புகழ்வரோ-வென்றிமழு-வாளுடையான் றெய்வ மருதுடையானையே-யாளுடையான் செம்பொனடி." என்றும், போதரத்தினாகரம். "காய மானது நீரிடைக் குமிழிபோற் கழியுமென் றறிந்தேயு-மாயு மூனினை மெய்யென முழுமல வயிறது வளர்த்தற்கே-யாய தீவினை பற்பல மருவியங் கவைசெய்து வீழ்ந்தேவிட்-டேயுமா றினை யாண்டவ னென்பதற் கென்செய்து முடிந்தேனே." என்றும், நாலடி. "புன்னுனிமேனீர் போனிலையாமையென் றெண்ணி-யின்னினியே செய்கவறவினை யின்னினியே-நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்-சென்றா னெனப் படுதலால்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்கண்டுகொள்க. அறமும் பெரியோர் சொன்னநெறியே செய்ய வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவானந்தமாலை. "ஆர்வமென்று செற்றத்தை யாரிடத்துங் கொள்ளாதே-சாரமுள்ள தெய்விடத்துந் தான்கொண்டு-தீரவுணர்-நல்லோர்தஞ் சொல்லை நழுவாம னன்னெஞ்சே-நில்லாயிதுவே நிலை." என்றும், ஒளவையார். "மூத்தோர்சொல்லு வார்த்தை யமிர்தம்." என்றும், நாலடி. "அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம்-பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின்வஞ்சம்-வெறுமின் வினையார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும்-பெறுமின் பெரியோர் வாய்ச்சொல்." என்றும், மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. பெரியோரைச் சார்தலின் முத்தி கைகூடுமென்பதற்குப்பிரமாணம்: அருட்பிரகாசம். "கொலையாதி யோரைந்துங் காமாதி யா

றுங் குலைந்துநிலை-நிலையா தருவென்கைதோன்றி யுயிருணிறைந்தமலைச்-சிலையா தியுமொளி தென்றுவனெங்குந் திகழ்ந்திரண்டற்-றலையாதிருக்கும் பெரியோர்தங் கூட்ட மடைந்தவர்க்கே." என்றும், போதரத்தினாகரம். "நித்தனாருளிய நெறி தெரிவது நிமலன்றன் கழலென்னுஞ்-சுத்த வாரமுதூறுசுவை தருவதுஞ் சொருபனற் கழற்கன்பாம்-பித்த தாகிய பெருநலம் விளைவதும் பேரெழி லடியாரா-லத்தினாலடி யாரவை கூட்டிய வதிசய மளவன்றே." என்றும், திருவாசகம். "உடையா ளுன்ற னடுவிருக்கு முடையா ளடுவுணீயிருத்தி-யடியே னடுவுளிருவீரு மிருப்ப தானா லடியேற்குன்-னடியார் நடுவு ளிருக்கு மருளைப் புரியாய் பொன்னம்பலத்தெம்-முடியா முதலே யென்கருத்து முடியும்வண்ண முன்னின்றே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) அசரபதார்த்தத்தினும் நிஷேதபதார்த்தங்களைவிடவேண்டுமென்றும், மேலையாதொருகாரியமும் நாதாக்களது திருவாக்கின்படி நடக்க வேண்டுமென்றும், அப்படிநடக்கிற் பாரம்பரியமாய் முத்திகைகூடுமென்றும், கூறியது.(௨௨)

கொலைமறுத்தல் மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

சோதநபத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
அ	கஅ	செல்லவயற்	செல்வவயற்
கக	உச	ஆதலின்;முன்	ஆதலின்முன்
கஉ	உ	சசிவன்ன	சசிவர்ண
கங	ச	வாகி இதாகி	வாகிய இதாகி
ஷை	உக	யாம் காயம்	யாமும் காயம்
கரு	ரு	ரத்நசலத்தில் அதனது	ரத்நத்தினது
ஷை	உக	சலமல்நெகிழ்	சலம்நெகிழ-
ஷை	உஉ	தலின் இர	தலின் இரத்
கஎ	கஎ	விடை-உ	விடைவாதம்-உ
கஅ	உஎ	மாணிடர்	மானுடர்
ஷை	ஷை	னுண்டெக்	னுண்டக்
க௯	எ	எக்கீடம்	ஈக்கீடம்
உ0	உரு	னற்கற்சா	னவர்க்கச்சா
உக	உ	முன்செய்	முனஞ்செய்
உஉ	உஎ	கௌவியம்	கவ்வியம்
உங	அ	கௌவியம்	கவ்வியம்
உ௯	ரு	குறிபடுத்தி	குறிப்படுத்தி

உ

கணபதி துணை.

திருத்துறையூர்

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

வைராக்கியசதகம்

வைராக்கியதீபம்

அவிரோதவுந்தியார்.

இம்மூன்றும்

திருப்போரூர்

சிதம்பர சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம்பதிப்பு.

ஸ்ரீமுகஷ ஐப்பசிமீ.

உ

கணபதி துணை.

வைராக்கியசதகம்.

கணபதிவணக்கம்.

முக்கணிறை தருகரியை முன்னடத்திப் பின்னதன்று
பக்கமறைந் தெருநர்வெம் பாசவிக ளுசமுற
மிக்கவமர் விளைத்திளையா வீரனெனப் பூர்ணனூர்ப்
புக்கிளையில் பாலனந்தப் பூவையையு மேவுவரால்.

சபாபதி.

அம்பல வாண னடியிணை தொழுவார்க்
கின்பமும் வீடு மெளிதினில் வருமே.

விநாயகர்.

நிம்ப நிழற்கனி, நம்பொன் மலர்த்தாள்
நம்புது முத்திக, வின்பம் வரற்கே.

சுப்பிரமணியர்.

சமர புரிக்குகன், விமல மலர்த்தாள்
எமதுளம் வைக்குது, முமல மறற்கே.

குருபாரம்பரை.

மறைமுடி யதனில் விளங்கிடு மொளியே
மனிதரைப் போல்வந்த தெனுமென்
சிறைதவிர்த் தாண்ட சிவப்பிரகாச
தேசிகன் றன்னைமற் றவன்ற
னறைமல ரடியைப் போற்றிநின் சாந்த
நாயகன் றன்னைமற் றவன்ற
னிறையருள் பெற்ற பழனிமா முனியை
நெஞ்சினு ளிருத்தியே பணிவாம்.

நூலாசிரியர்.

போந்தெ முயிர்க்குயி- ராந்துணை யொந்த
சாந்தையர் தம்பத- மேந்து கருத்தே.

பஞ்சபூத காரியமாகிய உடம்பினையும் ஞானேந்திரியகருமேந்திரியங்களையும் நேதி களைந்து அதன்பின்னர் அந்தக்கரணங்களையும் நேதிகளையத் தொடங்கும்போது அவைகளுக்குட் பிரதானமான மனத்தை எதிரிட்டு நோக்கி நீக்குந்தோறும் அம்மனம் அந்த விவேகத்திற்கு மிகவும் ஒற்றுமையாகலின் நீங்காது முன்னைப் பழக்கம்போல் விவேகத்தைத் தன்வயப்படுத்தித் தனக்குப் பற்றுக்களாயுள்ளவற்றில் இழுத்துச் செல்ல அஃது அங்ஙனம் இழுத்துச் செல்லுதலை விவேகம் அறிந்து தனது வலியினால் எதிரிட்டுநின்று இஃது எவற்றைப்பற்றிநின்று எழுகின்றதென்று நோக்கி அது பற்றிய பற்றுக்களியாவையும் இவை இவையென்று அறிந்து அதற்கு அப்பற்றுக்களையெல்லாம் விடுவித்து அதனைத் தன்வயமாக்குதற்பொருட்டு மனத்தை முன்னிலையாக்கி விவேகங் கூறிற்றென்று விவேகத்தின்மேல் வைத்து இந்நூல் கூறுகின்றார்.

வாழி நெஞ்சமே சென்றிடே னின்றிதோர்
வார்த்தையெற் குரைசெய்வாய்
ஊழி யாமியற் றுயர்தவத் திவ்வுடல்
கிடைத்ததன் றோமற்றீ
ரூழி காலமிங் கிருக்குமோ நீயுமோர்க்
துணையெனி னுள்போழ்தே
சூழ மேம்பவந் துடைத்தல்செய் யாயிதென்
றொருதரன் றுணைத்தாளே.

வாழி நெஞ்சமே. எ - து. பகைவனாற் காரியங்கொள்வோன் அவனைத் தனது வயமாக்குதற்பொருட்டு அவனுக்கு ...தல்போல் நீவாழக்கடவாய் நெஞ்சமே யென்

று விவேகங்கூற, அதற்கு எண்ணில் காலம் உடலு முயிரும்போலும் சேறுநீரும் போலும் உம்மோடும் பிரிவின்றியிருந்த என்னை இப்போது பிரித்துநின்று நீர் தோத்திரம்பண்ணுவது என்னையென்று மனங்கேட்ப, — சென்றிடேனின்றிதோர் வார்த்தையெற்குரைசெய்வாய். எ-து. அதற்கு நீ ஓர்கணப்போதாயினும் நில்லாது விஷயங்களிற் செல்லாநின்றனை அங்ஙனஞ் செல்லாதுநின்று இஃதோர்சொல் எனக்குச் சொல்லுகவென்று விவேகங்கூற, அதற்கியான் சொல்லவேண்டியசொல் என்னையுள நீர்சொல்லுக யான் கேட்கின்றேனென்றுமனங்கூற,—ஊழியாமியற்றுயர் தவத்திவ்வுடல் கிடைத்ததன்றோ. எ - து. அதற்குக் கீழ்ப்போன அனந்தசன்மங்களில் யாஞ்செய்திராநின்ற மேலான தபோபலத்தினாலன்றோ இந்த அரிதாகிய மானுடதேகம் கிடைத்ததென்று விவேகங்கூற, அதற்கு உண்மையாமென்று மனஞ்சம்மதிப்ப, அதற்கு அங்ஙனம் அரிதாகக்கிடைத்ததேகத்தைப்பெற்றும் சீக்கிரத்திலே திருவடியை அடைதற்கு ஏதுபண்ணாமல் வீணாள்கழிப்பது என்னையென்று விவேகங்கூற, அதற்கு இந்தத் தேகம் பெற்ற நாம் இனித்திருவடியை அடையாது விடுகின்றோமோ நீர் சீக்கிரம்பண்ணியதென்னை சிலநாள்களின்பின்னர் அதனை அடைகுதுமென்று மனங்கூற,—மற்றீரூழிகாலமிங்கிருக்குமோ. எ-து. அதற்கு இத்தேகம் கற்பகாலம் இவ்விடத்து இருப்பதோ இதற்கு அளவுகூறியநாளுண்டுகொல் இடையிடையே கணந்தோறும் அநித்தியமிருத்தலின் எந்தக்கணம் இருக்குமோ எந்தக்கணம் போமோதெரியாதென்று விவேகங்கூற, அதற்கு அங்ஙனம் அநித்தியமாமெனின் இதனையொழித்து இனிவரும் காயத்து அத்திருவடியை அடைகுதுமென்று மனங்கூற, அதற்கு இனியோர் காயத்தின்கண் அதனை அடைகுதுமென்னிற் பெறுதற்கரியபிறவியென்றும் சிலநாள்களின் பின்னர் அடைகுதுமென்னின் அறிதற்கரிய அவதியென்றும் விவேகங்கூற, அதற்கு

நீர் இங்ஙனங் கூறியது உண்மையென்று மனஞ்சம்மதிப்ப,—நீயுமோர்ந்திலையெனின். எ-து. அதற்கு இந்தக்காயங்கிடைத்தற்கு அரிதென்பதையும் இதன் நிலையாமையினையும் நீயும்விசாரித்து அறிந்தனையாயின்,—உளபோழ்தே ருழுமேழ் பவந்துடைத்தல் செய்யாயிதென் ருேழுதரன் றுணைத்தாளே.எ-து. இக்காய மிருக்கும்போதே சிவனது உபய.பாதங்களையும் தொழுது எம்மைவளைந்து கொள்ளாநின்ற எழுவகைப் பிறவிகளையும் நீக்கிக்கொள்ளுதல் செய்யாய் இது என்னை நின்கருத்திருந்ததென்று விவேகங் கூறிற்று.எ-று.மற்றென்பது அசைநிலை.

உயர்தவத் திவ்வுடல் கிடைத்ததென்பதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "எறியுங் கடலி னுகத்துளையி னியாமைக் கழுத்துப் புகுவதுபோற், பொறிவெம் பிறவி யனேகத்தாற் புருடன் விவேகியெனப்பிறந்து,முறியும்பிறவிப் பயனிலவிம்மோகமமையுஞ் செய்தொழிலாற், செறிவ தென்னே யிவற்றுலேதினங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால்." ஊழிகாலமிங்கிருக்குமோவென்பதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். "உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு." பெறுதற்கரிய பிறவிக்கும் அறிதற்கரியவவதிக்கும் உதாரணம்: ஆனந்தத்திரட்டு. "பெறுதற் கரிய பிறப்பி தென்போக், குறிந்தற் கரியவவதி - பிறிதொன்றைநாடுதற்கு நேரமுண்டோ நன்னெஞ்சே முத்திநெறி, கூடுதற்கல் லாது குறித்து." மற்றும்வருவனவற்றுற் காண்க. (க)

இங்ஙனம் நீர்கூறியது உண்மை யாகலின் இனித்திருவடியை அடையக் கடவுமென்று மனஞ் சம்மதிப்ப மேற்கூறுகின்றது.

> தாளை யேதர மறிகிலா தெமக்கெளி
> தருசிவப் பிரகாசற்
> காளி யாமெனத் திரிதவன் பணிபுரிந்
> தரியவீ டடை கில்லாய்

> கேளை யோமனை யாதிய வளற்றிலே
> கிடந்துழைத் தனைநெஞ்சே
> நாளை யோலையுந் தூதரும் வரினிவர்
> துணைகொலோ நவில்வாயே.

தாளையே தாமறிகிலாது.எ-து.சுரர் முதலாகத் தாவரமீறாகச்சொல்லப்படாநின்ற எழுவகைப் பிறவித்துன்பங்களையும் துடைத்தல் செய்யும் அரிய திருவடிகளைக்கொடுத்தற்குப் பக்குவனென்றும் அபக்குவனென்றும்பாராது,—எமக்கெளிதருசிவப்பிரகாசற்கு.எ-து. அருமைப்படுத்தாது எமக்கு எளிதிலேதந்த சிவப்பிரகாசனென்னு நாமதேயத்தையுடைய ஆசாரியருக்கு,—ஆளியாமெனத் திரிதவன் பணிபுரிந்தரியவீடடைகில்லாய். எ - து. அவரதடிமையாமென்றியாவருங்கூற அவரது திருவுளத்திற்குப் பாங்காக நடந்துகொண்டு அவரது ஏவற்பணிவிடைகளைச் செய்து யாவருக்கும் அரிய வீட்டினை அடைந்தாயில்லை,—கேளையோ. எ - து. ஐயோ நீகேட்பாயாக,—மனையாதியவளற்றிலே கிடந்துழைத்தனை நெஞ்சே. எ - து. பெண்டிர் முதலியகுடும்பச் சேற்றின்கண் வீழ்ந்து உழைத்துக்கொண்டனை நெஞ்சமே நீ யென்னகாரியஞ் செய்து கொண்டாய்,—நாளை யோலையுந் தூதரும் வரினிவர் துணைகொலோ நவில்வாயே. எ - து.இனிநாளைக்கு இயமனது தூதரும் ஓலையும் வருங்காலத்து இந்தப் பெண்டிராதிய ரிவர்கள் துணையாவரோவென்று விவேகங்கூறிற்று. எ - று.

மிகுந்த சேற்றில் விழுந்தோன் கிடந்து உழைத்தல் போல் மிகுந்த செல்வம் பெற்றோனுக்கும் அதின் மூழ்கி மயங்கி மறுமை குறிக்கக் கூடாமையிற் கிடந்துழைத்தனையென்று கூறப்பட்டது. தாளையே தாமறிகிலாது என்பதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "இயற்கைகுணஞ் சோதித்து முன்னே பின்னே யாவையுமாம் பிரமநீ யென்னல் வேண்டும், வியப்புறவா சையிழுவ்வார்க் கிவ்வா றேயின் மீளாத நிராதில்

வீழ்த்த [illegible]குந், தியக்குறுபோ கத்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்
தவனைப் போலவார்க்கே திகழத் தோன்று, மயக்கமற வுணர்
த்தவல்ல குருவைக் கிட்டா வருந்தியுந்தன் பிறப்பறுக்கு மக
னு மாங்கே.'' பணிபுரிந்தரிய வீடடைகில்லாய் என்பதற்கு
உதாரணம்: வீராகமம் "அமித்ததின் றன்மை யான்மா வாகு
மென் றறிந்து நல்லோர், நடித்திடுஞ் சமயவாத நற்றவஞ் செ
பந்தியானம், படிற்றுல கியற்கை யாவும் பாசகி விலக்கா மெ
ன்றே, விடுத்தருட் குரவன் பாத மேவிமெய்ப் பணிசெய் வா
ரே.'' மனையாதிய வளற்றிலே கிடந்துழைத்தனை என்பதற்கு
உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "தாரதன மிருமென்னிற் ற
ளையாகுமப்பாசந் தனைத்தாக் கொண்டா, லாரதனை யறுத்தக லு
ம் விரகுடையா ரறிவிலாராசை விஞ்சிக், கூரிதய மப்போகத்
தழன் றுழக்குங் கொடுந்துயரைக் குறித்த போதே, நீரதையா
மறிஞருக்கு விரத்தியுள தாய்ச்சித்தந் தெளியு மன்றே.'' மற்று
ம் வருணவற்றுற்காண்க. (உ)

நீர் கூறியது உண்மை. திருவடியே துணை, மனைவியாதிய
சீவர்கள் துணையலர். ஆனால் இவர்களை விடுத்தாற் பரிதவிப்ப
ரென்பதும் இவரை வைத்துப் பாதுகாப்பதற்கு ஓர் துணை
இன்றென்பதுங் குறித்து இவரோடுங்கூடி நின்றேனென்று
மனங் கூற அதற்குமேற் கூறுகின்றது.

நவிலி னிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை
நாமல தில்லையென்றே
கவலை யுற்றான் றுண்மறந் தனையுனைக்
காலனுர் கொடுபோயிற்
குவல யத்தடைந் திவரைநா டொறும்புரந்
திடுவையோ குறிக்குங்காற்
சவலை நெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்குயிர்
தானுமோர் துணையாமே.

நவிலி னிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை நாமல தில்லையெ
ன்றேகவலையுற்றான்றுண் மறந்தனை. எ-து. சொல்லுமிடத்துப்

பெண்டிர் புத்திரர் முதலியோர்க்கு ஒப்பற்றதுணை நாமன்றி
வேறு இன்றென்று சிவனது திருவடியை மறந்தனையாகலின்
திருவடியே துணையென்றும் மனைவியாதிய சீவர்கள் துணைய
லரென்றும் நீமுன் கூறியவற்றிற்கு ஏதுவென்னையென்று வி
வேகங்கேட்ப, அதற்கு இந்த மனைவியாதிய சீவர்களை யாவர்
காப்பரோ விடுப்பேனென்று மனங்கூற, — உனைக்காலனார்
கொடுபோயிற் குவலயத் தடைந்திவரை நாடொறும் புரந்திடு
வையோ. எ-து. உன்னை யமன் கொண்டு போயிடத்து மீண்
டு இப்பூமிக்கண் வந்து இச்சீவர்களை எக்காலத்தும் காப்பை
யோ அஃதன்றி ஒருகணப்போதாயினும் வந்து இவரை நீர் ந
ன்றிருக்கிறீரோவென்று கேட்கத்தான் கூடுமோவென்று வி
வேகங்கூற, அதற்கு அவரை யான் இருக்குமளவாயினுங் காக்
குவலென்று மனங்கூற, அதற்கு நீயிருக்கும்போதாயினும் நிரு
பர்முதலாயினோர் உன்னைக் கொண்டுபோயினாராயினும் அன்
றி அவரைக்கொண்டுபோயினாராயினும் அப்போது உன்னாற்
காக்கப்பட்டார் யாவரென்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர்கூறிய
து உண்மையென்று மனஞ்சம்மதிப்ப, — குறிக்குங்காற் சவலை
நெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்குயிர் தானுமோர் துணையாமே.
எ-து. உண்மையாகப்பார்க்குமிடத்துப் பேதைமையுடைய நெ
ஞ்சமே சீவர்களுக்குச் சிவனே துணையன்றிச் சீவர்களுக்குச்
சீவர்கள் துணையாவரோவென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று.

"இயற்பெயர் முன்ன ராரைக்கிளவி, பலர்க்குரியெழுத்
தின் வினையொடு முடிமே.'' என்பதனாற் காலனென்னுமியற்
பெயர்முன்னர் ஆரென்பதுவந்தது. நவிலினிம்மனை மக்களுக்
கொருதுணை யென்பதற்கு உதாரணம்: ஆனந்தத்திரட்டு. "உ
டலை யொண்பொரு ளினையுல கியல்பினை யுயர்குல நெறிதன்
னை, யடையு மைந்தர்தாய் தந்தைநன் மனையெனவறைதரு ம
வர்தம்மை, விடலி கந்திறை கழலிணை மேவிய விமலர்தங் கலை
யெல்லா, முடைய நன்குறு மொழிமறை முனிவர்க ளுணாப்ப

ராத் தர்களென்றே." சிவனலா துயிர்க்குயிரென்பதற்கு உதாரணம்: திருவருட்பயன். "அகர வுயிர்போலறிவாகி யெங்கு-நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

நீர் இங்ஙனங்கூறியது உண்மை. இனித்துணையாவதுயாது. பகையாவது யாது. மனைவியாதிய சீவர்கள் வந்தவாறு எங்ஙனம். நீர் கூறுகவென்று மனங்கேட்ப அதற்குமேற் கூறுகின்றது.

துணைய தாயெமைத் தொடர்தரு தொடர்பான்
றொல்கழ றுணையல்லா
துணைவு செய்தடு மிகல்தரு ஞானமென்
றுள்ளவா றுணராய்மற்
றிணையினெஞ்சமே பகையிவ ருறவிவ
ரெனவினை வழியேவந்
தணைவ சீவரை யுனிமுனி வாதிய
வடுத்தெனைக் கெடுத்தாயே.

துணையதா மெமைத் தொடர்தரு தொடர்பான் றொல்கழறுணை. எ-து. சிருட்டி தொடங்கி வீட்டைவிக்கு மளவும் துணையாகி எம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்ற உயிர்க்கு உறவாகிய சிவனது தொன்மைப்பாதங்களே துணையென்றும்,— அல்லா துணைவு செய்தடு மிகலதஞ்ஞானமென் றுள்ளவாறுணராய். எ-து. அஃதன்றி உள்ளத்தை மெலிவுசெய்து நாசம்பண்ணுகின்றபகையாவது அஞ்ஞானமென்றும் உள்ளபடியேயறிந்தனையில்லை,—இணையி னெஞ்சமே. எ-து. இழிவினுனக்கு வேறு ஒப்பு இன்றிய நெஞ்சமே,—பகையிவருறவிவரென வினை வழியே வந்தணைவ சீவரையுனி. எ-து. இருவினையின் வழியாய் வந்து பொருந்திய சீவர்களை இவர் பகைவரெனவும் இவர் உறவரெனவுங் கருதி,—முனிவாதிய வடுத்தெனைக் கெடுத்தாயே. எ-து. பகையென்று வெகுளியும் உற

வென்று விழைவும் அடைந்து உன்றேடு கூடிய என்னையுங் கெடுத்தாய் நீயென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று.

ஆணவத்தால் மறைப்புண்டு கிடந்த வுயிரைச் சிவன் தனது காருண்ணியத்தினுல் எடுத்து மாயைக்கண்ணே தனுவாதிகளைக்கொடுத்து முன்னர்விடய ஞானத்தை விளக்கிப்பின்னர்ச் சுருதிகுருசுவாநுபவங்களினுல் சொரூபஞானத்தை விளக்கி ஆனந்தாநுபவத்தைக் கொடுத்தலின் உயிர்க்கு உறவு சிவனென்றும் உயிரினது இரண்டு ஞானத்தையும் அநாதியே மறைத்து வீட்டையுமளவும் துன்பத்தைச் செய்தலின் ஆணவம் உயிர்க்குப்பகையென்றும் நல்வினை அநுபவிக்குமிடத்துப் பகைவரும் உறவராகலாலும் தீவினை அநுபவிக்குமிடத்து மனைவியாதியுறவரே பகைவராய்த்தேகநாசஞ் செய்தலினுலும் இச்சீவர்கள் வினைவழியராய் வந்தவரன்றிப் பகைவரும் உறவரும் அலரென்று கூறப்பட்டது. மற்றென்பது அசைநிலை. பகையிவருறவிவரென்பதற்கு உதாரணம்: சிவபோகசாரம். "ஆர்பெரியரார்சிறியராருறவாரார்பகைவர், சீர்பெரியராணந்தநிற்சொருபர் — பேர்பெரிய, ஓங்கெங்குந்தாமா யிருந்துசட் சித்தனைத்து, மங்கங்கியற்றுவதாஞல்." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

கெடுத்தாயேயெஃதென்னை நீர் வெறுப்பதென்னை பயனின்றிய உறவைப்பற்றுதலால் என்னையுள. நீர் கூறியவாறே விடுத்தேனென்று உறவினை விடுத்துப் பொருளினைக் கருதிய மனத்தைப்பார்த்து மேற்கூறுகின்றது.

கெடுவ தாம்பொருள் செல்வமே பல்வகைக்
கிலேசமற் றதுதன்னை
விடுவ தேசுக மெனவுமோர்ந் திலைமனம்
விடுத்துளோர்க் குனைப்போலு
நெடிய யூகம திலையோ சொல்லுதி
நெஞ்சமே யினிப்பற்றற்
றடைது மேலா னருளேயே பொருளென
வருஞ்செல்வ மதுதானே.

கெடுவதாம் பொருள் செல்வமே பல்வகைக் கிலேசம். எ-து. அழிந்து போவதாகிய பொருள் செல்வமோ பலவேறு வகைப்பட்ட துன்பமென்று விவேகங் கூற, அதற்கு முன்னர் மனைவியாகிய உறவுகளை நீர் விடுக்கச் சொன்னபடி விடுத்தேன். இப்போது இந்தப்பொருளையாயினும் அருந்தலைக்குறித்து வைத்துக்கொண்டு தவத்தினைப் பண்ணுவலென்றால் இதனையும் நாசமென்றுந் துன்பமென்றுங் கூறினீர் இனி இன்பமாவது யாதென்று மனங்கேட்ப,—அது தன்னை விடுவதே சுகமெனவு மோர்க்கிலை. எ-து. அதற்கு அந்தப்பொருளைக் கைவிடுவதே சுகமெனவும் அதனைப் பிடித்தலே துன்பமெனவும் உண்மையாக அறிந்தாயில்லையென்று விவேகங்கூற, அதற்கு நன்று கூறினீர் இப்பொருளையும் விடுத்து இரக்கச்சொல்லுகின்றீரோவென்று மனங்கேட்ப,—முனம் விடுத்துளோர்க் குனைப்போலுநெடிய யூகமதில்லையோ சொல்லுதி. எ-து. அதற்குமுன்னர்ப் பற்றுக்களாயுள்ளனயாவும் துன்பமென்று அறிந்து துறந்தோர்க்கு உன்னைப்போலுங் கூர்ந்த புத்தியின்றோ நீ சொல்வாயென்று விவேகங்கூற, அதற்குச் சம்மதித்து இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளுக்கு மேலாய பொருள் யாதென்று மனங்கேட்ப,—நெஞ்சமே யினிப்பற்றற்றடைதி மேலானருளையே பொருளெனவருஞ்செல்வமதுதானே. எ-து. நெஞ்சமே இனி இப்பொருண்மேல் வைத்தபற்றினீங்கி மேலாய சிவனது அருளையே பொருளென அடைவோம் அதனை அடைந்தால் அவ்வருடானே அரிய செல்வமாம் எமக்கென்று விவேகங் கூறிற்று. எ-று.

இப்பொருளால் இவ்வின்பம் வருதல்போல அவ்வருளால் அவ்வின்பம் வருதலின் அருஞ் செல்வமதுதானே யென்று கூறப்பட்டது. செல்வமே பல்வகைக் கிலேச மென்பதற்கு உதாரணம்: நீதிவெண்பா. "இன்னறரும்பொருளை யீட்டுதலுந் துன்பமே, பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே-யன்ன, தழிந்த

லுந் துன்பமே யந்தோ பிறர்பா, லிழைத்தலுந் துன்பமேயாம்." விடுவதே சுகமென்பதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். "யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத, லதனி னதனி னிலன்." அருஞ்செல்வமதுதானே என்பதற்கு உதாரணம்: திருக்கடைக்காப்பு. "செல்வநெடுமாடஞ் சென்றுசேணோங்கிச், செல்வமதிதோயச் செல்வமுயர்கின்ற, செல்வர்வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலமேய, செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௫)

இங்ஙனம் கூறிய ஏதுவினால் பொருள் துன்பமென்று விடுத்துக் கண்டகத்தை விழைகின்ற மனத்தைப் பார்த்து மேற் கூறுகின்றது.

> தானை சூழமண் ணுலகையாண் டழிபவர்
> தங்கள்வாழ் வினிதென்றே
> நீநி னைத்தியோ நெஞ்சமே வெஞ்சுரு
> நிமலனா னமதாற்றல்
> வானும் வையமும் வந்துதாள் வணங்குமெய்
> வாழ்வுகாண் டலும்வீண்போற்
> போன நாட்கிரங் கவும்வரு மெனகலோர்
> புகன்றதோர் திலைகாணே.

தானை சூழமண்ணுலகை யாண்டழிபவர் தங்கள் வாழ்வினிதென்றே நீ நினைத்தியோ நெஞ்சமே. எ-து. இரதகசதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச் சேனையும் தம்மைச் சூழ்ந்துவர இப்பூவுலகரசாண்டு அவ்வாழ்வோடும் அழிந்து போகாநின்ற அரசர்களுடைய பொய்வாழ்வினை இனிதாமென்று நீ கருதினைகொல்லோ நெஞ்சமே என்று விவேகங் கேட்ப, அதற்கு நீர்மேற் கூறியவாறே உறவையும் பொருளையும் விடுத்தேன் இப்போது இவ்வரசரது செல்வத்தையும் இவனாயாவரும் வணங்கும் இவரதுபெருமையினையுங் கண்டு அதிசயித்த பாத்தி

ரமே யன்றி வேறில்லை அதற்கு நீர் இச்செல்வமும் பெருமை
யும் பொய்யென்றும் இவற்றை நீவிரும்பாதேயென்றுங் கூறி
னீர் ஆனால் இச்செல்வ பெருமைகளுக்கு மேலாய் மெய்மையா
கிய செல்வமும் பெருமையும் எவையென்று மனங்கேட்ப,—
எஞ்சுறு நிமல ஞானமதற்றால் வானும் வையமும் வந்துதாள்
வணங்கும். எ - து. அணுவளவாயினுங் குறைவுபடாத பரிபூ
ரணமாய் நின்மலமாயுள்ள சிவஞானச்செல்வத்தை ஒருவன்
அடைந்தால் அவனது பாதத்தை வானகத்தோரும் வையகத்
தோரும் வந்து வணங்காநிற்பர்கள் ஆதலின் மெய்ச்செல்வமு
ம்பெருமையும் இவையென்று அறிதி,—மெய்வாழ்வு கண்ட
னும்பின் முற்போனநாட் கிரங்கவும் வருமென நலோர்புகன்
றதோர்ந்திலைகாணே. எ - து. இஃதன்றி இந்த மெய்வாழ்வு
கண்டவுடனே முன்னர்ப் பொய்வாழ்வில் வீணாய்க் கழி
ந்த காலங்களை நினைத்து இந்நெடுங்காலம் இவ்வின்பத்தைவி
ட்டு இருந்தோமென்று இரங்குதலும் வருமென்று ஆப்தர் உ
ரைத்தவாக்கியங்களை அறிந்திலைபோலும் நீ அவரது வாக்கிய
ங்களைப்பார்த்து அறிவாயாகவென்று விவேகங்கூறிற்று.

தானை குழுமன்னருலகையாண்டழிபவரென்பதற்கு உதார
ணம்: நாலடியார். "யானையெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீ
ழ்ச்சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு - மேனை, வினையுலப்ப
வேறாகி வீழ்வர்தாங்கொண்ட, மனையாளை மாற்றார் கொள."
வானும் வையமும் வந்துதாள் வணங்கும் என்பதற்கு உதார
ணம்: ஞானவாசிட்டம். "மெத்தென்ற சரித்திரத்தி னவர்தம்
மை யுலகெல்லாம் விரும்புந் தன்மை, கொத்தென்று வளரு
ங்கிற் குழலிசையான் மகிழ்விலங்கின் கூட்டம் போலு, மித்த
ன்மையா வருக்கும் பொதுமையினை வியம்பியதா மிதனின்
வேறாச், சத்தென்ற வழியிரண்டேழ் பவந் தீர்ப்ப வவர்க்கவ
ற்றைச்சாற்றக் கேண்மோ." போனநாட் கிரங்கவும் வரும்
என்பதற்கு உதாரணம்: பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

அன்னைதன் வீதி யரசிருப் பாகு மணிபடையோர், நண்ணொ
ரு நாலொன்ப தாமவ ரேவனு நண்ணுமிவ்வூர், துன்னென்
பசிக்கு மடைப்பள்ளியான சுகமு மெல்லா, மெண்ணில் கா
லமவமே விடுத்தன மெண்ணிலிதே." மற்றும் வருவனவற்று
ற்காண்க.

இங்ஙனங் கூறிய எதுவாற் சுகப்பற்றை விடுத்து இடப்ப
ற்றைக் கருதிய மனத்தைப் பார்த்து மேற்கூறுகின்றது.

காணி யீதெமதிடமிது வெனமனைக்
கருதிமண் ணாகின்றாய்
நாணி லாய்மட நெஞ்சமே யுடலிது
நமதிட மலவென்றாற்
பேண வும்பரி மெயிதற் கிடமதாம்
பிருதிவி தனைநாதன்
பூணி னான்றிருச் சரணமே யுயிர்க்கெலாம்
புகலிட மதுதேரே.

காணியீ தெமதிட மிதுவென மனைக்கருதி மண்ணாகின்
றாய் நாணிலாய் மடநெஞ்சமே. எ - து. இது எமது காணி
யெனவும் இது எமது வீடு எனவும் மனையை எனதென்று கரு
தி மண்ணாய் மடிந்து போகின்றாய் இங்ஙனம் எண்ணில் கால
ம் யாதொன்றை யாதொன்றை நீ விழைந்து கருதினாய் அந்த
அந்த மயமாய் நின்றே இறந்தனை இங்ஙனம் இறந்தும் பிறந்
தும் இத்துன்பங்களில் மொத்துண்டு இன்னும் பற்றா நின்றா
ய் நீ வெட்க மில்லாய்போலும் பேதைமைதானே நிறைந்த
நெஞ்சமே என்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர் விடல் வேண்
டும் என்றவற்றையெல்லாம் விடுத்தேன் இனி ஓரிடமாயினு
ம் பிடித்துக்கொண்டிருந்து தவத்தைப்பண்ணுவேனென்றால்
நீர் இவ்விடமும் ஆகாதென்று கூறினீர் இவ்விடம் வேண்டு
மெனப் பிடித்ததனால் குற்றம் என்னையென்று மனங்கேட்ப,
—உடலிது நமதிட மலவென்றாற்பேணவும் பதிமெயிதற்கி

டமதாம் பிருதிவிதனை. எ - று. வாதபித்த சிலேஷ்மங்களிரு
லாகிய வியாதிகளுக்கு இடமாயுள்ள உடம்பு சடமாகலின்யா
ம் அறிவாகலின் இவ்வுடம்பே நமக்கு இடம் அன்றென்றால்
இதனுக்கு இடமாயுள்ள மண்ணினை இடமென்று பிடிக்கவும்
தகுமோ நீ சொல்லுதியென்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர் கூறி
யது உண்மையாம் அறிவுருவமாய எமக்கு இடமாவது யாதெ
ன்று மனங்கேட்ப,—நாகப்பூணினான் திருச் சரணமே யுயிர்க்
கெலாம் புகலிடமதுதேரே. எ-து. சர்ப்பாபரணனாகிய சிவனா
து திருவடிகளே உயிர்களுக்கெல்லாம் அடையும் இடமாகலி
ன் அதுவே நமது இடமென்று நீ அறிதி என்று விவேகங் கூ
றிற்று. எ-று. இதற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்தரம். "மண்
ணினுந் தனத்தினுமனைக்கு வாய்த்தநற் பெண்ணினு மகவினு
ம்பெரிய பேரினுந், துன்னுனு விழைவினைத்துறந்த தூயரோ,
விண்ணினுமின்புடன் விளங்கி மேவுவார்." திருவள்ளுவ நா
யனார் "புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட், டுச்சி
லிருந்த வுயிர்க்கு." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (எ)

இங்ஙனங் கூறியவற்றால் இடப்பற்றை விடுத்துப் புக
ழைவிரும்பிய மனத்தினைப் பார்த்து மேற்கூறுகின்றது.

தேர்கி லாயிவன் புகழ்விழைக் தனையினித்
தேகம்வே றடைந்தாயேற்
சாரு மோவதி லிதிற்புக ழலதுநீ
தானுணர்ந் திடுவாயோ
பேரி யாதியா மார்கொன்முற் பவத்திகழ்
பெறினுமத் துணைநெஞ்சே
யோரி னேரில்வீ டுறுதலே புகழிக
ழுறல்பிறப் பெனவுன்னே.

தேர்கிலா யிவன் புகழ்விழைந்தனையினித் தேகம்வேற
டைந்தாயேற் சாருமோவதி லிதிற்புகழலது நீ தானுணர்ந்திடு

வாயோ. எ-து. புகழினது உண்மையை நீ நன்றாகவிசாரித்து
அறிந்தாயில்லை இவ்விடத்துப் புகழை விரும்பாநின்றனை இக்
காயத்தை விட்டு இனி வேறோர் காயத்தை யடைந்தாயேல்
இதன் கண் வந்த புகழ் அதன்கண் வந்து பொருந்துமோ, அ
ஃதன்றி முற்பவத்து இன்ன புகழையுடையான் இவனென்
று பிறரால் அறிந்து சொல்லத்தான் படுமோ. அஃதன்றி நீதான்
முற்பவத்திலே நற்புகழையுடையேன் யானென்று அறிதி
யோ வென்று விவேகங் கேட்ப, அதற்கு இஃதாயினும் என
க்குத் தெரியாதோவென்று மனங்கூற,— பேரியாதியாமார்
கொன் முற்பவத்து. எ-து. அதற்கு இனிமேல்வரும் பிறப்பு
விவகாரம் நினக்குத் தெரியுமாயின் முற்பிறப்பின் விவகாரமு
ம் நினக்குத் தெரியுமாகலின் முற்பிறப்பின்கண் எமக்குப் பே
ர்யாது யாம் யாவர். எமது விவகாரம் என்னை நீ சொல்லுதி
யென்று விவேகங்கேட்ப, அதற்கு மாறுத்தரங் கூறுதலின்றி
மனஞ் சும்மா விருப்ப,—இகழ்பெறினு மித்துணை நெஞ்சே.
எ-து. இதற்கு உனக்கு வெறுப்பாகிய இகழ்ச்சி வருமாயினு
ம் அது இந்தப் புகழ்ச்சிபோலவேயாகும் நெஞ்சமேயென்று
விவேகங்கூற, அதற்கு நீர் இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் யாவரு
ம் கூறுகின்ற புகழிகழ்வுகள் இல்லையென்பதாயிற்று. ஆகலி
ன் இவைகள் இல்லையோவென்று மனங் கேட்ப,—ஓரினே
ரில் வீடுறுதலே புகழிகழுறல் பிறப்பெனவுன்னே. எ-து. உண்
மையாக விசாரிக்குமிடத்து ஒப்பற்ற வீட்டினை அடைதலே
புகழெனவும் பிறப்பினை அடைதலே இகழெனவும் நீ அறிதி
யென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று.

வீட்டினை யடைந்தோரும் நித்தியம்; ஒன்றனையும் விரு
ம்பாது அவ்வீட்டினையே விரும்பி அடைந்த அவரது புகழும்
நித்தியம்; பிறப்பினை யடைந்தோரும் அநித்தியம்; இவரது பு
கழும் அநித்தியமாகலின், அது புகழென்றும் இது இகழென்
றுங் கூறப்பட்டன. இதற்கு உதாரணம்: ஒழிவிலொடுக்கம்.

"நாயேறி வீழ்ந்தென் னடாத்து கிலேன் ஞானிக்குப், பேயா
ஞ் சுகம்பழித்தென் பேணு கிலேன்-ரேயார், பெருமை சிறு
மையிலே பின்னு முன்னு மில்லே, வரைவற்று வேண்டியசெய்
வார்." உறவுமுதல் புகழீறாய ஐந்திற்கும் உதாரணம்: பிரபுலி
ங்கலீலே. "ஓடும் பொன்னு முறவும் பகையுமோர், கேடுஞ் செ
ல்வமுங் கீர்த்தியு நிந்தையும், வீடுங் கானமும் வேறற நோக்கு
தல், கூடுந்தன்மை கொளுமன நன்மனம்." மற்றும் வருவன
வற்றுங் காண்க.

தானேயே தாமறிகிலா தென்னும் பாட்டுமுதல் இவ்வே
ழுபாட்டாலும் மனத்திற்குப் புறப்பற்றுக்களாயுள்ள உறவு
பொருள் சுகம் இடம் புகழ் என்கிற இவ்வைந்தையும் விலகி
த்து இந்தவுறவு முதலாகிய வைந்துஞ் சிவனது திருவடியே
யென்று அறிவித்து இனி உட்பற்றைநீக்கி அத்திருவடியை
அடைதற்கு ஏதுவாய தவத்தைச் செய்யும்படி மனத்தைச் சம்
மதிக்கப் பண்ண அது சம்மதித்துத் தவஞ்செய்யத் தொடங்கு
ம்போது அத்தவத்தால் தன்னைப் பிறர் பெரியனென்றுகூற
அப்பெருமைகருதிய மனத்தைப் பார்த்து மேற்கூறுகின்றது.

உன்னு கின்றனை யுனைமனோர் பெரியனென்
றுணருமா செயவன்பான்
மன்னு மீசனை பந்தம்வீ டளிப்பவன்
மற்றைய றிந்தென்று
மன்ன வன்றிருப் பொன்னடி கரியதா
வருந்தவஞ் செய்நெஞ்சே
பின்னை முன்னவ னுலகறிந் திறைஞ்சுமா
பெருமைசெய் குவனேரோ.

உன்னு கின்றனையுனை மனோர் பெரியனென் றுணருமா
செய. எ - து. உன்னை இவ்வுலகத்திலுள்ளார் தவத்தாற் பெ
ரியனென்று அறியுமாறு செய்ய நீ கருதுகின்றனை; —உன்
பான்மன்னு மீசனை பந்தம் வீடளிப்பவன் மற்றையறிந்தெ

ன்றும். எ-து. உன்னிடத்து விட்டு நீங்காது நிலைபெற்றிருக்
கின்ற பரமசிவனே நீசெய்த அவத்தினையும் தவத்தினையும் அ
றிந்து அவத்திற்குப் பயனாய பந்தமும் தவத்திற்குப் பயனாய
வீடும் தருபவன். அச்சிவனை யன்றி ஒழிந்த சீவர்கள் உன்னை
ப் பெரியனென்று அறியும்படி அவர் சாக்ஷியாக நீ செய்யுந்
தவத்தால் உனக்கு என்ன பயன் உண்டாமென்று விவேகங்
கூறி, அதற்கு அச்சிவனது திருவுளத்துக்குப் பாங்காகநடக்
கின்ற நன்னெறி யாதென்று மனங்கேட்ப,—அன்னவன் றி
ருப்பொன்னடி கரியதாவருந்தவஞ் செய்நெஞ்சே. எ-து. சீ
வசாக்ஷிகுறியாமல் சிவனது திருவடி சாக்ஷியாக அரிய தவத்
தினை நெஞ்சமே நீ செய்கியென்று விவேகங்கூற, அதற்கு
அத்திருவடி சாக்ஷியாகச் செய்யுந் தவத்தால் வரும்பெருமை
யாதென்று மனங்கேட்ப,—பின்னை முன்னவ னுலகறிந் தி
றைஞ்சுமா பெருமைசெய்குவனோ. எ - து. அதற்கு இங்
ஙனம் நீ தவஞ் செய்தபின்னர் யாவர்க்கும் முதல்வனாகிய இ
வன் இவ்வுலகத்தி லுள்ளார் யாவரும் நின்னைப் பெரியனெ
ன்று அறிந்து வணங்கும்படி பெருமையைச் செய்வான் இத
னை நீ அறிகியென்று விவேகங் கூறிற்று. எ-று. இதற்கு உ
தாரணம்: சிவபோகசாரம் "நாம்பெரிய மென்றுமறைநாடாத
டக்குமவர், தாம்பெரிய மென்றுமறை சாற்றியிடு - நாம்பெரி
ய, மென்பார் சிறிய ரிவரலா திவ்வுலகிற், றன்பார் சுமப்பார்
கள் சொல்." மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (கூ)

இங்ஙனந் திருவடி சாக்ஷியாகத் தவஞ் செய்கின்ற மன
ம் சுவர்க்கவின்பத்தைக் கருதியவாறு நோக்கி மேற்கூறுகி
ன்றது.

ஓரி னுள்ளமே பாரின்மா னுடர்முத
லுளவறு பிறப்பூடு
சேரு மின்பமொன் றில்லையென் பதுபிரத்
தியக்ஷமா நீவல்லாய்

போர்களாதிதுன் பிமையவ ரடைவதுங்
புகலநா னுணர்ந்தாயே
நேரி லாவரன் கழலலான் மிகுசுக
நிலைபிறி திலையன்றே.

ஒருவுள்ளமே பாரின் மானுடர் முதலறுவகைப் பிறப்பினுஞ்சேரு மின்பமொன் றில்லையென்பது பிரத்தியக்கமா நீ வல்லாய். எ-து. நெஞ்சமே உண்மையாக விசாரிக்குமிடத்து இப்பூமிக்கண் மக்கண்முதல் தாவரமீறாயுள்ள அறுவகைப் பிறப்பினுள்ளும் பொருந்தா நின்ற சுகம் ஓரணுவளவாயினும் இன்றென்பது காட்சிப்பிரமாணமாக நீயே அறியவல்லாய்,— போர்களாதி துன்பிமையவ ரடைவதும் புகல நானுணர்ந்தாயே. எ-து. அஃதன்றிச் சத்துருக்களோடு அமர்செய்தல் முதலியவற்றால் வருந் துன்பங்களைத் தேவர்கள் பொருந்துவதும் வேதாகம சாஸ்திரங்கள் கூற அதைச் சத்தப் பிரமாணத்தால் அறிந்தனை யென்று விவேகங்கூற, அதற்கு மக்கண்முதலிய அறுவகைப்பிறப்பிற்கும் மேலாயதேவப் பிறப்பின்கண்ணும் இன்பம் இன்றென்றீர் இனித்தான் சுகமாவது யாதென்று மனங்கேட்ப,—நேரிலாவரன் கழலலான் மிகுசுகநிலை பிறிதிலையன்றே. எ-து. அதற்கு ஒருவாற்றானும் உவமைசொல்லரிய சிவனது திருவடியேயல்லது மிகுந்த பேரின்பநிலை வேறு இன்றென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று.

பிறப்பும் இறப்பும் காமமும் நோயும் பயமும் முதலிய துன்பங்களைத் தேவர்களடைதலிற் போர்களாதி துன்பென்று கூறப்பட்டது. அன்றென்பது - அசைநிலை. இதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு "இய வசுரர் பகையுண்டு செற்றமார்வ மிகவுண்டு, நோயுண்டங்கங் குருண்டு நோய்கட் கெல்லாந்தாயான, காயமுண்டு கைதொழுவேண்டினரு முண்டு கற்பத்தே, மாயுந் தன்மையுண்டானால் வானோர்க் கென்னை வளனுண்

டே." அனந்தத்திரட்டு. "தேவின்மா னுடத்திற் றுன்பந் திகழ்வதிப்பரிசேயென்று, லாவகிழ் விலங்கு பக்கி யாதிநா வரமற் றெல்லா, மோவிய துன்ப வெள்ளத் துழைத்தலோ ரனைவுமுண்டோ, பாவமா நிரயந் தன்னிற் படுதுயர் பகரல் வேண்டா." மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

இங்ஙனங் கூறிய உபதேசமொழிகளை அர்த்தாங்கீகாரமாக உட்கொண்டு பிரபஞ்சத்தில் மிகவும் உவர்ப்புப் பிறவாமல் நின்ற மனத்தைப் பார்த்து மேற் கூறுகின்றது.

அன்றெ னக்குநீ யொருதுணை பிறப்பிறப்
பதிற்றுய ரமுங்கேடுந்
தின்ற லொன்றலால் வியாதியா திகளிற்றுஞ்
செறிதுய ரமுமோர்ந்தோர்ந்
தென்று மேழ்பவக் கஞ்சிலை நெஞ்சமே
யின்பவீ டெதுவென்றே
நின்று நின்றழு திலைதொழு திலைசிவ
னேசர்தாள் பூசித்தே.

அன்றெனக்கு நீ யொருதுணை. எ-து. பிறப்புத் துன்பமென்றும் வீடு இன்பமென்றும் உனக்கு நானு வுபாயங்களினாலும் யாம் அறிவித்தும் நீ அப்பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினை அடைதற்கு ஏதுவாய தவத்தினை விரைந்து செய்யாது தாமசம் பண்ணுகின்றனையாகலின் எனக்கு நீ ஒப்பற்ற துணையன்றென்று விவேகங்கூற; அதற்கு நீர் விடுக்கச்சொன்ன பற்றுக்கள் யாவும் விடுத்தேன். தவமுஞ் செய்கின்றேன். நீர் இன்னுங் கூறியவாறுங்கேட்க நிற்கின்றேன். இங்ஙனம் இருந்த என்னை அங்ஙனங் கூறியது என்னை யென்று மனங்கேட்ப,—பிறப்பிறப்பதிற்றுயரமுங்கேடுந் தின்றவொன்றலால் வியாதியாதிகளிற்றுஞ் செறிதுயரமுமோர்ந் தோர்ந்தென்று மேழ்பவக் கஞ்சிலை நெஞ்சமே. எ-து. பிறப்பிற் கருப் பாசயப்பை யுறுத்த

ல் முதலிய வைந்தினுல் வருகின்ற துன்பத்தையும் இறப்பில்,
அத்துன்பத்தினெண்மடங்காகிய துன்பத்தோடு வருகிற நாச
த்தையும் இவற்றிற்கு இடையாயுள்ள ஸ்திதிக்கண் அருந்தல்
பொருந்தல்களாலும் நோய் முதலியவற்றுலும் அடையாநின்
ற துன்பங்களையும் இடைவிடாது எக்காலமும் ஆராய்ந்து அ
வ்வெழுவகைப் பிறப்பிற்றும் நெஞ்சமே நீ பயந்தாயில்லை,—
இன்பவீ டெதுவென்றே நின்றுநின்றழுதிலை தொழுதிலை சி
வனேசர்தாள் பூசித்தே. எ-து. அஃதன்றி அப்பிறப்புத் துன்
பங்களை நீக்குதல் செய்யுஞ் சிவனது திருவடிக்கு நேயராகிய
அடியாரது திருவடிகளை அருச்சித்து வணங்கினையில்லை இன்
பவீடாவது யாதென்று அவர்களைக் கேட்டு நின்றுநின்று அ
ழுதாயில்லை. ஆகலின் யாம் கூறியவாறு நீ கேட்டது என்னை
யென்று விவேகங் கூறிற்று. எ-று.

வியாதி யாதிகளிற்றுற் செறிதுயரம் என்றமையால் அருந்
தல் பொருந்தற்கு ஏதுவாகிய திரவியந்தேடுதல் அதனைப் பா
துகாத்தல் நரைதிரைமூப்பு முதலியவற்றால் வருந்துன்பமுங்
கொள்க. கருப்பாசயப்பை யுறுத்தல் முதலிய வைந்து துன்ப
மென்றது-கருப்பாசயப்பை யுறுத்தல் - அதிற்சலம் பூரித்தல்-
உதராக்கினியால் வேவுதல் - பிரசூதவாயு முரித்துத் தள்ளுத
ல் - யோனித்துவாரத்தில் நெருக்குண்டல் - ஆகிய இவ்வை
ந்து மென்றறிக. இவற்றிற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்தரம்.
"என்றென் றெண்ணி யிருக்குமுயி ரிடர்ப்பட் டழியு மெழி
ல் வளாகீ, மொன்று மொருவன் றனைப்போலக் கருப்பா
சயப்பை யுறுத்துதலான், மன்ற வுததி மறிந்தாழ்வான் வருத்
த மென்ன வருந்தியிடு, நின்ற கருப்பா சயவுதக வெள்ளங்
கொள்ள நிறை யுதிந்தே." என்றும் "அங்கி யதனிற் றங்கி
யிடு மயோமயத்த கும்பத்திற், றங்கு மொருவன் றபனம்போ
ற் றபன மெய்துந் தாயுதரத், தங்கி கடவே யழலனைய சூசி
யதனு லாகத்தைப், பங்கித் திடவே படிபிடாரி னிருகாற் குணி

த்தம் பட்டழுங்கும்." என்றும் "கருப்பா சயமே கட்டமதா ம
தனிலதிகத் தகிக்காவு, முரிக்க மிகவு மோகமுற முன்னை யு
ணர்வு மறந்தேயே, மரிக்க வாலைக் கரும்பெனவே யோனி யு
ழியின் வலிதோலைய, நெருக்கப் பட்டு நிலமிசையே தோன்
று முயிரு னிலையுடனே." என்றும்; இப்பிறப்பினெண்மடங்
காய துன்பத்தோடுவரு நாசத்திற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்
டு. "பரண மாகிய பெண்டிருஞ் சுற்றமும் பண்டுதங் கையிற்
றந்த, விரண மானவை கொண்டிட விவணவிட் டியம்பிடா
திவனெரு, மரணவேதனை யாவராலறியலா மயங்கியைம் பு
லனந்தக், காண மியாவையுங் கலங்கிட வருந்துயர் கடவுளே
யறிகிற்பான்." என்றும் "வந்திடு மரணத் துன்ப மறிந்துரை
செய்யப் போமோ, வுந்திமே லையும் பித்துமுணர்வொடு பொ
றிகலங்கி, நந்திடா விருளேமூடி நாவுலர்ந் தலமந் தென்னே,
யிந்தமாவிறப்பிற் றுன்பம் பலத்துன்பத் தென்ன மட்ங்கே."
என்றும் ஆனந்தத்திரட்டு. "கருவிடை யழுந்துந் துன்பமு
நிலத்தின் கண்ணுதிற் கொடியவெந் நோயான், மருவுவெந்
துயரு நரைதிரையெய்தி வருந்திடுந் துன்பமுங் கூற்று, ஒரு
வினை யொருவுந் துன்பமு மீட்டுங் கருக்குழி யொன்றுறு து
யரும், வெருவர வெண்ணி யின்பவீ டதனை மேவுநன் குணை
ர்தலே வேண்டும்." என்றும்; நின்று நின்றழுதிலை யென்பத
ற்கு உதாரணம்: திருவாசகம். "ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யா
ன்கழற் கன்பிலை யென்புருகிப், பாடு கின்றிலை பதைப்பதுஞ்
செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர், சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றது
மிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே, தேடு கின்றிலை தெருவுதோ ற
லறிலை செய்வதொன் றறியேனே." என்றும் மற்றும் வருவ
னவற்றுற் காண்க. (கக)

நீர் கூறியவாறே பிறவித் துன்பத்திற்குப் பயமும் இதனை
நீக்கிவிட்டு இன்பத்தினை அடைவித்தற்கு ஏதுவாகிய அடியவ
ரிடத்து அன்பும் எனக்கின்மையது உண்மை. இனிப்பயபத்தி

களோடுங் கூடி வீட்டினை அடைதற்கு எதுசெய்கின்றேனெ
ன்று மனங் கூற அதற்கு நீ என்னை அங்ஙனஞ் செய்கின்றா
யென்று பின்னும் அதனை வெறுத்து மேற் கூறுகின்றது.

பூசை செய்துதோத் திரஞ்சொலித் தனைநினை
 புண்ணியர் பானண்ணுற்
காசை செய்திடு மம்பலக் கூத்தனை
 யடைகிலை யடைந்தாரிற்
பேசு கின்றனை யறவரின் விளங்கினை
 பிறர்மனை நயக்கின்றாய்
சீசி யிங்கிருந் தென்செய்தாய் நெஞ்சமே
 செத்திலாய் கெடுவாயே.

பூசைசெய்து தோத்திரஞ்சொலித் தனை நினை புண்ணியர் பானண்ணுற் காசைசெய்திடுமம்பலக் கூத்தனை யடைகிலை. எ-து. தனது திருவடியைக் காயத்தால் அருச்சித்து வணங்கி வாக்கால் தோத்திரம் பண்ணி மனத்தால் தியானித்து இங்ஙனம் வழிபடும் பத்தி புண்ணியங்களையுடைய அடியாரிடத்து எழுந்தருளுவதற்குத் திருவுளத்து இச்சைசெய்யாநின்ற கனகசபைக்கண் நடம் புரிவோனை மனமொழி மெய்களால் வணங்கி அடைந்தாயில்லை,—அடைந்தாரிற் பேசுகின்றனை யறவரின் விளங்கினை பிறர்மனை நயக்கின்றாய். எ-து. அவனது திருவடியை யடைந்த அடியார்போல் வார்த்தைமாத்திரஞ் சொல்லுகின்றனை பசுபுலித்தோல் போர்த்ததுபோல் உள்ளத்தில் வஞ்சம்வைத்துக் கொண்டுபுறத்துத் துறவறத்தோர்போல் அவரது வேடத்தால் விளங்கா நின்றனை எனக்கு உரிய மனைவியைத் துறந்து தவஞ் செய்கின்றேனென்று தொடங்கிப் பிறர்க்குரிய மனைவியை இச்சிக்கின்றாய்,—சீசி யிங்கிருந் தென்செய்தாய்நெஞ்சமே செத்திலாய் கெடுவாயே. எ-து. சீசி முன்னிருந்த இல்லறமு மன்றி அதனைவிட்டுப் பின்னர் அடைந்த துறவறமுமன்றி இவற்றினைவேறின்று கூடாவொழுக்கஞ்செய்கின்றனை நெஞ்சமே நீ இவ்விடத்தில் இருந்து என்னகாரியஞ்செய்து கொண்டனை இனி நீ இருந்தால் இக்கூடாவொழுக்கத்தால் என்னைப் பவத்துன்பத்திலே தள்ளுவாயாகலின் நீ சாவாய் கெடுவாயென்றுவிவேகங்கூறிற்று. எ-று. தனைநினை புண்ணியர் பானண்ணுற் காசைசெய்திடும் என்பதற்கு உதாரணம்: திருவாசகம். "முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப், பத்தியாய்நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ், சித்தனேசெல்வத் திருப்பெருந் துறையிற் செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர், அத்தனே யடியே னாதரித் தழைத்தா லதெந்துவே யென்றருளாயே." பிறர்மனை நயக்கின்றாயென்பதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். "வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம், புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று." மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க.

நீர் கூறிய முறையே செய்கின்றதன்றி என்மேலே, தவறொன்றும் கண்டிலேன் இங்ஙனமிருப்பச் செத்திலாய்கெடுவாயென்று என்னைவெறுத்துக் கூறினீர் என்பால் தவறுதான் யாதென்று மனங்கேட்ப அதற்கு மேற்கூறுகின்றது.

வாயி னூற்பல நூல்படித் துணர்ந்துநல்
 வழிபிறர்க் குரைசெய்து
நீயு லோகவா சாரமோ ரணுத்துணை
 யாணுநீங் கிலைநெஞ்சே
தூய தாமிவன் பிறர்கொளக் குங்குமஞ்
 சுமந்துசெல் கரமுன்னிற்
காய மாறுடத் தின்றதற் கன்றியுட்
 களவுமின் மையிலைலே.

வாயினூற்பல நூல்படித் துணர்ந்து நல்வழிபிறர்க் குரைசெய்து நீயுலோகவாசாரமோ ரணுத்துணையாணு நீங்கிலை நெஞ்சே. எ-து. பலஞான சாஸ்திரங்களை வாயினூற் படித்தும்

அவற்றினது பொருள்களை ஆராய்ந்தறிந்தும் பிறர்க்கு நன்னெறியாகவும் அவர் சம்மதிப்பச் சொல்லியும் நீ முன்னிருந்த உலோகாசார வழக்கத்தில் ஓரணுவளவாயினும் உள்ளே துறந்தனையில்லை இங்ஙனம் பிறப்பிற்கேதுவாய உலோகாசாரம் துறத்தலின்மையால் வீட்டிற்கேதுவாய ஞானசாரம் பற்றியதின்றென்பது நன்றறிந்தேன் நெஞ்சமே. — தூயதாமிவண் பிறர்கொளக் குங்குமஞ்சுமந்து செல்கரமுன்னில். எ - து. குங்குமப்பொதி சுமந்து செல்கின்றகர்த்தபம் உன்னினும் நின்மலமாமென்று விவேகங்கூற, அதற்குப்பல நூல்களைக்கற்றறிந்து பிறர்க்கு உரைக்கச்சிவபூசை தோத்திரம் பண்ண இவற்றுவியாவரும் மதிப்ப விருந்த என்னை மிருகசண்டாளமாகிய கர்த்தபத்திற்குங் கீழ்ப்படுத்திக் கூறினீர் இஃதென்னையென்று மனங்கேட்ப, காயமானுடத் தின்றதற்கன்றியுட்களவு மின்மையினாலே. எ - து. அதற்கு நீ மக்களியாக்கையைப் பெற்று நூற்பொருளுணர்ந்தும் அந்நூற்பொருளால்வீட்டின்பமாயபயனைப் பெறாது அப்பயன் பெற்றோன்போல் நெஞ்சில் வஞ்சம் வைத்துக்கொண்டு அந்நூற் பொருளைப்பிறர்பயன்கொளக் கூறுகின்றாய் கர்த்தபத்திற்கு மக்களிடத்தாக்கையுமின்று அஃதன்றியும் யான் சுமந்தகுங்குமம் பிறர்பயன்கொளக் கொடுத்தேனென்று வஞ்சமும் உளத்தின்றாகலின் உன்னை அதனினுங் கீழ்ப்படுத்திக் கூறியதால் தோஷம் என்னையென்று விவேகங் கூறிற்று. எ - று.

உலோகாசார நீங்கிலை யென்றமையால் ஞானசாரம் பற்றியதின்றென்பது வருவிக்கப்பட்டது. குங்குமம் ஆகுபெயர். காயிறற்பலநூல்படித் தென்பதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். "ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப், பேதையிற்பேதையாரில்." பிறர்கொளக்குங்குமஞ் சுமந்துசெல் என்பதற்கு உதாரணம்: அறிவானந்த சித்தியார். "விரிந்த நல்வேத புராணங்க ளாகம மிக்ககலை, தெரிந்து படித்துப்

பொருள்செப்பித் தானிலை சேர்ந்திலனேல், திருந்தசண்டாளரினேற்றங் கழுதை யெழிற்குங்குமம், பரிந்து சுமந்தும்பின் வஞ்சம்பண்ணுதபயனொழிலே." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

என்றுளத்தின்கண் வஞ்சம் இருந்தமையால் நீர் இகழ்ந்து கூறினீர். பற்றுக்களியாவையும் விடுத்த எனக்கு இது விடுதல் அரிதோ இதனையும் விடுத்தேன். இனியொருமார்க்கத்திலே நின்று தவத்தைப் பண்ணிவீட்டை அடைதற்கு அறுவகைச் சமயங்களுள் ஓர்மேலாய சமயம் எனக்கு நீர் கூறுகவென்று மனங்கேட்ப, அதற்குமேற் கூறுகின்றது.

நாலுவேதமு மொருசம யிலைசொல
நவைசெயீ ரவத்தைப்பாற்
*கோலு மூவிரு சமயமா கியபகு
குழியிலா டிழிகின்றாய்
வேலை யாவுனக் குடற்கு விதியுற
வையுமதை விடிவிக்குங்
காலனார்தொடர் பையுமினத் தொடருதி
போலுநீ கடைநெஞ்சே.

நாலுவேதமு மொருசம யிலைசொல நவைசெ யீரவத்தைப்பாற் கோலுமூவிரு சமயமாகிய பகுகுழியிலா டிழிகின்றாய். எ - து. இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களும் சகலகேவலங்களுக்கு மத்தியமாகிய சுத்தாவஸ்தையே வீடடைதற்கு ஏதுவென்றுசொல்லக் காமவெகுளிமயக்க மென்னுமுக்குற்றங்களையும் உண்டாக்குதல் செய்கிற சகல கேவலங்களென்கிற இரண்டவஸ்தைகளின் பகுதியாகச், சமயிகள் தங்கள் சித்தவிகற்பத்தாற் கோலிய அறுவகைச் சமயமாகிய பிறவிப் படுகுழியிலே நீ இறங்காநின்றா யென்று விவேகங்கூற, அதற்கு இவ்வறு சமயங்களையும் படுகுழியென்றீர் இது என்னை யென்று மனங்கேட்ப, அதற்கு இங்ஙனங் கேட்டமையாற் சமயங்களின் மேலே பற்றுக்கள் நீ இன்னம் விடுத்திலையாகலின்,—

வேலையாவுனக்குடற்றரு விதியுறவையுமதை விடுவிக்குங்கால னேர்தொடர்பையுமினந் தொடருதி போலுநீ கடைநெஞ்சே.
எ-து. இதுவேவேலையாக உனக்கு உடல்கொடுக்கின்ற பிரமனாகிய உறவினையும் அவனாற் கொடுக்கப்பட்ட உடல்களை விடுவித்தலே வேலையாக விடுவிக்கிற கூற்றனாகிய நட்பினையும் எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்களையும் விடுத்துப் பிறப்பிறப்பை நீக்குதற்கு ஏதுவாய் வந்தும் இன்னமும் தொடர்கின்றனை போலும் நீ யாவைக்குங் கீழாய நெஞ்சமேயென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று.

வேதாகமங்கள் கூறியநெறி செல்வோர்க்குப் பிறப்பிறப்பு நீங்குதலேயன்றி மற்றைச் சமயநூல்கள் கூறியநெறி செல்வோர்க்கு அவைநீங்காவென்பது இதனாற்காண்க. நாலுவேதமுமொருசமயமிலை யென்பதற்கு உதாரணம்: பட்டணத்துப்பிள்ளை நாயனார். "சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று, நினைந்தது மற்றுநினையா ததுமற்று நின்மலமாய்த், தனந்தனி யேயிருந் தானந்தித்தினா தங்குகின்ற, வனந்தலென் றிருப் பேனத்தனேகயி லாயத்தனே." சமயமாகிய பகுதியென்பதற்கு உதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "சமயாசாரசங் கற்ப விகற்பமு, மமையா தாங்குல வாசாரமானது, மிமையா தாரும் விடாதவில் வாழ்க்கையு, மமையார் தோனாய் விடுதலாசாரமே." மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (கசு)

இனி இந்த வுயிரைக் கொண்டுபோகின்ற காலனுக்குத் தப்பிச்செல்லு நெறி எனக்கு நீர்கூறுக வென்று மனங்கேட்ப, அதற்கு மேற் கூறுகின்றது.

நெஞ்ச மேயுட லந்தமா கியைவிடார்
நிற்கமற் றையர்க்கெல்லாம்
வெஞ்ச மற்குகிப் பரிதிவைக் கொருமிரு
கண்டுபுத் திரன்சான்று

லஞ்ச லிவ்வுடற் கிறுதியிப் பொழுதென
வறிவொணு மையினனுந்
தஞ்சமென்றான் சரண்விடே லியாமுமச்
சமன்வலி தடுப்பாமே.

நெஞ்ச மேயுட லந்தமா கியைவிடார் நிற்கமற் றையர்க்கெல்லாம் வெஞ்சமற்குகிப் பரிது. எ-து. நெஞ்சமே தேகாந்தத்தில் யாவர்க்கு முதல்வனாகிய சிவனது திருவடியை மறவாத பெரியோர்கள் நிற்க மற்றைச் சரியை கிரியைகளைச் செய்கின்ற சிவர்கட்கெல்லாம் கொடிதாகிய கூற்றைக்கடந்து போதல் அரிது என்று விவேகங்கூற, அதற்கு அவ்வடியை மனமொழி மெய்களினால் வழிபடுவோர்க்கும் கூற்றைக் கடத்தல் அரிது என்று கூறினீர் இதற்குப் பிரமாணமுண்டோ வென்று மனங்கேட்ப,— இவைக்கொரு மிருகண்டு புத்திரன்சான்றால். எ-து. அதற்குச் சிவனது திருவடியைத் தேகாந்தத்தின் மறவாதுபிடித்துக் கூற்றைக் கடப்பதற்கும் அத்திருவடியை மனமாதியால் வழிபட்டும் அவனைக்கடத்தல் அரிதென்பதற்கும் ஒப்பற்றமிருகண்டு மாமுனி புதல்வராகிய மார்க்கண்டேயரே சாக்ஷியென்று விவேகங்கூற, அது எங்ஙனமென்று மனங்கேட்ப, அதற்கு அவர்மனமாதிகளால் வழிபட்டும் கூற்றன்வந்து பிடித்தான் அங்ஙனம் அவன் பிடித்தபோது பயத்தால் மறவாது சிவனது திருவடியை அவர் பிடித்தமையால் அந்தக்கூற்றனையுங் கடந்தாராதலின் அவரே சாக்ஷியென்பது அறிதியென்று விவேகங்கூற, அதற்குத்திருவடியை வழிபடுதலால் யான் கூற்றைக்கடக்கலாமென்று இருந்தேன். நீர் கூறியவாற்றால் அவனை இவ்வழிபாட்டாற் கடக்கக்கூடாதென்பது அறிந்து அச்சமுற்றேன் இனி அவனைக் கடத்தற்கு ஏதுவாகிய திருவடியைப் பிடித்தற்கு உபாயம் நீர் கூறுகவென்று மனங்கேட்ப,— அஞ்சலிவ்வுடற் கிறுதியிப்பொழுதென வறிவொணுமையினனுந்தஞ்ச மென்றான் சா

ன்விடே வியாமுமச் சமன்வலி தடுப்பாமே. எ-று. அதற்கு
நீ அஞ்சற்க. இத்தேகத்திற்கு அந்தம் இந்தக்கணப்போதென்
றி நம்மால் அறியக் கூடாமையால் எந்நாளும் மற்றைநினை
வெல்லா மொழித்துச் சிவனது திருவடி தஞ்சமென்று அத
னையேவிடாது பற்றுதி. இங்ஙனஞ் செய்தியெனின் அந்தக்
கூற்றன் நம்மைப் பிடிக்கவருஞ் சாமர்த்தியத்தை நாமும் தடு
த்துக்கொள்வாமென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. தஞ்
சம்பற்றுக்கோடு. இதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. "வில்
விளங்கியவின்னவர் மிகுத்தவாழ் நாளு, மல்லரும்பக வெ
ன்னுயிர் வாளினுவரிந்து, கொல்லும் வெங்கொடுங்கூற்றை
யார் குலைவுறூர்குறுகி, னல்லிருந்தெண் வுவந்தெதிர் கொள்ளு
வான் ஞானி." என்றும் திருவள்ளுவர். "வேண்டுதல் வே
ண்டாமை யிலானடிசேர்ந்தார்க், கியாண்டு மிடும்பை யில."
என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௧௫)

இப்போது பெற்ற இக்காயத்தின்கண் நின்று ஒருதலை
யாகத்திருவடியை மறவாது பிடிக்கவேண்டுமென்று இன்னு
ம் வற்புறுத்துதல் மேற்கூறுகின்றது.

தடுத்து மேலுமிவ் வுருவமா யினும்பெறல்
சற்றல மறைநாகத்
திடத்தின் மாதவ ரிருவர்கஞ் செனவடைந்
திருத்தல்சான் றரிதாகிக்
கிடைத்த தேகமும் விவேகமு மிருக்குனான்
றேகிரீ சனைநெஞ்சே
யடுத்தி லாய்பல கவலைமாய்த் தொருணர்
வாகிநின் றகலாதே.

தடுத்து மேலுமிவ்வுருவ மாயினும் பெறல்சற்றல.எ-று.
இத்தேகத்தைவிட்டு இனிமேல் இம்மானுட தேகமாயினும்
பெறல் எளிதன்றென்று விவேகங்கூற, அதற்கு இம்மானுட

தேகமாயினும் பெறுதல் அரிதென்று மிகவும் அருமைப்படுத்
திக் கூறுகின்றீர். இது கிடைப்பது அரிதென்பதற்கு ஓர்காட்
சிப் பிரமாண முண்டோவென்று மனங்கேட்ப,—மறைநாக
த்திடத்தின் மாதவரிருவர்கஞ் செனவடைந் திருத்தல்சான்று.
எ-து. அதற்குச்சம்பரன் சம்பாதியென்னு மிரண்டு முனிவரு
ம் புத்தியை விரும்பி மேலாகிய தவத்தினைப்பண்ண அதனு
த் சிவன்வந்துதோன்றி உமக்கு என்னவேண்டியதென்று
கேட்ப, அதற்குத் தாம் கருதிய அதனை மறைத்து முத்திவே
ண்டு மென்று கேட்ப, அதற்கு நீர் கருதியதொன்றும் நம்மை
க் கேட்பது மற்றொன்றுமோவென்று திருவுளத்தின் முனிவு
செய்து சாபங்கொடுத்தருள, அதனால் அவ்விருவோரும் வே
தகிரியின்கண் ணேகமுகெனக் கிருதயுகமுதல் இந்தக் கலியு
கமளவும் இத்தேகங்கிடையாது இன்றும் இருத்தலே சாக்ஷி
யென்று விவேகங்கூற, அதற்கு விடைவேறு இன்றிமனஞ் சு
ம்மாவிருப்ப,—அரிதாகிக்கிடைத்த தேகமும் விவேகமுமிருக்
குனான்றே கிரீசனை நெஞ்சே யடுத்திலாய் பலகவலைமாய்த்
தொருணர்வாகி நின்றகலாதே. எ-து. ஆகலின் மிகவும் அ
ரிதாகக்கிடைத்த இந்த மானுடதேகமும் இதனில் தன்னைத்
தலைவனை யறியவருகிற அரிதாகிய விவேகமு மிருக்கிற இக்
காலத்திற்றனே தேகபோகங்களைக் கருதுகின்ற பலவேறுவ
கைப்பட்ட கவலைகளையுங் கெடுத்து ஏகவறிவாய் நின்று கயி
லையங்கிரிவாசனாகிய சிவனது திருவடியைவிட்டு நீங்காது நீ
அடைந்தாயில்லை. நெஞ்சமேநின் கருத்திருந்தது என்னையெ
ன்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. அரிதாகியென்பது விவேகத்
தோடும் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. தடுத்து மேலு மிவ்வுரு
வமாயினும் என்டதற்கு உதாரணம்: ஆனந்தத்திரட்டு. "மக்க
ளவாட் பெற்றும் பகைவெல்லான் மற்றதுகொண், டந்தோத
ன்மெய்யை யரிந்தான் போன் றிந்தவுடல், கொண்டுமுத்தி
செல்லுங்குறிப்பின்றிச் சிற்றின்பங் கண்டுவினைக் காளாங்க

னைக்கு." விவேகமுமிருக்கு ஞான்றே என்பதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "கையிறு வறையுண்ணும்பந்து போலக்காலனு லறையுண்டு கணக்கிலாது மெய்யிலே புகுந்திளைத்து விவேகம் பெற்றும் விரகிலார் சிலர்பிறப்பின்மீண்டு வீழ்ந்தார், மையிருள் மூன்றுலகாம் பணிசெய்துவருதிற்கும்போமாகி வளர்ந்துவாரா, பொய்யின்றன் மிகவிரியும் வேலையுடைபொருதிணைபோற் பரபதத்தே புரிந்த மாயை." மற்றும் வருவனவற்றுட்காண்க.

இங்ஙனஞ் சத்தப் பிரமாணத்தாலுங் காட்சிப் பிரமாணத்தாலும் இக்காயங்கிடைத்தற்கு அரிதென்று அறிவிக்க அறிந்து மனஞ் சம்மதிப்ப, இனித்திருவடியைத் தாமதம் பண்ணாமல் விரைந்து நினைத்தற்குமேற் கூறுகின்றது.

அகனு மிவ்வுடன் மின்னின்விரைந் தென்னின்விரைந்
தாற்றொழு தலதிங்கே
சகல முஞ்செய நினைகுத றனையினித்
தடப்புன லிதுவென்றே
பகலி னுல்விரி கானலை நெஞ்சமே
கருதிநெற் பயிராதி
யிகலி னுற்செய நினைபவர் நினைவையொத்
திடுமென விடுவாயே.

அகனு மிவ்வுடன் மின்னின்விரைந் தெனின்விரைந்தாற்றொழு. எ - து. மேகத்தின்கண் தோன்றிநின்று அழியும் மின்னல்போல — மாயையின்கண் தோன்றிக் கணகாலத்து அழியும் இந்த வுடலமென்றால் இஃது உள்ளபோதே அதிசீக்கிரமாகச் சிவனது திருவடியை வணங்குதி, — சகலமுஞ்செய நினைகுதனை. எ - து. இத்திருவடியை இடைவிடாது வணங்குதலன்றிப் பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்தை மெய்யாகக்

கருதிக்கொண்டு இப்பிரபஞ்சத்துள்ள அறுவகைத் தொழிலையுஞ்செய்யத்தொடங்குவதை, -இனித்தடப்புன லிதுவென்றே பகலினுல் விரிகானலை நெஞ்சமே கருதிநெற்பயிராதி யிகலினுற்செய நினைபவர் நினைவை யொத்திடுமென விடுவாயே. எ-து. சூரியகிரணத்தாற் பொய்யாய்விரிகின்ற கானற்சலத்தை மெய்யான தடாகசலம் என்று கருதி நெற்பயிர்முதலிய பைங்கூழினைத் தமது சாமர்த்தியத்தால் உண்டாக்குதல் செய்ய அறியாமையாற் கருதுவாரது கருத்தைப்போலும் என்கருத்துமென அறிந்து நெஞ்சமே இனி விடுப்பாயாகவென்று விவேகங்கூறிற்று. எ - று.

சூரியகிரணத்தாற் பொய்யாய்த் தோன்றுங் கானற் சலம்போலச் சிவத்தை விட்டு நீங்காத அபின்னசத்தியாற் பின்னசத்தி பொய்யாய்த் தோன்றுதலின் இப்பின்னசத்தி காரியமாகிய பிரபஞ்சம் கானற்சலத்தி னிழல்போலப் பொய்யெனக் கூறப்பட்டது, கானற்சலத்தைப் பொய்யென்று அறிந்தவன் பைங்கூழ்செய்ய நினையாமைபோலப் பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று அறிந்தவன் இப்பிரபஞ்சத் தொழில்களின் முயலான் என்பது அறிக. அகனுமிவ்வுடல் என்பதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. "காய நீர்க் குமிழி யதினுறு மின்பங் கானலிற் புனலிது தனக்கிங், காயவித் துயரமன்விலை யிதைநீ யாய்வுறுமையிலழிந்தற்றாய், நீயினிக் கவலை நினைவெலா மொழித்து நெஞ்சமே வந்தெனக் குடன்பட், டாயகற் சொரூபர்க் கன்பதே யிசைந்தா லரியதே தாரமக் கெதிரே." பிரபஞ்சம் பொய்யென்பதற்கு உதாரணம்: திருவாசகம். "பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே யெனக்கருதிப், பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே, தீர்த்தாய்திகழ்தில்லை யம்பலத்தே திருநடஞ்செய், கூத்தாவுன் சேவடி கூடும்வண்ணந் தோணோக்கம்." மற்றும்வருவன வற்றுட்காண்க. (௧௭)

பிரபஞ்சம் பொய்யென்பதுந் திருவடி மெய்யென்பதும் இங்ஙனம் நீர் அறிவிக்க ஐயமின்றி நன்றுணர்ந்தேன் உமது கிருபையை என்னென்று உரைப்பேனென்று மனங்கூற, அதற்கு ஞானசமாதி கூடிதற்கு மனத்தை உடன்படுத்தி மேற்கூறுகின்றது.

வாய்மையீ துணர்ந் திடுதிநன் னெஞ்சமே
வருகணந் தேதேனு
நீநி னைந்திடே லவ்வள வுடனுற
னிச்சயிப் பரிதத்தாற்
போய தோர்கணச் செயலுனேல் பயனிலை
புகனிகழ் கணத்தேனுந்
தீமை நன்மைநீ நினைவதென் வினைவழிச்
சிவன்றரு குதலாலே.

வாய்மை யீதுணர்ந் திடுதி நன்னெஞ்சமே. எ-து. யான் கூறிய சன்மார்க்க நெறியே சென்று எனக்கு நன்மை தருகின்ற நல்ல நெஞ்சமே உண்மையாகிய இதனையும் நீ அறிவாய்,—வருகணத்தே தேனு நீ நினைந்திடே லவ்வளவுடனுறனிச்சயிப்பரிதத்தால். எ-து. நீ ஞான நிட்டை கூடிமிடத்து ஓர் கணப்போதாயினும் அந்நிட்டையின் நீங்காது இருக்கவேண்டுமாகலின் வருங்காலங்களிற் கணப்போதாயினும் யாதொன்றனையுங் கருதிச் செல்லற்க. அக்கணப்போதளவும் இவ்வுடல் இருத்தற்கு நிச்சயம்பண்ணக் கூடாது ஆதலால்,—போயதோர்கணச் செயலுனேல் பயனிலை. எ-து. சென்றகாலத்து ஓர்கணப்போதாயினும் இன்னது செய்யாது விடுத்தேன் என்று கருதற்க. அதனாற்பயன் ஒன்றுமில்லையென்று விவேகங்கூற, அதற்கு வருங்காலஞ் சென்றகாலங்களில் ஒன்றையும் நினையேலென்று கூறினீர். இஃதுண்மை. நிகழ்காலத்து அன்னபானாதிகளைக் குறித்தாயினும் நினைக்கலாகாதோ வென்று மனங்கேட்ப,—புகனிகழ் கணத்தேனுந் தீமை நன்மை

நீ நினைவதென் வினைவழிச் சிவன்றருகுதலாலே. எ-து. அதற்குச் சொல்லப்பட்ட நிகழ்காலத்திற் கணப்போதாயினும் நீ சுகதுக்கங்களை நினைவது என்னை நமது நல்வினை தீவினைகளின் படியே சிவன் அறிந்து சுகதுக்கங்களை நமக்கு அருந்துதலால் என்று விவேகங் கூறிற்று. எ-று. இதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். "ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப, கோடியு மல்ல பல." என்றும் ஔவையார் நல்வழி "உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழ, மெண்பது கோடி நினைந் தெண்ணுவன - கண்புதைந்த, மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச், சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௧௮)

பிரிய விடயங்கள் வரவேண்டுமென்று கருதாது இருத்தற்கும் வந்த விடயங்களின்மேல் ஆசைசெல்லாது திருவடியை மறவாது இருத்தற்கும் மேல் உபாயங் கூறுகின்றது.

தருவ தீமையி னன்மையு மூழமித்
தந்தையுயர் கழைமேனின்
றுன்ன காதிசெய் கூத்தரிற் பிறனைச்
சொருமக டவனேவல்
புரித றன்னினம் பொறிகளாற் பற்றினும்
புகனிரா சையையீயுற்
றிரவி னும்பக லினும்விடே னெஞ்சமே
யின்பவீ டெளிதாமே.

தருவ தீமையி னன்மையு மூழமித்தனை. எ-து. உனக்கு வெறுப்பாகிய துன்பத்தை நீ விரும்பாதிருக்கவும் பழவினை தானே கொடுப்பதுபோல் உனக்கு விருப்பமாகிய சுகத்தையும் நீ விரும்பாதிருக்க அவ்வினைதானே கொடுக்கும் உனக்கு எக்காலத்து எவ்வினைப்பயன் அனுபவிக்கப் பொருந்தியது அதனையாகலிற் பழவினைப்படியே வருமென்று அறிந்து எதிர்கா

வத்து ஒன்றையுங் கருதாது விடுத்து,—உயர்கழைமேனின்று வாகளாதிசெய் கூத்தரிற் பிறினைச் சொருமடவனைவல் புரிதறன்னின். எ-து. உயர்ந்த கம்பத்தின்கணின்று அந்நிலைக்குத்தவறு வாராது அதன்கட் கருத்தை வைத்துத் தியாகியைப் புகழ்தன் முதலிய சோக்குவித்தைகளைப் பழக்கத்தாற் காயத்திற்காட்டுதல்செய்யுங் கூத்தரைப்போலவும் பரபுருஷனை நச்சிய ஓர்நாரி அவன்மேற் கருத்தை வைத்துத்தன் புருஷனுக்குப் பழக்கத்தால் இவனது வெற்றுத்திலைகளைச் செய்தல் போலவும்,—ஐம்பொறிகளாற் பற்றினும் புகனிராசையை நீ யற்றிரவினும் பகலினும் விட்டே னெஞ்சமேயின்ப வீடெளிதாமே. எ-து. ஐந்திந்திரியங்களாலும் ஐந்து விஷயங்களைப் பிடித்தாலுஞ் சொல்லாநின்ற அவ்விஷயங்களை இன்பமென்றுகருதி அவற்றின்கண் ஆசையுறாது திருவடிக்கண் ஆசையை வைத்து இரவினை இராக்காலத்திலும் பகற்காலத்திலும் விட்டு நீங்காதே யாவர்க்கும் அரிதாகிய வீட்டின்பம் உனக்கு எளிதில் உண்டாமென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-து. தவன் புருஷன். இதற்கு உதாரணம்; பெருந்திரட்டு "இல்லின்ப மிகழ்ந்து பேரின்பம் வேண்டி யெழிற்குருவருடனின் மேலா, நல்லுணர் வதனைப் பெற்றுறோ காந்த நன்னனியே சமாதியிற்றொடங்கி, யல்லக ஞெக்க னரவமாட் டிகிவோ னறைதருபனிக்கன்மீ காமன், வல்க்ரிப்பாகன் போலநோக் குவர்க்கு மனையின்மீட் டிச்சையு மெழுமோ." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(௧௧)

எக்காலமும் இடைவிடாது திருவடியை மறவாதிருத்தல் பிரதானம் ஈதன்றி நிராசையுடனும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறினீர் இது என்னை யென்று மனங்கேட்ப, அதற்கு மேற் கூறுகின்றது.

ஆழ னிச்சையே மேலுமே லும்பிறப்
பளிக்கும்வித் தெனநெஞ்சே

நீமதித்திடா சைக்கடல் சுவறுமே
நினைவெனுந் திரைமாயும்
போமிறந்தெலா நினைவுமெப் பொழுதிலப்
பொழுதுபூ ரணமாய
சோமசேகரத் தெந்தைபொற் கழலையுந்
தொழுகைய மிலநாமே.

ஆழனிச்சையே மேலுமேலும்பிறப் பளிக்கும் வித்தென நெஞ்சே நீ மதித்திடு. எ-து. உனது அவாவே மேன்மேலும் பலபிறப்பினை உண்டாக்கும் ஓர் வித்தென்று நெஞ்சமே நீ கருதி அந்த அவா மனத்தின்கண் மூளுந்தோறும் விவேகத்தாலே பார்த்துத் தடுக்குதல் செய்,—ஆசைக்கடல் சுவறுமே நினைவெனுந் திரைமாயும். எ-து. அங்ஙனஞ் செய்தியேற் கண்டவிடயங்களை இச்சிக்கும் ஆசையாகிய கடல் வற்றும், அக்கடல் வற்றவே புறவிஷயங்களிற் செல்லுநினைவாகிய திரை நாசமாம்,—போமிறந்தெலா நினைவும். எ-து. அந்நினைவெனுந்திரை நாசமாகவே முன்னர் இந்திரியங்களாற் கண்டு மனத்தின்கண் ஏறியிருந்த விஷயவாசனை நினைவெல்லாம் ஒருங்கே இறந்துபோகும்,—எப்பொழுதிலப்பொழுது பூரணமாய சோமசேகரத் தெந்தைபொற் கழலையுந் தொழுதலைய மிலநாமே. எ-து. அந்நினைவெல்லாம் எப்பொழுது இறந்தது அப்பொழுதுதானே சந்திர சூடனாகிய எமதுதந்தையினது பரிபூரணமாகிய திருவடியையுந் தொழுதற்கு ஐயமின்றென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-து. உடல்விட்டு உயிர் நீங்குங்கால் யாதோர் அவாத்தோன்றிற்று அவ்வவாவின் வழித்தாய்ச்சென்று உயிர் பிறத்தலின் அவாப் பிறப்பிற்கு வித்தெனப்பட்டது. இதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். "அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந், தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து." ஆசைக்கடல் சுவறுமே நினைவெனுந் திரைமாயும் என்பதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "இச்சையாம் விற

கு மாண்டா வெண்ணமாம் வன்னிமாய், நிச்சயந் தத்துவத் திருக்கையா நெடுந்தே ரேறி, மெச்சிய வுதாரக் குன்றால் வேட்கையான்மிகவும் வாடுங், கொச்சைஞா லத்தை நோக்கிக் குறைவற விருப்பாய்நீரா." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௨௦)

நினைவுகளியாவு மிறந்துபோக வேண்டுமென்று கூறினீர் சிவபூசை முதலிய சற்கருமங்களாயினுஞ் செய்யவேண்டாவோவென்று மனங்கேட்ப, அதற்குமேற் கூறுகின்றது.

நாம ரற்கருச் சனைமுத லியகொடு
நலஞ்செய்தே மவையின்றித்
தீமை செய்துளே மெனவுமுன் னிலையொரு
சிறிதசை வடைந்தாலும்
யாமி யற்றப ராதமென் னினைவுமற்
றசைகிலை யெனினெஞ்சே
யேம மிக்குறச் செய்யுநன் னிறைகழற்
கெனத்துணிந் திடுநீயே.

நாமரற் கருச்சனைமுதலிய கொடுநலஞ்செய்தே மவையின்றித் தீமைசெய்துளே மெனவு முன்னிலையொரு சிறிதசைவடைந்தாலும் யாமியற்றபராதம். எ - று. யாம் இன்றைக்குச் சிவனது திருவடிக்குத் திருமஞ்சன பத்திர புஷ்பங்களாற் செய்யும் அருச்சனை முதலிய உபசாரங்களைக் கொண்டு நன்மை செய்தேமென்வும் இன்றைக்கு அவைசெய்குதல் இன்மையால் தீமைசெய்தே மெனவும் இங்ஙனங் கருதுதலைப்பற்றி உனது நிலை சிறிதேனசைவு பொருந்திற்றாயினும் அத்திருவடிக்குச்செய்யும் அபராதம் அதுவேயாமென்று விவேகங்கூற,— என். எ-று. அதற்குப் பூசைசெய்தேன் செய்கின்றிலேனென்று நினைவு சிவனுக்கு அபராதஞ் செய்தல் என்னை யென்று மனங்கேட்ப, அதற்கு ஈதென்று சுட்டியறியக்கூடாத சிவத்தைச்சுட்டியறிதலே அபராதஞ்செய்தல் என்று விவேகங்கூற,

அதற்கு அங்ஙனஞ் சுட்டாமற் சிவத்தையறிதற்கு உபாயம் எங்ஙனமென்று மனங்கேட்ப,—நினைவுமற்றசைகிலை யெனினெஞ்சே யேமமிக்குறச் செய்யு நன்னிறைகழற் கெனத்துணிந் திடுநீயே. எ-று. அதற்கு ஓரனுவளவாயினும் ஒன்றைச்சுட்டியெழுந்து அசையாது நிற்றியெனின் இதுவே திருவடிக்கு இன்பமிகுந் துறச்செய்யும் பூசையென நீ நெஞ்சமே நிச்சயித்து அறிதியென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. தானு முருவமாயிருந்துகொண்டு சிவனையும் ஒருருவாகக்கண்டு அருச்சனைபண்ணுதல் கற்பனையாகலின் இது அபராதமென்றும், தான் அறிவாய்நின்று அறிவிற்கு அறிவாகிய சிவத்தின்கண் அசைவறநிற்றல் உண்மையாகலின் இதுவே பூசையென்றுங் கூறப்பட்டன. இதற்கு உதாரணம்: ஆனந்தத்திரட்டு. "எப்பொருள் கருத்தாலுமி யிவங்கிடப் பவொனீச, னப்படி யிளங்கு கின்றதறிதலே பரன்றனக்கு, மெய்ப்படு பூசை வேறோர் செயலிலென்று மெய்யே, யிப்படி ஞானந் தன்றை விளங்கிடப் படுவா னீசன்." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௨௧)

இங்ஙனம் அசைவற நிற்றல் எனக்குக்கூடாது சிவன் இங்ஙன மிருப்பானென்று தியானஞ் செய்கின்றேன் என்று கூறிய மனத்தைப் பார்த்து மேற்கூறுகின்றது.

நீமெய்ஞ் ஞானநன் னிட்டைசா ருதலரி
தெனவுநெஞ் சகமேசற்
றேய்வி லாதுசெய் தியானமா திகளெரி
தெனவுமுன் னுநின்றாய்
செய்க டம்பினைத் தாய்கொல்சம் மாவிருக்
குதல்செயற் கரிதாகிப்
போயு ழைப்புனக் கெளியதா யிருத்தலிப்
புதுமையென் புகனின்றே.

நீமெய்ஞ் ஞானநன் னிட்டைசா ருதலரி தெனவுநெஞ்சகமேசற் றேய்விலாதுசெய் தியானமா திகளெளி தெனவுமு

ன்று நின்றாய். எ-து. நெஞ்சமே நீ அதுவென்றும் இதுவென்றும் ஒன்றனையுஞ்சுட்டி நினையாது சும்மாவிருக்கின்ற உண்மை ஞானமாகிய நல்ல நிஷ்டைகூடுதல் அரியதெனவும் ஒரணுவளவாயினும் நினைவு ஒழியாது செய்யாநின்ற தியானமே பசிவபூசைமுதலிய செய்குதல் எளியதெனவும் கருதாநின்றனை,—சேய்க டம்பினத்தாய்கொல். எ-து. ஆகலின் அன்னை சீராட்டல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து மலரணையில் இருத்தவும் அவ்விடத்திற் சுகத்திற் சும்மாவிராது புறத்து எழுந்து ஓடி வருந்துஞ் சிறுபிள்ளைகளது கூட்டத்தினை யுடையையோ நீயும்,—சும்மாவிருக்குதல் செயற்கரிதாகிப் போயுழைப்புனக் கெளியதாயிருந்தவிப் புதுமையென்புகனின்றே. எ-து. தியானமாதிகளை மனமொழி மெய்களினாற் செய்யாது சும்மாவிருநீயென்று யான்கூற அங்ஙனம் இருக்குதல் செய்தற்கு அரிதாய் அவற்றைச் செய்குவலென்று சென்று வருந்தும் வருத்தம் உனக்கு எளியதாயிருந்த இப்புதுமையென்னையோ யாவர்க்குஞ் சும்மாவிருத்தல் எளிது ஓடித்திரிதல் அரிது அவர்களுக்கு அங்ஙனமிருப்ப உனக்கு இங்ஙனம் இருந்த இதனை நீ நின்று எனக்குச்சொல்லுகவென்று விவேகங் கூறிற்று. எ-று. மனமாதிமுக்கரணங்களும் அசையாது நின்றவிடம் மெய்ஞ்ஞான நிஷ்டையென்பதும் அவையசைந்துசெய்யுந் தியானசமாதிகள் அந்நிஷ்டைவருதற்கு ஏதுவென்பதூஉம் அறிக. மெய்ஞ்ஞான நிஷ்டை யென்பதற்கு உதாரணம்: கந்தரனுபூதி. "செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன், பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான், சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே, யம்மா பொருளொன்று மறிந்திலனே." சேய்கடம்பினத்தாய் கொல் என்பதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமாகின்ற வேண்டுகோளான் முயல்வால் விளைதந் தன்றாற், பகர்மனமாஞ் சிறுமகவை நிறுத்தல் வேண்டும் பலபிறப்பிற் பரிசயங்க ளகலப்பண்ணி, யகல்சபவா தனை

யுதித்தான் முத்திப்பேறு மையுறினுஞ் சுகமடைவை யதுதீதன்று. இகழ்மனம்போய்த் தற்பதத்தைத்தெளிய மட்டுந் தேசிகனூல் சொல்வழியிற்செல்லுவாயே." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (உஉ)

அசைவற நிற்றல் பேரோவீட்டை அடைதற்கு ஏதுவாகலின் அதனையே இன்னும் வற்புறுத்தி மேற்கூறுகின்றது.

நின்று ருதலை குதல்விருப் புனக்கதை
நீத்திருக் குதனெஞ்சே
யென்ற னக்குநல் விருப்புவா ளாவிவ
ணிருத்தநீ துயர்வீடு
சென்று காண்குவ லெனநினைந் தனையோ
சிவன்றிரி சயமன்று
லொன்று நீயுறு திருப்பதே யதைத்தொட
ருபாயமென் றறிகண்டாய்.

நின்று ருதலை குதல்விருப் புனக்கதை நீத்திருக் குதனெஞ்சே யென்றனக்குநல் விருப்பு. எ-து. அசைவற நில்லாது தியானமாதிகளைக் கருதி அசைகுதல் உனக்கு நல்விருப்பம் அவ்வசைவைவிட்டுச் சும்மா விருக்குதல் நெஞ்சமே எனக்கு நல்விருப்பமென்று விவேகங்கூற, அதற்கு இங்ஙனஞ்சும்மாவிருந்தால் எங்ஙனம் வீடு அடைகுதுமென்று மனங்கேட்ப,—வாளாவிவணிருத்த நீ துயர்வீடு சென்றுகாண்குவலெனநினைந் தனையோ. எ-து. சும்மாவிவ்விடத்தில் இருக்குதல் குற்றம் மேலாகிய வீட்டினைத்தியான முதலிய சன்மார்க்கத்திற்சென்று அறிவே னென்றுகருதி அலைகின்றனையோ நீயென்று விவேகங்கேட்ப, அதற்கு யான் அங்ஙனந்தான் கருதுகின்றே னென்று மனங்கூற, அதற்கு நம்மிருவர்க்கும் வீட்டை அடைகுவதே கருத்தாகலின் நீ செல்லு நெறியால் அதனை அடையலாமெனின் நீகூறியவாறு யான்கேட்கின்றேன். யா

ன் செல்லுநெறியால் அதனை அடையலாமெனின் யான்கூறியவாறு நீ கேட்குதியாவென்று விவேகங்கூற, அதற்கு நன்றுகூறினீரென்று மனஞ்சம்மதிப்ப,—இவ்வின் றிரிசயமன்றுல். எ-து. அதற்கு நீ கூறிய இயாறுதிகளால் வீட்டினை அடையலாமெனின் அவ்வீடு மறுதிகளால் அறியுங்காட்சிப்பொருள் அன்றென்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர் இங்ஙனங் கூறியவற்றால் எனது உபாயத்தால் அதனை அடைதற்கு அரிது அதனை அடைதற்கு எனக்கு ஒருபாயம் நீர் கூறுகவென்று மனங்கேட்ப,—ஒன்று நீயுறுதிருப்பதே யதைத்தொட ருபாயமென் றறிகண்டாய். எ-து. அதற்கு அணுவளவேனும் ஒன்றையும் நினையாது அசைவற விருத்தலே அவ்வீட்டை அடைதற்கு நேரே உபாயமாமென்று அறிவாயாகவென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. சிவமென்பது வீடு. இதற்கு உதாரணம்: ஆனந்தத்திரட்டு. "வாங்கி யைம்பொறி நின்ற மனந்தனை, நீங்கிடாவகை நெஞ்சு விருத்தியே, தேங்கி யாவையுஞ் சிந்தை செயாவணம், பாங்கி யாதது வேபயில்வாயரோ." என்றும், தேவிகாலோத்தரம். "மந்திரஞ் செபந்தி யானம் பூசனை வணக்கம் வேண்டா, வந்த மிலாத முத்திக்குபாயமே யுரியக்கேண்டின், சிந்தனைபுரனே செல்லிற் றுயரமே திரிய மீட்கிற், பந்தமாந் துன்ப நீங்கிப் பரமான வின்பஞ்சேர்வார்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௨௩)

வீட்டை அடைதற்கு உபாயம் அசைவற நிற்றலென்று கூறினீர் இனி அசைவறநிற்றற்கு உபாயமும் அங்ஙனநின்றுல் வீடு வருமாறும் எங்ஙனமென்று மனங்கேட்ப மேற்கூறுகின்றது.

கண்ட வைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற்
கலந்தவா தனையாவும்
விண்டு மூடமற் றலையிலாக் கடவெண
விளங்கினை யெனினெஞ்சே

யுண்டு கொன்னமக் கொருதுய ராங்குவீ
ளெங்கையிற் கனியேயாம்
பண்டை மேவிய பயமெலா மறுங்குரு
பதத்திலும் புகலாமே.

கண்ட வைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற் கலந்தவாதனையாவும் விண்டுமூடமற் றலையிலாக் கடவெண விளங்கினையெனினெஞ்சே. எ-து. ஐம்பொறிகளாற் காணப்பட்ட சத்தாதி விஷயக் காட்சிகளும் போய் அவ்விஷயக்காட்சியாற் கரணத்தில் ஏறியிருந்தவாசனைகள் அனைத்தும் விட்டுநீங்கி இவ்வாசனைமுடிவில் தோன்று மறைப்பும் அற்று நிர்த்தரங்கசமுத்திரம்போல விளங்காநின்றனை யாகுல் நெஞ்சமே, — உண்டுகொன்னமக் கொருதுயராங்கு வீடுளங்கையிற் கனியேயாம். எ-து. பிறவித்துன்பங்களுள் ஒருதுன்பமாவதும் நமக்கு உண்டாமோ அவ்விடத்து வீடு உள்ளங்கை நெல்லிப்பழம் போலவுண்டாம், — பண்டைமேவியபயமெலா மறுங்குருபதத்திலும் புகலாமே. எ-து. முன்னர்ப்பொருந்தியிருந்த பிறவித்துன்பத்திற்குப் பயந்தபயமனைத்தும் நீங்கும் குருதுரியத்தையும் யாம் அடையலாமென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. கேவல சகலங்களி னன்றிச் சுத்தநிலையில் துன்பம் இன்மையால் ஒருதுயருண்டு கொன்னமக்கென்றும் அச்சுத்தநிலை பெற்றோர் குருதுரியமும் அடைவராகலிற் குருபதத்திலும் புகலாமே யென்றுங் கூறப்பட்டன. இதற்கு உதாரணம்: சசிவன்னபோதம். "வினவிற் பரத்தையுற் வறுதற் கவத்தைபுலன் வினைமாறியே, நனவிற் சுழுத்திநிலை வரினப் பொருட்டிகழு நலுகவே." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௨௪)

அசைவற நிற்றற்கு உபாயம் ஐம்புலக் காட்சியுங் கரணவாசனையும் மறைப்பும் நீங்குதலென்று கூறினீர். அக்கரணவாசனையும் மறைப்பும் நீங்குதற்கு முன்னர் ஐம்புலக்காட்சி

நீங்க வேண்டுமாகலின் இக்காட்சி நீங்குதற்கு உபாயம் எங்
ஙனமென்று மனங்கேட்ப மேற்கூறுகின்றது.

புகல ரும்பரப் பிரமமாங் கடறனிற்
புணர்பனாத் திரையீசன்
சகமொ டாருயி ரொனுறுனா யாதிக
டந்துமாற் றிடுமென்றே
பகரு நான்மறை யெனினது வெதையெதைப்
பற்றுவாம் விடுகிற்பாம்
சுகசொ ரூபமே யனைத்துமென் றகற்றுதி
துவிதபா வனைநெஞ்சே.

புகல ரும்பரப் பிரமமாங் கடறனிற் புணர்பனாத் திரை
யீசன் சகமொ டாருயிரொனுறுனா யாதிக டந்துமாற்றிடு மெ
ன்றே பகரு நான்மறை யெனின். எ - து. வாக்கு மனோதீத
மா யிருக்கின்ற பரப்பிரமமாகிய கடலின்கண் விட்டுநீங்காத
பனையாகிய திரையானது ஈசுரனும் நாததத்துவமுதற் பிருதி
விதத்துவம் ஈறுகியசகங்களுஞ் சராசரங்களாயுள்ள உயிர்களு
மென்று சொல்லப்பட்ட நுரைதிவலை குமிழிகளைத் தோன்ற
ச்செய்து ஒடுக்குமென்று நான்கு வேதங்களுஞ் சொல்லுமெ
னின்,—அதுவெதை யெதைப் பற்றுவாம் விடுகிற்பாம். எ-து.
அக்கடற்றிரையில் தோன்றிய இப்பிரபஞ்சத்தினுள் எதனை
யெமதென்று பிடிப்பம், எதனை எமது அன்றென்று விடுப்பம்.
இங்ஙனம் பற்றுதற்கும் விடுப்பதற்கும் அப்பிரமத்தைவிட வே
றின்மையால், — சுகசொரூபமே யனைத்துமென் றகற்றுதி து
விதபாவனை நெஞ்சே. எ-து. எல்லாவற்றையும் ஆனந்தசொ
ரூபமென்று இந்நிச்சயஞானத்தால் நெஞ்சமே அது இது வெ
ன்றுபகுக்குந் துவிதபாவனையை நீ நீக்குதியென்று விவேகங்
கூறிற்று. எ-று. பிரமத்திற்கு அபின்னமாயிருக்கின்ற பனைய
சைவான மாயையிற் பிரபஞ்சந் தோன்றியொடுங்குதலின் அ
ப்பனைதிரையென்று கூறப்பட்டது. உயிரொன்பது தானியா

குபெயர். ஆகமநெறி கூறி வேதநெறி கூறுதன் மற்றென்
று விரித்தலென்னுங் குற்றமாகாதோவெனின் இந்நூல் சமர
ச நெறியாகலானும் ஆகமத்திற் சோகம்பாவனை கூறலானுங் கு
ற்றமாகாதென்பது அறிக. இதற்கு உதாரணம்: திருவம்மானை,
"பார்த்தவிட மெல்லாம் பரமன்கா ணம்மானை-பாராம லிந்நா
ளும் பாழ்பட்டே னம்மானை." என்றும், சிவானந்தமாலை. "எ
ங்குஞ் சிவமொழிய வில்லையவன் றன்றனை, யங்கந்திரன் க
ருவி யானவமாம்-பொங்குமிருள், மைசெய்த மாமாயை மா
யைவினை மற்றனைத்தும், பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்
பொய் பொய்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. ()

ஐம்புலக்காட்சி நீங்குதற்கு உபாயங் கூறினீர். இனி நி
னைப்பும் மறப்பும் அற்றுச்சமநிலையினிற்றற்கு நானுவுபாயமும்
நீர் கூறல்வேண்டுமென்று மனங்கேட்ப அதற்கு மேற் கூறுகி
ன்றது.

நெஞ்சமேயினிப் பாவனு தீதமாய்
நின்றிடென் றெனினிற்பா
யெஞ்சு றுதகல் புரணபா வனையையோர்ந்
திலையெனி னுலகெல்லா
மஞ்ச னக்களன் மேனியென் றோர்ந்திலை
யெனினருள் சுரந்தெம்பால்
வஞ்ச மற்றிடும் படிக்கிவ ணடைந்தோர்
வடிவையோர்ந் துய்வாயே.

நெஞ்சமே யினிப் பாவனாதீதமாய் நின்றிடு. எ-து. நெஞ்
சமே இனி ஒன்றையும் சுட்டிப்பாவியாது பாவனாதீதமாகி நி
ற்குதலைச்செய், — இன்றெனினிற்பாயெஞ்சுறுதகல் புரண
பாவனையை யோர்ந்து. எ-து. அங்ஙனம் நிற்றற்கு வலியில்லை
யெனின் அனுதிரவைகாஸ்ட முதலியவற்றினுங் குறைவுபடா
து விரிந்த பரிபூரணபாவனையாயினுங் கருதிநிற்பாய், — இ
லையெனி னுலகெல்லாமஞ் சனக்களன் மேனியென்றோர்ந்

து. எ-து. அஃதும் இன்றெனின் சடமித்தாய் விளங்காநின்ற இப்பிரபஞ்சமெல்லாம் காரணன்டத்திலேயுடைய சிவனது அஷ்டமூர்த்தமென்று ஏகபாவனை பண்ணிநிற்றி, — இலையெனி னருள் சுரந்தெம்பால் வஞ்சமற்றிடம் படிக்கிவனடைந்த தோர்வடிவையோர்ந் துய்வாயே. எ-து. அஃதும் இன்றெனின் அச்சிவந் தானே திருவுளமிரங்கி எம்பிடத்துள்ள மும்மலங்களும் அறும்படிக்கு இந்நிலத்தின்கண் மானுடச்சட்டை சாத்தி எழுந்தருளிவந்த ஒப்பற்றகுருமூர்த்தத்தை இடைவிடாது தியானித்து நிற்றி பிழைப்பையென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. நிற்பாயென்பதனை மற்றிரண்டிடத்திலுங் கூட்டிக்கொள்க. உய்வாயென்பதனைக் கடைநிலைத் தீபகமாகக்கொண்டு எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. தன்னைக்காட்டாது உயிரை மறைத்துநின்று வஞ்சித்தலின் ஆணவம் வஞ்சம் எனப்பட்டது. பரவுறு நீதமாய் என்பதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "அறிவெனும் விதைசங் கற்பமா மூலையாமலைய சங்கற்பமாந் தன்னைப், பிறிவுறத்தானே செய்துதான் பிறக்கும்பெரிதுற வளர்க்கின்றானே, செறிதுப் பொறியவின்பமொன் றில்லையாதலாற் செப்புசங் கற்ப, நெறியுறாமையே விற்புறு நிலையி னிபிடும் பாவனை நினையேல்." பூரணபாவனை யென்பதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. "அண்டமெண்டிக்கெங் கண்ணுமடங்கச்சூ னியமதாகக், கண்டுகொண் டிருக்கக்கண்ட கருத்தையு மறவேவிட்டா, லண்டமெண் டிக்கெங் கண்ணுமாய்நின்ற வானந் தத்தைக், கண்டுகொண் டிருக்கும் வண்ணங் கணத்திவ்வந் துதிக்குமன்றே." உலகெல்லா மஞ்சனக்கனன்மேனி யென்பதற்கு உதாரணம்: திருவாசகம். "நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன், புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான், உலகேழெனத் திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே, பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ." வஞ்சமற்றிடம் படிக் கிவனடைந்

ததோர் வடிவையோர்ந்து என்பதற்கு உதாரணம்: தத்துவராயர். "உள்ளத்திருந்து மொளித்தான் பரன்குரவன், கள்ளந் தனைத்தவிர்த்துக் காட்டினான் - வள்ள, லுருவான கோலமோ விக்கோலங் காட்டிங், குருவான கோலமோ கூறு." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௨௧)

உன்னுகின்றனை யென்னும் பாட்டுமுதலிய பதினொன் பாட்டாலும் ஞானத்திற்கு விலக்காயுள்ள துர்க்குணங்களெல்லாம் விலக்கி மெய்ஞ்ஞானங்கூறி நிஷ்டை கூடிமேல் ஞானசாரங் கூறுகின்றது.

உய்து நெஞ்சமே வாக்கினை மௌனமாக்
  கிலையெனி னுளதேசொல்
மெய்த ருஞ்சொலும் பொய்நயம் பயக்கிலா
  விடத்தினை துடைத்தேனும்
பொய்த ருஞ்சொலி யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா
  ரெனினவை போறும்
மெய்த ருஞ்சிவ மன்றிநின் றொன்றைநீ
  விசைத்தல்பொய் யெனத்தேரே.

உய்து நெஞ்சமே வாக்கினை மௌனமாக்கு. எ-து. நெஞ்சமே ஞானநிஷ்டையை இடைவிடாது கூடி அஞ்ஞானத்தின் வசப்படாது திருவடியை அடைந்து யாம்பிழைப் போம் நீ ஒருவரையும் கூறாது வாக்கினைமௌனம் பண்ணுதல் செய், — இலையெனினுளதேசொல். எ-து. அஃது இன்றெனினும் விநோதத்தாலாயினும் ஒருபொய்மையுங் கூறாது உண்மையே சொல்லுக, — மெய்தருஞ் சொலும் பொய். எ-து. அங்ஙனம் மெய்ம்மையாயுள்ள சொல்லும் பொய்மையென்று விவேகங்கூற, அதற்கு விநோதத்தாலாயினும் ஒருபொய்ம்மையுங் கூறற்கவென்று முன்னர்க்கூறினீர். இப்போது

அம்மெய்ம்மை கூறனும்பொய்ம்மையென்றீர். இது என்னையென்று மனங்கேட்ப, — நயப்பயக்கிலா விடத்தின். எ-து. அதற்கு அம்மெய்ம்மையாற்சிவகருணையாய தன்மை உண்டாகாத விடத்து அதுபொய்ம்மையாமென்று விவேகங்கூற, அதற்கு இது உண்மை யென்று மனஞ்சம்மதிப்ப, — அதுவைத்தேனும் பொய்தருஞ்சொல். எ-து. அதற்குச் சிவகருணையைக் குறித்துப் பொய்ம்மைபோன்றமெய்ம்மைகூறுவது உளதாயினும் அம்மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையுடைய சொல்லென்று விவேகங்கூற அதற்கு முன்னே மெய்ம்மை கூறினுஞ் சிவகருணை யின்றியவிடத்துப் பொய்ம்மை யென்றீர்; இப்போது பொய்ம்மைபோன்ற மெய்ம்மைகூறுவது உளதாயினும் இஃதும் பொய்ம்மையென்றீர்; இது என்னையென்று மனங்கேட்ப,— யான் செய்தேன் பிறர்செய்தாரெனின். எ-து. அதற்கு இருவினைக் கீடாகத் திருவுளநடத்துதலை மறந்து உன்னால் ஒருயிர் காக்கப்பட்ட விடத்து அதனைப்பிறர்கொலை செய்ய வந்தார் யான்காத்தேனென்று இங்ஙனம் யான் செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்று சொல்லுவாயெனினென்று விவேகங்கூற, அதற்கு இதுவும் உண்மையென்று மனஞ்சம்மதிப்ப, —அவைபோனது மெய்தருஞ் சிவமன்றி தென்றுன்னைநீ யிசைத்தப்பொய் யெனத்தேரே. எ-து. நீ யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் என்றுசொல்லும் இப்பொய்மைகள் சொல்லாதொழியினும் பெறுதற்கரிய சிவமன்றாகுதென்று நீரனு திரணங்களையாயினும் வேறுபிரித்துச் சொல்லுதலும் பொய்ம்மையென அறிதியென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. மெய்ம்மைகூறுதல்- பாசவைராக்கியம். சிவர்களைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுப்பொய்ம்மைகூறல் - சிவகருணை. யான் செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்று சொல்லாதொழிதல் - ஈசுரபத்தி. எல்லாஞ்சிவமெனச் சொல்லுதல்-பிரமஞானம். துகிய விக்காள்கும் இதனுட்காண்க. வாக்கினை மௌனமாக்கு என்பதற்கு உதாரணம்: திருவ

ள்ளுவநாயனார். "யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்கால், சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப்பட்டு." உளதேசொல்லென்பதற்கு உதாரணம்: ஷை "புறந்தூய்மை நீரா னமையுமகந் தூய்மை, வாய்மையாற் காணப்படும்." மெய்தருஞ்சொனும் பொய்ம்மையென்பதற்கு உதாரணம்: ஷை "பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த, நன்மை பயக்கு மெனின்." யான் செய்தேன் பிறர்செய்தார் என்பதற்கு உதாரணம்: சிவஞானதீபம். "விரும்புற்ற தவம்விரதஞ் சீல மெல்லா மேல்வினைவென் றறிந்தெவையும் விமலன் கூத்தென், றிரும்புற்ற மனமழலின் மெழுகாயென்று, மியான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரெனுங்கோ ணீக்கி, யரும்புற்றங்கெண்ணுறியா னென்னும் பாசத்தலாமறுவும் புறப்பற்றோ டகப்பற்றுனை, பெரும்பற்றை யகன்றருளைப் பெறுவோர் ஞானப் பெரும்பற்றப் புலியூரைப் பிரியார் தாமே." எய்தருஞ்சிவ மன்றிதென்றுன்னை நீ என்பதற்கு உதாரணம்: சிவானுபூதிவிளக்கம். "விருப்பு வெறுப்பென்று வேறுபொருள் கோடலின்றை, யுருப்பித் துறையாதே வுணர்வுடையோர் சொல்லுவரோ." மற்றும் வருவன வற்றுங் காண்க. இப்பாட்டான் வாக்காற்றீமையடையாது அடக்குதற்கு உபாயங் கூறியவாறு காண்க. (உஎ)

தேரினிவ்வுடல் சமாதியி லசைவறச்
சித்திர தீபம்போற்
சார வைத்திடலிங் கில்லையேற் குருபரன்
றனைதரும் பணிமேற்கொண்
டொரு மூழ்வழி தொழில்பிறி தடையினு
நெஞ்சமே யுயிர்க்கெல்லாம்
பேரி தஞ்செப்வித் திடுமுடை கெழுமலப்
பிணக்கிதஞ் செய்யவே.

தேரினிவ்வுடல் சமாதியி லசைவறச்சித்திர தீபம்போற் சாரவைத்திடி. எ-து. செய்தொழிலை விசாரிக்குமிடத்து இவ்

வுடம்பினைச் சித்திரத்தில் எழுதிவைக்கப்பட்ட தீபம்போல ஞானசமாதியில் அசைவின்றி ஆதனங்கட்டி மிலக்கணத்தோடும் பொருந்தவைக்குதலைச்செய், — அஃதில்லையேற்குருபரன்றன தரும்பணிமேற்கொள். எ-து. அஃது இன்றாயிற் குருவாகிய ஞானபரனது ஆரியவேவற் பணிவிடைகளைச் சிரசில் வகித்துக்கொள்ளுதி,—நேருமுழ்வுறிதொழில் பிறிதடையினு நெஞ்சமே யுயிர்க்கெல்லாம் பேரிதஞ் செய்விந்திடு. எ-து. அஃதின்றி வந்து பொருந்துகின்ற பழவினைப்படியே உனக்கு இன்றியமையாத வேறுசற்கருமங்களைச் செய்தி யெனினும் நெஞ்சமே அக்கருமங்களாற் கொலைவாராது சராசரமாயுள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் பெரிதாய இனிமையை இவ்வுடம்பாற் செய்விக்குதலைச்செய், — மூடைசெழுமலப்பிணக்கிதஞ்செய்யேலே. எ-து. அங்ஙனம் செய்தலன்றி மூடைநாற்றம் பொருந்திய மலங்கள் நிறைந்துள்ள இவ்வுடம்பாகிய பிணத்திற்கு இனிமை செய்யற்க நீ யென்று விவேகங்கூறிற்று. எ - று. ஏவற்பணிவிடையைச் சிரசிற்கொள்ளுதல் பணிவிடை அருமைதோன்றக் கூறியது. உயிர்க்கெல்லாமென்ற பொதுமையால் அசரவுயிருஞ் சொல்லப்பட்டது. சமாதியில் அசைவற விருக்குதல் -பிரமஞானம். குருபரன் பணிசெய்தல்- ஈசுரபத்தி. சீவர்களுக்கு இதஞ்செய்வித்தல் - சீவகருணை. உடம்பிற்கு இதஞ்செய்யாதொழிதல்-பாசவைராக்கியம் ஆகிய இந்நான்கும் இதனுட்காண்க. இவ்வுடல் சமாதியிலசைவற என்பதற்கு உதாரணம்: தத்துவராயர். "செவ்வே யுடலுஞ் சிரமுங் கழுத்துமுற, வெவ்வாதனத்தி லிருந்தவர்க்குங்-கைவந்தால், வாத முதலேறுப் நலியா மதியுடையோ, ராதன மென்பதனு." குருபரன்றனதரும் பணிசெய் என்பதற்கு உதாரணம்: ஒழிவிலொடுக்கம். "உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லூசிநூ லொத்து, விழற்புலிதீ பாம்பினில்வீழ்வார்க்காஞ்-சுடர்க்கடியும், வாழைக்கா காவே திமட்கலத்துக் காகாவா, றேழைக்காகாத திது." உயிர்க்கெலாம் பேரிதஞ்செய் என்பதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். "அறிவினானுருவ துண்டோ பிறிதினோய், தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை." மூடைசெழுமலப் பிணக்கிதஞ் செய்யேல் என்பதற்கு உதாரணம்: திருவாசகம். "பொத்தை யூன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும்பொழுகிய பொய்க்கூரை, இத்தைமெய்யெனக்கருதிநின் றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப்படுவேனை, முத்துமாமணி மாணிக்க வைரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி, யத்தனெண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங்கண்டாமே." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௪அ)

செய்யு நந்தொழி லெந்தொழி லியாமுமச்
சிவனது வடிவென்றே
வையமற் றுணை யாதியா னெனுஞ்செருக்
கடைந்துநா டொறுநெஞ்சே
நைவ தென்னினீ பஞ்சகோ சங்களு
நாமல வெறுவுண்மை
கையி லாமல கம்மென வுனக்கியான்
கழறியுந் தெளியாயே.

செய்யுநந் தொழிலெந் தொழில். எ - து. செய்யாநின்ற நமது தொழில்களியாவும் சிவனது சிருஷ்டி முதலியவைந்து தொழில் களேயாமென்று விவேகங்கூற, அதற்கியாஞ் செய்யுந்தொழில்கள் அவன்செய்யுந் தொழில்கள் எங்ஙனமாமென்றுமனங்கேட்ப,—யாமுமச் சிவனது வடிவென்றே வையமற்றுணையாதியா னெனுஞ்செருக்கடைந்து நாடொறு நெஞ்சே நைவதென்னை நீ. எ - து. அதற்குச் சிவனது அஷ்டமூர்த்தத்தில் யாம் ஒன்றாகலின் யாமும் அச்சிவனது அங்கத்தானே யென்று ஐயந்திரிவுகளின்றி நிச்சயம் பண்ணிக்கொள்ளாது அச்சிவனை யிடவேறியானென்று உலகு மயக்கத்தை அடைந்து எப்போதும் நெஞ்சமே நீ மெலிவது என்னை,—பஞ்சகோசங்களுநாமலவெறு முண்மை கையிலாமலகம் மென

வுணக்கியான் கழறியுந் தெளியாயே. எ - து. மாயா காரியமாகிய அன்னமயமுதல் ஆனந்தமயம் ஈறுக் சொல்லப்பட்ட பஞ்சகோசங்களும் இவற்றைக்கடந்திருந்த அறிவாகிய யாம் அன்றென்று உண்மையாகிய உபதேசமொழிகளால் உள்ளங்கை நெல்லிப்பழம்போலப் பிரத்தியக்ஷமாக உனக்கு யான் தெளியக்கூறியுந் தெளிந்திலாய், (இ)து என்னையென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. உயிர் சிவனது வடிவாகலின் இதனது தொழிலுஞ் சிவனது தொழி லென்பது அறிக. பஞ்சகோசங்களாவன அன்னமயகோசம் பிராணமயகோசம் மனோமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசம் ஆனந்தமயகோசம் என்பவை. யாமெனக்கொள்க. [illegible]ண்மையென்பது உண்மையாகக்கூறிய உபதேச மொழிகளெனின்றது. இதற்கு உதாரணம்: அறிவானந்தசித்தியார், "அன்ன மயங்கொண் டெடுத்த வுடல்களு மாயிறையும், பின்ன முடன்வருபிள்ளையுஞ் சுற்றமும் பெருகின், மன்னு நரைதிரை மூப்பிணிநோயினு மாளக்கண்டுந், துன்னுமறிவிலர் ரான்மா விதுவென்று சொல்லுவரே. எ-ம். ஊசமுடலி னுழல்கின்ற காற்றை யுணர்வென்பரே, பேசமுறக்கத் தியங்கியு மீங்கறி வேதுமற்று, வீசும் பிராணனை யான்மா வதுவென்று வேதஞ்சொல்லும், பேசுமனிதர் பொருளறி யாமற் பிதற்றுவரே. எ - ம். தனக்கு மனது சலித்ததென் றேசெல்லித் தானிருந்து, மனக்கு விசாரமுண்டாயிற், சொல் லென்றிங்கு வந்துநின்று, மனக்கிங்கறியவொன்றுந் தெரிந்தென்றுசொல்கின்ற வேழைகாள், நினைக்கத் தனக்கறிவில்லா மனத்தை நிலையென்பதே. எ - ம். இணங்கு நவகுணமெய்தமிப் புத்தியை யின்றுபுத்தர், வணங்கும் விஞ்ஞான மயம்பொருளென்ற மதியின்மைபோற், பிணங்கு நிலைவிட்டுத் தேறாய் மறையின்று பின்னமுறக் குணங்குறி யின்றி யிருக்குமான் மாவென்று கூறிடுமே. எ-ம். சேருஞ் சுகம்பொருளென்றனை துக்கஞ் செறியும்பொழுது, தாருஞ் சுகதுக்கி யாகி யிம

நிலையன்றிமறை, தேரு நிறைசயானந்த மேனிதை வற்றபொருள், கூறு நிலையை யறியா ரறிசுகங் கொள்ளுவதே." எ - ம். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௨௯)

தெளிவு யிர்க்கரன் விளக்குதன் மயக்கவன்
றிரோபவிக் குதநேகம்
விளிவை யுற்றல்சங் காரமிங் கிதாகித
மேவுத றிதிதோற்ற
முளசி ருட்டியே யம்பை கோதலி
னுன்னையும்பிற ரையுநாடித்
தளர்வ தும்மகிழ் வதுமடைத் துள்ளமே
சம்புவை மறந்தாயே.

தெளிவுயிர்க்கரன் விளக்குதன் மயக்கவன்றிரோபவிக்குதல். எ - து. உயிர்களுக்கியாதோர் முன்னிலையால் தெளிவு வருமாயினும் அஃது சிவன் அனுக்கிரகம் பண்ணுதல்; அவைகளுக்கு யாதோர் முன்னிலையால் மயக்கம் வருமாயினும் அஃது அவன் திரோபாவஞ் செய்குதல், — தேகம் விளிவையுற்றல் சங்காரம். எ - து. தேகநாசத்தையடைதல் யாதோர் முன்னிலையால் வருமாயினும் அஃது அவனது சங்காரம், — இங்கிதாகித மேவுதறிதி. எ - து. சுகதுக்கங்களைப் பொருந்த இவ்விடத்து யாதோர் முன்னிலையால் வருமாயினும் அஃது அவனது திதி, — தோற்றமுள சிருட்டியே. எ-து. உற்பத்தி யாதோர் முன்னிலையால் வருமாயினும் அஃது அவனுக்குள்ள சிருஷ்டி. இங்ஙனங் கூறிய முறையே சடசித்துக்களெல்லாம் இருவினைக்கீடாக நடத்தும் அவனது பஞ்சகிருத்தியத்தின்படியே நடக்குமாறுணல், — அம்பை கோதலினுன்னையும் பிறரையுநாடித் தளர்வதும் மகி[illegible]வதுமடைத்துள்ளமே சம்புவைமறந்தாயே. எ-து. அவன் செ[illegible]ம் பஞ்சகிருத்தியங்களை நாடாது எய்தவனிருக்க அம்பை [illegible]துபோல் யான் செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்று உ[illegible]யும் பிறரையுங் கருதிக்கொண்டு

துன்பம் வந்ததென்றுவாட்டமுஞ் சுகம்வந்ததென்று பூரிப்பும். அடைந்து நெஞ்சமே சிவனது திருவடியை மறந்தாய் அம்மே என்னையென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. அம்மைநோதலினனவே எய்தவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அவன் அவள் அதுவென்னு மூன்றும் பிறர் என்பதனுள் அடங்குமாதலிற் பிறர் எனப்பட்டது. கடற்றிரைபோற் சுகதுக்கம் ஓய்வின்றி வருதலால் அவற்றைச் சமபாவனை பண்ணாது வேறு பிரித்துப் பாவிப்போர்க்கு அவைமயமாதலேயன்றித் திருவடியை நினைக்கக் கூடாமையிற் சம்புவை மறந்தாயே யென்று கூறப்பட்டது. இப்பஞ்சகிருத்தியங்களுள் உயிரிடத்து அநுக்கிரகமுந் திரோபாவமும், உடம்பினிடத்துச் சங்காரமுந் திதியுஞ் சிருஷ்டியும், வருமாறும், அநுக்கிரகத்திலும் இதத்திதியிலுஞ் சிருஷ்டியிலும் இன்பமும், திரோபாவத்திலுஞ் சங்காரத்திலும் அகிதத்திதியிலுந் துன்பமும், வருமாறும் காண்க. இதற்கு உதாரணம்: திருவாசகம். "காயிற்சடையாரையே னை நயந்துநீயே யாட்கொண்டாய், மாயப் பிறவியுன் வசமே வைத்திட் டிருக்குமதுவன்றி, யாயக்கடவேனோநா னென்னதோவிங் கதிகாரங், காயத் திடுவா யுன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே." மற்றும்வருவனவற்றுங் காண்க. இப்பாட்டாற் சிவனது பஞ்சகிருத்தியத்தையுமிரு இருவினையும் நீங்குதற்கு உபாயங்கூறியவாறு காண்க. (௫௦)

மறைத்த லுந்நினைத் தலுஞ்செயுமாணவ.
மாயைநின் றவை தம்மைத்
துறத்த லேயிராப் பகலகல் வீடெனச்
சொல்வரத் துறவெய்தக்
குறித்தி டிற்பர பத்திஞா னத்திறந்
கூடுமற் றவைநெஞ்சே
நிறத்த பத்திநஞ் செயலறி னுமறி
வின்றமற் றென்றுமே.

மறைத்தலுந் நினைத்தலுஞ் செயுமாணவமாயை நின்றவை தம்மைத் துறத்தலே யிராப்பகலகல் வீடெனச் சொல்வர். எ-து. மெனுள்ளே எக்காலமும் நின்று கேவலமாய் மறைத்தலையுஞ் சகலமாய் நினைத்தலையுஞ் செய்யாநிற்கும் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய ஆணவமும் மாயையும்; அவ்விரண்டையும் நீத்தலே இரவும்பகலும் நீங்கிய வீடென்று பெரியோர்கள்சொல்லுவார்களென்று விவேகங்கூற, 'அதற்கு இவ்வாணவமும் மாயையுந் துறத்தற்கு உபாயம் என்னையென்று மனங்கேட்ப,—அத்துறவெய்தக் குறித்திடிற் பரபத்தி ஞானத்திறற் கூடும். எ-து. அதற்கு அத்துறவினை நீ அடையக் கருதினையாயிற் பரபத்தி பரஞானத்திறல் அத்துறவு கைகூடும்,—மற்றவை நெஞ்சே நிறத்தபத்தி நஞ்செயலறினுமறி வின்றமற்றென்றுமே. எ-து. நெஞ்சமே அந்தப் பரபத்தி பரஞானங்களி யாவையெனின் சிவன் செயலே நாடிநமது செயல் அறுதலின் அதுவே விளங்காநின்ற பரபத்தி; இப்பரபத்தியினால் நமது செயலற்றேமென்று கருதும் போதம் அறுமாயின் மேற்சொல்லப்பட்ட பரஞானமாமென்று விவேகங் கூறிற்று. எ-று. தற்செயல் அறுதற்கு மேற்பத்தியில்லாமையாலும் தற்போத மறுதற்குமேல் ஞானமில்லாமையாலும் பரபத்தியென்றும் பரஞானமென்றுங் கூறப்பட்டன. இதற்கு உதாரணம்: கந்தரலங்காரம். "ஆராப்புனை வேணியன் சேயருள்வேண்டி மவிழ்ந்தன்பாற், குராப்புனை தண்டையந் தாடொழல் வேண்டுங்கொடியவைவர், பாக்கறல்வேண்டு மனமும் பதைப்பறல்வேண்டுமென்று, மிராப்பகலற்றவிடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே." எ-ம். திருவாசகம். "பத்திவலையிற் படுவோன்காண்க." எ-ம். திருவம்மானை. "தற்போதமற்றிடந் தற்பரமம்மானை." எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. இப்பாட்டால் ஆணவமும் மாயையும் நீங்குதற்கு உபாயங் கூறியவாறு காண்க. (௫௧)

ஒன்று நன்செய லில்லைநெஞ் சேயிவ
ணோர்மய லதனாலே
சென்று சென்றுவெம் பவக்கடன் மூழ்கினஞ்
செறிமய லேதென்ன
நன்று நீவினை விழையிரு வினையையு
நான்செய்தே னெனுமான
மென்ற றிந்திடீ தொன்றையு மாற்றினை
யெனினுனக் கிணையாரே.

ஒன்று நன்செயலில்லை நெஞ்சே. எ - து. நெஞ்சமே உ
ண்மையாகப் பார்க்குமிடத்துச் சிவன் செயலேயன்றி நமது
செயலொன்றுமினும் இன்றென்று விவேகங்கூற, அதற்கு ந
மக்குச் செயலின் றென்பதற்கு ஏதுவென்னை யென்றுமனங்
கேட்ப, நமக்கு ஆணவ மறைப்பாற் சுதந்தரவறிவு இன்மை
யாலும் கருவிகள் சடமாகையாலும் நம்மையுங் கருவிகளையுங்
கூட்டித் தற்சுதந்தரவறி வினையுடைய சிவன் தனது அருளா
ல் இயக்க யாம் இயங்குதலின் எமக்குச்செயலின் றென்று வி
வேகங்கூற, அதற்கு இங்ஙனஞ் செயலற்றிருப்ப எழுவகைப்
பிறவிகளும் எமக்கு வந்தது என்னை என்றுமனங்கேட்ப,—
இவணோர் மயலதனாலே சென்றுசென்று வெம்பவக்கடன் மூ
ழ்கினம். எ - து. அதற்கு இவ்விடத்து ஓர் மயக்கத்தினாலே
போய்ப்போய்க் கொடிய பிறவியாகிய துக்கசாகரத்தில் மூழ்
கினேம் யாமென்று விவேகங்கூற,— செறிமயலேதென்ன.
எ-து. அதற்கு ஓர் மயக்கத்தாலே பிறவிச்சாகரத்தில் மூழ்கி
னேமென்று கூறினீர். இங்ஙனம் பொருந்திய மயக்கமாவ
து யாதென்று மனங்கேட்ப,—நன்று தீவினைவினையிரு வினை
யையு நான்செய்தே னெனுமான மென்றறிந்திடீ. எ - து. அ
தற்கு நீ நன்று வினைவினை ; நன்று தீதாகிய இருவினைகளையு
ம் நான்செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்று கருதும் உனது அபி
மானமே அம்மயக்கமென்று அறிந்திடுதியென்று விவேகங்கூ

ற, அதற்கு அந்த அபிமானந்தான் யாதென்று மனங்கேட்ப,
அதற்கு நீ பிறர்க்கு நன்று தீதுசெய்த விடத்தும் பிறருனக்கு
அவைகளைச் செய்த விடத்தும் நீ செய்த தீவினையும் பிறர்செ
ய்த நன்வினையுஞ் சிவன்செய்வித்தானென்று கூறி நீ செய்த
நன்வினையும் பிறர்செய்த தீவினையும் நான்செய்தேன் பிறர்செ
ய்தாரென்று அபிமானித்து விருப்புவெறுப்பு அடைந்தனை
யாகலின் நீ செய்ததீதும் பிறர்செய்தநன்றும் முன்னர்ச்சிவ
ன் செயலென்று கூறியதும் உனது அபிமானமே யாயிற்று,
—ஈதொன்றையு மாற்றினையெனினுனக் கிணையாரே. எ - து.
உனது அபுத்தி பூர்வகமாய்வந்த தீவினையும் புத்தி பூர்வகமாயி
வந்த நன்வினையும் பிறரால் உனக்குவந்த நன்று தீவினையுஞ்
சிவன்செயலாய் நாடி நான்பிறர் என்று கருதுகிற அபிமான
மாகிய இது ஒன்றையும் நீக்கினை யானால் உனக்கு உவமை யா
மொன்று விவேகங் கூறிற்று. எ-று. நான்செய்தேனென்ப
தருதேல் பிறர்செய்தா ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இதற்கு
உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. "தானலாதொன்று தன்னைத்தா
னெனக் கருதிக்கொண்டே, யானெலாஞ்செய்தே னென்னு
ஞானமுஞ் ஞானமத்தா, லீனமாம் வினையிரண்டா மிருவினை
யானு டம்பா, மூனமா முடம்பா லாழா மூழினு லாகாதுண்
டோ." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. இப்பாட்டால் நாம்
பிறர் என்று கருதும் அபிமானம் ஈதென்று அறிவித்தவாறு
காண்க.

அபுத்தி பூர்வகமாய்ச்செய்த தீவினையும் புத்தி பூர்வக
மாய்ச்செய்த நன்வினையும் பிறர்செய்த நன்வினையும் சிவன்செ
யலாகக்காண்கின்றேன்; பிறர்செய்ததீவினை இங்ஙனங்காண
க்கூடாதென்றமனத்தைப்பார்த்து மேற்கூறுகின்றது.

இவணையின் ஞானபூ ரணன்முழு துணர்ந்தமைத்
திட்டவா றலதிங்கே

யனைவு றுதொரு நிதெமக் கவன்றறி
ஞர்தவிப் பவர்நெஞ்சே
பணைகொ டாவர மானமின் மையினுருப்
பற்றிநின் றிலகொல்லோ
வுணைவு றுதுடற் காவல்கை விடுநிழு
ழுள்ளவா விடாதென்றே.

இணையின் ஞானபூ ரணன்முழு துணர்ந் தமைத்திட்ட வா றலதிங்கே யணைவுறு தொருநிதெமக்கு. எ-து. சமானமின்மையினையும் இயற்கை ஞானத்தினையும் உடைய பரிபூரணனாகிய சிவன் நாஞ்செய்த வினைகளெல்லாவற்றையும் ஒருங்குணர்ந்து அவ்வினைகளுள் இன்னகாலத்தில் இன்னவினையை அனுபவிக்கப் பண்ணுவதென்று வகுத்துத் தந்தவாறல்லது இவ்விடத்துப் பிறரொருவரால் நமக்கு ஓர் தீது வந்தணையாதென்று விவேகங்கூற, அதற்குச் சிருட்டி முதலிய செய்யும் பிரமன்முதலிய கடவுளராற்றான் எமக்கு நீர் தீது உறுதோ வென்று மனங்கேட்ப, அச்சிவனியாவர்க்கு மிக்கானாகலின் அவனையன்றி இவரால் ஒருதீது செய்யக்கூடாது அங்ஙனம் மிக்கானாயினும் அவனறியாது இவரால் தீதுசெய்யக்கூடா தோ வென்னின் இயற்கை ஞானத்தையுடையனாகலின் அச்சிவன் அறியாது இவராற்செய்யக்கூடாது அவனறியாது இவராற்செய்யக்கூடாதாயினும் ஓர்தீதுசெய்யுமிடத்து அவன்வந்து தடுப்பானோ வென்னிற் பரிபூரணனாகலின் அவனைவிட இவரிருத்தற்குஞ் செய்தற்கும் இடமேயில்லை. ஆனால் அச்சிவனையே யுபாசனைபண்ணித் தீதுறாது தடுத்துக் கொள்வேனென்னின் சிருஷ்டிதொடங்கி வீடு அடைவிக்கு மளவும் வினைகளையெல்லாம் ஒருங்குணர்ந்து அமைத்ததாகலின் அவனை உபாசித்தாலும் அதனைத்தடுக்கக் கூடாது,—அவன்றறிஞர்த விப்பவர்நெஞ்சே. எ-து. ஆகலின் இணையின் ஞான பூரணனாகிய சிவனே தீவினைக்கீடாக எமக்கு ஒருதீது தருவானென்னின் அதனை யாவர் நீக்கிக்கொள்வார் நீ சொல்லுதி நெஞ்சமேயென்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர் கூறியது உண்மை; இங்ஙனம் அறிந்தாலும் தேகத்தோடு ஒற்றுமையாயிருத்தலின் இதன்கண் அபிமானத்தை விடுத்தல் எங்ஙனமென்று மனங்கேட்ப,—பணைகொடா வரமான மின்மையினுருப்பற்றி நின்றிலகொல்லோ. எ-து. கோடுகள் தாங்காநின்ற தாவரவுயிர்கள் தமது உடம்புகள்மேல் அபிமானமின்றி இருக்கவும் பழவினைப்படியே அவ்வுடம்புகளோடும் கூடிநின்றிலவோ,—உணைவுறுதுடற் காவல்கை விடுதி. யூழுள்ளவா விடாதென்றே. எ-து. அதுபோல நீயும் உள்ளம் மெலிவுறாது ஊழ்ப்படியே பழவினை வருதலன்றி விடாதென்று அறிந்து உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிடுவாயென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. இணையிலென்பதை யாவர்க்கு மிக்கானென்று கொள்க. முழுதுணர்ந்தமைத் திட்டவாறென்பதற்கு உதாரணம்: சிவபோகசாரம் "அமைத்த வினைக்கிடா வனுநினமுஞ்செய்வ, திமைப்பொழுதும் வீண்செயலொன் றில்லை - யுமைக்குரியா, னெல்லா மறிந்தே யியற்றுவது தன்னடிமை, வல்லார் தமக்குணர்த்துவான்." உடற்காவல் கைவிட்டிருப்பா யென்பதற்கு உதாரணம்: தேவாரம். "தேனைக்காவல்கொண்டு விண்ட கொன்றைச் செழுந்தாராய், வானைக்காவல் கொண்டு நின்றாரறியா நெறியானே, யானைக்காவி லானே பரனே யண்ணாமலையானே, யூனைக் காவல் கைவிட்டென்னை யுகப்பாருணர்வாரே." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௩௩)

இன்னு மனத்தினை யுடன்படுத்தித் தேகாபிமானம் விடல் வேண்டு மென்று மேற்கூறுகின்றது.

என்றும் வீடடைக் தவரிறு மாக்கயா
னிறப்பைவிட் டகலாம
னின்று தான்றலை சாய்க்கவோ நெஞ்சமே
நினைத்துணை யாக்கொண்டு

நன்று நீயிதற் கென்செய்கேன் சாவனோ
நானென விலையாறு
லொன்று செய்மலக் குடிலிதி லவாவைநீக்
குமாபதி தரும்வீடே.

என்றும் வீட்டைடைந்தவரிறு மாக்கயானிறப்பை விட்டக
லாம னின்று தான் றலைசாய்க்கவோ நெஞ்சமே நினைத்து
ணையாக்கொண்டும்: எ - து. வீட்டினை அடைந்தவர் எக்
காலமும் இறுமாந்து கொண்டிருக்க யான் எக்காலமும் இந்
த இறப்பினைவிட்டு நீங்காது நின்று தலைவணக்கவோ. யா
தோர்காரியம் நினைத்தாலும் அதனை எனக்குக்கைவசமா
க்குகின்ற நெஞ்சமே நின்னைத்துணையாகப் பெற்றுமென்று
விவேகங்கூற, அதற்கு நின்னைத்துணையாகக் கொண்டும் யா
ன்றலை சாய்க்கவோ வென்று நியாய நிஷ்டூரங்கூறினீர். உ
மக்கு என்னாலாங்காரியம் யாதென்று உள்வெறுப்போடு
மனங்கூற, — நன்று நீ யிதற்கென் செய்கேன் சாவனோ
நானென்னல்: எ - து. நல்லது நீர் இங்ஙனஞ் சொல்லும் இ
தற்கு என்னசெய்கேன் யான்றான் சாவனோவென்று நீ சொ
ல்லற்க,—இலையாறு லொன்றுசெய். எ - து. உடம்பின்மே
ல் அபிமானம் ஒருங்கே கைவிடுதல் கூடாதாயினும் ஓர்காரிய
ஞ்செய்குதி நீ யென்று விவேகங்கூற, அதற்கு அக்காரியம்
யாதென்று மனங்கேட்ப,—மலக்குடிலிதி லவாவை நீக்குமா
பதி தரும்வீடே. எ-து. அதற்கு மலநிறைந்த குடிசையாகிய
இவ்வுடம்பின் கண்வைத்த ஆசையை விட்டு நீங்குதி இதுசெ
ய்திியேல் உமைக்குப் பதியாகிய சிவன் எமக்கு வீட்டினைத்
தானே தருவானென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. வீடு ஊர்
த்துவமுகமும் பிறப்பு அதோமுகமும் ஆகலின் இறுமாக்கவெ
ன்றும் தலைசாய்க்க வென்றும் கூறப்பட்டன. உடம்பின்மே
ல் அவா நீங்கின் அறிவு திருவடியை நாடும் அங்ஙனம் நாடும்
போது சிவன் வீடுகொடுத்தல் சித்தமாகலின் உமாபதி தரும்

வீடென்று கூறப்பட்டது. வீடடைந்தவ ரிறுமாக்க வென்ப
தற்கு உதாரணம்: திருநாவுக்கரையர். "இறுமாந்திருப்பன்கொ
லோ வீசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச் சிறுமானேந்திதன்
சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங் கிறுமாந் திருப்பன்கொலோ." குடி
லிதிலவாவை நீக்கென்பதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாய
னார். "மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன் கொல் பிறப்பறுக்க, லுற்
றார்க் குடம்புமிகை." மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (ருஏ)
தேகபோகங்களில் அவாவின்றி யிருத்தற்கு உபாயம்
மேற்கூறுகின்றது.

வீடு கூட்டுவான் குறித்தநி னிமித்தமா
விமலனீ தலினம்பாற்
கூடு மாயையை யெனதியா னெனவெணிக்
கொள்வதென் பயமாசை
நாடு போழ்திவை சுழுத்தியிற் புரந்தவ
னெவனவ னனவாதி
யூடு மூழ்வழி புரப்பனென் றுள்ளமே
யுடல்கைவிட் டிருப்பாயே.

வீடு கூட்டுவான் குறித்தநி னிமித்தமா விமலனீ தலினம்
பாற் கூடுமாயையை. எ-து. ஆணவத்தான் மறைபட்டிருந்த எமி
மை எமக்கு இவ்விருளை நீக்கிவீட்டின்பத்தைத் தரல்வேண்டு
மென்றியாங் கேளாதிருக்கவுந் தனது காருணியத்தால் எடுத்து
வீட்டினை அடைவித்தற்பொருட்டுத் திருவுளத்தடைத்து அவ்
வீடு அடைதற்கு ஏதுவாக நிருமலனாகிய சிவன்மாயையில் த
னுகரண புவனபோகங்களைக் கொடுத்தலின் அதனால் நம்மி
டத்துவந்து பொருந்து மாயாகாரியங்களை,—எனதியானென
வெணிக்கொள்வதென் பயமாசை. எ - து. தனுகரணங்களை
யான் எனவும் புவனபோகங்களை எனது எனவுங் கருதிக்கொ
ண்டு இத்தேகபோகங்கள் நீங்குமென்று பயமும் இவையிரு
க்கவேண்டுமென்று ஆசையும் நீ உட்கொள்வது என்னை,—

காடுபோழ்திவை சுழுத்தியிற் புரந்தவ னெவனவ னனவாதி யூமெழ்வழி புரப்பனென் றுள்ளமே யுடல்கைவிட் டிருப்பாயே. எ-து. உண்மையாக விசாரிக்குங் காலையில் இத்தேக போகங்களை நீ அபிமானியாதிருக்கவுஞ் சுழுத்திக்கண் இவற்றைப் பாதுகாத்த விறைவனெவன் அவ்விறைவனே யான் எ. னது என்று உன்னால் அபிமானிக்கப்பட்ட நனவுகனவுகளுள்ளும் ஊழ்வினைப்படியே பாதுகாப்பனென்று அறிந்து நெஞ்சமே உடலைப்பாது காத்தல் கைவிட்டிருத்தியென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. மாயை என்பது காரணவாகுபெயர். மனம் அபிமானியாத சுழுத்தியில் இறைவன் காத்தல் இயல்பாதலினாலும் நனவாதிகளை மாயையிற் காரியப்படுத்தித் தந்ததனாலும், இவைநான்கும் அவ்விறைவனது உடைமையென்று அறிக. இதற்கு உதாரணம்: திருநாவுக்கரையர். "நன்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன், றென்கடம்பைத் திருக்காக்கோயிலான், றன்கடன்னடியேனையுந் தாங்குத, லென்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

தேகபோகங்களை இறைவன்காத்தல் இயல்பாதலின் யான் அவற்றை அபிமானியாது இருக்கின்றேனென்று கூறிய மனத்தைப்பார்த்து நீ இங்ஙனஞ் சொல்வதன்றிச் சொன்னபடி நில்லாயென்று மேற்கூறுகின்றது.

இருப்பை நாடொறு நெஞ்சமே சுகாசுக
 மெதுவரு மதுவேயாய்ப்
பொருப்பு வில்லிதாள் விருப்பமெய் வினையினைப்
 புசிக்குநான் றடைவாயோ
கருப்பை யுற்றுதித் தறற்குமி ழியினழி
 காயமீ துளபோழ்தே
குருப்பி ரான்றிருக் கழற்கு மெய்யன்புநீ
 கொள்ளறெள் ளிமையாமே.

இருப்பை நாடொறு நெஞ்சமே சுகாசுக மெதுவருமது வேயாய்ப் பொருப்பு வில்லிதாள் விருப்பமெய் வினையினைப் புசிக்குநான் றடை வாயோ. எ - து. எக்காலமும் நெஞ்சமே நீசுகதுக்கங்களுள் எதுவொன்று வந்திடுக்குமோ அதுதானே வடிவாகி யிருக்கின்றாய். இத்தேகம் இருக்குமளவும் அவ்விருவினைகளும் வாராத நாள் இன்றாகலின் இவ்வினைகளை அருந்துநாளின்றி இனி எந்தவினையை அருந்துநாளிற் குன்றவில்லியாகிய சிவனது திருவடிக்கண் விருப்பத்தை அடைவாயோ,—கருப்பையுற்று தித்தறற்கு மிழியினழிகாய மீதுளபோழ்தே குருப்பிரான் றிருக்கழற்கு மெய்யன்பு நீ கொள்ள றெள்ளிமையாமே. எ-து. மாதாவினது கருப்பாசயத்தின்கண் வினைக்கீடாய் வந்து பொருந்தி அதன்கட்பத்துத்திங்களிருந்து பூமிக்கண்ணே தோன்றி நீர்க்குமிழி போன்று விரைவில் அழியும் இந்தக்காயம் இருக்கும்போதுதானே மிகவிரைந்து நமது ஆசாரியனாகிய கருத்தனது திருவடிக்கு மெய்ப்பத்தி மனதுட்கொள்ளுதல் மயக்கமறத் தெளிந்த தன்மையாமென்று விவேகங் கூறிற்று. எ-று. சமுத்திரஸ்நானம் பண்ணத்தொடங்கினேன் அலைகளை நாடாது மூழ்கித்தனது விரதமுடித்தல் போலத் திருவடியை அடையத்தொடங்கினேன் இருவினைகளைநாடாது அத்திருவடியை அடைதலையே விரதமாகக் கொள்ளல் வேண்டுமென்றற்கு எவ்வினையைப் புசிக்குநான்றடைவாயோ வென்றும், குருபத்தியுடையோர்க்கு வீடு எளிதிற் கூடுமாகலின் மெய்யன்பு கொள்ள றெள்ளிமை யென்றும் கூறப்பட்டன. இதற்கு உதாரணம்: பொன்வண்ணத்தந்தாதி. "தொடங்கியவாழ்க்கையை வாளாதுறப்பர் துறந்தவரோ, யடங்கிய வேட்கை யரன்பா லவரறு காற்பறவை, முடங்கிய செஞ்சடை முக்கணனார்க்கன்றி யிங்குமன்றிக், கிடங்கினுட் பட்ட கராவினை யார்பல கேவலரோ." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (கூக)

ஆமை யாருறுப் பைந்தயு மோர்மெயு
ளடக்கலிற் புலனைந்துந்
தீமைசேர் விட யங்களிற் செலாதமைத்
துள்ளமே சிவைபாக
சோமசேகரன் சரணமே சரணெனத்
தொழுதுநின் றழுதன்றே
ஞமனாவிறற் செபித்திலே யவத்திலே
நாளெலாங் கழித்தாயே.

ஆமையாருறுப் பைந்தையு மோர்மெயு ளடக்கலிற் புலனைந்துந் தீமைசேர்விடயங்களிற் செலாதமைத்து. எ - து. ஆமையானது தனது அரிய ஐந்து அங்கத்தினையும் தீமை வருமிடத்துத்தனதுடம்பின்கண் அடக்கிக்கொள்ளுதல் போலப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் பாவங்களுக்கு ஏதுவாய்வருகின்ற விஷயங்களிற் போகவொட்டாது விவேகத்தால் உள்ளடக்கி,—உள்ளமே. சிவைபாக சோமசேகரன் சரணமே சரணெனத் தொழுதுநின் றழுதன்றே ஞமனாவிறற் செபித்திலே யவத்திலே நாளெலாங் கழித்தாயே. எ - து. நெஞ்சமே கௌரியைப் பாகத்திலே வைத்த சந்திர சூடனாகிய சிவனது திருவடிகளே அடைக்கலமெனவணங்கி நின்று அத்திருவடிகளை அன்பால் நினைந்து உருகி அழுது அவனது திருநாமமாகிய ஐந்தெழுத்தினையும் நாவினால் இடைவிடாது செபித்தாயில்லை; மித்தையாகிய தேகபோகங்களைக் கருதி அவத்தொழிலாலேவாழ்நாளெல்லாம் வீணாகக் கழித்தனை இது என்னையென்று விவேகங் கூறிற்று. எ - று. அவமென்பது தொழிலின்மேல் நின்றது. ஆமையாருறுப்பைந்தையு மென்பதற்கு உதாரணம்:-திருவருட்பயன். "புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவார் போதார், தலனடக்கு மாமை தக." நாவினாற் செபித்திலை என்பதற்கு உதாரணம்: அருணகிரியந்தாதி. "பாகதிக்கு

வித்தாமுன் பஞ்சாக்கரத்தைப், பரபரப்ப வென்னாத பாவ-நாகப், பிறப்பிற்கு மீடாப் பிறந்தருணை யீசா, விறப்பிற்குமீடாயி னேன்." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௩௭)

தாயு மாகியென் றந்தையாய் வந்துதா
டருசிவப் பிரகாசன்
றாய பொன்னருள் வேண்டிலே யீண்டுநின்
றுணிவிருந் தமையென்றே
காய மாயமென் றறிந்துமாதர் கூடரு
கலவிவேண் டினையென்றுற்
றீயை நீமிக நெஞ்சமே யிதற்கியான்
செய்வதொன் றறியேனே.

தாயுமாகியென் றந்தையாய் வந்துதா டருசிவப் பிரகாசன் றாயபொன்னருள் வேண்டிலே யீண்டுநின் றுணிவிருந்தமை யென்றே. எ - து. மாதாவுமாகிப் பிதாவுமாகி எழுந்தருளிவந்து திருவடிகளை எளிதிலே தந்த சிவப்பிரகாச னென்னும் நாமதேயத்தை யுடைய ஆசாரியனது நிர்மலமாகிய பொன்போன்ற கிருபையை விரும்புகின்றிலே; இவ்விடத்து நின் கருத்து இருந்த தன்மையென்கொலோயான் அறிகிலேன்,—காயமாய்மென்றறிந்து மாதர்கடருகலவி வேண்டினை யென்றுற் றீயை நீ மிகநெஞ்சமே யிதற்கியான் செய்வ தொன்றறியேனே. எ - து. தேகம் அநித்தியமென்று அறிந்தும் மாதர்களால் உண்டாகிய கூட்டுறவினை விரும்பினையென்றால் நெஞ்சமே நீ மிகவும் பாவியாயினை; யான் என்னகூறினுங் கேட்டிலையாகலின் இதற்கியான் செய்வது ஓருபாயமும் அறியேனென்றுவிவேகங்கூறிற்று. எ-று. தாடருதல்-திருவடிதீக்ஷை. தாயுமாகியென்பதற்கு உதாரணம்: தத்துவராயர். "தந்தைதாயாவானுஞ் சார்கதியிங்காவானு, மந்தமிலா வின்பமக் காவானு—மெந்தமுயிர், தானாகு வானுஞ் சானாகு வானுமருட், கோனாகு வானுங் குரு." செய்வதொன் றறியேனே யென்ப

தற்கு உதாரணம்: திருவாசகம். "ஆடு கின்றிலை கூத்துடையான்கழற் கன்பிலையென்புருகிப், பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர், சூடுகின்றிலை சூட்டுகின்றதுமிலை துணையிலி பிண நெஞ்சே, தேடுகின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே." மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (கூஅ)

ஏனை நூல்பல வோதினை யோதவற்
றிறையரு ளடையாதார்க்
கூன வெம்பவ மொழிப்பதற் குள்ளமே
யுபாயம்வே றிலையானா
லானை யீருரி போர்த்தவென் றம்பிரா
னருள்விரைந் தடையாதே
தானி நாண்மினார் போகநீ வியந்தது
தப்பலாற் சதுரன்றே.

ஏனை நூல்பலவோதினை. எ - து. ஞானசாத்திரங்க ளன்றிப் பலசமய சாத்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்தாய்,—ஓதவற்றிறையரு ளடையாதார்க் கூனவெம்பவ மொழிப்பதற்குள்ளமேயுபாயம் வேறிலையானால். எ - து. நீ கற்றறிந்த அந்நூல்களின் கருத்தெல்லாம் இறைவனது திருவருளைப் பெறாதார்க்கு இழிவுபொருந்திய கொடிய பிறவியை நீக்குதற்கு உபாயம் வேறொன்றும் இல்லையென நெஞ்சமே ஓதுமானால்,—ஆனையீருரி போர்த்தவென் றம்பிரானருள் விரைந்தடையாதே தானி நாண்மினார் போகநீ வியந்தது தப்பலாற் சதுரன்றே. எ - து. யானையினது குளிர்ச்சிபொருந்திய உரியைப்போர்த்த எனது கருத்தனாகிய சிவனது திருவருளைச் சீக்கிரத்தில் அடைதற்கு ஏதுவாயவற்றைச் செய்து அடையாது இந்நெடுங்காலமும் மின்போலும் இடையினை யுடையார் போகத்தை நீ இன்பமென்று அதிசயித்தது தவறேயன்றி நன்மையன்றென்று விவேகங்கூறிற்று. எ - று. இலையென்பதனோடு ஓதென்பதனைக் கூ

ட்டிமுடிக்க. எனவென்பது எஞ்சிநின்றது. தான் என்பது அசைநிலை. இதற்கு உதாரணம்: கந்தரனுபூதி. "ஆதாரமிலே னருளைப்பெறவே, நீதா னொருசற் றுநினைந் திலையே, வேதாகமஞா னவிநோதமனோ, தீதா சுரலோக சிகாமணியே." என்றும், திருவள்ளுவநாயனார். "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார், இறைவ னடிசேராதார்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுங்காண்க. (கூகூ)

சதுர்ம றைப்பொரு ளாகிய வொருசிவ
சங்கரற் றொழுதன்பாய்
விதிர்வி திர்த்துமெய் பொடித்திலை நடித்திலை
விரைந்துசென் றவனடம்
பொதுவை யுற்றிலை நிற்றிலை மாதர்பாற்
போகுத றவிர்ந்தாவா
வெதுப டக்கட வாய்மட நெஞ்சமே
யினியுட லகன்றாலே.

சதுர்ம றைப்பொ ருளாகிய வொருசிவ சங்கரற்றொழுதன்பாய் விதிர் விதிர்த்துமெய் பொடித்திலை நடித்திலை விரைந்துசென் றவனடம் பொதுவை யுற்றிலை. எ-து. இருக்கு முதலிய நான்குவேதங்களினது முடிக்கணிருக்கு மெய்ப்பொருளாகிய சிவசங்கரன்றிருவடியை வணங்கி அதற்கு அன்பாகித் தேகநடுநடுங்கிலை; உரோமஞ் சிலிர்ப் புற்றிலை; ஆனந்த நடனம் புரிந்தாயில்லை; அதிசீக்கிரமாய்ச் சென்று அவன் நடனம் புரியாநின்ற கனகசபையை அடைந்தாயில்லை,—நிற்றிலை மாதர்பாற் போகுதறவிர்ந்தாவா வெதுபடக் கடவாய் மடநெஞ்சமே யினியுட லகன்றாலே. எ-து. மகளிரைவிழைந்து அவர்பாற் செல்லுதலைத்தவிர்ந்து நின்றாயில்லை; ஆவா! நெஞ்சமே இனி இந்தத்தேகம் நீங்கினால் என்ன பாடுபடக் கடவையோ! யான் அறிகிலேனென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. ஆவா வென்பது இரக்கக்குறிப்பின்கண் வந்தது. பொதுவை

யுற்றிலே யென்பது எல்லாவுயிர்க்கும் பொதுவாய் நடிக்கும் அவனது பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பார்த்திலே யென்றுமாம். இதற்கு உதாரணம்: திருவாசகம். "மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த்துன்விரை யார்கழற்கென், கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம், பொய்தான் றவிர்ந் துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னுங், கைதா னெகிழ விடேனுடையாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௪௦)

ஆல நீழலி லன்றொரு நால்வருக்
  கருநெறி யுரைத்தானைக்
கால காலனைச் சிவப்பிர காசவென்
  கண்மணி தனையன்று
நேல வார்குழ லார்மயல் கொண்டுநீ
  யிங்குழ லுவதெல்லாஞ்
சால வேபிழை யாகுநெஞ் சேசோனேல
  றவறிலே யென்மேலே.

ஆல நீழலி லன்றொரு நால்வருக்கரு நெறியுரைத்தானை. எ-து. கல்லாலநிழற்கண் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் ஒப்பற்ற சனகர் முதலிய நான்குமுனிவருக்கு யாவர்க்கும் அரிய ஞானமார்க்கத்தினை உபதேசித்தருளிய அநுக்கிரக கர்த்தனை,—காலகாலனை. எ-து. எல்லாவுயிர்தனையும் நாசம்பண்ணுகின்ற காலனுக்குக் காலனாகி அவனை நாசம்பண்ணிய நிக்கிரக கர்த்தனை,—சிவப்பிரகாச வென் கண்மணிதனையன்றது. எ-து. அக்கருத்தன்றானே அருளேதிருமேனியாகக் கொண்டு எழுந்தருளிவந்து சிவப்பிரகாச னென்னும் நாமதேயத்தைக்கொண்ட என்கண்ணின் கண்மணியாகு பாவைபோன்ற ஆசாரியனை வீட்டின்பத்தை அடையும்பொருட்டு இடைபறுது அன்போடுங்கூடி நினையாது,—ஏலவார் குழலார்மயல் கொண்டு நீயிங் குழலுவதெல்லாஞ் சாலவே பிழையாகுநெஞ்சே சொ

னென்றவறிலேயென் மேலே. எ-து. நகரமூட்டிய நீண்ட அளகபாரத் தினையுடையமகளிர்மேல் மயக்கம் பூண்டு நீ இப்பிரபஞ்சத்திற் சுழலுவதெல்லாம் மிகவுங் குற்றமாகும் நெஞ்சமே யான் நானுவுபாயங்களாலும் இதனைத்துன்பமென்று அறிவித்தும் அறிந்தாயில்லையாதலின் உன்மேற் குற்றமேயன்றி என்மேற் குற்றமின்றென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. கண்மணி தீது இது நன்று இது என்று அறிவித்தல்போலப் பிறப்புத்துன்பமென்றும் வீடு இன்பமென்றும் அறிவித்தலிற் கண்மணியென்றுகூறப்பட்டது. இதற்கு உதாரணம்: திருவாசகம். "வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட், டாழ்கின்றா யாழாமற் காப்பானை யேத்தாதே, சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும், வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே." என்றும், சிவானந்தமாலை. "வீடொழியப் பேறில்லை யென்றென்றும் வேதங்க, ளோடியமறையும்பொருளை ஞானகுரு—நீடுமருட், கண்ணாலே சொன்ன கருணைப் பிரான்றனைநா, னெண்ணாதே யுண்டிருப்ப தென்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௪௧)

என்னை கண்டுநீ மாதரார் வடிவமீ
  திச்சைவைத் தழல்கின்றாய்
பொன்னை யுந்துகி லையும்பிரித் திடின்வெறும்
  புழுமலக் கூடல்லாற்
பின்னை யுண்டுகொல் கண்டுநீ மயங்குதல்
  பிராந்திசங் கரன்பாதந்
தன்னை நாடுதி நெஞ்சமே பாசகோ
  தகியுறப் பெறலாமே.

என்னை கண்டுநீ மாதரார் வடிவமீ திச்சைவைத்தழல்கின்றாய். எ-து. யாது சுத்தமிருக்கிறதென்று குறித்து மகளிர் உடலின்கண் ஆசைவைத்து மயங்கிச் சுழலாநின்றனை,—பொன்னையுந் துகிலையும்பிரித்திடின் வெறும்புழுமலக்கூடல்லாற்

பின்னையுங்கொல்கண்டுநீ மயங்குதல்பிராந்தி. எ-து. செய
ற்கையால் மினுக்கிய பொன்னுலாகிய அணியினையுங் கூறை
யினையும் வேறுபிரித்து அதனது இயற்கையைப்பார்க்குமிட
த்து வெறுங்கிருமிகளும் மலம் சலம் குடர் மூளை உதிரம் த
சை கோழை முதலியமலங்களும் நிறைந்துள்ள ஒருடம்பல்ல
து பின்னை அதன்கண்ணே யாதாயினும் ஒருசுத்தவஸ்து உ
ளதோ அதனது இயற்கைவடிவம் அங்ஙனமிருப்பச் செயற்
கைவடிவத்தைப் பார்த்து நீமயக்கமுறுதல் உனது மனப்பிர
மையாகும்,—சங்கரன் பாதந் தன்னை நாடுநெஞ்சமே பரசு
கோதயுறப் பெறலாமே. எ-து. இனி அதன்மே லாசையை
விட்டுநீங்கிச் சங்கரனது திருவடியை மறவாது நினைப்பாய்
நெஞ்சமே மேலாகிய இன்பசாகரத்தை மிகவும் யாம் அடை
யலாமென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று.—பொன் என்பது ஆகு
பெயர். இதற்கு உதாரணம்: நாலடியார். "குடருங்கொழுவுங்
குருதியு மென்புந், தொடரு நரம்பொடு தோலு—மிடையிடை
யே, வைத்த தடியும் வழும்புமா மற்றிவற்று, ளெத்திறத்தா
ளீர்ங்கோதை யாள்." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௬௨)

பெறுவ தென்னைகொல் சுக்கிலங் கலித்தலாற்
பெருந்தவ வலிகுன்று
முறுவ தவ்வள வோபினை நீவிரும்
புடற்குமா னியதுண்டா
லறிவி யாமறி யாமைதோய்ந் துடற்றின
வதைச்சுக மெனநின்றாய்
செறிது நெஞ்சமே நமதுசிற் சுகமினிச்
சிவனையா தரிப்பாயே.

பெறுவ தென்னைகொல் சுக்கிலங் கலித்தலாற் பெருந்த
வ வலிகுன்றும். எ-து. மகளிர் கூட்டுறவாற் பயன் அடைவ
தியாது இந்திரியங் கழிந்து போதலால் வீட்டையடையும்
பொருட்டு நீ நெடுநாள் வருந்திச்செய்த தபோபலமெல்லாங்

குறையும்,—உறுவ தவ்வள வோபினை நீவிரும்புடற்கு மானி
யதுண்டால். எ-து. அதனால் உனக்குக் கேடுவருமது அவ்வ
ளவுதானோ பின்னர் நீ யானென்று விழைந்துள்ள உடம்பிற்
கும் அடங்கியிருந்த நோய்கள் மேலிட்டு அதனால் நாசமு
ண்டாமென்று விவேகங்கூற, அதற்கு யாந் தாம் யாவர் எமது
சுகமாவது யாதென்று மனங்கேட்ப,—அறிவி யாமறி யாமை
தோய்ந் துடற்றின வதைச்சுகமெனநின்றாய். எ-து. இவ்
வுடம்பு சடமாகலின் இதன்கணின்ற சைதன்னியம் யாம்; நீ
இதனை அறியாது அஞ்ஞானத் தோடுங்கூடி உடம்பினது இ
ன்பவைச் சுகமென்று கருதாநின்றனை. இவை சுகமல்லவென்
று விவேகங்கூற, மெய்ச்சுகமாவது தான் யாதென்று மனங்
கேட்ப,—செறிது நெஞ்சமே நமது சிற்சுகமினிச் சிவனை யா
தரிப்பாயே. எ-து. இவ்வின்பத்தினியற்கை யீதென்று அ
றிந்து விடுத்து நமது அறிவிற்கு அறிவாய்நின்ற சிவனது திரு
வடியை ஆதரிப்பாய் நெஞ்சமே நமது ஞானானந்தத்தைப் பெ
றுவாமென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. ஆல் என்பது அசை
நிலை. இதற்கு உதாரணம்: திருக்கடைக்காப்பு. "அருப்புப்
போன்முலை யாரல்லல் வாழ்க்கைமேல், விருப்புச் சோர்விலை
விட்டுகல் விட்டமாய்த், திருப்புத் தூரனைச் சிந்தை செய்ச்செ
யக், கருப்புச் சாற்றினு மண்ணிக்குங் காண்மினே." மற்றும்
வருவனவற்றுற் காண்க; தாயுமானவென்னும் பாட்டுமுதல் வி
வ்வாறு பாட்டாதும் பொருந்தலை விழைதலாகாதென்று மறு
த்தவாறு காண்க. (௬௩)

ஆதரித்தனை குளிர்ந் தாதிய
வடிவிலைக் கூழ்காடி
யேது பெற்றிடி னும்புசித் தாற்பசி
யேகலுஞ் சமித்தற்றுற்
பேத மற்றெலா மலமதா தலுஞ்சரி
யென்றிடிற் பினைநெஞ்சே

நீத ரித்திலா தவைவிழைந் துழல்வதென்
னிமலனை நினையாதே.

ஆதரித்தனை குளகிரு தாதிய வடிசிலே. எ - து. கிருதகுள
பாயச முதலிய அறுசுவை யடிசில்களையும் நீ விரும்பினை; இத
னல் என்னபயனை அடைதி,—கூழ் காடி யேது பெற்றிடினும்
புசித்தாற் பசியேகலுஞ் சமித்தற்றாற் பேதமற்றெலா மலமதாத
லுஞ் சரியென்றிடின். எ - து. சோறு காடி புற்கைமுதலியா
து வந்ததாயினும் அருந்திறைற் பசிபோதலும் அவைசீரணித்த
டங்கினல் நானுவேறு பாடெல்லாம் அற்றுத் துர்க்கந்த மல
மாதலுஞ் சரியென்றால்,—பினை நெஞ்சே நீ தரித்திலாதவை
விழைந்துழல்வதென்னிமலனை நினையாதே. எ-து. இங்ஙன
ம் அறிந்து பின்னரும் நெஞ்சமே நீ தரித்து நில்லாது அச்சு
வையடிசில்களை விரும்பிச் சுழலுவதென்னை நிர்மலனாகிய சி
வனை இடைவிடாது கருதலின்றியென்று விவேகங்கூறிற்று.
எ-று. மலமதாதலு மென்பதில் அதுவென்பது பகுதிப்பொரு
ள் விகுதி.சரியென்பது விசேடமின்றென்ப தறிவித்தது. இத
ற்கு உதாரணம்: சிவானந்தமாலை, "நல்ல வறுசுவையு நாவினு
னி மாத்திரமே, மெல்ல விருவிரலாம் வேறில்லை - மெல்ல,
விருவிரலைத்தான்கடக்க மாட்டாத நெஞ்சே, பொருகடலைத்
தான்கடப்பாய் போய்." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. இ
தனுள் அருந்தலுட் சுவைவிழைத லாகாதென்று மறுத்தவாறு
காண்க. (சச)

நினைப்பி னுங்குறி காட்டிடெங் கோசகா
விவற்றுனே ரிழையாரை
யினிப்பை நல்குமுக் கனிமுத லியவுண
வினையெனி னிவைபோலு
முனைப்பல் வாதைசெய் பகைபிறி தில்லையுணர்ந்
துள்ளமே யொழித்தாயேற்
பினைப்ப ரபரன் திருவடி நீழலியாம்
பெறற்கிடை யூறின்றே.

நினைப் பினுங்குறி காட்டிடெங் கோசகா விவற்றுனேரி
ழையாரை யினிப்பை நல்குமுக் கனிமுத லியவுண வினையெ
னின். எ - து. விஷயங்களாகிய வெல்லாவற்றுள்ளும் மகளி
ரையும் சுவையினைத்தருகின்ற முப்பழமுதலிய புசிப்பினையும்
மனத்தால்நினைப்பினும், ஆண்குறியும் நாவும் இலேபனமும்
நீரூறலும் ஆகிய அடையாளங்களைக் காட்டுமாதலால், —இவை
போலு முனைப்பல் வாதைசெய் பகை பிறிதில்லையுணர்ந் துள்ள
மே யொழித்தாயேல். எ-து. இவற்றைப்போலும் உனக்குப் ப
லபிறவித்துன்பங்களைத் தருகின்ற சத்துரு வேறொன்றில்லை
யாகலின் இப்பொருந்தல் அருந்தல்களைச் சத்துருவென்று அ
றிந்து நெஞ்சமே விடுத்தனையானால்,—பினைப்ப ரபரன் திரு
வடி நீழலியாம் பெறற்கிடையூறின்றே. எ - து. பின்னர் யாவ
ருக்கும் மேலாகிய பரமசிவனது திருவடியாகிய நிழலையாம்
அடைதற்கு விக்கினம் வேறின்றென்று விவேகங் கூறிற்று.
எ-று. நினைப்பினு மெனவே கேட்பினும் பரிசிப்பினும் பார்
க்கினும் என்று இந்திரியங்களுக்குங் கொள்க. அருந்தல் பொ
ருந்தல்களில் மனமுதலிய ஆறு இந்திரியங்களும் பிரவிருத்தி
யாகலின் திருவடியை அடைதற்கு இவை நிவிருத்தியாகல்
வேண்டுமாகலின், பகை பிறிதிலையென்று கூறப்பட்டது. இத
ற்கு உதாரணம்: சிவானந்தமாலை. "ஊனுமுரையுநமன் றூத
வர்கா ணுள்ளமே, வானுதலார் நேரமறலிகாண்—பேணியி
வ, ரூற்றார்போல் வந்திவெர் வந்தாலுமோட்டியர, னற்று ம
ரைப்பதமே நாடு." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (சரு)

இன்று ளுழ்தரு வனிதைய ராதிபல்
போகமு மித்தேகத்
தொன்று நோயெனிற் றேடமாய் நீங்குமாங்
குயிர்பெய ரினுநீற்றை
நன்றெ னுவணிந் துறவின ரிறைபெயர்
நவிலுவ ரெனிநெஞ்சே

பொன்று நாட்டுணை யாகநீ றுதிய
போற்றவை போற்றேலே.

இன்று குழ்தரு வனிதைய ராதிபல் போகமு மித்தேகந் தொன்றுநேர் பெயரிற்றேடமாய் நிங்கும். எ-து. இத்தக்காய த்திற்கு ஒருவியாதிவந்து பொருந்துமாயின் இதனால் அனுபவி த்தற்குக் கருத்தில்வைத்த மனைவியாதிய பலபோகங்களும் இக்காலத்துத்தானே புசித்தற்கு அன்னியமாய்ப் போகுமாகலின்,—ஆங்குயிர் பெயரினு நீற்றை நன்றெனு வணிந்துறவின ரிறைபெயர் நவிலுவரெ னின். எ-து. இவ்வுடம்பினை விட்டு உயிர்நீங்கிய காலத்தும் சுற்றத்தாராயுள்ளார் திருவெண்ணீற்றை அவ்வுயிர்க்கு நன்றென்றுகருதித் தரித்து. நீங்குந் தருணத்திற் சிவனது திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தையும் உபதேசிப்பார்களாகலின்,—நெஞ்சே பொன்று நாட்டுணையாக நீறுதிய போற்றவை போற்றேலே. எ-து. இனி நெஞ்சமே உயிர்நீங்குங் காலத்துத்துணையாகலின் அத்திருவெண்ணீறு முதலிய எண்வகையினையும் அது நீங்காமுன்னரே பேணிக்கொள்ளுதி. மனைவி முதலிய எண்வகைப் பொருள்களும் இருக்கும் போதும் புசித்தற்கு அன்னியமாகலின் நீ அவைகளைப்பேணுதொழிதியென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. உயிர்பெயரினு மென்ற இழிவுசிறப்பும்மையால் அதுபெயராமுன்னரே அணிவது உயிர்க்கு மிகவும் பயனென்பதாயிற்று. வனிதையராதியெனவே வனிதை பஞ்சணை சௌக்கியபோசனம் கந்தம் வஸ்திரம் ஆபரணம் தைலம் தாம்பூலம் ஆக எண்வகையுமெனை அறிந்துகொள்க. நீறுதியெனவே விபூதி ருத்திராக்ஷம் பஞ்சாக்ஷரம் தீர்த்தம் பிரசாதம் குரு லிங்கம் சங்கமம் எனவறிக. இதற்கு உதாரணம்: சித்தாந்தசிகாமணியுட் காண்க. தவத்தோர்க்கு அவ்வெண்வகையும் நீங்கி இவ்வெண்வகையும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்பது இதனுட்காண்க. (௪௧)

போற்றி நீறணிந் துருத்திர சாதனம்
பூண்டிடைந் தெழுத்துன்னே
சாற்று நீருரு வாதிமு வுருவையுந்
தாழ்ந்திறைஞ் சிவைசெய்தான்
மாற்ற லாம்பிறப் பிறப்பினை நெஞ்சமே
மன்றுளா டியதாளுந்
தோற்று முன்னொளிக் குள்ளொளி யாயதைத்
தொழுதுவாழ் தலுமாமே.

போற்றி நீறணிந் துருத்திர சாதனம் பூண்டிடைந் தெழுத்துன்னே சாற்று நீ குருவாதி மூவுருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிவைசெய்தால். எ-து. மெய்ப்பொருளாகப்பேணி விபூதியை நிறையப் பூசிந்து உருத்திராக்ஷங்களைச் சிரசாதிஸ்தானங்களில் தரித்துப் பஞ்சாக்ஷரத்தை மானதமா யுச்சரி; குருலிங்க சங்கமமாகிய மூன்று வடிவையும் தாழ்ந்து வணங்கு; இங்ஙனம் இவற்றை நாடோறும் நீ மறவாதுசெய்தியானால்,—மாற்றலாம் பிறப்பிறப்பினை நெஞ்சமே. எ-து. நெஞ்சமே பிறப்பினையும் இறப்பினையும் மாற்றிக்கொள்ளலாம்,—மன்றுளாடியதாளுந்தோற்றுமுன் னொளிக்குள்ளொளியா யதைத்தொழுது வாழ்தலுமாமே. எ-து. அஃதன்றிக் கனகசபைக்கண் நடிக்கின்ற சிவனது திருவடியும் உயிராகிய உள்ளொளிக்கு உள்ளொளியாய்த் தோன்றும்; அத்திருவடியைத் தொழுது அவ்விடத்து எக்காலமும் அழிவின்றிவாழவுங்கூடும் எமக்கென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. உயிர்களினது மும்மலங்களையும் நீக்கும் பொருட்டுச் சிவன் றனது அருளால் குருலிங்கசங்கமமாய் வடிவுகொள்ளுதலின் மூவுருவையும் தாழ்ந்து இறைஞ்சென்று கூறப்பட்டது. தாழ்ந்திறைஞ்சுதல் மனத்திலன்பும் வாக்கில் இன்சொல்லுமாகக் காயத்தால் வணங்குதல். வீடடைவோர்க்குச் சிவமுன்னுக அருளே நாவாகப் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபியாமற் செபிக்கவேண்டு மாகலின் ஐந்தெழுத்து

ன்னே சாற்றென்று கூறப்பட்டது. இங்ஙனம் பஞ்சாக்ஷரம் உச்சரித்தால் சகலகேவலம் அறுமாகலிற் பிறப்பிறப்பினை மாற்றலாமென்றும் சகல கேவலங்கள் அறவே புடம்போட்ட பொன்போல உயிர் ஒளி விடுமாகலின் உயிரை யுள்ளொளியென்றும் இவ்வுயிர்க்கும் உள்ளொளியாய்த் திருவருள் தோன்றலின் மன்றுளாடிய தாளும் உள்ளொளிக்குள் ளொளியாய்த் தோன்றுமென்றுங் கூறப்பட்டன. அதைத்தொழுதலாவது தற்போதஞ் செலியாது நிற்றல். அங்ஙனம் நிற்கவே பேரின்பந் தோன்றுமாகலின் வாழ்தலுமாமென்று கூறப்பட்டது.

வாழ லாமான் புகழின மலர்கவி
மாலைசெய் தவன்றனில்
வீழு மாறுபொன் னிதழிசேர் தோள்களின்
மீதணிந் தினிநெஞ்சே
தாழு வாயரி தேடுபொற் சரணமே
சரணமென் றிதுவன்றிப்
பாழி லேகருங் காக்கைபோற் கதறிநாள்
பலகழித் தொழியேலே.

வாழலாமான் புகழின மலர்கவி மாலைசெய் தவன்றனில் வீழுமாறு பொன்னிதழிசேர் தோள்களின் மீதணிந்தினி நெஞ்சே தாழுவாயரி தேடுபொற் சரணமே சரணமென்று. எ - து: நெஞ்சமே அத்திருவடியை அடைந்துவாழலாம்; சிவனது புகழினமாகிய மலர்களாலே பாவாகிய மாலைகளை வனைந்து திருவடிமீதிற்பொருந்துமாறு பொன்போன்றகொன்றைமாலைபொருந்திய புயங்களின்மீது தரித்து வணங்குவாய் அரியாலுந்தேடப்பட்ட பொன் போன்ற திருவடியே புகலென்று,— இதுவன்றிப் பாழிலேகருங்காக்கைபோற் கதறிநாள்பலகழித்தொழியேலே. எ - து. இங்ஙனஞ் செய்வதன்றிப் பாழிலேகருங்காக்கைபோல் உலகநூல்களைக் கதறிக் கதறிப் பலநாள்களை வீணிலேகழித்து நாசமாகாதேயென்று வி

வேகங்கூறிற்று. எ - று. புகழ்பலவாகலிற் புகழினமென்றும் அதனைப்பாவிற்சேர்த்துக் கூறுதலின் மலரென்றுங் கூறப்பட்டது. துஷ்டநிக்கிரகம் பண்ணுகின்ற புயத்தையும் சிஷ்டபரிபாலனம் பண்ணுகின்ற பாதத்தையும் புகழ்தலின், தாளின்வீழுமாறு பொன்னிதழிசேர் தோள்களின் மீதணிந்தென்று கூறப்பட்டது. மலசங்காரம்பண்ணுகின்ற வெற்றியையும் இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற கிருபையையு மென்றுமாம். பொன்னிதழிசேர் தோள்களின்மீது அணிந்து என்பதற்கு உதாரணம்: கந்தாநுபூதி. "இல்லை யெனுமாயையிலிட்டனை நீ, பொல்லேனறியாமை பொறுத்திலையே, மல்லேபுரிபன்னிரு வாகுவிலென், சொல்லே புனையுஞ்சுடர்வே லவனே." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (சஅ)

ஒழித்தி டும்பவப் பகைவிளைந் துள்ளமே
யோதுமூ துணர்வோர்முற்
பழிச்சு பாடலை யாற்கவை விடர்க்கிளம்
பாவைய ருரைபோலுங்
கழித்தி டேலுப சாரமென் றிதனைநீ
கட்டுரை யெனக்கொள்வாய்
விழித்து மாரனை யெரித்ததே வருள்பெறும்
விருப்பினர் விருப்பிதே.

ஒழித்திடும் பவப்பகை விளைந்துள்ளமேயோது மூதுணர்வோர்முற் பழிச்சுபாடலை. எ-து. பிறவியாகிய பகை அதிசீக்கிரமாக வொழிந்துபோம்; மூவர் மாணிக்க வாசகர் முதலியபேரறிவினை யுடையோர் முன்னாளிலே தோத்திரம்பண்ணிய பாடலை நெஞ்சமே நீ; தோத்திரம்பண்ணுதி,— ஆற்கவை விடர்க்கிளம் பாவையருரைபோலும். எ - து. காமுகர்க்கு இளமைத்தன்மையினை யுடைய பாவைபோல்வார் கொஞ்சிக்கூறும் வசனம்போல அத்தோத்திரங்கள் சிவனுக்குப்பிரீதியாயிருக்கும்,—கழித்திடே லுபசாரமென்றிதனை நீ கட்டு

ளாயெனக் கொள்வாய். எ - து. இங்ஙனம் கூறியமொழியை உபசாரமொழியென்று கருதி நீ விடாதே உறுதிமொழியென்று அறிந்துகொள்வாய்,—விழித்துமாரனை யெரித்த தேவருள்பெறும் விருப்பினர் விருப்பிதே. எ - து. நெற்றிக்கண் விழித்து மன்மதனை யெரித்த கடவுளது திருவருளைப் பெறும் விருப்பத்தினையுடைய மெய்யடியாரது விருப்பமும் இத்தோத்திரங்களே யென்று விவேகங்கூறிற்று. எ - று. ஒழிந்திடு மென்பது ஒழித்திடு மென்றுவந்தது. பவத்திற்குக் காரணமாகிய இருவினைகளையும் பவமென்று காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்துக்கூறினர். இதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனர். "இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேராவிறைவன், பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு." மற்றும் வருவனவற்றுங்காண்க.

விருப்ப மாயிது கேட்டிநன் னெஞ்சமே
  விமலனுக் காளல்லார்
பொருப்பை நேர்தனஞ் சொரியினு மவர்களோர்
  புன்னுனித் துணையன்புந்
திருப்பி டேலரன் றொழும்பர்தந் தொழும்பனாய்த்
  திரிந்தவர் பணிசெய்தீண்
டிருப்பை யேன்மிக நல்லையிச் சொல்லைநம்
  பில்லையேற் பொல்லாயே.

விருப்ப மாயிது கேட்டிநன் னெஞ்சமே. எ-து. நல்ல நெஞ்சமே இந்தவார்த்தையைச் சந்தோஷமாகக் கேட்பாயாக,—விமலனுக் காளல்லார் பொருப்பை நேர்தனஞ் சொரியினுமவர்களோர் புன்னுனித் துணையன்புந் திருப்பிடேல். எ-து. நிர்மலனாகிய சிவனுக்கு அடிமையல்லாதவர் பொன் மேருவைப்போலுந்தனங்களைச் சொரிந்தாராயினும் அவர்களிடத்துப் புல்லினது நுனிமாத்திரமாயினும் அன்புவைத்திடேல்,—அரன்றொழும்பர் தந்தொழும்பனாய்த் திரிந்தவர் பணிசெய்தீண்டிருப்பையேன் மிகநல்லை. எ-து. சிவனது அடியாருக்கு

அடியாருமாய்த் திரிந்து அவரது பணிவிடைகளைச்செய்து இவ்விடத்து இருப்பாயாகில் எமக்கு மிகவு நன்மையினை யுடையை நீ,—இச்சொல்லை நம்பில்லையேற் பொல்லாயே. எ-து. யான் இங்ஙனங் கூறிய சொற்களை உண்மையாக நம்பு இவைகளை நம்பாது ஒழிதியேல் எனக்கு நீ பொல்லாயென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று. இதற்கு உதாரணம்: திருநாவுக்கரையர். "சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து தரணியொடு வானாளத் தருவரேனு, மங்குவா ரவர்செல்வ மதிப்பே மல்லே மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்ல ராகி, லங்கமெல்லாங் குறைந்தழுகு தொழுநோயரா யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுங், கங்கை வார்சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகி லவர்கண்டீர் நாம்வணங்குங் கடவுளாரே." மற்றும் வருவன வற்றுங் காண்க. (௫௦)

வைராக்கியசதகத்தின் முற்பாதியாகிய
சாத்திரமுற்றிற்று.

மனம் தானுமன்று தன் வயமுமன்று என்று அறிந்து அதனை விடுத்துத் தன்னையும் அதனையும் கூட்டவும் பிரிக்கவும் வல்ல சிவத்தை நோக்கிமேல் விவேகம் கூறுகின்றது.

உ

கணபதி துணை.

வைராக்கியசதகம்.

தோத்திரம்.

மூலபாடம்.

பொல்லாதவெனெஞ்சமொனாந்துபுலன்கடம்பா
லல்லாதுறைமாத்திரையுநின்னடிக்கணன்பாய்
நில்லாதிதற்கென்னைசெய்கேனிதைநின்றிடென்றே
சொல்லாய்திருத்தில்லையுண்மேவியசோதிநீயே. (க)

நீயேயருள்செய்யினல்லாதுபொய்நெஞ்சவஞ்சத்
தீயேனுனைவந்தடைதற்கொருசெய்கைகாணேன்
பேயேனுமுனைத்தொடரும்படிபேசுதில்லைத்
தூயோயொருபாயம்விடாதினிச்சூழ்ந்துநின்றே. (உ)

நின்றாய்திருத்தில்லையுளாயென்றனெஞ்சினுள்ளே
யென்றாலுமெனக்குநிதூரமதாயிருந்தா
யொன்றாலுமுனைத்தொடர்கிற்கும்பாயங்காணேன்
மின்றாழ்சடையாய்தமியேற்குவிளக்கிடாயே. (ங)

விளங்குமெழிற்பேதையர்காதல்விடாதயானக்
களங்கம்மறுவோர்தொழுநின்கழல்காணுமாறென்
றுளங்கும்மொளிர்த்தாமதிசூடியதோன்றலேயென்
னுளங்கொண்டிநீயினிக்கோயிலதாவுவந்தே. (ச)

வந்தித்திடுவார்பவநோய்க்குமருந்தனையைச்
சந்தித்திடுவான்மறித்தான்மனந்தப்பியப்பா
லிந்தப்புவியுங்கடலுங்கடந்தேகுமென்று
மெந்தப்படியுய்வதியான்றில்லையெம்பிரானே. (ரு)

பிரானேதிருத்தில்லையுளாயன்றிப்பேதையேன்மு
றோரானேறிவர்ந்தம்பிகையோடெளிதோடிவந்தாய்
வாரானெவினமெம்மிறையென்றுனைநாடிவாடி
யிராநாயடியேற்கெதிர்தோன்றிலையின்றிதென்னே. (௬)

என்னாயகனேயிமையோர்தொழுமீசனேசெம்
பொன்னார்திருவம்பலத்தாடியபூதநாதா
வுன்னாருளாலினிவீட்டடையுய்த்தியின்றேற்
பின்னாருயக்கொள்ளவலாரென்பிழைகடீர்த்தே. (எ)

தீராதவோரைம்புலச்சேட்டையுந்தீர்ந்துபோய்வெங்
கூடார்மழுவாளிநின்பாதங்குழைந்துபோற்றி
நீராயுருகித்தொழுதுன்னெதிர்நிற்கும்வண்ண
மோர்நாளுளதோதமியேற்குமுரைத்திடாயே. (அ)

உனையென்னிவாய்திறந்துன்புகழ்தன்னைநாளும்
விளையார்மலரிட்டருச்சிக்கவிருப்புமில்லேன்
களையேனுனைநின்னினைந்தெத்திறத்தாற்கடப்பேன்
றிளையார்வினையார்பிறவிக்கடற்றில்லையானே. (கூ)

ஆனேறிவர்ந்தென்னெதிரேவிரைந்தன்றுவந்தோய்க்
கேனோவெறுப்பிப்பொழுதோர்சற்றிரங்குகில்லாய்
நானோவறிவேனுன்பெருமையையம்பனேநீ
தானேபொறுத்தாளுகண்டாயென்றவறெலாமே. (க0)

எல்லாமறிவோயறிந்தேவருத்திட்டவாறே
யல்லாற்றமியேனுமபுரிவதொன்றில்லையாற்
பொல்லாமைசெய்வித்தவனீபொறுப்பானுநீகல்
வில்லாயினைத்தேனைப்பவத்தினிவிட்டிடேலே. (கக)

ஏலக்குழலாரநரகமதென்னுமாயா
சாலக்குழிக்கேற்குணமின்னருடந்துகாப்பாய்
நீலக்களமாலயனேடுமுன்னேடிவாடி
மூலக்கனலேகனலேந்துகைம்முக்கணனே. (கஉ)

கண்ணார்நுதலோய்கடையேனையுமொன்றதாயே
யெண்ணுவருளன்றுசுரந்துனைக்கின்றிலாதென்
விண்ணோரிறையோய்க்குமுண்டோசொல்லெறும்பினேறி
தண்ணார்விருப்புங்கரிப்போர்வையசாத்திடாயே. (கங)

சாற்றாய்திருத்தில்லையுள்ளாய்சிவசங்கராவெண்
ணீற்றாய்கடையேனுயுமாறென்றனெஞ்சளஞ்சிப்
போற்றாதிருந்தேன்வருந்தாமலென்புத்திதன்னைத்
தேற்றாயொருநீயினியன்பினைச்செய்யுமாறே. (கச)

மாறாயவோரைந்துபுலன்வலிமாய்த்துநெஞ்சை
நீறார்திருமேனியவுன்கணிறுத்தமாட்டே
னேறாதபவக்கடலேறவுமெண்ணிலைத்தேன்
கூறாயெனதென்னையெவ்வண்ணங்கைகூடுமன்றே. (கரு)

அன்றேதுயியேற்கெளிமானுடனாகிநீவந்
தன்றாள்களளித்தனைபெற்றுமொன்றும்பெறாரி
னின்றேனவைதம்புலனென்வசநின்றதில்லை
யின்றேதவற்றைக்கொளுபாயமொன்றீசவெற்பே. (கசா)

எற்கோவுனதன்புமனத்திலையென்றனெஞ்சங்
கற்கேகிகராயதிக்கல்லிற்கல்லிவில்லா
முற்காலவனைத்தாங்குவனைத்தன்பின்மூழ்குவிப்பாய்
சிற்கோலசிதம்பரநாயகதேவதேவே. (கஎ)

தேவேயுனையன்பினிற்பூசைசெய்தேனுமல்லே
னாவான்மிகப்பாடிநின்றாடிநயக்குகில்லே
னோவாதுழுதீமனத்தோடிவனுற்றுளேன்மற்
றுவாவினியென்வருமென்பதறிந்திலேனே. (கஅ)

அறியாமையிற்கீழவர்பல்பிழையாற்றினுமங்
குறியாதருள்செய்வதுமேலவர்கொள்கையன்றோ
மறியார்கரத்தோய்சிறியேன்வினைமாற்றியாளப்
பொறியேயுனக்கென்முகமன்சொலப்பொய்யனேனே.

பொய்யற்றவர்வந்தடையும்பரிபூரணாவிம்
மெய்யற்றவெற்றுடலவாணிலைவேறுமுண்டோ
தையற்கிடமேயிடமாவருடாணுவேயென்
மையற்றவிர்ப்பானுன்கடாக்ஷம்வழங்கிடாயே. (உ௦)

வழுக்கெற்கிவனேதுசெய்தாலெதுவாகுமென்றென்
றெழுங்கற்பனையாவுமிறந்துணர்வேகமேயா
யொழுங்கிற்புலனுதியுயாதியொழித்தொருண்மைச்
செழுங்கைக்கனியொத்துணரும்படித்தில்லையானே. (உக)

தில்லைப்பதிமேயசிவப்பிரகாசனேயோ
தொல்லைப்பிறவாநெறிமேவியதோன்றலேயோ
வல்லற்பிறவிக்கினித்தேன்றனையஞ்சலென்றோர்
சொல்லைப்பகராய்விடைமீதினிற்றோன்றிநின்றே. (உஉ)

தோன்றாத்துணையேபுணையேபவத்தொல்கடற்கென்
போன்றார்க்குயிராங்குமருட்பெரும்போதமெயின்
நின்றார்மனையாதியமோகமெலாம்விடுத்துச்
சான்றாமுனையேவிழையேனினிச்சாரவெண்ணே. (உங)

சார்ந்தாய்குருவாகியவாய்விடைநன்னிலவந்தாய்
கூர்ந்தாயருளிற்பிறவாநெறிகூட்டுவித்தா
யோர்ந்தேன்குறையின்றெனினுங்குறையுண்டுகண்டாய்
பேர்ந்தோடுமென்னெஞ்சனுன்னன்புபிறக்குமட்டே. (உச)

பிறவாநெறியாகியதோர்திருப்பேரையாவெம்
முறவேயறவேதவிர்ந்தென்மனமோடிவாடிப்
புறவாதனைபற்றிவளர்ந்திடுபுன்மையாலின்
றிறவேதனைப்புரிவாணுளத்தென்னுவாயே. (உரு)

என்னும்வடிவேதினிநீபுனைந்தெய்திறலுந்
தின்னாமமெனவர்வகலாவச்சிதம்பரத்தே
தன்னும்முனதுன்மையைக்காணநயந்துளேனென்
னுன்னின்றதைக்காட்டுதற்கீசற்றுன்னுவாயே. (உசா)

உன்னும்முணர்வுக்குணர்வாயெனக்குண்மைதந்தாய்
மன்னுஞ்சுருதிப்பொருளாய்வழிகாட்டிநின்றாய்
பின்னுங்குருவாயடைந்துன்னருள்பேணவைத்தா
யென்னென்றுரைப்பேனின்கருணையிருந்தவாறே. (௨௭)

இருந்தோருமிடத்துணர்வில்லைமாயைக்கிதன்பாற்
பொருந்தாவிடத்தில்லையுயிர்க்கொருபோதமேனுந்
திருந்தாவிவைகொண்டிறையைந்தொழில்செய்தியென்றே
வருந்தாவருண்முன்னிலைதன்னைமதித்தியானே. (௨௮)

மதித்தென்பருவத்தளவிற்குருவாறியாகி
யுதித்துள்ளநீவோங்கும்வகைக்குபாயஞ்செய்தோயை
யெதிர்த்தியனஞ்சற்குருசற்குருவென்றுரைந்துந்
துதித்துந்திரியாவெனக்கின்னருடந்துதோன்றே. (௨௯)

தோன்றுமன்முனிந்தொருதாய்வயிற்றோன்றுபால
ரீன்றுடனைத்தம்மின்வேறுக்கொடிகழ்ந்தவாபோற்
றூன்றுவொருசீயருளாற்புனைமேனியெல்லாம்
யான்றுன்பலதெய்வமெனக்கொடிகழ்ந்தவாறே. (௩௦)

இகழும்பொருளொன்றிலைமன்முதலெட்டுமேந்தாய்
நிகழுன்வடிவேயெனத்தேர்ந்துளனெக்குநின்றாள்
புகழும்படியேயிளியீசவென்புத்திதன்னைத்
திகழும்படிசெய்திரோபவஞ்செய்திடேல. (௩௧)

செய்யாய்கரியான்றொழும்வெள்ளிளஞ்சேவையூர்வோய்
மையார்மழவோய்திருவுள்ளமிவ்வஞ்சனேனு
மையாவிழிபெய்வுறநீர்பெரிதன்பிறேடு
கையாற்றொழுதேத்திநின்கூத்தினைக்காணுமாறே. (௩௨)

காணுதபவக்கடலின்கரைகாணவெற்றுக்
கோணுகணிமார்பமெய்யன்புகொடுத்தியென்றே
நாணுதிசைத்தேன்றிருக்காளத்திநாதவன்றுள்

பேதைக்கொருபாகிமனித்திடுபேணாயாவெங்
கோதைக்குநின்றேறுநுகோதைகொடென்றுன்பா
லோதற்கெனுளத்தைவிடுத்தனனேழுமாதர்
காதற்கனியுண்டமையாலுனைக்கண்டிலன்றே. (௩௩)

கண்டேன்கனிகூர்ந்துசிவப்பிரகாசநாமங்
கொண்டோங்குருவோடிவணுற்றெனையாண்டகோவே
பண்டேயொருசேவருக்கிட்டபடிக்கியானுன்
றொண்டாகிவந்தின்றுனைப்பாடத்தொடங்கினேனே. (௩௪)

தொடக்காயெனைச்சூழ்ந்தளைவைம்புலத்தோற்றமெல்லாங்
கெடக்கூறுகிசேயொருகூட்டிகிளக்கிலாயே
லடக்காவவையென்றனகத்துனடங்குகாநங்
கடக்கேன்பவவேலையெவ்வண்ணமுக்கண்ணிறைனே. (௩௫)

தன்னன்மதனைப்பொடியாம்வகைகண்டவண்டோ
ளன்னவுயிர்யாவுமளித்திடுமப்பனையோ
தன்னார்பொழிற்றில்லையுளாயெனக்கிறதாராய்
மன்னுதியவாசைகளற்றுனைவாழ்த்துமாறே. (௩௬)

வாழ்த்தேனுனொடாடும்வாழ்த்தவல்லோர்சடாளிற்
றாழ்த்தேன்றலையாங்கவரேவறிலக்கொன்கில்லேன்
வீழ்த்தேனெனக்காவமவத்திலொன்மேறுவிவ்வேராய்
பாழ்த்தேனினிபோய்ப்பலநூல்கள்படித்துமியானே. (௩௭)

யானுருடற்கினபதுன்பங்களையென்னவெண்ணித்
தானேசிறுபாலகினென்மனஞ்சஞ்சலிக்கு
மீனையினன்பாலவதென்கண்விடுத்திகொல்லோ
வானேறுடையாய்கிரியாமதிகாரத்தீயே. (௩௮)

காரார்மிடற்றுயவிருந்தருபொற்கடுக்கைத்
தாரார்புயனேசிவகாமசவுந்தரிக்கோர்
சீரார்மணவாளவென்றன்குலதெய்வமேநீ
பாராய்கடைக்கண்ணொளதென்னம்பலிக்கலின்றே. (௩௯)

இன்றென்னைச்செய்கென்னநாடியிருந்தியேற்
கொன்றெய்தினெவ்வண்ணமறும்மதையோதுவேறோ
வன்றன்னமுமேனமுமோர்வருமையநின்று
ளொன்றன்பர்குழாத்துறவிதருளாயுவந்தே. (௪௧)

உவந்தாயெனதைம்புலனும்பிரிந்தோட்டவோர்நாட்
டவந்தான்சிறிதும்பிலிபால்விடைதன்னின்மின்றே
டிவர்ந்தேவராநாளும்விளங்கிலையென்னைகொல்லோ
லவந்தான்மிருபாவியுன்லீலையறிந்திலேனே. (௪௨)

அறியாமைபிற்கட்டினையுற்றதென்றன்மையத்தைப்
பிறியாதுவிட்டேனினைவெந்தைபிரானுன்றன்மை
குறியீதிருவர்க்குமென்றுவெனைக்கோபியேலே
செறிவாய்மலமேயிறையோடிகல்செய்ததன்றே. (௪௩)

செய்விப்பன்வினைத்தொகையெம்பவஞ்சேர்ப்பனுன்னை
யுய்விப்பனேலச்சிவனுண்மையுமோர்வனென்றே
லாவர்க்கெதிரோயெனைநோக்கியறைந்ததையா
மைவெற்பனவானவரீயதைமாற்றிடாயே. (௪௪)

மாற்றாயெனக்காணவமாயையில்வந்தவந்தே
தோற்றாவுளகேவலமாதியசுத்தமொன்றா
டேற்றாயவனேற்றியிரண்டறுத்தெங்குமாகிக்
கூற்றாவிகொள்பதத்தென்றுவியுங்கொன்றுவாயே. (௪௫)

கொள்ளேனெனினுமெழுத்தைக்குழுட்கோதியாதுந்
தள்ளேனெனினுமுனைச்சார்தவஞ்சார்ந்திலானா
விள்ளேனெனினுமெனைக்கைவிடேல்விடேல்கா
ளன்னாறுடையாயவிநாசிகயந்துளானே. (௪௬)

நயவாதுதில்லாபுரியோயுனைநாடிநாளும்
வியவாதுடலோடிறவென்றும்விடாதென்னுள்ளங்
கயவாதுறுபோகமெலாமிவைகண்டுவீடும்

பாவாற்பெரியோர்புகழ்சிற்றம்பலத்துளோயை
நாவாற்சிறியேன்றுதிசெய்யுமிந்நன்கில்சொல்லு
மோவாதிளையோருழைதாவியவுன்செவிக்கே
மேவாதலவென்றுதுணிந்துவிளம்பினேனே. (௪௮)

விளம்பற்கருஞ்சோதியென்கோவிடையோனென்கோவென்
றுளம்புக்கசிவப்பிரகாசனென்கோவென்னங்கைத்
தளம்பற்றியசாந்தனென்கோநின்றனதுநாமம்
வளம்பெற்றதிருக்கயிலாயசொல்வாயெனக்கே. (௪௯)

எனக்கீங்கினியாண்டுடல்வேண்டுமெம்மீசனேமற்
றுனக்கேசரணஞ்சரணம்புலனேறுமென்றன்
மனக்கோதறுத்துமிறந்தோங்கறிவாகியாங்கே
பினைக்காண்பவன்காட்சியுமற்றவபேதவாழ்வே. (௫௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாத்திரம் - ௫௦, தோத்திரம் - ௫௦ - ஆக பாடல் ௧௦௦.

வைராக்கியசதகமுற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

வைராக்கியதீபம்.

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

கணபதிவணக்கம்.

ஆரணமுகம்புகழ் - வாரணந்துதிசெயக்
காரணசுகபரி - பூரணம்வருமே.

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

போரூரிறைவன் - சீரூர்தாளை
யேரூர்தரநினை - நேரூர்நெஞ்சே.

நூலாசிரியர் வணக்கம்.

ஆய்ந்தவின்பம் - வாய்ந்துளநிறையச்
சாந்தையன்பதம் - யாந்தொழுவோமே.

குருவணக்கம்.

தாயினு மிரங்கியென் றனைவந் தாண்டரு
ளேயவன் சரணமே சுமக்க வென்றலை
வாய்துதி செயக்கர மலர்க ளேய்த்தொழ
நேயமோ டனுதின நினைக நெஞ்சமே.

கடவுள் வணக்கம்.

திருவளர் கமலத் தயன்செயிப் புவிமுன் றிகழ்தரு மூல
கெலாந் தன்பான், மருவுசிற் சத்தி யெனுங்கிரணத்தால் வந்
தெழு கானனி ராக, விருமையா மதிமாய்த் தறிஞராங் காந்த

த் திகைப்பருட் சுட் * ருமிழ்ந் திலங்கு, மொருசிவா தித்தன் றனைநம திருள்போ யொழியநா டொறுமிறைஞ் சுவோம்.

எ - து. அழகு வளரா நின்ற தாமரைமலரின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரமனாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட இந்தப்பிருதிவி தத்துவமுதலாக நாததத்துவமீறாக விளங்காநின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் தன்கட்பொருந்திய சிற்சத்தியாகிய கிரணத்தினாலே வந்துதோன்றின கானற்சலமாக அறிஞர்களது துவிதபுத்தியாகிய சந்திரனொளியை மறைத்து அவர்களாகிய காந்தக்கற்களிடத்துக் கிருபையாகிய அக்கினியைத் தோன்றச்செய்து விளங்காநின்ற ஒப்பற்ற சிவசூரியனை நமது அஞ்ஞானமாகிய விருள் போய் நீங்கும்படி எக்காலமும் வணங்குவாம். எ-று.—சூரியனை விட்டு நீங்காத கிரணமும் அக்கிரணத்தைவிட்டு நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற கானற்சலமும் அச்சூரியனது மிகுந்த பிரகாசத்தினாலே சந்திரப் பிரகாசமறைதலும் காந்தக்கல்லினிடத்து அக்கினி தோன்றுதலும் அவனது சன்னிதியின் வியல்பாயுண்டாவதுபோல் சிவனைவிட்டு நீங்காத அபின்னசத்தியும் அச்சத்தியைவிட்டு நீங்காது பொய்யாய்த்தோன்றுகின்ற பின்னசத்தியும் அச்சிவனது ஞானத்தினாலே அறிஞரது துவிதபுத்தி மறைதலும் அவரிடத்து அருள் தோன்றுதலும் இவனது சன்னிதியின் வியல்பாயுண்டாமென்பதும், சீவனும்ஈசுவரனும் பின்னசத்தியின் விருத்தலினாலும் அப்பின்னசத்தி பொய்யாய்த் தோன்றுதலினாலும் அபின்னசத்தி சிவனது பிரகாசமாதலினாலும் இச்சிவனாகிய சத்திமானைவிட்டு அச்சத்திகள் வேறல்லாமையாலும் பொருளொன்றென்பதும், கண்டுகொள்க. சூரியனைக் கண்டபேர்க்குப் புறவிருள் நீங்குதல்போற் சிவனை யெக்காலமும் வணங்குவோர்க்கு அஞ்ஞானம் நீங்குமாதலின் நமதிருள்போயொழிய நாடொறு மிறைஞ்சுவோமென்றார். (௧)

துன்னியா ணவப்பாம் பெமதறி வெனுமோர் சுடர்கெழு பூரண மதியை, முன்னமே தீண்டிற் றொளிவெளிப் படலான் மோசன காலமெய் தியதாற், றன்னிடத் தீசன் முதற்புவி முடிவெண் டருதுணா யாதிவந் தொடுங்கப், பின்னைய பினையாந் திரைகள்வீ சிடுமோர் பிரமவேலையிலினிப் படிவாம்.

எ - து. ஆணவமாகிய பாம்பு செறிந்து எமது அறிவாகிய ஒப்பற்ற ஞானப்பிரகாசம் பொருந்திய பரிபூரணசந்திரனை அநாதியே மறைத்தது. இப்போது ஞானப்பிரகாசம் விளங்குதலின் விடுதலைக்காலம் வந்து பொருந்தியதாகையால் தன்னிடத்து நாததத்துவமுதலும் பிருதிவிதத்துவ மீறுமாக வெண்ணப்பட்ட நுரைதிரைகுமிழிகள் தோன்றி ஒடுங்கும்படி பின்னசத்தி அபின்னசத்திகளாகிய விரண்டலைகளை வீசாநின்ற ஒப்பற்ற பிரமசாகரத்திலே இனிமூழ்குவாம். எ - று.—சீவனது இச்சாஞானக்கிரியையாகிய சந்திரனை அநாதியிலே மறைத்த ஆணவமாகிய பாம்பு இப்போது விடுதலையாக ஞானப்பிரகாசம் விளங்குதலின் இனிப்பிரமத்தை அடையலாமென்பது துணிந்து பிரமவேலையிலினிப்படிவா மென்றார். பின்னசத்தியால் அநேகமாகக் காண்குதல் - அபின்னசத்தியால் ஏகமாகக் காண்குதல். இங்ஙனம் ஏகமாகக் காண்குதலும் ஓரசைவாதலின் இச்சத்தியையும் அலையாகக் கூறினாரென்க. நுரைதிரை குமிழியென்றது தத்துவங்களையும், நானாவாகிய தேகங்களையும், அண்டங்களையும் எனக்கொள்க. (௨)

அருளிறைவணக்கம்.

எப்பொருள் களுமா யொப்புயர் வின்றி யிருந்தன் னருவிறை குறையா, தப்படி யிருக்க வாலியா நீரி னருளிறை யாயெமக் கேம, வைப்பென வன்னை யெனப்பிதா வெனக்கண் மணியெனத் தவப்பய னெனவுட், செப்புயி ரெனவந் தீண்ட காளத்தி தேசிகன் றிருவடி பணிவாம்.

எ - து. எவ்வேறு வகைப்பட்ட பொருள்க ளெல்லாம் தானாய்ச் சமானாதிகமின்றியிருந்த தனதுசொரூபத்திலே சிறிதுமாத்திரமாயினும் குறைவுபடாமல் இருந்தபடியே யிருக்க நீர் ஆலாங்கட்டியாய்த்தடித்ததுபோற் பூரணமாகிய தான் தடித்துக் கிருபா மூர்த்தியாகி எம்போல்வார்க்கு இன்பம் பொருந்திய நிக்ஷேபம்போலவும், தாய்போலவும், தந்தைபோலவும், கண்ணின்மணி போலவும், தபோபலம்போலவும், உடலுக்குள் உயிர்போலவும், வந்து ஆட்கொண்டருளிய காளத்திதேவனென்னு நாமதேயத்தையுடைய ஆசாரியனது அழகிய பாதங்களை வணங்குவாம். எ - று.—நிக்ஷேபத்தை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதல்போல் ஆசாரியனை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதலின் வைப்பென்றும், தாய் அமுதூட்டி உடம்பை வளர்த்தல் போல் உபதேசமொழிகளை அநுக்கிரகித்து அறிவைவளர்த்தலின் அன்னையென்றும், தந்தை தவிர்காரியத்திற் செல்லுதலைத் தடுத்துச் செய்காரியத்திற் செலுத்துதல்போல் அசாஸ்திரப்பிரபஞ்சத்தின் வழிசெல்லாது தடுத்துச் சாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்தின்வழி செலுத்துதலிற் பிதாவென்றும், கண்மணியானது நன்று இது தீது இது என்று அறிவித்தல் போற் பந்தந் துன்பமென்றும், மோக்ஷம் இன்பமென்றும் அறிவித்தலிற் கண்மணியென்றும், தவப்பயன் எங்கேயிருந்தாலும் அங்கேவந்து உதவி யின்பத்தைக் கொடுத்தல்போல் எங்கேயிருந்தாலும் தமதுபூரண சொரூபத்தை விளக்கி யின்பத்தைக் கொடுத்தலின் தவப்பயனென்றும் உடலுக்கு ளுயிர் அந்தவுடலை அபிமானித்து அதன்கண்வருந் துன்பத்தைத் துடைத்தல்போல் உயிருக்குயிராயிருந்து அவ்வுயிருக்குத் துன்பந் தருகிற மும்மலங்களைத் துடைத்தலின் உட

அருந்திய காலத் தற்பமாய்ப் பிற்பே ரௌடத முடலினின்றுடலை, * வருந்தல்செய் பிணியெல் லாமகற்றுதலின் வஞ்சனே னெஞ்சின்மாற் றரிதா, யிருந்தவெப் பற்றும் பிற்றைநாள்களின்விட் டேகவன் றேகண்டைக்களித்தல், புரிந்தநங் குரவ னருளிருந்தமை யெப்பொழுது முன்னினைந்து வாழ்த் திடுவோம்.

எ - து. ஒருவியாதிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெரியமருந்தை உட்கொண்டகாலத்தில் அம்மருந்து முன்னர் வியாதியைச் சிறிதாகநீக்கிப் பின்னர்த் தனதுசாரம் உடலிலே நின்றூறி அந்தவுடலை வருத்துதல் செய்கிற வியாதிகளையெல்லாம் ஒருங்கே நீக்குதல்போல் வஞ்சகனாகிய வெனது மனத்தின்கண் நீங்குதற்கு அரிதாயிருந்துள்ள எல்வகைப்பட்ட பற்றுக்களும் பின்பு சிலநாள்களிலேவிட்டு நீங்கத் திருவடியை அடைந்தவனேறே கிருபாநோக்கஞ் செய்த நமது ஆசாரியனது கிருபை யிருந்ததன்மையை எக்காலத்தும் மனத்தினாலே நினைத்து வாக்கினாலே தோத்திரம் பண்ணுவாம். எ - று.—வைத்தியன் கொடுத்த மருந்தை ஒருவன் உட்கொண்ட காலத்தில் அம்மருந்து முன்பு சிறிது வியாதியைப்போக்கி அவன் சொன்ன பத்தியபாகப்படியே நிற்க அஃது உடலிலேநின்று ஊறிப் பின்பு மற்றைவியாதிகளை யெல்லாம் ஒருங்கே நீக்குதல்போல் ஆசாரியர் கிருபாநோக்கம் வைத்த காலத்தில் அக்கிருபாநோக்கம் முன்பு சிலபற்றுக்களைநீக்கி அவர் அருளிச்செய்த நன்மார்க்கத்தின்படியே நிற்க அக்கிருபை மனத்தின்கண் மாறாது நின்று மற்றைப்பற்றுக்களையும் போக்கிற்றென்பது கண்டுகொள்க.

வேதாகமச்சிறப்பு.

அரையன்வா யுரைகள் வரைதரு முடங்க லதுவரக் காணின்மத் தவனு டரையின்வாழ் புவருண் ணடுங்கியோர்ந்த

தன்வாய்ச் சாற்றிய முறைசெய்வா ரென்றுந், கரையில்பேரின்பந்தரவெமக் கிறைசொல் கட்டுரை யென்னின்வே றென்னை, யுரையுள வேதா கமமவ னெனக்கண் டுரைத்தவா புரிகுவ தில்லால்.

எ-து. இராசாவினது வாய்மொழிகள் எழுதப்பட்ட திருமுகமானது வரக்கண்டபோது அந்த இராசாவினால் ஆளப்பட்ட பூமியின்கண் வாழாநின்றோர் மனமகிழ்ந்து அந்தத் திருமுகவாசகத்தை யெல்லாம் விசாரித்து அதன்கண்சொன்ன பிரகாரமே செய்து முடிப்பாரானால் மட்டில்லாத பேரானந்தத்தைத் தருதற்பொருட்டு எமக்கு இறைவனால் கூறப்பட்ட உறுதிமொழிகளானால் வேறேயும் வார்த்தைகள் என்னையுள்ளன. வேதாகமங்களை அவ்விறைவனெனவே கண்டு அவற்றின்கண்ணே சொல்லப்பட்ட முறையே செய்து முடிப்பதல்லாமல். எ-று.—இராசாவினது திருமுகத்திற் சொன்னபடியே செய்தோர்க்கு இன்பமும் அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்க்குத் துன்பமும் இம்மைக்கண் வருதல்போல் இறைவனது வேதாகமங்களிலே சொன்னபடியே செய்தோர்க்கு வீட்டின்பமும் அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்க்குப் பிறவித்துன்பமும் மறுமைக்கண் வருமென்பது கண்டுகொள்க.—இராசாவைக் காணாதவிடத்தும் அவன் வாய்மொழிவரைந்த திருமுகத்தை அவனெனக் காண்குதல்போல் இறைவனைக் காணாதவிடத்தும் அவன் வாய்மொழிகளாகிய வேதாகமங்களை அவ்விறைவனெனக் காணல்வேண்டுமென்று வேதாகமமவனெனக் கண்டென்றார்.

முதனூல்.

கற்பழ மாகப் புரிதலிற் பெரிதென் கருத்தினைத் திருத்திவந் தாண்ட, சிற்பர னருளாற் சொற்பொரு ளறியாதேனும் வேதாகம வழியின், உற்பவ மாதித் துயராமுற் றவத்தா னுணர்ந்தவர் துறவெனும் வாளா, விற்பொருந் தத * ஐமுதல வாவறுந்தோரின்பவீ டிதஞ்சொலற்கிசைந்தேன்.

எ-து. கல்லைக் கனியாகச் செய்ததுபோல் மிகவும் எனது மனத்தினைச் செப்பஞ்செய்து வலியவந்து ஆட்கொண்டருளிய ஞானாசாரியனது கிருபையினாலே சொல்லியல்பு பொருளியல்புகளை அறியாத யானும் வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தின்படியே இந்நூலின்கண் உற்பத்தி திதி லயங்களினால் வருந்துன்பங்களை முற்பிறவிகளிலே செய்யப்பட்ட நிட்காமிய தவத்தினாலே இப்பிறவியிலே அறிந்தோர்கள் துறவாகிய வாளினாலே இல்வாழ்க்கையைப் பொருந்துதல் முதலிய அவாக்களைச்சேதித்து ஒப்பற்ற ஆனந்தமோக்ஷத்தை அடைதலைச் சொல்லுதற்குச் சம்மதித்தேன். எ-று.—சொற்பொருளிலக்கணந் தெரியாதிருந்தாலும் குருவினது கிருபையினாலே எல்லாம் விளங்குமாகலிற் சிற்பரனருளாலென்றும், இந்நூலைக் கற்பித்துச் சொல்லாமல் வேதாகமத்திற்சொன்ன மார்க்கத்தின்படியே சொல்லுகையினால் வேதாகமவழியென்றும், முற்சனனங்களிலே தவம் புரிந்தவர்க்கல்லது பிறவி துன்பமென்று தோன்றாது ஆகையால் உற்பவமாதித் துயராமுற்றவத்தானுணர்ந்தவரென்றும், முன்பெரியோர்கள் வீடடைந்த மார்க்கத்தின்படியே இனிமேல் அடைவாரும் செல்லவேண்டுதலின் அவரது நடையை இவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டி முற்றவத்தா னுணர்ந்தவரின்பவீடிதஞ் சொலற்கிசைந்தே னென்றும் கூறினார். (௯)

அவையடக்கம்.

துணையில்பே ராசைக் கடலுளோர் கரையாந் துறவுவந் துறவுந் ததற்கோர், புணையெனப் பெரியோர் வகுத்தநூல்களின்முற் போதமி லேனுமீ துரைத்த, இளையமெய் வருந்தவ

* ஐ - சரியை.

யனெடு மாலன் றுயர்ந்துதாழ்ந் தேடியுங் காணு, வினையிலி
நடித்தல் செயமலரும் கலகை யினமசைந்திடுதலி னன்றே.

எ - து. உவமை சொல்லக்கூடாத பெரிய ஆசையாகிய கடலின்கண் ஆழ்ந்தவோர்க்கு அதற்குக் கரையாகிய துறவு வந்து பொருந்தும்படி விருப்பமுற்று அக்கடலை நீந்துதற்கு ஒருதெப்பமாகப் பெரியோர்கள் வகுத்துச் சொல்லிய நூல்களின் முன்னர் அறிவிலாத யானும் இந்நூலைச்சொல்லுதல் உள்ளம் நைய உடலம் வருந்த நான்முகனும், திருமாலும், அக்காலத்தில் அன்னரூபமாய் ஆகாசத்திலே பறந்து உயர்ந்தேடியும், பன்றிரூபமாய்ப் பூமியைக்கீண்டு தாழ்ந்தேடியும், காணாத ஒப்பற்றசிவன் நடனம் பண்ணுதல்செய்ய அவனது பக்கங்களில் நின்று பேய்க்கணங்கள் கூத்தாடுதல்போலும்.எ-று.— ஆசையாகிய கடற்குக் கரை துறவென்பதும் அக்கடலை நீந்தி இக்கரையில் ஏறுதற்குத் தெப்பம் பெரியோர் வாக்கியமென்பதுங்காண்க.— பேய்க்கணங்கள் கூத்தாடுதல் சிவன் அனுஞ்ஞைகொண்டாகையாலும் அவனுக்குத் திருவுளப்பாங்காகையாலும் மாறுபாடாகாமைபோல் இந்நூல் சொல்லியது பெரியோர் அனுஞ்ஞை கொண்டாகையாலும் அவர்க்குத் திருவுளப்பாங்காகையாலும் இது மாறுபாடாகா தெனக்கொள்க. அன்று-ஏ-இரண்டும் அசைநிலைகள். (எ)

கயல்விழி மனைவி யனைமுத லியவான் கட்டது தனையெ
னதெனவு, மியல்பதா மகத்த மாதியா ருடற்கட்டிதனையா
னெனவும்வைத் தெனுமோர், மயலதா மிருளைத் துறவெனு
மொளியான் மாற்றிமெஞ் சகத்தினை விளக்கன், செயலி னிந்
நூற்குப் பெயர்வயி ராக தீபமென் றுரைத்திடப் படுமால்.

எ-து. பெண்டிர் தாய்முதலிய போகபந்தத்தினை என்னதெனவும், அசுத்த துக்காநித்தியங்களே சுகசமாயுள்ளதேக பந்தத்தினை யானெனவும், மனத்தின்கண் வைத்துக் கருதும்

ஒப்பற்ற மயக்கமாகிய விருளைத் துறவாகிய ஒளியினாலே நீக்கி, மனமாகிய வீட்டினை விளக்கஞ் செய்தலினால் இந்தச்சாத்திரத்துக்குப் பெயர் வைராக்கிய தீபமென்று சொல்லப்படும். எ-று. போகதேகங்களாகிய இருவகைப்பற்றையும் என்னது யான் என்று கருதலைக்கு மயக்கமாகியவிருளைத் துறவாகிய ஒளியினாலே மாற்றி மனமாகிய வீட்டினை விளக்கஞ் செய்தலின், இந்நூற்குக் காரணப்பெயராக வைராக்கிய தீபமென்று சொல்லப்பட்டதெனக்கொள்க. (அ)

நூலாசிரியர்பெயர்.

உருட்கதங் கடகன் மனமொடுங் கிடவென் னுணர்வுநேத்
திரக்கியா னென்றா, மிருட்கெடுத் தெலாமாம் பொருட்டிகழ்
த்திடுமோ னெறிச்வயி ராகதீபத்தை, மருட்கெர்டும் பாசக் கு
ழிக்கண்யாம் வீழா வகையரு ளினன்மறை முடிவின், றெருட்கமை வீரசைவனெஞ் சாந்த லிங்கதே சிகன்றெருட்கடோ.

எ - து. தேருருளையும் காற்றாடியும் ஊசலும்போல் உழல்கின்ற மனது ஒடுங்கும்படி எனது உணர்வாகியகண்ணுக்கு யானென்னும் அகங்காரமும், எனதென்னு மமகாரமும் ஆகிய மயக்கவிருளைக் கெடுத்துச் சகசிவபர மூன்றுந்தானாய் விளங்காநின்ற பரமசிவமாகிய பொருளை விளக்காநின்ற ஒப்பற்ற வைராக்கிய தீபத்தை யாங்கள் மருட்சியினாலே கொடிய பாசமாகிய குழியினுள்ளே வீழாமல் உய்யும்படிக்குத் தந்தருளினான். வேதமுடிவாகிய தத்துவஞானத்துக்கு அமைந்த வீரசைவமாகேசுவரனாகிய எம்முடைய சாந்தலிங்கதேசிகனென்னு ஞானசூரியனென்றவாறு.— வயிராக தீபமென்னு நூற்பெயர்க்கியைய உணர்வை நேத்திரமாகவும் அகங்கார மமகாரமயக்கத்தை இருளாகவும் பாசத்தைக்குழியாகவும் பரமசிவத்தைப் பொருளாகவும் நூலாசிரியரை ஞானசூரியனாகவுஞ் சொல்லவாயிற்று. சூரியன் தனதொளியைத் தீபத்தி னிடத்திலே வைத்து விளக்கஞ் செய்கின்றானென்பது நூல்வழக்

கமாதலால், இந்தஞானசூரியன் வைராக்கியதீபத்தைத் தந்தா
னென்றற்குப்பொருத்த முடைமையறிக. நேத்திரத்துக்கென
ற்பாவது நேத்திரக்கெனவிகாரமாயிற்று. (௯)

பாயிரமுற்றிற்று.

நூல்.

தோன்றிநின் றழியப் படுங்கொடும் பிறப்பிற் றுன்பமே
யன்றியெட் டுணையு, மூன்றிடுஞ் சகத்தோர்க் கிடர்ப்பிறி தி
லையா லுண்டுபோற் றிரித்துயிர்க் கெல்லாந், தான்றிகழ்த் திடு
மோர் வகற்றிரு ளிருளுந் தவிர்ந்து மேற்றதுமுள படியே, யா
ன்றவீ றெமுற்பவந் தவம்புரிந்தோ ரகத்தினுட் டெரிதரு ம
ன்றே.

௭ - து. உற்பத்திஸ்திதிலயங்களை உடைய கொடிய பிறப்
பின்கண்ணே துன்பமே யல்லாமல் எள்ளினளவாயினும் ம
னத்தின்கண் அறிவை யூன்றி விசாரணை பண்ணுமிடத்துச் சு
கமே இல்லை அங்ஙனம் சுகமில்லாதிருந்தும் உண்டுபோல் மா
றுபடுத்தி உயிர்களுக்கெல்லாம் விளக்கும் - விசாரணையை மா
ற்றுகின்ற அஞ்ஞான விருள். அந்தவிருளும் நீங்கி அப்பிறப்
புத் துன்பமென்பதும் உள்ளமுறையே மாட்சிமைப்பட்ட
மோக்ஷத்தை அடைதற்கு முற்சனனங்களிலே தவம்பண்ணி
ன பெரியோர்களது மனத்தின்கண்ணே தோன்றும். எ - று.
அஞ்ஞானவிருள் நீங்கினோர்க்குப் பிறப்புத் துன்பமாகத் தோ
ன்றுதலின் அவ்விருளுடையோர்க்கு அத்துன்பத்தை இன்ப
மாக மாறுபடுத்தி விளக்குகின்றதெனக் கொள்க. (௧௦)

உடலிதுற் பவத்தோ ரைம்பெருந் துயர்மாய்த் துறுசனை
த்துயரினென் மடங்கா, விடையுள திதிக்கட்பெரும் பசி
வோவ இளமையிற் பிணியுறு விடத்தும், விடலரும் பசிநோ
ய் காமநோய் தணிப்பான் மிகுபொருடேடுத லயின், ட

டையினு மதனைக் காக்குந ருயர்வேந்தாயினு மிகுநாற் று
யரே.

௭ - து. இந்த வுடலானது மாதாவினது கருப்பத்தின்க
ண் உற்பவியாநின்ற காலத்தில் ஐந்து பெரியதுன்பங்கள். அ
து லயமாகின்ற காலத்தில் அவ்வுற்பத்தித் துன்பத்துக்கு எட்
டுப்பங்கதிகம். அவ்வுற்பத்தி காலத்தும் லயகாலத்தும் துன்ப
மானால் அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள திதி காலத்திலே தான் இ
ன்பமில்லையோவெனின் அக்காலத்தும் நரைதிரை மூப்புக்க
ளினாற் றுன்பம். அம்மூப்பின்றிய வாலப்பருவத்தின்கண் இ
ன்பமில்லையோவெனின் அப்பருவத்திலும் அறியாமையினாற்
றுன்பம். அறிவுதயமாகிய குமாரப்பருவத்திற்றான் இன்பமி
ல்லையோவெனின் அப்பருவத்தின்கண்ணும் வாதபித்த சிலே
ஷ்மங்களினால் வியாதிகளினாற் றுன்பம். அவ்வியாதியின்றி
ய விடத்துத்தான் இன்பமில்லையோ வெனின் விட்டுநீங்காது
மாறிமாறிவருகின்ற பசிவியாதி காமவியாதிகளினாற்றுன்பம்:
அவ்வியாதிகள் வருந்தோறும் அருந்தல் பொருந்தலாகிய மரு
ந்தினைப்புசித்துத் தணித்துக்கொண்டாற்றான் இன்பமில்லை
யோ வெனின் அம்மருந்தினால் அவ்வியாதியைத் தணித்தற்
பொருட்டு அதற்கு ஏதுவாகிய மிகுந்த திரவியந்தேடுதலினாற்
றுன்பம். அத்திரவியம் வந்து பொருந்திய காலத்துத்தான் இ
ன்பமில்லையோவெனின் அதனை இராசசோராக்கினிகளினாற்
சேதம் வாராதபடி பாதுகாத்தலினாற் றுன்பம். அதனைப் பா
துகாக்க வல்லமையுடைய இராசாவுக்குத்தான் இன்பமில்லை
யோவெனின் அவனுக்கு மேலாகிய மகாராசாவினாற் றுன்ப
மாம். எ - று. உற்பவத்தில் ஐம்பெருந்துயரென்றது - கருப்
பாசயப்பை உறுத்தலினாலும் அதிற்சலம் பூரித்தலினாலும், உத
ராக்கினி சுடுதலினாலும், பிரசூதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினா
லும், யோனித்துவார நெருக்கத்தினாலும் மலையிருத்திக் கொ
ண்டது போலவும், கடலின்கண் வீழ்த்தி மிதித்தல்போலவும்,

இருப்புக்கட்டுத்தி லடைத்து நெருப்பாற் சுடுதல் போலவும், ம
லைமேல் நின்றுனைத்தலைகீழாகத் தள்ளுதல் போலவும், ஆலையி
லிட்ட கரும்பு நெருக்குண்டல்போலவும், வருந்துன்பங்களை.
லயகாலத்தின்கண்வருந் துன்பங்களைக் கடவுளே அறிய வல்
லவராகையால் உவமை கூறப்படாமையின், அத்துன்பத்தில்
எண்மடங்கென்று ஓரளவை கூறினார். அவற்றிற்கு இடையாபு
ள்ள திதிகாலத்தின் கண் வரும் வாலகுமாரவிருத்தமாகிய மூ
வகையிடத்தும் அறியாமையினாலும் வியாதிகளினாலும் பசிநோ
ய் காமநோய்களினாலும் அந்நோய் தணித்தற்கு ஏதுவாகத் தி
ரவியந்தேடுதலினாலும் அதனைப் பாதுகாத்தலினாலும், நரைதி
ரை மூப்புக்களினாலும் துன்பங்கள் உளவாகையால் உற்பத்தி
திதிலயமென்று கூறிய காலத் திரயங்களினும் துன்பமேயன்
றி இன்பமில்லையென்பது கண்டுகொள்க.—கருப்பாசயமுத
ல் யோனித்துவாரமீருகியவைந்தும் பஞ்சபூத காரியமாதலி
ன் அவ்வைந்தினாலும் வருந்துன்பங்களென்றுமாம். அறிவோ
வின்மை யெனவே அறிவின்றிய சொலப்பருவம் வருவிக்கப்
பட்டது. பசிவியாதி காமவியாதிகள் மற்றைவியாதிகள்போ
ல் மருந்துண்டால் ஒருங்கே நீங்காது; குன்மவியாதிக்கு உவர்
மண்ணீர் குடித்தால் அப்போது அடங்கிநின்று மீண்டுந் தோ
ன்றுதல்போல, அருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்தினைப் புசித்
தால் அப்போது அடங்கிநின்று மீண்டும் தோன்றுதலால் வி
டலருமென்றும், பசியும் காமமும் உதரவெரிவும் குய்யத்தி
னவும் ஆசலிதேயென்றும், கூறினார். உற்பவத் தைம்பெருந்
துயரென்றதற் குதாரணம்: சிவதருமோத்தரம். "என்றனென்
றனனி யிருக்குமயி ரிடர்ப்பட்டழியு மெழில்வளாக்கி,
மொன்றுமொருவன் றனைப்போலக் கருப்பாசயப்பை யுறுத்
துதலான், மன்றவுநதி மறிந்தாழ்வான் வருத்தமென்ன வரு
ந்தியிடு, நின்றகருப்பா சயவுதக வெள்ளங்கொள்ள நிறைய
முந்தே. எ-ம், அங்கியதனிற் றங்கியிடு மயோமயத்த கும்ப

த்தினிற், றங்குமொருவன் றபனம்போற் றபனமெய்துந் தாயுத
ரந், தங்கிசுடவே யழலினைய துசியதற்றுலாகத்தைப், பங்கித்
திடவே பமிடாரி ணிருநாற்றுனிதம்பட்டழுங்கும், எ-ம்,
கருப்பாசயமே கட்டமதா, மதனினதிகம் கடுங்காலு, மூரிக்க
மிகவு மோகமுறமுன்னையுணர்வுமற்றிலையே, மரிக்கவாலைக் க
ரும்பெனவே யோனிவழியின்வழிதொலைய, நெருக்கப்பட்டு
நிலமிசையே தோன்றுமுயிரு ணிலையடனே." எ-ம், வரும்.
மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. மாய்ந்துறுகணைத்துயரினெ
ண்மடங் கென்றதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. "பாணமா
கிய பெண்டிருஞ்சுற்றமும் பண்டுதங் கையிற்றந்த, விரணமா
னவைகொண்டிட விவணைவிட்டியம்பிடாதிவனைகு, மரண
வேதனை யாவராலறியலா மயக்கியைம் புலனந்தக், கரணம்
யாவையுங் கலங்கிடவருந்துயர் கடவுளே யறிகுற்பான்."
எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "தனைத்தினை மனநினைத்தானியந்த
னை, நினைத்தினியவராறு பலிப்பாரினரு, னனக்கிவை
யுன்னிய மாருமேயெனு, த்துயர் மலியவே மாயுமாவியே."
எ-ம், மெய்ஞ்ஞான விளக்கம். "வந்திடுமரணத் துன்புமறி
த்துரை செய்யப் போமோ, வுந்திமேலையும் பித்துமுணர்வொ
டு பொறிகலங்கி, நந்திடா விருளே மூடி நாவலர்ந் தலமந்
தென்னே, யிந்தமாவிறப்பிற் றுன்பம் பவத்துன்பத் தெண்ம
டங்கே." எ-ம், திருக்கடைக்காப்பு. "புலனைந்தும் பொறிக
லங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்திட்டைம் மேலுந்தி, யலமந்த
போதாக யஞ்சேலன் றருள்செய்வா னமருங்கோயில், வல
ம்வந்த மடவார்க ணடமாட முழவதிர மழையென் றஞ்சிச்,
சிலமந்தியலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்குந் திருவையாறே."
எ-ம், திதிக்கட்டுயரமென்றதற் குதாரணம்: மெய்ஞ்ஞானவி
ளக்கம். "நலமிலா மூப்புத்துன்ப நடைதளர்ந்துரை தழுத்துச்,
சலமதே மிகவுந்தோன்றித் தண்டுகொண்டூன்றிச் சித்தக், கலனை
மே பிறந்தகண்டார் கார்ச்சித்தல் குமிழும் வண்ணா, மலை

வெலாஞ்செய்யு மும்பின் வருந்துயரந்தோபாராய். எ-ம், பி
ணியினால் வலியுங்கெடாம் பிணியினா லழுகும்போகுந், துணி
வெலாம் பிணியாற்குன்றுந் தொலைவில்லை தனையைச்செய்யு
ந்; துணிவிலாதுள்ளே நின்று சாலவுமொறுக்கும் பொல்லாப்,
பிணியதே யொக்குந்துன்பம்பேசிடிற் பிறிதுமுண்டோ. எ-ம்,
மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௧௧)

இளமையிற் பிணியற் றொருகுடை நிழற்கீ ழிருநில முழு
வதும் புரக்கும், வளமைபெற்றுடைய மகற்குமெய் பொழுது
வருங்கொல்கூற் றெனும்பயத் தானு, முளமிகப் பறைநின் ற
றையுமேற் புவியீ துடையரோ மற்றையரின்பங், களிமிகுத் தி
ருப்பர் தெளிவிலா மையின்மேற் காரியங் கருதுறு நரரே.

எ-து. அறிவு உதயமாகிய குமாரப்பருவத்தின்கண் வியா
தியின்றித் திடகாத்திரனாய்த் தனது ஒருவெண்கொற்றக்குடை
நிழற்கண்ணே பெருமைபொருந்திய இராச்சியபாரத்தை யெ
ல்லாம் காக்கின்றசெல்வத்தினை அடைந்ததனால் மனுஷானந்த
த்தினை உடையமகாராஜாவுக்குத் தன் இன்பமில்லையோ வெ
னின் அவனுக்கும் எந்தக் கணப்போதிலே யமன்வந்து தேக
நாசம் பண்ணுவனோவென்னும் பயத்தினாலும் சனங்கள் செய்
த பாவம் இராசாவைவந்துசாரும் அப்பாவமிகுதியால் மறுமை
க்கண் நிரயத்துன்பம் வருமென்று மேல்வருங் காரியவிசார
ணையினால் வரும் பயத்தினாலும் மிகவும் உள்ளந்திடுக்குத் திடு
க்கென்று மாறாது நின்று பறையறையுமாதலால் அவனொழிந்த
மற்றையர் பூமியின்கண் இன்பமுமுளரோ இலர். அற்பச்செ
ல்வத்தினை யுடையோரும் மனக்களிப்பு மிகுத்திருப்பராகலி
ன் மகா செல்வத்தினையுடைய அந்த ராஜாவுக்கு அப்பயங்
களும் அவற்றால் வருந்துன்பங்களும் இல்லை மகாபோகங்களை
அனுபவித்துக்கொண்டு மனக்களிப்பு மிகுத்திருப்பனென்று நீ
சொல்வாயானால், விவேகம் இன்மையால் மேல்வருங்காரியவி
சாரணை பண்ணாத மானுடர்க்கு மனக்களிப்பல்லது விவேகமு

54186

ம் விசாரணையு முடையோர்க்குத் துன்பமேயன்றி இன்பம் இ
ன்றென்று அறிவாயாக. எ-று.—கூற்றெனும் பயத்தானுமெ
ன்ற வும்மையால் விசாரணையினால் வரும்பயம் வருவிக்கப்பட்
டது. உள்ளம் பறையறைதல் மிகுந்த பயமெனக்கொள்க. யா
வர்க்காயினும் விவேகமுள்ள பொழுது தேகபோகந் துன்ப
மாய்த்தோன்று மென்பதும் அஃது இல்லாதபோது அவையி
ன்பமாய்த்தோன்று மென்பதுங் கண்டுகொள்க. உளமிகப்ப
றைநின் றறையுமென்றதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. "பிறந்
தவிறத்தல் பிழையாதெனவறிந்தா, குறுந்துயரொழிந்தினிய
வுண்ணநினைவாரோ, மறந்துவிடயத்து மயலுற்றிடுதல்வான்மீ,
திறந்தவரையுச்சி விழுவோனிடை கொளின்பம்." எ-ம், திரு
வள்ளுவ நாயனார். "நன்றறிவாரிற் கயவர் திருவுடையர், நெ
ஞ்சத்தவலமிலர்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற் காண்க.

இம்மானுடப்பிறப்பின்கண் இன்பமில்லையானால் இப்பிற
ப்பிற்கு மேலாய தேவப்பிறப்பிற்றான் இன்பமில்லையோவெ
ன்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறப்பிறப் புடைய ராயிடை யினும்பல் பிணிபயந் தணிவி
ல்கா மாதி, யுறப்படு தலின்வா னவர்க்குமற் றென்னை யுளசு
கந் தேவின்மா னுடத்திற், சிறப்பிவை யென்றாற் குறுக்கியோ
னிகளின் றீமையும் கொடியர்வீழ் நிரயத், தறப்பெருந் துயரு
முரைப்பதென் பிறப்பூ டாதலாற் றீதலா தில்லையே.

எ-து. இந்தமானுடர்போல் உற்பத்தி லயங்களை உடை
யோராய் அவற்றுக்கு இடையாகிய திரிக்கண்ணும் பலவி
யாதிகளையும் கர்த்திரு சத்துருக்களினாற் பயங்களையும் அடங்
காத காமக்குரோதாதிகளையும் அடையப்படுதலின் தேவர்க
ளுக்கும் இன்பமென்னையுள ஊர்த்தயோனிகளாகிய தேவக
தி மானுடகதிக்கண்வருஞ் சிறப்பு இவைகளானால் குறுக்கி
யோனிகளாகிய மிருககதியினது துன்பங்களையும் மகாபாவி
கள் வீழவுற்ற நரககதியினது மிகுந்த பெரியதுன்பங்களையும்

சொல்வதென்னே! ஆகையால் பிறப்பின்கண் துன்பமேயல்லது இல்லை: எ-று. நரகதியுள்ளும் அதிகமாயுள்ள தேவகதிக்கண்ணும் இங்ஙனந் துன்பமே வருமாகலின் வீடொன்றுமே இன்பமென்பதுங் கண்டுகொள்க. குறுக்கியோனி யென்றமையால் ஊர்த்தயோனி வருவிக்கப்பட்டது. எல்லாத்துன்பங்களினு நிரயத்துன்பம் அதிகமாதலின் அறப்பெருந்துயரென்றார். வானவர்க்கு மற்றென்னையுள சுகமென்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. "தீயவசுரர் பகையுண்டு செற்றமார்வ மிகவுண்டு, நோயுண்டனங்க னுருண்டு நோய்கட்கெல்லாந்தாயான, காயமுண்டு கைதொழவேண்டு கருமூண்டு கற்பத்தே, மாயுந்தன்மை யுண்டானால் வானோர்க்கென்னை வளனுண்டே." எ-ம், குருடன்புகராமார்த்தாண்டன் குட்டரோகியுமிடுந்தீ, புருடன்றலைநோய் புரந்தரற்குப் புயத்திலவாதந் தக்கற்குச், சுரநோயுண்டு கயரோகஞ் சோமனுக்கு நீரிழிவு; வருணற்கிவ்வா றமரர்க்குநோயுண் டுண்டேமருத்துவரும்." எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (கரு)

அரிதுபெற் றிடினும் பெற்றதின் விருப்ப மறப்பெறு தனவிரும் புயிர்க, டரியதிற் கிலமி தெனைமுனை மடையாச் செல்வமாய்ச் சொல்பவித் திரமா, யுரியசிற் சுகமாய் நித்தமா யொருவீ டதெனக் கேட்டெமற் றதனிற், பிரியமற் றினமுமுனைமுறும் பொல்லாப் பிறவியே பெறவிரும் புதலே.

எ-து. யாவர்க்குங் கிடைத்தற்கரிய பொருளைப் பெற்றகாலத்தும் தாம் பெற்ற அப்பொருளை எளிதாகக்கருதி அதன்கண் விருப்பமற்றுப் பெறுதனவாகிய பொருள்கள் எளியவாயினும் அவற்றை அரியவாகக்கருதி விரும்புகின்ற உயிர்கள் இது என்னையோ யாமறிகிலேம் தாம் முன்னர் அடையாத செல்வமாகச் சொல்லப்பட்ட நின்மலமாய்த் தமக்கு உரிய ஞானந்தமாய் அழியாததாய் ஒப்பற்ற மோக்ஷம் உண்டென்று கேட்டிருந்தும் அதன்கண் விருப்பமற்று முன்னர்த்தாம் அடைந்ததாய் அசுத்தமாய்த் துக்கமாய் அநித்தமாயுள்ள பொல்லாத பிறவியையே இன்னமும் அடையவிரும்புதல். எ-று. பெற்றதைச் சிறிதாக்கிப் பெறுதஇன்மேல் இச்சையை விரிப்பது உயிர்களுக்கு இயற்கைக் குணமாயிருக்கவும் தாம் அடைந்த பிறப்பு அசுத்தம் துக்கம் அநித்திய மென்பது கண்டிருந்தும் தாம் அடையாத வீடு சுத்தம் சுகம் நித்தியமென்பது கேட்டிருந்தும் அதனை நீங்கி இதனை அடைய விரும்புதலின்றி அதனையே உயிர்கள் விரும்புதலின் தெரியகிற்கிலமீதெனை யென்றார்; வீட்டின்பமுயிர்க்கு அநன்னியமாகலின் உரியசிற்சுகமென்றார். முனமடையாச் செல்வமா யென்றதற்கு உதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "ஒருபொருளெக்காலத்து முளதாகிச் சிறப்புடைத்தா, யிருவினையின்றிமேலா மின்பத்தை யளிப்பதாகும், பொருவிலாவிதன்மேலன்பு பொருந்திடாதாருமுண்டே, திருவுலாவகன்றகல்விச் சிறந்தசான் றோர்கடாமே." எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கசு)

துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையு மழியாச் சுகபர வீட்டுயர்வினையும், பின்பவை தொலைத்தெய் தருங்கரு வியதாப் பெற்றவிப் பிறப்பையு மிதனின், மின்புரைநிலையா மையையு மோர்ந்தனனோர் விவேகியு மெனிற் பினும் விடயத், தன்புறுவிடு புசமிக விரையா தரைக்கணந் தரைக்கணுந் தரிமே.

எ-து. அநித்தியமாய்த் துக்கமாயுள்ள வெவ்விய பிறப்பினது தாழ்ச்சியினையும், நித்தியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள மேலாகிய வீட்டினது உயர்ச்சியினையும், நெடுங்காலத்தின்பின்பு அந்த இழிந்த பிறப்பினை நீக்கி உயர்ந்த வீட்டினை அடைதற்கு அரிய எதுவாகப்பெற்ற பெறுதற்கரிய இந்த மானுடப்பிறப்பினையும் அங்ஙனம் பெறுதற்கரிய பிறவியாயினும் மின்போலுந் தோன்றி அழிகின்ற இக்காயத்தினது அநிதற்கரிய அவதியினையும் விசாரணைபண்ணினான் ஓர்விவேகியுமானாற் பின்னரும் பிறப்பிற்கு எதுவாய விஷயசுகத்தின்மேல் அன்பு

வைத்து வீடு அடைதற்கு ஏதுவாய துறவினை அடைந்து தவ
நெறிக்கண் அதிதீவிரமாய்ச்செல்லாது அரைக்கணப் போதா
யினும் உலக வாழ்க்கையைப் பொருந்தியிருப்பரோ. எ - று.—
பின்புவை தொலைத்தெய்த வென்றதைப் பிறப்பை நீக்கி வீட
டையவென்று பிரித்துக்கூட்டுக. (௯௫)

வினைப்பிறப் பொருவன் றுயரமென் றுணரின் விடய
போகங்களைச் சகனும், தனக்குடலனிய மூணர்தரின் மரண
ஞ் சார்குறிக் குளைமிக் குதனு, மினைத்திடனிதன் பெற்றருமை
மா தவங்க ளின்றிநாள்கழித்தலுந் துணிவி, லனித்தமோர்ந்தி
டினோர் கணமெதிர் காலந் தவிடூழித்து மிலையே.

எ - து. இருவினைக்கு ஈடாய்வரும் பிறப்பினை ஒருவன்
துன்பமென்று அறிந்தானேயானால் அத்துன்பத்துக்கு ஏதுவா
ய விஷயபோகங்களை இச்சித்தலும் இல்லை. தனக்குக்காயம்
ஸ்திரமன்றென்பது அறிந்தால் மரணக்குறி கண்டகாலத்தில் காய
நிக்குமென்னும் பயத்தினால் மனங்கலங்குதலும் இல்லை. இம்மா
னுடப்பிறவி பெறுதற்கு அருமையென்று அறிந்தால் இப்பிற
விக்குப்பயனாய மோக்ஷத்தை அடைதற்கு ஏதுவாய மகத்தாகி
ய தவங்களைச்செய்தல் ஒழிந்து வாழ்நாள்களை வீணாகப்
போக்குதலும் இல்லை. எந்தக்கணம் இருக்குமோ எந்தக்கணம்
போகுமோவென்று தெரியக்கூடாத தேக அநித்தியத்துவத்
தை அறிந்தால் ஒருகணப்போதாயினும் இன்னகாலத்தில் இ
ன்னது செய்வோமென்னுமனவுசொல்லுதலும் இல்லை எ-று.
இல்லை யென்னும் வினைக்குறிப்புமொழியைக் கடைநிலைத்தீப
கமாக்கி எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிக்கொள்க. மரணஞ் சார்கு
றிக்கு ளழிங்குதலு மில்லை யென்பதற்கு உதாரணம்: பெருந்தி
ரட்டு. "வில்விளங்கிய விண்ணவர்திருத்தவாழ்நாளு, மல்லரு
ம்புகலென்னுயிர் வாங்கு வரிந்து, கொல்லும் வெங்கொடுங்
கூற்றையார் குலைவுறார்குழுமி, னல்லிருந்தென வலந்தெதிர்
கொள்ளுவான் ஞானி." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

கருமமொன் றியற்றப் பிறர்கையிற் கருவி கவர்ந்துளோ
ன் பினுமவர் கொளுமுன், வினைவினென் னியசெய் யாது
மற் றதையே மிகச்சிறப் பித்துநோக் குதல்போற், புரைவில்வீ
ட் டின்ப மடைகுவா னதற்குப் பொருந்திய வருந்தவம் புரி
யா, தொருகண மேனு நிலையிலவ் வுடல்வைத் தொப்பனை
செய்துநோக் குதலே.

எ - து. தனக்கான ஒரு தொழிலைச்செய்து முடிக்க அத
னைச்செய்து முடித்தற்குரிய கருவியை அயலார்கையில் இரவ
ல் வாங்கிவந்தவன் அக்கருவியைப் பின்னரும் கொடுத்தோர்
வாங்கிக்கொள்ளு முன்னர்த் தான்கருதிய தொழிலைச் சீக்கிர
த்திற் செய்துமுடியாது வைத்து அதனைத் தனதாகப் பாவித்
து மிகவுஞ் சிறப்பித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருத்தல்போலும்
குற்றமற்ற மோக்ஷானந்தத்தை அடையும்பொருட்டு அதற்குப்
பொருந்திய அரியதவத்தினைச் செய்யாமல் ஒரு கணப்போதா
யினும் நிலையில்லாத இக்காயத்தைத் தனதாகப்பாவித்து வை
த்துச் செப்பஞ்செய்து பார்த்துக்கொண்டிருத்தல். எ - று. த
னக்குரிய தொழிலைச் செய்தற்குப் பிறர்கையிற்கருவி வாங்கி
னோன்போல் தனக்குரிய தவத்தினைச் செய்தற்குக் கருவியாக
இக்காயத்தைச் சிவன்கையில் வாங்கிக் கொண்டதென்றறிக.

இவ்வாழ்க்கையிலிருந்து தானங்களைக் கொடுத்துப்பிறப்
பினை நீக்கக்கூடாதோவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பவத்தனிப் பரவைக் குரவையைத் தானப் படவையைக்
கொடுகடப் பரிதா, லவப்பொடு தவப்பாதையினிவர்ந் தன்
றி யுண்மையிற் றகவிகந் தலைசோ, ரவப்பொழு தகல விருப்
பதென் விருப்போ வகன்றவர்க் கருத்தலா திகளாற், றவத்தி
னை மறந்தார் கொல்லெனுஞ் சொல்லைத் தமதுளத் துணர்க
லார் போலும்.

எ - து. பிறவியாகிய ஒப்பற்ற விசாலம் பொருந்திய க
டலினை இவ்வாழ்க்கையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தானமா

கிய தெப்பத்தினாலே கடத்தற்கரிதாம் விருப்பத்துடனே துறவின்கணின்று செய்யப்பட்ட தவமாகிய கப்பலின்மேலேறியல்லது. இது சத்தியம். இந்தத்தகைமையை விட்டுநீங்கி இவ்வுலகத்தார் வீணிலே பொழுதுபோக இருப்பது என்ன விருப்பமோ! துறந்தோர்க்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றிற்கு உண்டி மருந்து உடையுள்முதலிய வுதவி அவர்தவத்திற்கு விக்கினம் வாராதபடி பாதுகாத்தற்பொருட்டுத் தமக்கு உரியதவத்தினை மறந்தார் கொல்லோ இல்லறத்தாரென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறியசொல்லைத் தமது உள்ளத்தின்கண்ணே விசாரணைபண்ணுதவர்போலும். எ - று. இல்லறமுற்றும் வழுவாது நடக்கவே குடும்பங் குற்றமாய்த்தோன்றும் இதனாற் புறத்துறவுவரும் இத்துறவினால் தவத்தைப் பண்ணவரும் இத்தவத்தால் உட்டுறவுவரும் இவ்வுட்டுறவால் மெய்யுணர்வு பிறக்கும் இம்மெய்யுணர்வால் பிறப்புநீங்கும் ஆகலின் "தாளைப்படுவையைக் கொடுகெடப்பரிதென்றார். (௧௮)

இல்வாழ்க்கையே அறனெனப் பட்டதென்றுந் துறவினை அஃதும் பிறன்பழிப்ப தில்லாயினன்றென்றுந் திருவள்ளுவநாயனார் இல்வாழ்க்கையை அதிகமாகக் கூறியிருக்க நீர் அதனை மறுத்துத் துறவினை அதிகமென்றும் இதன்கணின்று வீட்டை அடையவேண்டு மென்றுங் கூறியதென்னையென்று கேட்ட சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

ஈதலே யறமு மீத்தமா மனைத்து மிகழ்ந்துவை விடுதலே வீடு, மாதலாற் றனக் குரியவில் வாழ்க்கை யதனையே யறமெனக் கூறிக், கோதிலா வீட்டி னிலக்கண மிருத்தல் குறித்து மெய் யுணர்வையுந் துறவு, போதினார் வேதந் தனைத்தமி ழுருவத் தொளித்தெமக் களித்தவள்ளுவரே.

எ-து. யாவர்க்குங் கொடுக்குதலே தருமமும் அநித்தியமாகியவெல்லாவற்றினையுந் துன்பமென்றிகழ்ந்து கைவிட்டு நீங்குதலே வீடும் ஆகலின் தானங்கொடுத்தற்குரிய இல்வாழ்

க்கையையே அறமெனக் கூறித் துறவின்கட்குற்றமற்ற மோக்ஷலக்ஷணம் இருத்தலைநோக்கி மெய்ப்பொருளையறிதற்கு ஏதுவாய ஞானங்கூறிய மெய்யுணர்வென்னும் அதிகாரத்தையும் துறவதிகாரத்தோடு சேர்த்துக் கூறினார் வேதார்த்தங்களைத் தமிழ்மொழி ரூபத்திலே மறைத்து எமக்கருளிச் செய்த திருவள்ளுவநாயனார். எ-று. மொழிகளுள் அருத்தமிருத்தலின் ஒளித்தென்றும், சத்தத்திற்கு உயிர் அருத்தமாகலின் உருவத்தென்றும், கூறினார். வேதமென்பதும் தமிழென்பதும் ஆகுபெயர். வேதந்தனைத் தமிழுருவத்தொளித்தென்றதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவமாலை. "ஆரியமுஞ்செந்தமிழு மாராய்ந்திதனி னிது சீரியதென்றொன்றைச் செப்பரிதா - லாரியம் வேதமுடைத்துத் தமிழ்திருவள்ளுவனா, ரோது குறட்பா வுடைத்து." எ-ம், "செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த, பொய்யாமொழிக்கும் பொருளொன்றே - செய்யா, ததற்குரியாரந்தணரே யாராயி னேனை, யிதற்குரியா ரல்லாதாரில்." எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (௧௯)

நிறந்தருந் தெய்வப் புலமைவள் ளுவனார் நீத்தவர் பெருமைதான் முகப்பாற், சிறந்திட வமைத்தாங் கதுதொடில் வாழ்க்கைச் சிறுமைதாற் றினாது தெரியார்க், கறந்தவா றியற்றினவனிறுங் கோடி யதிகமா மெனமன மருது, துறந்துளோ ரையும்பட் டணத்தெம தடிகள் தொகுத்தகட் டுரைதிகழ்த் திடுமே.

எ-து. அதிருமாற் புகழப்படுகின்ற தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவநாயனார் துறந்தோரது பெருமையைச் சாத்திரமுகத்திற்கு அணியாக வைத்து அவரது பெருமையைப் பொருளாகக் கொண்டு அதன்பின்னர் இல்வாழ்க்கைச் சிறுமையைப் புகழ்ந்ததுபோன்று இகழ்ந்தார். அந்த நுட்பம் தெரியாதார்க்கு முப்பத்திரண்டறமும் வழுவாது செய்யும் இல்வாழ்க்கையு

டையோனிலும் கோடிபங்கு அதிகமாமென உட்டுறவு இல்லா
த புறத்துறவோனையும் பட்டணத்துப் பிள்ளையாகிய எமது சு
வாமிகள் தொகுத்துக்கூறிய உறுதிமொழிதானே விளக்கும்.
எ-து. துறந்தோர் பெருமையெனவே துறவாதார்க்குச் சிறு
மையென்பதும் அவ்வதிகாரத்தினானுங் காண்க. கட்டுரையா
ற் சிறுமைபெருமை அறியப்படுதலிற் கட்டுரைகிழத்துமென்
ருர்.

ஆனால் நீர்கூறிய துறவிலக்கணம் என்னையென்ற சீடனை
நோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

பிறப்பெனு முவரிக் கழியதா மெழிலார் பெண்டிரா தியவு
யிர்ச் சார்வுஞ், சிறப்புறு புவியா தியபொருட் சார்வுந் தீரக்
குறுவ வற்றா, றெப்படி மேவைப் பிறுமதி வுடையோ
ரொருதந் தனைபிதா வினையுந், துறப்பரேற் றுறப்போர்க் கரு
நரகெனநீ சொற்றசொல் சத்தியமாமால்.

எ-து. பிறவியாகிய கடலுக்குக் கழியாகிய அழகுபொ
ருந்திய பெண்டிர் முதலிய உயிர்ச்சார்வினையும், சிறப்பினையு
டைய தானிமுதலிய பொருட்சார்வினையும், ஒருங்கேவிட்டு
நீங்குதல் துறவு. ஆனால் நீர் கூறிய இருவகைச்சார்வான அவ
ற்றுட்பொருந்தியிருக்கிற எவற்றினைத்துறந்தாலும் அறிவினை
யுடையோர் ஒப்பற்ற தமது மாதாவினையும் பிதாவினையும் துற
ப்பரோ துறந்தால் என்னையோவெனின் துறந்தோர்க்கு அரி
ய நரகமென்று நீ சொன்னாய் நீசொன்னசொல் உண்மையே
யா மென்றவாறு.—மாதாப்பிதாக்களை நீ இன்னரென்று அறி
யாயென்று கூறி மேல் மாதாப்பிதாக்களாவார் இன்னரென்று
கூறுகின்ருர். பெண்டிராதியவெனவே மாதாப் பிதாப் புத்தி
ரர் சகோதரர் முதலிய பந்துக்களையும் புவியாதியவெனவே த
னம் தானியம் வஸ்திரம் ஆபரணம் மாடு ஆடு அடிமைமுத
லிய வற்றையும் வருவித்துக்கொள்க. (௨௧)

விடையது நிறையே தாதைமற் றவன்பான் மின்னெனு
தன்னையன் னவரைக், கடையரே மறந்து துறந்துதா னன்றே
கடும்பவ விம்மையுற் றனமிவ், வடைவுணர்ந் திலையோன் று
டலிதற் கேது வாய்வரத் தாய்பிதாவெனநெஞ், சடைவுறு நி
ன்றாய் பவந்தொறிவ் வணமுற் றுளவுயிர்க் கவைவியா துரையே.

எ-து. இடபத்திலேறி நடத்துகின்ற கடவுளே எமது பி
தா அவனது பாகம் பிரியாதிருந்த மின்போல்வாளே எமது
மாதா அந்தப்பிதாவையும் மாதாவையும் கடையராகிய யாம் ம
றந்து துறந்தல்லவோ அளவில் காலங்கடிய பிறவித்துன்பத்தை
அடைந்தனம். இந்தமுறைமையை அறியாய்போலன்று உடம்
பு தோன்றற்கு ஏதுவாய் வருகின்ற பேர்களை மாதாப் பிதாக்க
ளென்று மனக்கலங்குகின்ருய் சனனந்தோறும் இந்த மு
றையே மாதாப்பிதாக்களென்று வந்த சீவர்களுக்கு மட்டுயா
து நீ சொல்வாயாக. எ-று. உயிர்க்கு மாதாவும் பிதாவும் சத்
தியும் சிவனுமென்பதும் உயிரும் நித்தியம் அவரும் நித்தியமெ
ன்பதும் அவரை மறந்து நீங்கினோர்க்குப் பிறவித்துன்பம் வ
ருமென்பதும் சோணிதசுக்கிலங்களினால் தேகம் உண்டாகை
யால் இவ்வுடம்பிற்கே மாதாப்பிதாக்கள் இவரென்பதும் இவ்
வுடம்பும் அநித்தியம் இதற்கு ஏதுவாய் வந்தோரும் அநித்திய
மென்பதும் இவர் சனனந்தோறும் வேறுவேறாய் மாறிவருத
லின் இவரைத்துறந்து தவம்புரிவோர்க்கு நிரயத்துன்பமில்லை
யென்பதூஉங் கண்டுகொள்க. உடலிதற்கேதுவாய் வரத்தாய்பி
தா வென்றதற்கு உதாரணம். "அத்தனொடன்னைக் கண்டு செ
ய்கின்றாளவில் பிறப்புற்றவை யவைதோறு, மெத்தனை தா
யுந்தந்தையுமுற்றா ரித்தனை யன்றேவிவர்களு மிங்கே." மற்று
ம் வருவனவற்றுற் காண்க. (௨௨)

உயிர்க்குத் தாய்தந்தை வேறேயிருத்தலின் உடற்குத்தா
ய்தந்தைகளைத் துறந்தாலும் தன்னை நம்பியிருந்த மனைவி புத்
திரரைத் துறக்கலாமோவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

நனரகத் தகலா திருந்துபேரின்பந் தருதலான் மனைவியு
ந் தன்பா, லினிதுதித் தொருதன்வினையொழித் தசையா தி
ருத்திவிட் டமுதருந் துதலா, லுளலருஞ் சுதனு மொருவனுக்
கலனா தெயமா பெருந்தமெய் யுணர்வே, பிளையிலீ தன்றி ம
னைசுத ரெனயாம் பேணிநாட் கழிப்பதும் பிழையே.

எ - து. தனது மனமாகிய வீட்டின்கண் இறையவளாயி
னும் விட்டு நீங்காமலிருந்து பேரின்பத்தைத் தருதலினாற் பெ
ண்டிரும், தனதிடத்தில் இனிதாய்த் தோன்றி ஒப்பற்றதனது
தொழில்களை மாற்றி முத்தியாகிய வீட்டின்கண் அசைவறவை
த்து அம்முத்தியின்பமாகிய அமுதினைப் புசிப்பித்தலின் நினைத்
தற்கரிய புத்திரனும், ஒருபுருடனுக்கு அவனுள்ளே உதயமாய்
த்தோன்றிய மெஞ்ஞானமே. பின்னர் இந்த மெஞ்ஞானத்
தை அன்றிப் பெண்டிர் புத்திரரென்று அபிமானித்துக்கொண்
டு வீணிலே வாழ்நாள்களைப் போக்குதலும் குற்றமாம். எ-று.
மனைசுதரால்வரும் இன்பம் அநித்தியமும் அற்பமும் மாகலானு
ம் மெய்யுணர்வால் வரும் இன்பம் நித்தியமும் பூரணமுமாக
லானும் இதற்கு அஃது ஒப்பன்றாயினும் ஒருபுடை ஒப்பாகக்
கூறினாரென்றறிக. ஆனால் இந்த இளமைப்பருவத்திலே இல்
வாழ்க்கையோடிருந்து இம்மையின்பத்தை அநுபவித்து முதி
ர்ந்தபருவத்தில் துறந்து தவத்தைப்பண்ணி வீட்டின்பத்தை
மறுமைக்கண் அடையக் கூடாதோவென்ற சேடனைநோக்கிக்
கூறுகின்றார். (உ௧)

வேண்டிலுண் டாகத் துறக்கவென் றமையால் விருத்த
னாங் கருத்தழிந் துருவங், காண்டல்செய் விழிபஞ் சடைந்
துடல் நடுக்குங் காலம்வந் தடைவதன்முன்னர், மாண்டகற்
பதனாற் சாலியைப் போலு மனைவியா நியசமா தியினாற், றீ
ண்டுமா னந்தம் பலவடைந் திடுதற் கெண்ணிநீத் திடுவர்புண்
ணியரே.

எ - து. முத்தியின்பம் வேண்டிற் காலமுண்டாகத் துற
க்க வேண்டுமென்று திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்தமை
யால் வார்த்திகனாகி மனந்தடுமாறி உருவங்களைக் காணுதல்
செய்யாநின்ற கண்கள் பஞ்சடைந்து உடல் நடுக்குறும் அக்
காலம்வந்து பொருந்துமுன்னரே மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினா
ல் அருந்ததியைப்போன்ற பெண்டிர் முதலாகிய சார்புகளைச்
சமாதி நிஷ்டையைப் பொருந்தி இக்காயத்தின்கட் பலவின்
பங்களை அடைதற்குக் கருதித்துறப்பார் புண்ணியர். எ - று.
முதுமைக்காலத்தில் உள்ளம் தடுமாறுதலின் ஆசாரியன் உப
தேசித்தமொழிகளை விசாரணை பண்ணக்கூடாது; விழிபஞ்ச
டைதலின் ஞானசாத்திரங்களைப் பார்க்கக்கூடாது; உடல் ந
டுக்குறுதலின் அசைவற நிஷ்டையில் இருக்கக்கூடாது. ஆ
கையால் நடுக்குங்காலம் வந்தடைவதன் முன்னரென்றார்.
நிஷ்டைகூடி அவத்தைகள் நீங்குந்தோறும் இன்பம் வருதலி
ன் ஆனந்தம் பலவடைந் திடுதற்கென்றார். உடல்பொ
ருளாவி மூன்றனையும் ஆசாரியன்கையில் சத்தியமாக் கொடு
த்தலிற் புண்ணியரென்றார். இம்மூன்றனையும் கொடுத்தலாவ
து-உடல்தானென்று அபிமானித்தலின்மையும், விட்ட பொ
ருள்களின்மேற் பற்றுதலின்மையும், சிவமன்றி ஒன்றைச் சு
ட்டுதலின்மையும், எனக்கொள்க. விருத்தனாய்க் கருத்தழிந்
தென்றதற்கு உதாரணம்: திவ்வியப்பிரபந்தம். "முதுகு பற்றி
க் கைத்தலத்தால் முன்னொரு கோலூன்றி, விதிர் விதிர்த்து
க் கண்சுழன்று மேற்கிளைகொண் டிருமி, இதுவென் னப்பர்
மூத்த வாறென்றிளையவ ரேசாமுன், மதுவுண் வண்டுபாடுஞ்
சோலைவதிரி வணங்குதுமே. எ-ம், பண்டு காமரான வாறும்
பாவையர்வாயமுத, முண்டவாறும் வாழ்ந்தவாறு மொக்க வு
ரைத்திருமித், தண்டுகாலா வூன்றி மெள்ளத்தள்ளி நடவாமு
ன், வண்டுபாடுஞ் சோலைசூழ்ந்த வதிரி வணங்குதுமே." எ-ம்,
வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (உ௨)

நீர் துறக்க வேண்டுமென்று கூறிய மனைவியை முதிர்ந்
தவயதில் துறப்பதன்றி இளமைவயதில் துறந்தால் பாவமெ
ன்ற சிஷ்யனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இளமையின் மனையைத் துறத்தறீ தெனிற்று ணிறத்தலி
ற் றுறத்த லீடலவா, வளவிற் றவந்தாங் குயிர்ச்செய லன்றே
லாபற்சன் னியாசந் தருமெய், விளிதலாற் பழுதின் றேற்பி
னு மிருப்பார் விடுதற் றபிணி குறித்தே, லுனையுநோ யிலரு
மிறப்பதென் பிறப்போர்ந் தொழித்திடிற் பழித்திடா துலகே.

எ - து. இளமை வயதினை உடைய மனைவியைத் துறக்
குதல் பாவமென்பையாகில் தான் அவளை அவ்விளமைக்கண்
விட்டு இறந்துபோகின்ற பாவத்தோடு துறந்து போகின்ற பா
வம் சமானமன்று. ஆகையால் அங்ஙனம் விட்டு இறந்துபோ
தல் அளவிலாதபாவம். இறந்துபோதல் சிவச்செயலேயன்றி
ச் சீவச்செயலன்றாகையால் பாவம் இன்றென்பையாகில் ஆ
பற்சன்னியாசம் சீவச்செயலாகலின் அதற்குப் பாவம் உண்
டாகவேண்டும். அச்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவுடனே
தேகநாசமாகலின் அது பாவம் இன்றென்பையாகில் அச்சன்
னியாசம் பண்ணிக்கொண்ட பின்பும் தேகநாசமின்றி யிருப்
பார் விட்டுத்துறந்திருத்தல் பாவம். அத்தேகநாசம்பண்ணுகி
ன்ற வியாதியைக்குறித்துத் துறந்தமையால் பாவம் இன்றெ
ன்பையாகில் உடலை வருத்துதல் செய்யும் நோயில்லார்தாமும்
இறந்துபோவதென்னை. ஆகையால் பிறப்பினது அநித்தியத்
துவத்தை விசாரித்துத் துறந்தால் உயர்ந்தோர் பழியார். எ-று.
விட்டிறந்தோன் மனைவிக்கு மங்களகாலத்துப்பந்திபார்வாடை
க்குவரக்கூடாமையினாலும், நல்ல வஸ்திராபரணங் கந்த பு
ட்பமுதலியவை தரிக்கக் கூடாமையினாலும், மங்கலத்தின்க
ண் அவளைக் கண்டபோது மங்கலியப்பெண்கள் இகழ்தலி
னாலும், துன்பம் வருதலின் - விட்டுத் துறந்தோன்மனைவிக்
கு அம்மங்கலத்திற் சிறப்புச் செய்கையாலும் நற்புடைவை மு

தலியவை தரித்துக்கொள்கையாலும் அவள் புருஷனைப்புகழு
ந்தோறும் அவளையும் புகழ்தலினாலும் இன்பம் வருதலின் இ
றத்தலிற் றுறத்த லீடலவென்றார். அநித்திய விவேகந் தோ
ன்றித் துறந்தோனை இம்மைக்கண் உயர்ந்தோர் பழியாமையி
ன் அவனுக்கு மறுமைக்கண் பிறவித்துன்பம் இன்றென்பது
ம், உயர்ந்தோர் பழியாவெனவே இழிந்தோர்பழிப்பாராயினு
ம் அதனால் அவனுக்கு ஒருகுற்றம் இன்றென்பதும், காண்க.
உலகமென்றது உயர்ந்தோரை. (௨௫)

புதல்வரைக் குடும்பம் தாங்கும் பருவம் வந்தகாலத்தில்
அதற்குத் துணையாகவைத்துத் துறத்தல் நன்று அவர்க்கு அத
னைத் தாங்கும் பருவம் வருதற்கு இடையே கனவியாதி வந்த
காலத்தில் ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொள்ளுதல் நன்று.
அங்ஙனம் துறத்தலன்றிச் சும்மாவிட்டுத் துறத்தல் தீதென்ற
சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இக்கணத் திருந்த தினிவருங் கணத்து டிருக்குமோமரி
க்குமோ வுடலென், றக்கண மனையா திகட்கான்றுணையா ம
ன்றென வெணித்துற வறஞ்சார், மிக்கவ னுபற்சன்னியா சி
யுஞ்சார் வினுக்குாஞ் சேர்த்திவிட்டவனுந், துக்கமே விளிற்பி
ன் பவரிவன் போலுந் துறவரன் றென்பதுந் துணிவே.

எ - து. இந்தக்கணப்பொழுது இருந்தவுடல் இனிமேல்
வரும் கணப்பொழுதிலே இருக்குமோ நாசமாமோ வென்று
அநித்தியவிவேகம் தோன்றிய அந்தக் கணப்போதிலேதா
னே பெண்டிராதிய சார்வினுக்குச் சிவனே துணை நாம் துணை
அன்றென்றுகருதித் துறவறத்தை அடைந்த உயர்ந்தோனே
ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவனும், மனைவியாதிய
சார்வினுக்கு வலிய துணை சேர்த்தினேனும், அவன். இவனை
ல்லாமல் வியாதியைக்குறித்து அநித்தியம் தோன்றி ஆபற்சன்
னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவனும், மனைவியாதிய சார்வினு

க்குப் புதல்வராதி சீவர்களைத் துணையாகச் சேர்த்தினேனும்; பின்பு துன்பத்தை அடைதலினால் அவர்களை இவன்போலும் துறவரென்றுசொல்லுவது தெளிவன்று. எ - று. இவ்வநித்திய விவேகம் கணப்போதாயினுமாருது உடையனாகையாலும் சார்வினுக்கு அழிவிலாதசிவனே துணையாகச்சேர்த்தினுகையாலும் இவனே ஆபத்சந்நியாசி யென்றும், சார்வினுக்கு உரஞ்சேர்த்தி விட்டவனென்றும், வியாதியைக்குறித்து ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவன் தேகநாசமின்றி இருந்த காலத்து மனைவி முதலியோரை விடுத்தேனேயென்று பின்புதுன்பம் அடைதலினாலும், சார்வினுக்குச் சிவனைத் துணையாகச் சேர்த்தினேன் அச்சீவர்கட்கு இடையூறு வந்தகாலத்தில் அங்ஙனம் வரலாமோவென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினாலும், அவர்களை இவன்போலும் துறவரன்றென்பது துணிவேயென்றுங் கூறினார். அநித்திய விவேகந் தோன்றித்துறக்கின்ற துறவே சிறப்பென்பதும், சீவர்களுக்குச் சிவனே துணையன்றிச் சீவர்கள் துணையன்றென்பதும், கண்டுகொள்க.

வேதம் எழுபத்தைந்து வயதுக்குமேல் சன்னியாசம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமென்றுகூற நீர் அதனை மறுத்து இளமைவயதிலே துறக்கலாமென்று கூறியது என்னையென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறந்தவப்பொழுதே யினியொரு தலையாப் பிறப்புறுத் திடுமென் றெணியே, யுறைந்தனை வயிற்றிற்பிணையதற் பலத் துன்புறுபெருந் துயரினு லுயிர்கள், மறந்துறு முறையுந் துகர கன்றமையு மதித்துநெஞ் சழிவினம் போல்வார்க், கறைந்திடு நிலது பிறப்புணர்ந் தகல்வார்க் கவறியு மறையுமோ வறையே.

எ-து. கருப்பத்தின் நீங்கிப் பூமியின்கட்பிறந்த அந்தக் கணப்போதிலே முன்னெடுங்காலம் இத்துன்பத்தை மறந்து மறந்து மோசம் போனேம் அங்ஙனம் மோசம்போகாதபடி இனியொரு நியமமாகத் துறந்து ஞானசாரியனை அடைந்து

வேதாகமங்களைத் தேர்ந்து யுத்தினைச் செய்து பிறப்பினை மாற்றிக் கொள்வோமென்று மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் நினைத்துக் கொண்டிருந்து பின்னர் அந்தவிவேகத்தை உற்பவிக்குங்காலத்து வரும் மிகுந்த பெரியதுன்பங்களினால் சீவர்கள் மறந்திருக்கின்ற முறைமையினையும் பிண்டஞானம் அண்டத்தின்கண்ணும் மறவாதவந்த சுகாரணவர் பிதாமுதலிய சார்பினைத்துறந்து தவத்தினைப் பண்ணிப் பிறப்பைமாற்றிய முறைமையினையும் சுருதியும் குருவும் கூறக்கேட்டு அறிந்திருந்தும் மனத்தின்கண் விசாரமில்லாத எம்போலிகளுக்கு இளமைவயதிலே துறக்கவேண்டுமென்று மட்டுக்கூறுமல்லது பிறப்பினது அநித்தியத்துவத்தை விசாரித்துத் துறப்போர்க்கு மட்டும் கூறுமோவேதம். எ-று. உற்பவத்தலது பெருந்துயமொன்றது பிரசுதவாயுமரித்துத் தள்ளுதலினாலும் யோனித்துவார செருக்கத்தினாலும் வருந்துன்பங்களை. பிறந்தவப்பொழுதே யினியொருதலையா வென்றதற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்தரம். "இறந்தேருனமே யினிப்பிறப்போமென்று மிந்தமுறையினியாம், பிறந்தபொழுதேபிறவாத பெருமையுடைய பின்னுகளை, யறிந்தே யவவம் பிறப்பிறப்பை யறுத்துவிடுவோ மவனருளாற், செறிந்தேகுரவன் திருவடியைத் திகழ்ந்தவேதாகமந் தெருண்டே." எ-ம், கூர்மபுராணம். "சங்கியை பிறழ்ந்துவரு மியாவை யவையென்னிற், கோசுமுலைமாதரொடு கூடுவதன்முன்ன, மோங்கிய சன்னதியெனா வுற்றிடுதுமாருந், திங்கெறி மெய்ஞ்ஞானநெறி சித்தைநிலைபெறுமால். எ - ம், இல்லற முயன்றுகடன் மூன்றுமினி தீர்த்தா, லல்லவற மேவுமெனியாகி யமர் கிற்பார், முல்லைநகைமாதர்முடி முற்றியதினத்தி, னெல்லையெதியாகிவுளர் வுற்றிடுமாமால்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

கருப்பமாகியிரத்துயர்பெயர்த் திடுதல் காரண பூரணஞானம், விருப்பமாரடையக் கடவமென் றிருக்கும் வியாசர் சே

யடைந்தது மதுவே, திருப்பியீண் டதனைத்துறவின்மீ தேற்றி
ச்செப்பமென் னெனிற்றுற வினைவிட் டிருப்பதோர் ஞா
ன மெவன்கொனீத் தவரென் றிசைப்பதென் பெயர்மெய்ஞ்
ஞா னிகட்கே.

எ-து. மாதாவினது கருப்பத்தின் கண் உறைந்துள்ள உயிர்கள் அந்தத்துன்பத்தை இனிமேல் அடையாதபடி நீக்கிக் கொள்ளுதற்கு ஏதுவாகிய பரிபூரணஞானத்தைச் சந்தோஷமாகி அடையக்கடவோமென்றிருக்கும் வியாச புத்திரராகிய சுகர்பிண்டத்தின்கண் நினைத்துக்கொண்டிருந்து அண்டத்தின்கண் வந்து அடைந்ததும் அந்த ஞானமே நீர் அந்த ஞானத்தைத்திருப்பி இங்கே துறவின்மேல் வைத்துச் சொல்வதென்னையென்று கேட்பாயாகில் துறவினைவிட்டு வேறாயிருப்பதொரு ஞானம் யாது மெஞ்ஞானிகளுக்குத் துறந்தோரென்று பேர் சொல்வது என்னை நீசொல்வாயாக. எ-று.—உட்பற்றுப் புறப்பற்றெல்லாம் துறந்த விடத்தின் ஞானமாகலின் துறவினைவிட்டிருப்பதோர் ஞானமெவன் கொலென்றார்.

ஞானியஞ் ஞானங் கெடுத்தலாற் றுறவோ னெனப்படு
நவிற்றினஞ் ஞானந், தானுட லினைநானெனுமவ் விருளென்
றனையிஃ தெமக்குமொத்ததுவா, ஞானமின் மறைதேர்ந் தொ
ருசிவ னானென் றுளத்துணிச் சயித்தவக் கணமே, யானென
நவிர்ந்தவ் விருளுமாய்ந் திடுமென் றிசைத்தனை யிதுபழு தன்
றே.

எ-து. ஞானியானவன் அஞ்ஞானநாசம் பண்ணுதலால் அவன் துறவோனென்று சொல்லப்படுவன். சொல்லுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தின் இலக்கணமேதானென் னெனின் தானல்லாத உடம்பைத் தானெனக் கருதப்பண்ணும் உள்ளிருளென்றாய் இஃது எமக்குஞ்சம்மதமாயது. குற்றமற சுருதி விசாரணைபண்ணிச் சர்வமும் மித்தை ஒப்பற்ற சிவமொன்றுமே சத்

தியம் அந்தச் சிவம் நானென்று உள்ளத்தின்கண் நிச்சயம் பண்ணின் அந்தக் கணப்போதிலே உடம்பினை யானென்று கருதும் அகங்காரமும் நீங்கி அவ்வகங்காரம் கருதற்கு ஏதுவாய அஞ்ஞானவிருளும் நாசமாமென்று கூறினை. இங்ஙனம் கூறியதுகுற்றம். எ-று. அஞ்ஞானவிருள் தானல்லாத உடலைத் தானெனக்கருதச்செய்தல் சுபாவமாகையால் எமக்கும் ஒத்ததுவென்றார்; நிச்சயஞானத்தால் அவ்விருள் போகாதாகலின் இதுபழுதென்றார். (உ௬)

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி தேர்விடத் தென்றுமோ
ரொன்றை, யுரைசெயிற் பிரம வித்தையொத்தரிதோ வென்று
மிவ் வுலகுரைப் பதனு, லரிசொல்கீதையிலும் பிரமசா தகரி
னுர்க்குள வருத்தமென்பதனுற், பெரியதோர் வருத்தமென ம
றை துணிந்தப் பிரமஞா னெனவிருத் தலினே.

எ-து. சொர்க்க மத்திய பாதாளமென்று மூன்று விதமாயுள்ள உலகத்தின்கண்ணும் விசாரிக்கு மிடத்தில் ஒருஞானிகிடைத்தல் அரிதென்றும் ஓரோர் அரிய வித்தையினைப்பார்த்துச் சொல்லுமிடத்துப் பிரமவித்தைபோல் அரிதோவென்றும் இவ்வுலகத்தார் வழக்கமாகச் சொல்வதனாலும் அரி கூறியபகவற் கீதையின் கண்ணும் பிரமசாதகரினும் யாவருக்கு உள்ளன வருத்தங்களென்பதனாலும் அவ்வித்தைபோல் அரிதும் பெரியதோர் வருத்தமும் என்னையுள். வேதத்தை ஆராய்ந்து இரண்டென்பது இன்று பிரமம் ஒன்றேயென்று நிச்சயம்பண்ணி அந்தப்பிரமம் நானென்று இருத்தலினென்-று.—எவ்வகைப்பட்ட அரியவித்தைகளும் மாயாகாரியங்களுள் அடக்கம் பிரமவித்தையொன்றுமே மாயாகாரிய காரணங்களையெல்லாம் கடந்த வித்தையாகலின் இதனது பெருமையினையும் இதனை அடைந்த ஞானியினது பெருமையினையும் வேதாகமங்கள் கூறுதலன்றியுலகத்தாரும் வழக்கமாவெடுத்துக்

கூறுதலின் உலகுணாப்பதனுவென்றார். முன்னர் வேதாகம நிச்சயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னர்ச் சமாதி நிட்டைகூடிப்பெரிய வருத்தத்துடனே மாயாகாரிய காரணங்களை யெல்லாம் நீத்து அரிதாகிய பிரமவித்தையை அடைந்தவனே மூவுலகத்தும் அரியன் அவனே பரஞானி யென்பதும் வேதநிச்சயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு பிரமநானென்று இருத்தற்குப் பெரியவருத்தம் இன்மையானும் அங்ஙனம் இருத்தல்யாவர்க்கும் எளிதிற்கூடுமாகலினும் இந்நிச்சயம் மாயாகாரியமாகிய மனத்தைக் கொண்டாகையாலும் இது பிரமவித்தை அன்றென்பதும் இந்நிச்சயமுடையார் அபர ஞானிகளென்பதும் கண்டுகொள்க. இரிவிதவுலகத்தரிதொரு ஞானியென்றதற்கு உதாரணம்: பரமார்த்ததரிசனம். "காரண மிறந்தோன் றிற்குங் காட்சியிற் படாதவொன்றைச், சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிடலாவதன்று, லோர் வரிதிதுதான் வாழு முயிர்களோ லாவதொன்றோ, வாரவர் பெருமை தன்னை யளவறுப் பவர்களியார்." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (க0)

வருத்தமொன் றின்றிச் சாரலாம் பிரமமென்றயன் வகுத்த தநீ மையினா, லொத்த தெற்றினுக்கா யெனிற்பரஞான முணர்பவர்க் குன்னுத லுரைத்த, னினைத்திடுதொழில்க ளொன்றும் வேண்டாது நீத்துவா ளாவிருத் தலினு, வருத்தமற் றதனுக்கோர்ந்துநா றெளித லாகநீ துணிந்தனை போலும்.

எ-து. ஒரு வருத்தமும் இன்றிப் பிரமத்தை அடையலாமென்று பிரமன் வகுத்துக் கூறிய பிரமகீதையின்கட் சொல்லியது என்னத்துக்காகவென்று கேட்பாயானால் பரஞானத்தை அறிவோர்க்கு மனத்தால் நினைத்தலும் வாக்காற்சொல்லுதலும் முறைவழுவாது காயத்தாற் செய்யுந்தொழில்களுமாகிய இவற்றுள் ஒன்றையினும் விரும்பாது விட்டுச் சும்மாவிருத்தலினால். அங்ஙனம் அருத்தமிருக்க அதனை அறியாது நீ இச்

செய்யுளுக்கு அருத்தம் வேதத்தை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொள்ளுதலாக இங்ஙனம் அறிந்தாய் போலும். எ - று. மனத்தால் நினைத்தல் கிரியாயோகம். வாக்காற் சொல்லுதல் வேதாகமங்களை யோதிநிச்சயம் பண்ணப்பட்ட அபரஞானம். காயத்தால் செய்தல் சரியை கிரியைகள். இச்சரியைகிரியை யோகங்களையும் அபரஞானத்தினையுங் கடந்தது பரஞானமாகலின் அப்பரஞான முணர்வோர்க்கு அம்முக்கரணங்களும் அசைவின்றி யிருக்கவேண்டு மாகலின் ஒன்றும் வேண்டாது வாளாவிருத்தலினு லென்றார். வாக்குமனம் மயாகாரியம் இவற்றால் நிச்சயம்பண்ணின ஞானம் ஞானமன்றாகலின் இப்பாட்டிற்கு அருத்தம் ஈதன்றென்று கூறவேண்டி, நீ துணிந்தனைபோலுமென்றார். முக்காரணங்களும் அசைந்துவிடத்து வருத்தமென்பதும், அவை அசையாது நின்றவிடத்து வருத்தம் இன்றென்பதும், கண்டுகொள்க. வருத்தமொன்றின்றிச் சாரலாமென்றதற்கு உதாரணம்: சொரூபானந்த சித்தியார். "ஆதலாலறிய மறிவெலாங்கைவிட்டறிவினுக் கறிவதாய் நின்ற, பேதமில் பிரமமொன்றுமே காண்பான்பெறும்பெறு வின்பமாய்ப் பிறத்தல், சாதலற்றிருக்கு மதனையோர் வருத்த மின்றியேசாரலாயிருக்க, வாதரித்தறியா ரற்பமேவிரும்பியனந்தது க்கத்திலே யமைவார்." (கக)

சிறியவர் மனற்சோறுண்டுதேக் கிடல்போற் றேர்ந்துநா றெளிந்தமாத் திரத்தி, னறிதரிற் செறும் விடயமா யெனநீத் தகத்திரு ளறுத்தவைத் தந்தோ, வுறுமகம் பிரம மெனவுணர்த் திறுமாந் துறைதலோ ஞானமஞ் ஞானர், துறவினையுறுது மாயுமே வாயாற் சுடரொளி னிருமெனிந்திடுமே.

எ-து. சிற்றிலிழைக்கின்ற சிறுபெண்கள் மணலாகிய சோற்றினை வயிறு நிறையவுண்டதுபோலுண்டு ஏப்பமிடுகின்றதுபோல் வேதத்தினை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக் கொண்டமாத்திரத்திலே அறிவினால் அறியப்படுவனவெல்லாம்

ம் விடயமாகலித் தெத்தினை அறியுந்தொடங்கில் இதுவும் விடயமாமென்று இதனை அறியும் அறிவை விட்டு உள்ளிருளாகிய அவித்தையை நீக்காது வைத்துக்கொண்டு அந்தோ அவ்விடத்துப் பொருந்தாநின்ற நான் பிரமமென்று சொல்லி இறுமாந்து கொண்டிருக்குதலோ ஞானம். அஞ்ஞானமான துறவினை அடைந்தாலன்றி நாசமாமோ. இருள்வீட்டினிடத்து இருந்துகொண்டு வாயினால் விளக்கென்றால் அவ்விருள் நாசமாமோ நீ சொல்வாயாக. எ-று. சிறியவர் சோறல்லாத மணலைச் சோறாகப் பாவித்துத் தாம் உண்டிருந்தும் உண்டதுபோல் பாவித்துப் பிறர்க்கான வெப்பமின்றதுபோல் இவரும் அபரஞானத்தைப் பரஞானமாகப் பாவித்துப் பிரமானந்தம் லபியாதிருந்தும் லபித்ததுபோல் பாவித்துப் பிறர்க்குஞ் செய்கின்றாரெனக்கொள்க, மாயாகாரியங்களாகிய எல்லாவற்றையும் அதற்கு அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்க வேண்டுதலின் துறவினையுந் துறவுமேயென்றார். (கஉ)

ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பதன்றித் துறவினல் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கலாமோ வென்றதற்கு நோக்கித் துறவுதானே ஞானமென்று மேற்கூறுகின்றார்.

ஞானியே யெவரும் வணங்குதற் குரியோ னவினுமா
சௌசமில் பெரியோன், மானிலத் தவன்றா னுடல்விடிற் கு
கைப்பால்வைக்கவென் மறைப்படிபுரித, லானவே நாத்த
ப் பொருதினிக் கிடைக்குஞ் சாற்றினில் ஞானமத் தணிப்பின்,
றுனதாநிறவு பெற்றநற்றவசே யமலவீ டடையுஞா னிக
ளே.

எ-று. துறவியாகிய ஞானியே யாவராலும் வணங்குதற்குரியோன் அவனே அசுத்தமில்லாத பெரியோன். அவன் பூமியின்கண் காயத்தைவிட்டு நீங்கியகாலத்தில் அதனைக் குகைக்கண் வைக்கவேண்டுமென்று வேதஞ்சொன்னபடியே செய்குதலும் வேதமுதலியவை விளங்கநின்ற மெய்ப்பொரு

ளை உணர்ந்த பரஞானிகளாயினும் இல்வாழ்க்கையினை உடைய அந்தணருக்கு இல்லையானபடியினாலே துறவினை அடைந்த நல்லதவத்தினை உடையோரே நின்மலமாகிய வீட்டினை அடையும் ஞானிகள். எ-று.—துறவினேன் ஞானியல்லனாயினும் இல்வாழ்க்கை யுடையோன் ஞானியாயினும் இவன் அவனை வணங்கவேண்டுதலின் எவரும் வணங்குதற்குரியோ னென்றும், அவன் இறந்தகாலத்தில் அவனது காயத்தைக் குகைக்கண்வைத்து அதனதுதலையில் தேங்காய் உடைத்துப் புசித்துப்பின்பு முழ்காமல் வீடுபுகுதலின் ஆசௌசமில் பெரியோனென்றும், கூறினார். இல்வாழ்க்கையில் ஞானம்வருதல் ஏகதேசமாகையாலும், துறவின்கண் ஞானம் வருதல் வெகுவாகையாலும், துறவினை ஞானமென்றார். ஞானியே யெவரும் வணங்குதற் குரியோனென்றதற்கு உதாரணம் சூதமாதி. "ஒழுக்கமே புரிந்தோனுத லதனை விட்டொழிந்தோனுத, விழுக்கஞ்செய் மூர்க்கனுதல் பண்டிதனுதலெவ்வனில், பழிப்பருஞானந்தன்னின் மூழ்பவன் பணியத் தக்கோன், றெழுத்தகு ஞானியென்று சொல்லவேண்டுவது முண்டோ." பெரியோ னென்றதற் குதாரணம். "பலன்கள்வேண்டிய பரிசெலாம் பலித்திடும் பரமதத் துவஞானி, நலங்கொளுமமாமந்திரஞ் செபித்திட நயந்தவனீராடுஞ், சலங்கொடீர்த்தமா மவன்றிருமேனியே சகலதெய்வமுஞ் செவ்வாய்,மலர்ந்தவாசக மறுபிறப்பெனு வருமயற்பிணி மருந்தாகும்." குகைப்பால் வைக்கவென்றதற் குதாரணம்: மெஞ்ஞானவிளக்கம். "பிறிவிலாத பிரமமீ சனுட, லிறுதியாவனற் றீண்டிடலெங்ஙனு, மறுவிலிற்கிடை கோடியனலநாய்ச், செறுவுசெய்புமத் தேசமென்றேகினர். எ-ம், முன்னமே பாகமா மூரல் செய்யுநாட், பின்னது வேவிவேண் டுமோ பேசுடா, யன்னதேயிவ்வுட லறிவா லட்டது, பின்னினிச் சுவெது பிழையே யாகுமால்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுறக் காண்க. (கங)

ஞானத்திலக்கணம் யாதென்றுகேட்ட சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

நேர்ந்திடு மபரம் பரமென விரண்டாய்த் திகழ்தரு ஞானமாங் கவற்றா, லோர்ந்திடு மறையா தியகலை யபர முயிர்பர னொடுவிர வியிக்கங், கூர்ந்துணர் வுணர்வே பரமதைத் தெளியக் கூறன்மாத் திரங்கலை ஞானஞ், சார்ந்துணர் வரிதப் பரனையோர்ந் தன்றிச் சாற்றினவ் வியிக்கமாந் தலமே.

எ-து. விசாரிக்குமிடத்தில் ஞானந்தான், அபரஞானமென்றும் பரஞானமென்றும் இரண்டுபிரகாரமாய் விளங்காநிற்கும். அந்த அபரஞான பரஞானங்களின் இலக்கணம் யாதென்னின் அவ்விரண்டினுள்ளும் ஆராயப்பட்ட வேதாகமமுதலிய கலைகளையோதியுணர்ந்து பொருணிச்சயம் பண்ணுதல் அபரஞானம்; உயிரானது பரனுடனேகலந்து ஐக்கங்கூடுதலை நுண்ணியதாக அறியுமறிவே பரஞானம். ஆனால் அபரஞானத்திற் பயனில்லையோவென்னின் பரஞானத்தைத் தெளிவுபடச் சொல்லுதன் மாத்திரமேயாம். ஆனால் அவ்வைக்கியத்தை அறியும் நெறி யாதென்னின் பொருந்தி அறிதற்கரிது மேற்கூறியபரனை அறிந்தாலன்றிச் சொல்லுமிடத்தில் அந்த ஐக்கியமாகிய தலம். எ-று.—ஆல்கென்பது அசைநிலை. (௧௪)

ஆனால் அந்தப்பரனை அறியுநெறிதான் எங்ஙனமென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

அடுத்தவிச் சிவன் றன்மையோர்ந் தன்றி யறியொணாப் பரனையஞ் ஞானங், கெடுத்தலாற் சிவன் றனையுமோர்ந் தொருவர் கிட்டொணா நனவினிற் சுழுத்தி,யுடைத்துமற் றவனுக்கவனவஞ் ஞான முடைக்குமுட் கரணவா தனைக, ளுடைத்திடு னபாவ மெனப்படு நனவிற் சுழுத்தியு மெளிவந்து தோன்றும்.

எ-து. இந்த வு[illegible]ம்பின் கண்ணே பொருந்தியிருக்கின்ற இச்சிவனது இயல்[illegible]ப அறிந்தாலன்றி அப்பரனை அறியக்

கூடாது. ஆனால் அச்சிவனை அறியுமுறைமை எங்ஙனமென்னின் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்தாலன்றிச் சிவனையும் அறிந்தொருவரும் கிட்டக்கூடாது. ஆனால் இந்த அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கு முறைமை எங்ஙனமென்னின் நனவிற்சுழுத்தி எவனுக்கு உடையது அவன் அவ்வஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பன். ஆனால் அந்நனவிற் சுழுத்திவருநெறி எங்ஙனமென்னின் அந்தக்கரணவாதனைகளை ஒழித்தால் அபாவமென்று சொல்லப்படும் நனவிற்சுழுத்தியும் எளிதில்வந்து உதயமாம். எ-று. (௧௫)

ஆனால் அந்தக்கரணவாதனை யொழிக்குநெறி எங்ஙனமென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

யோகசா தனையால் வாதனை கரணக்கொழியுமவ் வியோகமு மிருமைத், தாகுமே கிரியை ஞானமென் பேதத் தாதுந்தியதொழில் யோக, மேகமாம் பொருடோர்ந் ததுவிது வெனுஞ்சுட் டிறத்தன்மற் றையிரு வகைக்கும், போகவேண் டுமைம் புலன்களு மிறந்தப் புலனவா வொழிந்தலாற் போமே.

எ-து. யோகசாதனையினால் அந்தக்கரணங்களுக்கு வாதனையொழியும். ஆனால் அவ்வியோகத்தின் இலக்கணம் யாதென்னின் அந்தயோகமும் கிரியை ஞானமென்னும் இரண்டுபேதத்தால் கிரியாயோகமென்றும் ஞானயோகமென்றும் இரண்டுபிரகாரமாயிருக்கும். அந்தக்கிரியாயோக ஞானயோகவிலக்கணங்களி யாவையெனின் கிரியாயோகம் இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என எண்வகையாய் இருக்கும். ஞானயோகம் வகமாயுள்ள மெய்ப்பொருளை வேதாகமங்களை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னர் ஞானநிட்டை கூடி அதுவென்றும் இதுவென்றும் சுட்டி அறியும் சுட்டறிவெல்லாம் இறந்து கரணம் அசைவறநிற்றல். ஆனால் இவ்வியோகத்தை அ

டையுமாறு எங்ஙனமென்னின் அந்த இருவகை யோகத்தினை அடைதற்கும் ஐம்புலன்களும் இறந்து போகவேண்டும். ஆனால் இவ்வைம்புலன்களும் இறந்துபோம்படி செய்தற்கு உபாயம் எங்ஙனமென்னின் ஐந்தவாவினையும் ஒழித்தலினால் அப்புலன்களைந்தும் இறந்துபோம். எ - று.—ஆதலாலியவெனவே இயமாதிவருவிக்கப்பட்டது. புலன்கள் ஐந்தாகையால் அவற்றின்கட் செல்லும் அவாவும் ஐந்தாயிற்று. யோகசாதனையால் வாதனைகரணக் கொழுப்பு மென்றதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. "அண்டமெண்டிக் கொங்கணூற் ஒடுங்கக்குளியமதாகக், கண்டுகொண்டிருக்கக் கண்டகருத்தைப் புழுதிவிட்டா, லண்டமெண்டிக்கெங் கண்ணுமாய்கின்ற வானந்தத்தைக், கண்டுகொண்டிருக்கும் வண்ணங்கணத்தில் வந்திக்குமன்றே." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௩௬)

அந்தவவாவினை அறுக்குமாறு எங்ஙனமென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

ஐம்புல னடல்வேண் டும்விடல் வேண்டு மொருங்குவேண்டியவனைத் தையுமென், றும்பரும் பரவு மொருதமிழ் வேத முரைத்தலா னேரிரு வகையா, நம்புறச் சார்பை வெறுத்தவா வறுத்தைம் புலனொழித் தொழுங்கினு டருயச், செம்பொருள்காண்ப தறிவறி யாமை சிதைத்தல்வீ டெனத்திகழ் தருமால்.

எ-று. வீடடையக் கருதினோன் ஐம்புலன்களையும் அடல் வேண்டுமென்றும் அவ்வைந்தினையும் அடைதற்கு அவற்றால் அனுபவிக்க விரும்பி வைத்த பொருள்கள் அனைத்தினையும் ஒருங்கே விடல்வேண்டுமென்றும், தேவர்களும் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற ஒப்பற்ற தமிழ்வேதமாகிய திருவள்ளுவப் பயன் கூறுதலின் உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு என்றிருவகையாயுள்ள நமது புறச்சார்பினை முன்னர் வெறுத்துத்துறந்து பின்பு அதன்கண் வைத்த அவாவினை அறுத்துப் பின்பு பஞ்சேந்திரியங்களையும் விடயங்களைக் காணுந்தோறும் எழுந்துசெல்லவொட்டாது உள்ளடக்கி இந்தமுறையே ஒவ்வொன்றாக நீத்துச் சென்று யாவராலும் அறிதற்கரிய அந்தச் செவ்விய மெய்ப்பொருளை அறிவது ஞானமெனவும் அந்த ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பது வீடெனவும் விளங்காநிற்குமாகலின் ஞானமும் வீடும் இவைகளென்று அறிவாயாக. எ - று.—முன்பிருவகைச் சார்பாகிய புறப்பற்றினை ஒழித்து அதற்குமேல் அதன்கண்வைத்த அவாவினை அறுத்து அதற்குமேல் காணப்பட்ட விடயங்களில் எழாமல் இந்திரிய நிக்கிரகம் பண்ணி அதற்குமேல் முன்னர் எறியிருந்த காணவாதனையை ஒழித்து அதற்குமேல் நனவிற்சுழுத்தியைப்பெற்று அதற்குமேல் அஞ்ஞான நிவிருத்திபண்ணி அதற்குமேல் சிவ தரிசனம் பண்ணி அதற்குமேல் பசுதரிசனம்பண்ணி அதற்குமேல் சிவதரிசனம் பண்ணி அதற்குமேல் ஐக்கியம் கூடவேண்டுதலின் ஒழுங்கினுடருமச் செம்பொருள்காண் பதறிவென்றார். விடல்வேண்டு மொருங்குவேண்டி யதனைத்து மென்றதற்கு உதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "துக்கசுக்மிலை வெறுப்பென்று கூட்டுந்துவந் துவங்க ளிரண்டவைபோற் சொல்லப்பட்ட, மிக்க தெய்வமடவார்கடன் மாதன்மமெய்ப்பலன்கள் வெறுவெறுளவாமன்றே, தொக்கவுளமதுவாக்கும் பிறப்பையாக்குந் தொடர்பெனவே துணிந்தந்தத் தொடர்பையாக்கும், தக்கபொருட் சார்புயிர்ச் சார்படையநீக்குந் தவத்தார் பாற்சிவம்வந்து சாருங்காணே." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௩௭)

அரம்பையுள் ளுறுதன் டெடுத்தலி னொருவ னனுபவமாஞ்சிவ முணர்த, னிரம்புமெய் புணர்வத் தன்மடின்மீ தொன்றிநின்றநா ரனைத்துநீக் குதல்போல், விரும்பிரு வகைப்பற்றையுந்துறந் திருளீ வீட்டல் விடிவற்றையே யன்றி, வரும்ப

ர வுரனும் வீடும்வே றதியேம் வார்த்தைமாத் திரத்தியாம் பெறவே.

எ - து. வாழையினது மட்டைகட்கெல்லாம் உள்ளே சேஷமாயிருக்கின்ற தண்டினை எடுத்தல்போல் ஒருவன் அனுபவமாய் மாயாகாரிய*காரணங்கட்கெல்லாம் சேஷமாய் உள்ளீடாய் விளங்காநின்ற சிவத்தினை அறிதலே எங்கும் பரிபூரணமாகிய பரஞானம் அந்த வாழைத்தண்டின்மேலே பொருந்திநின்ற மட்டைகள் அனைத்தினையும் ஒவ்வொன்றாக நீக்குதல்போலத் தம்மால் விரும்பப்பட்ட உட்பற்றுப் புறப்பற்றாகிய இருவகைப் பற்றினையும் துறந்து அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுத்தலே மோக்ஷம். இந்தப்பரஞானத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அன்றி வார்த்தை மாத்திரத்தால் பெறவரும் பரஞானத்தினையும் மோக்ஷத்தினையும் வேறோராம் அறிகிலேம். எ - று. வார்த்தை மாத்திரத்தால் பெறவரும் ஞானம் மோக்ஷமென்றது சர்வத்தையும் பிரமமென்று அறியாதிருந்ததே அஞ்ஞானமென்றும், சர்வத்தையும் பிரமமென்று அறிந்ததே ஞானமென்றும், இங்ஙனம் அறிந்தபோதே அஞ்ஞானங்கெடுமென்றும், கூறிக்கொண்டிருத்தலே. (கூஅ)

இருவகைச் சார்பா மொருபுறப் பற்று மிடையதாங் கடையுடற் பற்றும், விரிகர ணங்க ளாகுமுட் பற்று மெனத்திரி விதம்விளங் கிமித், இவ்விதத் தினையுங் காத்திரங் கரணஞ் சேர்த்தியொன் றாக்கொடுட் பற்றும்,வருபுறப்பற்று மெனவிரண்டாக மதிப்பரவ் வனைத்துற வையுமே.

எ - து. உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு என்னும் இருவகைச் சார்பாகிய ஒரு புறப்பற்றெனவும், இடைப்பற்றாகிய கடையாகிய உடற்பற்றெனவும், விரிந்த கரணங்களாகிய உட்பற்றெனவும்,இங்ஙனம் பற்றுக்கள் மூன்றுவிதமாய் விளங்காநிற்கும். இம்மூவகைப் பற்றினையும் காயத்துடனே கரணத்தைச்

சேர்த்து ஒன்றாகக்கொண்டு உட்பற்றெனவும் இங்ஙனம் புறப்பற்றெனவும் அந்தமுறைமையே துறவினையும் உட்டுறவெனவும் புறத்துறவெனவும் இரண்டாகக் கருதிச் சொல்வர் பெரியோர்.எ-று. காயத்தோடு கரணம் ஒற்றுமையாகலிற் காத்திரங்கரணஞ்சேர்த்தியென்றார்.இரண்டாக மதிப்பரென்றதை இருதலையுங் கூட்டுக. பற்றுக்கள் திரிவிதமாய் விளங்குமென்றதற்கு உதாரணம்: சமயாசாரம், "புத்திரர் மனையாளாதிப் புறச்சுற்றப் பற்று நீக்கி, யித்திரள் மலவுடம்பா மிடைச்சுற்றப் பற்றும் விட்டே, யொத்துயிர் விடாதபாச கரணவுட் சுற்றுமோய்த்தத், தத்துவ மாயிருத்த றவத்தவர் சரிதை யையா." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௯௯)

இருவகைப் பற்றி லொருவனே ஞானி யெனப்படிற் புறப்பற்ற தேனு, மொருவத விலரு மெவணமப் பெயருக் குரியர்வே றொன்றுமில் கொடியுந், தருமிலை மலர்கா யெனினகப் பற்றி றவர்புறப் பற்றையுந் தணவார், மருவினு மஃதோ ரொருவர்வே றன்றீர் மலர்க்கொடி வாடுறு வகையே.

எ-து. உட்பற்றுப் புறப்பற்றாகிய இருவகைப் பற்றுக்களும் இல்லாத ஒருபுருஷனை ஞானியென்று சொல்லப்படுமானால் புறப்பற்றாகிய [illegible] இல்லாதாரும் எந்த முறைமையால் அந்த ஞானி [illegible] பேருக்கு உரியராவார். ஆனால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றையொழித்தோர் ஞானிகள் அலரோவென்னில் ஒருவேராயினும் இல்லாத [illegible] டியும் இலைமலர்காய்களைத்தருமானால் அகப்பற்றில்லாத் தவத்தோர் புறப்பற்றினையும் விட்டுநீங்கார். ஆனால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றொழித்தோர் இல்லையோவென்னில் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றொழிதலை ஓரொருவர் அடைந்தாராயினும் வேரினை அன்று அறுக்கப்பட்ட மலர்க்கொடி சிறிதுபோது வாடாதிருக்குமுறைமைபோல் அகப்பற்றொழித்தோர்க்கும் புறப்பற்றுச் சிலநாள் இருக்கும். எ-று.—வேரொன்றுமில்கொடி இலை மலர் காய்களைக்

கொடாததுபோல் காரணமாகிய அகப்பற்றொழித்தால் அதன
து காரியமாகிய புறப்பற்று இராதென்று குறிப்பாற் கூறிவெ
ளொன்றயில்கொடியுந் தருமிலை மலர்காயெனினகப்பற்றிறவர்
புறப்பற்றையுந் துணவாரென்று அவரைப் பரிகாசம் பண்ணினு
ர். வேரன்றீர் மலர்க்கொடி அறுத்த அருணத்திற்பச்சென்று இ
றிதுபோதுவாடாததுபோல் தோன்றிப் பின்பு உலர்ந்துபோ
தின்றதுபோல் அகப்பற்றொழிந்த தருணத்திற் புறப்பற்றுஞ் சி
லநாள் இருத்தல்போலத் தோன்றி நீங்குமென்பதறிக. அக
ப்பற்றொழிந்தோர்க்குப் புறப் பற்றின்மேல் பிரவிருத்தி இல்
லாமையால் அவர்க்கு அஃதின்றெனக்கொள்க. (௬௦)

வேரறக் கொடிவாடுதலினுட் பற்றைவிடுக்கின்மற் றைய
பற்றுநேரே, சேருதலியல்பா மதனையே முன்னர்த்தொலை
க்கவேண் டுமெதனிற் கடுமுட், சாருமோர் கொடியின் கிளைய
னைத் தையுமுன் றறித்தொழித் தலததனிடையா, சோர்தனி
வேர்கொளரிதரி தகப்பற் றொழித்தலும் புறப்பற்ற துறவே.

எ-து. காரணமாகிய வேரற அதன் காரியமாகிய கொ
டி உலர்ந்துபோதல்போல் காரணமாகிய அகப்பற்றினை முன்
பொழித்தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்றும் உடனே நீ
ங்குதல் சுபாவமாதலின் அந்த அ[illegible]பற்றினை முன்பு ஒழிக்க
வேண்டுமென்பையாலுங் கடியமுட்கள்பொருந்திய ஒரு கொ
டியினது கிளைகளனைத்தையும் முன்னர்வெட்டி நீக்கினாலன்றி
அதனையே பொழிந்தப்பற்ற முதல் வேரினைப் பிடுங்கிக்
கொள்ளுதல் அரிது அதுபோல் முன்பு புறப்பற்றை ஒழித்து
அகப்பற்றை ஒழிப்பதன்றிப் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை மு
ன்பு ஒழித்தலும் அரிது. எ-று. (௬௧)

ஆனால் நீர்முட்கொடியைத்திருட்டாந்தம் கூறியது என்னை
அஃது இல்லாத கொடியினது வேரினை முன்பு பிடுங்கிக் கொ
ள்ளுதல்போல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிக்கக்கூடா
தோவென்ற சேடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

முள்ளில்சில் கொடிவேர் கொளலின்முற் சனகன் முதல
வோ ரொருவர்மற் றொருதம், முன்னமா சனுகா வியல்பினு
னகப்பற் றொழிப்பினு முனமெனை யுறழுங், கள்ளநெஞ் சின
ர்பற் பலரும்வீ டடையுங் கதியதன் மையிற் பிற வளர்ந்த, தெ
ள்ளியோர் புறப்பற் றொழித்தலே முதற்கட் செப்பின ரெவர்
க்குமொப் புறவே.

எ-து. முள்ளில்லாத சில கொடியினது வேரினை முன்ன
ர்க்கொடி தறித்தொழியாது பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்போல் சன
காசாமுதலிய ஓரொருவர் ஒப்பற்ற தமது உள்ளத்தின்கட் கா
மம் வெகுளி மயக்கமென்னு முக்குற்றங்களும் பொருந்தாத இ
யல்பினால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்னர் ஒழித்தாரா
யினும் என்னைப்போலும் முக்குற்றங்களையுமுடைய மனத்தி
னர் பலரும் வீட்டினை அடையுமார்க்கம் அஃதன்றாகலின் து
றவினது இலக்கணங்களையெல்லாம் அறிந்து அளவிட்ட தெ
ளிந்த அறிவினையுடைய திருவள்ளுவநாயனார் புறப்பற்றொழி
த்தே அகப்பற்றொழிக்கவேண்டுமென்று புறப்பற்றொழித்தலை
அகப்பற்றொழித்தற்கு முதற்கட் கூறினார் யாவருக்கும் சம்மத
மாக. எ-று.—உள்ளமாசனுகாவென்றதனால் நின்மலசித்தரெ
ன்றும் கள்ளநெஞ்சினரென்றதன்மையால் மலின சித்தரென்
றும் அறிந்துகொள்க. நின்மலசித்தர்கள் ஏகதேசிகளாய் எவ்
வகைப்பட்ட பற்றுக்களிருந்தாலும் அவற்றின்கண் அவாவின்
றித் தெய்வகதியாய் வீடடைதலினாலும் மலினசித்தர்கள் அ
னேகராகலாலும் விட்டபற்றுக்களின்மேலும் ஒரோர்காலை அ
வாவுதலினாலும் அவர்வீடடையு மார்க்கம் யாவர்க்கும் மார்க்க
மன்றென்றார். அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்கினையு
ம் தெளிந்தவராகலின் தெள்ளியோரென்றார். புறப்பற்றிருக்க
அகப்பற்றொழிந்தோர்க்கும் சம்மதமாகலின் எவர்க்குமொப்புற
வென்றார். மற்றென்பதசைநிலை. உள்ளமாசனுகாவியல்பின
னென்றதற்கும், கள்ளநெஞ்சினரென்றதற்கும் உதாரணம்

வாசிட்டம். "வெம்புதல் போய்த்தன் னென்றவுன் மனதுக் கிவ்வுலகவியப் பாரங்கள், செம்புகர் வேழத்திறுக்கான் குளப்படிபோற்றோன்று மாற்றினசெஞ்சக், கம்புலி யிற்றொழில் சிறிதேயாயிறுக்கினிதாகு மாவின்பாதப், பைம்புனலுங் கிழக்கொழுகுக் கெவிலகளை காணாத பாலையன்றே." எனவரும் மற்றும்வருவனவற்றுற்கொள்க. (௪௨)

விடத்தகு மகப்பற் றினைமுனம் புறப்பற் றொழிப்பதெற் றினுக்கென விளம்பல், படிற்றொழுக் கினர்சம் மதமும்வானவரும் பயிலில்வாழ்க் கையும்விடுக் குதலென், றெடுத்துரைக்கறிவா சாரமோ தியசொற் கிழுக்குறா கியல்பாதக், துடைத்தசிந் தையர்க்கு நிகழ்தவி லொழுக்காச் சொல்வர்முன் புறப்புறத் துறவே.

எ-து. முன்னரகப்பற்றினை யொழிக்கத்தகும் புறப்பற்றினை யொழிப்பது யாதுக்கென்று சொல்லுதல் கூடாவொழுக்கத்தார்க்குச் சம்மதமும் வானவராயினும் தாம் முன்பழகிய இல்வாழ்க்கையையும் விடுத்தல் செய்யவேண்டுமென்று விதித்து மகாதேவர் மகாதேவிக்கு ஞானசாரத் கூறியசொல்லுக்குக் குற்றமுமாதலின் முக்குற்றங்களையுஞ் சுபாவமாக நீத்த நின்மலசித்தர்க்கு முன்னர்ப்புறத்துறவடைதலை இகழ்ச்சியில்லாதவொழுக்கமாகச் சொல்வர் பெரியோர். எ-து.—ஒழுக்கமுடையார்க்குச் சம்மதமாகலாலும் ஈசுர வாக்கியத்திற்கு மாறுபாடின்மையாலும், நின்மலசித்தர்க்கு மொழுக்காகலாலும், முன்னர்ப்புறப் பற்றொழித்தலே நன்னெறியென்பதுகாண்க. புறப்பற்றொழிப்ப தெற்றினுக்கென்றதற் குதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "சமயாசார சங்கற்ப விகற்பமு, மமையாதாரங் குலவாசார மானது, மிமையாதாரும் விடாத வில்வாழ்க்கையு, மமையார்தோனுய் விடுத லாசாரமே." மற்றும் வருவனவற்றுற்கொள்க. (௪௩)

இந்திரிய பாச விருளைக் கிழித்தற் குபாயமாம் புலனெறிக் கிடத், லொன்றல திலையென் றதுசெய்வோ ரவைவேண் டினைத்துமுன் விடாதுவைத் துறுத, லென்றுமெல் லிடத்துமென்முத லுயிர்க ளெவற்றையுங் கொலைசெயேன் வெருட்டேன், என்றுசொல் விரதி பொருவற வொழுக்கை யிடையிடாதுறு மியல்பே.

எ-து. உயிரோடு பொருந்திய அஞ்ஞானவிருளைப் போக்குதற்கு உபாயம் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம் பண்ணுதலொன்றுமே அன்றி வேறு உபாயமில்லையென்று அவ்வைந்தினையு நிக்கிரகம் பண்ணுவோன் அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களால் விரும்பப்பட்ட பொருள்களனைத்தினையும் முன்விட்டு நீங்காது வைத்துக்கொண்டிருத்தல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் என்னைமுதலாகிய வுயிர்கள் எவற்றினையும் கொல்லுதல் செய்யேன் பயப்படச்செய்யேனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி யொருவன் எக்காலமும் கையின்கண் இடைவிடாது ஒப்பற்றவாளாயுதம் பிடித்துக்கொண்டு முறைமையாம். எ-து.—உயிர்களைக்கொலைசெய்யேன் வெருட்டேனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி அவைசெய்தற்கு ஏதுவாகிய வாளினைவிடாது கையிற்கொள்ளுதலின் அவன் அவை செய்வானென்றும் அவன் கொல்லாவிரதியல்லனென்றும் அறிதல்போல் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணத் தொடங்கினோன் அவற்றால் அனுபவித்தற்கு ஏதுவாகிய விடயங்களைக் கைவிடாதுவைத்துக்கொண்டிருத்தலின் இவன் அவைகளை விரும்புவானென்றும் இந்திரிய நிக்கிரகியல்லனென்றும் அறிந்துகொள்க. (௪௪)

விடயங்களை அனுபவியாது வைத்துக்கொண்டு ஞானசாதகம் பண்ணக்கூடாதோ வென்ற சீடனைநோக்கிக்கூறுகின்றார்.

சாதக தசைக்கண் விடயமே தடையாஞ் சாத்திய மான
பின் புசித்தற், காதல்வைத் திடினப் பிரமவா னந்தத் ததிக
மோவிடயவா னந்தங், கோதில்வீட் டின்பம் பெறுகலா விடி
னுங் கூடுதற் கெளிதரி பிழைக்கிற், றீதிலோர் சிங்க மதனை
யே யன்றித் தேடுமோ தேனையூன் றினவே.

எ - து. ஞானசாதகதசையின்கண் விடயங்களே அதற்
குத் தடையாகுமாகலின் அவற்றினை வைத்துக்கொண்டு சாத
கம் பண்ணக்கூடாது: ஆனால் அவ்விடயங்களைச் சாதகதசை
க்கண் அனுபவியாது சாத்தியமான பின்பேனும் அனுபவித்த
ற்கு வைத்துக்கொள்வல்யாறெல் அச்சாத்திய தசைக்கண்ணே
உதயமான அந்தப் பிரமானந்தத்தினும் இந்த விடயானந்தம்
அதிகமாக வேண்டுமாதலின் இந்தவிடயானந்தமே போதும்
அந்தப்பிரமானந்தத்தை அடையஞானசாதகம் பண்ணவேண்
டுவதேயில்லை: ஆனால் சாதகம் பண்ணிக்கொண்டு வருமிடத்
துச் சாத்தியம் கைகூடிக் குற்றமற்ற வீட்டின்பம் வந்து லபி
யாதகாலத்தாயினும் பொருந்தி அனுபவித்தற்கு அவைகளை
வைத்துக்கொள்வே னென்பையாறெல் யானையினை இரையா
கத் தேடிச் சென்ற குற்றமில்லாத ஒப்பற்ற சிங்கம் அந்தயா
னை தப்பிப்போயிற்றென்றால் அதனையே தேடுதலன்றி அற்ப
மாயுள்ள தேனையினது மாமிசத்தைத் தின்னத் தேடுமோ.
ஃ - று. மேலானயானையை இரையாகத் தேடிச்சென்ற சிங்க
ம் அந்தயானைகிடையாது போயிற்றாயினும் அதனையே தேடு
தலன்றிக் கீழானதேனை யூனைத்தின்னத்தேடாததுபோல் மே
லான பேரின்பத்தை அனுபவிக்கத்தொடங்கினேன் அவ்வி
ன்பம் தனக்கு லபியாது போயிற்றாயினும் அதனையே விரும்
புதலன்றிக் கீழானவிடயசுகத்தை விரும்பானென்பதாங்கண்
டுகொள்க. பிரமவானந்தத்ததிகமோ விடயவானந்தமென்ற
தற்கு உதாரணம்: தத்துவாத்திரைகரம். "வாக்கொடு மனமு
மிறந்தறி மதுர வாரியாயொழிவற நிறைந்து, போக்கொடு வ
ரவ தின்றிய வமுதைப் பூரணமாகவுன் டவர்தாம், வீக்கிய
கான னீரெனும் விடய மேவுற முயல்வரோ முயலி, னேக்கு
று மந்த ஞானியு நாயு மொத்திடும் வாசியொன்றிலதே."
எ-ம், குறுந்திரட்டு. "தாமங்காட்டுஞ் சுடுதழலுண்டென்பது
துய்ப் பார்க், காமங்காட்டு மயினியு வர்ப்பப்படியே நல், லே
மங்காட்டு ஞானிக ளென்றுலிவர் நெஞ்சிற், காமங்காட்டும்
பெற்றிலர்கற்றார் கலையன்றே." எ-ம், சிங்கமதனையே யன்
றித் தேடுமோ தேனையூன்றினவென்றதற்கு உதாரணம்: குறு
ந்திரட்டு. "பாய்ந்துமா வேழமொற்றிப் பறக்குமத்தறு க
ண்யாளி, தேய்ந்தழி வுறினுந்தேனையினையெனச் செல்லாதா
ற்போ, லாய்ந்துநன் முத்தி யின்பமருந்திடவுற்ற நீரார், சா
ந்துயர் வரினுமொன்றித் தளர்ந் தெழாதாகி விட்டார்." எ-ம்.
மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௫௬)

படையெடுத் தமர்க்கட் சாருமோர் வீரன் பகைஞரைச் ச
யங்கொளா விடினும், விடையெனப் பொருதாங் கிறத்தலே
யன்றி வெந்கிட வுன்னிடா னதுபோற், கலையென விடய
மிகழ்ந்துபே ரின்பங் கருதினேன் பெறுகலா விடினு, மிடை
யறு தனைநா டுவதலான் மறந்துமெண்ணுமோ மண்ணின்வா
ழ்க் கையையே.

எ - து. ஆயுதமெடுத்துக்கொண்டு யுத்தகளத்திலே செல்
லா நின்ற ஒப்பற்ற வீரனானவன் சத்துருக்களைச் செயங்கொ
ள்ளாதவிடத்தும் இடபம்போல் அச்சத்துருக்களோடு யுத்தம்
பண்ணி அந்த ரணகளத்திலே இறந்துபோதலேயன்றிப் பய
ந்து முதுகுகொடுக்கநினையான். அதுபோல் இழிவென்று அ
றிந்து அற்பமாயுள்ள விடயானந்தத்தை இகழ்ந்து கைவிட்டு
ப் பேரானந்தத்தை அடையக்கருதி ஞானசாதகந் தொடங்கி
னேன் சாத்தியம் கைகூடி அவ்வின்பத்தைப்பெறுதிருந்தாலு
மினும்க்ஷணமாயினும் இடைவிடாது அந்த இன்பத்தை எ

ப்பொழுதுஅடைவேனென்று கருதுவதேயன்றி மறந்தாயினு
ம் தான்முன்பு இகழ்ந்து கைவிட்ட இல்வாழ்க்கையை மீண்
டும் நினைப்பானோ. எ-று. சுத்தவீரன்சத்துருக்களைச் சயங்
கொள்ளாதவிடத்தும் அவர்களோடு யுத்தம்பண்ணி இறந்து
போதலேயன்றி முதுகுகொடுத்தற்கு நினையான் அதுபோல
சுத்த விரத்தன் ஞானசாதகம்பண்ணுமிடத்தும் அஞ்ஞானநா
சம்பண்ணிப் பேரின்பத்தை அடையாதிருந்தானாயினும் அந்த
ச்சுத்தவாதனையோடு நின்று இறந்து போதலேயன்றி விடயங்
களை இச்சித்து இல்வாழ்க்கையில் திரும்பானென்பதும், யுத்
தகளத்திலே வெந்நிடாதிறந்தோனுக்கு மறுமைக்கண் வீர
சொர்க்கவின்பம் வருவதுபோல் சுத்த வாதனையோடு இறந்
தோனுக்கும் மறுமைச் சனனத்திலே வீட்டின்பம் வருமென்
பதும், காண்க. (சகூ)

இந்திர சாலத் தொருநகர் காண்போ ரெனத்தனு முதற்பி
ர பஞ்ச, நந்தினுங் கெடினும் பூரியா வாடா நன்மனச் சனக
ஞதியரு, மந்திரிமுதலோர் மீதுபூ பாரம் வைத்தொரோ காந்த
த்துள், வதியாத், தந்தொழி லொருங்கிச் சமாதியுற் றன்றோ த
விர்ந்தனர் காரணவா தனையே.

எ-து. இந்திரசால வித்தையிலே தேர் திருவிழா முதலிய
மங்கலமும் அக்கினிபட்டு வேவுதல் முதலிய அமங்கலமுமா
ய் விளங்காநின்ற ஒருபட்டணத்தினைப் பொய்யென்று அறிந்
து விநோதமாகக் காண்போர்போல் தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்
லாம் மாயா காரியமாகிய பொய்யென்று அறிந்து அவைகள்
ஆக்கமாய் விளங்குமிடத்தும் அவற்றிற்கு நாசம் வந்தவிடத்து
ம் பூரிப்பு வாட்டமில்லாத நின்மலசித்தத்தினையுடைய சனக
ராசாமுதலோர்களும் மந்திரிமுதலாகிய பேர்களிடத்து இரா
ச்சியபாரத்தையெல்லாம் ஒப்பித்து ஏகாந்தத் தானத்தில் இ
ருந்து கொண்டு தமது இராசரீகத் தொழில்களையெல்லாம் ஒ
ழித்து ஞானசமாதி அடைந்தல்லவோ அந்தக்கரணவாதனை

யை ஒழித்தார்கள். எ-று.—சனகருதியருமென்ற சிறப்பும்மை
யால் பிரபஞ்சத்தைமெய்யாகக்கருதி அதன்கண்வரும் சுகதுக்
கங்களினால் பூரிப்பு வாட்டங்களையுடைய மலின சித்தர்க்கு அ
ப்பிரபஞ்சத்தோடும் கூடியிருந்து காரணவாதனையை ஒழித்தல்
கூடாதென்பதாயிற்று. இந்திரசாலத்தொருநகர் காண்போரெ
ன வென்றதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "வெங்காதற்
பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றாங் கும்பபாம் வெறும் பொய்யென்
றே, யிங்காசை யறநீக்கி யெல்லையிலாப் பரமபதத் திருந்தவா
ழ்வாய், சிங்கார கந்தர்ப்ப நகரிருந்தென் சிதைவுற்றென் றீ
தோநன்றே, பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென் கெட்டா
லென்பாசமாயை." மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (சஎ)

சொற்றிடின் மயக்க மற்றுதித் துளவச் சுகருமொண் டீா
தையைத் துறவா,வுற்றிருஞ் சமாதி யுற்றகப் பற்று மொருவிவீ
டடைந்தனர் சனகர், முற்றவ முனிவர் நால்வரு மொருநான்
முகப்பிதா விடத்தவன் வளத்தோர், பற்றுமற் றகப்பற் றையு
முயர் சமாதி பணியொழித் தெணியவீ டடைந்தார்.

எ-து. சொல்லுமிடத்துப் பிண்டஞானத்தை மறைக்கு
மயக்கவிருளின்றி உதயமாகிய அத்தச்சுகரும் ஒள்ளிய பிதா
வினைத்துறந்து பெருமைபொருந்திய ஞான சமாதியை அடை
ந்து மற்றை அகப்பற்றினையும் நீங்கி வீட்டினை அடைந்தார். ச
னகர்முதலிய தவமுனிவர் நால்வரும் ஒப்பற்ற நான்கு முகங்
களையுடைய தமது பிதாவிடத்தும் அவனது செல்வத்தினிடத்
தும் ஒருபற்றுயினுமின்றித் துறந்து உயர்ந்த ஞானசமாதிகூடி
அகப்பற்றினையும் ஒழித்துத் தாம் கருதிய வீட்டினையும் அடை
ந்தார்கள். எ-று. சுகரும் சனகர் முதலிய நால்வரும் வேதாக
மகலைகளையும் ஞானத்தினையும் அறிவிக்கும் வல்லமையுடைய
உத்தம பிதாக்களையும் அவரது செல்வத்தினையும் விட்டுத்துற
ந்து ஏகாந்த ஸ்தானத்திலிருந்து அகப்பற்றையொழித்தார் எ

ன்றதனால் அகப்பற்றொழிப்பார்க்குச் சங்கமாகா தென்பது அறிந்து கொள்க. (௪௮)

தத்துவ முணர வேண்டினேன் மனைமுற் சகலமும் விடுத்துமெய்ஞ் ஞான, முத்திரை திகழச் சமாதியுற் றல்லான் முடியுமோ வெனவுமை முதலா, வைத்ததற் குழாத்தை யொருவிநீ ள் கல்லான் மரத்தினீ ழலிற்சமா தியையுற், றத்தனே யுணர்த்தினனெனிற் பிறும்வே றறைதனம் மிகுமட னன்றே.

எ-து. பரதத்துவத்தை அறியவிரும்பினேன் மனைவிமுதலிய சகல பற்றுக்களையும் விட்டுத்துறந்து மெய்ஞ்ஞானமுத்திரைவிளங்க ஞானசமாதியை அடைந்தாலன்றி அதனை அறியக்கூடுமோவென்று மகாதேவிமுதலாயுள்ள தனது கூட்டங்களை யெல்லாம் நீங்கி உயர்ந்த கல்லாலமரத்தினிழற்கண் எழுந்தருளி ஞானசமாதியை அடைந்து மகாதேவனே அறிவித்தானென்றால் பின்னரும் வேறே சனகராசாமுதலிய பேர்களைத் திருட்டாந்தமாக எடுத்துக்கூறுதல் நமதுமிகுந்த அறியாமையல்லவோ. எ-று. மெய்ஞ்ஞானமுத்திரை மனோமௌனம். மகாதேவரினும் அறிவிப்பாரின்மையின் பிறும் வேறறைதனம்மிகு மடனென்றார். மனைமுதற் சகலமும் விடுத்தென்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "விரைந்தன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்ந்து, புரந்தகல்லா னிழற்புண்ணியன்சொன்ன பரந்தன்னையோராப் பழமொழியாள, குரந்தன்மையா லவாருங்குகின்றாரே." எ-ம், திருக்கடைக்காப்பு. "தந்தைதாய் புத்திரர் தன்னுடன் றோன்றினோர் தாரமென்னும், பந்தநீங்காதவர்க்குய்ந்துபோக் கில்லெனப் பற்றினையே, வெந்தநீ றாடியா ராதியார் சோதியார் வேதகீத, ரெந்தையா ரூர்தொழு துய்யலாமையல்கொண் டஞ்சனெஞ்சே." எ-ம், தேவாரம். "பழகினால்வரும் பண்டைச் சுற்றமும், விழவிடாவிடின் வேண்டிய நெய்தொண்ணு, திகழ் கொள்சேறையிற் செந்நெறிமேவிய, வழ

க னருளாரஞ்சவ தென்னுக்கே." எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௪௯)

எடுத்துள குடும்பச் சுமையொடுடன் டொருவ னெங்ஙன ஞானவா சானை, யடுத்தவ னேவ லெடுத்தருள் சுரக்கு மளவுநின் றுளமகிழ்ந் தன்றேன், கொடுத்தநாள் வாங்கிக் கொளுமபர மார்த்தங் கூடினுங் காலமா திகளாற், றடுத்துறை தொழிலை விடுத்தலாற் சமாதி சார்ந்ததோ் துணரவும் படுமே.

எ-து. இவ்விடத்து ஒருவன் தான் சுமந்துள்ளகுடும்பபாரத்துடனே எப்படி ஞானாசாரியனை அடைந்து அவனுக்குப் பூரணகிருபை வருமளவும் அவனது ஏவற்பணிவிடை தொடங்கிச்செய்து நின்று அந்தஞானாசாரியன் திருவுளமகிழ்ந்து ஞானோபதேசத்தை அனுக்கிரகம் பண்ணின காலத்துத் தான் பெறுவான் கால தேச வர்த்தமானங்களினால் அந்த ஞானாசாரியனை அடைந்து அனுக்கிரகம் பெறக்கூடுமாயினும் வாக்காற்சொல்லும் வசனங்களையும் காயத்தாற்செய்யுந் தொழில்களையும் பண்ணுவதுவிடுத்தாலன்றி ஞானசமாதி கூடி அந்த ஞானத்தை அறியவுங்கூடுமோ. எ-று.—ஞானாசாரியரைத் தேடிச் செல்வோன் குடும்பத்தோடுஞ் செல்லக்கூடாமையின் குடும்பச்சுமையோடு எங்ஙனஞானவாசானை யடுத்தென்றார். சீடன்பக்குவாபக்குவங்களை அறியவேண்டி ஒருவருடமுதல் பன்னிருவருடமளவும் பரீக்ஷை பார்க்குதலின் அருள் சுரக்குமளவுமென்றும், குடும்பிக்கு அவ்வளவு நிற்கக்கூடாமையின் ஏவற்றொடுத்து நின்றென்றும், கூறினார். காலதேசவர்த்தமானமென்றது அற்பகாலம் இராச கலகங்களினது சரித்திரம். அவற்றால் அவரிருக்குமிடத்தில் இவன்சென்றானாயினும் இவனிருக்குமிடத்தில் அவர் வந்தாராயினும் தெய்வகதியாகக் கூடுதலிற் கூடினுமென்றார். குடும்பிக்குவாக்குக்காயங்க ளடங்காமையின் மனோலயம் பண்ணக் கூடாது மனோலயம் இன்மையால் அஞ்ஞானம் நிவிருத்தியாகாது அஞ்ஞான நிவிருத்தி இன்

மையால் ஞானஞேயமாகாது ஆகலின் தடுத்துணை தொழிலை விடுத்தலாற் சமாதிசார்ந் தஃதுணரவும்படுமேயென்றார். இதனாற்கும்பிக்கு ஞானாசாரியனை அடைந்து அனுக்கிரகமெய்யபெற்ற காலத்தும் சமாதி கூடிப் பரஞானமுணரக் கூடாதென்பதுங்கண்டுகொள்க. (ருo)

தனித்திருந் தொருதம் மனத்தையம் பொறிவாய்த் தடு
த்தகப் படுத்திஃ தெத்தை, நினைத்தெழா நின்ற தென்றுநோ
க் குகரோ நீக்குவர் வாக்கொடு தொழிலைப், பினைத்தடை யா
ம்போக் குவரில்வாழ்க் கையையும் பேச்சைநா டொறும்பழ
குநரீ, தனைத்தினென் றேனும் விடார்பிறர் காண்ப தன்மை
யா னகப்பற்றே விடுப்பார்.

எ - து. ஏகாந்தஸ்தானத்தைப் பொருந்தியிருந்து ஒப்பற்ற தமது மனத்தினைப் பஞ்சப்பொறிவழியே சகமுகமாய்ச்செல்லாது உள்வாங்கி அகமுகப்படுத்தி இந்தமனம் என்னத்தை நினைத்துக்கொண்டு எழுகின்றதென்று அறிவினாற் பார்க்குமவரே வாக்குக் காயங்களினது தொழில்களை நினைத்துக்கொண்டு எழுகின்றதென்று அறிந்து அவ்வாக்காற் சொல்லுந்தொழில்களையும் காயத்தாற் செய்யுந் தொழில்களையும், விட்டுநீக்குவார். அவ்வாக்குக் காயங்கள் நிவிருத்தியாகலின் இல்வாழ்க்கையைப் பாதுகாத்தற்குத் தடைவருமாகலிற் பின்னர் அந்த இல்வாழ்க்கையையும் விட்டு நீக்குவார். வாசகஞானமாகிய வார்த்தைகளோடு எக்காலமும் பழக்கமுடையார் விடவேண்டுமென்று கூறிய ஈதனைத்தினுள்ளும் ஒன்றாயினும் விடார். பிறர்காண்பதன்மையால் அகப்பற்றொன்றையுமேயொழிப்பார். எ-று. வாக்குக்காயங்கள் நிவிருத்தியான விடத்துப் புறப்பற்றைப்பாதுகாத்தற்குத் தடைவருதலாலும், அவைபிரவிருத்தியான விடத்து அகப்பற்றை ஒழித்தற்குத் தடை வருதலாலும், தடையாமென்றார். புறப்பற்றோடிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்குதல் அவ்விருவகைக்கும் பழுதென்பதும்,

அகப்பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்கினேன் புறப்பற்றை முன்னர்விடவேண்டுமென்பதும், பிறர்காண்பதன்மையான் அகப்பற்றேவிடுப்பாரென்றமையால் தமக்கென அவர்க்கு அகப்பற்றுப்போயதின்றென்பதும், காண்க. (ருக)

தந்தைதாய் முதலாம் பந்தநீங் கிலர்க் டாமுயு நெறியதின்
றெனுஞ்சம், பந்தனீ ருரையும் வேண்டிய தெய்தப் படாதுசு
ற் றமும்விடா விடினெ, னெந்தைவாக் கரைய ருரையுமா திய
வாக் கியம்பிர மாணமா மெனக்கொள், புந்தியார் புறப்பற் று
றவகப் பற்றைப் போக்கவாய்ப் போக்குத லிலரே.

எ - து. தந்தை தாய் முதலிய பந்தங்களை நீங்காதார்க்கு உயர்ந்துபோநெறி இன்றென்றுகூறிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் வாக்கியத்தையும், தாம்வேண்டியது எய்தொணாது மாதர் முதலிய சுற்றமும் விடாவிடினென்று கூறிய எந்தையாகிய திருநாவுக்கரையர் வாக்கியத்தையும், இவைமுதலிய ஆப்தவாக்கியங்களையும் பிரமாணமாகக் கொள்ளுகின்ற நன்மதியுடையோர் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிப்போமென்று வாய்ப்போக்கார். எ - று.—அவற்றிற்கு எதிர்மறையான ஆப்தவாக்கியங்களைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளாதார் அங்ஙனம் கூறுவரென்பது காண்க, வாய்ப்போக்குதல் செய்யாதிருந்தும் செய்தேனென்று சொல்லும் விருதாச் சொல்லென்றறிக. (ருஉ)

இருவகைச்சார்புள்ளும் உயிர்ச்சார்பை விடுத்துப் பொருட்சார்போடிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கக்கூடாதோவென்ற சீட்டனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

விடுக்குநர் புறப்பற் றதிலுயிர்ச் சார்பை விடுத்துமற்றைய
பொருட் சார்பைப், பிடிக்குநர் லொழுங்கன் றெனினுறை யி
டமும் பேணுறு தொழித்தறீ றெனவே படிக்கனீ யுரைக்க
க் கேட்டன முனைப்போற் பற்றிநோக்காமையி னன்றே, வி

க்கனென் றனைத்தும் விடுத்தன ருலக மேத்துபத் திரகிரி
முதலோர்.

எ - து. அகப்பற்றை ஒழிப்போர்க்கு இருவகைச் சார்பாகிய புறப்பற்றினுள் உயிர்ச்சார்பை விடுத்து மற்றைப் பொருட்சார்பைப் பிடிக்குதலும் மார்க்கமன்றென்றால் நீர் சொன்னவையெல்லாம் விடுப்பினும் இருத்தற்கு ஓரிடமாயினும் பிடியாதுவிடுக்குதல் குற்றமெனவே பூமியின்கண் நீ ஒருவனே சொல்லக்கேட்டு அறிந்தனம். உன்னைப்போலக் கூர்ந்து விசாரியாமையாலன்றோ பற்றுக்களியாவும் துக்கமென்று அறிந்து எல்லாப்பற்றுக்களையும் உயர்ந்தோர் தோத்திரம்பண்ணுகின்ற பத்திரகிரி ராசா முதலாயினோர் விடுத்தார்கள். எ-று. உனைப்போற்பற்றி நோக்காமையினன்றோவென்றமையால், குறிப்பால் நீ அறியாமையினாலே கூறுகின்றாயென்பதுகாண்க. பத்திரகிரிமுதலாயினோரென்வே பட்டணத்துப்பிள்ளைமுதலாயினோரையும் வருவித்துக் காண்க. (ருங)

பொருட்சார்பால்வரும் குற்றம் மேல் வருஞ்செய்யுளுட் கூறுகின்றார்.

துறந்தவன் பொருட்சார் புறவறி விலர்க்குத் தூயஞான
சாத் திரங்க, ளறைந்திதம் பேசிப் பொருள் கவர்ந்ததனா
னச்சமு மிச்சையா திகளுஞ், செறிந்துற வகத்துண் டினியவூ
ணிருக்குஞ் செய்தியா னெய்சொரி தழல்போ, லிறந்திடா ம
னவா தனைபினைந் தனதோ ரெணத்தையவ் வெணத்தினுள்
முடிப்பான்.

எ - து. பொருட்சார்பு இருக்க உயிர்ச்சார்பைத் துறந்தவன் அறிவில்லாத பேர்களுக்கு ஞானசாத்திரமுதலாயவற்றைச்சொல்லி அவர்க்கு இதமான வார்த்தைகளைப்பேசிப் பொருளைவாங்கிப் புதைத்து அதனால் பயமாசைமுதலியனவும் மனத்தின்கட்பொருந்த இனிமையாகியவுண்களைப் புசித்திருக்கு

முறைமையால் நெய்யினைச்சொரிந்த அக்கினிபோல் மனத்தின் வாதனைகள் இறந்துபோகாவாகலிற் பின்னர்த்தான் அகப்பற்றினை ஒழிக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய எண்ணத்தினை எந்தமுறைமையால் முடித்துக்கொள்வான். எ - று. அறிவிலார்க்கு ஞானசாத்திரமுதலிய கூறுதலினானும் பொருள் கவர்தலினானும் அதனாற் பயமாசை குரோதமுதலியவருதலானும் சௌக்கிய போசனங்களைப் புசித்தலானும் மனத்தின்கண்வாதனைநெய்சொரி தழல்போல் மேன்மேல் ஏறுதலிற் பொருட்சார்பு இருக்கத் துறந்தோனுக்கும் அகப்பற்றொழித்தல் கூடாதென்பது இதனாற்காண்க. (ருச)

பொருட்சார்பினுள் எல்லாவற்றையும் விட்டு ஓரிடம் பற்றியிருந்து தவம்பண்ணலாகாதோவென்ற சீடனைநோக்கி அவ்விடத்தால் வருங்குற்றம் கூறுகின்றார்.

பொருளறத் துறந்து பயிக்கமேற் றருந்திப் பொருந்தினு
மோரிடம் பிடித்துன், வெருளறப் பனியா தியினுடற் பழக
வேண்டியின் றுருக றுனு, மிருளறத் தீப மேற்றன்முன் றெழி
ல்க ளென்றும்வேண் டிடுதலா னிடரு, மருளறச் சிதலை முத
லுயிர்க் குறுக ணுற்றது மதன்பொருட் டாமால்.

எ - து. பொருட்சார்பினையும் விட்டுத் துறந்து பிச்சையேற்றுண்டு ஓரிடத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தாலும் மனபய நீங்கவும் பனிமுதலியவற்றுள் தேகம் பழகவும் வேண்டும் பழக்கம் இன்மையாகுதலானும் இருள் நீங்கத் தீபமேற்றுகைமுதலிய தொழில்கள் எக்காலத்தும் வேண்டுதலால் துன்பமுஞ் சிவகாருண்ணியமும் இன்றிச் செல்லுமுதலிய உயிர்களுக்குத்துன்பம் செய்குதலும் அவ்விடம் பிடித்தற் பொருட்டாகவரும். எ- று. ஓரோர்காலத்து அவ்விடத்தினை நீங்கி இருள்காடுமுதலிய இடத்துச்செல்லுங்கால் மனபயம் தோன்றலிற் பூரணபாவனைமறக்கும்; பனி மழை வெய்யில் காற்றுமுதலியவற்றாற் காயத்திற்கு வருத்தந்தோன்றலிற் சம்பாவ

ளைமறக்கும்; விளக்கிடல் அலகிடல் மெழுகல் முதலிய தொழி
ல்கள் எக்காலமும்வேண்டுதலின் இராகத்துவேஷம்பிறக்கும்;
அதனால் மனோலயம் பண்ணக்கூடாது; செல்லு கொசுகு மூட்
எறும்பு தேள் முதலிய உயிர்களுக்குச் சீவகாருண்ணியத்தை
விடுத்துத் துன்பஞ்செய்தலின் மனத்தின்கண் அழுக்கேறும்;
இவையெல்லாந் துறவறத்திற்குப் பங்கமாகலின் தனக்கென
வோரிடம்பிடித்தலும் ஆகாதென்றார். அவ்விடம் ஆகாதென
வே பொதுச்சாவடி புறந்திண்ணை பாழ்ங்கோயில் மலைமுழை
மாநிழல் முதலிய இடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று.

பிறிது நோய் தன்னோய் போன்றுபோற் றானேற் பெரிது
நூலறிஞோர்ந் துணர்ந்த, வறிவினா லுண்டோ வாவதென் ற
ருமையானுரைதரு சராசர மெவைக்குஞ், சிறிதுமோர் துயர
மறவியுற் றேனுஞ் செய்யுமே மெய்யுணர் வடைவான், மறுவ
று துறவைப் பொன்செய்வாணிகர்போல் வருந்திரா டொறு
ம்வளர்ப் பவனே.

எ-து. பிறிதோருயிர்க்கு வந்த துன்பத்தினைத் தனக்கு வ
ந்த துன்பத்தைப்போன்று போற்றிக்கொள்ளானெனில் பெரிய
தாகிய சாத்திரங்களை அறிதலால் கற்றறிந்த அறிவினால் ஒருபய
னுவதுண்டோவென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறினமையால்
சொல்லப்பட்ட சராசரமாயுள்ள எல்லாவுயிர்கட்கும் சிறிதா
யினும் ஒருதுன்பத்தினை மறந்தாயினும்செய்வனோ மெய்ஞ்
ஞானத்தைப் பெறும்பொருட்டுக் குற்றமற்ற துறவறத்தினைப்
பொன்தேடுதல் செய்யாநின்ற வாணிகர்போல் திரிகரணங்க
ளினாலும் வருந்தித் தினந்தோறும் வளர்ப்பவன். எ-று. கல்வி
யறிவிற்குப்பயன் சீவகாருண்ணியமாகலின் அறிவினாலுண்
டோவாவதென்றார். பொன்செய்வாணிகர், கொள்ளுதல் விற்
றல் உரைத்தல் முதலியவற்றாற் பொருளை வளர்த்தல்போல் நி
ற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் ஓடல் முதலியவிடத்தும்

உயிர்க்கொலைபுரியாது துறவறத்தினை வளர்க்கவேண்டுமென்
பது கருத்து. பெரிதுநூலறிஞோர்ந்துணர்ந்த வறிவினாலுண்
டோ வாவதென்றதற்கு உதாரணம்: ஞானசாரம். "மறுவ
று மெய்யுணர்ந்து மயக்கறத் தெளிந்தோர்க்கு, மருளறத் து
றந்தவாசா வயலொரு பொருளு மில்லாத், தெருளினை யறிந்த
வாறுஞ் சிவமெவ ருளமுமன்று; மருவினையறிதலாலு மவர்
செய வருள றத்தான்." எ-ம், அருட்பிரகாசம். "உயிர்நித்த
மென்றறிந்தாலு மல்லோர்பல் லுயிர்களுற்ற, துயருக்கிரங்கல்
புதுமைமெனல்லோ வருட்டோன் றன்முன்றாட்,செயுருற்றதே
வர்குறைகேட்டிரங்கித் திருவுளத்துட்டயர்வுற் றுருத்தகவே லவ
ரக்கமாமணி யாய்த்தெனிலே." எ-ம், வருமவை மற்றும்வருவன
வற்றாற்காண்க. (௬௯)

தனக்கினி யவனும் வகைசரா சரங்க ளினைகவென் று
மைக்குரைத் ததுவும், வினைக்கடல் கடந்த பரதர்முற் சிவிகை
சுமந்துசென் றதுவுமோர் மேலோர், பினைக்கொல்பாம் பாதி யு
றுதலுஞ் செலுங்காற் பேணலிற் றமைநடத் திடும்போ, தினை
க்குறை யாது மியமி யரதங் குறிய யாதியக்கிலிவோர்.

எ-து. ஒருவன் தனக்குத் தான் இனியவனாய்த் தன்னைப்
பாதுகாக்கு முறைமைபோல் சராசரங்களா யுள்ள உயிர்களைக்
காக்கவென மகாதேவிக்கு மகாதேவர் அறிவாசாரங்கூறிய
வற்றையும் சரியை கிரியை யோகங்களுக்கு ஏதுவாகச் செய்யு
ந் தொழிலாகிய கடலைக் கடந்து நின்ற பரதர்முன்னர்ச் சிவி
கை சுமந்துகொண்டும் உயிர்க்கொலையாது நடந்து சென்
றவற்றையும் விசாரித்து அறிந்தமேலாயினோர் பின்னர்க்கொ
ல்லுகின்ற பாம்புமுதலிய துட்டப்பிராணிகள் உறையுமிடத்
தில் போம்பொழுது தம்மைப் போற்றிக்கொள்ளுதல்போல்
நடக்கும் பொழுது கூட்டமாயுள்ள செல்லுமுதலிய சரவுயிர்
கள் இறவாமலும், புல்முதலிய அசரவுயிர்கள் நாசமாகாமலு
ம், நடப்பார். எ-று. ஈசுரவாக்கியத்தையும் அவர் வாக்கியத்தி

ன்படி நடந்துகொண்டபெரியோர்கள் சரித்திரத்தையும் அறி
ந்த மேலோர்களுக்கு அந்த கடை வருமென்பதறிக. தனக்கி
னி யவனும் வகைசராசரங்களினைக வென்றதற்கு உதாரண
ம்: தேவிகாலோத்தரம்." தனக்கினியனும்வகையே சராசரங்
க ளனைத்தினையு, நினைந்திகழ்வார் புகழ்வார்பா லொத்திருக்கு
நீர்மையினை, மனத்துடைய றனைவவ நூமுனைத்த வாசார, ம
னத்துடைய துகவறிவெறிகமழு மைம்பாலராய். எ-ம், கு
ங்காம லெவ்வுயிருந் துக்காது அரும்பனைத்தும், பிடுங்காது
முதலெவையும் பிரசமலர் கொய்யாது, விடுங்காலா ழுந்து
திர்ந்த விளாமலர்க ளவையெந்தி, யங்காலன் றனையட்ட வ
ம்புயங்க ளருச்சிப்பான்." எ - ம், வரும். மற்றும் வருவன
வற்றும் காண்க. (௯௭)

௦ தம்மிடத் தேனுந் தமக்கினி யவர்பா லேனுமோ ரிடர்வ
ந்து சாரி, னம்மலும் முறையென் றறிந்தெழு கடலோ ர
ணுவென வுருகுமென் போல்வா, ரிம்முறை துயர்லே ருயிரு
றி னிரக்க மின்றிய தன்றியுந் தம்மால், வெம்மைய கொலை
யொன் றடையினு மதனா மென்பதென் மிகமுக மலர்ந்தே.

எ-து: தம்மிடத்தாயினும் தமக்கினியராயுள்ள சுற்றத்தா
ர்முதலியோரிடத்தாயினும் ஓர் துன்பம்வந்து பொருந்திற்றாயி
ன் அதனை ஊழ்வினைப் பயனென்று அறிந்திருந்தும் சத்தசா
கரமும் ஓரணுவென்றுசொல்ல நெஞ்சமெல்லாம் நெக்குநெக்
குருகும் எம்போலிகள் இந்தமுறையே வேறொரு உயிர் துன்
பத்தினை அடையின் இரக்கமின்றியிருப்பதல்லாமலும் தம்மா
ல் ஓருயிர் வெவ்விதாகிய கொலையொன்று அடைந்தவிடத்து
அதனூழ்வினையென்றுசொல்லுவது என்னை மிகவு முகமலர்ந்
து. எ-று. துறவறமுடையார்க்கு ஓருயிரால் ஓருயிர்க்குத்து
ன்பம் வந்ததாயினும் அதற்குத் தம்மையறியாமல் தம்மால் ஓ
ர்துன்பம் வந்ததாயினும் இரங்கவேண்டுமென்றி இரக்கமி
ன்றியிருத்தல் பழுதென்பது காண்க. (௯௮)

இம்மையி னிகழ்ச்சி மறுமையிற் சிறுமை யெய்துமென்
றுயிர்க்கொலை புரியாச், செம்மையைங் கனகமாதிகைப் பற்
றத் துறவினைச் சிலரடைந் திடினுந், தம்மையொத் துயிர்க ள
னைத்தையுங் காணுந் தயவுயர் தபனிய முதல, மும்மையு
மோட்டிற் காட்டிலன் னையிற்காண் டிறவோரோர் தவர்க்க
லான் முடியா.

எ - து. இம்மைக்கட்சீவர்களாற் பழிப்பும், மறுமைக்க
ட் பிறவித்துன்பமும், வருமென்றுகருதி உயிர்களைக் கொலை
செய்யாத செம்மையினையும், பொன் மண் பெண்ணென்னுமூ
வகையையும் பற்றாத துறவினையும், இந்தமுறையே சிலர் அ
டைந்தாராயினும் தம்மைப்போல் உயிர்களெல்லாவற்றினையு
ம் காணும் தயவும் உயர்ந்த பொன்முதி மூவகையினையும் ஓ
ட்டினைப்போலவும், காட்டினைப்போலவும், அன்னையைப்போ
லவும், காணுந்துறவும் ஒரோர்தவருக்கல்லது கூடாது. எ-று.
இம்மை மறுமைகளைக் குறித்துக்கொலைசெய்யாது பொன்மு
திமூவகையையும் ஓடாதிகளாகக் காண்போர் துறவுசாதகரெ
ன்றும், அவ்விருவகையையும் குறியாது சுபாவமாகத் தம்மை
ப்போலுயிர்களைக் கண்டு பொன்முதிகளை ஓடாதிகளாகக் கா
ண்போர் துறவுசாத்தியரென்றும் அறிக. அச்சாத்தியர் அரிய
ராகலின் ஒரோர்தவர்க்கலான் முடியாவென்றார். (௯௯)

துறைதவிற் கொல்லா நலத்தது நோன்மை யெனவரு
றெவுசா ரகத்து, றெமஃதுறவே னெமழுக் கிறங் குறமை
யாற் கொடுஞ்சொல் கூறாமை, புறமுனை யாமை மருவிய வி
ரண்டாற் பொருவின்மெய் யுறுதியோர்க் குரைத்த, னிறை
பெருந் தவத்தோர் வாக்கினிற் நான்கு நிகழுமென் றியம்பு
வர் நெடியோர்.

எ - து. உயிர்களைக் கொல்லாத நலத்தினையுடையது த
வமென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறுதலின் ஒன்றினும் பற்ற

றற துறவுபொருந்திய உள்ளத்தின்கட் சீவகாருண்ணியம் நிலை பெற்றிருக்கும். அது நிலைபெற்றிருக்கவே அவ்வுள்ளத்தின்கண் உயிர்களிடத்துக் கோபமும் பொறாமையும் பொருந்தாமையாற் கோபமின்மையாற் கொடுஞ்சொற்கூறாமையும் பொறாமையின்மையாற் புறங்கூறாமையும் உளவாகும். பொருந்தா நின்ற இவ்விரண்டினாலும் கொடுஞ்சொற் கூறாமையால் ஒப்பற்ற மெய்ம்மை கூறலும் புறங்கூறாமையால் உயிர்களுக்கு உறுதி மொழிகளை ஆராய்ந்து கூறுதலும், உளவாகுமாகலின் இவைநான்கும் நிறைந்த பெரியதவத்தினையுடையார்வாக்கின்கண் விளங்காநிற்குமென்று சொல்லுவர் பெரியோர். எ - று. உள்ளத் துறவில்லாதார்க்கு அருளின்மையாற் கோபமும் பொறாமையும் உடையாராகலிற் கொடுஞ்சொல் கூறுதலும், புறங்கூறுதலும், பொய்மை கூறுதலும் பயனில்சொல் கூறுதலும், ஆகிய இந்நான்கும் இவரது வாக்கின்கண் விளங்குமென்பது காண்க. இதனால் உள்ளத்துறவுடையோரே மனம் வாக்குக் காயங்களினாலும் நன்மையுடையோரென்பதறிக. புறங்கூறல் பிறரைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்துகூறுதல். உறுதிமொழி வீட்டினை அடைதற்கு ஏதுவானமொழி. (சுo)

கான்றசோ றதனிற் கண்டுபொய்ப் போக மனைத்தையுங் கைவிடுத் திடினுந், தோன்றுல கினைமெய் யெனக்கொடு மீக்கூற் றுறவிருப் படையினத் துறவோன், சான்றதா யுளதன் னுளமிலை யெனவுந் தற்பரா னந்தமுற் றவனைப், போன்றிரு விழிமேற் செருகியென் னோக்கும் பொய்யையெவ் விதத்தினாற் போக்கும்.

எ - று. கக்கினசோறுபோல் மாயாகாரியமாகிய பொய்ப்போகங்களனைத்தினையும் கண்டு துறந்தானாயினும் கானற்சலம்போற் பொய்யாய்த்தோன்றுகின்ற பிரபஞ்சத்தினை மெய்யாகக் கருதிக்கொண்டு கீர்த்தியை அடைய விருப்பமுற்றானாயின் அந்தத் துறவியானவன் தனக்குள்ளே சாக்ஷியாயிருக்

கின்ற தன்னுள்ளமானது தற்பரானந்தம் பெற்றது இல்லை இல்லையென்று தனக்குக் கூறவும் தான்பிறருக்கு அந்தத்தற்பரானந்தத்தைப் பெற்றவன்போலும் இரண்டுகண்களையுமே லேசெருகி இவ்விடத்துக் கட்குறிப்பாற் கூறும்பொய்யால்வரும் பாவத்தினை எந்தமுறைமையாற் போக்குவான். எ - று. ஐயன் காளிசன்னிதிமுன் பொய்யுரைத்த பாவம் நீக்கக்கூடாமல் இம்மைக்கண்ணே துன்பம் வருமாகலின் தேவர்க்கெல்லாமேலாய சிவசன்னிதியில் அசத்தியங்கூறியபாவம் தீராதென்பது அறிவிக்க எவ்விதத்தினாற் போக்குமென்றார். சான்றதாயுள தன்னுளமிலையெனவுமென்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. "தன்னெஞ்சந் தனக்குச்சான்றது வாகத்தத்துவ நன்குணராதே, வன்னெஞ்ச னாகிக் கூடமேபுரிவோன் வஞ்சகக்கூற்றினுங்கொடியோன், பன்னும் காலவன்றன் றெரிசனம் பரிசம் பழுதற கிரயவே துவுமாம், புன்னெஞ்சாலவனும் போய்நர கெய்திப் பூமியுள் ளளவுமேறுறுவன்." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (சுக)

இத்திறனருள்கைப் பிடித்தெலாம் விடுத்தோ னெவனொருவனோ டெனினுஞ், சித்தசஞ் சலமுண் டவனொரோர் காலைச் செயுஞ்செயல் பிழைக்கினுட் சீற்றம், வைத்திடப் படுத லாற்றன துடற்பால் வந்தொரு பிணியுறிற் றணிவோ, டத்தனை யுளனென் றிருத்தலி னிருத்த லரிதனென் றுரியுறி னதனால்.

எ - று. இந்தமுறைமையே சீவகாருணியமொன்றுமே கைப்பிடித்துப் பற்றுக்களாயுள்ளனவெல்லாவற்றினையும் துறந்தவன் எவனாகிய வொருவனுடனே கூடியிருந்தானாயினும் அவன் ஓரோர்காலத்துச் செய்யும் எவற்பணிவிடைகளுள் ஒவ்வொன்று தப்பச்செய்தானாயின் உள்ளத்திற் கோபம் வைக்கப்படுதலாலும், தனது தேகத்தின்கண்ணே ஒரு வியாதி வந்தடைந்தால் அவ்வியாதியைப் போக்குதற்குச் சிவ

னே உளனென்று தான் துணிவொடிருத்தல்போல் அவ்வூர்க்கு ஓர்வியாதிவந்த அவ்விடையின் அங்ஙனம் இருத்தல் கூடாது அதனாலும், சித்தசஞ்சலம் தோன்றும். எ - று. சிவகாருண்ணியத்தினாலும், பிறர் பழிப்பரென்பதனாலும், அவனுக்குச் சிவனே உளனென்று இருத்தல்கூடாமையால் விவகாரப்படியே வைத்தியனைத் தேடுதல் மருந்துதேடுதல் முதலியவற்றால் மனவிசாரந்தோன்றுதலிற் சித்தசஞ்சலமுண்டென்றார். சித்தசஞ்சலம் மனோலயம் பண்ணுதற்குத் தடையாகலின் அச்சஞ்சலம் பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய வெள்ளமும் ஆகாதென்பது அறிக. (கூஉ)

யாதியா தொருவ னீங்கியா னோத லதனி னதனி லிலனென், றோதலா லனைத்துந் துயர்தரு மெனநீத் துயர்பரம் பொருளினைக் காட்டுந், தேசிகர் யாவனெங்குள னெனவே தேடுமா லலைகடல் சூழும், பூதல மிசையோர் துறவினோ னறவு பொலிமலர் தேடும் வண்டினைப்போல்.

எ-து. யாதொன்றினை யாதொன்றினை ஒருவன் நீங்கியான் அவன் அதனால் அதனால் வருந்துன்பங்கள் இலனென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறுதலின் பற்றுக்களாயுள்ளன எவையும் துன்பங்களைத் தருமென்று அறிந்து துறந்து எப்பொருள்களுக்கும் மேலாயுயர்ந்த மெய்ப் பொருளினை அறிவிக்குங்குற்றமில்லாத ஒப்பற்றஞானாசாரியன் எவ்விடத்தில் இருக்கின்றானென்று தேன் செறிந்தமலரினைத் தேடும் வண்டினைப்போல் அலைகடல் சூழ்ந்த பூமியின் கண்ணே ஒரு துறவியானவன் தேடுவான். க-று.—தேனிரம்பிய மலரைத் தேடும் வண்டினைப் போலச் சிவகாருணியம் ஈசுரபத்தி பாசவைராக்கியம் பிரமஞானம் என்னும் நான்கும் நிறைந்த ஞானாசாரியனைத் தேடுதின்றானென்பதறிக. ஆல் அசை. நறவுபொலிமலர்தேடுவண்டினைப்போலென்றதற்கு உதாரணம்: அறிவானந்த சித்தியார். "அளிமலர் விட்டுவிட்டாய்ந்து மதுவுண் டகமிரப்பிக், களிவர்

திருந்த கருத்தின் குறகின் கவலையென்னும், விளிவினை விட்டுவிட்டாய்ந்து வியன்குரு மேவிநின்று, தெளிவந்தனைக்கண்டிடு மளவுங்குருத் தேடுமே." (கூங)

சமரமுற் றிடாது புறந்திரி யொருவன் றனதெதி ரடைந்த கு டைக்கைக், குமரரை நோக்கி மிகுபராக் கிரமங் கூறினுந் தேறல னதுபோ, லமர்தரத் துறவு சமாதியோதிடினு மவற்றினுக் கயனடை யினரேற், றமரெனத் துணிவுற் றவரொடும் பழகித் தத்துவ நிலைதலைப் படுவோர்.

எ-து. யுத்தகளத்தைச் சாராது அதற்குப் புறம்பாய்த் திரிகின்ற ஒருவன் களத்தினைச் சார்ந்து தனக்கெதிரே ஆயுதபாணிகளாய்வந்து நின்றவீரரைப்பார்த்து மிகுந்த பராக்கிரமங்களைச் சொன்னானாயினும் அக்களத்திற் சென்று யுத்தம் பண்ணாது புறத்துநின்று கூறுதலால் அவனை வீரனென்று தெளிவுறார். அதுபோல் மனத்திற்குச் சம்மதமாய்ப் பொருந்தும்படி துறவுசமாதிகளைக் கூறினாராயினும் அவற்றிற்கு உரிய நடக்கையின்றிப் புறநடக்கையராயின் அவரை வீட்டினை அடைவித்தற்கு ஏதுவாகிய தமரென்று தெளிந்து அவர்களுடனே கூடிப்பழகார் பரத்துவ நிலைமையை அடையும் நன்னெறிக்கண் விரைந்து செல்வோர். எ - று. புறந்திரியொருவன் சமர்க்களத்துஞ் செல்லாது அதனைச் சார்வாரோடுங் கூடாது இடையே நின்றுபராக்கிரமங் கூறுதலின் அவனை வீரனல்லனென்றும் பேடியென்றும் அறிகின்றதுபோல் அயனடையினர் துறவுசமாதிகட்கு உரிய நன்னெறியுஞ் செல்லாது அந்நெறி செல்வாரோடுங் கூடாது இடையேநின்று அவற்றிற்கு உரிய நெறிமாத்திரங் கூறுதலின் அவரைத் துறவுசமாதியுடையாரல்லரென்றும் கூடாவொழுக்கமுடையவரென்றும் அறிந்துகொள்க. அமர்தரத்துறவு சமாதி யோதிடினு மவற்றினுக் கயனடை யினரேல் என்றதற்கு உதாரணம்: அனுபவசித்தி. "மறைகளாகம முதற்கலை முழுதையு மயலற யிகவோதிக், குறைவிலாவகை

ப் பொருடனை மருமமாக் கூறவல் லவரேனு, நிறைவுற்றிய
பொருளினுக் குத்தகு நிலையவரலராகி, வறைவதாகிய வவர்
மொழி யாத்த வாக்கியமென வறையேமே. எ-ம், இறைக
ளன்பினையுளசெய்து தாயிறைக் கன்பகத்திலரேனுந், திறவு
நன்றெனவுளசெய்து துறவினினிலைமைய இலரேனும் க
றைகளொன்றுள செயல்களின் முருறும் கருத்தறிகிலரேனு,
மறையி னன்குறு மவர்மொழியாத்த வாக்கியமென வறையா
தே. எ-ம், தெய்வ வாணிகற் செந்தமிழியலிசை தெரிந்து
பாடைகளும் பொய், மெய்ய தாகவே பொருந்தர்களும் விளங்
கிட விளம்பவல் லவரேனு, மெயிலாவகை மொழிவ தொன்
றவர்செயன் மருவலொன் றெனிலத்தை, மையமூவரின் மு
தல்வரோ மொழியினு மாத்தவாக் கியமென்றார்." எ-ம், மற்
றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௧௪)

நீரிடத் தன்றி யுத்தாந் இடையே நிகழுமோர் மலர்கொ
ள விரும்பார், பாரிடத் தெலரும் விஞ்ஞர்கள் சாலம் பண்ண
லென் றெண்ணிமற் றதுபோற், சீருடைத் துறவு சமாதிபெற்
றுலகிற் றிகழினு முயிர்க்கெலாந் தயவுந், சாருட் குருபத்தி
யுமிலார் தமையுந் தமரெனப் பழகவுந் தகுமே.

எ-று. பாரின் கணுள்ளோர் யாவரும் நீரின்கணெழுகின்
ற தாமரைப்பூவைக் கொய்துகொள்ள விரும்புதலேயன்றி ஆ
காயத்தின்கண் விளங்காநின்ற தாமரைப்பூவைக் கொய்து
கொள்ள விரும்பார்கள் விஞ்ஞைவித்தையினையுடையார் இந்
திரசாலம் பண்ணுதலென்று அறிந்து. அதுபோலச் சிறப்பி
னையுடைய துறவு சமாதிகளை அடைந்து உலகத்தின் கண் வி
ளங்காநின்றாராயினும் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் காருணியமும்
தாம் அடைந்த குருபரமூர்த்தியாகிய ஞானசாரியரிடத்துப் ப
த்தியும் இல்லாதாரையும் தமரென்றுகருதி அவருடன் கூடிப்
பழகவுந் தகுமோ. எ-று. தாமரைப்பூத் தோன்றுதற்கு இ
டம் நீரேயன்றி அந்தரம் இடமாகாமையால் இதன்கண்

தோன்றியபூ பூப்போலத்தோன்றுவதேயன்றிப் பூவன்றென்
றும் விஞ்ஞைகள் சாலம்பண்ணுதலென்றும் விரும்பாது உல
கர் விடுத்தல்போல் துறவுசமாதிகளுக்கு ஏதுவாகிய சிவகாரு
ண்ணியம் குருபத்திகளில்லாத துறவுசமாதிகள் அவைபோல
த் தோன்றுவனவன்றித் துறவு சமாதிகளல்லவென்றும் அவ
ர் அவைபோலக் காட்டுகிறாரென்றும், அறிந்து. அவரோடும்
பழகாது நீங்கவேண்டுமென்பது கண்டுகொள்க. (௧௫)

இதுநெறி யெனவோ ரூர்க்கு மற்றொருவ னெனினு மாத்
தன் வாய்க் குறிக, ளாதனிற் காணு விடத்துலகருமோ ரடி
பெயர்த் திடுகில ரதுபோ, லெதிரறு சமாதி யாதிபெற் றுடை
யோ ரென்னினு முன்னவ னுரைத்த, சதுர்மறை யாக மாந்த
ரிற் றகரோற் றமரென லவரையுந் தகுமே.

எ-து. ஒருவன் ஒரூர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச்
சென்றானாயினும் தமக்கு ஆப்தனாயுள்ளவன் வாயாற்கூறிய அ
டையாளங்கள் அந்நெறியிலே காணாதவிடத்து அதனை மாறு
நெறியென்று கருதி உலகத்தாரும் ஓரடியாயினும் பெயர்த்து
வைத்திடார்கள். அதுபோல ஒப்பில்லாத சமாதி துறவு குருப
த்தி சிவகாருணியம் ஆகிய நான்கினையும் அடைந்தாரேயாயி
னும் கடவுள் கூறிய நான்குவேதமும் இருபத்தெட்டுத் திவ்வி
யாகமமுமாகிய இவற்றின் முடிவாயுள்ள வாக்கியங்களை இக
ழ்ந்து கூறினாராயின் அவரையும் தமரென்று சொல்லலும் தகு
மோ தகாது. எ-று. ஒருவன் ஒரூர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்
துச் சென்றானாயினும் தமக்கு ஆப்தன் கூறிய அடையாளங்கள்
அந்நெறியிலே காணாத விடத்து அதனை மாறுநெறியென்று ஓ
ரடியாயினும் பெயர்த்திடாத உலகர்போல் சமாதியாதியுடை
யோர்விடையும் நெறி கூறுங்கால் கடவுள் கூறியவேதாகம
முடிவுவாக்கியத்தின்படி கூறாது அதனை மறுத்துக் கூறினரா
யின் இந்நெறி மாறுநெறியென்று கருதி இவரோடும் பழக
லாகாதென்பது கண்டுகொள்க. சதுர்மறையாகமாந்தமென

லே ஞானங் கூறிய வாக்கியமென்பதூம், ஞானங்கூறுதற்
பொருட்டுச் சரியை கிரியை யோகங்களை மறுத்துக் கூறினும்
ஞானங் கூறியவாக்கியங்களை மறுத்துக் கூறுதல் செறியன்
றென்பதுங்காண்க. சிந்தகர் புறச்சமயத்தோர்கள். (சுசு)

ஈங்கறை முறையிற் றேர்ந்துபா ரிதனிற் றெங்கணுந் தே
டியோ ரிடத்தி, ஞெங்கருண் மூதல நான்குமோர் வடி
வா யுளதென மறையினீற் றுணாக, டாங்குநா வொடுஞ்செங்
குவளைமார் பொடும்பொற் சரணொடுஞ் சரணனை வடைந்
தோர், இங்கொழித் தருள்வான் றிகழுமோர் குரவற் கண்டுள
ங் குளிர்ந்தனன் றெளிஞன்.

எ - து. இவ்விடத்துக் கூறிய முறையே ஞானசாரியனு
து இலக்கணமெல்லாம் உடையோன் எங்குளனென்று ஆரா
ய்ந்து பூமியின்கண்ணே எவ்விடத்தும் தேடி ஓரிடத்தின் க
ண் உயர்ந்த சிவகாருணியம் ஈசுரபத்தி பாசவைராக்கியம் பி
ரமஞானம் என்னு நான்கும் ஒரு வடிவங்கொண்டதுபோல்
வேதத்தினது முடிவாயுள்ள மகாவாக்கியமே முதலியவாக்கி
யங்களைத் தரிக்கின்ற நாவுடனும் செங்கழு நீர்மாலை விளங்கா
நின்ற மார்பகத்துடனும் பொன்போன்ற திருவடிகளுடனும்
அத்திருவடிகளில் அடைக்கலமாய் வந்து அடைந்த பக்குவா
து அஞ்ஞானமாகிய பொல்லாங்கை நீக்கும்பொருட்டு விளங்
கா நின்ற ஞானசாரியனைக்கண்டு தெரிசித்து இதயமெல்லாம்
குளிர்ந்தனன் அந்தவறிவுடையோன். எ-று. ஒங்கருண் மூத
ல நான்குமோர் வடிவாயென்றதனாலும், மறையினீற்றுரைக
டாங்குநாவொடுமென்றதனாலும், ஆசாரியனது இலக்கணமெ
ல்லாமுடையனென்பது காண்க. சரணனவடைந்தோர் இ
ங்கொழித்தருள்வா னென்றதற்கு உதாரணம்: தத்துவராயர்
நான்மணிமாலை அகவல். "ஒளித்தரு மறிவுமரக்கலமைத்து
த், துறவினுமக்கூம்பு நாட்டி, யேமவருளாங்கயிற்றிற் பிறழ்

வறக்கட்டிப், பத்தியென்னும் பாய்பூரித்து, முத்தியூரிற்றம்
மை யுய்த்தருள், சொருபனென்னு மொருமீகாம, னருந்தவ
ர்க்கரசின்பாதந், திருந்தவைக்கிவர்தஞ் சென்னியின் மிசை
யே." மற்றும் வருவனவற்றுங்காண்க. (சுஎ)

காரிய மாக வாற்சகம் படைக்குங் காரணன் குலாலனி லு
ளனென், ஞெரியல் பெனவேழ் கடலுமொன்றாக்கி யொப்
பிடுங் கருணையனேனும், பேரியை பிறப்புத் தனையடைந்தவர்
க்குப் பினையுரு வகைகெடப்பார்க்குங், கூரியவிழியோ னாத
லினறவுங் கொடியனு மாருமக் குரிசில்.

எ-து. பிரபஞ்சம் மாயாகாரியமாகலின் அதற்குக் காரணமாயு
ள்ள மாயை சடமாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்த
காரணனாகிய கடவுள் கடகலச முதலாயுள்ள பாண்டங்கள்
மண்ணினது காரியம் அவைக்குக் காரணமாகிய மண் சடமா
கலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்தகாரணனாகிய குலா
லன்போல் இருக்கின்றானென்று மேலாகிய கடவுளுக்கு
க் கீழாகிய குலாலனை உவமைகூறுகின்ற ஒரு முறைமை
போல் உவமம் கூறப்படாதாயினும் சத்தசாகரங்களையும் ஒன்
றாகக் கூட்டி உவமை கூறுகின்ற கிருபாசமுத்திரமா யிருந்தா
னாயினும் தன்னை வந்து அடைந்த பக்குவர்க்குப் பெரும்பொ
ருந்திய பிறப்பும் இவையேயன்றிப் பின்னர் அந்தப்பெரும்
பிறப்பும் வாராதபடி நாசமாகப் பார்க்கின்ற நுண்ணியவிழிக
ளையுடையோனாகலின் மிகவுங்கொடிய தன்மையினை உடைய
வனுமாவன் அந்த ஆசாரியன். எ - று. கிருபாசமுத்திரத்திற்கு
உவமையின்மையால் கடவுளுக்குக் குலாலனையுவமை கூறுத
ல்போல் எழ்கடலும் ஒன்றாக்கி ஒப்பிடுங் கருணையனேனுமெ
ன்றார். கூரியவிழியோ னென்றதனாலும், பேரியை பிறப்புத்த
னை யடைந்தவர்க்குப் பினையுருவகை கெடப்பார்க்கு மென்
றதனாலும், மாயாகாரிய காரணமெல்லாங் கடந்த நோக்கமெ

ன்பதும், அந்நோக்கம் பெற்றோர்க்கும் அவைகள் நீங்குமெ
ன்பதுங்காண்க. அறவுங் கொடியனுமாமென்றது-நூஷண பூ
ஷணமாகத் துதித்ததென்க. இதனுட் சிவகாருணியமுடைய
னென்பதறிக. (௬௮)

செப்பிருங் கைலைக் குருமுறை மையிற்றன் சிரமிசைச்ச
ரணம்வைத் துளவோர், மெய்ப்பரனருளை நினைதொறு முளந்
தீ மெழுகுகல் லெனவுரு கிடினு, மைப்பவந் துடைத்தன் பி
னர்க்குவீ டளிக்கும் வல்லபமுடையமற்றொருதா, ளொப்புமி
க் கிலியா கலினிறை பத்தி யுளனுமன் றுகுமவ் வம்பன்.

எ - து. யாவரும் புகழாநின்ற பெருமை பொருந்திய
கைலாச குருபரம்பரையின்வந்து தனது சிரசின்மீதே திருவ
டிகளைச் சூட்டிய ஒப்பற்ற ஞானசாரியனது கிருபையை நினை
க்குந்தோறும் அக்கினியிற்பட்ட மெழுகும் கல்லென்று சொ
ல்ல அதனினும் அதிகமாக உள்ளமெல்லாம் உருகா நின்றோ
னாயினும் தன்னை அடைந்த பக்குவர்க்குக் களங்கமாயுள்ள பி
றவித் துன்பத்தைமாற்றி வீட்டினைக்கொடுக்கும் சாமர்த்திய
த்தினை உடைய ஒருதாள் சமானதிகமின்மையனாதலின் ஈசு
ரபத்தியுடையனுமன்றுருவன் அந்த ஞானசாரியன். எ - று.
இதனன் ஈசுரபத்தியுடையனென்பது காண்க. (௬௯)

கருடனை நினைவோர் பார்வையாற் பிறர்பாற் கடுவொழித்
தலிற்றனை நினைவோ, ரொருவனை நோக்கி னவர்களும் பா
சமொழித்தல்செய் துறவொடேய்ந் துறினு, மருண்மகட்புண
ர்ந்து ஞான சந்ததிபெற் றவரொடு மகிழ்ந்திருத் தலினக், கு
ருபரன் றன்னைப் பின்னனே ரில்லாக் குடும்பியென் றுரைக்க
வும் படுமால்.

எ - து. கருடனைத் தியானம்பண்ணுவோர் பார்வையா
ற் பிறர்மேலேறிய விடநீக்குதல்போல் தன்னைத் தியானம்ப

ண்ணுவோர் பிறரொருவனை நோக்கின் ; அவரிடத்தும் பாச
ங்களை நீக்குதல் செய்யுந் துறவுடனே கூடியிருந்தானாயினும் சி
வகாருணியமாகிய பெண்ணினைக்கூடி ஞானமாகிய புத்திர
னைப்பெற்று அவரோடும் எக்காலமும் மகிழ்ந்திருத்தலின் அ
ந்த ஞானசாரியனைப் பின்னர் ஒப்பற்றகுடும்பியென்றும் சொல
ப்படும். எ - று. இதனுட் பாசவைராக்கிய முடையனென்
பதுகாண்க. (௭௰)

குலவுசெங் கதிரோ னிருளினை யுணராக் கொள்கைபோ
ற் றொருகாலுஞ், சொலும்மறி யாமை யறிகிலாஞானத் தோ
ன்றலே யெனினுமத் தூயோ, னிலகுமானந்த வுருவினை ய
னுக்கட் கீந்ததற் கிணையொரு துணையின், மலவுட லவர்பா
ற் கவர்தலி னிஃதோர் மடமைபெற்றுடையனு மாமால்.

எ - து. யாவராலும் கொண்டாடப்படுகின்ற செய்ய க
திரையுடைய சூரியன் இருளை அறியாத முறைமைபோல் பிர
மாதிகளாலும் புகழப்படுகின்ற தான் அவ்விருளுக்கு ஒப்பெ
ன்றுசொல்லப்படுகிற அஞ்ஞானத்தை ஒருகாலும் அறியாத
ஞானத்தினையுடைய புருஷனாயினும் அந்த நின்மலனாகிய ஞா
னசாரியன் தனது விளங்காநின்ற ஆனந்த சொரூபத்தினைச் சீ
வர்களுக்குக் கொடுத்து அதற்கு ஈடாக இழிவால் தனக்கு ஒ
ரொப்பில்லாத மலவுடலை அவர்கையில் வாங்கிக்கொள்ளுதலி
ன் இஃதோரறியாமையை அடைந்துடையனுமாகும். எ - று.
சூரியன் தனது பிரகாசத்தினால் தனக்கு இருளின்றிப் பிறர்க்
கு இருளைப்போக்குதல் போல் ஞானசாரியன் தனது ஞானத்
தினால் தனக்கு அஞ்ஞானமின்றிப் பிறர்க்கு அஞ்ஞானத்தை
ப் போக்குவனென்பதுகாண்க. இதனாற் பிரமஞானமுடைய
னென்பதறிக. (௭௧)

வாதுவை காண் மறையோர் வழங்கியாத் திரையின் மற்ற
ருந்த இயைநோக்குதலி, னிதுவுமொன் றெனத்தம் முடல்

பொருளாதி யீயுமெம் போலிக டமக்குங், குதிரைகொண்டி
டவன் றடைந்துட வாதி கொடுத்தவன் போற்கொடுப் பவர்க்
கும், பொதுமையுற் றிவனோர் மானுடன் றானாய்த் திகழுமப்
பூரண புராணன்.

எ - து. கல்யாணகாலத்தில் மறையோர் தஞ்சாதியாசா
ரவழக்கமாய்ச் செல்கின்ற யாத்திரைபோலவும், அக்காலத்தி
ல் கல்யாணப்பெண் அருந்ததியைப் பார்க்குதல்போலவும் இ
துவும் ஒருலகாசார வழக்கமெனத் தமது உடல்பொருளாவி
மூன்றினையும் கொடுக்கும் என்போல்வார்க்கும், பாண்டிய
னுக்குக்குதிரை கொள்ளும்பொருட்டு அந்நாளிற் சென்றுதிரு
ப்பெருந்துறையில் ஞானாசாரியனை அடைந்து உடலாதி மூன்
றினையும் உண்மையாகக் கொடுத்த மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்
போல் உடலாதிகளை உண்மையாகக் கொடுப்போர்க்கும்பொ
துமையுற்று இவ்விடத்து ஒருமனிதனாகியும், மாலை இடக்கர
த்தேந்திய சிவனாகியும் விளங்காநிற்பன் அந்தப் பரிபூரணனா
கிய பழையோன். எ - று. வதுவைநாள் யாத்திரைசெல்லு
மறையோரும் அக்காலத்தில் அருந்ததியை நோக்குங்கல்யா
ணப்பெண்ணும் யாத்திரைபோவதுபோலவும் அருந்ததியை
நோக்குதல்போலவும் காட்டின மாத்திரமேயன்றி யாத்திரை
போனதும் அருந்ததியைக்கண்டதும் அவர்மனத்திற்கு இல்
லை அதுபோல் உலகாசார வழக்கமாக உடலாதிகளைக் கொடு
ப்போரும் கொடுத்ததுபோல் காட்டினமாத்திரமேயன்றிக்
கொடுத்தது இவர்மனத்திற்கு இல்லையென்பதறிக. (௭௨)

பாரினட் டாங்கா திகளொடக் குரவற் பலதரம் வலம்வ
ந்து பணிந்து, சீரிய துதிசெய் தனுதின மவற்றாற் றிருவுளத்
தடைக்கவும் பட்டுத், தூரமோ டணிமையறவிறை கருணை சு
ரக்கு நாளளவு நின்றேவ, லாரிவன் றனக்கொப் பெனச்செ
ய்தோன் சரண்பெற் றறியவேண்டுவமுழு தறிந்தான்.

எ-து. பூமியின்கண் அட்டாங்கமுதலிய அங்கங்களுடனே
அந்த ஞானாசாரியனைப் பலகாலும் வலமாகவந்து வணங்கி எ
க்காலமும் தோத்திரம்பண்ணி அவ்வணக்கத் தோத்திரங்களி
னால் இவன் பக்குவனாமென்று அறிந்து ஆசாரியனது திருவு
ளத்தில் அடைக்கவும் அன்புடையனாகி அவ்வாசாரியன் கோ
பித்தானென்று தூரத்திலும் செல்லாமற் சந்தோஷித்தானெ
ன்று சமீபத்திலும் சாராமற் சேய்மை அணிமைகளுக்கு நடுவா
ய் அவ்வருளிறைவன் கிருபைவைக்குநாளளவும் நின்று ஏ
வற் பணிவிடைகளினால் இவனுக்கு ஒப்பார் யாவரென்றுசொ
ல்லப்பணிவிடைகளைச்செய்து ஒள்ளியதிருவடிதீக்ஷைபெற்று
வீட்டைடதற்கு அறியவேண்டும் உபதேசமொழிகளெல்லாவ
ற்றினையும் அறிந்தான். எ-று. அட்டாங்காதியெனவே பஞ்சா
ங்க சிட்டாங்க சிராங்கமுங்கொள்க. தூரமோடணிமைய
வென்றதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். "அகலாத
ணுகாது தீக்காய் வார்போல்க, விகல்வேந்தர்ச்சேர்ந் தொழு
குவார்." அட்டாங்காதிகளோடக் குரவற்பலதரம் வலம்வந்
தென்றதற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்தரம். "வலஞ்செய்
து தண்டதனை மானவிதி முறைதழுவத், தலந்தன்னிற்பணிந்
தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னந், துலங்குமுக வாய்புயங்க
ளெனுமெட்டுந் தோயமயி, றிலங்கு சிரங் கரமுழந்தா ளெனு
மைந்து மிலங்குறவே." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க (௭௩)

சற்குரு வருளா லையமுந் திரிவுந் தானற மறைமுடி வுணர்
ந்த, பிற்குரு பான்றான் முற்சான் புகுந்த பெரியவ ரினமரீ
இயிருந்தோன், சொற்களி னரிய பொருள்கடேர்ந் தவனந்
தொலைத்தொரு சிறிதுநாட் பின்னர்க், கற்குதலாதி யனைத்துநீ
த் தென்று ஞானசா தகத்தினுள் கழிப்பான்.

எ - து. சற்குரு கடாக்ஷத்தினாலே ஐயமுந்திரிவு நீங்கி
வேதத்தின் முடிவாகிய மகா வாக்கியத்தினால் அறிகின்ற மெ

யப்பொருளை நிச்சயித்து அறிந்தபின் அந்த ஞானசாரியனது திருவடிகளைத் தனக்கு முன்னர் அடைக்கலமாகப்புகுந்து பெரியோர் கூட்டத்தினை அடைந்திருந்து ஒவ்வியசாத்திரத்தின் மொழிகளினது அரியபொருள்களை அவரால் ஆராய்ந்து அறிந்து அம்முறையே சிறிதுகாலம் கழித்தபின்னர்ச் சிரவண மனனங்கள் முதலிய அனைத்தினையும் விட்டுநீங்கி எக்காலத்தும் ஏகாந்தஸ்தானத்திலிருந்து நிஷ்டைகூடி ஞானசாதகத்திலே நாள்களைப் போக்கா நிற்பான். எ - று. ஐயந்திரிவென்றவற்றுள் ஒன்றோ இரண்டோவென்பது ஐயம். முன்னர் ஒன்றென்று துணிந்து இரண்டென்பதும், முன்னர் இரண்டென்று துணிந்து ஒன்றென்பதும், திரிவென்றறிக. ஒவ்வொசொற்களினரிய பொருள்தெரிந்தென்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. "ஒப்பிலமல னுறைவைத்த வுரையையோத லோதுவித்தல், செப்பும் பொருளைத் திரிவுறத் தெளிகைபிறரைத் தெளிவிக்கை, தப்பா ததனை மனத்தகத்தே தரிக்கையெனவுந் தானைந்தாம், வெப்பா யருந்தா மருந்தாகிச் சிறந்தஞான மகவினையே." மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (எச)

அரும்பொறியின்மை பழியன்றியார்க்கு மறிவறிந்தாள் வினையின்மை, பெரும்பழி யெனலா லொருவன் வீட்டின்பம் பெருமைகொ டிகழ்கவர் பெரியோர், விரும்பம்ஃதடையும் வகையருட் குருவான் விளங்கியு முளங்கையிற் கனிபோல், வரும்படி நாளு முயன்றுழலுவன்போன் மதியிலார் தமையிகழ்வதலால்.

எ - து. யாவர்க்கும் அரிதாகிய செல்வம் இல்லாமை பழிப்பன்று அச்செல்வத்தினை அடையும் உபாயம் அறிந்திருந்தும் அவ்வுபாய நெறிக்கண் முயற்சியின்மையே பெரிய பழிப்பென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறுதலின் ஒருவன் ஞானநிஷ்டை இடையறாது கூடியிருந்தும் அவ்வீட்டின்பத்தினை அடையாதிருத்தலைக் குறித்து இகழார் பெரியோர். விரும்பாநின்ற அந்த ஆனந்தத்தை அடையுநெறி ஞானசாரியனால் அறிந்திருந்தும் உள்ளங்கை நெல்லிப்பழம்போல் அது வரும்படிக்கு எந்நாளும் ஞானசாதகத்தின் கண் முயற்சிப்படாத என்போலும் புத்தியில்லாரை இகழ்வதே அன்றி. எ - று. எக்காலமுமாறாது ஞானசாதகத்தின்கண்முயலல் வேண்டுமென்பது இதனுட்காண்க. (எரு)

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் சிறிது பண்ணவேண் டுவபணி விடுத்துப், புகலுரை யடக்கித் தனியிடத் திருந்து போற்றிசெய் திருட்குரு பதம்பின், மிகமுயன் றிதய வருத்தமெய் தாமன் மெலிந்துவை விடுதல்செய் யாம,லகமுக மாக்கி மனத்தினா டொறுமோ ரைம்புலனொழித்தசை வறுப்பான்.

எ - து. சொல்லாநின்ற நித்தியகருமங்கள் அனைத்தினுள்ளும் இன்றியமையாது செய்யவேண்டுங் கன்மங்களில் ஓரோர் சிறிது சீக்கிரத்திலே செய்துவிடுத்துப் புகல்கின்ற வாக்கினை மௌனமாக்கி ஏகாந்தஸ்தானத்திலிருந்துகொண்டு குருபாசாரியாது திருவடிகளைத் தோத்திரம்பண்ணிப் பின்னர் அவர் கூறிய உபாயத்தின்படியே மனோலயம் பண்ணத்தொடங்கும்போது அந்த உபாயநெறிக்கண் மிகவும் முயற்சிப்பட்டு மனவருத்தமும் அடையாமல் எவ்விதத்தால் அடக்கினும் இது அடங்குவதில்லையென்று உள்ளம் வருந்தி அவ்வுபாய நெறியைவிட்டு நீங்குதல் செய்யாமல் மையப்பைய அம்மனத்தினைச் சகமுகமாய்ச்செல்லவொட்டாமல் அகமுகமாக்கி எக்காலமும் ஒப்பற்ற பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகம்பண்ணி மனத்தினது சங்கற்பத்தை நாசம்பண்ணுவான். எ-று. தனித்திருந்தொருதம்மனத்தையும் பொறிவாய்த் தடுத்தென்ற செய்யுளால் வாக்குக் காயங்களை அடக்கினால் அன்றி மனமடக்கக்கூடாதென்ற முறையே இச்செய்யுட்கண்ணும் மனமடக்குதற்கு அவை அடக்கவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. நீழ்ப்போ

ள செய்யுள்களுட்கூறிய முறையே புறப்பற்றுக்களாயுள்ளன வெல்லாந் துறந்து அநாசாரியரைவிட்டு நீங்கி ஆசாரியரைவந்து அடைந்து திருவடி தீக்ஷைபெற்று அவரது உபதேசமொழிகளைக் கேட்டு அவரது திருவடியை அடைந்தபெரியோரை அடைந்து நிஷ்டைகூடி ஞானசாதகம் பண்ணுவோனுக்கு மேல் வருஞ் செய்யுள்களுள் ஆசாரம் கூறுகின்றார். மிக முயன்றிதய வருந்த மெய்தாமல் என்றதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமாகின்ற வேடு கோளான் முயல்வால் வினைதந்தன்றாற், பகர்மனமாஞ் சிறுமகவை நிறுத்தல்வேண்டும்பலபிறப்பிற் பரிசயங்களகல பண்ணி, யகல்சபலா தனையுதித்தான் முயற்சி பெரு மை றினுஞ் சுகமடைவை யதுநீகன்று, நெழ்மனம் போய் தற் துத்தைத் தெளியுமட்டுந் தேசிகனால் சொல்வழியிற் செல் வாயே." எ-ம், திருமந்திரம். "உடலாங் குகையி னுணர்வா ம் பீடத், தடலார் சமாதி யிதயத்த தாக, நடமா டியகுகை ந டிய யோகி, மிடையாகா வண்ணமே சாதிக்குமெல்லவே." எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (எசு

உச்சியம் பொதின் மீதரும் பசிக்கவ் வூர்வல மாயிலந் தோறும், பிச்சைகை யிடையிற் காடி கூழெனும் பெற்றது பற்றிள் வெறுப்போ, டிச்சையற் றருந்திப் பொருந்தவே காந்த திடையினுந் தாகம்வந் தடையி, னச்சி நீரெரிற் புருந்துறு தேர் யாதியி னருந்துத னன்றே.

எ-து. உச்சிக்காலத்திலே மிகுந்த அரியபசிக்கு அந் வூரினை வலமாகச்சென்று வீடுதோறும் பிச்சையாகக் கையின்கண்ணே காடியாயினுங் கூழாயினும் கொடுத்ததைவாங்கி உள்ளத்தின்கண் அவற்றில் வெறுப்பும் விருப்புமின்றிப் புசித்து மீண்டும்போய்த் தனது ஏகாந்தஸ்தானத்தில் இருக்கவேண்டும் பின்னரும் தண்ணீர்த்தாகம் வந்ததாயின் நீரினை விரும்பி

னர்க்கட் புகாது எரிமுதலியவற்றுள் நீர் அருந்துதல் நன்மையாம். எ-று. பிச்சைக்கேயன்றி நீரைக்குறித்து ஊர்க்குப் போகவேண்டாமையின் எரியாதியினருந்துதனன்றென்றார். ஏரியாதியெனவே நதி மடுவாவி சுனைமுதலியவுங்கொள்க. இலந்தோறும் பிச்சைகை யிடையிலென்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "பரந்துலகேழும் படைத்த பிரானை, யிரந்துணியென்பர்க ளெற்றுக்கிரக்கு, நிரந்தரமாக நினையு மடியார், இரந்துண்டு தன்னடி யெட்டச்செய்தானே." எ-ம், பிறப்பறுப்பார் பலபிச்சை செய்மாந்தர், சிறப்பொடுவேண்டிய செல்வம் பெறுவர், மறப்பிலாகிய மாதவஞ்செய்வர், பிறப்பினை நீக்கும் பெருமை பெற்றாரே எ-ம், அச்சிறுமின்ற பொருட்டினையுரைகுவோ, ருச்சியம் போதாக வுள்ளமாக் கோயிற்குப், பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறகினைந், திச்சையிட்டேகாந்த மேற்றிருப்பரோ." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (எஎ)

ஞானசாதகன்மற் றுதயமா தியிலுணவையக்கொணு மயக்கமா தலினு, யீனமார் விந்து மிருமெற வகன்றே ரிசழ்ந்துகை விடுத்தவா தலினுந், தானிரந் தொருபோழ் தருந்திடு முணவுஞ் சமமலாற் குறினு மிகினு, மூனதா ருடற்க ணோயுறு மற்றைக் குறைக்கமு மிருந்திடு மன்றே.

எ-து. ஞானசாதகம் பண்ணுகின்றவன் உச்சிக்காலத்திலோயிற்றுமற்றையுதயகாலமுதலிய காலங்களின் அன்னத்தைப்புசிக்கலாகாது தேகமயக்கம் வருதலினாலும், இழிவினையுடைய சுக்கிலவர்த்தினையாமென்று துறந்தோரால் இகழ்ந்து விடப்பட்டனவாகலானும், தான் பிச்சையேற்று ஒருபோது புசிக்கின்ற புசிப்பும் எந்நாளும் ஒருசமமாகப் புசியாமல் குறைந்ததாயினும் மிகுந்தாயினும் ஊன்பொருந்திய உடம்பின்கண் வியாதிவந்து அடையும் அன்றைக்கு நித்திரையும் மிகுந்துவரு

ம். எ - று. மயக்கம்வருதலினால் தேகம் ஆசனத்தின்கட் செவ்வேயிராது. விந்து மிகுதலினால் மனத்தின்கட் காமமிருந்து அம்மனம் அசைவற நில்லாது. வியாதிவருதலினால் சமாதியிடத் தொடங்கவே கூடாது. உறக்கமிகுதலினால் கேவலம் வந்து அடையுமாகலின் இதனுட் கூறியமுறையே செய்யவேண்டுமென்பதறிக. உதயமாதியவென்றதனால் சாயங்காலம் இராக்காலம் விடியற்காலமுதலியவுங்கொள்க. (எஅ)

மிருத்திடு முனமிற் படுநெழ லவிப்பான் விடுபவன் கலங்கனீர் தெளிநீர், பகுத்திடா னதுபோற் காடிசோறேனும் பசித்தவன் புசித்திடற்குமா, னகத்தவர் மனைதோ றுழன்றெனக் கடிசி னல்கிடென் றொருவன்வேட்டுணலா, னகத்தது பசியும்போக்கிமற் றதுகொடதிகமென் பயனடை வானோ.

எ - று. வீட்டின்கட்பட்ட அக்கினிமிகுந்து பற்றி எரியுமுன்னர் அவிப்பவன் அதனை அவித்தலைப் பார்க்குதலேயன்றிக் கலங்கனீரென்றும், தெளிந்தநீரென்றும், நீரினைப்பகுத்துப் பாரான். அதுபோல் உதராக்கினி மிகுவதற்கு முன்னர் இதனை அவித்தற்கு நீரென்று கருதி நாச்சுவை விரும்பி நன்றீதென்று பகுக்காது காடிச்சோறாயினும் நல்லசோறாயினும் பசியையுடைய தவத்தோன்புசிக்குதல் முறைமையாம். தவத்தோர் சிரிக்க வீடுதோறுந் திரிந்து எனக்குச் சோறு கொடுமினென்று கேட்டு ஒருவன் நாச்சுவைவிரும்பி வாங்கி உண்டலினால் அவ்வயிற்றில் உறுபசியைப்போக்குதலும் அன்றி அங்ஙனம் உண்டது கொண்டு அதிகமாக வேறே யாதுபயனைப் பெறுவானோ. எ-று. பிச்சைவாங்கி உண்டலினாலும், வேட்டுண்டலினாலும் பசிபோதலேயன்றி வேறுபயன் இன்மையால் அதிகமென்பயனடைவானேனென்றார். தவத்தோர்க்கு நாச்சுவை வேட்டு ஒருவரைப் பின்சென்று வாங்கியுணலாகாதென்பது கண்டுகொள்க. காடிசோறேனும் பசித்தவன் புசித்திடற்குமெ

ன்றதற்கும், னகத்தவர்மனைதோ றுழன்றென்றதற்கும், உதாரணம்: கூர்மபுராணம். "இவ்வகை யையமேற்றுநன் குணவோன் காயசோ றெவற்றினை யேனுஞ், செவ்விதி னளித்த தருந்திடல் வேண்டு மனைதொறுஞ் சென்று சென் றழற்று, வெவ்வழல்போலவெகுண்டுமேற் றொன்றை விழைந்தநீ யளித்திடென் றருந்த, லவ்விய மவித்த மனத்தினோர்க் காகா வென்றுநான் மறையறைந் திடுமால்." எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (எகூ)

எரிந்தெழு பசிநோய் தணிக்கவோர் மருந்தென்றேற்று றொருவனைச் சுவைவேட், டிருந்திடு மளவும் வருந்தியப் பிண்ட மளித்தவர் தம்மைநோ வதுவென், னிருந்துள இரகவாழ்க்கையும் பிளைவந் தெய்திய துறவுமல் லதுவீண், டிரிந்துடல் வளர்த்தி யெனத்தனை விடுத்த தெய்வத்தை நோவது மறந்தே.

எ - று. வயிற்றின்கண் எரிந்து எழுகின்ற பசிவியாதியை மாற்றுதற்கு ஈதோர் மருந்தென்று எதாயினும் வந்த பிச்சையைவாங்கி உண்ணாது ஒருவன் நாச்சுவையை விரும்பிக் காடிகூழ்முதலிய பிச்சைவந்தவிடத்து அதனைப் புசிக்குமளவும் உள்ளம் வருந்தி அந்தப்பிச்சை கொடுத்தோரை நோவது என்னையோ தான் முன்னிருந்துள்ள இல்வாழ்க்கையுமல்லாது அதனை விட்டுப்பின்னர் வந்து அடைந்த துறவுமல்லாது பதிதனாய் வீணே திரிந்து உடம்பை வளர்ப்பாயென்று தன்னைவிட்டவூழ்வினையை நோதல் மறந்து. எ - று. ஒருவரைப் பின்சென்று வேட்டுண்ணாது பிச்சையேற்றுண்ணினும் காடிகூழ்முதலிய பிச்சைகளை அருந்தும்போது உள்ளத்தில் வெறுப்புவைத்து அருந்தலும் தவத்தினர்க்குக் குற்றமென்பது காண்க. (அ0)

எய்தவ னிருக்கத் தேவைவெனன் றேவ தெனவுல குரைத்த விதொருதாஞ், செய்துள வினைக்குத் தக்கபேறிறைவன் சேர்

க்குத றனைமறந் தென்றே, யுய்தவ மறியாக் கைதவ ரையமு
தவிடார் தமையுத வினரை, வைதல்வாழ்த் திடுதல் செய்து
மற்றொருசாண் வயிறுநா டோறும்வளர்ப் பதுவே.

எ - று. எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவது என்னை யெ
ன்று உலகத்தார் வழக்கமாக எடுத்துச் சொல்லுதலின் ஒப்ப
த் தாம் செய்துள்ள நல்வினை தீவினைகளுக்குத்தக்க சுகதுக்
கங்களைக் கடவுள் கூட்டுகிற முறைமையினை மறந்து என்னை
யோ. வீட்டினை அடைந்து பிழைக்குந் தவத்தினைப்பண்ண
அறியாதவஞ்சகர் பிச்சை கொடாதவரையும் அது கொடுத்தவ
ரையும் வைதல் செய்தும் வாழ்த்துதல் செய்தும் தமது ஒருசா
ண்வயிறு நாடோறும் வளர்ப்பது. எ - று. சிவச்செயலைமற
ந்து சீவச்செயலை நாடினராகலின் 'உய்தவமறியாக் கைதவ
ரென்றும், அங்ஙனம் நாடிப் பிச்சையுத விடாரையும் உதவி
னோரையும் வைதலும் வாழ்த்துதலும் தவத்தோர்க்கு இழிவா
கலின் சாண்வயிறு நாடொறும் வளர்ப்பதுவேயென்றும்
கூறினர். (அக)

துன்னரு குறுசேய் கரத்தொ ரங்குலியாற் றன்புடைத்
தொருவன்மீ தொருவன், சொன்னமாத் திரத்தினவனை யச்
சேயுந் துணிவுகொ டெழுந்தறை குதல்போல், முன்னவன்
விளையாட் டாயவைந் தொழிற்கு முன்னிலையாயசீ வரைப்பா
ர்த், தின்னல்செய் சாப மிட்டுமா தவருமென்கொலோ தவமி
ழப்பதுவே.

எ - று. ஒருவன் தனது அருகேயிருக்கின்ற சிறுபிள்ளை
யினது கரத்தில் தான் ஒருவிரலால் தெறித்துப் பிறனொருவ
னைக்காட்டி அவன்மீதே சொன்னமாத்திரத்தில் அதனை அறி
யாமையினால் மெய்யென்று கருதிக்கொண்டு அவனை அந்தச்
சிறுபிள்ளையும் எழுந்திருந்து அறைகுதல்போல் கடவுளது தி
ருவிளையாட்டாகிய பஞ்ச கிருத்தியத்தில் சீவர்களை முன்னி

லையாகத் தான்செய்த தீவினைகளுக்கு ஈடாகத் துன்பஞ் செய்
தலைமறந்து சீவர்கள் தஞ்செயலாகச் செய்தாரென்று கருதி
அவரைநோக்கித் துன்பஞ்செய்யாநின்ற சாபமிட்டு மாதவத்
தினை யுடைய முனிவோரும் என்ன அறியாமையோ தாம் அ
ருமையாகச் செய்த தவங்களை இழந்துபோவது. எ - று. மா
தவருமென்ற சிறப்பும்மையால் சீவச்செயலை நோக்காது சிவ
ச்செயலை நோக்குதல் யாவர்க்கும் அரிதென்பதும், சிவச்செய
லை நோக்குவார்க்கு இம்மையில் தவமிழவாமையின் மறுமை
யிற் பிறவித்துன்பம் இன்றென்பதும், காண்க. சாபமிட்டு மா
தவரு மென்கொலோ தவமிழப்பது என்றதற்கு உதாரணம்:
அஞ்ஞவதைப்பரணி "கோப மிக்கபோ தேவ ராறுவார் கு
றுகுவோர் தமைக்கொடிய நோய்புகுஞ், சாபமிட்டு மாதவர்
களாயினோர் தலைமை மிக்கதந் தவமிழப்பரே." எனவரும்.
மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அஉ)

பெண்ணைவிட் டகலா வொருவிடன் றன்னைப் பிறர்வழ
க்கினிற்கொடு போகக், கண்ணைவிட் டகலா தவள்வரல்
போலுங் கண்டுகொண் டேகியாங் கஃதெவ், வண்ணமா யி
னுஞ்சீக்கிரத்தினின் முடித்தவ் வனிதைபான் மறிதான் மா
ணப், பண்ணிய சமாதி விடுத்தறி ஞருந்தம் பசிதணித் தனையு
றும் பரிசே.

எ-று. அழகினால் மிகுந்துள்ள ஒருபெண்ணைக் கணப்
போதாயினும் விட்டு நீங்காத ஒருகாமியை அவனுக்குக் கட
ன்கொடுக்க வேண்டிய பிறர் வந்து வழக்கினிடை அழை
த்துக்கொண்டுசெல்ல அவன் தனது கண்ணை விட்டு நீங்
காது அந்தப்பெண் வருதல்போலும் பார்த்துக்கொண்டு செ
ன்று அவ்விடத்து அந்தவழக்கினை எப்படியாயினும் சீக்கிரத்
தில் தீர்த்துக்கொண்டு அந்தப்பெண்ணினிடத்தில் மீண்டும் வ
ந்து கூடி யிருத்தல்போல் அறிஞரும் கணமாயினும் இடைவி
டாது தாம்பண்ணிய ஞானசமாதியை விட்டு நீங்கிக் காடு கூ

ழேதாயினும் சீக்கிரத்தில் வாங்கிப்புசித்துத் தமது பசியை மாற்றிக்கொண்டு மீண்டும் வந்து அந்த ஞானசமாதியைக் கூடுமுறைமை. எ - று. அறிஞர் மிகவும் விரும்பி ஒருகணமாயினும் விட்டு நீங்காது ஞானசமாதியைக் கூடியிருத்தலின் பெண்ணைவிட்டேவா வொருவிட னென்றும், பசியினாற் பிச்சையைக்குறித்துப் பிராரத்த வசத்தனாய்ச் செல்லுகின்றபோது மனத்தின்கண் அந்நிஷ்டை நீங்காது செல்லுதலின் கண்ணை விட்டகலாதவள் வரல்போலுங் கண்டுகொண்டேயிருவென்றும், நாச்சுவை விரும்பாது யாதுகூழேதாயினும் வந்ததைச் சீக்கிரத்தில் வாங்கி உண்டு பசியைமாற்றி மீண்டும்வந்தசமாதியைக் கூடியிருத்தலின் ஆங்கவ்வொருவண்ணமாயினுஞ் சீக்கிரத்தினின் முடித்தவ் வனிதையாண் மறிதான் மானவென்றும், உவமைகூறினார். (அ௬)

நடந்துறங் கொருவன் றனைமல ரமளி நண்ணுமா புரிபின்மற் றவனுங், கிடந்துறங் குவதைக் குறித்துமுன் னுறக்கம் விழித்தவா ளக்குதல் போலுந், தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிடா ஞான நிட்டைத் தூயதஞ்சமாதி, யடைந்தனர் விடுத்தா ரென்பரே காந்த மவர்க்கனு கூலமா தலினே.

எ-து. நடந்து செல்போது நித்திரைபண்ணும் ஒருவனைப் புட்பசயனத்திலே இருக்கும்படி செய்யில் மற்றவனும் பின்பு படுத்துக்கொண்டு நித்திரை பண்ணுவதைப்பார்த்து முன்பு நடந்தபோது பண்ணிய நித்திரையை விழித்துச் சென்றவாறாகச் சொல்லுதல்போலும் மனத்தால் தொடர்ந்துபற்றி ஒரு கணமாயினும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டாபரரை நின்மலமாகிய தமது சமாதியை அடைந்தனரென்றும், விடுத்தனரென்றும் சொல்லுவர் ஏகாந்தம் அவர்களுக்கு அனுகூலமாகலின். எ - று. நடந்துறங்குவோனுக்கு மலரமளி அவ்வுறக்கத்தில் அனுகூலமாவதுபோல் நிற்றல் நடத்தல் ஓடல்முதலிய கா

லத்திரம் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டருக்கு இருந்து நிஷ்டைகூடல் அனுகூலமென்பதும், நடந்துறங்குவோனுக்கு இடையிலே ஓரோர்நினைவு தோன்றுதல்போல் நிற்றல் நடத்தல் முதலிய காலத்தும் ஞானநிஷ்டை விடாதோர்க்கு இடையிடையே ஓரசைவுமனத்தின்கண் தோன்றுமென்பதும், காண்க. தொடர்ந்தொருகணமுமிடைவிடா ஞானநிட்டையென்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "நிற்றலிருத்தல் கிடந்தனடையோடல், பெற்றவக்காலுந் திருவருள்போராமற், சற்றியன்ஞானந் தந்தா னந்தந்தங்கவே, யுற்றபிறப்பற்றொழிர் ஞான நிட்டையே." எ - ம், மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம். "உறங்கிடிற் பிணமேயென்னவுணர்வுமாய் தலினுற்றுன்பம், பிறங்கு மக்களவாற் றென்றும் பீருவான் மிகவுந்துன்ப, மறங்கண்மற் றோர்ச்சிமுன்னை மனைத்துமாய்த் திருளெழூடு, முறங்கலிற் கொடியதுன்ப மோர்ந்திடி னில்லையன்றே." எ - ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அ௭)

நித்திரை தடைமீ றிடிற்கைகால் போர்த்து நிசியிடைப் பூவணை துயில்வா, ரொத்துறு விடையிற் கிடையுமப் பயிக்க ஆறுமெய் யனமித மென்னி, லித்தரை யோர்நித் திரைமிகிற் பாயு மெரிகொடும் பசிமிகிற் கறியுஞ், சித்தமே வேண்டா வென்றசொல் லன்றோ தெரியுமோ வவர்க்கவை யிகலான்.

எ - து. ஞானசமாதியிலிருக்குமிடத்து நித்திரை வந்து அடுக்கும் போது அதனை விவேகத்தால் தடுக்குமிடத்து நில்லாது தடைமீறி வருமாயின் இராக்காலத்திலே கையும் காலும் ஆகிய போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டு பூமியாகிய பஞ்சணையில் நித்திரைபண்ணுவார்கள். இவ்வாறு பூமிக்கண்ணே சயனமும் அந்தப் பிச்சையூணும் அவருக்கு எப்படியிதமாயிருக்குமென்னில் இவ்வுலகத்தார் நித்திரை மிகுந்தாற்பாயும் வேண்டாவென்றும், எரியாநின்ற கொடிய பசிமிகுந்தா

ல் கறியும்வேண்டாவென்றும், சொன்னசொல் உண்மையே
யல்லவோ அவர்களுக்கு அந்தநித்திரையும் பசியுமிருதலால்இ
தமன்றென்று தெரியுமோ. தெரியாது. எ-று.—மிகுந்த நித்தி
ரை வந்தவிடத்து நித்திரைபண்ணவேண்டுமென்பதும், மிகு
ந்த பசிவந்தவிடத்துப் புசிக்கவேண்டுமென்பதும், பகற்கால
ம் நித்திரை பண்ணலாகாதென்பதும், காண்க. (அரு)

தென்பா வையினுட் கழிவட பாவை சேர்நகத்துளையி
னிற் செலல்போ, லொன்பதிற் றெண்பதோடுமூ விலக்க மு
ளவியோ னியும்பிறைழந் தேறிப், பின்பிறப் பிதுபெற் றதனி
னும் பாதிபிறப்புறு நாளதாக் குரி, னின்பமீ தெனயிக் கு
றங்கலர் பிறவிக் கறவெரீஇ யுளத்துளஞ் ஜெடுவோர்.

எ-து. யுகாந்த காலம் வந்து ஏழ்கடலும் ஒன்றுகித்தெ
ன்கடலுட் கிடக்கின்றகழி வடகடலுட் கிடக்கின்ற நுகத்து
ளையின் வழியே தெய்வ கதியாகச் செல்வதுபோல் எண்பத்
துநான்கு நூறுயிரம்பேதமாயுள்ள கருப்பங்கடோறும் அள
விறந்த காலம்பிறந்து பிறந்து சுழன்று அவையெல்லாம் தப்
பிக்கடந்து பின்பு இந்தமானுடப் பிறவியை அரிதாகப்பெற்
று இப்பிறப்பு அடைந்த நாள்களுள்ளும் பாதிநாள் பிறப்ப
டையாத நாளாக நித்திரை பண்ணிப்போக்குவார்போல் இந்
த நித்திரையை இன்பமென்று கருதி மிகுந்த நித்திரைபண்ணு
ர்கள் பிறவித்துன்பத்திற்கு மிகவும் பயந்து உள்ளநெக்குரு
வோர். எ-று. பெறுதற்கரிய மானுடப்பிறவி பெற்றும் ஞான
சமாதி கூடுதல் மிகவுந் துல்லபமாகலின் இப்பிறப்பு அடைந்
த நாள்களைச் சமாதி கூடிக் கழித்தலேயன்றி வீணுள்களாகக்
கழிக்கலாகாதென்பது காண்க. (அசு)

அறவுதித் திரையைத் துறந்திடி னுடற்க ணடைதரும் பி
ணிகண்மற் றதனுற், குறைதலுமிகலு மின்றியோர் சமமாக்

கொண்டுகண் டுயின்றுபின் விழிக்கி, லுறுசுகா தனத்தி லெ
மூசித் திரமொத் துறைகுவ ரிறைதலை கழுத்துள், செறியுட
லவாங்கா நேர்கதே ரவர்பாற் சேருமோ காமநோய் சி
றிதும்.

எ-து. மிகவும் நித்திரையைத் துறந்தால் தேகத்தின்க
ண் வியாதிகள் வந்து பொருந்தும் அதனுற் குறைதலுமின்றி
மிகுதலுமின்றி ஒரு சமமாகக்கொண்டு நித்திரைபண்ணிப் பி
ன்னர் விழிக்குமிடத்துப் பொருந்திய சுகாதனத்திலே இறை
யளவாயினும், தலையும், கழுத்தும், எண்செறிந்தவுடலும், வ
ளையாது நேரே ஓங்க எழுதிய சித்திரம்போல் இருப்பார் அவ
ரிடத்து வந்தடையுமோ காமவியாதி சிறிதாயினும். எ-று.
சுகாதனமென்றது தமக்குக் கைவந்த பத்மாதனமுதலிய ஆ
தனங்களை. இதனுட்கூறிய இலக்கணத்தோடும் ஆதனங்கட்
டிச் சமாதியில் இருப்போர்க்குக் காமம் வந்தடையாதென்பது
காண்க. குறைதலுமிகலு மின்றியோர் சமமாகக்கொண்டு க
ண்டுயின்றென்றதற்கு உதாரணம்: பாமார்த்ததரிசனம். "என்
டிகழு மியோகத்தை யிப்பரிசி னெப்பொழுதுங், கொண்டுயி
ல்வார் கடைக்கா லென்னையே கூடுவார், உண்டியினின் மிகு
வாருண் டிறப்பார் மிக்குறங்குவார், கண்டுயிலையறத் துறப்பார
வர்க்கிதுகை வாராதால்." எ-ம், தத்துவராயர் அமிர்தசார
ம். "செவ்வே யுடலுஞ் சிரமுங் கழுத்துமுற, வெவ்வா தனத்
தி லிருந்த வர்க்குங்-கைவந்தால், வாத முதனோய் நலியாமதி
யுடையோ, ராதன மென்ப தது." எ-ம், வரும். மற்றும் வ
ருவனவற்றுற்காண்க. (அஎ)

உறக்கமும் பசியு மிகுத்திடித் காம முற்றிடா தற்றபோழ்
தன்ன, மிறக்கு மொண்சமாதி யடைதலி, னடையா விடையி
லும்பவத் துயரை, மறக்கலா மையிறு மச்சமும் வீட்டை ம
தித்தலா விச்சையு முடலை, வெறுக்கு நிக் கிரகத் தாற்களிப்
பறு மேவலான் மேவிடா ததுவே.

எ-து. நித்திரை மிகுந்தகாலத்தும் பசி மிகுந்தகாலத்தும் காமம் வந்து பொருந்தாது. அந்த நித்திரை பசி இல்லாதகாலத்தும் ஒள்ளிய ஞானசமாதி கூடுதலின் உள்ளமிறந்துபோமாகலின் அஃது அடையாது. அந்நித்திரை பசி சமாதிகளுக்கு இடையிடையே காமந் தோன்றுதோவென்னின் அவ்விடையிலும் வருத்தாநின்ற பிறவித் துன்பத்தை மறவாமையால் பயமும், வீட்டின்பத்தை என்றைக்கு அடைவோமோவென்று அதனைக் கருதுதலால் ஆசையும், அன்னபானாதிகளை ஒறுத்தல் முதலியவற்றால் உடலை வெறுக்கு நிக்கிரகத்தால் மனச்செருக்கின்றி யிருத்தலும் பொருந்துதலாற் காமநோய் பொருந்தாது. எ-று. நித்திரை மிகுந்தவிடத்தும், சமாதி கூடுமிடத்தும், மனம் இறத்தலினாலும், பசி மிகுந்தவிடத்தும், உடலை நிக்கிரகிக்குமிடத்தும் மனக்களிப்பு அறுதலினாலும், பிறவித்துன்பத்தை நினைக்குமிடத்தும், வீட்டின்பத்தை நினைக்குமிடத்தும் பயமும், ஆசையும், தோன்றலாலும்-காமமேவுதற்கு இடமின்மையால் மேவிடாததுவே யென்றார். இவை இரண்டொட்டாலும் காமம் அடையா திருத்தற்கு உபாயங் கூறினார். அநுபவத்துயரை மறக்கலாமையினா னென்றதற்கு உதாரணம்: காசிகண்டம். "கருவிடை யழுந்துந் துன்பமு நிலத்தின் கண்ணுறிற் கொடியவெந்நோயான், மருவுவெந் துயருநரைதிரையெய்தி வருந்திடுந் துன்பமுங் கூற்று, வுருவினையொருவுந் துன்பமு மீட்டுங் கருக்குழி யொன்றுறு துயரும், வெருவர வெண்ணியின்பவீ டதனின் மேவநன் குணர்தலே வேண்டும்." எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "பொற்கடத்தின் மலம் பொருந்திற் புல்லியரும் பொருணசையா, லக்கடத்தைப்பற்றியிடா ரங்கையினாலவனிதனின், மக்கடம தடலினைத் தாமலபாண்டமெனவறிந்து, மெக்கணைக்கா விகழாதேயருவருப்பற்றிருக்கின்றார்." எ-ம், வரும்.மற்றும்வருவனவற்றாற் காண்க.

எங்குள புனன்மற் றிதுகழீஇ யிடுதற் கென்றுகா லிடைப்படு மசுத்தக், கங்குடல் குலையு மொருமகன் மலம்புக் காடவு நாடுமே யதுபோற், பொங்குபுன் மலவூன் பொதியிதென் றெற்றிப்ப வெனவரு வருத்துடல் பொறுக்குந், துங்கமா தவற்கு மெய்ந்நன மடவார்த் தோயவு நேயமுட் டோன்றும்.

எ-து. எவ்விடத்தில் உள்ள நீர் இதனைக் கழுவுதற்கென்று காலினிடத்துப்பட்ட அசுத்தத்திற்கு அவ்வசுத்தம்பட்ட அவ்விடத்திலேதானே மனம்பொறாது உடல் நடுக்குறும் ஒரு சுத்தபுருஷனானவன் மலங்களே நிறைந்துள்ளதடாகம் புகுந்து முழ்கவும் நினைப்பனோ அவன்போல் உள்ளே நிறைந்த புல்லியமலங்கள் புறத்திலே நவத்துவாரங்களினும் கசிந்தொழுகாநின்ற மாமிசச் சுமையாகிய இதனை என்றைக்கு நீக்குவேனென்று உள்ளத்தில் அருவருப்புடனே உடலைத்தாங்காநின்ற உயர்ச்சிபொருந்திய மாதவத்தினையுடையவனுக்கும் எப்படி மடவாரைக் கூடவும் அன்பு மனத்தின்கண் தோன்றும். எ-று. காலிற்படும் அசுத்தத்திற்கு உடல்குலைந்து நீர்தேடும் ஒருமகன் மலதடாகத்தில் மூழ்க நினையாமைபோல் உடலை மலப்பொதியென்று அறிந்து இதனை என்றைக்கு நீக்கிக்கொள்வேனென்று மனத்தில் அருவருப்புற்று இதனை நீக்குதற்கு ஏதுவாகிய வீட்டினைக்கருதுமாதவன் அசுத்தமீதசுத்தமாய் வருமாதர்கூட்டுறவினை நினையானென்பது காண்க. (அசு)

அருந்தவம் புரிவோ ரெதிருருவசிதா னாதிய மாதர்வந் துள்ளம், வருந்திடின் றியாது புரியினு நோக்கார்மற்றிவ ணுற்றமா தரையும், பொருந்துமோர் வெளின்மீதேறவிட் டோராய் போனனி நோக்குமென் போல்வா, ரிருந்துள விடத்தாங் கவர்வரின் விழியோ டென்படுமோபதைத் திதயம்.

எ-து. அரியதவத்தினைப் பண்ணாநின்ற பெரியோர் முன்னர் ஊர்வசி முதலிய அரம்பைமாதர்வந்து எங்களுபசாரப் ப

ணிவிடைகளைக் கைக்கொண்டருளித் தேவரீர் எங்கள்மீது காருணியம் வைக்கவேண்டுமென்றுகூறி உள்ளம் வருந்தினின்றுயாதுசெய்தாராயினும் அவ்வுபசாரப்பணிவிடைகளைக் குறித்தாயினும் அவரைப்பாரார் அவர்நீங்கலாகிய இந்நிலத்துள்ள மாதரையும் பொருந்தாநின்ற ஓரணிலை மரத்தின்மீதேறவிட்டுள்ள நாய் அதனைப் பார்த்தலினாலே தனக்குப்பயன் இன்றாயிருந்தும் பார்த்தல்போல் அவளைப் பார்த்தலினாலே தமக்குப்பயனின்றாயிருந்தும் மிகவும் பாராநின்ற என்போல்வார் இருந்தவிடத்தில் அந்த அரம்பைமாதர் வந்தாராயின் கண்ணுடனே மனமும் பதைபதைத்து என்னபாடு படுமோ யாம் அறியேம். எ - று. வெளின்மீதேற விட்டுள நாய்போனனி நோக்குமென்றார் அணிலேற விட்டநாய்போலேன் பார்க்கின்றாய் என்பது ஒருலகவழக்கச் சொல்லாகலின். விழிபதைத்தல் காம விருப்பினாலே பிறழ்ந்து நோக்குதல். (௩௦)

பெற்றதாய் முதலோர்ப் புரையமா தரையென் பெருந்துறவடைந்துளோனவமுஞ், சிற்றெருமினைத்தன் மனையென விநோதத் திறத்தனைப் பிணமுணங்கிரகத்; துற்றநா டனது மகடனை யவண முரைத்திடாமையிற்பழு தென்றார், பொற்றொடி யவர்தோ டழுவவும் விழைதல் புரியினென் றுங்கொலவ் வறமே.

எ - று. தன்னைப் பெற்றதாய் முதலானோரைப்போல மாதர்களையெல்லாம் கருதாநின்ற பெரியதுறவினை அடைந்தவன் தவழ்கின்ற சிறியவொரு பெண்ணினைத்தனது மனைவியென்று விநோதமுறைமையாற் சொல்லினும் முன்னம் இல்வாழ்க்கையிலிருந்தகாலத்துத் தனது மகளை அங்ஙனம் சொல்லாமையினால் அங்ஙனம் சொல்லுவதுங்குற்றமாமென்றால்பொன்னாலாகிய தொடியினையுடையாரதுதோளினை அணையவும் மனத்தின்கண் விரும்புதல் செய்யின் அத்துறவறத்தினை எதனோடு

சேர்த்தலாகும். எ - று. துறவறத்திற்கு மகளிரை விழைதல் மிகவுமாகாமையால் அத்துறவறம்போயதாய்வைத்தும் அதனைப்பிரமசரியம் இல்வாழ்க்கை வானப்பிரத்தமென்னும் இவைகளோடும் சேர்த்தலாகாமையால் என்றுங்கொலவ்வறமே யென்றார். (௩௧)

சிறந்தகற் புடைய மாதரும் பரத்தை யருமலாத் தெரிவையர் புவிமேற், பிறந்தநாட் பிறந்தான் போலுநெஞ் சகத்தைப் பிரிநடை யுரியனொருவ, னிறந்தகன் னிச்சை யெவணமவ் வண்ண மிகத்தினுஞ் செயப்படா துடலைத், துறந்தகா லையினு நரகில்வீழ்த் தியம தூதுவர் வருத்தலி னன்றே.

எ-று. மகளிர் இலக்கணமெல்லாம் நிறைந்துள்ள கற்புடையமாதரும் வேசை மாதரும் அல்லாத வியபிசார மாதர் புவியின்கண்ணே பிறந்த நாளிலே பிறந்தவன் போலும் நெஞ்சகத்திலே வஞ்சகத்தைவைத்துக்கொண்டு தவத்தோர்நடைபோல் வாக்குக்காயங்களில் நெஞ்சகத்தைப் பிரிந்து பிறர்க்குக் காட்டுநடைக்கு உரியனாகிய ஒருவன் தனதுமிகுந்த ஆசையெப்படியோ அப்படி இம்மையினும் செய்யக்கூடாதபடியினும், உடம்பினை நீங்கியமறுமைக்காலத்தினும் யமதூதுவர் நரகத்தில் வீழ்த்தி வருத்தலினாலும். எ-று. கற்புடையமகளிருக்கு இம்மைமறுமைகளினும் இன்பம். பரத்தையருக்கு இம்மையில் இன்பம். வியபிசாரமாதருக்கு இம்மை மறுமைகளினுந் துன்பம். அவர்போலச் சுத்த தவத்தினர்க்கு நிராசை முதலியவற்றால் இம்மையினும் தபோபலத்தால் மறுமையினும் இன்பமென்பதும், இல்வாழ்வானுக்கு இம்மையில் இன்பமென்பதும் கூடாவொழுக்கம் உடையோனுக்கு இம்மை மறுமைகளினும் துன்பமென்பதும், காண்க. வியபிசாரமாதர்தன்மைபோல் நெஞ்சகத்தைப் பிரிநடையுடையோன் தன்மையு மிருத்தலிற் பரத்தையரு மலாத்தெரிவையர் புவிமேற்பிறந்த நாட்பிறந்தா

ன்போலுமென்றார். எங்குளபுனன்மற்றென்பதுமுதல் இந்நான்கு பாட்டலும் தவத்தோர்கள் மனம் விழிமெய்களினால் மகளிரைநினைக்கலாகாதென்றும், பார்க்கலாகாதென்றும், கூடலாகாதென்றும், கூறியவாறு காண்க. (கூஉ)

மைப்படு விழியா ரின்பமோர் முள்ளி மலரின்வாய்த் தேனையொப் பெனக்கண், டொப்பில் பேரின்பம் வேண்டினோன் வேண்டி யுலகர்வே றவைகொடுத் திடினுந், துய்ப்ப மற்றுடுப்ப விரண்டுமே யன்றித் தொடுவனோ பிறிதிவற் றினுக்கூர், குப்பைசா ரிடம்புக்கிடுதலி னவற்றைக் குறித்தொரோ ரிடம்புகா மையினே.

எ - து. மைபொருந்திய கண்ணினையுடைய மாதரால் வரும் இன்பம் ஒருமுள்ளி மலரின்கணுள்ள தேனுக்குச் சமானமென்றுகண்டு துறந்து ஒப்பற்ற பேரின்பத்தை அடையவிரும்பினோன் உலகத்தார் தன்னைவேண்டிக்கொண்டு வேறே எவற்றினைக் கொடுத்தாராயினும் உண்பனவும் உடுப்பனவுமாகிய இரண்டுமேயன்றிப் பிறிதொன்றனையும் கையினாலும் தீண்டுவனோ ஆதல் இவையிரண்டையும் வாங்கலாமோ வெனில் இவற்றினைக் குறித்து ஊரினிடத்தும், குப்பைசாரிடத்தும், செல்லுகையால் இவைவாங்கிக் கொள்ளலாகும் மற்றையவற்றினைக் குறித்து ஓரிடத்திலே செல்லாமையால் அவற்றினை வாங்கலாகாது. கூ - று, இல்வாழ்க்கையின்பத்தை அற்பமெனத்துறந்து பேரானந்தத்தை அடையத்தொடங்கினோன் தன்னைப் பிறர்வந்து பின்சென்று எவற்றினைக்கொடுப்பினும் உண்பனவும் உடுப்பனவுமன்றிப் பிறிதொன்றனையும் அங்கீகரிக்கலாகாதென்பது கண்டுகொள்க. மைப்படுவிழியாரின்பமோர் முள்ளிமலரின் வாய்த்தேனை யொப்பெனக்கண் டென்றதற்கு உதாரணம்: அனந்தபோதம். "கள்ளக்கோலக்கருங்குழன் மாதர்பான், முள்ளித்தேனை முனிந்துயர் முத்

தியாம்,வெள்ளத் தேனை விரும்பும் விடாயினு, னெள்ளிற் போது மிராதுடனேகினேன்." எனவரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. (கூங)

தனைநனி யிரந்து வருந்திமற் றொருவன் சந்தன மாதிய பூசி, யினமலர் மாலை புனையினு முனியா விழுத்துவை தடித் தாதைத் தடவிற், பினைமல மாதி பூசினு மன்னோன் பிரியமப் பிரியமொன் றின்றி, வினைவழி முனைவனைத்தொழில் புரியும் விதத்தையே நோக்கியுள் மகிழும்.

எ-து. பிறனொருவன் வந்து தன்னைமிகவும் வருந்தி வேண்டிக்கொண்டு சந்தனமுதலிய பூசி நானாவாயுள்ள மலர்களினால் இயற்றப்பட்ட மாலைகளைத் தரித்தானாயினும் அவையன்றிக் கோபித்து இழுத்து வைது அடித்து உதைத்து உடம்பின்கண்ணே பின்னர் மலமுதலியவற்றைப் பூசினானாயினும் அந்தத் தவத்தினோன் நன்று செய்தானென்றும், தீதுசெய்தானென்றும், கருதி விருப்பும் வெறுப்பும் சிறிதாயினும் இல்லாமல் தனது நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஈடாக [illegible] முன்னிலையாகச் சுக துக்கங்களை ஊட்டுதற்கு இறைவன் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியமென்று அறிந்து அப்பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யும் விதத்தையேபார்த்து உள்ளே மகிழ்ந்திருப்பான். எ-று. ஒருவன் சந்தனமாதிய பூசியினமலர்மாலை புனையினு முனியாவிழுத்துவை தடித்துதைத்துடம்பு விற்பினைமலமாதி பூசி னுமென்றதற்கு உதாரணம்: [illegible]வையினும் வாழ்த்தினு மலர்கொ டேட்டினும், வெய்யவா விடைவீழ நாக்கினு, மெய்யினு மெறிவினுமியாதுசெய்யினு, நைவொடு மகிழ்வில ரு[illegible]னி சிலமே." எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (கூச)

தந்தைதாய் பலமா தியகொடுத் திடவுந் த[illegible]கபுன செவியினுக் கிடவு, மைந்தவா வெனவுங் குதித்தெழுந் தோடி வருதல்போகுதல்செய மகவி, னைத்தொழில் [illegible]ர்த்தையும்

வழியிற் றருஞ்சுக மாகிய வருங்காற், சிந்தையுள் விழைந்து முற்செலா தழிந்து பிற்செலார் மாசறத் தெளிந்தோர்.

எ-து. தந்தையுந் தாயும் முப்பழமுதலிய பழங்களைக் கொடுக்கவும், புண்பொருந்திய செவிக்குத் தக்கையிடவும், மைந்தவாவென்று அழைத்தவுடனே குதித்தெழுந்தோடி வருதலும், குதித்தெழுந்தோடிப் போருதலும், செய்யும் பிள்ளை போல் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் பண்ணுகின்ற எமது தந்தையாகிய இறைவன் ஊழ்வினைப்படியே கொடுத்தருளிய சுக துக்கங்கள் வருமிடத்துச் சுகமென்று மனத்தின்கண் விரும்பி முன்சென்று பற்றார் துன்பமென்று மனத்திடழிந்து பின்சென்றிடையார் முக்குற்றங்களும் அற வேதாகமங்களைத் தெளிந்த பெரியோர். எ-று. இவையிரண்டுபாட்டாலும் தவத்தினர் சீவர்கண் முன்னிலையாகச் சுக துக்கங்கள் வந்தவிடத்து அச்சிவச்செயலாக நாடாது சிவச்செயலாக நாடி விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சமபாவனையோடு இருக்கவேண்டுமென்று கூறியவாறுகாண்க. (௬௫)

இத்தரை யிடைப்பா ழாயவர் லயமற் றிருண்மிகு முடுக்கர் திகளிற், சுத்தமெய்த் தவரெப் பொழுதடைந் தாலுந் தோன்றுறு தச்சமங் கவர்பா, லத்தனிவ் வுடலைப் புரக்குநா னழிப்பா ரிலையவ னேயினு மழிக்கின், வைத்திவண் புரப்பாரிலையெனுந் துணிவு மனத்தினு ளிருத்தலி னன்றே.

எ-து. இந்தப் பூமியின்கண்ணே பாழ்ங்கோயில் இருண்டிருந்த [illegible]முதலிய இடங்களிலே பரிசுத்தமாகிய சத்திய தவத்தோரெக்காலத்திலே சென்றிருந்தாராயினும் அவ்விடத்திலே பா[illegible]முதலியவற்றால் துன்பம் வருமென்று அவரது மனத்தின்கண்ணே பயம் தோன்றாது. இறைவன் தானடைத்த இவ்வுடலைக் காக்குநாளில் அழிப்பார் ஒருவரும் இல்லை [illegible]க்கும் அவனேயின்னாரும் அழிக்குமிடத்தில்

இந்நிலத்தின்கண் வைத்துக்காப்பார் ஒருவரும் இல்லை என்னும் நிச்சயம் அவரது மனத்தின்கண்ணே இருத்தலினால். எ-று. இதனுள்ளே பாழ்ங்கோயில் முதலிய விடங்களிலே ஏகாந்தமா யிருக்கும்போது இராக்காலங்களினும் சிவச்செயலை நாடிப்பயப்படா திருக்கவேண்டுமென்று கூறியவாறுகாண்க. (௬௬)

ஊனையோம் புதல்கை விடுத்துனை யுவப்பா ருணர்வொன்றுளனட நம்பி, தானுனாத் தமையா னுடல்விழைந் திடனத் தத்துவ நிலையுந் தவறி, யீனமார் பிறப்புற் றிடுவனைத் தொழிற்கு மிறையதி காரியென் றெண்ணு, ஞானமொன்றனையே தொடருமோர் புருடனென்னுவன் பாகதி தின்னனம்.

எ-து. ஊன்பொருந்திய உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிட்டு உனது திருவடியை விரும்புவார் அதனை அறிவாரொன்று என்னை ஆளாகவுடைய சுந்தரப்பெருமானையனார் தமினாமையால் தான் உடலைப் பாதுகாத்தற்கு விரும்பிடின் அத்தப் பரதத்துவ நிலைமையை அறியும் அறிவும் தன்னைவிட்டு நீங்கித் தன்றல் உடலைப் பாதுகாக்கக் கூடாமையால் அவ்வுடலும் நீங்கி மறுமைக்கண் இழிவுபொருந்திய பிறப்பினையும் அடைவுறுதலின் பஞ்சகிருத்தியத்துக்கும் இறைவனே அதிகாரியென்று அறிந்து இவ்வுடலை அவ்விறைவன்வசமாக ஒப்பித்து ஞானமொன்றனையுமே விடாதுபற்றும் ஒருபுருஷன்பாகதியினை அடைவான் இது உண்மையாம். எ-று. ஊனையோம்புதல் கைவிடுத்துனை யுவப்பாருணர்வ ரென்றதற்கு உதாரணம்: தேவாரம் "தேனைக்காவல் கொண்டுவிண்ட கொன்றைச் செழுந்தாரய், வானைக்காவல் கொண்டுநின்ற றியா நெறியானே, யானைக்காவிலானே பரனே யண்ணாமலையானே, யூனைக்காவல் கைவிட்டென்னை யுகப்பா ருணர்வாரே?" எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (௬௭)

உள்ளதுண்டாமற் றில்லதின் றெனவெண் காடரோதி தலி னுழுமுழ், தள்ளொணு மையினெவ் விதத்தினு நழைந்து தவம்புரி காலையூ றுயினொ, விள்ளல்செய்திடினு ஞானசா தகனுள் மேவுமவ் வாதனை யொடும்போய்த், தெள்ளிய போகமுண்டுமீண் டடைவன் சிவமதுற் பவமதொன் றிரண்டில்.

எ-து. உள்ளது ஒளிப்பினும் உண்டாம் இல்லது ஒருகாலத்தும் இல்லையென்று திருவெண்காட நாயனுர் ஓதுதலினுலே பொருந்தாநின்ற ஊழ்வினையை யாவராலும் தள்ளக்கூடாமையால் தான் தவத்தினைப் பண்ணுங்காலத்தில் அந்தவூழ் வினை எந்தவிதத்தாலாயினும் வந்து பொருந்தித் தன்னுடம்பினையும் உயிரினையும் வேருக்குதல் செய்தாலும் ஞானசாதகனுனவன் தன்னுள்ளத்தின்கண் மேவிய அந்தச்சுத்த வாதனையுடனே ஊர்த்தலோகங்களிலே சென்றிருந்து சுத்தபோகங்களை அனுபவித்துப் பின்னர் மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து ஒருசனனம் இரண்டு சனனத்திலே பரிபூரண ஞானத்தைப் பெற்றுச் சிவத்தினை அடைவான். எ - று. (கஅ)

அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப் பதுதா னச்சமா திகடருமூலர், திருந்துநஞ் சிந்தை சிவன்கணே யாவர் வரினுமென் றமையிற் பேதிப்பான், பொருந்தினும் வாளே றெதிர்முதிர் கொலைவெம் பூதமா தியவினைத் திடினு, மிருந்ததஞ் சமாதி நிலைகுலை யாதோ ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கடைவர்.

எ - து. அரிதாகிய தவத்திலுக்கு மாறுபாடு இவ்வுடம்பினைத் தாம் பாதுகாக்குதல் அதனுல் பயம் ஆசை அபிமானம் முதலியன மனத்தின்கண் உண்டாமாதலின் தவத்திற்கு இடையூறு செய்தற்கு யாவர் வந்தாராயினும் நமது சிந்தை சிவனது திருவடியின்கண்ணே இருந்தாநிற்குமென்று திருமூலநாயனுர் கூறினமையால் மனத்தினைப் பேதிக்கும்பொருட்டு மது எதிரே தேவர்கள் வந்தாராயினும், முதிர்ந்தகொலையினைச் செய்கின்ற வெவ்விய பூதங்கள் முதலியவை வளைந்து கொண்டனவாயினும், தாமிருந்த சமாதி நிலைமை வழுவாதிருந்தோர் தாம் எண்ணிய வீட்டின்பத்தினை எண்ணியவாறே அடைகுவார். எ - று. இத்தரையென்னும் பாட்டுமுதல் இந்நான்கு பாட்டாலும் தவத்தினேர்கள் தாம் உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிட்டு இவ்வுடம்பினைப் படைத்த இறைவனே காத்தலும் அழித்தலும் செய்வான் அவனையன்றிப் பிறரொருவராலும் காத்தல் அழித்தல் செய்யக் கூடாதென்று அறிந்து அவ்விறைவன் செயலைநாடிப் பயமாதிகளின்றி ஞானசமாதி கூடவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. அருந்தவ விலக்கிவ்வுடற் பரிப்பதுதா னென்றதற்கு உதாரணம்: தேவாரம். "நன்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன், றென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான், றன்கடன்னடி யேனையுந் தாங்குதல், லென்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே." எ-ம். இருந்துநஞ்சிந்தை சிவன்கணே யாவர்வரினு மென்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "இருந்தவருந்தி யெழிற்றவஞ்செய்யும், பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க வென்றே, யிருந்திந் திரனே யெவரே வரினுந், திருந்துதஞ் சிந்தை சிவனவன் பாலே." எ-ம். சமாதிநிலை குலையாதோர் எண்ணியவெண்ணியாங்கடைவரென்றதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "எனக்கிதென் றுணர்வுடைமை யிடர்விட்டகலா துணர்வின்மை, யுணர்த்தமில்லாவீடளிக்கு மாசையேதிங் கதுசெய்வாய், சனிப்பில்சிவமெங் கணுமுளது சாந்தஞ்சுபஞ்சித் தருவென்னுங், கனத்தவிந்த வொருநிலையே கருமத்தியாக மிராகவனே." எ - ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுங்காண்க. (ககூ)

தேவர்மா முனிவ ரசுரர்வா னரக்கர் சித்தர்வித் தியாதரர் முதலோர், யாவரும் விரும்பிச் சித்திபுத் திகளுமெட்டினை யச்சமா தியவுள், மேவுறு தகற்றித் தவம்புரிந் தடைந்தான் மேலதா மூலபண் டார, மோவற வவையே குடிகொளென் போனெஞ் சடையார வடையவும் படுமே.

எ - து. தேவர்களும் மகத்தாகிய முனிவர்களும் அசுரர்களும் இராக்கதர்களும் சித்தர்களும் வித்தியாதரருமென்று சொல்லாநின்ற இவர்கள் முதலியவர்களும் அஷ்டமாசித்திகளையும் மேலாகிய ஊர்த்தபோகங்களையும் விரும்புங்காலைப் பயம் ஆசை கோபம் அபிமானம் முதலியவை எண்மாத்திரமாயினும் மனத்தின்கட் பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைப்பண்ணி அவற்றினை அடைந்தாராகல், அந்தச் சித்தி புத்திகளுக்கு மேலாயுள்ள வீட்டின்பமாகிய மூலபண்டாரத்தினை அந்தப்பயமுதலியவை தாமே விட்டுநீங்காது குடிகொண்டிருக்கின்றனபோது மனத்தினையுடையவரால் அடையவும் கூடுமோ. எ - று. (௧௦௦)

ஒருவனுக் கிருளற் றுரியசிற் சொரூப முள்ளவா விளங்கி
னன் றுமிப், பருவர வுருவப் பற்றுமற் றதுநேர் படிமன வி
றைபுரி தருமைய், கருமமெல் லிடத்துங் கண்டிதச் செயலைக்
கைவிடுத் தச்சமா தியவுண், மருவுறு தகற்றித் தவஞ்செயல்
வழக்கால் வாழியெங் குரவனீ தே.

எ-து. ஒருபுருஷனுக்கு அஞ்ஞானவிருட்டு நீங்கித் தனக்குரிய ஞான சொரூபம் உள்ளபடியே விளங்குமாயின் இத்தத்துன்பம் செய்யாநின்ற தேகப்பற்று அன்றைக்கு நீங்கும். அந்த ஞானசொரூபம் தனக்கு நேராய்வந்து லபிக்குமளவும் இறைவன் செய்யாநின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களை எவ்விடத்திலும் பார்த்துச் சிவச்செயலை விட்டுநீங்கிப் பயமுதலிய நாற்குணங்கள் மனத்தின்கண்ணே பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைச் செய்வதே முறைமையாம். எமது ஞானாசாரியன் நீடூழிகாலமும் வாழக்கடவன். எ - று. (௧௦௨)

வைராக்கியதீபவுரை

முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதி துணை.

கணபதி வணக்கம்.

சமரபுரி மாநிம்பத் தன்னிழற்பா லும்பர்
அமரர் தொழவிருந்த தன்றித்—இமிரமலம்
போக்கியெம துள்ளின்பப் பூரணமா வெவ்விடத்துந்
தேக்கறிவு மாயிருந்த தே.

முருகக்கடவுள் வணக்கம்.

உலகமெலா மீன்ற வொருத்திதனப் பாலுண்
டிலகு கவிதைமழை யீச—னிலவு
புயமலைப்பாற் பெய்தசுகப் போரூர்வாழ் வாணம்
புயமலர்த்தா ளென்முடிக்குப் போது.

நூலாசிரியர்பெயர்.

பன்னெறியி னிகல்விளைக்கும் பலசமயத்
தவருமுத்தி பதத்திற் சேறு
நன்னெறியென் றுய்யவழி போதவுந்தி
யாரெனுநா னல்கி னுறைல்
வென்னெறிசேர் மறைநெறியா கமநெறியொன்
றெனக்காட்டும் வீர சைவத்
தொன்னெறிமா தேசனெங்கள் சாந்தலிங்க
தேசிகனெந் தூயன் றுனே.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவிரோதவுந்தியார்

மூலமும் உரையும்.

எல்லா முடையான் குருவாகி யீங்கெம
தல்ல லறுத்தானென் றுந்தீபற
அவன்றா டொழுவா மென் றுந்தீபற.

எ-து. சொல்லுவார் சொல்லும் வண்ணங்களனைத்தையும் உடைய ஒருபூரணன் குருவடிவமாகி இவ்விடத்திற்றோன்றி ஒன்றுக்கும்பற்றாத எம்முடைய பிறவித்துன்பத்தை வேரறுத்து அருளினன்; அக்கருணைமூர்த்தியினது திருவடிகளைத் தொழுதல்செய்வாம். என்றவாறு. சொல்லுவார் ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயவாதிகள். வண்ணங்களனைத்துமென்பது உருவெனல், அருவெனல், ஒன்றெனல், பலவெனல், உளதெனல், இலதெனல், முதலியவற்றை. உந்தி என்பது குதித்துக்கூடிய மகளிரது ஒருவிளையாட்டெனக் கொள்க. இது கடவுள் வணக்கங் கூறியது. (௧)

தவிரா விரோத சமயநூ லன்று
லவிரோத வுந்தியென் றுந்தீ பற
ஆமிந்நூ னாமமென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஒன்றுக்கொன்று மாறாத விரோதத்தினையுடைய சமயநூல்களில் இஃதும் ஒன்றன்று, ஆதலால், அவிரோதவுந்தியென்று வழங்குதற்கு உரித்தாம் இந்நூற்பெயர். எ-று—அவிரோதம் பக்ஷபாதமில்லாமை. இது நூற்பெயர்காட்டியது.

உருவுகண் டெள்ளா துளர்தேரு மேலோர்
பொருணலக் தோரமு றுந்தி பற
புன்சொல்கண் டெள்ளாரொன் றுந்தி பற.

எ-று. ஒருவனது வடிவின்கண்ணே குற்ற முண்டாயினும் அதனைநோக்கி இகழாது உள்ளத்தின்கண் உள்ள சிறப்பினை விசாரியாநிற்கிற உத்தமராயினோர் யாதொரு நூலினைக் காணுமிடத்தும் அதன்கண் உண்டாகிய பொருளினது நன்மையைத் தேருதலின் முன்பே சொல்லின்கண்ணே குற்ற முண்டாயினும் அதனைநோக்கி இகழார். எ-று.—சொல்லினது கருத்துப் பொருளாமாதலினெனக்கொள்க. இந்நூற்குச் சொல்லின்கண்ணே குற்ற முண்டாயினும், பொருள் சுருதி குரு சுவாநுபவசித்தமாகலின், குற்றம் உண்டாகாதென்பது துணிவு. ( )

இந்நூலில் வீட்டுநெறி கூறுவான்றொடங்கி முதற்கண் அவ்வீட்டினது சிறப்புக் கூறுகின்றார்.

அறம்பொரு ளின்பம்வீ டாயவோர் நான்கிற்
சிறந்த பயன்வீடென் றுந்தி பற
தேரின்வீ டேயெவா முந்தி பற.

எ-று. தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷம் என்று [illegible] அடையும் பயன்களாய் எல்லா நூல்களாலு[illegible] லப்படுமவையாகிய நான்கனுள்ளும், வீடு நிரதிசயமாதலால் சிறந்தபயனை உடையது. அஃதன்றியும், தருமாதிகளுக்கு உள்ள இலக்கணங்களும் வீட்டிற்கே உளவாகலின் மாறாத் தேருங்கால் அந்நால்வகைப் பயன்களும் அவ்வீடேயாகும்.—எ-று. (௪)

அஃது எங்ஙனமெனில்.

நாங்குபற் றற்ற சகலத் தியாகத்தி
னோங்கு தருமமே துந்தி பற
உள்ளது வீட்டிற்கஃ துந்தி பற.

எ-று. ஒன்றிலும் பற்றற்றுடைய சர்வசங்கபரித்தியாகத்தினும் உயர்ந்த தருமமே இல்லை, தருமமாவது பெரும்பான்மையும் தானந்தவமென்கின்ற இரண்டின்கண்ணே அடங்குதலின். மேலாய சிவத்தினிடத்தே உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் சத்தியமாக ஒப்பித்து எவ்விடத்தும் தனது சுதந்திரத்துவம் தோன்றாமைநிற்றலின் இதற்குமேலாய தானமும் இல்லை. அங்ஙனம் அதுதோன்றாமல் நிற்போர்க்குச் சிவமேயொழியத் தானும் பிறரும் தோன்றாமையின் யான்செய்தேன் பிறர் செய்தார் என்னும் இதாகிதங்களி[illegible]ரும் உண்டாகாமையின் இதற்குமேலாகிய தவமும் இல்லை. இவை வீட்டிற்கு உரியவாகலின், வீ[illegible]றாம். எ-று.—இதற்குப்பிரமாணம்: திருவாசகம். "அன்றே யென்ற னாவியுமுடலு முடைமையெல்லாமுங், குன்றே யனையா யென்னையாட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ, வின்றோ ரிடையூறெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்கணெம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ விதற்கு நாயகமே." எ-ம். அருட்பிரகாசம். "நிறைந்த பொருளொ டியாக்கைதம் மாவியை [illegible]டருளா, னுறை[illegible]க குருகாரத் தேதத்தஞ் செய்தவற் றொன்றனை[illegible] மறந்து பி[illegible]றன்ன தென்று இறைகழன் மன்னிநிற்குஞ், சிறந்த [illegible]தியாகர் ஞோறஞ் செய்தவரே." எ-ம். பரிபூரணசித்தி. "[illegible]கமென வுடலமென்னத் தருக்கர ஞைக்[illegible]ளென்ன, வகமெனவிதமதென்ன வழிவில்போ கங்களென்ன, வகைபட்ட வுயிர்கட் காதன் மாயையம் மாயை நீக்கிப், புகலரு முத்திசேரு மவர்கள் புண்ணியத்தினேரோ." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற் றுற்காண்க. (௫)

பொன்றாப் பொருளே பொருளென்பர் நல்லோர
தன்றிப் பொருளியா துந்தி பற
அல்லன மாயையென் றுந்தி பற.

எ-து. அறிவற்றபொருளே பொருளென்றுகூறுவர் நல்லோர். முத்தியே நித்தியமாதலின், அஃதன்றிப்பொருளே இல்லை. மற்றையவெவையும் அநித்தியமாகிய மாயாகாரியங்கள். எ-று. இதற்குப்பிரமாணம்: திருக்கடைக்காப்பு. "செல்வநெடுமாடஞ் சென்றுசேணோங்கிச், செல்வமதிதோயச் செல்வமுயர்கின்ற, செல்வர்வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேய, செல்வன்கழலேத்துஞ் செல்வஞ்செல்வமே." எ-ம், திருவாசகம். "காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய, ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய, வாலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப் பிரா[illegible]னடியவர்க்கு, மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே." அன்றியும் "ஓடுங் கவந்தியு மேயுற வென்றிட் டென்கையிற்றுத், தேடும் பொருளுஞ் சிவன்கழலே யெனத்தெளிந்து, கூடு முயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியேன், ஆடுங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே." எ-ம், அஞ்ஞவதைப்பரணி. "என்றும் பொருவரிய வின்பப் பொருளுடையார், பொன்றும் பொருளும் பொருளாகப் போற்றுவரோ." எ-ம், மோகவதைப்பரணி. "கொழுங்கனலோ வவிப்பதுவுங் கோபமெனுங் கொழுங்கனலே, வழங்குவது பொருளோ மறைதேடும் வான்பொருளே." எ-ம் வரும். மற்றும்வருவனவற்றுட்காண்க. (சு)

பூரணமும்மாம் பொருவிலா னந்தக்கு
நேரியா தின்பமிலை யுந்தி பற
நீங்காச் சுகமதே யுந்தி பற.

எ-து. முற்கூறிய நித்தியத்துவமுமல்லாமல் பரிபூரணமுமாயிருந்துள்ள ஒப்பற்ற நிரதிசயானந்தமே ஆனந்தம் அல்லது அதற்கு இணையாய் வேறே ஒரு இன்பமும் இல்லை. நித்தியமாகையால் காலத்தினாலும், பூரணமாகையால் தேசத்தினாலும், நீக்கமற்றுள்ளதாயிருக்கிற சுகமும் அதுவே. எ-று.— மற்றுள்ள மாயாபோகங்களெல்லாம் தோற்றமுடையனவா

கையால் நாசமும், நாசத்தை அடைவதற்கு முன்னும் பரிச்சின்னமாகையால் நீக்கமும், நீங்குதற்குமுன்னும் பலவாய் உயர்ச்சி தாழ்ச்சியுடையனவாகையால் ஒன்றுக்கொன்று அதிசயமும், உடையனவாம்: ஆதலின், அவை துக்கமேயன்றிச் சுகமல்லவென்பது கருத்து. (இ-ம்) திருக்கடைக்காப்பு. "நிறைவெண்கொடிமாட நெற்றிநேர்தீண்டப், பிறைவந்திறைதாக்கும் பேரம்பலத்தில்லைச், சிறைவண்டறை யோவாச் சிற்றம்பலமேய, இறைவன்கழலேத்து மின்ப மின்பமே." எ-ம், திருவாசகம். "தினைத்தனை யுள்ளதோர் பூவினிற்றே னுண்ணாதே, நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தோறு மெப்போது, மனைத்தெலும் புண்ணெக வானந்தத் தேன்சொரியுங், குனிப்புடையானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ." எ-ம், சிவானந்தமாலை. "துன்பமயக் காகியபொய்த் துட்டபந்த நோயதனை, யின்பமெனக் கொண்டிங் கிழந்தேனே— யன்பிலெழுந், தோவாத மெய்யுணர்வா யுள்ளேநின் றன்றருக்குந், தாவாவா னந்தந் தனை." எ-ம்.— கலிமடல். "அருநான் மறைநூலொ டாகமநூன் மற்று, முரைசான்ற நூலெல்லா மோதுகின்ற தோர்[illegible], பொருளென்[illegible] யங்காண்கும் பொய்ம்மையற மெய்ம்மை, தெரிந்தார்தெரியுங்கா[illegible]லொன்றுமேவா, நிருபாதிகமென்றே நீதாரும், பொருளா[illegible]துமென்றும் பொன்றாப் பொருளே[illegible]ரியாத தின்பமேயின் பகுசென் றெய்தற், கரிதாய வீ[illegible]கின்று, இவை[illegible]யாவெதெல்லா மொன்றாய வின்ப[illegible], பெருமானை[illegible] பேதமாய் வேறே, பொருளுடை[illegible]ன்று புலம்புவோர்க் கந்தப், பரமானந் தத்தைப் பகரப் படுமே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுட்காண்க. (எ)

ஆதலாற் பெற்ற வறிவாற் பெறும்பய
னேதும்வீ டேயென வுந்தி பற
உண்மைநூல் யாவுமென் றுந்தி பற.

எ - து. சர்வசங்க பரித்தியாகத்தின் எய்துவதாய் நித்திய பூரண நிரதிசயானந்தத்தையுடையதியாது அதுவே வீடுமாத லின் ஒருவன் பெறுதற்கரிய பிறவியையும், அதிலும் பெறுத ற்கரிய நல்லறாவுணர்வையும், பெற்றகாலையின் அங்ஙனம் பெற்றவறிவாற் பெறும்பயனாவது வீடொன்றுமேயெனக் கூ றுகிற்கும் அவர்கற்ற யதார்த்தமாகிய வேதாதிநூல்களனைத்து ம். எ-று. (இ-ம்) தேவிகாலோத்தரம். "பிறந்து பெற்ற வறி வாற் பெரும்பய, னிறைந்த சீர்முகி னீங்கிய வானென, வறி ந்து தம்மை யமலவியாபகஞ், செறிந்து நல்ல தியானத் திரு த்தலே." எ-ம். திருவள்ளுவநாயனார். "கற்றதனா லாய பய னென்கொல் வாலறிவ, னற்றா டொழாஅ ரெனின்." எ-ம். திருமந்திரம். "முன்னைப் பிறவியிற் செய்த முதுதவம், பின் னைப் பிறவியிற் பெற்றாலறியலாந், தன்னை யறிவ தறிவாமஃ தன்றிப், பின்னை யறிவது பேயறிவாமே." எ-ம். வரும். மற் றும் வருவன வற்றுற்காண்க. (அ)

மேல் வீட்டினைச் சாதித்தற்கு ஏதுகூறுகின்றார்.

வீடுஞா னத்தன்றி மெய்யொறு தாயையாற்
கூடுமோ னத்தவாழ் வுந்தீ பற
கேடின்மெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற.

எ - து. முத்திசாதனமாகிய சரியாதிநான்கனுள் ஞான மொன்றுமே முத்திசாதனமாம் மற்றையமூன்றும் ஞானத்தி ற்குச் சாதனமாதலன்றி முத்திக்குச் சாதனமாகாமையால், அந்த மு த்தியாகிய பேரானந்தவாழ்வைக் கூடுமவன் குற்றமற்ற மெய் யுணர்வையுடையோனே, மற்றையர் அல்லர். எ-று.—குற்ற மாவது ஐயந்திரிபெனக்கொள்க. (இ-ம்.) சிவஞானசித்தியா ர். "ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள்புராண நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவா மென்று, மூனத்தா ரென்கடவா ரு ஞ்ஞானத்தாலுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞானந்தா, ஞானத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்மு னிருள்போ லஞ்ஞான மறப்

பந்தமறுமுத்தியாகு, மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான மி றைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர்." எ-ம். திருமந்திரம். "ஞானத்தின் மிக்க தவநெறி நாட்டில்லை, ஞானத்தின் மிக்க சமயமு நன்றன்று, ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்கா வான், ஞானத்தின் மிக்கார் நரின்மிக் காரே." எ-ம். பிரபு லிங்கலீலை. "உரைசெயிற்பரம ஞான மொன்றுமே முத்திக் கேது, சரியைநற் கிரியை யோகந் தாமொரு மூன்று ஞான, மருவுதற் கேது வென்றே மறைபுகன் றவாக்கு மிந்தக், கரு வினைப் பொருளென்றெண்ணிக் களிப்பவர் கயவ ரன்றே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௯)

மெய்யுணர்வுடை யோனது இலக்கணம் யாதெனின்.

யானென தென்செருக் கிற்றுத மகனேமெய்ஞ்
ஞானியென் றேதிய வுந்தீ பற
நான்மறை யாதிய வுந்தீ பற.

எ-து. யானென்றும் எனதென்றும் இருவகைக் கூற ப்படுவதாகிய மயக்கத்தினை அறுத்துள்ள புருடன் யாவன் அவனே மெய்யுணர்வுடையோனென்று கூறுகிற்கும் வேத முதலிய பலகலைகளும். எ-று.—(இ-ம்.) திருவள்ளுவநாயனார். "யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்குயர்ந் த வுலகம் புகும்." எ-ம், திருவாய்மொழி. "நீர்நுமதென்றி வை, வேர்முதன் மாய்த்திறை, சேர்மி னுயிர்க்கது, நேர்நிறை யில்லே." எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. "யானெனு தென்ப திரண் டிடி காறு, ஞான முறுவது நன்னெறி யைந், மானிட யாத சகத்திகழ் கிற்குந், தீனமிலாத சிவத்திக ழாரே." எ-ம், வ ரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௧௦)

யாதினையாதினையானென தென்பதென்னின்.

தேகாதி நான்கனுட் டேக காரணங்க
ளாகு மியானென்ப துந்தீ பற
வலமற் றெனதென்ப துந்தீ பற.

எ-து. இந்நிலைக்கண் உயிர்களுக்கு மாயையினுண்டாகிய தனுகரண புவன போகங்கள் நான்கினுள்ளும் தனுகரணங்கள் யானென்றும், புவனபோகங்கள் எனதென்றும், சொல்லப்படும். எ-று.—தனுவென்றது தேகத்தை. கரணமென்றது அந்தக்கரண புறக்கரணங்களை. புவனமென்றது பூ பூதாதிப்பிரபஞ்சத்தை. போகமென்றது சத்தாதிவிடயங்களை. இவற்றுள் கரணங்கள் தனுவுக்கு அபேதமாயும், புவனங்கள் போகத்துக்கு அபேதமாயும், நிற்கையால், தேகபோக மென்றிரண்டாகவும் சொல்லப்படு மெனக்கொள்க. (கக)

தனுகரணங்கள் ஸ்தூலமாய் அசித்தாய் அநித்தியமாய் உள்ளன. ஆன்மா சூக்குமமாய்ச் சித்தாய் நித்தியமாய் உள்ளது. இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடாதலின், உயிர்களுக்குத் தனுகரணங்களை யானென்னும் ஐக்கியாத்தியாசம் எங்ஙனம் கூடிற்றென்னில்.

அழிதேக மன்னுயிர்க் கன்னிய மேயேனும்
பழமோகத் தால்யானென் றுந்தீ பற
பற்றுமை யொற்றுமை யுந்தீ பற.

எ-து. அநித்தியமாகிய சரீரம் நிலைபேறுடைய உயிர்களு க்கு விசாதியமேயாயினும் உயிர்கள் உள்ளவன்றே உண்டாய் அநாதியாயிருந்துள்ள அஞ்ஞான மயக்கத்தினாலே சிறியவிளக்கமாய் நிற்கின்ற தனுவாதிகளைத் தானென்று அபிமானித்த பிராந்தியே ஐக்கியம். எ-று. (கஉ)

ஒருவனுக்குத் தேகத்தை நானென்னும் அகப்பற்றாகிய அகங்காரப் பிராந்தியை நீக்குதற்கு உபாயம் யாதென்னின்.

விறகா ரழல்போலு மின்னார்பொன் னாதி
யுறுகாறு மந்தமை யுந்தீ பற
உள்ளக்கண் மாறுதென் றுந்தீ பற.

எ-து. புறப்பற்றாகிய பெண் பொன் முதலிய பொருள்கள் சூழ்ந்துள்ளவளவும் முற்கூறப்பட்ட அகப்பற்றானது விறகு பெற்றதழல்போல் முறுகுவதல்லது ஆத்துமாவிட்டுத் தீங்காது. எ-று.—(இ-ம்.) தேவிகாலோத்தரம். "மூண்டு பற்றி முழுங்கி யெழுங்கனை, விண்டு காட்ட மிலதே விலதாகும், நின்று மப்பொரு ளின்றெனிற் சித்தமு, மாண்டு தோற்ற மிலதாய் மடிந்திடும்." எ-ம், திருவள்ளுவர். "அடல்வேண்டு மைந்தின் புலத்தை விடல்வேண்டும், வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கஙு)

வேரினைக் களையிற் கொடிமுதலிய வாடுதல்போலும் யானென்னும் அகப்பற்றை முன்புநீக்கின் அதன் சார்பாகிய புறப்பற்றுத்தானே நீங்கிவிடும். இஃது ஒழிந்து புறப்பற்றை முன்பு நீக்கின் அதனால் அகப்பற்று ஒழியுமென்பது விருத்தமாகையால் அது கூடாதென்னின்.

நீக்காமற் சூழ்காடு நீடெயிற் கொள்ளொணா
போக்கார் புறப்பற்றே னுந்தீ பற
போமே யகப்பற்றென் றுந்தீ பற.

எ-து. சூழ்ந்துள்ள காட்டை வெட்டி [illegible] செய்யாதிருந்து நிலைபெற்று நடுநின்ற எயிலைக்கவருதல் கூடாது. அதுபோல் எனதென்னும் புறப்பற்றை நீக்காராயின் யானென்னும் அகப்பற்று ஒழியாது. எ-று.—(இ-ம்) அஞ்சுவதைப் பாணி. "சுற்றமொடு முற்று துறந்துவ மெல்லா, மற்றவர் தம்மொடு மற்றவர்தாமே." எ-ம், "கதறிய வாழியாறி யாடுதல் கருதினர் யாவர் தாமி யாவையு, முதறியறுத போது நாடொறு மெழுகை விடாத வாரவாரமே." எ-ம், "கழிய கிலாதபோது சேறது கழுவி யிலாய மேதி யாவையு, மொழிய கிலாத போது மாசற வுதற லொணாது பாச முடிமே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கச)

ஒருவ[illegible]ன் புறப்பற்று நீக்கியமாத்திரத்து அவனுக்கு அகப்பற்று ஒழியு[illegible]மோவெனின்.

பு[illegible]ப்பற் றெலாந்தூரப் போக்கிவிட் டென்று
துறப்பற்றின் மெய்யுணர் வுந்தீ பற
ஒழு மகப்பற்றென் றுந்தீ பற.

எ-து. எனதென்னும் பொருள்களனைத்தையும் ஒருசற்றும் நாக்காது தூரத்திலே போவனவாகக் கைவிட்டு அவ்வாசனையும் மனத்தின்கண்ணே தோன்றுமவொழித்துத் தன்னுண்மைக்கண் முறுகப்பற்றி நிற்கின், கவலிந்தோன்றுமல் நீங்கும் அகப்பற்று. எ-று.—தூரப்போக்கியென்றது விட்ட பொருளினது நாமரூபங்கள் மீண்டும் ஞானேந்திரியங்களுக்கு விடயமாக்காமையெனக் கொள்க. புறப்பற்றெல்லா நீக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "இயல்பாகு நோன்பிற்கொன்றின்மை யுடைமை, மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.—அவற்றினைத் தூரப்போக்கி மீண்டும் அவ்வாசனையும் தோன்றுமை அடக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: ஒழிவிலொடுக்கம். "கனைக்க வந்தாற் றி[illegible]பலிக்குங் கப்பல், பொருளைத்தாற் [illegible]ன்றும் [illegible]பாதம்-விருதினவன், வெற்றிக் [illegible] தோன் போல்வேண்டும் விட்டதுபின், பற்றுமதிற் [illegible]பாய்." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. மெய்யுணர்வின்கண் முறுகப்பற்றி நிற்கின் அகப்பற்றொழியு மென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப், பற்றுக பற்றுவிடற்கு." எ-ம்.—தேவாரம். [illegible] ற் றீயினன் பாலிற் படுசெய்போன், மறைய நின்றுளன் மணிச் சோதியார், உறவுகோனட் [illegible] கயிற்றினால், முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னி[illegible]ருமே." எ-ம், [illegible] ம். "மோக வற்சா பிக்[illegible] முளைத்தெழு [illegible] மாதன மிருந்தா சாள்வதோ[illegible] குழு, வாக மேமுத்[illegible]

ன தென்னுமஞ் ஞான, மேக மாகிய பராபரந் தோன்றிடுவிடக்கும்." எ-ம்,—சிவஞானசித்தியார். "யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னு மிக்கோணை ஞானவெரியால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத், தான்செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவன்று னேரே நினையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட்டோடு, நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங்கின்றி நன்னுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்ம, முன்செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பி னல்லா லொருவருக்கும் யானென திங் கொழியாதன்றே." எ-ம்.—மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(௧௫)

அகப்பற்றை ஒழித்தற்கு மெய்யுணர்வே காரணமாயின் அதனை எவ்விதத்தானும் சாதித்தல் வேண்டுமென்றது முன்பு புறப்பற்றை நீக்கிப் பின்பு சாதித்தல் வேண்டுமென்பானேனெனின்.

வேண்டா துறத்தலே மெய்யுணர் வென்பதொன்
றீண்டிடை யூற்றதற் றுந்தீ பற
எய்துமே யில்லையென் றுந்தீ பற.

எ-து. மெய்யுணர் வென்பது ஒரு பரம[illegible]லப்பொருள் இவ்விடத்து இல்வாழ்க்கையோடு கூடியிருக்கவும் [illegible]ன்றி ஒருவனாலே சாதிக்கப்படுமோயின், அவன் இல்வாழ்க்கையைத் துறக்கவே வேண்டாம்.—எ-று.

(௧௬)

ஆயின், இல்வாழ்க்கையை நீங்காவிடத்து மெய்யுணர்வு [illegible]ன்றித் தலைக்கூடாதோவெனின்.

குடும்ப பாரந்தலைக் கொண்டவர்க் கல்லல்
விடும்பரி சின்மையா லுந்தீ பற
மெய்யுணர் வெய்தா துந்தீ பற.

எ-து. தாய் தந்தை மனை மக்கள் சுற்றமென்னுங் குடும்பத்தைத் தனதென்றும், அவற்றினைத் தாங்கும் அதிகாரமுடை

யொன் தானென்றும், அபிமானம்பூண்ட ஒருவன் அக்குழாங்களோடும் கூடிநுகர்தற்கு விஷய சுகங்களைத் தேடுதலாலும் அவை பொருளினாலன்றி வாராமையின் அப்பொருளைத் தேடற்கு முயலுதலாலும், அங்ஙனம் முயலுமிடத்து அவற்றிற்கு வரும் இடையூறுகளை நீக்கவேண்டுதலாலும், அவ்வாறு கூட்டப்பட்ட பொருளுக்குப் பிறரால் அழிவு வாராமல் காத்தலாலும், அப்பொருளினைக் காலதேசங்களறிந்து நுகருதலாலும், அக்காலையில் தமது குழாங்களுக்கும் தமக்கும்வரும் தாபத்திரயங்களைநோக்கி வருந்துதலாலும் இவைமுதலிய அல்லல்கள் அனந்தம் இடையறாது சூழ்தலின், அவற்றினைநீக்கிச் சற்குருவை அடைந்து நித்தியாநித்தியப் பொருள்களைக்கேட்டுச்சிந்தித்துத் தெளிருதலே கூடாது. கூடினும், தன்றுண்மைக்கண் ஒருகணமேனும் நிட்டாபரனாய்ச் சித்தசலனம் அற்று இருத்தல் கூடாது. அஃது ஒருகாலையிற் கூடினும், கூடியவுணர்வு முதிர்வளவில் ஓரோ ரிடையூறுகளால் சித்தசலனம் பிறந்து மெய்யுணர்வுநீங்கிவிடும். அதுநீங்கவே, அகப்பற்றும் அவனுக்கு நீங்காது. எ-று.—(இ-ம்) திருவள்ளுவர். "பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப், பற்றி விடாஅ தவர்க்கு" எ-ம், திருக்கடைக்காப்பு. "[redacted] தன்னுடன் பிறந்தோர் புத்திரர் தாரமென்னும், பந்தநீங் காதவர்க் குய்ந்துபோக் கில்லெனப்பற்றினையே, வெந்தநீ றுடியா ராதியார் சோதியார் வேதகீத, ரெந்தையா ருர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்சனெஞ்சே." எ-ம்,—தேவாரம். "பழகினால் வரும் பண்டை சுற்றமும், விழவிடாவிடின் வேண்டிய வெய்தொணா, திகழ்சொள் சேறையுட் செந்நெறி மேவிய, வழகனாருள னஞ்சுவ தென்னுக்கே." அன்றியும், "அருத்த மும்மனை யாளொடு மக்களும், பொருத்த மில்லை பொல்லாதது போகட்டுங், கருத்தன் கன்னுத லண்ணல் காட்டுப்பள்ளித், திருத்தன் சேவடி யைச்சென்று சேர்மினே." எ-ம், திருப்பாட்டு. "பழியுஞ் சுற்றமும் பெற்ற மக்களும் பண்

டை யார்கல்ல பெண்டிரு, நிதிய மிம்மனை வாழும் வாழ்க்கை நினைப்பொழிமட நெஞ்சமே, மதியஞ் சேர்சடைக் கங்கையா னிடமகிழ மல்லிகை சண்பகம், புதிய பூமலர்ந் தெல்லி ருளும் புறம்ப யந்தொழப் போதுமே." எ-ம்,—திருவாசகம். "தாமே தமக்குச் சுற்றமுந் தாமேதமக்கு விதிவகையும், யாமா ரெமதார் பாசமா ரென்ன மாய மிவை போகக், கோமான் பண்டைத்தொண்டரோடு மவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு, போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்க னாள்வான் பொன்னடிக்கே." எ-ம்.—பட்டினத்துப்பிள்ளையார். "திருவடி பிடித்து வெருவரல் விட்டு, மக்களு மனையு மொக்கலுந் திருவும், பொருளென நினையாதுன் னருளினைநினைந்து." எ-ம்,—கந்தரனுபூதி. "வளைபட் டகைமா தொடுமக் களெனுந், தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ, கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கிரியுந், தொளைபட் டுருவத் தொடும்வே லவனே." எ-ம்,—திருவாய்மொழி. "கொண்டபெண்டிர் மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர் பிறருங், கண்டதோடு பட்டதல்லாற் காதன்மற் றியாதுமில்லை, யெண்டிசையுங் கீழுமேலு முற்றவு முண்டபிரான், றொண்ட ரோமா யுய்யினல்லா லில்லை கண்டீர் துணையே." எ-ம்,—தத்துவராயர். "தந்தையொடு தாய்மைந்தர் முன்பினுடன் வந்தார் [illegible]யொடு பேர்மிக்க உருமுறவாரும், பந்தமென வேவந்த தொந்தமிவை யொன்றிற் பட்டதல காணுமிவை விட்டுவிடுநோரா, வந்தமுத லன்றி யென்றுமுள தானே யண்டமுத லாயன்றி நின்றபொரு ளுமா, விந்தவுல கேவந்து நந்தருளுமாறு தெந்தை சொரு பானந்த னென்றுமொழியீரே." எ-ம்,—சிவதருமோத்தரம். "மண்ணினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாய்த்தநற், பெண்ணினு மகவினும் பெரியபேரினுந், துண்ணெனு விழைவினைத் துறந்தனரே, விண்ணினு மின்புடன் விளங்கிமேவுவார்." எ-ம்,—ஞானவாசிட்டம். "தாரதன மிருமென்னிற் றனையாகுமப்பாசந் தனைத்துக் கொண்டா, லாரதனை யறுத்தகலும் வீர

...டைந்த ரறிவிலா ராசைவிஞ்சிக், கூரிதய மப்போகத் தழுவ்ன் ...ழக்கும் ...ங்கு துயரைக் குறித்தபோதே, நிரதையா மறிஞு ...க்கு விளக்கிய மாயச்சித்தந் தெளியுமன்றே." எ-ம்,—பா ...மாத்திரம். "இருவா வகைதன் னுள்ளத்தை யடக்கு மவனே தனக்கென்று,முறவாயுள்ளா ரெல்லாதார் தமக்கே பகையா யொழுகுவார், துறவா தொழுகும் அவத்தவங்க ளெங்கோன் ...ய தொடர்ந் தவன்பான், மறவா தெழுந்த மெய்யறிவிம் மாயை மறைக்க மறையாதால்." எ-ம்,—அமுதசாரம். "மடம்படுபிறவி மாற்ற நினைவார்க்,குடம்பு மிகையென் றுணர்வுற்—றடங்கத், துறவா மனிதர்க் கெளிதன்றே அஞ்சிப், பிறவா நெறியைப் பெற." எ-ம்,—ஞானசூரியன். "உடலை யொன்பொரு ளினையுல இயல்பினை யுயர்குல நெறிதன்னை, யடைவுமைந்தர் தாய் தந்தைகன் மனையென வறைதரு மவர்தம்மை, விடவிகழ்ந்திறை கழலிணை மருவிய விமலர்தங் கிளையெல்லா, முடையதன்குறு மொழிமறை முனிவர்க ளுரைப்பராந் தர்கனென்றே." எ-ம்,—காழுடி. "இன்பம் பலநா ளுழந்து மொருநாளே, யின்பமே காமுறுவ ரேழையா-ரின்ப, மிடைதெரிந் தின்னமை நோக்கி மனையா, றடைவொழிந்தா ரான்றமைந் தார்." எ-ம்,—சிவானந்தமாலை. "உடம்பு மனைவிமக்க ளுற்றாரோ டேகே, ...டைந்த தனம் வீட்டிமைகாணி-தொடர்ந்தவிவை, யென்னவெனுஞ் சொன்னினைவு போனவிடையருளான், மன்னியவனைப்பெறுமான் மா." எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "தாதேகர் வீடுடையாடாய்தந்தை மட்புமக்கள், மாடுகுலம் பொன்னுடன்பின் வாதனைகள்-கூடத், தொடுத்தவலைக் கண்ணித் தொடக்கினைப்போல, விடப்பெறுவா ரென்பிறப்பார் மேல்." எ-ம்,—வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (கஎ)

ஆயிற் குடும்பசகிதராயின்று மெய்யுணர்வடைந்தோர்கள் இலரோவெனின்.

கற்றழீஇ முந்நீர் கடந்தோரு முண்மையா
னிற்றழீஇ மெய்யுணர் வுந்தீ பற
வெய்ந்தோரு மில்லென் றுந்தீ பற.

எ-து. கல்லைப் புணையாகத் தழுவிக்கொண்டு சமுத்திரத்தைக் கடந்தோரும் ஒருவருண்டாகையால் மனைவாழ்க்கையைத் தழுவி நின்றுகொண்டு மெய்யுணர்வை அடைந்தோராயும் இல்லையென்று சொல்லார்கள் பெரியோர்கள். எ-று. எனவே அக்கிலக்கண் மெய்யுணர்வை அடைதல் அரிதென்றது எனக் கொள்க. அங்ஙனங் கடல்கடந்தவர் அப்பமூர்த்திகள். (கஅ)

ஆயினெல்லார்க்குந் துறவடைகுதல் கூடுமோவெனின்.

எல்லோர்க்குங் காலன் றுறவிவ னியாமு
னெல்லோர் துறப்பர்தா முந்தீ பற
நன்றறி வார்களென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஆண் பெண் அலியென்று கூறப்பட்ட அனைவர்க்கும் யமன் சடுதியிலே பற்றொழிவு கொடாநிற்பன்; அவன் வந்து சரீர நீக்கஞ் செய்வதற்கு முன்னம் தாமே அச்சரீரத்தின் கண்ணே பற்றொழிந்து அதன் சார்பாகிய புறப்பற்றையும் கைவிட்டு மெய்யுணர்வடைவோரே நன்மையினை அடையராவர். அவரே தமக்கு உறுதியாயின அறிவார். எ-று.—(இ-ம்) சித்தாந்தசாரணம். "எல்லோர்க்குங் காலன் றுறவிவ னிந்தபிற்கேள், பல்லோரு மாய்ந்தமனைப் பாருடலை-யொல்லையினில், வைப்பர் சமாதியிந்த வாறவர்செ யாமுனலோ, ரப்பரிசே தாம்புரிவ ரால்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

துறவடைந்தோர் அடைந்த மாத்திரத்திற்செய்யும் கருமம் யாதெனின்.

இருமையுன் மைவல்லோர்க் கிம்மெய் கொண்டம்மெய்
யிரவிறுயுந் தெய்தலே யுந்தீ பற
வேலையா சானையுற் றுந்தீ பற.

எ-து. ஒருமெய்யென்னும் பெயரினையுடைய சரீரத்தினது அசுத்தமும் அஃது அளவற்ற துக்கத்தோடும் அவதி அறிதற்கு அரிய அநித்தியத்தோடும் கூடியிருத்தலையும் மற்றுமொரு மெய்யென்னும் பெயரினையுடைய வீட்டினது பரிசுத்தமும் அதனது நிரதிசயானந்தமும் நித்தியத்தன்மையும் அந்த வீட்டினை அடைவதற்கு இந்தச்சரீரம் இன்றியமையாமையும், சென்மாந்தரத்திலே செய்த தபோபலத்தால் இந்தச்சரீரம்பெற்ற அருமையும், பிரத்தியக்ஷத்தினாலும் வாக்கியத்தினாலும் கண்டும், கேட்டும், அறிந்தோர்க்கு இந்தச்சரீரம் நீங்குவதற்கு முன்பே அநாசாரியனை நீங்கி ஞானாசாரியனை அடைந்து அதிசீக்கிரத்தில் வீட்டு நெறியை விசாரித்து நிட்டை கூடுதலே கருமம். எ-று. இந்தத்தேகம் அசுத்தமும், துக்கமும், நிலையாமையும், உடையதென்பது பிரத்தியக்ஷமாயினும், பெத்தான்மாக்களிமித்தம் புராதனர் கூறியிருத்தலின் வாக்கியப்பிரமாணமுங் காட்டுதும். தேகமிழிவுடையதென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருக்கடைக்காப்பு. "என்பினாற்கழிநிரைத்திறைச்சி மண்சுவரெறிந்திது நம்மில்லம், புன்புலானாறுதோல் போர்த்துப் பொல்லாமையான் முகடு கொண்டு, முன்பெலா மொன்பது வாசலார் குரம்பையின் மூழ்கிடாதே, யன்பனூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்சனெஞ்சே." எ-ம், திருப்பாட்டு. "உதிரநீ ரிறைச்சிக்குப்பை யெடுத்தது மலக்குக் கைம்மேல், வருவதோர் மாயக் கூரை வாழ்வதோர் வாழ்வு வேண்டேன், கரியமாலயனுந் தேடிக் கழலிணை காண மாட்டா, வரியனாய் நின்ற வாரூ ரப்பனே யஞ்சினேனே." எ-ம், திருவாசகம். "பொத்தை யூன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும் பொழுகிய பொய்க்கூரை, யித்தை மெய்யெனக் கருதிநின் றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப்படுவேனை, முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி, யத்த னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே." எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "பொற்கடத்துள்

மலம்பொருந்திற் புல்லியரும் பொருளாசையா, லக்கடத்தைப் பற்றியெடா ரங்கையினா லவனிதனின், மக்கடமாந் துடலினைத்தா மலபாண்ட மெனவறிந்து, மெக்கணக்கா விகழாதே யருவருப்பற் றிருக்கின்றார்." எ-ம், "அடுத்தாலை யூத்தை யாக்குறூட்டம்பை நல்லறிவாற் றேறாலே, யிடித்துவளே வேறு வேறு நரம்பிறைச்சி யென்பாந் தெருவித்தவிம் மாலே தானைத் தூய்தின்மை நோக்கிற்றான், மெலித்தலிற் காமபாச மெறிகிலா னென்னே யென்னே." எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுட் காண்க.—தேகம் துன்பமுடையதென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவானந்தமாலை. "இருவகையா மான்மிகமிக் காயத்தினைக் குறின், வருமவைதா னிறைக்கென மாறுப்-பொருவரிய, குன்ம மதிசாரம் வெப்புக்கொடுஞ் சூலை, யன்னபிற வின்னங்கேளாய்." அன்றியும், "மக்களொடு துட்ட மிருகம் பெய்வன் பசுகற், பக்கிபறிப் போரசுரர் பற்பலவுந்- தொக்கிறுதல், சோகமருளை யபிமான மாற்சரிய, மாகுபல வுள்ளுறுநோயாம்." அன்றியும், "சீதமுடன் வெம்மைசெறிந்து மிகச்சலிக்கும், வாதமழை தடித்து வானிலிடி-தீதிற், கவுரியொரு பாகன் கருணையிலாரும், பவுதிகமீ தென்றே பகர்." அன்றியும், "கருவாயுதாரத்திற் கட்டுண்டன் மண்ணி, லுருவாகி யுற்பவித்த லோங்க-வொருதிணைதான், மைவிரவு ஞான மரணநர கஞ்சனனந், தெய்விக மீதென்றே தெளி." எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "அன்னைதன் வயிற்றிடை யனேகதுன்பமே, பின்னையும் பிறப்புழிப் பெரிது துன்பமே, தன்னையற்றவுழை தரிக்கத் தாதையோர், சொன்னவில் குரவனுஞ் சுளியத் துன்பமே." அன்றியும், "காலையுமலத்தினாற் கடிது துன்பமே, சாலவும் பசியினாற் றளர்வ ருக்கியின், மாலையிற்காமமுமலிய வாடுவர், வேலைகடோறுமிடர் வினையும் விஞ்சியே." எ-ம், தத்துவாமிர்தம். "பிணிகளுங் கவலையும் பேசினேழ்கட, லிணைதரு மனவினு மனந்த கோடியா, வினைதரும் பிறவியி லிடர வாதொரு, கணமது

யிலதெனக் கண்டு கொந்தனன்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவ
னவற்றுங் காண்க. தேகமநித்தியமென்பதற்குப் பிரமாணம்: தி
ருவள்ளுவர். "நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்,
பெருமை யுடைத்திவ்வுலகு." எ-ம், திருக்கடைக்காப்பு. "தந்
தையார் போயினார் தாயரும் போயினார் தாமும் போவார், கொ
ந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார் கொண்டு
போவா, ரெந்நாள் வாழ்வதற் கேமனம் வைத்தியாலேழை
நெஞ்சே, யந்தணூர் தொழு தாய் [illegible] மையல்கொண்டஞ்ச
னெஞ்சே." எ-ம், தேவாரம். "உடல் வாழ்வு கொண் டென்
செய்தீர் நாணிலீர், சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே, கட
லினஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டா, லுடலி னார்கிடக் கூர்மு
னி பண்டமே." எ-ம், திருப்பாட்டு. "பரிந்த சுற்றமு மற்றும்வ
ன் றுணையும்பலருங் கண்டழு தெழவுயி ருடலைப், பிரிந்துபோ
மிது நிச்சயமறிந்தாற் பேதை வாழ்வெனும் பிணக்கினைத் தவி
ர்ந்து, கருந்த டங்கணி பங்கனை யுயிரைக் கால காலனைக் கட
வுளை விரும்பிச், செருந்தி பொன்மலர் திருத்தினை நகருட்சிவ
க்கொழுந்தினைச் சென்றடை மனனே." எ-ம், கந்தரனுபூதி.
"கூகா வென வென் கிளைகூடியழப், போகா வகைமெய்ப்
பொருள்பேசியவா, நாகா சலவே லவநா லுகவித், தியாகா சுர
லோகசிகா மணியே," எ-ம், கந்தரலங்காரம். "ஊர்கொண்ட
வேலனைப் போற்றும வேற்றங்கொண் டாடுவிர்காள், போர்
கொண்ட காலனுமைக்கொண்டுபோமன்று பூண்பனவுந், தார்
கொண்ட மாதரு மாளிகை யும்பணச் சாளிகையு, மார்கொண்டு
போவரோ யோசெமி வீர்ரும் மறிவின்மையே." எ-ம், பட்டண
த்துப் பிள்ளையார்பாடல். "வினைப்போக மேயுநந் தேகங்கண்
டாய்வினை தானொழிந்தாற், றினைப்போ தளவுநில் லாதுகண்
டாய்சிவன் பாதந்தனை, நினைப்போரை மேவி நினையாரை நீங்
கி நெறியினின்று, வினைப்போ லொருவருண் டோமன மேந
மக் குற்றவரோ." எ-ம், திருவாய்மொழி. "மின்னி னிலையிலிம்,

5486 ACC.

மன்னுயி ராக்கைக, ளென்று ம[illegible]த்தினை, யுன்னு மினிரோ."
எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "திடியும[illegible] சுருசெயலு மிவ்வுடம்பும்
வேண்டுவது நிற்கி னன்றோ, விதியில்வருங் காலத்[illegible]
லாந் திலைகாளில் வீந்து போமு முதிரமொடு தசையுடைத்
தா யுடைவதியல் பாய்த்துடு[illegible]தா ருயர்ந்தோ ரோத்த, வதி
கசா மரணமுறு[illegible]றியா ரிவ்வுடலி னழுகென் கொல்
லோ." எ-ம், நாலடியார். "புன்னுனிமே னீர்போ னிலையா
மையென்றெண்ணி யின்னினியே செய்க வறவினை-யின்னி
னியே, நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச், சென்
றா னெனப் படுதலால்." எ-ம், சிவஞானசித்தியார். "கருவி
லு மழிவதாயுங் கழிந்திடா தழிவ தாயும், பரிணமித் தழிவ
தாயும் பாலரு யழிவ தாயுந், தருணரு யழிவ தாயுந் தானரை
த் தழிவதாயு, முருவமே யழிவே யாரு முள்ளபோ தெபாரு
ளாய." எ-ம், தத்துவராயர். "கொட்டாவி கொண்டவர் விட்
டா ருயிரென்று கூடநின்று, கட்டார்கள் கட்டி நடக்கும் வ
கையிதுகண்டு கண்டு, மொட்டாதென் னெஞ்ச மொருகாலி
தென்னென் றுணரவும்பார்க், கெட்டா திவனென்னை யாளு
டை யானருளில்லவர்க்கே." எ-ம்.—ஒழிவிலொடுக்கம். "தேட
ப் படும்பொருளைச் சிக்கெனவா கப்புதைத்துக், கோடிக்கொரு
நிமிடங் கொள்ளுகினுங்-கூடாது, வாறுனை வீணகழிக்குமாறு
டைப் போன்மயக்கம், பூணார்பொய் கண்டுதுறப்போர்." எ-ம்,
வரும். மற்றும் வருவனவற்றுறக்காண்க. விதேசுத்தமாய் நித்த
மாய்ச் சுகமாயிருக்குமென்பதற்குப் பிரமாணம்: தேவிகா
லோத்தரம். "ஒருபொரு ளெக்கா லத்து முளதாகிச் சிறப்பு
டைத்தா, யிருவினை யின்றி மேலா மின்பத்தை யளிப்ப தாகு
ம், பொருவிலா விதன்மே லன்பு பொருந்திடா தாரு முண்
டோ, திருவுலாவகன்ற கல்வி சிறந்தசான் றோர்க டாமே."
எனவரும், மற்றும் வருவனவற்றுறக்காண்க.—அத்தன்மைய
விடைதற்கு இத்தேகமின்றியமையாதென்பதற்குப் பிரமா

ணம்: சிவதருமோத்தரம். "அழியு மாக்கைகொ டேயழி யாப்பதங், கெழுமு வார்பெற்றிற் கேதல்ல கேள்வியு, மழியு மாக்கை யொழி யாதென, வெழுவ ரோர சக்குழி வெய்யரே." எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. "எய்தற் கரிய யாக்கைதனக் கெய்திற் றென்று லதுகொண்டு, செய்தற் கரிய வறங்கள்பல செய்து துயர்கூர் பிறவியினின், றுய்தற் கொருமை பெறவெண்ணு தழல்வோ னுடம்பு பொற்கலத்திற், பெய்தற் குரிய பால்கமரிற் பெய்வ தொக்கு மென்பரால்." எ-ம், நாலடியார். "அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தாற், பெரும்பயனு மாற்றவே கொள்க-கரும்பூர்ந்த, சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன், கோதுபோற் போகு முடம்பு." எ-ம், சித்தாந்தகரணம். "மந்திரவாட் பெற்றும் பகைவெல்லான் மற்றதுகொண், டந்தோதன் மெய்யை யரிந்தான்போன் றிந்தவுடற், கொண்டு முத்திசெல்லுங் குறிப்பின்றிச் சிற்றின்பங், கண்டுவினைக் காளாங் கணக்கு." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. இச்சரீரம் பெறுதற்கரிய வென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருமந்திரம். "இக்காய நீக்கி யினியொரு காயத்திற், புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி தேடுமின், னெக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென், றக்காலே யுன்ன வருள்பெற லாமே." எ-ம், அறிவானந்த சித்தியார். "தேரிற் சதுர யுகமிரண் டாயிர நாட்டிங்களான், டோரிலேந் நூற்றினயன்மான் கொந்தமூ மூற்றுத் தென்பாற், சேருநகத்துளையில்வட பாற்கழி செல்லெளிது, சாரும் பிறப்பொழித் திம்மானுடத்திற் சனிக்கரிதே." எ-ம், சிவஞானசித்தியார். "அண்டசஞ் சுவேதசங்க ளுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ, டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குநூ றாயிர, ந்தா, னுண்டுபல் யோனி தோறு மொழிந்துமா னுடத்து தித்தல், கண்டிடிற் கடலைக் கையா னீந்தினன் காரியங்காண்." எ-ம், அனந்தபோதம். "சனித்திடுஞ் சராசரத்தின் முன்மிக வரிய தொன்றே, மனித்தரா யறிவுண் டாகை மற்றதி னரிய

தொன்று, மனித்தமி றன்னை யாயு மறிவதி னரிய தையா, விளித்தமா மின்பங் காண்பா ரியாரினு மரிய ரன்றே." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "எறியுங் கழிலி னுகத்துளையி லியாமைக் கழுத்துப் புகுவதுபோற், பொறிவெம் பிறவியனேகத்தாற் புருடன் விவேகி யெனப்பிறந்து, முறியும் பிறவிப் பயனிலவிம் மோக மனையுந் தொழிலாற், செறிவ தென்னே யிவற்றுலே தினங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால்." எ-ம், திருக்கடைக்காப்பு. "நீநாளு நன்னெஞ்சே நினைகண்டா யாரறிவார், சாநாளும் வாழ்நாளுஞ் சாய்க்காட்டெம் பெருமாற்கே, பூநாளுந் தலைசுமப்பப் புகழ்நாமஞ் செவிகேட்ப, நாநாளு நவின்றேத்தப் பெறலாமோ நல்வினையே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. அநாசாரியனை நீங்கியென்பதற்குப் பிரமாணம்: சித்தாந்ததீபிகை. "வேதிய ராதி நான்காம் வெவ்வேறு மனுலோ மத்தாற், சாதிதான் சொல்லி னிற்க சடசன்மா வாகி னுங்கேள், கோதிலா ஞான மின்றேற் குருவலன் பாசபந்தஞ், சேதியா வீட்டைக் காட்டுந் தெளிவில னாகி லன்றே." எ-ம், மெய்ம்மொழி. "ஆர்ந்துயீன பிறவித் துன்ப மறுத்தறி வலகின் மிக்க, மூத்தவர் போன டித்து மூடமா மனிதரொல்லாந், தீர்த்திடார் தங்குற் றத்தைச் சிலர்குற்றந் தீர்க்கும் வண்ணம், பேர்த்தடி யிடமாட் டாதான் பிறர்க்கூன்று கோலா மாங்கே." எ-ம், அமுதசாரம், "துயிற்புணர்ப்பாற் கர்ப்பந் தொகெடனீ ராமை, மயிர்ப்படா மின்மினியின் வன்னி-முயற்கோ, டெருத்திற்பான் மெய்யுணர் வில்லாதான் பன்னுஞ், சுருத்துவமு கோராசக் கொள்." எ-ம், அறிவானந்தசித்தியார். "அளிமலர் விட்டுவிட் டாய்ந்து மதுவுண் டகிரம்பிக், களிவந் திருந்த கருத்தின் குருநின் கவலையென்னும், விளிவினை விட்டுவிட் டாய்ந்து வியன்குரு மேவிநின்று, தெளிவந் துனைக்கண் டிடுமெள வுங்குருத் தேடிடுமே." எ-ம், அருட்பிரகாசம். "மெய்ம்மனை மன்றிமுன் சிற்றிலின் கண்ணொரு

மெல்லியலைப், பொய்ம்மணஞ் செய்தோன் பதியன் றவட்கெ
ணல் போலுமிறை, செம்மைநெறியறி விப்பான் குருவன்றித்
தேர்ந்து தம்மி, னம்மய நீர்க்கறி யார்குரு வோபிறர்க் காய்க்
கிழகனே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. ஞா
னுசாரியனையடைவதற்குப் பிரமாணம்: மெய்ம்மொழி."பிரிக்
கிடக் கடைந்த வெண்ணெய், பின்பு மாதனைக் கூடிச், சே
றிந்திடா வாறு போலத் தேகமுந் தேகிதானும், பிறிந்திடப்
பார்த்த பின்பு பெயர்த்ததி னிற்பினுங்கேள், செறிந்திடா வா
று செய்யுந் தேசிகன் றேசிகன்றான்." எ-ம், மெய்ஞ்ஞான
விளக்கம். "களையறு பிறவிவெங் கானூ னெலிழுந், தயர்வு
று துயருழந் தவனா யோவென, விரைவொடு வினைகெட
நோக்கி வேதகக் கனையினை யருள்பவன் கருணை நன்குரு."
வீ-ம், உண்மைநிலயம். "சிறுபுலைக் கிருங்கு லப்பேர் செப்பலி
ன் மெய்ப்பேர் கொண்டிடங், கிறுமுடற் குறைபார்த் தஞ்சியெ
தார்த்தமா யிருத்த லாலே, பெறுமொரு மெய்ப்பேர்கொண்
ட பேரின்ப வீடு காண்பார், குறைவறத் தேர்ந்துஞானக் கு
ரவர்தா ளடைந்துய்வாரால்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவன
வற்றுற்காண்க. (௨௦)

அங்ஙனம் அடைந்த அதிபக்குவமுடைய சிஷருக்குச் சிவ
மே குருவடிவமாய் வந்து அனுக்கிரகம் பண்ணுமென்று மே
ற்கூறுகின்றார்.

மாய்க்கு நோய்க் கன்றே மருந்திரு வாரின்மா
றேய்க்குமோர் பக்குவற் குந்தீ பற
தேசிக னாய்ச்சிவ முந்தீ பற.

எ-து. இவ்வுலகின்கண்ணே வைத்தியராயினோர் இந்நோய்
க்கு இத்தனைதினத்தின்மேல் ஔஷதம் கொடுக்கவேண்டுமெ
ன்று நியமம் இருப்பினும் அந்த அவதிக்கு உட்பட்ட ஒருதி
னத்தின்கண்ணே நாவிழுதல் முதலிய அசாத்தியங்களைக் கா

ட்டுமாயின் அந்நோய்க்கு அக்கணமே மருந்துகொடுத்துத் தீர்
ப்பதுபோலப் பவரோக வைத்தியராகிய ஆசாரியர் சிஷருக்கு
உபதேசிக்கு முறைமை அவரவர் வருணத்திற்கு ஏற்கச் சோ
திக்குங்காலங்களும் அவற்றுள்ளும். உயர்ந்த பக்குவருக்கு ஒ
ருவருஷமனவாயினும் சோதிக்க வேண்டுமென்பன உளவா
யினும், பரமசிவமே குருவடிவமாகி எழுந்தருளிவந்து அநாசா
ரம் சற்றுமின்றி ஆசாரங்களனைத்தையும் இயல்பாயுடைய அ
திதீவிரபக்குவமுடையோனுக்கு வந்தவுடனே அனுக்கிரகம்
செய்து பிறவிச்செருக்கை அழிக்கும். எ-று. அவரவர்வருண
த்திற்கு ஏற்கச் சிஷரைச் சோதித்தலென்பதற்குப் பிரமாணம்:
சைவசமயநெறி. "பண்ணிகை தீக்கையினைப் பக்குவம்பார்த்
தாறிரண்டு, மொன்றுமும்மூன் றுறின்மூன் றின்." அன்றியு
ம், "சூத்திராதியர்க்குச் சொன்னமுறை யாலாண்டு, பார்த்
தே யனுக்கிரகம் பண்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்று
ற்காண்க. அவரினும் பக்குவமுயர்ந்தோர்க்கு ஒருவருஷமன
வாயினும் சோதிக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவ
நெறிப் பிரகாசம். "தேசிகரு மாணவர்கள் செய்தியுணர்ந் தி
டவே சிறியோனைப் பெரியோர்செய் தொழிலதனிற் செறித்
து, மேசிலராம் பெரியோனை யீனமாந் தொழிற்கே யிசைத்து
மடித்தும்வைது மிவ்வாறு செயவுங், கூசியிடா திட்டபணி
செய்துகுரு பத்தி குறைவிலராய் நம்பினராய்த் துரோகமின்
றி, மாசிலராய் மனவாக்குக் காயத்தாற் குருவின் வாக்கியபா
லனஞ்செய்யு மதிமானுமாயே." அன்றியும், "ஆதரவுஞ் சா
ந்தியுநற் பொறுமை தானுமசத்தியமில் லாவுளையுமாசாரந் த
வமுந், தீதான செயன்மறந்து நன்றியறிந் திடலுஞ் சிவாகம
த்தைக் கேட்டதனைத் தெளிதலுறலும், போதலறப் பொ
றிவழியி னிற்றலாதிப் புகன்றுடைய நற்குணங்கள் பொருந்
திமேலு, மோதலுறுங் குணங் குற்றஞ் சோதித் தோர் வருட
முறுங்குணத்தி னளவாகத் தீக்கைசெய்வ ருயர்ந்தோர்." எ-ம்,

அருட்பிரகாசம். "குருபரனுக் கவனெஞ்சகம் போலனு கூவ
த்தனுய்க், கரசர ணுதியி னைவல்செய் தேதினங் கட்கிமை
போ, தூரிய மனமுதல் யாவையுங் காத்துண்மை யாயொருத
ந்,பரமிவ னேயெனக் காண்பான்சற் சீடன் பகர்ந்திடினே."
அன்றியும் "தேசிகன் பாற்பற் பலதிக்குணங்கள் செறியினுர
ம், பாசப் பிராந்திக் கிவைதோற்றியவிறை பாலிலையென்,
சறு பத்தியி னேர்ந்தெவ்விதத்து மவனருளைத், தேசங் குலவ
வளர்ப்போன்சற் சீடன் றெரிந்திடினே." அன்றியும். "பூர
ணமாய சிவனெம் பிறவியைப் போக்குதற்கித்,தாரணி மேற்கு
ருவாய்வந்திடிலவன் றன்னெதிர்யா,மோரனு வென்னப்போ
ய் தானுமென் றெருமென் றுண்மைகளுக், காரண னேமெனைப்
பானேசற் சீடன் கருதிடலே." அன்றியும், "விடையேறி யீ
சன் வரின்மூ டருமவன் வேண்டியதைப், படிமீ தளிப்பர்கு
ருவே சிவமெனப் பாவனைமுற், றுடையார்க டந்த முடலா
வி யீந்திறை யுண்மைபெறத்,தடையா துளதிங் குளதே லபுக்
குவர் தாமவரே." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "இயற்கைகுண
ஞ் சோதித்து முன்னேபின்னே யாவையுமாம்பிரமநீ யென்
னல்வேண்டும், வியப்புறவா சையிலுழல்வார்க்கிவ்வா றே
தின் மீளாத நிரயில் வீழ்த்த தாகுந், இயக்குறுபோகந்தானே
நீர்ந்துபுந்தி தெளிந்தது, அப் போல்வார்க்கேதிகழத்தோன்று,
மயக்கமற வுணர்த்தவல்ல குருவைக் கிட்டா வருந்தியுந்தன்
பிறப்பறுக்கு மகனு மாங்கே." அன்றியும், "சகப்பேர் பெறு
மில் வாதனைதான் றவிரி லழியாச் சாத்தியதா, மகப்பா வனை
யி லிச்சகத்தி லலகைத் தோரா நீர்தன்னி, லகப்பா மறுதி யு
ள்ளோர்க ளுபதே சிக்க வொண்ணுதோர், மிகப்பா விகளாஞ்
சிறியென் றிகழ்வா ரவனா மெய்யுணர்ந்தோர்." எ-ம், வரும்.
மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. அதிதீவிர பக்குவமுடையோ
ர்க்கு உடனே அனுக்கிரகம் பண்ணுதலுண்டென்பதற்குப்பிர
மாணம்: திருவாதவூரடிகள்புராணம். "வந்துநான் வறுமையுற்

றேன் மாற்றென திலம்பா டென்று, சிந்தையா குலமுற்றே
ன்கைச் செழும்பொரு ளீதல் செய்வா, ரிந்தநா ளிக்க வே
ண்டு மெனவிதி யின்மையாலே, யந்தநா ளிக்கா ளாக வழைமை
கொண் டருள வெண்ணி." எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "அதி
பக்குவத்தோர்க் கனுக்கிரகஞ் செய்யும், புதுமைக்குச் சாத்தி
ரங்கள் போதா-வதுவென்றுப், பேறே யனந்த பிரகாரந் தந்
தானும் வேறே யனந்த விதம்." எ-ம், வரும். மற்றும் வரு
வனவற்றுற்காண்க. சிவமே குருவாய் வந்ததென்பதற்குப் பி
ரமாணம்: திருவாசகம். "அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்
து, குருபர னகி யருளிய பெருமையைச், சிறுமையென் றிக
ழாதே." எ-ம், "சிவனெனயானுந் தேறினன் காண்க, வவ
னெனையாட்கொண் டருளினன் காண்க." எ-ம், திருவாய்
மொழி. "துயரில் சுடரொளி தன்னுடைச் சோதி நின்றவண்
ணே நிற்கவே, துயரின் மலியு மனிதர் பிறவியிற் றோன்றக்க
ண்காண வந்து, துயரங்கள்செய்துதன் றெய்வநிலை யுலகிற்பு
கவுய்க்கு மம்மான், றுயர மில்சீர்க் கண்ணன் மாயன் புகழ்
துற்ற யாறேனோர் துன்பமிலேனே." எ-ம், வரும். மற்றும் வரு
வனவற்றுற்காண்க. (உக)

குருவாக்கியமும் சுருதியும் சுவானுபவமும் ஒத்திருக்கவே
ண்டுமென்று மேற்கூறுகின்றார்.

> ஆன்றவா சான்சொன்மெய்க் காறன் னனுபவ
> மூன்றுமொத் தாக்துணி வுந்தீ பற
> முத்தி நெறியதென் றுந்தீ பற.

எ-து. அமைவுபெற்ற குருவாசாரியர் வாக்கியமும், உண்
மைநூலாகிய சுருதியும், விசாரிக்குந் தன்னுடைய சுவானுபவ
மும், ஆகிய இம் மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் ஒ
ருதன்மையாகிய அவ்விடத்துண்டாகிய நிச்சயமே வீட்டுநெறி
எ-று.—(இ-ம்) ஞானவாசிட்டம். "ஆசான்மொழியா னூற்
பொருளா லன்றிப் பெறவு மரிதாகுந், தேசார் குருநான் மா

ளுக்கன் சிறந்த விம்மு பெருங்கூடிற், பாசா நீதப் பதமெய்தும் பன்று ளிங்கா விக்கூட்டிக், மோசா வுணர்வைத் தரும் பகற்போ தெல்லாத் தொழிலுந் தருவதுபோல்." எ-ம், ஞானசூரியன். "ஒன்றொடொன் றொவ்வா வறிவுக ளெனினும் பொருடனி னியல்புவே றாகா, வொன்றவப் பொருளி னியல்பிறு வறிவு மறிவன்றே யுண்மையா மறிவதி, இந்திரியப் பொருளுடனு றெனுமுளதை யிலதெனு முணர்வினை யொழித்து, முன்றிலிற் குருவோ டளவைதன் றேர்ச்சி மூன்றினு லறிவது மார்க்கம். எ-ம், வரும். (உஉ)

குருவாக்கியம்போல் ஒருப்படுத்தன்றிச் சுருதி நெறிவழி கற்பித்தலால் எங்ஙனம்நிற்கு மென்பதற்கு மேல் உத்தரம் கூறுகின்றார்.

ஒத்துறு பக்குவ மோர்ந்தொரு வீட்டினுக்
கோதும்பல் லாற்றுனு முந்தீ பற
உண்மைகண் டார்க்கேக முந்தீ பற.

எ-து. ஒப்பற்ற வீட்டிற்கு மார்க்கம் ஒருவிதம் அன்றிப் பலவிதமாக் வேதம் கூறுகிறபதும் அன் மார்க்கங்கள் ஜன்மத்தளவில் உண்டாகிய பருவபேதத்தை ஞானமயனாகிய பகவான் அறிந்து அம்மார்க்கங்களினது கருமகாண்டங்களை அங்ஙனங்கூறிஞானகாண்டங்களிலெல்லாம் தத்போத நீக்கமே கூறுதலின் உள்ளபடி தேர்வார்க்கு மார்க்காந்தரங்களெல்லாம் அபேதமாதலிற் சுருதிநெறி ஒன்றே. எ-று—(இ-ம்) திருமந்திரம். "ஒன்றதே பேரூர் வழியா றதற்குள, என்றதே போலுமிருமுச் சமயங்க, ளன்றிது நின்றது வென்றுரை மாந்தர்கள், குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தாரே." அன்றியும், "ஒத்த சமயங்க ளோராறு வைத்திடு, மத்த னொருவனு மென்ப தறிந்தில-ரத்த னொருவனு மென்ப தறிந்திடின், முத்தி விளக்கு முதல்வனு மாமே." அன்றியும், "மூதலொன்று மானை முதுகுடன்வாலுங், கிதமுறு கொம்பு செவிதுதிக் கைகால், மதியுடளந்தகர் வகைவகை பார்த்தே, யதுகூற லொக்குமாறு சமயமே." எ-ம், திருவாசகம். "சமயவாதிகடந்தமதங்களி, லமைவதாக வரற்றி மலைந்தனர்." அன்றியும், "இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை, நீர்நசை தாவரு நெறிங்கண் மானினங், தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடு, மவப்பெருந் தாப நீங்காதசைந்தன." எ-ம், அஞ்சுவனப்பாணி. "தலைபலவாயப்பெயர் பலவாநதிகளெல்லாஞ் சாகரத்தி லொரு நீரந் தன்மைபோலப், பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டதொரு பொருளினையாம் பணிதல் செய்வாம்." அன்றியும், "அறியாத வீடென்றும் பழைய வூர்கண் டறியாதார துகாண வேண்டி யாறு, வழியாருஞ் சமயங்கள் கொண்டு தம்மின் வழக்குப்பேசுஞ் சழக்குமாள்க வன்றே." எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "அன்றென்று மாமென்று முரைத்துச் சமயங்க, ளொன்றோடொன் றொவ்வா துரைத்தாலு-மென்று, மொருதலையே நோக்குவா றுள்ளத் திருக்கு, மருதலையே நோக்க வரும்." எ-ம், அமுதசாரம். "உரைத்த துறையா துறைக்குஞ் சமயம்,பரத்தை யறிவுற்ற பான்மை - மரத்தி, னவயவத்தி லோரொன்றறிந்தார் மரமர், மவயவத்தைக் கொண்டவா றும்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (உங)

கற்பனையாகிய சாதிசமயங்களைப் போலும், அழிவற்றதாயிருக்குமுள்ள ஞானமார்க்கமே ஞானிகள்செல்லும் வழியென்றுமேற்கூறுகின்றார்.

சாதி சமயங்க டம்மின்மா னாதமெய்ப்
போதமா மோர்சுரத் துந்தீ பற
போயினார் மீளாரென் றுந்தீ பற.

எ-து. அவரவர் கர்ம பக்குவத்துக்கு ஏதுவாகச் சர்வஞ்ஞனலே கற்பிக்கப்பட்டிருக்குமுள்ள சாதிமார்க்கமும் அதற்கு உத்தரமாகிய சமயமார்க்கமும்போல் முடிவதன்றி யதார்த்தமா

யிருந்துள்ள ஞானவழியை அடைந்தோரே பிறப்பின்கண்மீளாதவர். எ-று. (உ௪)

சாதிசமயங்கள் கற்பனையாய் அழியுமோவென்பாரைப் பற்றி மேற்கூறுகின்றார்.

வருண நெறிசார் மதத்ரம் மதமெய்ப்
பொருளுணர் வீடுறு முந்தீ பற
பொன்றாத் தொன்றேயென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஒருவன் குலாசார சங்கற்பம் அவனால் அனுசரிக்கப்படுவதாகிய ஒருசமய முதிர்ச்சியின்கண்ணே கெடும். அச்சமயாசாரசங்கற்பம் அவனது பக்குவத்தின்கண்ணே தோன்றிய மெய்யுணர்வினாலே கெடும். அந்த மெய்யுணர்வொன்றினாலே முத்தி சித்தித்தலால் அதுவே நித்தியமார்க்கம். எ-று. சாதிசமயங்கள் முதிர்ச்சியாற் கெடுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: தேவாரம். "எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டாலுள்கி, யுவராதே யவரவரைக் கண்டபோது முகந்தடிமைத் திறநினைந்திங் குவந்துநோக்கி, யிவர்தேவ ரிவர்தேவ ரென்று சொல்லி யிரண்டாட்டா தொழித்தீசன் றிறமே பேணிக், கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே." எ-ம், பிரமோத்தரகாண்டம். "எள்ளற் படுமிழி தக்களெனு மிழிந்த குலத்தோ ராயினும், வள்ளற் பரமன் றிருநீறு மணியு மணிந்தமாண்பினரை, யுள்ளத் துள்ளே யிருபோது முணர்ந்து தெருண்டு சிவனெனவே, கொள்ளத்தகைய வறிவினரோ பிறவிக்கடலிற் குளியாதார்." எ-ம், திருவாய்மொழி. "குலந்தாங்கு சாதிகணாலினுங் கீழிழிந் தெத்தனை, நலந்தா னிலாத சண்டாள சண்டாளர்க ளாகிலும், வலந்தாங்கு சக்கரத் தண்ணல் மணிவண்ணற் காளென்றுள், கலந்தா ரடியார்தம் மடியாரெம் மடிகளே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுட் காண்க.—சாதி சமயம் என்னுமிருவகைச் சங்கற்பமும் மெய்யுணர்விற்

கெடுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: அமுதாரம். "எந்தக் குலத்தானாயென்னெந்தக் கவியாயென்னெந்தச் சமயத் தேவராயென்-இந்தைத், துறவிதருஞ் சொல்லே தூய்தாவதல்லாற், பிறவிதருஞ் சொல்லேபிற." எ-ம், அநுபூதி நிலயம். "அறுவகைச் சமயத் துறையுமெய்ப் பொருளுமறப்பற்று நாலுநற் கலையு, மருவற்ப் பயின்று மாசறத் திகழு மதினூரா மவர்களே யெனினுங், குறைவறத் தன்னைக் கொடுத்திடுங் குரவன் குரைகழற் புனைந்தவரன்றேற், பறையர்மற் றவரே பறையரோ யெனினு மருளுடை யவர்பரம் பரரே." எ-ம், தத்துவசரிதை. "செந்துகில் புனைவார் சீவரந்தரிப்பார் திரிதண்டோ டொருதண்டு பிடிப்பார், தந்தமுத்திரைகள் பலபல தரிப்பார் தவமெனத் தம்முடம் பொறுப்பார், முந்துகாய் கிழங்கோ டிலையயின் றிடுவார் மோனமென் பார்கதறிவோ, ரிந்தவா குலத்தா லீசன்மே விடுமோ விவர்துயருறுவதே னந்தோ." எ-ம், போதரத்நாகரம். "சடையினைப் பரித்துந் தலையினைப் பறித்துஞ் சிவாந் தாதுநற் கலிங்க, முடையெனப் புனைந்து முடைகளைத் தவிர்ந்து மூனுறக் கங்களைத் துறந்தும், பழியுநற் சருகும் வாயுவு மயின்றும் பாரொடு கல்லிடைத் துயின்று, மிடையறத் துழலு மிவையருட் சொருபன் மெய்யருட் பெறுதவர்க் கியல்பே." எ-ம், உண்மைநிலயம். "குலநல முடையோ ரெவரவ ருயர்ந்தோர் குவலயத் தவர்க்கதின் றேனு, நலமுளோர் சமயர்க் கவ்ரவர்மேலா நவினெறி வழாரெவரவரோ, யுலகிலெக் குலமெச்சமயமா யினுமென் னெருந்தம துண்மையை யுணர்ந்திட், டிலகுதத் துவஞா னிகளெவரவரோ யெனப்படு மவர்கண்ஞா னிகட்கே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுட் காண்க. (உ௫)

முற்கூறிய விருவகைச் சங்கற்பமும் எம்முடைய மார்க்கத்தால் வாதிக்கப்படுதலின் இதுவே ஞானமார்க்கமென்னுஞ் சமயிகளைப் பற்றி மேற் கூறுகின்றார்.

ஒன்றொடொன் றொவ்வா மதங்களொன் றென்றிறும்
பொன்றுவ தில்லையே யுந்தீ பற
பொய்யென்ப தெந்தைதா ளுந்தீ பற.

எ-து. ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடுதலையுடைய சமயங்களெல்லாம் ஒன்றினொன்று கெடுதலில்லையாயின் அவற்றுள் யாது சத்தியநெறியென்றும் மற்றியாது அசத்திய நெறியென்றும் நம்மாலே கூறப்படும்.—எ-று. (௨௬)

எம்முடைய சமய புராதனரால் அம்மார்க்கங்கள் முன்செயிக்கப்பட்டன வென்பாரைப் பற்றி மேற்கூறுகின்றார்.

தோல்வியும் வெற்றியுஞ் சொன்மதங்கட் கெலாங்
காலபே தத்தினுண் டுந்தீ பற
கருத்தன் செயலதென் றுந்தீ பற.

எ-து. இக்காலத்தில் இதனால் அது தோல்வி அடைந்ததென்றும், அக்காலத்தில் அதனால் இதுதோல்வி அடைந்ததென்றும், சமயங்களாறும் காலபேதங்களின் ஒன்றுக்கொன்று வெற்றி தோல்வி அடைதல் உண்டாதலின் அவற்றினை நிறுவிய ஒருபரனது இச்சையால் தெய்வத்தன்மை கொண்டு எக்காலத்தில் எதை உயர்த்தி எதைத் தாழ்த்தல் வேண்டுமோ அதை அங்ஙனம் செய்குவது ஒழிந்து மற்றோர் காலத்தினுள்ளே ஓர்மதத்தை ஒருவராலும் வர்க்குவாதத்தினாலே செயிக்குதல் கூடாது. எ-று.—(இ-ம்) உண்மைநிலயம். "இறைவிதன் முலைப்பா லயின்றசீ காழிக் கிறைவனு மிறைவனைப் பரிமே, னறைமலர்ப்பொழில்சூழ் மதுரையம் பதியி னடத்திய வொருபெருந் தவனும், புறநிலைச் சமண மாதியைச் செயித்தார் பொருந்துதெய்விகத்தெனி லெவரோ, மறைசொல்சட் சமயத் தொன்றுகொண் டொன்றை வாக்குவா தத்தில்வெல் பவரே." எனவரும், மற்றும். வருவன வற்றுறக்காண்க. (௨௭)

ஒருமதங்கொண்டு ஒருமதத்தை வாக்குவாதத்தினாலும் வென்றது உண்டென்பாரைப் பற்றி மேற் கூறுகின்றார்.

வாதிக டங்களுக் கெல்லாள் மதங்களுக்
கோதார் வலியின்மை யுந்தீ பற
ஓதி யுணர்ந்தோரென் றுந்தீ பற.

எ-து. முன்னைநாள் அச்சமயி இச்சமயியை வாதில்வென்றுமனோதம் அடைந்தானாயின் பின்னைநாள் இச்சமயத்திலே பின்னும் ஒருவன் அவனை மனோதுக்கம் அடையும்படி வாதித்து வெல்லுதலின் அவனவன் கற்ற கல்விவலியினாலும், யுக்தி யுத்திவலியினாலும் வெற்றிதோல்வி அடைந்தாராதலின் வாதநூர்ப்பலமொழிந்து மதநூர்ப்பலம் இல்லையென்று கூறுவார் எல்லாக் கலைகளும் ஓதியுணர்ந்த பெரியோர்—எ-று. ()

மதநூர்ப்பலம் இல்லையென்பதற்கு மேற்பொருந்து மாற்றானும் கூறுகின்றார்.

ஆறுளு மோரா றவாதித மென்கைதீ
தாறும் விளங்கலா லுந்தீ பற
அளவி லளவையொ டுந்தீ பற.

எ-து. அறுவகைச் சமயங்களில் இச்சமயமே அவாதிதார்த்தம் மற்றையவனைத்தும் இதனால் வாதிக்கப்படுமென்று கூறுதலே கூடாது; கூடுமாயின், அனைத்தையும் வாதிதஞ்செய்த சமயமே பரமாய் விளங்கல் வேண்டும்: அது இன்றி எண்ணிறந்த வேது திட்டாந்தங்களோடு கூடி ஆறும் தனித்தனியே விளங்கலின், யாது அவாதிதமும் யாது வாதிதமும்.எ-று—அளவிலளவைகளென்றது அவரவர் கோட்பாட்டினது அளவினுக்கு ஏற்ற அளவைகளென்றுமாம். (௨௯)

சகலமுந் தேறினுந் தத்த மதநெஞ்
சகலா தாதலி னுந்தீ பற
அபல மியாதென்ப தூந்தீ பற.

எ-து. எச்சமயத்தின்கணின்றுள யாவரும் வேதாகமமாதிய நூல்களும் மற்றைச் சமயநூல்களும் கசடறக்கற்றுணர்ந்தோரேயாயினும் இதுவே ஞானசமயமென்று ஒரு சமயத்தை

யே அடையாது தத்தஞ்சமயமே ஞானசமயமென்று தாபித்தற்கு ஏது திட்டாந்தங்கள் மிகவும் மனத்தின்கண் வலிதலின், வலியின்மைச்சமயம் யாது—எ-று. (கூ0

எல்லாச்சமயத்தையும் மெய்ஞ்ஞானிகளாயினோர் விட்டு நீங்குவாரென்று மேற் கூறுகின்றார்.

எல்லாச் சமயத் தியல்பு மறிந்தவர்
நில்லா ரவற்றாடென் றுந்தி பற
நீங்கிற் பழியாதென் றுந்தி பற.

எ-து. சகலசமயத்தினுண்மையும் உள்ளபடி அறிந்து அவற்றின் முடிவுகண்ட ஞானிகள் எச்சமயாபிமானமும் பற்றி நிற்பதே இல்லை நீங்கிவிடுவார். அங்ஙனம் நீங்கியதுகொண்டு அவரடையும் தாழ்வு யாது—எ-று. (கூக)

ஞானிகள் சமயாசாரங்களை நீங்குவாராதலின் அவர்க்கு அதனுல்வருந் தாழ்வொன்றும் இல்லையென்று மேல்வருஞ் செய்யுள் இரண்டாலும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

உயர்ந்த நெறியீதென் றொன்றைவிட் டொன்றை
யியைந்திடு வோனுமுண் டுந்தி பற
ஏத மடையானென் றுந்தி பற.

எ-து. தன்சமயத்தின்கண் இழிவும் பிறிதொரு சமயத்தின்கண் உயர்வும் கன்மபாகத்தினளவின் ஒருவனுக்குத் தோன்றுகையால், தான் முன்புநின்ற நெறியைநீங்கி உயர்வுதோன்றிய நெறியை அடையாநிற்பன்; அதனுல் அவனுக்குப் பின்பு அடைந்தமதத்தில் உண்டாகிய நன்மை அடைகுவது ஒழிந்து, முன்பு நின்றுள மதத்திற் கூறிய பதிதத்தன்மை அடையான். மேற்சங்கை—யாவனொருவன் யாதொருமதத்தின்கண் நின்றானாயினும் அதனைநீங்கி எம்முடைய மதத்தின்கண் வந்தானாயின் அவனே பரமமுத்தனென்றும், எம்முடைய மதத்தின்கண் நின்றவன் மற்றொருசமயியுடன் நட்புற்றுக் கூடியிருந்

தானேயாயினும் அவனே பதிதன் அவனே அதிபாதகனென்றும், பகவானது வாக்கியமாகிய வேதங்களும், வியாசராற் கூறப்பட்டுள்ளபுராணங்களும், எம்முடைய மதத்தின்கட் புராதனரது வாக்கியமும் உண்டென்பாரும் உளர். அஃதெதனாலெனில், மேலுத்தரம். மற்றொரு சமயத்திற்கும் ஒருவன் வந்துகூடினும் நீங்கினும் அங்ஙனம் முத்தத்துவமும் பதிதத்துவமும் உண்டென்று வேதபுராணவாக்கியங்களும் அச்சமயபுராதன வாக்கியமும் இருத்தலின் அது கூடாது; ஆயின் அச்சமயங்கட்குக் கூறியவாக்கியங்கள் அயதார்த்தமோவெனின், அயதார்த்தமும் அன்று. யதார்த்தமேயென்றால், அவ்வாக்கியங்களுக்குத் தாற்பரியம் எதெனில் ஒருசமயத்தின்கணின்றோன் அச்சமயமே உயர்ச்சியென்றும் மற்றையவை தாழ்வென்றும் மனநிச்சயார்த்தம் பிறந்திருக்கவும் புகழ்பொருளாகிய முன்னிலையினன் மற்றொரு சமயத்தை அடைந்தானேயாயின் அச்சமயத்திற் கூறியமுத்தியை அடையாது முன்புநின்ற சமயத்திற்கூறிய பதிதத்தன்மை அடைந்து நரகில் தாழ்குவன். இஃதன்றி முன்பு நின்றுள சமயந் தாழ்வென்றும் பின்பு செல்லவேண்டிய சமயம் உயர்வென்றும் நிச்சயார்த்தம் பிறந்து சென்றானேயாயின் அச்சமயத்திற் கூறிய நன்கு அடைகுவதன்றி முன்பு நின்றுள சமயத்திற்கூறிய பதிதத்தன்மை அடையான்; இங்ஙனமாதலின், உயர்ந்தநெறி ஈதென்னும் துணிவுடைமையாற் பின்பு ஒருநெறியை அடைந்து ஒரு தாழ்வு அடைகுதலிலன்—எ-று. (கூஉ)

ஆதலான் மேலா நெறியடைந் தோர்க்கொரு
சாதி சமயமே துந்தி பற
சங்கற்ப நாசனொன் றுந்தி பற.

எ-து. ஒருசமயத்தைவிட்டு ஒருசமயத்தை அடைந்தோனுக்கும் துணிவுடைமையான் இங்ஙனமாதலின், எல்லாச்சமயத்தினுண்மைகளும் அறிந்து அவற்றினுக்கெல்லாம் மேலாகிய

ஒருசன்மார்க்கத்தை அடைந்துள்ளவராதலின் ஞானிகளாயினோர்க்கு உலகாசார குலாசார சமயாசாரங்களும் இல்லை; அன்னோர் சர்வசங்கற்பமும் ஒருங்கே இறந்துடையராதலின்.—எ-று. இச்செய்யுளிரண்டிற்கும் பிரமாணம்: திருப்பனுவல். "உலகுயரியவென் றோதிரு மூன்று, ளாந்தையு நீங்கி யிந்நலன் னெறியூ, மற்றோர் பவமற் றோரிஃ தொரீஇப், பிறிதொரு செறிசார்பேதையெஞ் ஞான்று, மெய்வுவ நிலையெனச் சைவ மாதி, யறுவிதசமயத் தவருந் தனித்தனி, சுருதி புராணந் தொல்லோர் நல்லுரை, காட்டிப் புவிப்பா லூட்டியவதனுற், னின்றவோர்நிலைநீத் தொன்றையின் டலைந்தேன், றன்னெஞ்சிடையே தான்முத னின்ற, வந்நிலை பெரிதென் றறிந்துமஞ்சூது, குறுநின்மன்னுநி குறித்தொரு நெறியை, யடைகுவனியத் திடையஃதன்றிச், செந்நெறி பெரிதெனத் தேர்ந்துகொடேதி, னந்நெறிக் குளயே றவனுமெய் துதலான், மூவிறு சமய முடிவையுமுணர்ந்திட், டேறிய ஞானி யிதுயிவையெனக்கொண், டச்சமயச்சார் பனைத்தையு, மிச்சகத் திடைட்டீத் திடிலெவன் பழியே." எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். "சமயா சாரசங் கற்ப விகற்பமு, மமையா தாங்குல வாசார மானது, மிமையா தாரும் விடாதவில் வாழ்க்கையு, மமையார்தோளாய் விடுதலா சாரமே." எ-ம், திருமந்திரம் "ஆறு சமயமுங் கண்டவர் கண்டில, ராறுசமயப்பொருளு மவனலன், றேறுமின் றேறித் தெளிமின் றெளிந்தபின், மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே." அன்றியும், "சிவமல்லதில்லை யறையோ சிவமாந், தவமல்ல தில்லை தலைப்படு வோர்கட், கவமல்ல தில்லை யறுசம யங்க, டவமல்ல நந்திதாள் சார்ந்துய்மி னீரே." எ-ம், திருவாய்மொழி. "யாவரு மெவையுந் தானயவரவர் சமயந் தோறுந், தோய்விலன் புலனைந் திற்குஞ் சொலப்படானுணர்வின் மூர்த்தி, யாவிசேருயிரி னுள்ள லாதுமோர் பற்றி லாத, பாவனை யதனைக்கூடி லவனையுங் கூட லாமே."

எ-ம், அருணைப்பாணி. "சமர்பிற ரற்றூர் சமயமு மற்றூர் சகவியல் பற்றூர் தமையொழி பற்று, ரமர்விட மற்று ரறமறமற்று ரறிவயர் வற்று ரவராடி யாரே." எ-ம், தத்துவராயர். "இலனென் றினிச்சென் றிரக்கின்றி லேனிங் கியாவரையுங், குலமென்று கோத்திர சாத்திரக் கந்துகள் கூறுகிலே, னலமெவர்க்கு மற்றை யறுசம யத்தினு மாயகிலேன், றலம்வந்த தத்துவனெம்மை யேயின்று சார்ந்தனனே." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "தவமுகந் தீர்த்தஞ் சேவை யருச்சனை தான மாதி, யவமெய்க் கந்தா னென்ன விலக்குபோ லவலத் தாழ்வார், பவமுறு மிவற்றைவிட்டுப் பரிசுத்த பரமபோகங், கவர்வறப் பற்றியெல்லாக்காதலு நீங்கி நிற்பாய்." எ-ம், ஞானசித்தி. "இர்த்த மார்ச்சனைய த்துவந் மந்திரஞ் செடியுடம் நிதிசெப்பு, மார்த்த சாதியே தத்துட னாவைதூ லவதரு மிருதர்க்கம், பார்த்தி டார்மிகு குருபர னருளினற் பரம்பர மருவினர், சோர்த்தி டாதவ ரவையவை பொருளென வுழலுவ ருலகெலாம்." எ-ம், சிவஞானசித்தி. "ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோ ருக்கு நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை, சீலமில்லை தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச் செயலில்லை தியானமில்லை சித்தமில்லை, கோலமில்லை புலனில்லை கரணமில்லை குறியில்லை குணமில்லை குலமுமில்லை, பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப் பாடலினோ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்." எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "சித்தை பயமிலச்சை சிலமருவருப்ப, கந்தைவிடுஞ் சாந்திகுல மாசாரம்மிந்தவழி, யெட்டுஞ் சிவயோகிக் கில்லையென மாமறைகட்டிடும் பெருமாசக் தான்." அன்றியும், "காமாதி விட்டுக் கருமே கலமாகிப், பூமீதே கைகாலைப் போர்த்துறங்கி-நாமகுண, சாதி கரும மெனும் வாதனையிற் றூக்கற்றூர்க், கேது சமயமென லாம்." எ-ம், திருவாசகம். "புல்வரம்பாய பலதுறை பிழைத்தும்." எ-ம், சித்தாந்தசாரம். "ஓங்கிவருநீர்க் கதிமீ

துளசிறைக, டேங்கி நதிசேர் திறமைபோன் றொங்குப், பருவத்துக் கேற்றநெறி பற்றியவை யெல்லா, மொருவியுயிர் முத்தி யுறும்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. ()

இத்தன்மைப்பட்ட ஞானிகளாயினோர் ஓரோரிடத்திலே சமயாதி சங்கற்பங்களோடும் கூடி நிற்பினும் அவர்க்கு அஃது இல்லையென்று மேற் கூறுகின்றார்.

நீங்கா தெவற்றொடு நின்றாலு நெஞ்சிடைத்
தாங்கான்மெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற
சலமனை யாதியொத் துந்தீ பற.

எ-து. மெய்ஞ்ஞானிகளாயினோர் முற்கூறிய சமயாதி சங்கற்பங்களோடு கூடி நிற்பினும், மனத்தின்கட் பற்றொழிந்து இருப்பர்: அஃது எங்ஙனமென்னின், தாமரையும் சலமும் புளியம்பழமும் ஓடும் முதலிய கூடி இருத்தல்போன்று. எ-று. எவற்றொடு நின்றாலுமென்ற உம்மையால் நில்லாதென்பதே துணிவு. (இ-ம்.) அமுதசாரம்: "அருந்தல் பொருந்த லவையெய்தினுக்கு மேனும்,பெருந்தகையோ ருள்ளம் பிரிந்தே-திருந்து, மனத்தின்வேறேபதிய மைந்தனுமம் மாதின்,தனத்தின்வே றல்லவே தான்." எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "மனத்துமய லற்றனனே மனைவிதனைத் தழுவியவன், றனக்குமக டனைத்தழுவித் தங்கினரேறு வங்குமயன், முனைப்பயனை யருந்திடினுந் தெருண்டார்கண் மோகமிலை, வினைப்பயனை வியந்தருந்தி மற்றையரோ வினைவிளைப்பார்." எ-ம், அருட்பிரகாசம். "கடையேனைக் காமதுக்ர்வா ளொருகன்னி காக்குஞ் சுத்தந், தடையால் வருந்தி யுறலின் பிராரத்தத் தாலெவற்றி, னிடைஞான வானந்தம் பெற்றோ ரிருந்தும்பற் றின்றியெல்லா, முடையான் றிருவடிக் கீழே மனம்வைத் துறங்குவரே." அன்றியும், "ஈங்கழனீருக்க் வியினு மோரிடத் தின்மிருக்க, வோங்கழற் றீ மிலையென் கை போலெவ் வுபாதியையு, நீங்கினர்க் கன்றிகன் மின்றிநு

மோரொருங் கிடறினர்க், காங்கவை சூழினுந் தாழ்விலென்றே துவ ராய்ந்தவரே." எ-ம், நீதிசாரம். "நீற்றிற் கழற்கொடியு நீர்த்தா மரையிலையுஞ், சேற்றிற் கிடந்த சிறுபுழுவுஞ்-சாற்றுங்கான், மண்ணிற் றபனியமு மாஞானி கண்மனமு, மெண்ணிக்கொ ளொத்தயிவை." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (ரு-ச)

இத்தன்மைப்பட்ட ஞானிகளது அனுபவ நிச்சயார்த்தம் மேற்கூறுகின்றார்.

ஆறு நெறிக்கு மவிரோத போதமே
தேறுமெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற
சித்தாந்த மாகும துந்தீ பற.

எ-து. ஒன்றுக்கொன்று விரோத நீங்காத அறுவகைச்சமயத்திற்கும் அவிரோதமாய் அவற்றிற்கெல்லாம் முடிவாயிருப்பதொரு ஞானம் யாது அதுவே தத்துவஞானிகளது துணிவு: அதுவே சித்தாந்தமென்று சொல்லப்படும். எ-று.—சித்தாந்தமென்றது முடிந்த பொருளெனக்கொள்க. (இ-ம்) ஞானசூரியன். "அறைந்தவெச் சமயக்கலையினு மெடுத்துக் காட்டலாயருமறைமுடிவிற், சிறந்ததற் பொருளாய்ச் சிவனரி யயனுற் செப்பிய வருத்தமு மாகித், துறந்துமற் றவிரோ தத்தையே துணிந்தோர்சொல்லிடும் பொருளுமா மொன்றை, நிறைந்தகைத் தலத்தின்மணியெனக் காட்டு நீதிசன் மார்க்கத்தி னியல்பே." அன்றியும், "செய்ததே தவமாய்ச் செறிவது விடுவதின்றியே சகலசங்கற்பப், பொய்யதா மொழுக்கப் புலைமைய தறவே போதமாமெய்யொழுக் கதுவாய்க்,கையிலா மலக மென்னவே வீட்டைக் காட்டவும் வல்லதே கதுவே, மெய்யதாம் வேத வேதனமல்லா தவற்றயல் வேதன மறியே." எ-ம், திருவள்ளுவர். "எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள், மெய்ப்பொருள்காண்ப தறிவு." எ-ம், அவிரோதபோதம். "எத்தவெம் மதமெந் நூல்கள் யாவையுந் தமதா வங்கு; வடித்

தற் பொருளேகொண்டு வாம்பட மகிழ்வ தல்லாற், படித்
தொரு பொருளைப்பற்றிப் பார்க்கிறு லதிலொ துங்கிப், பிடித்த
து பிடித்துக் காதும் பேதைமை பெரியோர்க் கின்றே."
எ-ம், அருட்பிரகாசம்: "ஓரோர் சமயத் துயிராய்ச் சிலபல வு
ண்டுசொன்ஞெ, மாராயின் முத்தியொன் றேயெனி னெங்கு ம
நைவிரும்பித், தோாமலெம்மத மிம்மத மென்றென்றிற் சிக்கி
யிந்தப், பார்மீ துழல்வதென் னீர்தெளிந் தோர்செயும் பண்பி
தன்றே." எ-ம், மோகவதைப்பரணி. "கூறுபல பெருடைய
வாறுபல வும்போய்க் கோத்தப்ர வைக்கவொரு சித்தமெனு
மாபோல், வேறுபல வானசம யங்கண்முடி விற்போய் வேற
ற் வடைந்தவது வேதநெறி வீடே." எ-ம், அருநசாசம். "இ
ந்நெறி யிந்நெறியென் றெம்மார்க்க மும்பகர்க, வந்நெறி யெ
ல்லா மறிந்தவறி - வெந்நெறியா, லெய்தலா மந்தநெறி யெ
ன்றறைந்த தேவேத, மெய்தலா வீட்டு னெறி." அன்றியும், எ
ந்நெறி... மிறையரு ளில்லேயே, லெய்த வரிதா மியாவர்க்
கு-மெய்தெளிந்தா, லெம்மார்க்கத்தோடு மிகலற் திருக்குமதே,
சன்மார்க்க மாகுநெறி தான்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவ
ற்றுற்காண்க. (௧௫)

வேத முடிவும் சமயங்களினது துணிவும் இதுவென்று மே
ற்கூறுகின்றார்.

> சுருதிகள் சொல்பல் சமயத் துணிவுமப்
> பரசிவ பந்தமென் றுந்தீ பற
> பகர்நாமம் வேறுவே றுந்தீ பற.

எ-து. வேதங்களிலே சொல்லப்பட்ட பலவித சமயங்களி
னது துணிவும் யாதென்னில் பரசிவ பந்தமென்னு மூவகைப்
பொருளையும் உணர்த்துதல். சமயிகள் அவற்றிற்குத் தத்தங்
கோட்பாட்டால் கூறுகிற்கும் பரிபாஷை நாமங்கள் வெவ்
வேறு. எ-று. (௧௬)

இங்ஙனம் கூறிய முப்பொருளையும் இன்றென்பாரும் உள
ராகலின், அதுபற்றி முதற்கட் பரமுண்டென்று மேற் கூறு
கின்றார்.

> நிருமல பூரண நித்தாதி நீங்கா
> வொருபரந் தானுள துந்தீ பற
> உலகங்க டோற்றலா னுந்தீ பற.

எ-து. நிருமலம் பூரணம் நித்தம் அதிசூக்குமம் சச்சிதானந்த
ம் என்றுகூறும் இவைமுதலிய குணங்களைச் சொருபவிலக்க
ணமாகவுடைய ஒரு பரம்பொருளுண்டு; அதினிடத்துநின்று
ம் சராசரப் பிரபஞ்சங்கள் உற்பவித்தலின். எ-று.—இது அந்
சுரவாதிகளை மறுத்தது. அது எங்ஙனமென்னில், ஒருவன் ஒ
ருத்தி ஒன்று என்னும் பிரபஞ்சமானது ஒரு கர்த்தாவையு
டையது, தோன்றிநின் றழியுங்காரியமாதலின்: எங்ஙனம் க
டம்போல். அஃதொக்கும்; மாதாபிதாக்கள் ... னி
ன்; அன்னோர் புத்திரோற்பத்தி வேண்டிய காலத்து உண்டா
காமையினாலும், வேண்டாத காலத்து உண்டாகுதலாலும், ஆ
ணிச்சிக்கப் பெண்ணாகுதலாலும், பெண்ணிச்சிக்க ஆணாகுத
லாலும், இருவகையிச்சையும் அன்றியிலே அலியாயும் குருபி
யாயும் தோன்றுதலினாலும்,உற்பத்தியானதும் ஆகாததும் உட
னே உணரப்படாமையினாலும், ஒருவர் பண்ணக்காணுதிருக்க
வும் மாதாவுதரத்தில் மாதங்கடோறும் உருவாய்வளர்ந்து கருப்
பாசயமுதலிய துன்பங்களுக்கு இறவாது இங்ஙனம் தோன்
றுதலாலும்,கடோற் பத்திக்குத் தண்டசக்கராதிகள்போல் மா
தாபிதாக்கள் சுதந்திரமின்மையாலும், அஃதன்றியும் உற்பிச்
சத்தோற்றங்கள் மாதாபிதாக்கள் சையோகம் இன்றியே வித்து
க் காரணமாக உண்டாகையினாலும், அன்னோர் காரணமென்
பது கூடாது. அஃதொக்கும்; சுக்கிலம் காரணமாய்த் தேகங்க
ள் உண்டாதலின் உத்தரோத்தரசரீரங்களுக்குப் பூர்வசரீ ரபீ
சம் காரணமெனின்; பாம்பின்வாயிலே கல்லும் கல்லின்

வாயிலே தேரையும் சாதிதேகங்களிலே தோன்றிய புழுமுதலியவைகளும் மரங்களில் தோன்றும் கிருமி கீடப் புல்லுருவி முதலானவைகளும் காளான்முதலியவையும் கிலத்திற் சலத்திற்றோன்றும் கிருமியாதி வடிவங்களும் ஆகிய சுவேதசத் தோற்றங்களுக்குப்பூர்வ சரீரபீசம் காரணம் அல்லாமையால் வித்தே காரணமென்பது கூடாது. சுவேதசத்தோற்றங்களும் பூ பூதராதிப் பிரபஞ்சத்தினின்றும் உற்பவிக்கையால் அவையே சரீரோற்பத்திக்குக் காரணமெனின்; சுவேதசோற்பத்திக்குச் சராசரவுருவமிரண்டும் காரணமாகையினாலும், மற்றுமுள்ள மூவகையோனிகட்கும் அப் பூ பூதராதி காரணமென்கை காணப்படாமையினாலும், அதுகூடாது. அங்ஙனமன்று, ஒருதீபத்தில் ஒருதீபமாகப் பாரம்பரியத்தில் அனேகதீபம் உண்டாயினும் அந்தீபத்தினது தாகசத்தி அக்கினியின்கட்கா[illegible] அதற்குக்காரணம் அக்கினியேயாதற்போல தேககுணங்கள் பூ பூதராதி சரத்தில் கிருமி புழு முதலியவும், அசரத்தில் காளான் முதலியவும், காணப்படுகையால் அவைகட்குப் பிருதிவியாதி சாதுர்ப்பூதமே காரணமெனின் அப்படித் தோன்றுவித்ததென்கை ஓர்காலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவராலும் கண்டோமென்கை கேட்கப்படாமையினாலும், அதுகூடாது. ஆயினும் அங்ஙனமன்று, விளக்கு உண்டாவதற்கு முன்னே அக்கினி விளக்கைத் தோன்றுவிக்க வேண்டுமேயல்லாமல் விளக்கு உண்டானதின்பின்பு அதுவும் இருக்க வேறொருவிளக்கை அக்கினிதோன்றுவிக்க வேண்டுவதில்லை; அதுபோல் தேகாதிகள் இல்லாத காலத்திலே சாதுர்ப்பூதம் தேகாதிகளைத் தோன்றுவிக்குமல்லாமல் இப்பொழுது தோன்றுவியாதெனில், இப்பொழுதும் பிருதிவியாதிகளில் சுவேதசவுருவம் தோன்றுகையினாலும், அஃதன்றிக் காஷ்டத்தில் அக்கினியை அக்கினியில் விளக்கை ஒருவன் முன்பு தோன்றுவித்துப் பின்பு ஒரு விளக்கில் ஒருவிளக்கைத் தோன்றுவிக்குதலன்றிக்

காஷ்டத்திற்கும் அக்கினிக்கும் விளக்கிற்கும் தானே வேறொன்றைத் தோன்றுவித்தல் கூடாமைபோல் சராசரப் பிரபஞ்சங்கள் சடமாதலின் அவைகளை மாயையினின்றும் தோன்றுவித்தவன் ஒருகர்த்தா உண்டெனக் கொள்க. (இ-ம்) சிவஞானசித்தியார். "ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடுமுலக மெல்லாம், வருமுறை வந்து நின்று போவது மாத லாலே, தருபவ னொருவன்வேண்டுந் தான்முத லீறு மாகி, மருவிடு மநாதிமுத்த சித்துருமன்னி நின்றே." எனவரும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௬௭)

சீவர்கள் உண்டென்று மேற்கூறுகின்றார்.

பல்சித்தி முத்தி பரனு லடைதலாற்
றொல்சீ வருமுள ருந்தீ பற
சுதந்திர கீனரொன் றுந்தீ பற.

எ-து. அநேகசித்திகளையும் முத்தியையும் [illegible]னினது அருளினால் இவ்விடத்து அடைவார் உளராகலின், அநாதியாய் அநேக உயிர்கள் உளர். அவ்வுயிர்களும் சுதந்திரமிலர். எ-று.—பல்சித்தியென்றதனால் மாயாவாதியைமறுத்தது. அஃது எங்ஙனமெனில், பரகாயப்பிரவேசமும் சித்தியாதலினெனக்கொள்க.—முத்தியென்றது சீவர்க்கே: சீவர்க்கல்லது பரத்திற்குப் பந்தம் கூறுதல் ஒருவர்க்கும் ஒவ்வாமையினெனக்கொள்க.—உயிர்களை அநாதியென்றது பரத்தினது சிருட்டியாதி விளையாடல் அநாதியாதலினெனக்கொள்க.—அனேக மென்றது ஏகாத்துமவாதிக்கும் விவகாரத்தில் இவ்வண்ணமே கூறப்படுதலினெனக்கொள்க.— சுதந்திரகீனரொன்றது பரதந்திர சுதந்திரரொன்றதெனக்கொள்க. அஃதன்று பரதந்திரரேயெனில், தாமே வினைசெய்குதல் கூடாது. அதுவும் பரனே செய்விக்குமெனில், பரத்திற்கு அவிகாரியென்றும், பேத[illegible]டையோனென்றும், வேதாதிகள் கூறுதல்

அப்பிரமாணமாம். அன்றிச் சுதந்திரரேயெனில், முத்தியை யடைய வேண்டுவதில்லை, முத்தியில் உயிர்க்குச் சுதந்திரமோ பாரதந்திரமோ வெனில் அது மேற்கூறப்படுஞ்செய்யுளினது அர்த்தங்களாலே கண்டுகொள்க.—ஆதலாலே, பந்தமுடையராய் அநாதியாய் அநேக சீவர்கள் உளரென்று கூறினரெனக்கொள்க. (௧௮)

பந்தமுண்டென்று மேற்கூறுகின்றார்.

பல்லுயிர் முத்தி யடைதலாற் பந்தமுஞ்
சொல்வரெல் லோருமென் றுந்தீ பற
தொன்மை யதுவுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. பல்லுயிர்களுக்கும் முத்தியடைகுதல் உளதாதலின், அவ்வுயிர்களை அநாதியாய் மறைத்து நிற்பது ஒருபந்தம் உண்டென்று ஆன்மவாதிகள் அனைவரும் கூறுவிற்பர். எ-று.—பந்தத்தை அநாதியென்றது, சீவர்கள் உள்ள அன்றே உளதாதலின் [illegible]வெனக்கொள்க. (௧௯)

பந்தம் திரிவிதமாயிருக்குமென்று மேற்கூறுகின்றார்.

அஞ்ஞான மாயைகன் மம்பந்த மாயிவற்
றஞ்ஞான மோர்முத லுந்தீ பற
அன்றாகு மென்பா ருந்தீ பற.

எ-து. ஆன்ம ஞானத்துக்கு இங்ஙனம் பந்தமென்றுசொல்லப்படுவது யாதெனில், கேவலாவஸ்தையைக் காட்டாநிற்கும் அஞ்ஞானமும், அவ்வவஸ்தையை நீக்கிச் சகலாவஸ்தையைக் காட்டாநிற்கும் மாயையும், சகலாவஸ்தையின் மேற்காக்குக் காயத்தால் உயிர்கள் ஆர்ச்சிப்பதாகிய கன்மமுமே. இந்த மூன்றினுள்ளும் அஞ்ஞானம் மிகவும் நுண்ணிதாகையால் அதனது சுபாவம் தோன்றாமையால் அஞ்ஞானம் தனியே ஒருமுதலன்று மெய்த்தினது திரோபாவசத்தியேயென்பாரும். ஆன்மாவினது குணமேயென்பாரும், [illegible] மாயை

யென்பாரும் கன்மத்துள் திவினையேயென்பாரும், பலவாயிருக்குமென்பாரும், ஒன்றாய் அநாதிநித்தமா யிருக்குமென்பாருமாய், இப்படி அநேகவிதங்களாலே கூறுகிற்பர். இவ்வண்ணம் மயக்கத்திற்கு இடங்கொடுத்ததும் அஞ்ஞானமேயாதலின், அஞ்ஞானாதி திரிவித பாசம் உண்டு. எ-று. (௨௦)

இத்திரிபதார்த்த நிச்சயம் எல்லார்க்கும் ஒக்குமாயினும், அவரவர் [illegible] வேறென்று மேற்கூறுகின்றார்.

பல்லோர் துணிவும் பாதிமூன் றுந்தேர்த
லல்லால்வே றில்லெனு றுந்தீ பற
அவரவர் கொள்கைவே றுந்தீ பற.

எ-து. வீட்டுநெறியாராயும் பலசமயிகளினது துணிவும் பசுபதிபாசங்கள் மூன்றையும் விசாரித்தலேயன்றி வேறில்லையென்றாலும் அத்திரிவிதபதார்த்தங்களின் [illegible] அவரவர் கருதிக்கொள்ளுங்கோட்பாடுகள் வெவ்வேறு. எ-று. பலசமயிகளினது துணிவுந் திரிபதார்த்த விசாரணையேயென்பது எங்ஙனமெனின், எல்லாநூல்களாலும் உயிர்கட்குக் கூறப்பட்ட கருமாதிகாவ்வகைப்பயனில் வீடென்பதற்குப் பொருள்விடுதலை. விடுதலையாவது பந்தநீக்கமாதலின், பந்தமென்று உண்டென்பதும், அஃது உண்டாகவே பந்தத்திலேகட்டுப்பட்டிருந்து அதினின்றும் விடப்படுவான் உண்டென்பதும், பந்தம் சடமாகையினாலும் பந்தமுடையோன் சுதந்திரனல்லாமையினாலும் உயிர்களுக்குப் பந்தத்தைநீக்கி முத்திகொடுப்பான் ஒரு சுதந்திர கர்த்தா உண்டென்பதும், சர்வசம்மதமெனக்கொள்க. அங்ஙனமாயினும், அவரவர் கோட்பாடுகள் வெவ்வேறென்றது எங்ஙனமெனின்; ஆன்மாக்களுக்குத் தன்மபேதம் அநேகமாதலின், அவற்றினுக்கு ஏற்கவேதாகமங்கள்கூறிய பொருள்களைத் தத்தங்கருத்தினுக்கு ஏற்பத் துணிந்துகொள்ளல். அஃதாவது பிரமாதி சிவாந்தமாகச் சொ

லப்பட்ட வடிவுங்களுள் ஓரொரு மூர்த்தியைப் பரம்பொரு ளென்று துணிந்து அப்பரம்பொருளுக்குப் பசுபாசங்களைப் பேதமென்றும், அபேதமென்றும், பேதாபேதமென்றும், கொள்வாரெனக்கொள்க. (சக)

அங்ஙனஞ் சிவபரங்களுக்குச் சமயிகள் சொல்லும் பின்னு பின்னத்துவவாதம் எத்தால் உண்டாயிற்று என்பாரைப் பற் றிமேற்கூறுகின்றார்.

சிவ பரமத் துவிதமென் றின்சொனி
னுவா தனைவரு முத்தி பற
ஒன்றிரண் டென்பரா லுந்தி பற.

எ-து. சிவபரங்களை ஏகருமென்றுமல், துவிதருமென்றும ல், அத்துவிதமென்று அவாதிதமாகிய சுருதி கூறுகையால், இரண்டாகில் முத்தியில் ஒன்றுதல் கூடாது, கூடுமெனில், ஒ ன்று கெட்டு ஒன்றாதல் வேண்டும்: கெடும்பொழுது முத்தியி ன்மையால் இரண்டென்பதே கூடாது: பொன்னும் பணியும் போல் இரண்டாகத்தோன்றுதலின் ஏகமென்றது அத்துவி தமென்றதெனக்கொண்டு அப் பதத்திற்குத் தாற்பரியம் ஏக மேயென்பாரும், அங்ஙனமன்று ஒன்றுமில் வஸ்துவுக்குப் ப ந்தமோக்ஷம் சொல்லவேண்டும் அஃது இன்மையால் ஒன்றெ ன்பதே கூடாது உடலுயிராகியபோல் பேதம் தோன்றுமை யின் துவிதமென்றது அந்துவிதமெனநின்றது அதற்குத் தா ற்பரியம் துவிதக்கலப்பே யென்பாரும் ஆகி எல்லாச்சமயிகளு ம் கூறுவார். எ-று. அனைவருமென்றமையால் எல்லாச்சமயி களும் பேதம் அபேதம் என்பனவற்றையே அனுசரித்து நிற் கையால், அவ்விரண்டையுமே கூறினரெனக்கொள்க. பே தாபேதமென்பாரும் உளர்: அங்ஙனம் ஒருபொருள் இரு ப்பது விருத்தமாதலினாலும், அதுவும் துணிவின்கணுமுற்கூறி ய இரண்டினுள் ஒருபக்ஷத்து அடங்குமாதலின் அதனை வே றுபக்ஷமாகத் தொகுத்துக் கூறினாரில்லையெனக் கொள்க. (சஉ)

இங்ஙனம் கூறியவற்றுள் ஏகவாதம் சாதித்தல் கூடாதென் று மேற்கூறுகின்றார்.

ஒன்றெனின் வீடுபின் றுன்றிடனும் வினையாற்
பின்றையுஞ் சேருமென் றுந்தி பற
பெத்த முனைந்தமலி லுந்தி பற.

எ-து. சிவபரங்கள் ஏகமென்னும் பக்ஷத்தில் வஸ்துவுக்குப் பந்தம் இன்மையால் முத்தியே இல்லை. பந்தம் உண்டாயினு ம், முத்தி இல்லை. பாத்தினது வினையால் பந்தமோக்ஷம் உண் டாயினும் பின்னும் வினையால் பிறப்பின்கண் சாராநிற்பர். சா ரும்பொழுது முன்பு முத்தியடைந்தது அயமாகப் பந்தம் நித் தியமாய் விடுமாதலின் ஒன்றென்பது கூடாது. எ-று.—அஃ து எங்ஙனமெனின். சிவபரங்கள் ஏகமேயென்னின் இங்ங னம் துவிதபாவனைவருவாரேன் பந்தத்தாலெனின், வஸ் து நின்மலனாகையால் பந்தம் உண்டாதல் கூடாது. உண் டெனில், அப்பந்தம் வஸ்துவுக்குப் பின்னமோ அபின்ன மோ. பின்னமெனில் வஸ்துவை [illegible] அப்பந்தம்வேறே ஒரு முதலாக உண்டாதலினால், அவ்வஸ்துவுக்கு ஏகமென்பதே கூடாது: அதுவுமன்றிப் பந்தமுடையபொருட்குச் சுதந்திரமி ன்மையால் அப்பந்தத்தை நீக்குவான் நின்மலனாக ஒரு கர்த் தாவும் மேலே உண்டாகவேண்டும்: அங்ஙனம் கர்த்தா இன் மையால் அப்பந்தம் நீங்குதலே கூடாது. அங்ஙனமன்று அ ப்பந்தம் வஸ்துவுக்கு அபின்னமேயெனின், அபின்னம் தன் னியல்பாகையால் ஒருகாலும் பந்தம் நீங்காது. இங்ஙனமாத லால் வஸ்துவுக்குப்பந்தம் உண்டாயின் முத்தியும் இல்லை. அத ற்குப் பந்தமே இல்லையென்றால், அதற்கு முன்பே முத்தியும் இல்லை. அஃது ஒக்கும்: அந்த வஸ்துவுக்குச் சுபாவத்திலே ப ந்தமுத்தி இல்லாவிட்டாலும் அதனது சுதந்திரலீலையாலே ப ந்தமுத்திகள் உண்டெனில், அங்ஙனமாயின் சிவர்கள் வீ [illegible] பாத்தினது வினையால் பின்னும் பிறப்பின்கண் சா

ராகிற்பர். சாரும்பொழுது முன்பு முத்தி அடைந்ததும் அவராகப் பந்தம் நித்தியமாதலால், சிவபரங்கள் ஏகமென்று கூறுதல் கூடாது எனக்கொள்க. (௬௧)

ஏகவாதத்துள் பந்தத்தைப் பிராந்தியென்பாரைப் பற்றிமேற்கூறுகின்றார்.

ஆருயிர்பந்தந் தானது மித்தையே
லேக மலன்க ளுந்தீ பற
எவ்வா றுளதாமென் றுந்தீ பற.

எ-து. பிரதிபிம்பம் அவிச்சின்னம் இவைபோலும் சீவர்கள் மாயையில் உண்டாகாநிற்பர். அம்மாயையும் பிராந்தியென்றால், அப்பிராந்தி ஏகத்துவநிருமலத்துவமுள்ள பிரமத்திற்கு உண்டாகுதல் கூடாமையானும், ஆத்மாக்களது அஞ்ஞானநிபந்தம் மித்தையன்றென்று.—அது எங்ஙனமெனின், மித்தையாவது விஷயாதி தோஷத்தால் தோன்றும் சுத்திகா ரசதாதி பிராந்திஞானம்; அப்பிராந்தி ஆத்மாவுக்கேயெனின், ஆத்மாவுங் கடதர்ப்பணாதிகளிலே தோன்றும் அவிச்சின்னம் பிரதிபிம்பம் இவைபோலும் மாயையின்கணின்று தோன்றுதேன்றும். அதனால் மாயையினால் வரும் சீவர்களால் மாயையும் என்று அன்னியோன்னியாச்சிரயதோஷம் வரும். அதனால் ஆன்மாவுக்குத் தோன்றியதென்பது கூடாது: ஆனால் பிரமத்துக்கே தோன்றிற்றென்னில், அதுவும் கூடாது: பிரமம் ஏகமாதலால் விஷயதோஷமும், நிருமலமாதலால் [illegible] நிருதோஷமும், தோன்றுதலின்மையால், பிராந்திஞானமே உற்பவித்தல் இல்லை அஃது இன்மையாகவே, சீவர்களும் இல்லையாக, அதற்குமுன்பே பந்தம் சொல்லுகிறதும் இல்லையாய் விடும். ஆகலேல பந்தம் மித்தை அன்றென்றதெனக்கொள்க. (௬௨)

இனித்துவிதவாதமும் சகித்தல் கூடாதென்று மேற்கூறுகின்றார்.

ஓரிரண் டெனிறைக் குற்ற கருணையார்
சேர்வான் றெயின்று முந்தீ பற
சேர்தலென் சீவர்வீ டுந்தீ பற.

எ-து. சிவபரங்கள் துவிதமாயிருக்குமெனில், பரத்தினது கருணையால் அநாதியே எல்லாவுயிர்களும் முத்தியே அடையாநிற்கும். இப்பொழுது சிருட்டியாதி தொழிற்பண்ணுதற்கு இடமே இல்லை. அவை உண்டாயிருத்தலின், சீவர்களைப் பரத்திற்குப் பேதமென்று கூறுதலும் கூடாது. எ-று.—அஃது எங்ஙனமெனின், வஸ்து பின்னமாய் ஓராத்மாவிருக்கில், அவனும் சித்தாதலால் அவனுக்குப் பந்தம்வருமாறென்! அதுவும் செம்பிலே களிம்புபோல் சகசம்: அப்பந்தமும் ஆத்மாவே நீக்கிக்கொள்ளில் அநாதியே நீங்கிப்போம் அஃதின்மையால், வஸ்துவே நீக்குகின்றானென்னில், வஸ்து ஆனந்த சொரூப சம்பூர்ணனாதலால், அவன் தனக்கு [illegible] வேண்டான்: அவன் ஆத்மாக்களால் அடையும் பயன் யாது. அங்ஙனம் பயனைக்குறித்ததன்று; வஸ்து ஒப்பற்ற பேரருளுடையோனாதலின். ஆத்மாக்களிடத்து வைத்த கருணையேயெனில், அங்ஙனமாயின் உடனே பந்தம் நீக்கவேண்டும். நீக்குதல் கூடாதென்னில், அசத்தனாதல் வரும் - மெல்ல மெள்ள நீக்குவனெனில், பேரருளுடையோனென்பது கூடாது. இதுவன்றியும், ஆத்மாக்கள் நித்தியமாதலாலும், முத்தியையடைந்தோர்கள் பிறப்பின்கண் திரும்பாமையாலும், அநாதியே பஞ்சகிருத்தியம் [illegible]டும். அங்ஙனமன்று, ஆத்மாக்கள் மிகுதியினால் ஒருவர் [illegible]யொப்பும் மலபரிபாகமும் வருதல் கிரியீடாதலினாலும், பஞ்சகிருத்தியம் ஒழியாதென்னில், எண்ணிறந்த ஆத்மாக்களுக்குச் சிருட்டிக்கு ஒருவர் முத்தியடையினும் எண்ணிறந்த சிருட்டியில் எண்ணிறந்த ஆத்மாக்கள் முத்தி அடைதலால், எவ்[illegible]யினும் ஓர்காலையில் பஞ்சகிருத்தியம் ஒழியாநிற்கும். அப்படி ஓர்காலத்தில் பஞ்சகிரு

த்தியம் ஒழியின் தோஷம் என்னெனில், பதியும் பசுக்களும் நித்தியமாதலால் முன்னிறந்தகாலத்திற்கு அளவின்மையால் அநாதியே பஞ்சகிருத்தியம் ஒழியவேண்டும். ஒழியாமையால், இனியோர்காலத்தில் ஒழியுமென்பதற்குப் பிரமாணமே இல்லை. அல்லது ஒழியுமென்னில், பஞ்சகிருத்தியகாரணாரம்பத்திற்கு அவதி கூறவேண்டும். அது கூடாமையால் பஞ்சகிருத்தியம் ஒழியுமென்பது கூடாது. அங்ஙனமன்று ஆத்மாக்கள் இடைவிடாது முத்தியடையினும், உலவாக்கிழிபோல் தொலைவற்றிருக்குமெனின், அக்கிழி தெய்விகத்தினாலே பின்னும் இடையறாமல் வர்த்தித்தல்போலே பசுக்களைப் பதி முத்தியடைவித்தல்செய்ய மேலுமேலும் அதற்கு அதிபதியாகிய ஒருபதி வர்த்திப்பியாநிற்கிறதென்றாலும், அது இல்லை. இப்பதியே தற்காருணியத்தினால் உண்டுபண்ணிக்கொள்ளுகிறதென்றாலும், அன்றி ஆத்மாக்களே சதா[illegible]ய் உண்டாகாநிற்கிறதென்றாலும், உற்பத்தியே கிட்டாநிற்றலால், ஆத்மாக்கள் நித்தியமென்பது வராதிரியும். இதுவன்றியும், ஆத்மாக்கள் எண்ணிறந்ததென்னுமுறை ஆத்மபோதத்துக்கு எட்டாவென்பதொழிந்து சிவத்திற்கும் அங்ஙனம் கூறுதல் கூடாது. அதற்கு அங்ஙனந்தானேயெனின், ஓரோராத்மா பண்ணியிருந்துள சஞ்சிதகர்மங்களுக்கு அளவில்லையாதலின், எண்ணிறந்த ஆத்மாக்கள் செய்த எண்ணிறந்த கர்மங்களையும் அதற்குக் கோரிக்கும் பலன்களையும் சர்வமுத்தியும் ஏககாலத்தில் அளவிடாநிற்கும் அப்பதிக்கு ஆத்மாக்களது தொகை தெரியாதென்னில், வரைந்தகண்டவனுக்குத் தொகை காணப்படாதென்பது கூ[illegible]வினையும் அளவறுக்கப்படாது; அவரவர்க்கும் அவரவர் கர்மங்களுக்கும் அடையாளம் கண்டிட கூட்டுவனென்னில், சர்வஞ்ஞனென்பது கூடாது. எ[illegible]ண்ணிறந்தபொருளை எண்ணிறந்ததென்றறிகிறதே சர்வஞ்ஞ[illegible]வமென்னில், எண்ணிறந்ததென்பது ஆத்மலக்ஷணமன்று. [illegible]லமரம் கூடினது ஊருகோலை என்

பதுபோல் எண்ணிறந்ததென்பது ஆத்மசமுதாயத்துக்கு உண்டானது: ஆத்மாவுக்கு லக்ஷணமானது சத்து சித்து நித்திய விபுவென்னும் இலக்கணங்கள். இவை ஓராத்மாவிடத்தும் பல ஆத்மாவிடத்தும் இருத்தல்போலே எண்ணிறந்ததென்னுமிலக்கணமும் அங்ஙனம் இருக்கவேண்டும்; அது கூடாமையால் அசங்கியம் ஆத்துமலக்ஷணமென்பது கூடாது. இதுவன்றியும், மூவகையுயிர்களுக்கும் சிருட்டிகாலத்தில் பதியினால் தனுகரணங்கள்கொடுத்து முடியுமோ முடியாதோ? முடியுமென்னில் அளவில்லையென்பதே கூடாது. இதுவன்றியும், வரத்தும் இல்லாமல் செலவும் உண்டாயிருக்கிறபொருள் சிலகாலம் அளவுபடாவிட்டாலும் சிலகாலத்தில் அளவுபட்டுச் சிலகாலத்தில் ஒழியுமென்பதே யதார்த்தமாதலால் செலவு உண்டாய் ஒழியாதபொருட்கு வரத்து[illegible]டென்பது வராதிரியும். ஆத்மாக்கள் நித்தியமாதலால் பதியால்[illegible]யுமென்னில், அளவுகண்டதற்கு முடிவில்லையென்பது கூடாது. ஆதலால் எவ்விதமும் பஞ்சகிருத்தியத்துக்கு ஒழிவுதோன்றுகிற்கும். அங்ஙனம் அன்று ஆத்மாக்களெல்லாம் நித்திய சமுசாரியும் அநித்திய சமுசாரியுமாய் இருப்பார்கள்: அநித்திய சமுசாரிகளெல்லாம் முத்தியடைந்தபோனாலும் நித்திய சமுசாரிகள் இருக்கை[illegible]யால் சிருட்டியாதி தொழில் ஒழியாதென்னில், அநாதியே அநித்திய சமுசாரிகளெல்லாம் முத்தியடைந்துபோய் நித்திய சமுசாரிகள் மாத்திரம் இருக்கவேண்டுமாதலால், இப்பொழுது முத்தி [illegible]இல்லையாமென்பது வராதிரியும்: உண்டாயிருத்தலின், அநித்திய[illegible]ர் இல்லையென்பது எங்ஙனம்? ஆதலால், சிவபாங்களைத் துவிதமென்று கூறுதல் கூடாதெனக்கொள்க. (௪௫)

அவிரோதக்துன் பந்தத்தை நித்தி[illegible]மென்பாரைப் பற்றிமேற்கூறுகின்றார்.

உறியா விருளை யுதித்தவை கூட்டிப்
பதிபந்தஞ் செய்யுமே லுந்தீ பற
பதிசத்தி யென்றுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஆத்மபந்தமாயிருந்துள்ள அஜன்னியமாகிய ஆணவ
மலத்தை ஜன்னியமாகிய மாயாகாரியங்களால் முதற் பிரதிப
ந்தம் செய்வித்துப் பின்பு தனது ஞானசத்தியால் பிரதிபந்த
ம் செய்யாநிற்கும் சிவமென்னில், அப்பொழுது அச்சிவத்திற்
கு அசத்தனாகுதல் வாராநிற்கும்: அதனால், பந்தம் நித்தியமெ
ன்பது கூடாது. எ-று.—அஃது எங்ஙனமெனின்; யாது நித்தி
யம் அஃது அஜன்னியம். அங்ஙனம் அஜன்னியமாகிய ஆண
வமலம் கண்ணுக்கு இருளும் செம்பிற் களிம்பும்போல் அ
நாதியே ஆத்மஞான சத்தியைப் பிரிவறக் கலந்து மறைத்து
நிற்குமாயின், பிரகாசத்தோ [illegible] யகண்ணுக்கு இருளும் ரச
குளிகையுடன் கூடிய [illegible]ம்பிற்குக் களிம்பும் இன்மைபோலு
ம் நித்தியபூரண சுத்தமாயிருந்துள்ள சிவத்தோடு கூடிநின்று
ள்ள ஆத்மாவை அஞ்ஞானமாவரித்தல் கூடாது. கூடுமென்
னில், சிவம் அஞ்ஞான விரோதியென்பது கூடாது. அது நி
ற்க, ஆணவமலம் நித்தியமாகின் முத்தி எங்ஙனம் கூடும். அ
து பிரதிபந்தப்படுதலின் முத்திகூடுமென்னில், அங்ஙனம்
பிரதிபந்திப்பதூஉமிது. மாயாகாரியங்களினால் பிரதிபந்தமென்
னில் அநாதியே அவைகூடியிருக்கவும் முத்தியெய்தாமையி
ன் அது கூடாது. அங்ஙனம் அன்று முத்திகாலத்தில் ஜன்
னியமாகிய சுதவிட்ட சையோக மாயாகாரியங்களினால் பிர
திபந்தமென்னில், அவையிரண்டும் ஜன்னியமாதலால் யாது
ஜன்னியம் அஃது அநித்தியமென்று அவைகளுக்கு நஷ்டமெ
ய்தாநிற்கும். அப்பொழுது முத்தியினும் அஞ்ஞானம் ஆவரி
யாநிற்கும். அங்ஙனம் அன்று அவையிரண்டினாலும் சிவஞா
னம் ஆவரியாத அஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தம்வரும். அப்
பொழுது சிவஞானம் ஆத்மாவுக்கு விஷயமாம் அச்சிவஞான

ம் நித்தியமாகையால், அஞ்ஞானத்திற்கு என்றும் பிரதிபந்த
மென்னில் சிவஞானம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியேயாமா
கில், அநாதியே முத்திவரும். அஃது இன்மையால், இங்ஙன
ம் பிரதிபந்தப் படுத்துமென்பது கூடாது. அங்ஙனம் அன்று;
அநாதியினாலே சிவஞானம் ஆத்மாவுக்கு விஷயமாகாமையின்
முத்திகாலத்து ஆகுதலின், இங்ஙனம் பிரதிபந்தம் படுத்துதல்
கூடுமாயின், சிவஞானமும் மாயாவலியின் ஆத்மாவிற்கு வி
ஷயமாகுதலின் சூரியப் பிரகாசத்தில் கண்ணிற்கு விஷயமான
கடம் அப்பிரபை நீக்கத்து இருளைப் பிரதிபந்தம் செய்து பின்
னும் விஷயமாகுதல் கூடாமையின்; மாயா நீக்கத்தில் ஆணவ
மலத்தை அது பிரதிபந்தம் செய்குதல் கூடாது. அதனாலும்,
மாயாகர்மங்கள் இல்லாவிடில் ஆத்மாவின் ஆணவமலத்தை நீ
க்குதல் கூடாது என்பதினாலும், [illegible]வ சத்தியுமுடைய வஸ்து
வுக்கு அசத்தனாகுதல் வாராநிற்கும். அதனால் பந்தம் நித்திய
மென்பது கூடாது என்றறிந்துகொள்க. (சஅ)

இங்ஙனம் திரிபதார்த்த நிச்சயம் பண்ணுதொறிந்து இத்த
சைக்கண் மனமுதலாகிய மாயாகாரியங்களைக்கொண்டு துவி
தாத்துவித நிர்ணயம் சாதித்தல் கூடாதென்று மேல்வரும்
செய்யுள் இரண்டானுங் கூறுகின்றார்.

பந்தாந்த மூன்றும் புகர்பெறல் லாலிவை
சிந்தித் தரைக்கொணா துந்தீ பற
சித்தமும் பெத்தமா முந்தீ பற.

எ-து. பாவிபந்தங்களென்று சொல்லப்பட்ட திரிபதார்த்
தங்களையும் உண்டென்பதே இந்நூலின் துணிவாயினும் அ
வற்றினை ஒன்றுக்கொன்று பேதமென்றும், அபேதமென்றும்,
பேதாபேதமென்றும், சமயிகள் கூறுநிற்பர். அவ்வுண்மை நிச்
சயித்துக்கூறுதல் ஒருவருக்கும் முடியாது. நினைத்தற்குக் க
ருவியாகிய சித்தமும் மாயாகாரியமாய் இத்தசைக்கண் சிவஞா

க்குப்பந்தமாய் விடுதலின். எ-று.—அஃது எங்ஙனமெனின்,
இத்தசையின்கண் நிச்சயிப்பதெல்லாம் மனத்தைக்கொண்டா
தலாலும், பாசிவபந்தங்களினது உண்மை வாக்கு மனத்துக்கு
எட்டாதென்று சுருதியாதிகள் கூறுகையாலுமெனக்கொள்க.

மின்மினிச் சோதியால் வீடுருட் கூடுவான்
றன்மைபோன் மாயைகொ ண்டுந்தீ பற
தத்துவந் தேர்வதென் றுந்தீ பற.

எ-து. மிகுந்த அந்தகாரத்தின்கண் வழிகாணாது மிகவும் வ
ருந்தியவொருவன் மின்மினி விளக்கத்தைக் கருவியாகக்கொ
ண்டு தனது இல்லிடத்தைக்கூடுவான் நினைத்துச் செல்வது
போலும் பேரந்தகாரமாகிய அஞ்ஞானவிருளில் மறைந்துள்
ளசீவன் சிஞ்சித்தாகிய மனவிளக்கத்தைக்கொண்டு தனது
ண்மையை விசாரிக்கத் [illegible]து. எ-று.— இச்செய்யுளிர
ண்டிற்கும்பிரமாணம் [illegible] திருக்கடைக்காப்பு. "ஆட்பா லவர்க்க
ருளும் வண்ணமு மாதி மாண்புங், கேட்பான் புகி லளவில்லை
கிளக்கவேண்டா, கோட்பாலனவும் வினையுங் குறுகாமை யெ
ந்தை, தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிவை கேட்கதக்கார்."
அன்றியும், "எதுக்க ளாலு மெடுத்தமொழி யாலும் மிக்குச்,
சோதிக்கவேண்டா சுடர்விட்டுளனெங்கள் சோதி, மாதுக்க நீ
ங்க லுறுவீர்மனம்பற்றி வாழ்மின், சாதுக்கள் மிக்கீ ரிறையே
வந்து சார்மின்களே." எ-ம், திருமந்திரம். "உரையற்ற வொ
ன்றை யுரைசெய்யு மூமர்காள், கரையற்ற தொன்றைக் கரை
காண லாகுமோ, திரையற்ற நீர்போற் சிந்தைதெளி வார்க்கு
ப், புரையற்றுநின்றான் புரிசடை யோனே." எ-ம், திருவாச
கம். "இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத் தெழுகின்ற ஞா
யிறே போன்று, நின்றநின் றன்மை நினைப்பற நினைந்தே னீய
லாற் பிறிதுமற் றின்மை, சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்து
தேய்ந் தொன்றாந் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யொன்
று நீயல்லை யன்றியொன் றில்லை யாருனை யறியகிற் பாரே" அ

ன்றியும், "நானுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க, சொற்ப
தங் கடந்ததொல்லோன் காண்க, சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சி
யன் காண்க." எ-ம், தத்துவராயர். "ஆகிய மூன்றும் போகுமு
ழுவத், துன்பந் துடைத்தின் னின்பந் தேக்கித், திருவுருப் பு
னைந்தருளவன் சொரூபன், பொற்பதஞ் சூடிச் சிற்பதவீடு, கை
யிற்கனியெனக்காணு ஞாயமோ, தர்க்க நெறியிற்சார்வார் தர்
க்கஞ், சொல்லவு இல்லை யாருஞ் சொல்லு, மனனமு இல்லை யா
ருமனனுங், கனவுஞ் ஞானக் காரியமாகு, மஞ்ஞானத்தாலாகி
ய விருநெறி, மெய்ஞ்ஞானத்தை விளக்குமாறென், னிலதுள
தேக மநேக மென்ப, நலமில தர்க்க மறைவதில தெனி, விவ
து முத்தி யெய்துத லின்ப, மலமுடைமைத் தெய்துத னிலையா,
முள்ளது முன்னே யுள்ள தாதலி, னெள்ளளு முத்தி யென்
செய வுள்ள, தவ்வின் மா[illegible]த் திசித, லென்னினே
றியமாசோ முன்னே, யுள்ளமாசோ[illegible]ழிப்ப தென்னின்,
வுள்ளா முன்னே யுள்ள தாகி, னிடையோர் காலத் தென்னி
ன் முத்தி, யடைவோர் இறத்தி னடையும் பின்னு, மொழிவ
று பரம்பொரு ளொன்றே யாகி, னிழவு பேற இல்லை விழை
ய, வேறேயொருவ னுண்டெனின் வேறு; கூறின் முத்தியி
ற் கூடா தொரு, மிங்ஙன மான பின்ன, ரெங்ஙனஞ் சொல்வா
ரிகற்சம யிகளே." அன்றியும் "பின்று பின்ன[illegible]ரி
ன்று பிணங்கா நிற்பர்கள் பேச்சிற்கு, முன்று நின்றிசி மன
னுக் கும்மிவை யுடையானெனவரு மூணர்வித்து, முன்று நி
ன்றிடு சொருபா னந்தனைமொழிவா னரிதென முதுவேதஞ்,
சொன்றுலறிகில ரவனு ருளடி சூடா தவர்மதி கேடாயே"
எ-ம், பிரமகீதை. "வேதமாகமபுராணமிருதிகள்வேறு மார்க்
க, ரோதுமா கமங்க டர்க்கமொன்றொடொன் றுரவ்வாதாகு,
மீதெலா மொக்கப் பன்னலரவதன் றிதைய தூக்கமாதலா ல
னைத்தும் விட்டிங் கனைத்துமாஞ் சிவத்தைப் பார்ப்பான்." அ
ன்றியும், "சம்புவி னருளாலன்றி மாறுனுஞ் சகலதே வதைக

ரு மந்த, வும்பினை யுணரோ மருள்பெறும் பொருட்டேயோ
திய யாவையு மொல்லாந், செம்பொரு டன்னை யருளிறு லொ
ழியத் தெரிவின்றித் தெரிருவராக, நம்புமாறுடைவர் கையிறு று
ற்ற மறிவரோ ராசியோ வொழிய." எ-ம், ஞானவாசிட்டம்.
"பேதமுறு புந்தியேமாயை யாரும் பேரிதுவருந் தியுமிதனை
ப் பேர்த்தல் வேண்டும், போதமுறும் பேற்றிறு லன்றி மா
யைப் பொருந்தியின் கணாதோன்று பொருந்தத் தோன்றி,
லேதமறு மப்பதமே யிறுவா வீடா யிம்மாயை பிறப்பிடமே
தென்ன வேண்டாந், சேதமுறக் கொல்வழியே தென்று தே
ர்வாய் இதைவுற்று லதனியல்பு தெரியு மன்றே." எ-ம், அஞ்
ஞவதைப்பரணி. "ஒன்றென்று நின்றசில பலவென்று நின்ற
சில வுபயத்து நின்ற சில்பே, யன்றென்று நின்றதினை யாமெ
ன்று சொல்லியுட னடங்கிவிட்ட சிலபேய்." எ-ம், சிவ
ஞானசித்தியார். "பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்க ளல்லா,
னந்தமோ டாதியில்லா னளப்பிலனுந வாலே, யெந்தைதா
னின்ன னென்று மின்னதா மின்னதாகி, வந்திடா னென்
றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே." எ-ம், கைஞ்ஞவி
தோது. "பண்ணின் பயன்களாகி யாகமங்கள் பார்த்துணர்ந்து,
தன்னை வரியதொரு நாடுடை யான்." எ-ம், சிவானந்தமாலை.
"இந்திரசா லங்காட்டு மஞ்சனக்கண் ணேடிருந்து, முந்தவுல
கங்காண முறுவதாஞ்-சிந்தனையுஞ், சிற்றறிவு நீக்கியருட் சே
ராது பாதிகொடு, தற்பரத்தைத் தேடுமது நீள்." எ-ம், ஒழிவி
லொடுக்கம். "மணிப்பாம் பிருளின் மறைந்திருக்கத் தேடுங், க
ணக்காந்தப்போதத்தைக் காட்டி-யுணர்ந்துகினு, நிரிற் கிணறு
நிழலுயுந்த மும்போல, மயிர்த்தை நீக்கியிருப்பார்." எ-ம், ம
ற்றும் வருவனவற்றுங்காண்க. (௭௮)

இவ்வளம் கூறிய உண்மையை அறிதற்பொருட்டு மஹேஸ
யசாதகம் செய்யவேண்டுமென்று மேற்கூறுகின்றார்.

ஆதலாற் பந்த மறுப்பான் மஹேஸய
சாதகஞ் செய்வனு துந்தீ பற
தற்பரந் தோன்றுமா றுந்தீ பற.

எ-து. பெந்த தனைக்கன்னே வேறுதிகளினறு உண்மைதெ
ரிதல் ஒருவருக்கும் கூடாமையால், அப்பந்தத்தை நீக்குதற்பொ
ருட்டுச் சிவதரிசனம் வரும்படி மஹேஸயசாதகம் செய்யவே
ண்டும். எ-று.—இதன்கருத்துப் பந்தநீக்கத்திற் சிவதரிசனமும், சி
வதரிசனத்தில் மஹேஸயமும், ஒருதலையாகவேண்டப்படுமெ
ன்பதாயிற்று.—மஹேஸயஞ் செய்யவேண்டு மென்பதற்குப் பி
ரமாணம்: திருமந்திரம். "மனமாயை மாயை மாயை மயக்க,
மனமாயை தான்மாய மற்றொன்று மில்லை, பினைமாய வேண்
டாமிதற்றவும் வேண்டா, தனையாய்ந் திருப்பது தத்துவந்தா
னே." எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். "கருத்தடங்கின் முத்திய
து கையாலிற் கட்டாரும், விரித்துப்பொரு ளிதுவென்ன வறி
வுடைய மேதக்கோர், இருத்தருகல் வறிவாலே சித்தத்தைத் தி
ரும்பாம, லருத்தியுட னிலைநிறுத்து மறுவறிவின் பயனாமால்."
எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "சனன் கருமங்களின்வித்தாய்த் த
ருவை யசைக்கும் காற்றேபோற், நினமு முடலை யசைப்பது
வுஞ் சித்தமிதனைத் தீர்வதுவே, யனக சகலந் தியாகமதா ம
துவே பரமானந்தம், வினவு பிறவெல் லாமிகவும் வெருவு
கின்ற வெந்துயரே." எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. "விரிந்த நெ
ஞ்சங் கருவியாம் விடய முணர விரியாம, லொருங்கு நெஞ்ச
ங் கருவியாந் தன்னையுணர வொருங்காமல், விரிந்த நெஞ்ச
முடையானை விடாது பிறவி யென்றுணர்க, வொருங்கு நெ
ஞ்சமுடையானை யுறுது பிறப்பென் றுணர்கவே." எ-ம்,
மோகவதைப்பரணி. "வீயு மோகினை வேரறுமல் விடஞ்செ
ய் மோகன் விவேகனுன், மாயு மோவுயர் மாயை யாரு மனந்
தி ஞரு மிருக்கவே." எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "குடையுஞ்
செருப்புங் கொடுடைப் பதனரிப், படியும் விசும்பும் பரப்பி-பி

டையாடு, மாத்திரம்போ லேசமய வாதமனம் போதாத, சாத்
திரங்கற் றூர்விடிற் றூர்." எ-ம், மற்றும்வருவனவற்றூற்கான்
க.—மனேலையமுண்டாகவே திருவருடோன்று மென்பதற்கு
ப் பிரமாணம்: திருக்களூடக்காப்பு. "கள்ளநெஞ்ச வஞ்சகக்
கருத்தை விட்டருத்தியோ, டுள்ள மொன்றியுள்குவா ருளத்
துளாறு கந்தவூர், துன்னுவானை பாய்வயற் கரும்புநாறு செய்
தல்வா, யன்னநடை யாமல்வாரு மந்தணரு ரென்பதே."
எ-ம், தேவாரம். "வெள்ளத் தார்விந்தை யார்கள்விரும்ப
வே, வெள்ளத் தைச்சடை வைத்த விகிர்தனூர், கள்ளத் தைக்
கழி யமன மொன்றிநின், றுள்ளத் தின்னொளி யக்கண்ட
துள்ளமே." எ-ம், திருப்பாட்டு. "குண்டலங் குழைதிகழ்
காதனே யென்றுங் கொடுமழு வாட்படைக் குழகனே யென்
றும், வண்டலம் பும்மலர்க் கொன்றைய னென்றும் வாய்வெ
ரு வித்தொழுதேன் விதி யிலேன், பண்டைநம் பலமன மூங்க
ளைந் தொன்றுய்ப் பசுபாசப் பதிவின விப்பல நாளுங், கண்ட
லங்கழிக்கரை யோதம் வந்துலவுங் கழுமல வளநகர் கண்டு
கொண்டேனே." எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "இருக்
கு மருதினுங் குள்ளிமை யோர்களு நான்மறையு, நெருக்கு
நெருக்கத்துகீள்கத்திற் சென்று மீளவொட்டாத், திருக்கு மறு
த்தவர் நிமையுந் தீர்ந்துச்செவ் வேமனத்தை, யொருக்கு
மொருக்கத்தினுள்ளே முளைக்கின்ற வொண்சுடரே." எ-ம்,
அருணகிரிநாதர். "துராப்புனை வெனியன் சேயருள் வேண்
டு மவிழ்ந்த வன்பாற்,குராப்புனை தண்டையந் தாடொழு வே
ண்டுங் கொடியவைவர், பராக்கற வேண்டு மனமும் பதைப்ப
று வேண்டு மென்று, விராப்பக லற்ற வெளிக்கே யிருக்கை
யெளி தல்லவே." எ-ம், தத்துவராயர். "இசையா னவனை
னை யானுடைய யானிந் தியங்களுட, னசையாத நெஞ்சங்
கொண் டன்பா னினைந் தழியும்முடம்பின், னசையானீ தின்
றி நலஞ்செய்வ ராயினற் றூடலையின், மிசையார வைத்தென்

று மெய்யான தன்னை வெளிப்படவே." எ-ம், தேவிகாலோ
த்தரம். "மருவிய பொருண்மை லன்பாய்வானரம் பொற்சரி
த்துத், திரியுமச் சிந்தந் தன்னைத் திரித்துச்சு னியத்தே நின்று
ன், மருவினோர் பிறிது வின்றி வானவை றறிவுக் கெட்டாப்,
பொருவிலா நித்த .சுத்தப் பொருளினை யடைவரன்றே."
எ-ம், பகவற்கீதை. "வேண்டல்வேண் டாமை யின்றி மிசை
செலாப் புலன்க ளாலே, மாண்டபோ கங்க ளெய்ப்பான் மனங்
கலக் குறுள்மற் றத்தா, வீண்டிய தெளிவுண்டாமாற் றெளிய
வே யெல்லை யின்றிப், பூண்டநோய் நீங்கு நீங்கப் புலனலா
ப் பொருளுந் தோன்றும்." எ-ம், பிரமகீதை. "பரப்பி றனி
ந்தி யங்களைப் பராக்குறப் பரம்பர னுள்ளாகி, யிருத்த லாலறி
வுண்கிலன் புறம்புள விாதமே காண்கின்றான், திருப்பி றான
காட் டத்தினை லப் [illegible] டெரியவே பெறுந்திர, னொருத்த
னேயவி னாகியா கியவொளி யாயவ னொளிர்கின்றான்." எ-ம்,
பிரபுலிங்கலீலை. "பொறியிற் புறத்து மனஞ்செல்லிற் புல
னேதோன்றி யிமைகத்திற், செறியிற் கரணம் பரானந்த சிவ
மேதோன்றுஞ் சிவந்தோன்ற, வறிவிழ்வரந்த விடயமய மாகு
மூலகந் தோன்றுமற், பிறவித் துயரக் கடல்கடந்து பேரின் ப
ஞ்சார் குவனென்றும்." எ-ம், திருக்களிற்றுப்படியார். "அ
ன்றிவரு மைம்புலனு நீயு மசையாம, னின்றபடி யேநிற்க மு
ன் னிற்குஞ்-சென்று, கருதுவ தன் முன்னங் கருத்தறியப் பா
யு, மொருமகடன் கேள்வ னுணக்கு." எ-ம், சிவானந்தமாலை.
"ஓயாம லைம்புலன் சேர்வாயி லொடி யெறிந்துங், காயா மன
த்தை யலைவறுத்து-மாயாதே, பண்டை யறிவொழிந்து பண்
டையறி வாய்ப் பரத்தை, மொண்டமுந்தி போவதுமுத்தி."
எ-ம், மற்றும்வருவனவற்றூற்காண்க.—மனோலயத்திற்றோன்
றிய திருவருளாற் பந்த நீங்கு மென்பதற்குப் பிரமாணம்: திரு
வள்ளுவர். "பிறவிப் பெருங்கட லீந்துவர் நீந்தாரிறைவ ன
டிசேரா தார்." எ-ம், தேவாரம். "பொன்னுள் ளத்திரள் புன்ச

டை யின்புற, மின்னுள் ளத்திரள் வெண்பிறை யாயிறை, நின்னுள் ளத்தருள் கொண்டிரு ணீக்குத, லென்னுள் ளத்துள தெந்தை பிரானிரே." எ-ம், திருவாசகம். "என்புள் ளுருக்கி யிருவினையை யீடழித்துத், துன்பங் களைந்து துவந்துவங்க ளேய்மைசெய்து, முன்புள் ளவற்றை முழுதழிய வுள்புகுந்த, வன்பின் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே." எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "உற்பவந் துடைத்த னிற்பிடித் தல்லது-பிறிதொரு நெறியு மில்லை." எ-ம், தத்துவராயர். "இதையா லயத்தி விருப்பா ரறிய விரந்துருகிப், பதையா திருப்ப தென் பாவிநெஞ் சேபர ஞாருளாற், சிதையா தொழியிற் சினுகாய் வினையுமிச் சில்சமயக், கதையான் மனக்கணக் கால்விடு மோவிக் கடும்பிறப்பே." எ-ம், பிரமகீதை. "இந்த யாக்கையி லியம்பிய பரம்பொரு ளறிபி, [illegible]த மானுடன் மெய்யதா யபேதமா யெய்தித், தொந்த மாம்பர மடைந்திடுந் தோன்றிடா-தாகிற், பந்த மாம்பவக் கடற்படும் பரகதி யடையான்." எ-ம், சிவானந்தமாலை. "வெய்யோன் வரவரவே மெய்ந்நிழலுந் தம்முளே, பையவொடுங்கும் பருதிபோலைய, னருள்வந் தணுகவே யாணவமாம் போத,மருளுங் கெடும்போய் மறிந்து." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௪௯)

மனோலயத்தாற் பரத்தையுணர்ந்தோன் மற்றையவனைத்தையுமுணர்ந்தோனென்று மேற்கூறுகின்றார்.

உணர்ந்தோ ரனைத்துமா மோர்பொரு டன்னை
யுணர்ந்தோ ரனைத்துமென் றுந்தீ பற
உள்ளங்கை நெல்லியீ துந்தீ பற.

எ-து. தானன்றிப் பிறிதொருபொருளும் இன்மையால் அனைத்துமான ஒருபரம்பொருளை யாவரொருவர் உணர்ந்தார் அவரே எல்லாப் பொருள்களையும் ஒருங்கே உள்ளங்கையினெல்லிக்கனிபோல் ஐயந்திரிபின்றிப் பிரத்தியக்ஷமாக உணர்ந்தோர்.எ-று.—(இ-ம்.) திருவாசகம். "பந்த விகார குணங்கள்

பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே, பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராவமு தாகாதே, யந்த மிலாத வகண்டமு நம்மு ளகப்படு மாகாதே, யாதி முதற்பர மாய பரஞ்சுட ரண்ணுவ தாகாதே, செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே, சேவன கன்க ளவன்றிரு மேனி தினைப்பன வாகாதே, யிந்திர ஞால விடர்ப்பிற வித்துய ரேகுவ தாகாதே, யென்னுடை நாயக னாகியவீச னெதிர்ப்படு மாயிடிலே." எ-ம், பட்டணத்துப் பிள்ளையார்பாடல். "மங்கை பங்க கங்கைநா யகநின், றெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்தலின், மாயைப்படலங் கீறித் தூய, ஞானநாட்டம் பெற்றனன் பெற்றபி, னின்பெருந் தன்மையுங் கண்டேன் காண்டலு, மென்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டே,னின்[illegible] யனைத்தினுங் கண்டே னென்னே, நின்னைக் காணு மாந்தர்,தன்னையுங் காணுந் தன்மை யோரே." எ-ம், திருவாய்மொழி. "மனிதரு மற்று முற்று மாயப்பிறவி பிறந்த, தனியன் பிறப்பிலி தன்னைத் தடங்கடல் சேர்ந்த பிரானைக்,கனியைக் கரும்பினின் சாற்றைக் கட்டியைத் தேனை யமுதை, முனிவின்றி யேத்திக் குனிப்பார் முழுதுணர் நீர்மையி னரே." எ-ம், பிரமகீதை. "எப்பொருள் களுக்குந் தோற்றமு நிலையு மிறுதியு மிதன் கணே யாகி,யொப்பிட வொன்று மின்றியே யென்று முள்ளது யுரையுணர் விறந்த, வப்பொருளனரே யறிந்தபோ தெல்லாப் பொருள்களு மறிந்தவா மந்த, மெய்ப்பொரு டானே யெப்பொருள் களுமாய் விளங்கலால் வேறிலா மையினால்." அன்றியும், "ஈசனை யறிந்த வந்த விடத்திலே யென்று மெ[illegible]லாப்,பாசமு நசித்த குறும் பணியறப் பவத்தின் றீர்வுந், [illegible]சுறு மகில மாய கங்குலின் கழிவுந் தானே,யாசறு மகண்[illegible] ரூபி யாகையு மனைத்து மெய்தும்." எ-ம், வரும். மற்றும் [illegible]ருவனவற்றுற்காண்க. (௫௦)

மனோலயசாதனஞ் செய்யு நீர்மைமேற் கூறுகின்றார்.

அந்நிட்டை கூடு மடைகுதற் கூனுயிர்ப்
பின்னத்தை முன்னுணர்ந் துந்தீ பற
பேதைமை நீங்கிடென் றுந்தீ பற.

எ-து. பந்தநீக்கத்துக்கு ஏதுவான அந்த மனோலயநிஷ்டை கூடுதற்குப் பந்தத்தை முன்பறிந்து நீங்கவேண்டலின் தேகேந்திரியாந்தக்கரணங்களை நேதிநேதி யென்று ஒன்றொன்றாகக் கழிந்து தன்னுண்மை காணுவதாகிய ஊனுயிர் வேறுபாடு முன்புணர்ந்து உனதறியாமையை நீக்குவாய். எ-று. (௫௧)

என்னுண்மையாவது இத்தேகத்தின் வேறில்லை இத்தேகமே நானென்று கூறாநிற்கும் மாணாக்கனைநோக்கித் தேகம் நீயல்லை யென்று மேற்கூறுகின்றார்.

ஓயு மாறுந்த காலத் துருத்துவெந்
தீயுட லாறுமிங் குந்தீ பற
தேகநீ நானல்லை யுந்தீ பற.

எ-து. இளைத்தேன் பருத்தேனென்று தேகத்தைச் சொல்லுதலினாலும், இதனுட் சோதிக்குமிடத்தும் இதற்குவேறாக ஓராத்மாவைக் காணாதபடியினாலும், தேகமேயானென்னில், அது கூடாது. என்மாடு என்வீடு என்கிறபோது சொன்னவனுக்கு அவை வேறாயிருத்தல்போல் என்னுடம்பென்றலானும், யோகிகள் கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தலினாலும் மரணகாலத்தில் அக்கினி மிகவும் பற்றிக்கட்டத்தைப்போல் சுடுதலினாலும், தேகம் நீயல்லை வேறே. எ-று.—உடலாறுமென்றவும்மையால் மற்றையமறுதலையும் வருவிக்கப்பட்டதெனக்கொள்க. (௫௨)

பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்லவென்று மேற்கூறுகின்றார்.

உணர்வின்றி நாளு முறக்கத் தடைந்த
மனதுக ராதாலு முந்தீ பற
வாயுவு நீயல்லை யுந்தீ பற.

எ-து. தேகத்திலே பிராணவாயு இருக்கிறபோது இது குளிர்கிறது இது சுடுகிறது என்றறிந்தும் அது நீங்கினபோது கடம்போலத் தேகம் கிடப்பதினாலே பிராணவாயுவே யானென்னில், உணர்வின்றித் தினந்தோறும் நித்திரையில் அஃது இராநின்றும் அப்போது அடைந்த சத்தாதியையுணராமையினாலும் பிராணவாயுவும் நீயல்லை. எ-று. (௫௩)

இந்திரியங்கள் ஆத்மாவல்லவென்று மேற்கூறுகின்றார்.

ஒன்றுணர் போழ்தொன் றுணராமை யானும்வே
றொன்றுணர்ந் தோதலா லுந்தீ பற
உணர்விந் திரியங்களன் றுந்தீ பற.

எ-து. சத்தாதிவிஷயங்களை உணராநிற்கின்றன அவை அடங்கின நித்திரையிலே தேகமும் பிராணவாயுவும் இருக்கப் பாம்புவரினும் சத்துருவரினும் அறியாமற்கிடத்தலால் ஞானேந்திரியங்களே யானென்னில் இந்திரியங்களுள் ஒன்று உணர்போழ்து ஒன்று உணராமையானும், ஒன்றை ஒன்று உணராமையானும், ஒன்று அறிந்ததை ஒன்று அறியாமையானும், அவைகளுக்கு வேறாய் ஒன்று இருந்து நான்கண்டேன் கேட்டேனென்று கூறுதலானும், கண்ணிற்குத் தீபம்போல் உனக்கு விஷயகாரணமல்லது அவைகள் நீயல்லை. எ-று.—ஒன்றுணர்போழ்தொன் றுணராமையானு மென்றமையால் துவக்கிந்திரியமே ஆத்மாவென்பாரையும் மறுத்தாராயினார். அஃது எங்ஙனமெனில், துவக்கிந்திரியம் சரீரமெல்லாம் வியாபித்திருத்தலின் இஃதே மற்றைய நான்குங்கொள்கையினின்று சத்தாதியை உணராநிற்கின்றதெனில், அது கூடாது. அங்ஙனமாயின், ஐம்புலனும் ஒருங்கேயுணர்தல் வேண்டும்; அஃதின்மையால், துவக்கிந்திரியமும் ஆத்மாவன்றென்று மறுக்கப்பட்டதெனக் கொள்க. (௫௪)

வாக்கிந்திரியமும் ஆத்மாவல்லவென்று மேற்கூறுகின்றார்.

ஏனைந வூமற்கு மியானென தென்றபி
மான மிருத்தலா னுந்தி பற
வாக்குநீ தானல்லை யுந்தி பற.

எ-து. இந்திரியங்களுணர்ந்ததை நான் கண்டேன் கேட்டேனென்று வாக்கிந்திரியம் கூறுகிற்கின்றது: தானறிந்ததைக் கூறுமல்லது அறியாததைக் கூறுமையால் வாக்கிந்திரியமே யானென்னில், அது கூடாது. வாக்கில்லாத ஊமனிடத்தும் யானெனதென்கிற அபிமானம் இருத்தலால், அது வசனகரணமல்லது நீயல்லை. எ-று. (௩௫)

ஆங்காரமும் புத்தியும் மனமும் ஆத்மாவல்லவென்றுமேற் கூறுகின்றார்.

ஆங்கார நிச்சயித் தப்புத்தி பற்றலா
ளேங்குள னுன்மன முந்தி பற
ஒன்றுநீ யஃறிவற் றுந்தி பற.

எ-து. ஊமனுக்கும் யானெனதென்கிற அபிமானம் இருத்தலால் இங்ஙனம்செய்வது அகங்காரமாதலின் அதுவே யானென்னில்; அது கூடாது. ஒரு பொருளின்கண் நிச்சயமில்லாவிடத்து இஃது என்னதென்றும், யானுடையேனென்றும், அபிமானித்தல் கூடாமையால் அஃது உனக்குக் கிரியாகரணமல்லது நீயல்லை. ஆயின் நிச்சயிப்பது புத்தியாதலால், அஃதே யானென்னில், ஒருபொருளின்கண்ணே பற்றுதலில்லாவிடத்து அப்பொருளை நிச்சயித்தல் கூடாமையால், அஃது உனக்கு ஞானகரணமல்லது நீயல்லை. ஆயின் அங்ஙனம் செய்வது மனமாதலின், அஃதேயானென்னில் நெஞ்சு நினைவெழாவிடத்து அஃது ஒன்றையும் பற்றுதலின்மையால் அஃது உனது இச்சாகரணமல்லது நீயல்லை, எ-று. (௩௬)

சித்தமும் ஆத்மாவல்லவென்று மேற்கூறுகின்றார்.

அறிவா னினைவு மடங்கலாற் சித்த
மறிவன் றசித்தாமென் றுந்தி பற
அறிவன் னுருநாமென் றுந்தி பற.

எ-து அங்ஙனம் நினைப்பது சித்தமாதலால் அதுவே யானென்னில்; அது கூடாது. நெஞ்சின்கண் நினைவும் எழாமல் அடக்குவோர் உளராகலின் வேறே ஓரறிவு இருந்துகொண்டு சித்தத்தையும் அசைவின்றித் தடுத்தலால் அச்சித்தமும் நீயல்லை: இவையெல்லாம் யானலனேல் எனது உண்மை மற்றியாதென்னில், தத்துவாதீதமாகிய ஞானமே நினது வடிவம். எ-று. (௩௭)

மேல் அவ்வாத்மாவினது பரிபூரணங் கூறுகின்றார்.

எங்குமாய் முத்தியி லீசனோ டெய்தலான்
மங்கா வுயிர்விபு வுந்தி பற
மற்றைய கூறொணா துந்தி பற.

எ-து. அறிவின்றி வழங்காநிற்கும் ஆத்மா பரமுத்தியில் பூரணமாகிய சத்தோடு கூடிப் பூரணமாகையால் அதனுக்கும் மகத்பரிமாணமல்லது மற்றைய பரிமாணங்கள் கூறுதல் கூடாது. எ-று. அஃது எங்ஙனமெனில் உள்ளதன்றி இல்லது ஒருகாலும் உண்டாகாமையின் முத்தியில் விபுத்துவமுடைய ஆத்மா பந்தத்திலே அஞ்ஞானத்திரோதம் சேர்ப்புண்டதாதலின் கருமத்தளவில் அணுபரிமாணமாயும், மத்தியபரிமாணமாயும், விளங்காநிற்கும். உண்மை மகத்பரிமாணமேயென்பது துணிவென்றதெனக்கொள்க. (௩௮)

மேல் தன்னுண்மை அறிதற்கு முற்பழகிப்போந்த வாசனைகளை நீங்கவேண்டுமென்று மேற்கூறுகின்றார்.

இந்தடை வாரின் னியல்பை மறைத்தவப்
பந்தங்கள் போக்கநீ குந்தி பற
பழவா சனையெலா முந்தி பற.

எ-இ. ஞானவடிவமாயிருந்துள்ள நினது உண்மையைச் சற்றும் தெரியவொட்டாமல் அநாதியே மறைத்துநிற்கும் அஞ்ஞானாதிபாசங்களை வேரறக்களைந்து நின்றோடு பழகிப்போந்த சகல வாசனையும் பற்றற விடுவாய். எ-று.—(இ-ம்) தேவிகாலோத்தரம். "மந்திரஞ் செபந்தியானம் பூசனை வணக்கம் வேண்டா, வந்தமி லாத முத்தி யுபாயமே யறிதல் வேண்டுஞ், சிந்தனை புறமே செல்லிற் றுயரமே திரிய மீட்கிற், பந்தமாந் துன்ப நீங்கிப் பரமான வின்பஞ் சேர்வாய்." எ-ம், பிரமகீதை. "சதுர்மறை யொழிந்த வாதனை பொலாத தர்க்கவா தனையுலகத்தின், மதமுற வொழுகும் வாதனை தார மக்கள் சுற்றத்தின் வா தனையு, மிதமுறு பொருளில் வாதனை தேகேந் திரியமனம் புத்திநற் பிராணன், முதலவா தனையும் வித்தைவா தனையு முடிவில்போ கத்தில்வா தனையும்." அன்றியும், "எறுடை யானைத் திருநெறி மாலை யிகழும்வா தனையும்வே தத்திற்; கூறிடு ஞான சாதன மாகக் கொள்ளுமத் தானபுண் டாத்தை, மாறுபட் டிகழும் வாதனை பிற வாதனை யாவுமா றுடர்க்கு, வேறதும் பரமாத் துவித ஞானத்தை விலக்குறும் விரோதி யென்னவே." அன்றியும், "அதலாதி வீட்டுநனி வாளை யுள்ளோ ரிந்திரிக வுந் தாற்பரிய றிந்துன்ன, மோதும்வா தனைகளெலா மிக வொப் போத முற்றுபர மாத்துவித ஞானி யாவான், வேதவே தாந்தங்க ணோக்கப் பட்ட மேலான வத்துவித ஞான மான, நாதனும் பிரமத்தை நவ வரமே நாமெனத் திருப்பதலா னுசுத் தீரோ." எ-ம், ஞானவசிட்டம். "மறுகுவா தனைக ளற்ற மௌனத்தை யொழிய வேறோர் நறுகதி நல்ல தில்லை யுணர்வன வுணர்ந்த தாகுந், துறுதிசை யெங்குஞ் சுற்றி மீண்டதாந் தொல்லை ஞாலந், தறுகியா முன்னை கண்டோர் சிவர்தின் றோ ரவத்தின் மாய்வோர்." எ-ம், சிதம்பரபுராணம். "அன்றி யுரைக் கருமனந்த கோடிபிறப் பிடைக்கரும் மாற்றி னுலுந், தன்றரிசு பரகதியைச் சையினிதெல் வேதாந்தச் சொற்ச

டோர்ந்து, நன்றிதரு பொருட்டெளிவாஞ் சிவஞானஞ் சிவனருளா னன்னின் முத்தி, யொன்றிறமெனி தாதலினுன் மூதுணர்வா விதற்கேற்ற வுறுதி யோர்வாய்." எ-ம், சிவஞானதீபம். "சாத்திரம்புத்தகம் பூசை சமயமதந் தருக்கந் தந்திரமந் திரயோகந் தவவிரதஞ் சீல், மெத்தரிய பாவனையென் சித்திகளே முதலா மெப்பயனு முத்திவிலக் கெனவொருசொல் லதனாற், றீர்த்தவன்மெய்த் தேசிகனு மவனருளா லகலாச் சித்தமல மறுத்தவலிற் றீமை நன்மை செயினும், வாய்த்தகதி யவன்செயல்போலிசைந்திசையா தொழுகும் வண்மையரே மெய்ஞ்ஞான வுண்மையிலை யினரோ." எ-ம், சிவானந்தமாலை. "பூசனையும் வாசனையும் புத்தகமுஞ்சாத்திரமும், வாசகமா மந்திரமுந் தந்திரமு-மே சமிறக்கின் றசிந்தனையு மெல்லாம் பொருளை, மறப்பென்று மாணு மதி." எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "கிரியை யினைத்தவம் புரிந்து கேட்டவர்க்குச் சும்மா,கிரியச் சுகம்விளைத்த சிமான்-குருவன்றிச்,சற்றேபதைப்பைத் தரினுஞ் சகம்படைக்கக்,கற்றானுங் காவலுமாங்காண்." அன்றியும், "சகாதிநம் வேண்டித் தொழில் செய்வேதமென்று, னகாரோ துயில்வார் நடந்தோ-விகாரமேனும்; சாத்திரமும் பூசைச் சமாதிகளுஞ்சார்போதக், கோத்திரங்காண்மாயக் குழாம்." எ-ம், [illegible]பள்ளல்வாக்கு. "வார்த்தையா லர்ச்சனையான் மந்திரத்தாற் பா[illegible]தாற், சாத்திரத்தாற் றந்திரத்தாற் றர்க்கத்தா-லாத்தையுமுன் றவம்பவமு மோயாதிங் குன்றனை மாணவக, தற்பரமுற் றிட்டிருந் தான்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுறுத்துக் கொள்க. (௩௯)

வாதனைகளெல்லாம் நீங்கிய மாணுக்கனுக்குச் சமாதி கூடுதற்கு ஆசனம் மேற்கூறுகின்றார்.

ஒட்டற முத்தித் தடையா யுளவெல்லாம்
விட்டனை யேயினி யுந்தீ பற
மேலொன் றாசனந் துந்தீ பற.

எ-து. முத்திவிலக்கென்று இங்ஙனம் கூறப்படுஞ் சகலவா சனையும் மாசற ஒருங்கே நீத்தோராயினர், மேற்சமாதி கூடுகைக்கு அநுகூலமாகியது யாதொரு சுகாசனம் அவ்வாசனத்தைப் பொருந்துக. எ-று —(இ-ம்.) பகவற்கீதை. "தலையுங் கழுத்து முடம்புமிவை செவ்வே தள்ளாதேயிருக்கக், கலையை விருந்துகண்களைத்தன் மூக்கி னுனிமே லேநிறுத்தி, யலையுங் கடல்போற்காமமுமெய்ப் பயமுந் தன்னைவிட்டகல, வலையு மனமுள் ளடங்கவெனை யுணர்ந்தே யிருக்குமது யோகம்." எ-ம், பிரமகீதை. "தக்கஞா னத்தைத் தான்பெறற் பொருட்டுத் தனியிடந் தனையடைந் திதய, துக்கமே வாமற் சுகாசனத் திருந்து தோடலைகழுத்துடம் பிவைநே, ரொக்குமா றிருத்திப், பூதிகொண் டிந்தவுடம்பையுத் தூளனம் பண்ணி, மிக்கவாய் வருமிந் தியங்களையெல்லாம் விடயமே லெழாவகை மீட்டு." எ-ம், அமுதசாரம். "செவ்வே யுடலுங் கழுத்துஞ் சிரமுமுற வெவ்வா தனத்தே யிருந்தெவர்க்குஞ்-சைவந்தால், வாதமுதனைய் நலியா மதியுடையோ, ராதன மென்ப ததுு." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (௰)

மேல் இச்செய்யுள் தொடங்கி உண்மை யிஃதென்று கூறுகின்றார்.

வாங்கிப் பொறியைந்து னின்ற மனந்தனை
நீங்கா ததநிறுத் துந்தீ பற
நினைவு நீத்திடுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஐம்பொறிகளோடுங் கூடிச் சத்தாதி விஷயங்களைக் கவராநிற்கும் மனத்தினை அவற்றோடு விட உள்ளே வாங்கிப் பின்பு அவற்றின் வழிப்போகாமல் நெறியிலே வைத்து அவ்விஷய வாசனைகளும் எழாதபடி அடக்கவேண்டும். எ-று. (இ-ம்.) தேவாரம். "பொறிப்பு லன்களைப் போக்கறுத் துள்ளத்தை, நெறிப்படுத்து நினைத்தவர் சிந்தையு, ளறிப்பு றும்மமு தாயவனேகம்பன், குறிப்பினாற் சென்று கூடித் தொழுதுமே." எ-ம், திருவாய்மொழி. "புலனைந்து மேயும் பொறியைந்து நீங்கி, நலமந்த மில்லதோர் நாடு புகுவீ, ரலமந்து வீய வசுரரைச் செற்றான், பலமுந்து சீரிற் படிமின்றொ வாதே." எ-ம், பகவற்கீதை. "வாங்கி யைம்பொறி நின்ற மனந்தனை, நீங்கி டாவகை நெஞ்ச விருத்தியே, நீங்கி யாவையுஞ் சிந்தை செயாவணம், பாவ மீங்கில் வாயரோ." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "மன மணிபேதச் சேற்றின் மறைந்தொரு வருக்குந் தோன்றா, கனமுறவிவேக நீராற் கழுவினாற் சித்தி காட்டும், வினவுறு விவேக வன்பான் மெய்ம்மையை மதியாற் கண்டு, சினமுறு பொறியைவென்று தீர்வரும் பிறவி தீர்வாய்." எ-ம், பிரபுலிங்கலீலை. "இந்திய மோரொன் றுவிட் டிடின் மற்றை யொன்று சாரு, முந்திய மனம ழிப்ப முற்றும்போ மனிய பாம்பி, னைந்தலை களினுமொன்றை யரிந்திடின் மற்றொன் றுலஞ், சிந்திடு மிடற நிந்தாற் றீர்ந்திடு மொருங்கு மாதோ." எ-ம், சிவானந்தமாலை. "பூதஞ் சுழலும் பொறிபுலனந் தக்கரணம், போதங் கழித்துநாள் போக்காதே-போதச், சிறையா நிறைவகலச் சின்மயனே யத்தே, நிறையா நிறைவாகி நில்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (௧௧)

பறைத்தெழா துள்ளம் புதைப்பாய் பதைக்கில்
விதைப்பாயங் கங்கேயென் றுந்தீ பற
மாயு மனப்பேயென் றுந்தீ பற.

எ-து. சித்தத்தைச் சற்றும் அசையாதவண்ணம் அடக்கக்கடவாய். அங்ஙனம் அடங்காது அசைந்து ஒருபொருளைப் பற்றுமாயின், பற்றுமுதிர்ந்து நிச்சயிப்பதற்குமுன் விவேகத்தால் உடனே அழித்து முன்னின்ற நிலையே நிற்கக்கடவாய். அப்பொழுது அலகைபோல் உழலாநிற்கிற மனம் இறந்திடும். எ-று. (இ-ம்.) தேவிகாலோத்தரம். "பற்றினாற் சலிக்குமுள்ளம் பற்றுமற் பண்ணிக்கொள்க, சிற்றலின் றெளினுந் தத்த நிலையினி னிறுத்திக் கொண்டாற், பெற்றன மென்று பேணிப் பின்னைப்பே ராமற் காக்கு, நற்றவ ரன்றி யிந்த வுலகினி னல்

லார் யாரே.'' எ-ம்,ஞானவாசிட்டம்.''எந்த வெந்த வாதனைக ளிதயத்தெழுந்த வவையெல்லா, முந்த விந்த விடத்தழிக்கி னத்வேமாயைக் கழிவர்கு, முந்து வேபாகத்மோகமென மொழியு மிருவா தனைவிட்டு,வந்த பாவா பாவங்கு மாற்றி விகற்ப மற வாழ்வாய்.'' அன்றியும், ''எங்கே யெங்கே [illegible] யோரொன்ன வீழ்ந்தழிந்து, மங்கே யங்கே நின்றெழுப்பி ய கண்டவறிவி னடைவித்தான், சங்கே தமதா லிவ்வாறு சாதித் துளமா மதகரியை, வெங்கே தமறத் தனைத்தெல்லா விசாரத் தாலும் வீடணைந்தான்.'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற் றுற்காண்க. (௬௨)

அசைவறச் சித்த மடங்குமேற் பின்ன
ரசையாமற் காத்திடென் றுந்தீபற
அறிவால் வருந்தியு முந்தீ பற.

எ-து. அசைவொழியாத சித்தம் யாதொருகாலத்து அசைவொழிந்து அடங்குமாயின் பின்னர் அசையாதபடி அதன்கண் அசைவு பிறப்பித்தற்கு உரியன எவையேனும் அவற்றை அறிவினது வீரப்பாட்டால் அக்கணமே நீக்கித் திடசித்தம் பண்ணிக்கொள். எ-று.—(இ-ம்)திருவள்ளுவர். ''எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார், திண்ணிய ராகப் பெறின்.'' அன்றியும், ''துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி, யின்பம் பயக்கும் வினை.'' எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். ''ஆராத சித்தமானதோர்காலத் தடங்குமானாற், பேராமல் வருந்திக் காத்துப் பின்னைச்சிந் தனைகள் சென்று,சாராமல் வல்ல வாறு தடுத்துச்சார் வான வெல்லாஞ், சேராமன் மயக்க நீக்கித் திரமாகச் செய்து கொள்வான்.'' எ-ம், ஞானவாசிட்டம். ''வருந்தி முயன்று மனந்தன்னை மாற்றி யில்லை யுண்டென்று,இருந்த பதத்தி லிருந்திவோ யிடர்திர் நெஞ்ச மிடரின்றிப், பொருந்தல் வேண்டு மனம்வென்றாற் புவன மூன்றுந் துரும்பாகுந்,திருந்த வினிதென் றனவெல்லாந் தீதாய்த் தோன்றின் மனமாளும்.''

எ-ம், நாலடிநானூறு. ''ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்க ளுள்ளுடையத்,தாக்கருந் துன்பங்க டாந்தலை வந்தக்கா, னீக்கி நிறூஉ முரவோரே நல்லொழுக்கங், காக்குந் திருவத் தவர்.'' எ-ம்,அருட்பிரகாசம். ''கடைதரு திப்புகை கால்வருத் தங்கொளி கைநெகிழ்ந்து விடினவிந் தாக்க மவாறுந்துய ரெய்தலின் வெம்பொறிவாய்ப்,படர்தரு சித்த மொருகா லடங்கிற் பின்னைப்படராந், தடைசெயல் வேண்டும் படர்ந்தா லெவர்பின் றடுப்பவரே.'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. ()

ஐயமறி யாமையுஞ் சாரா தறிவொடுந்
தூங்குவாய் நாளுமென் றுந்தீ பற
தோன்றும் பரம்பொரு ளுந்தீ பற.

எ-து. விகற்பவுணர்வரிய சித்தசலனமற்றிருந் துள்ள அவ்விடத்து அறியாமையாகிய கேவலமும் பொருந்தாமல் உன்னுடைய சுபாவ அறிவோடுகூடி நிர்விகல்பமாக [illegible] சாதகம் செய்வாயாகில் அங்ஙனம் உனக்கு மேலாகிய பரம்பொருளே தோன்றும். எ-று.—(இ-ம்)திருமந்திரம். ''அறிவறியாமை யிரண்டு மகற்றிச், செறிவறி வாயெங்கு நின்ற சிவனைப், பிறிவறியாத பிரானென்று பேணுங், குறியறியாதவர் கோனெறி யாரே.'' அன்றியும், ''பொங்கு மிருணீக்கும் புண்ணியக் கூத்தனை,யெங்குமாய் நின்றாடு மேகம்பக் கூத்தனைக், கங்குல் பகலினுங் காணாத கூத்தனை,யிங்கெளிடமாக யான் கண்டவாறே.'' எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல். ''சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று,நினைந்தது மற்று நினையா ததுமற்று நின்மலமாய்த்,தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற, வனந்தலி லென்றிருப் பேனத்தனே கயி லாயத்தனே.'' எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். ''நித்திரையும் பராக்கினையு நீக்கிச் சித்த மொருநிலையு நீங்காமனிறுத்திக் கொண்டாற், சித்தமொருபொருளினையுஞ் சேரா தாகிச் சேரும்வகை சேராமற் செல்ல நின்று, மத்தமன முதலாய வவத்தை

யொன்று மருவாத வகைசிற்கு மதுவே யிருமுத்திநெறியே ன்றுமறை யிடைவிடாது முறையிடவு பாகமங்கண்மொழியு ங்காணே." எ-ம், திருவுந்தியார். "இரவுபகலில்லா வின்பவெ ளியூடே, விரவி விரவி நின் றுந்தீ பற, வேறாயவேறாய நின் று ந்தீ பற." எ-ம், சிவஞானசித்தியார். "அறிவொணுமை யறிவுகற்றி யறிவி னுள்ளேயறிவுதனையருளினுலறியாதே யறிந்து,குறியா தே குறித்தந்தக் கரணங்களோடுங்கூடாதே வாடாதே குழை ந்திருப்பையாகிற், பிரியாத சிவன்றனே பிரிந்து தோன்றிப் பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி, நெறியாலே ய னைவுமெல்லா மல்லவாகி நின்றென்றுந் தோன்றியிடவரிராதா றுமே." எ-ம், திருவம்மானை. "உற்ற மறப்புதினைப் பற்றேன் காணம்மானை, பேரவாத சித்தத்தே யொத்தேன்காணம்மா னை." எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "ஆழிவா ர்மயக்க மாசாதி ஒழிந்தாய் விடயத்திரிவிகற்பம்-பிரியாத், தராசுநிலே போலிசமாதிவரின் ஞானம், விசாகருமக் கொப்பாமெவர்." எ-ம், மோகவதைப்பரணி. "ஆக்குணா வையுமுணர்வு மாகிய சொ றைவிருந்து, தூங்கினர்காண் சுகமுடையார் சும்மேலோ சும்மலைக்காய்." அன்றியும், "நீங்குதலில்லா வறிவேகழிந்த க்கால்விழிப்பதுவுந், தூங்குவதுமுண்டாமோ சும்மேலோ சு ம்மலைக்காய்." அன்றியும், "ஒழித்தே யுள்ள முணர்வுடைய லொ ழியா வொருவன் வருமனவும், விழித்தேயுறங்கும் விளங்கிழை யீர் மேவுங் கோடந் திருவிதே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவன வற்றுக் காண்க. (௬௭)

அந்தப் பரத்தோ டிரண்டற் றயிக்கமா
மந்தரன் வீட்டையே யுந்தீ பற
அந்த விதவீடென் றுந்தீ பற.

இ-ள். அங்ஙனம் சுத்தாவஸ்தையிற்றோன்றிய பரத்துடன் காண்பானும் காட்சியும் இன்றி வேறறக்கலப் பதியிற்றும் அத்தக் கிறப்பினையுடைய நிட்டையே அத்துவித முத்தியெனப்

படும். எ-று.—(இ-ம்) திருமந்திரம். "குறியாக் குறியினிற் கூடாத கூட்டந், தறியா வறிவி லுகந்தேக சித்த, நெறியாம் பரா நந்தி காட்டொன்றிச், செறியாச் செறிவைச் சிவமெனலா மே." அன்றியும். "சித்தம் பரன்றே யிருந்து சீவனுஞ் சுத்த முதலைந்து தத்துவந் தாழ்ந்திக்கி, சுத்த மகத்துந் தொடாவகை வினைந், தத்த வவன்பாலடைதல் சித்தாந்தமே." எ-ம், கந்தரல ங்காரம். "போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்பு முள்ளும், வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்து வந்து, தாக்கு ம னோலயந் தானே தருமெனைத் தன்வசத்தே, யாக்கு மறுமுக வாசொல்லொ ணாதிந்த வானந்தமே." எ-ம், கந்தரநுபூதி. "ஆறு வருமே தயிலே வாசே, ஞானக் காலே வேலத்தகு மோ, யாறு மெயவெய் யவிழும் சிவமுக், தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே." அன்றியும், "வாரே புனல்யார் கனல்யார் குதமோ, ஞானே தயமோ சவிருன் மறையோ, யானே மனமோ வெனையாண்ட விடந், தானே பொருளாவது சண் முகனே." எ-ம், திருவாய்மொழி. "நன்றாய் ஞானங் கடந் துபோய் நல்லிந் திரியமெல்லாமீர்த்து, ஒன்றாய்க்கிடந்த வ ரும் பெருந்தூ ழுவப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து, சென்று ங்கிடப்பர் துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசையற்று, லன்றே யப்போ தேவீடதுவே வீடு வீடாமே." எ - ம், பகவற்கீ தை. "யாதொன நிந்தப் புவனறியா வயாவி லின்ப மாயிரு க்கும், யாதொன் றினைக்கொண் டடைந்தோர்கள் பின்னை யத னி னிரண்டாகார், யாதொன் றினைப்பெற் றவசிதனின் மிக் க தொப்புள தென்றார்கள், யாதொன் றிந்த வறிவிற்கே ய றிவாய் நிற்கு மதனின்றோர்." எ-ம், பிரமகீதை. "சமுத்திய த னிற்றுயர் துலக்குறும் தன்னின், செழுப்பிய தன்வடிவி னுவினையை யெய்தாத், தழுத்தமுற யாவனது வாழுமவ னெக் கு, முழுத்தியுள தாகிமுடி வுற்றுன்." எ-ம், பிரபுலிங் கலீலை. "இயைஞாரிருந் திருவெனு மிலையல தீற்கு, மாயி

ன் வேறறுமுத்தியன் றதுசக மாமென், றேயு மாறிது வதுவெனுஞ் சுட்டிலா வியல்பை, மாயை மாறிய நிதவியா லருளினன் வள்ளல்." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "முடிவுகன வஞ்ஞானமில்லாநி லெயிலதுவா மும்மை யாகு, மடர்தருஞாதிருஞான ஞேயமெழுந் தொடங்குமிட மதுவே யாகும், இடவிசும்பனருயிருந்தும் விசும்பான நிலையதுவாஞ் சித்தம் புத்தி, படர்மனம்போய்த் தாவாவுள் ளறிவுபெறி லொப்பாமப் பரம ரூபம்." எ-ம், சிவப்பிரகாசம். "பொற்புறு கருவி யாவும் புணராமே யறிவிலாமைச், சொற்பெறு மதீதம் வந்து தோன்றுமே தோற்றி நின்ற, சிற்பர மதனு ளுள்ளச் செயலறத் திடவு திக்குந், தற்பரமாகி நிற்றல் சாக்கிரா தீதந் தானே." எ-ம், சிவநெறிப்பிரகாசம். "ஞானமுடன் ஞேயஞா திருவென்று மூன்றுநாடாமற் றுனதுவாய் நண்ணியிட முனே, யூனமிலா துன்மனைக்கு மேலான முத்தி யுற்றதுநின் மலதுரியா தீதமென வுரைப்ப, ரானவிதே சுத்தமா முத்தியாகு மன்றிவே றுரைக்கு முத்தியவைக ளெல்லா, மீனமா முத்தியது தன்னை யெல்லா மியம்புவா மறிந்ததனை யிசையா வாறே." எ-ம், இருவமயாழினை. "சததிய மானது சத்தேகாணம்மானே, தற்போதம் போனவிடத்தற்பரமா மம்மானே." எ-ம், சிவானுபூதிவிளக்கம். "பரிசுத்தங் கொண்ட விரும்புபோ லெங்கும், பரிசுத்த மான பராபரமேயானதே." எ-ம், நெஞ்சொடுமகிழ்தல். "நீரொடுதண் ணுவியின்டு நீரான வாறேபோல், லூரொடுபே ரில்லானோ டொன்றாய் நெஞ்சமே." எ-ம், சிவானந்தமாலை. "மித்தையுடற் கட்டறுத்து மெய்யருளாய் மெய்யொழிக்குந், தத்துவமுங் கேவலமுஞ் சார்வகற்றிச்-சுத்தந், தனியாகித் தானும் போய்த் தற்பரமாய் விட்டாற், செனியா னிது சத்தியம்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (க௫)

எம்மதத் தோரெவ் வகைநிட்டை சொல்லினுஞ்
சம்மத யேயமக் குந்தீ பற
தற்போத மாய்க்குமே லுந்தீ பற.

எ-து. இங்ஙனங்கூறியது ஒழிந்துபின்னும் நானாவிதமாக முத்தி நிஷ்டை கூறுவாரும் உளர். யாதொருசமயி கூறிய யாதொரு நிஷ்டை யேனும் ஆத்மாவினது தற்போதத்தைக் கெடுத்துச் சிவத்தோடு இரண்டறக்கலப்பிக்குமாயின் அந்நிஷ்டைகளும் எமக்கு அவிரோதமே. எ-று. (இ-ம்.) சிவானந்தமாலை. "நாலாய நற்பதமு நல்ல வழுத்திரிய, மாலாய தந்திரமு மந்திரமு-மேலாய, விற்போதவுண்மைத் தெரிசனமு மெல்லாமுன், றற்போத கட்டமெழத் தான்." எ-ம், [illegible]ாகமம். "வேதவாகமமுந் தீக்கை விதிகளுஞ் சரியை யாதி, மேதகு பாத நான்குமிருபத முத்தி நான்கும், நிதின்மா லவக மற்றுஞ் செப்பியவனைத்து முன்றந், போதநீ ருக நாதன் புந்திசெய் தமைத்த வாமே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (க௬)

நானற்ற போதத்தே நானுன முத்தியை
நாலொன்ற லஞ்சொல்லு துந்தீ பற
நன்மைதச் செட்டாதென் றுந்தீ பற.

எ-து. காண்பானும் காட்சியும் இறந்து அத்துவிதமாகிய பரசுகாதீதத்தை இவ்வண்ணம் இருந்ததென்று இங்ஙனங் கூறுவது எங்ஙனம் அந்நிலை வேதாதீதமாதலின். எ-று.—(இ-ம்) திருமந்திரம். "ஏகத்துக்கண் கொண்டு பார்க்கின்ற மூடர்காள், ளகத்துக்கண் கொண்டு பார்ப்பதே யானந்த, மகட்குத் தாய் தன் மணாளனோ டாடிய, சுகத்தைச் சொல்லென்றாற் சொல்லுமா றெங்ஙனே." எ-ம், தேவாரம். "மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி மயானத்தான் வார்சடையான் மாசொன் றில்லா, னொப்புடைய னல்ல னொருவனல்ல னோரூர னல்ல னுவமையில்லி, யப்படிய னவ்வுருவ னவ்வண்ணத்த னவனருளே கண்ணாகக் காணி னல்லா, லிப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வ

ன் னைத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொ ணாதே.''
எ-ம், திருவாய்மொழி. "நின்ற வொன்றையுணர்ந்தேனுக் கத
னுணோர்மை யதுவிதுவென், றொன் றுமொருவர்க் குணரலாகா
துணர்ந்து மேலுங்காண்பரிது, சென்று சென்று பரம்பரமா யா
துமின்றித் தேய்ந்தற்று, நின்று நிதென் றறிவரிதாய் நன்றாய்
ஞானங் கடந்ததே.'' எ-ம், பிரமகீதை. "ஒழிவிலாப்பரம யோகி
யரநுபவமுள்ளவா றுரைத்திட வெனக்கோர், வழிபெறேனெ
மொன் மகேசன்மா முனிவர் வானவ ருரைத்திட மாட்டார்,
விழிமிருஞ் சிவனால் விஞ்சையாஞ் சிவையால்விளம்பவும்படா
தது விளம்பு, மொழியெலாம் வந்து மூகமா வகத்தே முடியுமக்
நிலமதே முடிவு.'' எ-ம், நித்தியானந்த சரிதம். "மோகித்த கா
மத் தின் கண் மூயற்சியிற் சுகமுந்தன்னைர், தாகித்த தாகத்
தைய்யுந் தாகித்தோ னறிவ தல்லா, லேகாந்த பொருள தாகி
யிடைவிடா தமுத மூறும், போகத்தை நுகர்வ தல்லாற் போ
தத்தாற் புகல லாமோ.'' எ-ம், சிவானந்தமாலை. "சொல்லுவா
ன் சுட்டுவான் பேறனசுகா தீதத்தைச், சொல்லுவா யென்று
லென் சொல்லுகேன்-புல்லிவிடா, வன்மைக்குஞ் செய்மை
க்கு மப்பாலாமத்துவித, வுண்மைக்கோ ருத்தரமுண் டோ.''
எ-ம், திருவம்மானை. "உண்டெதேக் கிட்டெங்கு மொன்றானே
னம்மானை, உண்மைக்கோ ருத்தரந்தா னில்லைகா ணம்மானை.''
எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம், "சந்தாதி தத்துவம்போய்த் தானு
மெதி ருங்கழன்றும், சித்தாந்த வேதாந்தச் செம்மையிலே-மு
த்தி, யநிர்வசன மின்ப மதிதமெனி லாங்கே, பிணமிதெல் க
ன்மம் பிளாய்.'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

பெத்தர்க் கொருசிவ மின்மையிற் போருண்
முத்தர்க் குலகுமின் றுந்தி பற.
முழுதுஞ் சிவமாத லுந்தி பற.

எ-து. பெத்தராயினோர்க்கு உலகமேயன்றிச் சிவந்தோன்
றாது: அதுபோலும் பேரருளினை நீங்காத முத்தராயினோர்க்கு

ச் சிவமேயன்றி உலகும் தோன்றாது: அச்சிவத்தையன்றி வே
றொருபொருளும் இன்மையால். எ-று.—(இ-ம்.) பிரமகீதை.
"தன்னின் வேறிலா மையிற்பர முத்தியைத் தனதுயுத் திவி
றுலே, யன்னியங்களாய்த் தோற்றுமா பாசனு பங்களி றறிகி
ன்றான், முன்னை மெய்படி லுடைமாந் தொசயிற்றன் மோகத்தா
லெலாம்பந்த, மென்ன வுற்றனன் றத்திய மப்பரி செருக்கும
தியல்பேயாம்.'' எ-ம், சிவப்பிரகாசம். "அகம்புற மெனவிர
ண்டா வருச்சனை புரியு மித்தச், சகத்தனி லிரண்டி மின்றித்
தமோமயமாகி யெல்லா, நிகழ்ந்திட மகிழ்ந்து வாழு நீமை
யார்போல ஞானந், திகழ்ந்தகம் புறமொழித செம்மையோர்
நன்மையோரே'' எ-ம், அறிவானந்தசித்தியார். "பெத்தனை
ச் சேதிக்க வென்றே மொழியவிப் பெருலக, மித்தனையுமிரு
மென்றனக் கில்லை யெனுமதுபோன், றத்தன்சொ லொன்றி
லெனிமாயச் சேதிக்க வென்றெனக்குச், சித்த மயமுல கெல்
லா மிறந்ததென் செப்புவதே.'' எ-ம், சிவானந்தமாலை. "நின்
செயலற் றெப்போது நம்முடனே நிற்குதிலே, யுன்செயலற்
றேதிமிட வுற்றுக்கே-னென்கவடங், கொன்றுமற வொன்
றுறி யொத்துடனுன் பந்தத்தி, னின்றதுநீ யான் முத்தியிது வி
ல்.'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுட்காண்க. (௮௨)

எல்லாஞ் சிவமேயென் றெண்ணினுந் தின்போத
மல்லாலஃ துண்மையன் றுந்தி பற
அங்கது நீங்கிடென் றுந்தி பற.

எ-து. உள இல எனப்படுமெல்லாப்பொருள்களும் சிவமே
யெனக் காணுமிடத்தும் காண்பதும் நின்போதமாதலின் அ
துவும் உண்மையன்று: எவ்விதத்தேனும் நின்போதம் எழாம
ல் அடக்குதலே உண்மைநிஷ்டை. எ-று.—அங்கதுமென்ற
வும்மையால் ஞானவிதமாகியெழாநிற்கும் ஆன்மபோதமெல்லா
ம் அடங்குகவென்பதாயிற்று. (இ-ம்.) சிவானந்தமாலை. "ப
ற்றிலிருப்பாயகனும் பார்க்கிலவ னன்டாகு, முற்றுணர்வ

வேறுகு மொன்றுமெனின்-மூற்றும், பிரியாப் பொருள் பிறியும் பேசுமுரைக்கெட்டாக், குறியாக் குறியாங் குறி.'' அன்றியும், "கண்ட வறிவு கடமே யெனிலதமன், கண்டறிந்துக் காணுமை காணுமது-கொண்டிலின், மத்திமமே யந்த வருப்பெயின்றுங் காணுதநிருத்தமமா. மென்றே யுணர்.'' எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம், "கட்டுநீங்காரன் விட்டாலுங் கந்தகலாக் கன்றுகளைத், தட்டிப் புறப்படுத்துந் தன்மைபோ-லொட்டெடுத்து, நின்றுற்போ லிசிவமாய் நில்லென்று நீக்கமறத், தெழுந்றுக்கி லொன்றிரண்டாகும்.'' அன்றியும், "குரங்கை நிலையா திருமென்று கூறத், திரும்பி யதுவே நியானம்-வருங்கதைபோ, லிசிவமாய் நில்லென்று லிங்கியது வா கினைத்து, மாய்வையது வன்றே மலம்.'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௬௯)

பாவனு தீத நினை வின்மை யுண்டெனிற்
பாவனை யாகுமென் றுந்தி பற
பன்னூற் கருத்துமீ துந்தி பற.

எ-து. பாவனைக்கு அதீதமாகிய உண்மை நிஷ்டை யாதெனில் உன்னுவதும், நினைவிறந்து நின்றவிடம். அஃது ஒரு சற்றுண்டேனும் அதுவே பாவனையென்று சொல்லப்படும். எல்லா நூல்களினது துணிவும் இதுவே- எ-று.—(இ-ம்.) சிவப்பிரகாசம். "பாவிக்குஞ் சூனமுதி வேண்டும்பயனில்லை கரணமீத்துப், பாவிப்ப னென்னி லென்னைபழுதன பாவகத்தாற், பாவிக்க வொண்ணு னென்று பாவிப்ப னென்னி லீயென், பாவிக்க வேண்டா வாண்ட பரனருள் பற்றி னோர்க்கே.'' எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம். "குறங்குகுத்திக் கொண்டு குரோக்கைகந்திக்கூட்டை, மறந்தழைத்தாற் றாக்கம் வருமோ-வெருங்கெடுவீர், தன்னை யறிந்தெழுந்த சச்சிதா னந்தத்தை, யுன்னி யொழிந்தவிடா தோ.'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௭௦)

ஒன்றிய கேவல மென்றே யுணர்ந்தருந்
துன்றிரு ளொன்றிலா துந்தி பற
சுத்த மிதாயதென் றுந்தி பற.

எ-து. சகலகாரணங்களும் ஆத்மபோதமும் அடங்கிவிடத் தோன்று நிற்கும் சுத்தாவத்தையும் உயிர்களுக்கு சகசமாயுள்ள கேவலாவத்தையென்றே எண்ணப்படும். அக்கேவலத்திற்கு உண்டாகிய பேரிருளொன்றும் இன்மையின் இது சுத்தாவத்தையென்னும் பேருடைத்து. எ-று. (இ-ம்.) கந்தரலங்காரம். "வளையற் றவுணர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச் செற்ற, புளையற்ற வேலவன் போதித்தவா பஞ்ச பூதமுமற், றுளையற் றுணர்வற் றுளமற் றுயிரற் றுபாயமற்றுக், களையற் றிருளற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்சியதே.'' எ-ம், மோகவதைப்பரணி. "யாதுமா யறிவிறந்த விருளொன்று மிலதே, யாதுமாயறிவிறந்த வொளியொன்று முளதே.'' எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. வாங்கிப் பொதிவயந்து மென்றசெய்யுள் தொடங்கி இச்செய்யுள் காறும் உண்மை நிஷ்டை கூறினாரெனக்கொள்க. (௭௧)

இங்ஙனங்கூறிய உண்மை நிஷ்டைக்குளிருந்தும் துவிதபாவனை தோன்றுமாகில் அஃது ஒழிந்து நின்னிலை கூடுதற்கு மேலும் ஒருபாயநிஷ்டை கூறுகின்றார்.

பாவனு தீதம் பதியா விடத்தேக
பாவனை பற்றிநின் றுந்தி பற
பழுத்தா லொழித்திடென் றுந்தி பற.

எ-து. முற்கூறியசகசநிஷ்டை பதியாவிடல் அங்ஙனம் தோன்றிய நினைவு அநேகபாவனைகளைப்பற்றி மயங்காமல் எல்லாப்பாவனைகளும் தன்னுள் அடங்குவதாகிய ஏகபாவனையைப்பற்றி நின்று அப்பாவனை முதிர்ந்து மற்றொரு பாவனையும் தோன்றுதவிடத்து அதனையும் மெள்ளமெள்ள நீக்கவே முற

கூறிய உண்மை நிஷ்டைகூடும். எ-று. பழுத்தாலொழிந்திடெ
ன்றது மேற்கூறுவனவாகிய உபாயநிஷ்டைகளுக்கும் ஒக்கு
மெனக்கொள்க. (இ-ம்.) திருவாசகம். "அளவிலாப் பாவகத்
தாலமுக்குண்டிடக் கறிவின்றி, வினையொன்று மறியாதே வெ
றுவியபுறுக் கிடப்பேனுக், களவிலா வானந்தமளித்தென்னை
யாண்டானைக், களவிலாவானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டே
னே." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "பொய்ய தாமுடிக்கொம்பினை
ப் பற்றவும் போக்கவு நினைப்பாரா, ரையனேபர போதபூரண
த்தியல யயலொன்று வருமாறென், பொய்ய தாகிய வனேக
பா வனையினைப் பொருந்தல்புன் பிறப்பாகு, மைய மின்றிய
வேகபா வனையினி லழுந்துதல் பவந்தீர்தல்." எ-ம், வரும். ம
ற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.—பழுத்தாலொழிந்திடென்றத
ற்குப் பிரமாணம்:திருவள்ளுவர். "சார்புணர்ந்து சார்பு கெட
வொழுகின் மற்றழித்துச், சார்தரா சார்தரு நோய்." எ-ம், சிவ
தருமோத்தரம். "நீங்கின ரிந்த வுண்மை நிலையினை நெஞ்சந் த
ன்னிற், றாங்குக சகளந் தன்னைச் சங்கரன் றன்னை யுன்னி, நீ
ங்குக சகளந்தன்னை முன்னையி னிலையி னிடித், தாங்குக திரியி
ற் பின்னுஞ்சகளமா தரிக்கை சூழ்க்கே." எ-ம், திருக்களிற்றுப்
படியார். "பற்றினுட் பற்றைத் துடைப்பதொரு பற்றறிந்து, ப
ற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற-பற்றதனிற், பற்றுவிட வந்நி
லையே தானே பரமாகு மந்தமிது சொன்னே னறி." அன்றி
யும், "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னென்றமையாற்,
சார்புணர்வுதானே தியானமுமாஞ்-சார்பு, கெடவொழுகி னல்
ல சமாதியுமாங் கேதப், படவருவ தில்லைவினைப் பற்று." எ-ம்,
வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (எஉ)

அவ்வாவினை யிதுவென்று மேற்கூறுகின்றார்.

பாராதி யெட்டுமெப் பானுமெப் பானுமா
யோர்சோதி யேநின்ற துந்தீ பற
உன்னுவே றில்லையென் றுந்தீ பற.

எ-து. பிருதிவியாதி அட்டமூர்த்தமும் அவற்றினுக்குப் பர
மாகியுள்ளனவும் பின்னும் வாக்குமனத்திற்கு எட்டுவனவும் எ
ட்டாதனவுமாய் விரிந்திருப்பது ஒருசோதியே வேறொருபொ
ருளும் இல்லையென்று பாவனை பண்ணுவாய். எ-று. (இ-ம்)
திருமந்திரம். "தானே கடன்மலை யாதியு மாயிருக்குந் தானே
திசையொடு தேவரு மாயிருக்குந், தானே யுடலுயிர் தத்துவ
மாயிருக்குந் தானே யுலகிற் றலைவனு மாமே." அன்றியும், "எங்
குந் திருமேனியெங்குஞ் சிவஞ்சத்தி, யெங்குஞ் சிதம்பர மெ
ங்குந் திருநட்டம், மெங்குஞ் சிவமா யிருத்தலா லெங்கெங்குந்,
தங்குஞ் சிவனருட் டன்விளை யாட்டே." எ-ம், திருக்கடைக்
காப்பு. "பட்டிசைந்த வல்குலாள் பாவை யாளோர்பாகமா,
வொட்டிசைந்த தன்றியு முச்சி யாளொ ருத்தியாக், கொட்
டிசைந்த வாடல்வாய் கூட லால வாயிலா, வெட்டி சைக்கு மூ
ர்த்தியா யிருந்த வாறி சொல்லையே." அன்றியும், "அரிய காட்
சிய ராவர் மெய்யனைக், பெரிய பேருகந் தேறுவர் கண்டமுங்,
கரியர் காலிருள் வாழ்க்கையாயினும், பெரிய ராரறி வாரவர்
பெற்றியே." எ-ம், தேவாரம். "அருந்தவர்க டொழுதேத்து ம
ப்பன் றன்னை யமராடம் பெருமானை யானை மூவா, மருந்த
மார்க் கருள்புரிந்த மைந்தன் றன்னை மறிகடலுங் குலவரையு
மண்ணும் விண்ணுந் திருந்தொளிய தாரகையுந் திசைகளெட்
டுந் திரிசுடர்க ளோரிரண்டும் பிறவுமாய, பெருந்தகையைப்
பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே." அன்றியும், "மாலாகி நான்முகனாய் மாபூத மாய் மரு
க்கமா யருக்கமாய் மகிழ்வு மாகிப், பாலாகி யெண்டிசைக்கு
மெல்லை யாகிப் பரமாகிப் பரலோகந் தானே யாகிப், பூலோ
கபுவலோக சுவலோ கமாய்ப் பூதங்க ளாய்ப்புராணன் றானா
கி, யேலா தனவெல்லாமேல்விப் பானா யெழுஞ்சுடரா யெம்ம
டிக ணின்ற வாறே." எ-ம், திருப்பாட்டு. "வானு யுயி ரானுயுட
லானுயுல கானுய், வானுய்நில னுய்கட லானுய்மலை யானுய்,

தேனூர்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் டு
றையு,ளாரூவுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே." அன்றியு
ம், "கார்க்கின்ற மழை யாய்ப்பொழி வானைக் கலைக்கெல் லா
ப்பொருளாயுடன் கூடிப்,பார்க்கின்ற வுயிர்க் குப்பரி வானை
ப் பகலுங் கங்குலு மாகி நின்றானை, யோர்க்கின்ற செவியை
ச் சுவை தன்னை யுணரு நாவினைக் காண்கின்ற கண்ணை, யா
ர்க்கின்ற கடலை மலை தன்னையாரூ ரானைமறக்கலு மாமே."
எ-ம், திருவாசகம். "நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்ப
கலோனுமாய், புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து
நின்றான்," னுலகே யெழுந்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே,
பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ." அன்றியும், "வே
தமும் வேள்வியு மாயினார்க்கு மெய்மையும் பொய்மையு மாயி
னார்க்குச், சோதியு மாயிரு ளாயினார்க்குத் துன்பமு மாயின்ப
மாயினார்க்குப், பாதியு மாய்முற்று மாயினார்க்குப் பந்தமு மா
ய்வீடு மாயினருக்,காதியு மந்தமு மாயினருக் காடப்பொற் சு
ண்ண மிடித்துநாமே." எ-ம், பொன்வண்ணத்தந்தாதி. "அலை
யார் புனலனன் றாயி றவனி மதியம்விண்கா, லிருலையா வு
யிருடம் பாகிய சோதியைத் தொக்குநின்றோ, தலையாற் சுமந்
துந் தடித்துங் கொடித்தே ரரக்கனென்னே, கலையா னொருவி
ர லுங்கயில் லாவிட்ட காரணமே." எ-ம், திருப்புகழ். "அத
ல விதலமுத லந்தத் தலங்களென வவதரி யெனவமர ரண்ட
த் தகண்டமென வகில கலதியென வெளுமுடிக்கில் விண்டுவெ
ன வங்கிபானு-அமுத கதிரோன வந்தந் துந்திரமென வறை
யு மறைகளின ருந்தத்து வங்களென வனுதி லனுவெனதி
றைந்திட்டு நின்றதொர் பரப்பிரகாசம்." எ-ம், திருவாய்மொ
ழி. "ஏகமூர்த்தி யிருமூர்த்தி மூன்று மூர்த்தி பலமூர்த்தி, யா
கையைந்து பூதமா யிரண்டு சுடரா யருவாகி, நாகமேறி நடுக்க
டலுட் டுயின்ற நாராயணனேயுன், னாகமுற்று மகத்தடக்கி
யாவி யல்லன் மாய்ந்ததே." அன்றியும், "துன்பமு மின்பமு

மாகிய செய்வினை யாயுலகங்களுமாய், யின்பமில் வெந்நர கா
கியினிய நல்வான் சுவர்க்கங்களுமாய், மன்பல் லுயிர்களுமா
கிப் பலபலமாய மயக்குகளா,லின்புறு மிவ்விளை யாட்டுடை
யானைப் பெற்றேது மல்லலிலேனே." எ-ம், தத்துவராயர்.
"மாற்றங் களுமன னும்விளை யாவையு மற்றந்தவாறு, காற்ற
ங்கி நீர்நிலன் முற்று மவற்றுட் கலந்துநின்ற, நாற்றஞ் சுவை
யொளி யூறோசையு நண்ணுமிவ்வுலகிற்,றோற்றங் கண்டுசொரு
பானந்தநாதர் சுடர்வடிவே." எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். "ஆ
னிலை யாவுடைய பூதங்க ளனைத்துநா, னேனையவை யாவை
யுள வவையுநான் றாலறுண்மை, யானவெவை யவையுமலே
னெனையறியி லறிவோர்க்கு, ஞானமொன்று மென்னுருவ நா
னேயெவ் வுயிர்க்குறவும்." அன்றியும், "ஒன்றுடனுந் தோய்
வில்லா னெத்துர்மிக் காரில்லானுலக மில்லா, னின்றநிலை
வுக்கெட்டா வித்தன்கா ணப்படா னெஞ்சு ணிற்பான், பொ
ன்றுபிறப் பிலிமுதலா மறிவினிட் களன்பழையோன் பொ
ருள்க ளில்லோ,னென்றுநினைந் தடிக்கடியும்பிரமமென நோ
க்குதலே யுபல்ப நாமே." எ-ம், ஸ்ரீதருமோத்தரம். "சரா
சாத் தமலனிங்குத் தன்மையறுத லாலே, சராசர மமலன்
மேனி யெனவுணர் தக்கோர் தாமுஞ், சராசர வுயிர்க்குத் தா
யாஞ் சங்கர னுலகஞ் சார்ந்து,சராசர மொடுங்கும் போது த
ற்பரன் றானுஞ் சார்வார்." எ-ம், பகவற்கீதை. "மண்ணு நீ
ருமெரி தீயும் வாயுவுமவ் வானி னோடுமனம் புத்தியு,மெண்ணு
நீர்மைகளின் யானெனு மம்பதமு மென்ற வெட்டுமிவை யன்றி
யே, பண்ணு நீர்மைகளின் மேல தாயுலகில் யாவை யுங்கொ
டு பரித்திடற், கண்ணு நீயெரு மாகி யென்னுருவ மாகி நிற்ப
துங்க வேவிநேய்," அன்றியும், "யாவ னொருவ னெனை
யெல்லா வுயிர்க ளிடையு மென்னிடையே, மேவ வெல்லா
வுயிர்களையும் வேறு காமே மெய்காண்பான், றேவர் பகைமு
ன் செகுத்தோயினை யவன்யா தேனுஞ் செய்திடினு, மாவ வ

வரு கின்றேன்யான் யாது நீயிங் கையேறேல்.'' எ-ம், பிரமகீதை. "உலகம் யாவு முயிர்பலவு நானே சிறிதும் வேறில்லை, யலகி லறிவா லாய்ந்திடுறு மாயா விடத்து மருந்தமிதே, நிலக மாதி மறைதுனிந்து நிகழ்த்துஞ் சொருரூ மிதுவென்ற, னிலகுந்தன்மை யனுபவமு மிதரோ வைய முளதன்றால்.'' அன்றியும், "அங்கிதலை வாய்விவித மானமறை பானு, திங்கள்விழி திண்டிசைக ளுஞ்செவிகள் வாயு,தங்குமூயிர் தன்னிதய மேநிலை முந்தா, னிங்கவனி சங்கர னிருக்கும்வடி வீதால்.'' எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "இக்குங் காலமு முதலிய வசந்தரு மிருவடி வறத்துன்பந், தொக்க வன்னவற் றுன்மறை வாகியே ஞுக்கமாய் செய்தாகி, மிக்க சோதியாய வனைத்துமா யொன்றுமாய் மெய்யறி வொன்றேயாந், தக்க விந்நிலை நிலவென வுரைத்தனன் றலைமையா முபதேசம்.'' அன்றியும், "இருசி லாதி விரிந்துசகத் திரளாய்க் கிடைத்த விளைவயெல்லாம், விஞ்சு பிரம மெய்யறிவு பிரம மிம்மே இனிபிரமம், பஞ்ச பூதம் பிரமமாம் பிரம நமது பகைபிரமந், தஞ்ச நட்புப் பிரமமெனிற் சங்க ராதி நிச்சயமே.'' எ-ம், திருவுந்தியார். "எட்டுக் கொண்டார்தமைத் தொட்டுக்கொண்டே நின்றார், விட்டாருலகமென் றுந்தீ பற, வீடேவீ டாருமென் றுந்தீ பற.'' அன்றியும், "சொல்லும் பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமங், கல்லவுமானவனென் றுந்தீ பற, வம்பிகை பாகனென் றுந்தீ பற.'' எ-ம், திருக்களிற்றுப்படியார். "ஈருயி யங்கே முதவொன்று யிங்கிரண்டாய், மாறுத வெண்வகையாய் மற்றிவற்றில்-வேறு, யுடனு யிருக்கு முருவுடைமை யொன்றுங், கடனு யிருக்கின்றான் காண்.'' அன்றியும், "அவனே யவனிமுத லாய்நின்றானு, மவனே யறிவாய்நின் றானு மவனேகா, ணுருகிப் பெண்ணு யலியாகி நின்றானுங், காண்மை நின்றானுங் கண்டு.'' எ-ம், சிவஞானசித்தியார். உலகமே யுருவ மாக யோனிக ளுறுப்ப தாக, விலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையு

ட் கரண மாக வலகிலா வுயிர்பு லன்கட் கறிவினை யாக்கி யைந்து, நலமிகு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னுதன்.'' எ-ம், சிவஞானதீபம். "அத்துவா வடிவாமெம் மிறைமுடிதான் கலை-யாந்தாருஞ்சாந்திமுத லானநான் குரமாம், வித்தை முதன் மூன்றிரண்டாம் பிரிட்டாதி யுந்தி-வியன்பா திலிர்ந் தியதா மினிர்துவக்கக் கரங்கள்,வைத்தபுவ னங்களுயிர் மந்திரங்க ணெய்த்தோர்-வளர்திகழும் பதங்களருந் தசையாகு மத்தி,தத்துவங்கள் சுக்கிலமோ டத்திகின முடன்-சத்தியுடனே தந்திரமு வைந்தாமித் தகையே.'' அன்றியும், "அனுக்கிரகஞ் சதாசிவன்று னுதத்தா னுளத்தி-லருளுறைப்புச் சிந்தையினில் விந்துவினுன் மகேசன், றுனித்தமனந் தருத்திரனுரன் மகாரத்தா வழிக்குந்-துழாய்முடியோன் புத்தியினின் றுகாரத்தா லளிக்கும்,பனிப்பதும னகாரத்தா லகங்காரம் பொருந்திப் படைத்திவே ரேங்காரப் படியாருமா மதனு, லினைத்துலகு மிலிங்கமய மாமெவையுமிதுவே-யாக்கியளித் தழித்துமறைத் தனுக்கிரகஞ்செயுமே.'' எ-ம், சிவாநுபூதிவிளக்கம். "எட்டுருவ மென்றுமிறையுருவமென்னுமது, சிட்டாமறையுஞ் சிவாகமமுஞ் செப்பியதே.'' அன்றியும், "பத்துத் திசையும் பதினுலுலகும்விடத், தத்திக் கனைபுரளுஞ் சாகரமே யல்லவோ.'' எ-ம், நெஞ்சுவிடுதூது. "பாருந் திசையும் படரொளியா லே நிறைந்தான்-றாருந் தலையுமிலாத் தோன்றலான்-வேராகி, வித்தாகி வித்தின் முளையாய் விளங்குதனிச், சத்தாகி பூதங்க டானுகிச்-சுத்த, வெறுவெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழுக் கப்பா, லுறுபொருளாய் நின்ற வொருவன்.'' எ-ம், காசிகண்டம். "ஐம்பெரும் பூத மாகி யவற்றுறு குணங்க ளாகி, யைம்பொறி யாகி யந்தக் கரணமா யறிவுமாகி யைம்பெருங் கருமமாகி யனைத்தினுந் தோய்ந்துந் தோயா, வைம்பெருங் கடவுளாரு மாகிநின் னடிகள் போற்றி.'' அன்றியும், "உயிர்ப்பரு மறைக ளோலிட் வுலகெலாஞ் செய்யபொற்றாள், பயிர்ப்பறு சி

லகின் சென்னி பரமனா காயமாகும், ஞமாம்." சுழிசொ ளு
ந்தி நவெளியாருமெய்யின், மயிர்த்திகை யனைத்து மெ
ன்னில் வான்றருக் குலங்க ளாமால்." எ-ம், பெரியபுராண
ம். "அப்புனும்பெரி யாரவ ரென்பது, மேயவிவ்வியல் பேய
ன்றி விண்முதல், பாய பூதங்கள் பல்லுயி ரண்டங்க, ளேயு
ம் யாவுமிவர்வடி வென்றதாம்." எ-ம், திருவம்மானை, "பா
ர்த்தவிடமெல்லாம் பரமேகா ணம்மானை, பாராமலிந்நாளும்
பாழ்பட்டோ டனம்மானை." எ-ம், நெஞ்சொடுமகிழ்தல், "மண்
ணிறந்து நீரிறந்து வளியிறந்து தீயிறந்து, விண்ணிறந்து நின்ற
நிலே மேவினையே நெஞ்சமே." அன்றியும். "பார்த்தவிடந்
தோறும்பரந்துபரந் தெஞ்ஞான்றுங், கோத்திருந்த பாழ்தனி
லே குடியிருந்தாய் நெஞ்சமே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவ
னவற்றுற்காண்க. (எ௩)

அட்ட மூர்த்தமும் சிவமேயன்று வேதாதிகள் கூறினும்
உலகின்கண் வரைந்து நீக்குவனவாகிய இயனவற்றையும் அ
ங்ஙனம் காணுதல் கூடுமோவென்பாரைப் பற்றி மேற்கூறு
கின்றார்.

உதித்தச் சிவத்தோடேய்ந் துள்ளதேன் மாயை
யதற்கன் னியமென்று ருந்தீ பற
அதினன்கு நித்யா நுந்தீ பற.

எ-து. ஜகத்காரணமாகிய மாயை நித்திய பூரணமாகிய சிவ
த்தினிடத்திலே நின்றுந் தோன்றி அதனையேகலந்து கொண்
டிருத்தலால் அச்சிவத்திற்கு அம்மாயையை அன்னியமென்று
சொல்லார் அறிவுடையோராதலின் மாயையினுண்டாகிய புவ
னகோடிகளின் ஒவ்வொருபதார்த்தங்களை இதுநன்று இதுதீதெ
ன்று கூறுதல்கூடாது அவையும் சிவமேயாதலின். எ-று.—அ
ஃது எங்ஙனமென்னின், மாயையைச்சிவத்திற்குப் பேதமென்
றும் அபேதமென்றும் கூறுவார் உளராயினும் முத்திதசையில்
அனைவர்க்கும் அபேதமென்பதே உண்மை. அஃது எப்படியெ

ன்னில், பெரு"கானலிலுண்பார்க்கும் சுத்தசித்தாகிய வஸ்து
பூரணனுகையால் [illegible]ருமாயை உண்டாயினும் அவனிடத்
து நின்றுந்தோன்றி அவனையே கூடிநிற்பதல்லது அன்னிய
மாய்த் தோன்றுதற்கும் நிற்றற்கும் இடம் இன்மையாலும், உப்
பளத்திற் கனைவிற்பரிசனவேதியால் கூடிய இரும்புகள் த
த்தந்தன்மைகெட்டு அவற்றின்து தன்மையாய் விளங்குதலி
ன் மாயையும் சிவமேயாய் விளங்காநிற்பதாதலின் அச்சிவத்
தின்கண்ணே தோன்றி [illegible] ஓசையாதி விஷயங்களை இது
நன்று இது தீதென்று பற்றுதல் விடுதல் கூடாது. சுத்தமேல்
பூரணநிஷ்டையும் கூடாது. இதுவன்றியும் ஒவ்வொருகாலதேச
ங்களில் திருமலபாவனை பற்றித் தியனவற்றையும் நல்லனவெ
னக் காணுநிற்கிற அபரிச்சின்ன நிஷ்டைகளும் கூடாது; கால
தேசங்களும் அவைகளிற் காணப்படுகிறபொருளும் மாயையா
தலின். இதுவன்றியும் நன்மை தீமைகளாய் விளங்காநிற்கும்
புவனபோகங்கள் தம்மதீனமாகிய தனுகரணங்களை அடை
வது ஒழிந்த நிரவயவனுகிய ஆத்மாவைப்பற்றுமையினாலும்,
ஒருவன் தனக்கு அன்னியமாகப் பற்றியசரீரத்தினும் இகழப்ப
டுபொருள் வேறின்மையாலும், ஒருவனைப்பொருளிலே பேதம்
தோன்றுதல் சிவகற்பனையாதலினாலும், கற்பனாரகிதமாகிய பூ
ரணநிஷ்டைக்கு அஃது இல்லையென்றநெனக்கொள்க. மாயா
ப்பிரபஞ்சமெல்லாம் சிவத்திற்கொன்றியொங்குதலின் அம்
மாயையும் சிவத்திற்கு அன்னியமாகாதென்பதற்குப் பிரமா
ணம்: தேவிகாலோத்தரம். "புறனகங் கீழ்மேல் பக்கம் புண
ர்வதோர்பொருளு மில்லை, திறனுடை யுருவ மெல்லாந் தா
னெனத் தேசயின்று, பிறன்முறை யடைந்து ஞான யோகிகளறி
யப் பட்டு, விறன்மலி ஞானனந்த மேன்மையால் விளங்கா
நிற்கும்." அன்றியும், "கன்மபல மேதுமில்லை சுபாவமேகாணு
ங்காற், றொன்மையுல குயிரில்லை தோன்றுவதே வாக்கதன்,
நன்மையினைத் தோன்றுவித்துப் பற்றிலதாய் நணுகரிய, தெ

ன்னவறிந் தானுலகுமிலதாகிச் சத்யமாம்.'' எ-ம், பிரமகீதை. "எப்பொருளு மாயையினாலென [illegible] ரியம்புவர்கண், மெய்ப்பரமன் றனையொழிய வேறொருமா யையுமில்லை, யொப்பரிய பிரமொழிய வொருமாயை யுண்டாகி, லப்பெரிய பரன்பெருமைக்கதுநேரே யழிவன்றே." அன்றியும், "ஒழிந்ததொரு பொருளில்லை யுள்ளதெல்லா மவனேமுன், கழிந்தபொருளுமேலும்வரக் கடவபொருளுமவன், மொழிந்தனிப் பலவிச்சை யவிச்சையெ [illegible] மவ, னிழிந்தபிறப் பறவேறொர் வழியில்லை யிவனெழிய." [illegible] ஞான்வாசிட்டம். "ஞானவாம் பணதிதளு [illegible] னுஙினு மொருமையே நன்னுங்கறபோ, லானாத சகங்களையுள் ளடக்கினும்வேற் றுமையேவா தறிவொன் றேயாங், காணார்பங் கயமெல்லாம் வேறன்றிக் காண்மயமாங் கணக்கே போல, காணார்சிற் சொருபத்தைப் பிறியாது தன்மயமாம் வையமெல்லாம்." அன்றியும், "தனிமெய்யா மாயையில் தென்றிவ் வாறு நாடுவாய் ஞானியாய் ஞானம் பெற்றாற், றுனிசெயு மீதுளமாயையறிதி யன்றே துகளிலா தற்போதந் தோன்று மட்டும், புனிமாயையில்லையென வென்சொல் லாலே பழுதிலா வறுதியுறப் பற்றி நிற்பாய், புனிதமுறு பிரமமே யெல்லா மென்று புந்தியிற்தன் டோர்முத்தி பொருந்திடுமே." எ-ம், சிவானுபூதிவிளக்கம். "பதிபசுபாசப் பரப்பறிந்து பார்க்கப், பதிபசு பாசப் பரப்பா யிருந்ததே." அன்றியும், "பார்த்தே னுலகப் பரப்பெல்லாம் பார்த்தளவிற், பேய்த்தேர்போ லில்லையாப் பேரறிவே கண்டனமே." எ-ம், திருவம்மானை. "மெய்யான தொன்றுமே மெய்யான தம்மானை, மெய்யன்றி மற்றெல்லா மித்தைகாணம்மானை." எ-ம், சிவானந்தமாலை. "எங்குஞ் சிவமொழிய வில்லையவன் றன்றேனை, யங்கந் திரள்கருவியாணவமாம் - [illegible] மிருண், மைசெய்தமாமாயை மாயைவினை மற்றனைத்தும், பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய்." எ-ம்,

காசிகண்டம். "கானவிடைத் தெண்ணீரும் பயிற்றினில்வானரவுமலை கடலிற் பட்ட, கூன்முதுகிப் பியிற்றோன்றும் வெள்ளியும் முதலுண்மைகுறிக்கிற் றிரு, மானவைபோ [illegible] னினையறியிற் றோன்றுசகமனைத்துமில்லா ததியு மாற்றாற், [illegible] னவிழ்பூங் கமுக்கையணி செல்வனின தன்றகழற்றான் சென்னி சேர்ப்பாம்." எ-ம், தத்துவராயர். "உலகமாந் தோற்றமுபோ போரொளியாய் கெரியிற்றது யென்கண்ணினி னிற்கட்டு புலன்றெறிக்குக், கையாற் றடவினாற்குக் காண்கின்ற வோவியங்கள், பொய்யாய்ச் சுவராதற் போன்று." எ-ம், வருத். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.—பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவமேயாதலின் இப்பிரபஞ்சத்தின் கண்ணே தோன்றியபொருள்களில் யாதொன்றையும் இதுவன்று இதுவென்று பற்றுதல் விடுதல் கூடாதென்றதற்குப் பிரமாணம்: திருக்கடைக்காப்பு. "குற்றநீ குணங்கணீ கூட லாலவாயிலாய், [illegible] பிரானுநீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ, கற்றநூற் கருத்துநீ யருத்த மின்ப மென்றிவை, முற்றுநீ புகழ்ந்துமுன் னுரைப்ப தென்ன முகமனே." எ-ம், திருவாசகம், கூறுநாவே முதலாகக் கூறுங் கரணமெல்லாநீ, தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதுநீ, வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை யுன்னை விரித்துரைக்கிற், றேறும் வகையென் சிவலோகா திகைத்தாற் றேற்ற வேண்டாவோ." எ-ம், பொன்வண்ணத்தந்தாதி. "தவனேயுலகுக்குத் தானே முதறான் படைத்தவெல்லாஞ், சிவனே முழுதுமென் பார்சிவ னேகம் பெறுவர் செய்ய, வவனே யடல்விடையூர்தி கடவிடை நஞ்சமுண்ட, பவனே யெனச்சொலவாரும் பெறுவரிப் பாரிடமே." எ-ம், தத்துவராயர். "திகழ்கின்ற வெல்லாநின் மலமேயானு, லிகழ்கின்றவெறுதா னியாதோ-புகழ்வின்றி, நாடப் படாவெங்க [illegible] டப் படாதார்தஞ் சொல்." அன்றியும், "யாதொன்று [illegible] ன்றியில்லாத யின்பிங்கேவற்றைநன்று, தீதென்ப தெய்த

சிவக்கனி யேசெய்ய வேண்டுவது, மாதோன்றியபின் றிரு
மேனி கொண்டிங்ஙன் வந்தவிந்தப், போதோன் றியகழ லே
வழுத்தி புகழ். விப்பதே." எ-ம்; பகவற்கீதை. "நன்றே
ஞான வருமன்றியோ ஞயி றவி னிறைச்சிதனைத், தின்றே
யுழலு மவன்யாவன் யாவென் றறிந்த திறத்தெல்லா, மன்றே
யென்று தாமென்று தமிவாய் நின்ற வெனையெங்கு, மொன்
றே யாகக் காண்பானிவ் வுடம்போடிருந்தே யுடம்பற்றபா
ன்." எ-ம், பிரமகீதை, "போதமதாகித் தோன்றும் பிரரு
ளொன்றாஞ் சிவமே யாக, வேதமிலறிவாற் காண்பா னெவன
வ னுண்மை கண்டான், நீதிலாச் சிவமன்றென்று சிறிதொ
ன்றுச் சிந்தை செய்வான், பேதமா மருளின் மேய பித்தனெ
ன் றறிய லாவான்." அன்றியும், "சிவனிது வன்றே யென
று சிறிதொன்றைச்சிந்தை செய்வா, னவன்றி யுடையோர் த
ம்பர வதமனென் றறியப் பட்டா, னுவமனென் றில்லாவீச
ன் றனையிகழ்ந் தொழுகு வானும், பவமதி லென்று மேவும் ப
சுவெனப் படுகின்றானும்." அன்றியும், "இதெனும் பொருள்
களன்றெனும் பொருள்கள் செய்யலா வன்செயப் படாத,
வேதமா முடல மிந்திரியம் பிராண னிசைமனம் புத்தியாங்கா
ரம், இதுறுங் காமங் கோபமே முதலாந் தியனசாந்திதாந் திக
னே, யாதியா நலங்க ளடையவுந் தானே யாகியே தோன்று
மெய் யருளால்." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "மேனியிற் புறத்
தி னுள்ளின் மேலொடு கீழிற் றிக்கில், வானில்வையகத்திலெ
ங்கு நானன்றி மற்றொன் றில்லை, யானிலா விடமுமில்லை யெ
னதிடத் திலாது மில்லை, தானிகழ் பொருள்வே றில்லை சச்சி
தா னந்த மொன்றுன்." அன்றியும், "மேவுந் நதுபோ கத்
தில் விருப்பமில்விருப்பு மெனக்கில்லை, யாவ தெய்து மறுவ
ருக யாது போகுமதுபோக, பாவ மிகுமிவ் வஞ்ஞானப் பலை
வ றுலே விலேகமென்று, மேவ மில்லாப் பொருளொல்லா மி

ழந்தே னுணர்வா லிதுபெற்றேன்." எ-ம், மோகவதைப்பர
ணி. "சத்தமா திகளுமெலாந் தற்சொருப மானபரி, சுத்தமாய்
விட்டதுகாண் சும்மையோ சம்முலக்காய்." எ-ம், சிவானுபூ
திவிளக்கம். "வெறுப்பு விருப்பென்று வேறுரைத்தா லெத்
தை, யுறுப்பிற் குறையாதோ வுணர்வுடையோர் சொல்லுவ
ரோ." அன்றியும், வேண்டலும்வேண் டாமலுமாய் மேவுவி
னைப் பேறு, மாண்டகையோ நிற்ற லனுபூதி யானதே." அன்
றியும், "எல்லாஞ் சிவமென் றிருக்குமொழியுமுறை, யல்லாம
ல் வேறுமுண்டாமோ." எ-ம், திருவருட்பயன். "உள்ளும் பு
றம்பு மொருதன்மைக் காட்சியருக், கள்ளுந் திறமே தமில்."
எ-ம், நெஞ்சொடுமகிழ்தல். "உள்ளும் புறம்பு முவட்டாத வா
னந்தக், கள்ளருந்தி நின்று களிப்பென்கொ னெஞ்சமே."
எ-ம், அருட்பிரகாசம். "தெளியும் புழுவு மலமும் பெரிது மு
லிமல, வொளியின் வடிவென வேவேத மோதுதலொர்ந்து
முண்மை, தெளியும் பரிசில ருய்ச்சிவ மன்றிது வென்னவொ
ன்றை, யெளியொன் றினைப்புகழ் வேதனையுஞானி யெனப்
படுமே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௭௯)

இங்கிவ்வுடைக்கண் யான் பிறவொன்றும் விகற்பங்களெதோ
ன்றுமாயின் அவற்றினை நீக்க உபாயம் மேற்கூறுகின்றார்.

தோன்றுமேல் யான்பிறர் தோன்றுஞ் சுகாதிக
டோன்றுமனில்லுயிர்க் குந்தீ பற
சுதந்திர மின்மைதேர்ந் துந்தீ பற.

எ-து. இங்ஙனங்கூறிய நிஷ்டைக்கணின்றும் யான் பிறரெ
ன்னும் விகற்பங்கள் தோன்றுமாயின் சுக துக்க ராகத் துவே
ஷமென்னும் இருவகைத் தவங்களும் கூடவே தோன்
றுமிற்குமவ்விகற்பங்கள் தோன்றுதபம- எல்லாவுயிர்கட்கும்
சுதந்திரமின்மை தேர்ந்து உன்னையும் பிறரையும் காணுமலே
நிற்பாய். எ-று.—தோன்றுமனில்லெனறமையால் அந்நிலை நி
ற்கவே சுகாதிகளும் தோன்றுது பூரண நிஷ்டையும் கூடுமெ

ன்பதாயிற்று. அஃது எங்ஙனமெனின், எல்லாச்சீவர்க்கும் தனுகரணங்களைக் கூடாதவிடத்து அறிவு உதியாமையால் அவர்கள் தாமே அவற்றினைக் கூடுதற்குச் சத்தி இல்லாமையானும் அவைகள் உயிர்களைக் கூடாதவிடத்துப் பிரேரகம் இன்மையவாகிய சடமாதலானும், தாமே கூடாதவற்றினைக் கூட்டி உயிர்க்கு அறிவை விளக்குவான் சிவனேயாகும் பிறருஞ் சுதந்திரரல்லரென்று ஒருவன் கருதுக்கங்கள் தோன்றின விடத்தெல்லாம் தன்னையும் பிறரையும் காணாமற் சிவனையே கண்டு நிற்கவே அச்சிவன்மீது இவனுக்குப் பிரியாப்பிரியங்கள் தோன்றுவது இன்மையால் பூரணநிஷ்டை கூடுமென்றதெனக் கொள்க. (இ-ம்.) தத்துவராயர். "புகழ்ந்தெனன் புகழல்ல சொல்லியொன் றாகப் புலியினுன்னோ, நிகழ்ந்தெனன் னொன்னையவரென்செய்யி லென்னினி யானையுமாய்த், திகழ்ந்தெங் கணுந் தன்செயலன்றியின்மையைத் தேற்றிச் சிந்தை, நிகழ்ந்திங் கெனையின்று நீங்காம னின்மல னின்றனனே." எ-ம், சிவப்பிரகாசம். "மருவிய பொறியி லொன்று மாபூத மைந்தி லொன்றுங், கருவிக ளன்கு நீங்காக் கலாதிக ளைந்துங் கூடி, யொருபுலனுகரு மிந்த வொழுங்கொழிந் துயிருமொன்றைத், தெரிவுறுதலொழிந்தத் திரள்களுஞ் செயலி லாவே." அன்றியும், "தனக்கென வறிவி லாதான் றுணைவை யறிந்துசாரான், றனைக்கறி விலாத வாயிற் றுணறி யாது சாரத், தனக்கென வறிவி லாதான் றத்துவ வன்ன ரூபன், றனக்கென வறிவா னலிச்ச கலமு நாகருந் தானே." எ-ம், சிவநெறிப்பிரகாசம். "தன்மைமுன் னிலைபடர்க்கை மூன்றுவிதத்தாலே சாருருபிர்க் கறிவிப்ப னிறைவனாதிற் றன்[illegible]தான்மையதா ஞானத்தைத் தபுத்திமா னவத்தைத் தூங்கெனவையு முன்னபடி. தொற்றுவித்த வனத்தே, நன்மையுடன் றீமையினை யவரவரா லுறிய நல்குவது மின்னிலையா நரகசொர்க்க மாதிப், பன்மையதாம் பரலோக பாவபுண்ணியத்தின் பலமதனை நூலின் உணர்ந்தி

லைபடர்க்கை." எ-ம், சிவஞானதீபம். "சத்தமுதல் விடயத்தைப் பகுத்தறித லவித்தை தக்கதொழிற் படுத்திடுத லீசர்தொழின் ஞான, மொத்ததுசா தாக்கியமாஞ் சத்திதனை யுறவே யுருசெப்பித் திடுதல்சிவந் தனை[illegible]னுவதாந், தத்துவநா லொன்பதுவுஞ் சட்டமெனவிட் டகன்றே தானறிவா காமலறி [illegible]மையுமா காம, லத்தனுணர்த்திடவுணரு மறிவுயிரென் றருளா லறிந்தெவையு மிறைசெயலென் றன்செயல்விட்டகலே." எ-ம், உண்மைவிளக்கம். "அக்கரங்கட் கெல்லா மகரவுயிர் நின்றாற்போல், மிக்க வுயிர்க்குயிராய் மேவினு-மெக்கண்ணு, நில்லா விடத்துயிர்க்கு நில்லா தறிவென்றுங் கல்லாமெமோர்த நாம்." எ-ம், திருவருட்பயன். "ஊனறியி னென்னு முயிரறியா தென்றுமிவை, தானறியா தாரறிவா ரதாம்." எ-ம், சைவநெறிவிளக்கம். "உன்போ லிந்தத்தனுவுமிக் யாமுனைத்திற், கொண்டருதிப் பன்றிவிளங் கும்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எரு)

எல்லாத் துவந்துவமும் உடலைப்பற்றிவருதலால் அதனது காவலைக் கைவிடல்வேண்டுமென்று மேற்கூறுகின்றார்.

படைப்பாதிக் கீச னதிகாரி பற்று
முடற்காவ னீவிடுத் துந்தீ பற
வோவா தவனைநோக் குந்தீ பற.

எ-து. அனைத்துயிர்க்கும் இத்தகைக்கண்ணுண்டாகிய சராசர தேகங்களும், அவற்றினைப்பற்றி வருகிற சுக துக்கபோகமும் அத்தேகங்களின் நீக்கமும், உணர்வைப்பற்றி வருகிற மயக்கமும் தெளிவும், ஊழின் வலித்தன்மை யாதிகளாலே கூட்டுவித்தினை ஐந்தொழில்களையும் பண்ணுகிற்கிற அதிகாரியாதலின் யாதொன்றன்கண்ணும் யான் பிறர் அதிகாரியெனறுதலையும், யான் இந்தவுடலைக் காக்கின்றேனென்னு மபிமானத்தையும், பற்றறக் கைவிட்டுச் சுதந்திரனுகிய பரனையே இடைவிடாது நோக்குவாய். எ-று.—உடற்காவலைகைவிடென்றமை

யாகி, அதனினுக்கைவிடவே அதன்கட் பற்றிவருமிருவகைத் துயரங்துயரும் கூடவே நீங்குமென்பதாயிற்று.—(இ-ம்.) திருமந்திரம். "நின்றவிடத் தாக்கம் பணியின்மை கண்டேனோ, வோவிடத்தும்பணி மாசில்லதுகளியின்றே, யவ்விடத் தைங்கரு மந்திரா லறிதலா, லவ்விடத்தோருக் கோருபாய மில்லையே." எ-ம், தேவாரம். "நன்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன், றென்கடம்பைத் திருக்கரக்கோயிலான், றன்கடன்னடியே னையுந் தாங்குத, லென்கடன்பணி செய்துகிடப்பதே." எ-ம், திருப்பாட்டு. "தேனைக்காவல் கொண்டு விண்ட கொன்றைச் செழுந்தாராய், வானைக் காவல்கொண்டு நின்றா ரறியா நெறியானே, யானைக் காவலுரைப்ன பரனே யண்ணா மலையானே, யானைக்காவில் கைவிட் டென்னை யுவப்பா ருணர்வாரோ." எ-ம், திருவாசகம். "சாயிற் கடையா நாயேனை நயந்து நீயே யாட்கொண்டாய், மாயப் பிறவி யுன்வசத்தே வைத்திட் டிருக்கு மதுவன்றி, யாயக்கடவே னானேதானென்ன தோவிங் கதிகாரங், காயத்திடுவா யுன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே." எ-ம், குகைநமசிவாயர்பாடல். "ஐயா மரப்பாவை யாமெது சூத்திரிதன்,கைவாகி யோபாவை கற்றதோ-வெய்யவினை, யென்னிச்சையோவருணை யீசா படைத்தளிக்கு, முன்னிச்சை யன்றோ வுரை." அன்றியும், நீயே படைத்தவுடனிகாப்பை காவென்ன, நடியேனுக் கென்பொறுப்பு நாயகனே-மாயுமறைச், சீர்கேட்குஞ் சோணகிரிச் சிமானே வைத்தாயினை. நீர்கேட்கு மோமறங்க ளின்று." எ-ம், தேவிகாலோத்தரம். "கடைபடு மூலகிய றன்னைக் காண்குறிடு, முடையவ னெலிலே யானுடை யீானிலே, யடையது வெனக்கினி யானு மன்னதே, நடைபிது நிலையெனிற் றூய்ய ஞானரோ." எ-ம், சிவபோககாரம். "அன்றே யனுதி யருமத்தபடி யலைவெதான், றின்றே புதிதா யிசையுமோ-வென்றுஞ், சலியா தியற்றுவான் றன்னையே நோக்கி,மெலியா திருந்து விடு.",

எ-ம், உப்பை. "கண்ணுழையாக் காட்டிற் கடுமன் மரத்தார்க்கு, முன்னும் படித்தண்ணீ ரூட்டுவோ-ரென்னு,நயக்கும் படியளிப்பார் நாரியோர் பாகர், தமக்குத் தொழிலேது தான்." உறவை. "சண்டப்பைக் குள்ளுயிர்கள் பருக்குத் தாலருந்து, மண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சரிய-மண்டி, யனைனின்ற வன்று யரனிடத்தி லுண்மை, நிலைகண்டு நீயறிந்து நில்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௭௧)

ஊழின்வழியால்வரும் இன்பத்துன்பங்களை யாவரொருவரேனும் அனுபவியாது நீங்குதல் கூடாதென்று மேற்கூறுகின்றார்.

இரும்பூ ரணநின் மலன்வினை யெல்லா
மொருங்குணர்ந் தூட்டுமே லுந்தீபற
உண்ணு தொழிப்பதா ருந்தீபற.

எ-து. மகத்துவமாகிய பூரணத்தையும் நிருமலத்தையாற் சுதந்திரத்தையும் முழுதுணர்தலையும் உடையனாகிய பரமேசுவரன் பல்லுயிர்களுடைய வினைகளையும் அதற்கேற்ற தனுவாதிகளையும் வகைகாலத்து உணர்ந்து ஊட்டுமாயின், அவ்வினைப் பயன்களை அனுபவியாது நீங்குவது யாவரால் ஆவது. எ-று.—அஃது எங்ஙனமெனினில், அனைத்துயிர்க்கும் தத்தம் உபாய தந்திரத்தால் துன்பத்தை நீங்கி இன்பத்தைக் கூடவேண்டுமென்பது துணிவாதலின் பகவான் உணர்ந்து கூட்டாநிற்கும் இன்பத் துன்பங்களை ஒருவன் பற்றுதல் விடுதல்செய்வான் நினைத்தல் பழுது. அங்ஙனமன்று, எல்லாவினைகளும் சிவனே கூட்டுகின்றதே அவனை அறியாமல் வரும் இன்பத் துன்பங்களை நீங்கவேண்டாவோ வெனில், அவ்வஸ்துவுக்குக் கர்த்திருத்துவமும் சர்வஞ்ஞத்துவமும், உண்டென்பது கூடாது. அங்ஙனம் உண்டாயினும் அவ்வஸ்து அறிந்து கூட்டாநிற்கும் இன்பத்தைக் கைப்பற்றித் துன்பத்தை உபாயத்தால் நீங்கிவிடுவேனெனில், அவ்வஸ்து பூரணத்தையால் நீங்குதற்கு இ

டமே இல்லை: அங்ஙனமாயினும், அவ்வஸ்துவையன்றி எழுவகைத்தோற்றத்தும் ஓரொரு சீவர்களால் வரும் இடையூறுகளை என்னுடைய யத்தினத்தாலே நீக்கிக்கொள்வேனெனில், எல்லாவுயிர்களையும் கன்மத்தளவில் இயக்கும் சுதந்திரன் சிவனேயாதலின் அவனையன்றி உனக்கும் பிறர்க்கும் இயக்குதல் கூடாது. இவ்வாறு சுதந்திரமில்லனாகிய உன்னையும் பிறரையும் சுதந்திரராகப் பாவித்தல் சிவ துரோகமாதலின் ஜனனமரணங்களை ஒருக்காலும் நீங்குதல்கூடாது. ஆதலால், யாதோரிடத்தும் சிவத்தையேகண்டு யான் பிறவொன்று காண்குதலை ஒழிந்து யாதொன்றுவரினும் எதிர்த்தவுடற்கு அடைந்தபொறியளவே வந்து முடியாநிற்குமென்று தமது மனோவாக்குக்காயங்கள் அசையாமல் அடங்கிநிற்பர் மெய்யுணர்வுடையோரென்றறிந்துகொள்க. (இ-ம்.) திருமந்திரம். "செத்திலென் சீவிலென் செஞ்சாந் தணியிலென், மத்தகத்தேயுளி நாட்டி மறிக்கிலென், வித்தக னாகி வினைவழி யல்லது, தத்துவ ஞானிகடன்மைகுன் றாரே." எ-ம், பட்டினத்தடிகள். "பேரா யிரமுடைய பெம்மானைச் சோணகிரி, யாரானுமதை யறியாமல்-வாராது, இதுநலமுந் தெரியுங்கா ணெஞ்சமே, யேதுவுவ னென்றேயிரு." எ-ம், சிவஞானதீபம். "சித்தமுறு நினைவுளாக டொழில்பொய் வாய்மை தீமைநலம் விருப்புவெறுப் பின்பதுன்பம், வைத்தபுசிப் பிகழ்ச்சிபுகழ் தருமந்தானந் தேடிமுயற்சி பெறிழவு மற்று மெல்லாம், மத்தனறிந் தளவிலவ னவர்க்கு நாளுமருங்களவு நனவினுமின் றறிப்பதோரார், தத்தமறிவாலுகருங் கருத்தராகித் தமாறி யுளமெலிந்து தளர்வ ரந்தோ." அன்றியும், "உடலிலிரு வினையுதவு மிதமிதம் பயனு ளவாகு மின்பதுன்ப முனைவொழியா துயிர்க்கே, கடலைமருளாதிவிருட டுமருந்தி லதுவே நமன்றூத ரருத்துவதா லுடுமேல் வினையுந், சடமுடலம் வினைதகரா தறிந்துயிர்தா னருந்தா தல்லவனவ னளதுவா நிலைமையினு லுயிர்கட்,

கிடும்டனின் றருத்துவனென் றுணர்ந்தருளா லருந்தி லிறைபணியா மெதிர்வினையு மெரிசேர்வித் தாமே." எ-ம், திருப்பனுவல். "சுனை னேனுடற் கின்பதுன் பங்கணி, ஞான பூரண நல்கவு நானுனிக், தாணிணைப்பணிதன் னேசெனினந் தன்னிறி, வானு ளோர்தொழு மார்க்கண்ட லிங்கமே." அன்றியும், "இன்ப துன்ப மெனக்குநீ நல்கவு, முன்ப கன்றினி யல்லும் பகலுரா, துன்ப்ர தாப முனைருந வோவினேன், மன்பு ராபர மார்க்கண்ட லிங்கமே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (எஎ)

யான் பிறவொன்றும் பாவனைநீக்கும் அவதி கூறுகின்றார்.

உறும்பொழு தல்லீ டொருதன் னுழப்பா
னுறும்பிறர் யானென்பொ யுந்தி பற
அலவென்றான் றினுமாறு துந்தி பற.

எ-து. ஒருவனுக்கு முத்தியடையுங் காலையில் தன்னிடத்துண்டாகிய யான் பிறவொன்றும் பொய்ப்பாவனை முயற்சியால் நீங்காநிற்கும் அஃதன்றி மற்றொன்றானும் அப்பாவனை நீங்கிச் சிவபாவனை தோன்றாது. எ-று.—அஃது எங்ஙனமெனில், ஈசுவரன் முழுதொருங் குணர்ந்தோனாதலின் யாவரொருவர் முத்தியடையுங்காலமும் அவனால் மதிக்கப்படும், அங்ஙனம் அவன் நியமித்த காலத்தன்றி ஒருவர்க்கும் இடையே யானெனதென்னும் பாவனை நீங்கி முத்திகூடுதல் கூடுமோவெனில், கூடாது. ஆயின் இவ்வுபாயங்களை கூறியது யார்க்கெனின், நிருமலனாகிய பகவான் எல்லாவுயிர்களது பருவமும் ஒருங்கே நியமித்து அதற்கு ஏற்ப வேதாதி நூல்களும் அன்றே கூறியதாதலின் முத்தியடையும் பருவமுடையோர்க்கு அவர் உய்யுந்தினன்றோ பொய்மை நீங்கி மெய்மை கூடவேண்டிய விழைவு தோன்றுதலின் அன்னோர்க்கு இத்திற நூல்கள் சம்மதமாய் இவைகளிற் கூறியபடியே முத்தி உண்டாகாநிற்கும். இஃது இன்னும் பிறத்தற்கு உரியோர்க்கு யா

ன் பிறவொன்றும் பொய்ப்பாவனை நீங்குதற்குரிய முயற்சி உண்டாகாமையால் பிறப்பு நீங்குவது இல்லையாதலின் முத்திக்கு யான் பிறிதொன்றும் பாவனையைக் கெடுப்பதாகிய முயற்சியே நிமித்தமெனக்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம்: பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல். "உழப்பின்வாரா வுறுதிக ளுளவோ, கழப்பின் வாராக் கையுற வுளவோ." அன்றியும், "நினையாமெலியா நிறையழியா வாளா, புனைவார்க்குங் கொன்றை பொதுவோ- வினைவீரு, மெச்சியே காண வியன்றில்லை யானருளைப், பிச்சியே நாளைப் பெறும்." எ-ம், குகைநமசிவாயதேவர்பாடல். "சும்மா கிடைக்குமோ சோணா சலன்பாத, மம்மால் விரிஞ்ச னறிகிலார்-நம்மா, விருந்தகதை சொன்னக்கா லென்னுகு நெஞ்சே, பொருந்த நினையாத போது." எ-ம், தத்துவராயர்பாடல். "ஒளியார் வனைகலை நாணிழ வீருரு வுந்தியார், தெளியாத பித்தென்று செப்ப விரார்நின்று தேங்கக் கண்ணீர், குளியா ரினிய கொடிய வென் னூர்குரவன் சொருப, னளியா ரலங்க லெளிதோ புனைய வரிவையர்க்கே." அன்றியும், "தொழிலா னருபணியாத் தோத்திரஞ்செய் தோவா, தழிநெகி ழீயஞ்ச லென்பா-யெழிலார், நிருபா நிகனை நினையவுநான் மாட்டேன், சொருபானா னென்செய்கேன் சொல்." எ-ம், பிரமகீதை. "கிரமா மருத்தத்தி னுன்மைந்த ராணுந் திரா தவத்தின் றியாகத்தி னாலே, யுரமான வேதாந்த மாவாக்கி யத்தா லுற்பன்ன மாம்விச்சை யானிச்ச யித்தார், பரமான வஞ்ஞான வந்தத்தி லேயப் பரஞான வுபதேச மொன்றுனு மேயிப், புரமா முடம்புக்கு ளேயந்த முத்திப் பொருள் கண்டு வீடெய்துவாரிப் புவிக்கே." அன்றியும், "அலைத்த வின்றியொழி வற்றபொரு ளுண்மை யதுவாகுமலைத்த வின்றிய தவத்தினவர் தங்க ணெதிரோ, நிலத்தி லென்றெ யாணிக்கன றகிலக ணிகழ்ந்தெய், நிலத்தி னிரோன நிகழ்ந்துவெளியாகி நிலையாம்." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "இனிப்பிறவா மு

டிவான பிறப்பிலே மெய்ஞ்ஞான மெனிதினுண்டாம், பனிச்சுடாவெண் ணித்திலங்க ளுத்தமமா மூங்கிலலாற் படுவதுண்டோ, செனித்தவரின் மேலோராய் நல்லோராய் மித்திராத்தெளிந்தோ ரகி. பனித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாங் குணமெல்லா மவனைச் சாரும்." அன்றியும், "சனனமஞ்சினர்க் கவருடை முயற்சிய சரணுந், தினமு மிங்கிவை காணனுஞ் செறுமைதாஞ் சிதைவி, லனக மாயுல கெங்குமாம் விசால முண் டாகு, மனனு றத்தன துயர்ச்சிதான் காண்புறு வருமால்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

இப்பாவனை நிஷ்டையினது சிறப்பும் இதனால் வரும்பயனும்மேற்கூறுகின்றார்.

> இப்பாவ னுகிட்டை மாயோக மீசற்கீ
> தொப்பின்மா பூசையு முந்தீ பற
> உண்மையைக் கூட்டுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. இங்ஙனங்கூறிய பாவனை நிஷ்டை மகாயோகமென்று கூறப்படுவது. இஃதே அகண்டாகார சுத்தசைதன்னிய சிவத்தை அர்ச்சித்தது. இந்நிலை கைவரவே உண்மை நிஷ்டையும் எளிதிற் கிடைக்கும். எ-று.—இந்நிஷ்டையே மகாயோகமென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருப்புகழ் "ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு மந்த்ர வேத புராண கலைகளு மைம்ப தோர்வித மானலிபிகளும் வெகுரூப வண்ட ராதி சராச ரமுமுயர் புண்ட ரீகனு மேக நிறவ னுமந்தி போலுரு வானும் நிலவொடு வெயில்காயுஞ், சந்த்ரசூரியர் தாமு மசபையும் விந்து நாதமு மேதும் டிவுமோர் தன்சொ ரூபம் தாகி நிகழ்வது சிவயோகந் தங்களான வமாயை கருமமலங்கள் போயுப தேச பரகுரு சம்ப்ர தாயமொடே யநெறியது பெறுவேனோ." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "பாசமற்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைங் கடிகை பூசிக்க, மாசகுயமிலக்கிக ரிவ்வா ளுருநா ளருச்சிக்கிற் றுசி லாத பரவொளியி லமரா லாகு மிறுதானே, யேசில் பரம் யோகமிது தானே

பரம கிரியையுமே." எ-ம், அமுதசாரம். "யோகத் தபாவமெ
னும் யோகமூது கைகூடி, னேகப் பொருளதனை னெய்தியி
சி-மேக,மருவா மிதுவன்றெனவகண்ட மான, வதுவாகை மா
யோகமாம்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. இ
ந்நிஷ்டையே சிவபூசையுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: பிரமகீ
தை. "எப்பொருட் கண்ணு மன்னி விலங்கிமேறிவா மீச, னப்
படி விளங்கு கின்ற தறிதலே சிவன்றனக்கு, மெய்ப்படு பூசை
வேறோர் செயலினு லன்று மெய்யே,யிப்படி ஞானந் தன்னு
லிறைஞ்சிடப் படுவானீசன்." எ-ம், "ஆன தாகாத் தெய்வம
தே யடையும்விடய மிந்தியமாய்த், தானு மாகித் தனைத்தன்
னாற் றுனேறுகருந்தன்மையது, வூன மாகு ஞாதாதி யொழிந்
தே யுள்ளவறிவதனாற்,றுனே யாகக்கண்டிருத்தல்சத்தா யுள்ள
பூசையது." எ-ம்,ஞானவாசிட்டம். "தேகமுதற் பிரிவுகளாய்ச்
சிறியனவாம் பொருள்களிலத் தெய்வ முண்டோ, பாகமறப் ப
ணியற வடிமுடிவற் றுளவுணர்வேபரமபோத,மாகலினு லது
தெய்வ மருச்சித்தற்குரித்தாகு மறிவிலாத,மூகருக்கு வடிவமு
தலருச்சனையே யியல்பென்று மொழியு மன்றே." அன்றியும்,
அறிவுசம பாவனை சந்தோடமெனு மலர்களா லந்தத் தேவாம்,
பிறிவரிய வான்மதத்துவத்தையருச் சிப்பதே பெரிய பூசை,கு
றிவடிவிற் பூசனைபூ சனையல்ல வகண்டமெனக் கூறுந்தெய்வ,
நெறிகொள்புறத் தொழில்களானொரிங் கிதனுலே நிறைவு
மின்பம்." அன்றியும், "ஐதுபேதம் பேய்த்தேரொன் றுணர்ந
லதுவொண் புனலாகுங்,காதலின்ப மிடர்களவென் றிடலே
கருது புகையொளிதான், வாதங்கழிய மகிழ்ந்துணர்தன் மலர்பூ
ணுடை மகிழ்சாந்த,மேத மின்றியிருந்திடுதே விறைவன் கிகலேயி
ல் பூசையதே."எ-ம், சிவானந்தமாலை "எங்குஞ் சிவாயமா
மெங்குஞ் சிவமாகு, மெங்குஞ்சிவனடிமை யெங்குமப்-பங்
கறவே,யித்திறல் சிவபூசை நின்றநிலை யாய்நிறைவிற்,பற்றொழித
ல் பூசா பலம்."எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க

பாராதியென்னுஞ்செய்யுட்டொட்டு இச்செய்யுள்காறும் பூர
ணபாவனநிஷ்டை கூறியதெனக்கொள்க. (எக)

இப்பூரணபாவனை கூடாதார்க்கு மேலும் ஓர் குறிப்புப் பாவ
னை கூறுகின்றார்.

கொள்ளரி தேலக் குறியெம திவ்வுரு
வுள்ளத்தி னுள்ளேவைத் துந்தீ பற
ஓங்கார மூச்சரி யுந்தீ பற.

எ-து. முற்கூறிய பூரணபாவனைக்கண் மனம் நில்லாவிடத்
து உன்னையாளும்பொருட்டாக நாம்கொண்டருளிய இத்திரு
வடிவத்தை இதயத்தினுள்ளே தியானஞ்செய்து அவ்விதயத்தி
னுள்ளே பிரணவாக்ஷரத்தையுச்சரி.எ-று.—பூரணனாகிய சிவ
னொருவனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யுமிடத்துக் கொள்ளுந் திரு
மேனிகுருவடிவேயாதலானும், மற்றொரு குறிப்புவடிவங்களு
ம் அவனருளாற் பெறப்படுவனவாதலானும், இங்ஙனங்குருவடி
வே குறிப்புருவமாகக் கூறினரெனக்கொள்க. குருத்தியானத்
திற்குப் பிரமாணம்: திருமந்திரம். "குருவே சிவமெனக் கூறி
னனந்தி, குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார், குருவே சி
வமாகிக் கோனுமாய் நிற்குங், குருவே யுரையுணர் வற்றதோ
ர் கோவே." அன்றியும், "கண்டு னுருவைக் கருதுமளவிற், ப
ருவிடர் நீர்ந்து பயங்கெடு மாபோற், குருவி னுருவங் குறிக்
கொண்டு நோக்கத், திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே." எ-ம்,
சிவானுபூதிவிளக்கம். "சிருருவங் கொண்டருளுந் தேசிகன்
செம் மேனிபோ, லோருருவங்கொண்டங் குணரா துணர்த்
தினனே." எ-ம், "வந்த குருவடிவை வந்தித்துப் பூசித்துத்,
தந்த சிவானுபவந் தானருந் தப்பெற்றனனே." எ-ம், அ
முதசாரம். "உள்ளத்தி னின்று மொளித்தான் பான்குரவ
ன், கள்ளநினைத்தவிர்த்துக் காட்டினன் - வள்ளல், லருவா
ன கோலமோ வக்கோலங் காட்டிற், குருவானகோலமோ
கூறு." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.—பி

ரணவுச்சரித்தற்குப் பிரமாணம்: திருமந்திரம். "ஓமென்று மோங்காரத் துள்ளே யொருமொழி, யோமென்று மோங் காரத் துள்ளே யுளபேத, மோமென்று மோங்காரத்துள் ளேயுருவிரு, வோமென்று மோங்கார மொண்முத்தி சித்தி யே." எ-ம், திருவாசகம். "உய்யவென் னுள்ளத்து ளோங் காரமாய்நின்ற, மெய்யா விமலா விடைப்பாகா." எ-ம், பிரம கீதை. "திமரந்தொறு மடைத்தழி வுறுது தெரிவா, காமை நி ன்றரணி யால்வடிவு காணு மதுபோ, லமு முடம்பிலுழி வின்றி மறை நின்ற வமல, னோமெ னும்பொரு ளுணர்ந்திட வுடம் பி லொளியாம்." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "ஓங்குஞ் சின்மாத் திரப்பொருளா மோங்காரத்தை யுன்னிநினைந்து, தூங்குந் தி யான பானுவித் தொடர்சங் கற்ப மெல்லாம்போய், வாங்குந் தொழிலி டிணையைய மனமு ஞான ஞேயமில்லை, தாங்குந் தா வனைத்துமறந் தனிச்சித்திரம்போ னெடிதிருந்தான்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (அ௮)

அஞ்சுமூன் றெஞ்சக்க ராதியே தேனுநின்
வஞ்ச மறுத்தோதெனு நீ பற
மனமிட்ட மானவொன் றுந்தீ பற.

எ-து. பஞ்சாக்ஷரி அட்டாக்ஷரிமுதலிய மந்திரங்களாயினு ம் உன்மனத்திற்கு இட்டமானவொன்றை ஏகாக்கிரசித்தம் பொருந்தி உள்ளத்தினுள்ளே உச்சரிக்கக்கடவாய். எ-று.—இ தற்குப்பிரமாணம்: திருக்கடைக்காப்பு. "தும்மலிரும றொட ர்ந்தபோழ்தினும், வெம்மை நிரயம் விளைந்த போழ்தினு, மிம் மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினு, மம்மையினுந் துணை யஞ் செழுத்துமே." எ-ம், பெரியாழ்வார். "ஏடு நிலத்திலிடுவ தன்முன்னம் வந்தெங்கள் குழாம்புகுந்து, கூடுமனமுடையீ ர்கள் வரம்பொழிவந் தொல்லைகூடுமினோ, நாடு நகரமுநன் கறியநமோ நாராயணாயவென்று பாடி மனமுடைப் பத்தருள் ளீர்வந்து பல்லாண்டு கூறுமினே." எ-ம், வரும். மற்றும் வரு வனவற்றுற்காண்க. (அ௯)

திருமலாந்தக்கரணத்தின்பொருட்டு மேலுங்கூறுகின்றார்.

மந்திர நிட்டையின் மேல்வாயு வாதியாற்
சிந்தைதாய் தாவதற் குந்தீ பற
செய்யோக மாகிய வுந்தீ பற.

எ-து. இங்ஙனங்கூறிய மந்திரநிட்டைகளில் மனசுநில்லா விடத்து அம்மனசு நிருமலமாய் நிற்கொள்வதன்பொருட்டு வாயுதாரணை முதலியவற்றால் யோகமாகிய தவங்களையாயினு ம் செய்யக்கடவாய். எ-று.—இதற்குப்பிரமாணம்: திருமந்திர ம். "வாயு விருந்திட வாயு விருந்திடு, மாயு விருந்திடக் காயமி ருந்திடும், காய மிருந்தாற் கருத்து மிருந்திடு, மேய வறிவுணர் வுற்ற வினையின்றே." எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "இந்திய விருத்தி யெல்லாம் பிராணனே யியக்க வேயு, மிந்தியஞ் செ யிக்கவெண்ணிற் பிராணனைச் செயிக்க பந்த, மிந்தியஞ்செ யித்தார்தாமே மெய்துவர் சமாதி தன்னை, யிந்தியஞ் செயிக்க மாட்டா ரெய்துவ தேது மின்றே." எ-ம், ஞானவாசிட்டம். "ஆதலாலுயிரசைவால் வாதனைப்பா லருந்தத்தால் விரிந்தவற் றி னடங்கு வாயே, லோதுபிறப் பறுமதியின் விரிவேயுள்ள முள்ளத்தா லிவ்விரித்த வுயிர்கள் வாழ்வாஞ், சேதனமோ நீ னெல்லாம் பிராணாயாமந் தியானமருந் தாகத்தின் மிறங்க ளாலே, பேதமனை மொழிக்குவது பொருட்டா வன்றோ பிரா ணவாயுவை நிறுத்திப் பிடிக்கின்றீர்." எ-ம், பிரபுலிங்கலீ லை. "ஒமொழுவ நிறுத்தூறி யுள்ளுறக், கோடி வாய்க்கிலி லாத் தினைக் கொன்றுவார், கீடி மாமனை சிறக்க நிறுத்துமி, யோமெ வாயுவை யுண்ணுற விர்ப்பரால்." அன்றியும், "வாயு நிற்ப மன னின்று மனந்தானிற்பப் பொறிநின்று, பாயு பொறிக ணிற்ப விடர் படிபுன் புலன்களின்றனவா, வாயு புலன்க ணின்றமை யா னகிலத்தோன்று துன்னத்தே துயபரமா னந்தபரஞ் சோ

தி தோன்றக் கண்டிருந்தார்." எ-ம், திருவுந்தியார். "காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருத்தினுள், ளாற்றுவ தாற்றலென் றுந்தீ பற, அல்லாத தல்லலென் றுந்தீ பற." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௮௨)

அத்தன்மையுங் கூடாதார்க்குப் பின்னுங்கூறுகின்றார்.

அயனரி மூவரு மாங்கவர் தம்ம
தியைதரு வேடமு முந்தீ பற
எல்லாமு மியாமேமம் முந்தீ பற.

இ-து. அயனரியரனென்னுந் திரிமூர்த்திகளும் அம்மூர்த்திகளது வேஷங்களும் யாமும் எமது வேஷமும் பிறிதன்றெனக்கொள்வாய். எ-று.—எல்லாமும் யாம் எமதென்றமையால் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணுமூர்த்திகளாயும் அம்மூர்த்திகட்கெல்லாம் காரணமாயும் நிற்பது ஒருசிவமேயென்றதெனக்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம்: திருக்கடைக்காப்பு. "படைத்தளித் தழிப்பதும் மூர்த்திக ளாயினை." எ-ம், தேவாரம். "ஆதி யும்மா லயனு மாயப், பாதிபெண் ணுரு வாய பரமனென், ஜோதி புன்குழைத் தேத்தவல் லாரவர். வாதை தீர்த்திடும் வான்மியூ ரீசனே." எ-ம், திருப்பாட்டு. "வாழ்வார் கண்டீர்நம்முனிவர் வஞ்சமனத் தீரே, யாவ ராலு மிகழப்பட்டிங்கல்லலில்வீழாதே, மூவராயு மிருவராயு முதல்வ னவனே யாக், தேவர்கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடைவோமே." எ-ம், திருவாசகம். "சுந்தரத் தின்பக் குயிலே சுழ்சுடர் ஞாயிறு போன்று, மந்தரத் தேகின்றதிறின் கடியய ராசை யுழப்பான், மூர்த்த தவு முடிவுமாகிய மூவ ரறியாச், சிந்தாச் சேவடியானைச்சேவகனைவரக் கூவாய்." எ-ம், திருவாய்மொழி. "திருமாறுன்முகன் செஞ்சடை யானென் றிவர்களெம், பெருமாறன்னமையா றிகிற்பார்பேசியென், னொருமா முதல்வானுழிப் பிரானென்னை யாளுடைக், கருமாமேனிய னென்பனென் காதல் கலக்கவே." எ-ம், பிரமகீதை, "புருடனெ

ன்றுளை செயப்படு கிறுபரி பூரண மாகின்ற, சொருப மின்றவை நிற்கவின் கருளொளிதோன்றுவல் லவன்றன்னை, யாறு மண்டுமா லயனுமன் றெவர்க்குமுன் னாகியே யாவர்க்கும், தெரியு ருஞ்சிவ னவனையிங் கெதிருங்கிய சிந்தையாற் தெளிவாரே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௮௩)

இங்ஙனங் கூறிய மூர்த்திகளினும் அவரவர் வேடமாகிய கணங்களினும் வழிபடுமுறைமை மேற்கூறுகின்றார்.

எத்தேவை நாமென் றிசைந்தா யதைத் தொழு
சத்திய பத்தியா லுந்தீ பற
தனுவாதி யைக்கொடுத் துந்தீ பற.

இ-து. இங்ஙனங்கூறிய மூத்தேவர்களுள்ளும் அவரவர் வேடங்களுள்ளும் யாதொருவடிவத்தை நீ சிவமென்று துணிந்தாய் அந்தவடிவத்தையே நாடோறும் வழிபடக்கடவாய். சத்தியபத்தியால் மனவாக்குக்காயத்தை அர்ப்பணஞ்செய்து. எ-று.—சத்தியபத்தியென்றது உலகர் சான்றொழிந்து தேவதை சான்றாகவழிபடுமிடத்துத் தனுவாதிகளை அர்ப்பித்துத் தலைநிற்றலெனக்கொள்க. தனுவாதி என்றது உடல் பொருளாவியென்பாருமுளர். இது துறவிக்குரியதாதலின், அதுசிறப்பன்றெனக்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம்: தேவாரம். "உள்ள முள்கலந் தேத்தவல் லார்க்கலால், கள்ள முள்ளவ ருக்கருள் வானலன், வெள்ள மும்மர வும்விர வுஞ்சடை, வள்ளலாகிய வான்மியூ ரீசனே." எ-ம், திருவாய்மொழி. "உணர்ந்துணர்ந் திழிந்தகன் றுயர்ந்துரு வியந்தவிந் நிலைமை, யுணர்ந்துணர்ந் துணரினு மிறைநிலை யுணர்வரிதுயிர்கா, ளுணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத் தரியய னரனென்னு மிவரை, யுணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத் திறைஞ்சுமின் மனப்பட்ட தொன்றே." அன்றியும், "மகிழ்கொடெய்வ முலோக முலோக, மகிழ்கொள் சோதி மலர்ந்தவம்மானே, மகிழ்கொள் சிந்தை சொற் செய்கைகொண் டென்று, மகிழ்வுற் றுன்னை வணங்க

வா ராயே." எ-ம், சிவஞானசித்தியார். "மனமது நினைய வாக்கு வழுத்தமந் திரங்கள் சொல்ல, இனமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச், சினமுதலகற்றி வாழுஞ் செயலற மானுலியார்க்கு, முனமொரு தெய்வ மெங்குஞ் செயற்கு முன்னிலையா மன்றே." எ-ம், வருவனவுங் மற்றும் வருவனவற் றுற்காண்க. (அ௪)

யாதொரு போகமோக்ஷம் அன்பினாலன்றி மற்றொன்றால் எவர்க்கும் அடைதல் கூடாதென்று மேற்கூறுகின்றார்.

௬ நெய்யின்றி யாகமுடியுமே னிடுவே
ளைவகை யாகமு முந்தி பற
அன்பின்றி யாகுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. யாதாமோரிடத்தாயினும் நெய்யின்றி யாகம் முடியுமாயின், கருமயாகம் தவயாகம் மந்திரயாகம் பாவனையாகம் ஞானயாகம் என்று இங்ஙனங்கூறிய ஐவகையாகமும் அன்பின்றி ஒருவனுக்கு முடியும். எ-று.—இதனால் போகமோக்ஷத்திற் கெல்லாம் ஆதாரமே காரணமென்றதாயிற்று. இதற்குப் பிரமாணம். திருவள்ளுவர். "அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தாழார்வலர், புன்கணீர் பூசறரும்." எ-ம், திருமந்திரம். "அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவிலா, ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலா, ரன்பேசிவமாவ தாரு மறிந்தபி னன்பேசிவமா யமர்ந்திருப்பாரே." எ-ம், "என்பே விறகா விறைச்சி யறுத்திட்டுப், பொன்போ லெரியிற் பொரிய வறுப்பினு; மன்போ டுருகி யகங்குழைந் தார்க்கன்றி, யென்போன் மணியினை யெய்தவொண்ணாதே." எ-ம், தேவாரம். "நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுளே, புக்கு நிற்கும் பொன் னார்சடைப் புண்ணியன், பொக்கமிக்கவர் பூவுநீருங் கண்டு, நக்கு நிற்ப னவர்தமை நாணியே" எ-ம், திருப்பாட்டு. "இன்பமுண்டேற் றுன்பமுமுண் டேழைமனை வாழ்க்கை, முன்பு சொன்னென் மோழைமையான் மொட்ட

மனத்திரோ, மன்பரல்லா ரணிகொள்கொன்றை யடிகளடி சேரா, ரென்பகோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்னை தடை வோமே." எ-ம், திருவாசகம். "பத்திவலையிற் படுவோன் காண்க." அன்றியும், "தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் றென்பெருந் துறை நாயகன், மூவ ருமறி யொண்ணுமுத லாய வானந்த மூர்த்தியான், யாவ ராயினு மன்ப ரன்றி யறியொணுமலர்ச் சோதியான், தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னிச் சுடருமே." எ-ம், திருவாய்மொழி. "சீர்மையி னாற்றவர் வியவன் றைவர்க் கருள் செய்து நின்று, பார்மல்கு சேனை யவித்த பரஞ்சுடரை நினைந்தாடி, நீர்மல்கு கண்ணின ராகி நெஞ்சங் குழைந்து நையாதே, யூர்மல்கி மோடு பெருப்பா ருத்தமர்கட் கென்செய்வாரே." எ-ம், "அமரர் தொழப்படு வானை யனைத்துலகுக்கும் பிரானை, யமரமனத்தினுள் யோகு புணர்ந்தவன் றன்னோடொன்றாக, வமரத் துணியவல் லார்க ளொழிய வல்லாதவ ரல்லா, மமர நினைந்தெழுந் தாடி யலர்த்துவ தே கருமம்மே." எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "ஆதாரவே பரமான வறம தாகு மாதிநடு வந்தமிவற் றனைத்து மாகு, மாதரவற் றவிசை யறம தாகா வாதலினா லாதரவே மூலமாகு, மாதரவே பிரகிருதி யான்மா வீசனெனும்பொருளை மறிவிக்கு மமலன்றானே, மாதரவே யடைவிக்கு மாத லாலே யனைத்தினுக்கு மாதரவே மூல மாமே." எ-ம், அனுபவசாரம். "அன்பி லாதன லறங்களு மைவகை வேள்வியும் பிணமேயா, மன்பில் வாய்மையுந் தானமு மொழுக்கமும் விரதமும் பிணமேயாக், அன்பின் ஞானமுந் தவங்களிலெச் சமயமுஞ் சொல்லிடிற் பிணமேயா, மன்பிலாகிய லறம்பொரு ளின்பவீ டனைத்திற்கு முயிருண்டோ." எ-ம், சொருபானந்தநிலையம். "அன்ப தொன்றுமற் றருஞ்சிவ மொன்றுமென் றறிபவ ரறிவில்லா, ரன்பே சிவ மாயிருந் தமையறிந் தவரிறையருள்பெற்றார், அன்ப வன்பவந் துவங்களில் வீடெனச் சொல்லிடு மவையெல்லா,

மன்ப தாமரு திரை முழுந் திடவுறு வயலவ ருறைதானே.''
எ-ம், மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம். "தாமமதுவெங்குளது வங்கனு
வ தாமா, றேமமுற வெயிறைவ னுருமவர்பாலுந், தாமமைவழி
லாதருகு தன்மைய ருளத்தே, யாமிறைவனுரிய தாருமெ
ன வோரே.'' எ-ம், மெய்ஞ்ஞானசித்தியம். "முழுதுந் தன்னை
யே தழுவிட நழுவிடு மூலமா மிறைவர்தம், பழுதொன் றின்
றிய பத்திநல் வலையினிற் படிமெனு மீசனென்டா, லெழுது க
ல்வியு மிலங்குநற் றவங்களுந் தீயோகஞானமு மெங்கே, யழி
வொன்றின்றிய வன்பினன்றி பெருமையு யறையவு முடியா
தே.'' எ-ம், இருக்களிற்றுப்படியார்: "அன்பேயென் னன்
பேயென் றன்பாலழைத் தலித்திட், டன்பேயன் பாகவறிவ
ழியு-மன்பன்றித், தீர்த்தந் தியானஞ் சமார்ச்சனைகள் செய்யு
மது, சாத்தும் பழமன்றே தான்.'' எ-ம், சிவானந்தமாலை.
"சீரார்பதினெண் புராணத்துஞ் செழுமறைநூ, லாராத வாகமங்
கற்றுய்ந்தறிந்து-நோக்கு, சங்கரன் றாளிணைக்கி ழன்பில
னேற் சண்டாள, னங்கையினிற் பாகிரதி.'' எ-ம், வரும். ம
ற்றும் வருவனவற்றுட்காண்க. (அரு)

அன்பொடுகூடாதநெஞ்சிற்கு உணர்த்துதல்மேற்கூறுகின்றார்.

அஞ்சிவக் கன்புறு நைம்புலக் கோடிமே
னெஞ்சிற் கறிவுறுத் துந்தீ பற
நீதுணை யல்லையென் றுந்தீ பற.

எ-து. எல்லாச் சிறப்பினையுமுடைய சிவத்திற்கு அன்புசெ
ய்யாது குற்றத்தினை விளைப்பதாகிய ஐம்புல விஷயங்களை இச்
சித்து உன்னுடைய நெஞ்சம் செல்லுமாயின் அதனிரோக்கி
நித்தியானந்தத்தினை நீத்துச் சிறிதாய் அழிதருஞ் சத்தாதிவி
ஷயத்தைக் கருதாநிற்கும் நெஞ்சமே நீ எனக்குத் துணையாகக்
கடவாயோ அல்லையென்று வலியுறுத்தி அறிவுறுத்து. எ-று.
—இதற்குப்பிரமாணம்: திருவாசகம். "ஆடு கின்றிலை கூத்து
டை யான்கழற் கன்பிலை யென்புருகிப், பாடு கின்றிலை பதை

ப்பதுஞ் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர், சூடு கின்றிலை சூட்டுகின்
றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே, தேடுகின்றிலை தெருவுதோ
றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே.'' எ-ம், பட்டினத்துப்பி
ள்ளையார். "பேசு வாழி பேசு வாழி, யாசையொடு மயங்கி
மாசுறுமனனே, பேசு வாழி பேசு வாழி கண்டன மறையு
முண்டன மலமாம், பூசினமாசாம் புனைந்தன பிரியு, நிறை
ந்தன குறையு முயர்ந்தன பணியும், பிறந்தன விறக்கும் பெ
ரியன சிறுக்கு, மொன்றொன் றொருவழி நில்லா வன்றியுந்,
செல்வமொடு பிறந்தோர் தேசோடு திகழ்ந்தோர், கல்வியிற்
சிறந்தோர் கவின்பெறு வடிவோர், குடையிற் பொலிந்
தோர் படையிற் பயின்றோர், குலத்தி னுயர்ந்தோர் நலத்தி
னிவந்தோர், [illegible] நரைதிரைப் பிணியுமுற்றுன்
பெயரு மின்றிப் போனார், [illegible] தறிந்த யன்றே, மா
யப் பேய்த்தேர் போன்ற இப்பெரும் பிறக்கத்துக், கனவு போ
ன்று நனவு பெயர் பெற்ற, [illegible] வாழ்க்கையைப் புரிந்த கா
யத்தைக், கல்வியும் [illegible] தன்மை
ய ரிதிவழிச் சார்ந்தனை நீயு, [illegible] திரிந்த புன்மையை
யாதலி னழுக்குடைப் புலன்வழி [illegible] நெருங்கி வலை
வாய்த் தூண்டி லினிதுவாய் விழுங்கும், பன்மீன் போலவு,
மோசையி னழிந்த புள்ளுப் போலவு, மாசை வாய்ப் பரிசத்
தானை போலவும், வீசிய மணத்தின் வண்டே போலவு, மி
ன்னுப விளக்கிற் சென்றீந் தொடுங்கும் பறவை போலவு,
முறுவ துணராச் செறிமுறிச் சேர்ந்தனை, நுண்ணறி வாற்றுத்
தன்னகம் படிக்கு, நதியில் வீடு சேர்ந் தழிதிபோலவு, மான
ச் சங்கிலிப் பாசத் துட்பட் டிடர்கெழு மனத்திடு டியற்று
வ தறியாது, குடர்கெழு சிறையறை குறங்குட் கிடந்திக்,
கறவை நினைந் தகன்றென விரங்கி, மறந்தார் மனத்து மாசறு
மடியார்க், கருள்கரத் தளிக்கு மற்புதக் கூத்தனை, மறையவ
ர் தில்லை மன்றுளாடு, மிறைவ னென்கிலை யென்னினாத் த

னையே." எ-ம், தத்துவராயர், "மற்றிலை பற்றென்று வாழ
வித்த காதன் மலரடியைப், பற்றிலை மற்றொன்றைப் பற்று
தொழிந்திலை பற்றியொன்றும், பெற்றிலை யாயினும் பேய்த்
தேறா நீரொனும் பின்றொடர்ச்சி, யற்றில யென்செய்கின்
றாய்நெஞ்ச மேயழிக் கற்றனையே." அன்றியும், "நின்பெற்றி
தன்னை நினைக்கவுன் னோநெஞ்ச மேநின்றையப், பொன்பெற்
று வைத்தும்பொதிந்து பொலையப்புன் குரம்பையிலே, தன்
பெற்றி தன்னைத்தருந் தம்பிரான்வந்து சார்ந்திருப்ப, வென்
பெற்று [illegible] யஞ்சொன்ன வாசெய் தினைக்கின்றதே."
எ-ம்.மூலவித்தை "அன்பிலா நெஞ்ச மரும்பிணி யெனவு மனவி
லாப் பஞ்சகம [illegible] கெனவுந், தாம்பழார் சோகமோகமே முதலா
ந் [illegible] ராலாம் வினையிலையெனவு, மின்பவீ டெய்தா விடர்நி
லை யுறுமிருளுமென் றியம்புவர் பெரியோர், துன்பிலா வி
னைவர்க் கின்பிலா நெஞ்ச [illegible] துணையிலை யெனக்
கே." எ-ம், [illegible] "புலையுடு செயலாற் புலனுறு
போகப் புகலரும் விடக்குறுயே நுகர்ந்த, கலமரு கவலைக் க
டலுளே தலைகீழாகவீழ் விழுந்தழி நெஞ்சே, கலைகளி னுணர்
வுக் கரியதற் சொருபன் கழல்களை நினைந்துனைந்துருகி, யெ
லையறு மின்பா மமுதினை விரும்பா தேதுகொண் டென்செய்
தாய் கெடுவாய்." எ-ம், போதரத்நாகரம், "சாயநீர்க்குமிழி
யதெனும் மின்பங் கானலிற் புனலும் தனக்கிங், கையவத் துய
ர மனவிலே யதுசி யாய்வரு மையினுழிக் தற்றாய், பிணிக் க
லை மயக்கினைத் தவிர்ந்து நெஞ்சமே வந்தெனக் குண்டபட்,
டாயவச் சொருபந் தன்பதே புரியிலரியதே தார்மெக்கெடி
ரே." எ-ம் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (அசு)
பின்னும் சத்தாதி விடயத்தால் குற்றமேயென்று வலியுறு
த்திக் கூறுகின்றார்.

அசுணமிக் கோரொன்று வேம்புல [illegible]
யிசையுமேற் கேடெமக் குந்தீ பற
எங்ஙன முய்துமென் றுந்தீ பற.

எ-து. அசுணப்புள் யானை விட்டில் மீன் வண்டென்பன
ஐந்தும்-சத்தாதி விஷயங்களில் - ஒன்றாய்த் தூண்டிறு வி
ளைவாய் விழுங்கும் புன்மீன்போலவும், ஓசையிலழிந்த புள்
ளுப்போலவும், ஆசைவாய்ப்பரிசத்தானை போலவும், விசியம
னத்தின் வண்டேபோலவும், மின்னுபுவிளக்கிற் சிறைநீக்
கொடுங்கும் பறவைபோலவும், ஓரொன்றாலே கேடடையா
நிற்கும், எமக்கு ஐம்புலனும் கெடுவருமாயின் அவற்றினை
நீங்காவிடத்து எங்ஙனம் உய்குவம் நெஞ்சமே. எ-று. இதற்
குப்பிரமா [illegible] "உரைத்தபுசுணங்களிறு
விட்டில் மீனறே தேசைபூ [illegible] காதமென்னு
மாத்தவற் றொரொன்றன் மாய்ந்துபோது நிலையறிக்கு மி
வையைந்து மேரோக [illegible] பவர்க்கின்ப மெங்
கேயுன்றன் கட்டிக்கு காதல் [illegible] கற்றுச் சாலம், புனைந்
தெழுநெஞ் சேயதுவே போகு மாற்றுப் பொருவில்சய மங்கை
னக்குப் புகலுங்காலே." எ-ம், அருணகிரம்பஞ்சிந்தா குலமே
னிதர் மீசி செவி முதலா, மைந்தானுமீடழிய வல்லரோ-வை
ந்திலொரு, வெட்கை யசுணமிபம் விட்டின் மீன்வண்டு, கே
ட்கைமுத லோரொன்றன் கேடு." எ-ம், ஒழிவிலொடுக்கம்.
"காயவகை மெய்விரும்பி ஈக்குவந்து நஞ்சிட்ட, பாயசமு மெ
ய்ப்பரிசம் பாவைமிகச்-சாயனீர், வேட்கை யசுணமிபம் வி
ட்டின்மீன் வண்டிவையின், சாக்கியைக்கண்டார்துறவாதா
ர்." எ-ம் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (அஎ)
வனிதையர் விஷயத்தால் வருங்கேடு கூறுகின்றார்.

அஞ்சுழ யார்பாலுன் னைடம்புல வென்னெஞ்சே
நீவிரும் பிற்கெடுவை னுந்தீ பற
நெஞ்சமே சொல்வதென் னுந்தீ பற.

எ-து. வனிதையரிடத்து ஐம்புலநுகர்ச்சியும் உளதாமாதலி
ன் அவரது இன்பத்தை நீவிரும்பிற் கெடுவென்பதற்கு ஐயமி
ம் என்னே நெஞ்சே. எ-று.—இதற்குப்பிரமாணம்: திருவள்
ளுவர். "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு மொ
ண்டொடி கண்ணே யுள." அன்றியும், "உள்ளக் களித்தலுங்
காண மகிழ்தலுங், கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு." எ-ம், தி
ருவாசகம். "காருறு கண்ணியர் ஐம்புலனாற்றங் கரைமரமாய்,
வேருறு வேனை விடுதிகண்டாய் விரைந் திருவா, ரூருறை
வாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, வாருறு பூண்மு
லை யாள்பங்க வென்னை வளர்ப்பவனே." எ-ம், வரும். மற்று
ம் வருவனவற்றுங் காண்க. (அஅ)

காமத்தால் வருமின்பமும் இன்னல் வருந்துன்பமும் மேற்
கூறுகின்றார்.

சிலந்தி வருடத் திருந்து சுகம்போ
விலங்கிழை யார்க மூலத்
இடராய் விளையுமென் றுந்தீ பற.

எ-து. ஒருவனது உடலின்கண் தோன்றிய சிலந்தியைச்சூ
ழ்ந்து உகிரால்வருட உண்டாகிய சுகம் பின்புகீறி அறுத்துத்
தீர்த்தற்கு இடமாய் விரணஞ் செய்குதல்போலும் ஆபரணதி
களினது சிறப்பால் மயக்கஞ்செய்யாநிற்கும் மகளிரிடத்து உ
ண்டாகிய சிற்றின்பமும் பின்பு நரகாதிவாதனைக்கு இடஞ்
செய்யும். எ-று. இதற்குப்பிரமாணம்: தேவாரம். "குழலே
யாழ்மொழி யாரிசை வேட்கையா, யுழலு மாக்களைப் பூ
ணு முனைர்விலாது தழலே நீர்மடிக் கொள்ளன்மின் சாற்றி
னேன், நிழலே யானடிச் சாரவின்னுள்வரோ." எ-ம், திருப்பா
ட்டு. "மாதுரு குழலியர் மண்ணளந்தான் மலர்மேலவ
னேடியுங்காண்பரியாய், நீணின்முடி வானவர்வந்திறைஞ்
சு செல்வாயிலாத்துறை நின்மலனே, பாணார்நுதலார் வலைப்
பட்டடியேன்பலவின்கனியீபது போல்வதன்முன், ஞானே

ப்பெண்ணுமுருவாகினின்ற யடியேனுயப்போவதோர் சூழல்
சொல்லே." எ-ம், திருவாசகம். "செழுகின்றீப்புகுவிட்டி
லிற் சின்மொழி யாரிற்பன்னாள், விழுகின்றவென்னை விடுதி
கண்டாய்வெறி வாயறுகா, ழுழுகின்றபூமுடியுத்தரகோசம
ங்கைக்கரசே, வழிநின்று நின்னருளாரமு தூட்டமறுத்தன
னே." எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல். "இலவிதழா
ர் வீழ்வா ரிகழ்வா ரிவர்தம், கலையிடைக்கணித்தும்பாரோ—
ளிலகுமொளி, யாடரம்பலத்தெம் மானுடையா னின்
றாடு நாடகந்தொன் டின்பான நாள்." எ-ம், சிவதருமோத்த
ரம். "குட்டமுடல் கொடுக்குரிதள் கூடினமுற் கொடியினை—
யா, ரிட்டமுமிந்தெனவியனுக விழையவர்தம் பருவம்போற்
சுட்டமழு திதலும் விந்துநாசமுகொய் பெனக்கொள்க,
தொட்டதுவக் கிந்திரியஞ் சொறியுருளுக் துனிவாரோ." அ
ன்றியும், "புரிந்தவர்க ளுவினையற்ற பொருவரியா னடிக்க
ன்பு, பிரிந்தவர்கள் வழிவிளையைப் பிறற்கரிய பேறொன்றே,
யிருந்தவர்கணடந்தவர்களிழிவாய விழிவழிக்கே, யெரிந்த
வர்கள் இடஞ்சேர்வாய் நிரயத்துப் பாப்புறவே." எ-ம், ஞா
னவாசிட்டம். "பைந்தொடியா ராசைநோய் கம்பீர மனித
ரையும் பதுமந்தன்னை, முந்திரவிக் கதிர்போல மிளிர்விக்குங்
கனவிடிய முனைக்கடர்வாளும், வெந்தவிறுப் புப்பொறியு மெ
னக்கொடிய மனவேட்கை மேருவொத்த, சுந்தரஞானியர்தி
டக் குன்றைய யெய்தாமிமைப்பிற்றுரும்பு செய்யும்." அன்றியும்,
"மேவிதற் குதாய்க் கேசம் புகையதாய் விழிக்கு நன்றாய்,
தீவினைத் தொகைசேர் மாதுவொணுங் கணதிருணம் போல, யாவ
ரைச் சுடாது தூரத் தெரிகின்ற நரகத்திக்குப், பாவையர் நேரா
ர்த்து மேனி பசையிலா விறக தாகும்." "மாமட
ந் செறிந்த நெஞ்சின் மனிதராம் புட்பிடிக்கக், காமனும்
வேடன் வீசும் வலையொப்பார் கருங்கண் மாதர், நிமனச் சே
ரூர் சன்மச் சிறைகுழி மீற மாந்தர்க், கேமவா தனைக்க யிற்று

த் துன்டினுக் கி[illegible] மொ[illegible]ப்பூர்." எ-ம், நாலடியார். "அம்புமழுது மஷீசுகிர் ஞாயிறும் வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும்- வெம்பிக், கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காம, மவற்றினு மஞ்சப் படும்." அன்றியும், "[illegible]ரு வெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு, நீருட் குளித்து முய்யலாந்-நீருட், குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி, யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்." எ-ம், நீதிசாரம். "ஊரு மெனுமவ[illegible]தீ[illegible] வென்வேற்கண் மாதமொனும், கூளுர் விட்டுமுட் குழாமு[illegible]ளுர், [illegible]சாந்திவயிராகி விவேகத் தொலைஞ்சோ, ரோத்தன[illegible]யா தோலெவனே." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்று[illegible]ங்கொள்க. (அகூ)

நல்லுணவாகியசுவைகள் விழைத[illegible] திதெனப் பு[illegible]மேற் கூறுகின்றார்.

ஆன்பாலுங் கூ[illegible] [illegible]ற்றும் பசியெலாந்
தான்பின் மலமா[illegible] [illegible]ந்தீ பற
சுவைசர் தேடேலென் [illegible]

எ-து. ஒருவனது[illegible] [illegible]பசிக்குப் பாலும் சருக்கரையும் முக்கனிகளும் கூட்டி [illegible]னினும், அஃதன்றி உப்பற்ற நீர்க்கூழும் கூழும் மற்றுள்ளசாகமூல பலாதிகளும் அருந்தினும், உதராக்கினி அவியாநிற்கும் யாதொரு புசிப்பெனும் உதரத்தைப் பொருந்தித் திரவத் தன்மைகெட்டு மலத்தன்மையொன்றே அடையாநிற்கும் ஆதலால், பசிக்கு உதவினதன்றிக் [illegible]க்கதல் [illegible]ர்ந்தல் புளித்தல் துவர்த்தல் உவர்த்தல் [illegible] [illegible]தித்தல் என்கிற அறுசுவைகளைத்தேடி ஓடேல் நெஞ்சமே. [illegible]—இதற்குப்பிரமாணம்: தத்துவராயர். "ப[illegible] ப [illegible] நமக்களிக்கின்ற [illegible]ரஞ்சுடலைக், கண்டைக்கனியை யமுதை[illegible] [illegible] நெஞ்சே, தொண்டைக்கு மேனுமுஞ் [illegible] [illegible]வடுத் துடியிடையார், கெண்டைத்துணை விழி யுமுன்னி யென்னைக் கெடுத்தனையே." எ-ம், சிவானந்தமாலை. "உப்பகன்ற நீர்க்கூழு முண்டாற் பசிகெடுமோ, வப்

பதுண்டு கூவல்குளமாறதனி[illegible], பார்த்தமையா நெஞ்சே பாக்கெழுந்து செல்லுறினும், பேர்த்துளதின் மேல் வருமோ பேசு." அன்றியும், நீயுஞ்சிமையாய் நினைத்தொடிக் கிட்டாமை, யெயா யமைந்தா[illegible]யிடர்நெஞ்சே-காயோ, க[illegible] காய்பசிக்கே காய்[illegible]வர்சு[illegible], ரடையாரோ வாங்கமையின் பாசு." எ-ம், [illegible] [illegible]றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (௯0)

[illegible]மையுகூறுகின்றார்.

வேதைப்படாத துன்பமு மேவப்போ வின்பமும்
[illegible]ப்பட்டா [illegible] [illegible] பற
[illegible] நெஞ்சேயென் [illegible]ந்தீ பற.

எ-து. [illegible] வொருவனுக்கு [illegible]ப்பத் துன்பங்களெல்லாம் ஊழின்வழியே அடைதலால், [illegible]றுக்கப்பட்ட துன்பமும் உனக்கு இயல்பாய் வருதல் [illegible]பால் யாதொருவிஷய சுகமும் நீ விரும்பாவிடினும் [illegible] [illegible]தபடி வந்து கூடும் அவற்றினை அவாவுதல் [illegible]ழிவாய் நெஞ்சமே. [illegible]—இதற்குப்பிரமாணம்: இருவள்ளுவர். "வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி, தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது." அன்றியும், "பரியினுமாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச், சொரியினும் போகா தம." ஔவையார், "[illegible]வமுக்கி [illegible] மாழ்கடனீர், நாழி முகவாது நானாழி-தோழி, நிதியுங் கணவனு நேர்படினுந் தந்தம், விதியின் பயனே பயன்." அன்றியும், "எழுதியவா[illegible] மென்றிரமட நெஞ்சே, கருதியவா றாமோ கருமங்-கருதிப்போய், கற்பகத்தைச் சார்ந்தார்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்ததேல் முற்பவத்திற் செய்த வினை." குரு நமசிவாயர். "[illegible]முழுதும்பண்டைத்து வாழு மருணகிரி [illegible] [illegible]யெல்லாம்- நெய்யமன், நாறு யிரமவிதாய் நேர்ந்தா[illegible] [illegible]. மேல் தனிற்குறையா தே." சிவானந்தமாலை. "இல்லாத தில்லை புனைதவி ராதென்று நல்லோர் [illegible] [illegible]

லெல்லா, மமைத் [illegible] லாங்குகைவென் னெஞ்சே, சமைத்தவிபிரு [illegible] மறிவேர் தாம்." அன்றியும், "பல்காய் நற்கறியும் பானெய் [illegible] டடிசில், செல்வாய நேயஞ் செறிந்தாலு மெல்லவுனே [illegible] ஆதுமின்டே ஓறுபிணிமற் றியாதொன்றால், [illegible] நெஞ்சே விரைந்து [illegible] அன்றியும், "இன்பத்துக் [illegible] போன்மவம்மே, அன்பத்துக் கோடிச் சுழலா [illegible] பமுகீ, யப்படியென் றெண்ணியினைப் பாறியாட் பேறு [illegible], இப்படிச் துற்பவிப்ப தென்." அன்றியும், "நீநெந் [illegible] மேலாகி நின்றாலும், கூடும் படியன்றிக் கூட் [illegible] லோடி வருந்தாம [illegible] ன்படிவங்கிட்டக் கண்டாறி, யிருந்தாலோ நெஞ்சே [illegible] அன்றியும், "இருந்தவிடத் தேத [illegible] கண் டிருப்ப தன்றே, பெருந்தகைமைக் காபரணம் [illegible]-மருந்தெனவே, யாங்கினியார் தங்கடையிற் சென்று [illegible] மாதரியார், பாங்கிதுகாண் பாழ்நெஞ்சே பார்." அன்றியும், "[illegible] கரைப்பசுத்தானக்கரையோ டிக்கரையி [illegible] பசும்புற் றொடர்புறமேயாற்ற, வதுபோல நெஞ் [illegible] தலைப்பட் [illegible], மிதுவேயுனக்கிதெறுற் பேறு." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (கக)

இங்ஙனங் கூறியவுபாயங்களனைத்தையும் நெறியாகப் பற்றிச்சென்று உண்மைநிட்டை [illegible] கூடல்வேண்டுமென்று மேற்கூறுகின்றார்.

> [illegible] னின் நாலு வுபாயங் கொண்டே [illegible]
> தன்னமெய்ந் நிட்டைசேர்ந் துந்தீ பற
> ஆனந்தம் பெற்ற [illegible] துந்தீ பற.

எ-று. இங்ஙனம் பாவனையாகச் சொல்லிப்போந்த நாலுபாய [illegible] வழிப்படுத்திச்சென்று முற்கூறி [illegible] நிட்டையைப் பொருந்தி நின்று பேரானந்தம் பெறக்கடவாய். எ-று.—பாவனையுறியான நிட்டைகளொவ்வொன்றிலனேகவிதங்களடங்கி நிற்றலானும், பின்னுமு

பாயங்கள் பலவாக நூல்களி [illegible] மெதரனும், நாலுவுபாயங்களென்று கூறினுரெனக்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம்: தத்துவராயர். "இம்மற் [illegible] னவுடம் பையெடுத் திந்தகாரணமாக வரவும் [illegible] மவங் தனிச்சிய் திதறு லமை [illegible] மம்மார்க் கி [illegible] பெரய் வாழ்வைக் கருதாதே மறை [illegible] றுறைவி னிறைவிற் குறைவற்றே; யெம்மைக் குருமக் [illegible] மவர்வே றலர்நா மலதென்றே யாதொன் றினும்யா வரோடும் பணியற் றெல்லா வழியானுந் தம்மை: [illegible] நறவே தாலோ தாலேலோ [illegible] நாயகமே [illegible] டையாய் தாலோ தாலேலோ." [illegible] வருவனவற்றுற்காண்க. (கஉ)

அவ் [illegible] ண்மைநிட்டைசார்ந்து [illegible] திப்போர்க்கு வாக்குந்தொழிலும் எது [illegible] அடங்காதோ [illegible] துகாறும் நிலைகொளாதென்று மேற்கூறுகின்றார்.

> நினைவு [illegible] யாய்ந்நிட் [illegible] நீங்குமேன் மானே
> பினை [illegible] மொழி னென் [illegible] மன் [illegible] துந்தீ பற
> பேச்சுந் தொழிலு [illegible] துந்தீ பற.

எ-று. யாவனொருவனு [illegible] நிட்டை சாதிக்குமிடத்தவனுக்கெல்லா வுபாதிகளு மடங்கி [illegible] தரங்க சமுத்திரம்போல இ [illegible] ருக்கின்றதெல்லாம் [illegible] ண்ணினைவு சற்றே உண்டாமாயினும் அது சகஜநிட்டை யன்றென்று சுருதியாதிகள் கூறுகிறமாயின் [illegible] அந்நினைவு மாமலடக்குவதன்றி [illegible] துகழித்துப் புறத்தில் [illegible] மனாதிகளோடுகூடி ஆவத்தையடைந்து அம்புலன்களெல்லாங் கவர்ந்து [illegible] கன்மேந்திரியங்களும் விசேரகப்பமோயின், அந்நிட்டை [illegible] மாமனுக்கனே. எ-று.—நினைவு [illegible] நீங்குமென்றதனுன், மனோலய [illegible] சைவற அடங்குதலே நியமமென்றுரெனக்கொள்க.—இதற்குப்பிரமாணம்: திருவாய்மொழி. "உள்ள முரை செய லுள்ள

விம் மூன்றையு, [illegible]றை, யுள்ளி லொழிக்கே." ஔவையார். "[illegible] ஞான வரம்பு." சிவானந்தமாலை. "ஓடியுமன் [illegible] யொருநேசீ, பாடியிடற் றைப்புண பண்ணாதே-[illegible] வினையாதே யொன்றுடனுந் தாக்காதே, [illegible] சுகம் [illegible] றியும், "ஓடாதே தேடாதே [illegible] யொனையேற்ப, பாடாதே சாத்திரங்கள் [illegible] பிறர்க், கும்மாலே செய்யாதே யொன்றுதே யொன்றுமறச், சும்மா யிருக்கை சுகம்." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கங)

இச்செய்யுள் தொடங்கி ஞானிகளாச் [illegible]றார்.

ஆனந்த மெய்தினோ ராடினும் பாடினு
மானந்த லீலையென் றுந்தீ பற.
அவர்செயல் கூறெற்க வுந்தீ பற.

எ-து. இங்ஙனங்கூறிய தன்மை [illegible]கள்வந்து பரமானந்தம்பெற்றுள்ள ஞானிகளாயினோர் பின்பு ஆடல் பாடல்களைச் செய்தார்களாயினும் அத்தொழில்களெல்லாமானந்த லீலையாய்முடியும் அவர்து செயற்பாடொருவாராணிச்சயித்துக் கூறுதல்கூடாது. எ-று.—ஆடினும்பாடினுமென்ற உம்மையால், அவை நியதமல்லவென்றதெனக்கொள்க.—இதற்குப்பிரமாணம்: அஞ்ஞவதைப்பரணி. "தெளிய முளத்தார் சிலவர் தெளிப்பார் சிலவர் களிப்பார் சிலவர் திகைப்பா[illegible] முனைந்தோ டழுது சிரிப்பா ரிவர்கள் செயற்பா டறியவொண்ணா[illegible]." மோகவதைப்பரணி. "அவ்[illegible] பெருமையை [illegible]மறை மொழிய [illegible]ந்திரன் முகுந்தனும் பிரமனு மாட்டார்." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கச)

[illegible] யுணர்ந்தாக்குமறைபயு
மாறிநேர்க் குள்ளவா றுந்தீ பற
ஆங்கவைக் கென்றுமொன் றுந்தீ பற.

எ-து. சொறிதற்குரிய [illegible] கோவணத்துணி கொடுத்தற்குக் குப்பைமேடியல்பாகவிருத்தலின், அதற்கினைக்குறித்தொருவரையனுசரித்தற்கு ஞானிகளாயினோர் மறந்தாயினு நினைப்பதில்லை.—எ-று. அஃதென்னையெனின் மெய்யுணர்ந்தோரொ[illegible] யிப்பிரபஞ்சத்தின்கண் [illegible]டார்களாயினும், பிராரப்த தேகமுள்ளளவும் அதற்காதாரம் வேண்டுதலின் அதுகுறித்தாயினு மொருவனை யனுசரிக்க வேண்டுமேயெனில், அதுவேண்டுவதில்லை; அதற்கு [illegible]தாறுமிரந்துண்டலியல்பாயிருத்தலின். அங்ஙனமாயி[illegible] மறைப்பது நிமித்தம் ஒருகோவணத்தை யாயினுங்குறித்து அனுசரிக்கப்படுமேயெனின், [illegible] சிந்தித்தாயினுமின்மையாற் கோவணமேவேண்டுவதில்லை: அங்ஙனமாயின் ஞாதாக்கட்குத் தரிப்பதேனெனின் [illegible] பிரசுரனைப்பான் செல்லுமிடத்து [illegible] சிலரிகழ்ந்து கெடாவண்ணமும் ம[illegible]களிர் காணுவண்ணமுமாகப் பிறரைக்குறித்துக் கோவணந் தரித்தாரெனக்கொள்க. [illegible]யாயினும், கோவணங்குறித்தொருவரையனுசரிக்கப்படுமேயெனில், அது தேவையில்லை: குப்பைமேடுகடோறும் கந்தைகளும் பழந்துணிகளியல்பாய்க் கிடத்தலினெனக்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம்: திருமந்திரம். "பரந்த வுலகம் படைத்த பிரானை, யிரந்துணி [illegible] நிரந்தரமாக நினையு மடியார், இரந்துண்டு தன்னை [illegible]" பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல். "[illegible]சாறிடு நாடு [illegible] தொண்டன்பனைக்க [illegible] பிச்சைக்கு [illegible] பெய்சிலைக்கு, [illegible] மெளியர் சிற்றம்பலவர் [illegible]கண்டா, [illegible] குருவென் றுலகிய [illegible] தன்னைக் கோவண மறுசற் றொருடன் பெறுவது புனைந்து." என்றுமற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (கரு)

செல்லுழிக் கண்ட சிதைவிலா வென்கையு
நல்ல கலமவர்க் குந்தீ பற.
நாட்டிலேற் றுண்பதற் குந்தீ பற.

எ-து. ஆகாரத்தைக் குறித்துக் குறிப்பிடத்திற் கண்டவுடை சலோடாயினும் கைகளாயினும் நாடோறும் பலிகொள்ளுவதற்குப் பாத்திரமாக உள்ளாதலின், ஞானிகளாயினோரேற் றுண்ணு மோட்டினைக் குறித்தாயினு மொருவனாயனுசரியார். எ-று. இதற்குப்பிரமாணம்: தேவாரம், "கட்டு வாங்கங் கபாலங்கைக்கொண்டு [illegible] இடந்தொறு வீழ்ந்திலர், சிட்டன் சேவடி சென்றெய்திக் காணிய, பட்ட கட்டமுற் றாரங் கிருவரே." திருவாசகம். "[illegible] கவர்ந்திய [illegible] கின்றது." பட்டினத்துப்பிள்ளையார். "விடுங்கோவணமுண்டு வெறுந்தெருவு நெங்குமுண்டு [illegible] இடுங்கோள் கரோடிங் கைக்கொருங் கோவிடை மாமருங்கெந்தொடுங்கோள் இசைக்க ராவென நாளுந் துதிசெயுங்கோ டரிங்கோள் புலனுறங் குங்கோ [illegible]." அன்றியும், "கையார வேற்றங் கனன்று நின்று கரித்துணிவெய்து, கையா றுடுத்துமின் சன்னிதிக் கேவந்து சந்ததமு, மெய்யார நீறணிந் துள்ளே யுரோமம் விதிர்விதிர்த்திட், டையாவென் றோலமிடுவதென் றோகயி லாயத்தனே." அன்றியும், "வீடு நமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர்தந்த, வோடு நமக்குண்டு வற்றாத பாத்திர மோங்குசெல்வ, நாடு நமக்குண்டு கேட்டவெல் லாந்தருநன்னெஞ்சமே, யீடு நமக்குச் சரியான பேர்களு மிங்கில்லையே." அன்றியும், "கைதவ [illegible] டான் றுதவுழி லெடுத்தாங், கிடுவோர் தன்னொளி [illegible] நயின்று, படுதலைப் பாலமிற் பன்னி மேலி." நெஞ்சறிவிளக்கம், "கைத்திணைப்பாத்திரம் [illegible] கோவணமாறுய், பித்தனென னப் பெயர் பெற்று யுன்பேருணர் வென்னலே கா னெஞ்சே." அஞ்ஞவதைப்பரணி. "அலைபொரு மலைபொருகா றலையெடா த

மைவரோயருள்பொரு மதுரைநகர வருவிபாய் நயனரோ, கலைபொரு மலொருகோ வணவராய் விடுவரோ கவலைநீர் பலிகொளீன் காகபாலியர்களே." அன்றியும், "உறையிடந் துணர்விநம் இடனுணர்ந் திடுவரோ யுணவுமந் [illegible]லவரும் பலியுகந் [illegible], இறையிறந் தளவிறந் தமரருங் கடவுளே செறிதரும் படிவருந் திருவரும் படியரோ." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௬௩)

ஏகாந்த மான தலமிலம் பூவணை
யாகுந் தரையவர்க் குந்தீ பற.
ஆனந்த நித்திரைக் குந்தீ பற.

எ-து. ஞானிகளாயினோர்க்குப் பாழ்ங்கோயில் மலைமுழை முதலிய ஏகாந்தத்தலங்களே இல்லமாதலினும், அன்றே ஆனந்த நித்திரைசெய்தற்குத் தரையே பூவணையாதலினும் அவற்றினைக் குறித்துமொருவனாயனுசரியார்—எ-று. இதற்குப்பிரமாணம்: திருமந்திரம். "இணங்கவேண்டா வினியுலகோருடன், இணங்கு கல்வி [illegible] மென்செயும், வணங்க வேண்டா வடிவை யறிந்தபின், பிணங்க வேண்டா பிதற்றை யொழியுமே." திருக்கடைக்காப்பு, "மேனியிற் சீவரத்தாரும் விரிதரு தட்டுடை யாரும் விரவலாகா, ஆனிகளாயுள்ளார் சொற்கொள்ளாது முள்ளுணர்ந் தஞ்சுய்ம்மின் றொண்டர், ஞானிகளாயுள்ளார்க ளருமறையே [illegible] தைம்புலன்களைச்செற்று, மோனிகளாய்முனிச்செல்வர் தனித்திருந்து தவம்புரியு முதுகுன்றமே." ஞானவாசிட்டம். "இல்லவெளிலை மாதி பற்றற விட்டுவிட்ட புல்லுதல் சத்திற்பாவம் [illegible]ருக்குத் தன்க்குப் பேத, மல்லவாயவற்ற வற்றின் றேற்றங்கண் மாய்த வென்று, மங்கலே காந்தஞ் சேர்தல், மாறுடைத்திரா நித்தல் [illegible] ருண்டாஞ் சங்க மடியா லாபத்தாஞ், சங்க மடியா லாசை வருஞ் சங்க மடியாற் பிறப்புண்டாஞ், சங் [illegible]

ARCHIVES 5486

டென்பர் சங்கமறுத்தல் பிறப்பறுத்தல், சங்கமறுத்துப் பொருள்களினீ தனிசீவன்முத் தியைப்பெறுவாய்." சிவபோகசாரம். "என்றுஞ் சனன விடர்க்கடலுளே மூழ்கிப், பொன்றுமனமே யுனக்கோர் புத்திகேள் - என்று, தனிச்சங் கஞ் சாராமற் றத்துவரீசேரி, னினிச்சிங்கஞ் சேரா வினை." அன்றியும், "அனித்தியத்தை நித்தியமென் றுதரிக்கும் பொல்லார், மனித்தருடன் கூடியிருப்பார். - தனித்திருந்து, மோனந்த மாஞ்சிவத்துண் மூழ்கி மலத்தையறுத், தானந்த மாய முந்துவார்." அருட்பிரகாசம். "மைக்குழம் பன்ன விருள் வெயிற் காற்று மழையிவையுளை, மிக்குறு கலையினும்பவர் வந்து விரவுதலம், புக்கிதஞ் சொல்லினிற் பாரோதனித்தோ ரிடம்பொருந்தித், துக்கமி லாப்பர மானந்தத் தேறல்கையைத் தோய்பவரே." அன்றியும், "இடையாத ஞானப்பெண் ணிட்டிற் றனியோ ரிடமருவுத லியல்பே." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. தனிவனையுமென்பதற்குப்பிரமாணம்: தேவாரம். "அகலிடமே யிடமாக [illegible] டோறு மட்டுண்பா ரிட்டுண்பார் விலக்கா வாயில், புகலிடமா மம்பலங்க ளுமிதேவி யுடன்கிடந்தாற் புரட்டாள்பொய் யன்று மெய்யே, இகலுடைய விடையுடையா னென்றுகொண்டா னியார்மாக்குங் குடியல்லோ மியாது மஞ்சோம், துகிலுடுத்துப் பொன்பூண்டு திரிவார் சொல்லுஞ் சொற்கேட்கக் கடவோமோ துரிசற்றோமே." பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "புகிதனைப் பாயலிற் பள்ளி கொள்வீ, யோவாத்தகயி னிளைவைத் தழீஇ." சிவானந்தமாலை. "காற்கட்டில் பூமி தலையணைதோள் கையினையா, மேற்கட்டி விண்கவரி வீசுகா-லேற்று, விளக்கிரவி யிந்து மனைத் துறவாமெய்யே-யுளக்கண் விழித்துறங்கு வோர்க்கு." தத்துவ [illegible] மெய்யுளத்துள்ளே, முழுத்திருத்தனான முனியே-யொழிப்பறநீ, யாட்டியருள்க [illegible] யாற்று யருளாலே, காட்டியருள் மெய்ஞ்ஞான

ன்." பாடுதுறை. "படுக்கை தனை தனி லாகவும்பெற்றோம் [illegible] லபலி கொள்ளவும் பெற்றோ, முடுக்கையுங் கோவணமாகவும் பெற்றோ மொன்றுங் குறைநமக் கில்லைகாண்பெண்ணே." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கள)

ஒருபர மல்ல தொருவரைக் காணு
தொருதவர்க் குண்டுகொல் லுயிரீ யுற
உறவும் பகையுமென் றுந்தி பற.

இ-து. ஏகமாகிய பரம்பொருளையன்றி எக்காலமு மெவ்விடத்தும் அவ்வஸ்துவின்னமாகவேறோர்பொருளையுங் காணாப்பற்றற்றாராகிய ஞானிகட்கு முண்டுகொல்லோ இவ்வுலகத்தின்கண் [illegible] போலுமுறவும் பகையும். எ-று. உண்டுகொல்லோ வென்ற வதனுலில்லையெனப்பதேறுவ. அஃதெங்ஙனமெனின், ஞானிகளாயினோருடோறு [illegible] ருக்கையமேற்றுண்ணுதலான், அங்ஙனமிதாயிந் செய்வோரைக் குறித்துக் கிஞ்சித்தாயினுமொருவரோடும் உறவும் பகையும் கொள்ளாரென்றறிதனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்: திருவாசகம். "பார்பத மண்ட மனைத்துமாய் முளைத்தப்பரந்ததோர் படரொளிப்பரப்பே நீருறு தீயேநினைவதே [illegible] சிந்தையெழுந்தார் தேனே திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யாருறவெனக்கிங் காரயலுள்ளா ரானந்த மாக்குமென் சோதி." திருவாய்மொழி. "நல்குரவுஞ் செல்வ நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய், வெபகையுநட்பும் விடமுமமுதமுமாய்ப், பல்வகையும் பரந்தபெருமா னென்னை யாள்வானைச், செல்வ மல்கு குடித்திருவிண்ணகர்க் கண்டேனே." தேவிகாலோத்தரம். "வீறுளா பனில் சொல்லும் பிறருடன் மகிழ்ந்திருத்தல், பே[illegible]க்கு நீங்கிப் பெரியவ ரருளினாலே, யோதுநா லோத லோயுங்கிய [illegible] னென்று இதென், [illegible] வெல்லாமறவிட்டு [illegible] யமர்ந்திருப்பான்." சிவதருமோத்தரம். "விடுத்து வாக்கையை மெய்யுணர்ந் தையமுங், கொச்சு மிற்றொறுங் காஞ்சென்று கோவண, [illegible] புகையிவை, [illegible] தேர்விய ரவ்விடங் கிடைவார்." ஞானவாசிட்டம். இவன் சுற்ற மிவன்பகைஞ னிவனென் [illegible] மிவ்வெறு பொய் யிராமகீ யிறையும் மென்னே, [illegible] பற்றி லொய்யம

னத் தவர்க்கிவ்வாறு மறிந்தவர்க்குச் சகமுழுது [illegible] சுற் ற, நிவந்துற்ற புலிகோடி பாவகோமோ கந்தா [illegible] யுற வென்பர் நிமிடந் தோறு, மூவந்துற்ற ம [illegible] வாய் பரமார் த்தத்தி லுலகெல்லாம் பகையாகு முறவு மாகும்." சிவநெ றி. "உறவுபகை [illegible] சைவெறுப்புள்ளச் சமுக்கு, மறிவேனபிறவி யறும்." சிவபோகசாரம். "ஆர்பெரிய ரார்சிறிய ரார்பகைகே ராருறவர், சீர்பெரிய ரானந்த சிற்சொருபர் - பேர்பெரிய, வெ ங்கெங்குந் தானு யிருந்து [illegible] சித்தனோத்து, மங்கள் [illegible] தானால்". மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௩௮)

ஆண்டகை யீசனை யன்றியொன் றின்மையால்
வேண்டிய [illegible] பற
விதிநிடே தங்கள் [illegible] ருந்தி பற.

எ-து. உள்ளன இல்லன செய்யப்படுவன செய்யப்படாதன உயர்ந்தன தாழ்ந்தன நான் பிறனென்பன [illegible] வினைத்தும் பரமேயாதலால், அவ்வுண்மையறிந்த ஞானிகளாயினோர் இச் சைப்படியே செய்யாநிற்பர் விதிநிடேதங்க ளொழிந்து. எ-று. விதிநிடேதங்களொழிந்தென்றமையால், அவ்விரண்டினையும் பற்றுதல் விடுதலில்லையென்றதெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமா ணம்: திருவாசகம். "[illegible] தலாய புல்லறிவிற் பல்சமய ங், தத்தம்மதங்களிற் றட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச், சித்தஞ் சிவமாக் கிச் செய்தனவே தவமாக்கு, மத்தன் கருணை [illegible] க மாடாமோ." பிரமகீதை. "ஒது மிப்பரம் [illegible] பொரு ளுண ர்ந்தவன் செய்ய, தேது மில்லை ஞானமுமில்லை யிரண்டிலா மை யறு, னீதி வன்னமாச் சிரமமுநிடேதமும் விதியுஞ், சாது நல் வினை தீவினை சகலமு மிலவே." அன்றியும் "மதிசெய் மாம றை [illegible] யாவிழல் வெங்கா னென்றது, துதிசெய் கேய [illegible] சிரமங், [illegible] செய் தாவது வேத வ மென்றதே." [illegible], ஒழிவிலொடுக்கம். "தாயேறி [illegible] தென னடார் துகிலெல்லாஞ் ஞானியர்க்குப், பேய்போஞ் சகம் [illegible] தன் வேறுமில்லன் [illegible] யார், பெருமை சிறுமையிலை பின்னு முன்னு மில்லை, வரை [illegible] டியசெய் வார்." அன்றியும், சரவே [illegible] சுந்தர [illegible] சித்தியார்க்குத், தேயம் [illegible] யா ண மறம்-பாவமும் [illegible] இவிருத்தம் பேசனைக்கு வேதாகமங் கா நி சயிக்கு மேனுநாட [illegible] ரார்." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

[illegible] கருவீசனை யொன்றியே நின்றேரு
[illegible] ரேங்காரென் றுந்தி பற
எல்லா [illegible] யிர்க்குமென் றுந்தி பற.

எ-து. உயர்ந்தகுலமே வடிவாகவுடைய [illegible] ம்பொருளுட னேகூடி யிரண்டறக்கலந்துள்ள முத்தரு [illegible] இத்தனைக்கண்ணு ண்டாகிய சராசரங்களிடத்தெல்லாம் அருளோர் [illegible]. எ-று. அஃதெங்ஙனமெனின், ஆங்கு ஞானிகள் விதிநிடேதங்கடந்து வேண்டியசெய்வாராதலின் உ [illegible] செய்யவேண்டு மென்னும் விதியினையும் பற்றுதல் விடுதலில்லையென்னில் அ து கூடாது; அன்றேருயிர்கட்கிதஞ் செய்தலே இயல்பு, அஃ து யாதாலெனில் இரும் [illegible] தன்மையின்மையாயினுங் கைவோடு [illegible] டியவிடத்து அதன [illegible] த்தன்மையைத்தான்பற் றிநின்று [illegible] பொலவஸ்துவுக்குப் பொருளைசொரூபமாதலின் அ வ்வஸ்து [illegible] நின்றோரும் இத்தனைக்க ளெல்லா [illegible] யிர்களிடத்துஞ் செய்யு மிதாகிதங்களெல்லாம் மா யாவுருவத்திற்கே யெய்திய நித்தியவிபுவாய ஆன்மாக்கட்கில்லை யெனு முண்மையறிந்து ளோராயினும் அவ்வுணர்வு பெத்தத் திற்றமக்கில்லை [illegible] து மற்றையவுயி [illegible] இன்மையால் அவற்றின் [illegible] வருத்தத்தை [illegible] நெறிகாரொன்பதே துணிவு. [illegible] மென்றவுண்மையா [illegible] லோ ர்க்கு அ [illegible] வேண்டப்படுமென்பதூஉம் அருளில் லோர் சிவன் [illegible] றென்பதூஉங்காட்டித்தெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்: தேவிகாலோத்தரம். "[illegible] வெவ்வு யிரு [illegible] யாம் [illegible] த்தும், [illegible] லவையும், பிரசமலர்கொ [illegible], விடுங்காலாளும் [illegible] விலைமலர்க ளைவேய்ந்தி, [illegible] பா ன்." பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "[illegible] னைத்து ம்பார்த் [illegible] ம்." பகவற்கீதை. "இருவினைய [illegible] பிணியனுயின்ப து [illegible] பா னென்றெந்தன்றறியா, தொருவ [illegible] குறைவுபா டின்றி புள்ளமுமொருவழிப்பட்டாய [illegible] னியுங்களையும்புரிந்து புலன் [illegible] யென்பாவே, மருவிஇன் [illegible] ம் [illegible] மற்றென க்கினியான்." ஞான [illegible]. "[illegible] விலபுலவோ ன் பொறிபுலன்கள் [illegible] ப்பி [illegible] நன்னுக்கது

க்கவஞ்சஞ் சாராதோ னனவரதஞ் சமாதியுந்றே. னாருறி ன்ற தனைப்போலெவ் வுயிருமெனப் பிறர்பொருள்க ளெட்டி யென்ன, வெள்ளுபயத் தானன்றியிப் லே கண்டானே யெல்லாங் கண்டோன்." தத்துவசரிதை. "ஊனென்று நகைத்திற வென்று முணர்ந்திலானைத், தீனஞ்செ யிராகமயக் கொடு சேர்விலானை, மோனந் தனமென்று மகிழ்ந்த மனத்திறனைத், தானென் றிவனைத் துவிரும்பரி தன்மையானே." திருவள்ளுவர். "பல்லாற்ற னாடியருளாள்க பல்லாற்றாற், றேரினு மஃதே துணை." அன்றியும், "பொருணீக்கிப்பொச்சாந்தா ரென்பர ருணீங்கி, யல்லவை செய்தொழுகுவார்." அன்றியும், "அறிவினானாகுவ துண்டோ பிறிதினோய், தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை." சித்தாந்தகரணம். "ஐயந் தருவு மருளா னுயிர்க்காய, வைய னருளிங் கவைடந்தோரும்-வெய்ய, தடையு மழலா ரயம்போன் றருளே, யுடையாரனைத்துயிர்பா லும்." அருட்பிரகாசம். "உயிர்க்கெத்து மென்றறிந். தாளுநல் லோர்பல் லுயிரனற்ற, துயருக் கிரங்கல் புதுமைகொல்லோவருட் டோன்றலக்காட், செயிருற்ற தேவர் முறைகேட் டிரங்கித் திருவிளத்து, டயர்வுற் றிருத்தகன் னீரவக மாமணியாயிடினே னுண்டாரம். "மருளுறுமெவையு நாறி மயக்கறத் தெளிந்தோர்க்கு, மருளாகத் துறக்க லாகாவையலொருபொருளு மில்லாத், தெருளுறு முறைமை யாலுஞ் சிவமெவ ருளமு மன்னு, மருவினை யறிதவானு மவர்தொழி லருளா றந்தான்." மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. ஆனந்த மெய்திறொன் ளுஞ் செய்யுள் தொடங்கி இச்செய்யுள்காறும் ஞானிகள் தாசாரங்கூறிறனெனக்கொள்க. (௪௦௦)

அவிரோதவுந்தியார்பாடல் ௪௦௦.

உதாரணப்பாடல் - ௫௩௦.

ஒருகப்பாடல் - ௬௩௦.

முற்றுப் பெற்றது.

ஆனந்த மோனம்வரு முசையறு மெய்ப்பொருளை -
மோனநிலை யிடையிலென்னவரும்-தேனந்து
முந்தியார் நால் முதாரணத்தோ டொப்படித்த
புந்தியார்க் கிதே பொருள்.

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY 5486